CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO: 13. IX 20 17 GOD.	
KLASIFIKACIONI BROJ: 14-1/17-1	
VEZA:	
EPA: 254 XXVI	
SKRAĆENICA:	PRILOG:

Crna Gora
VLADA CRNE GORE
Broj: 07-2501
Podgorica, 31. avgusta 2017. godine

PREDSJEDNIKU SKUPŠTINE CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore, na sjednici od 27. jula 2017. godine, utvrdila je **PREDLOG ZAKONA O PREVOZU U DRUMSKOM SAOBRAĆAJU,** koji Vam u prilogu dostavljamo radi stavljanja u proceduru Skupštine Crne Gore.

Za predstavnike Vlade koji će učestvovati u radu Skupštine i njenih radnih tijela, prilikom razmatranja Predloga ovog zakona, određeni su OSMAN NURKOVIĆ, ministar saobraćaja i pomorstva i DALIBOR MILOŠEVIĆ, generalni direktor Direktorata za drumski saobraćaj.

PREDSJEDNIK
Duško Marković, s. r.

PREDLOG

ZAKON
O PREVOZU U DRUMSKOM SAOBRAĆAJU

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet
Član 1

Ovim zakonom propisuju se uslovi i način obavljanja djelatnosti javnog prevoza putnika i tereta u drumskom saobraćaju, pružanja usluga autobuskih i teretnih stanica, prevoza za sopstvene potrebe i druga pitanja od značaja za javni prevoz u drumskom saobraćaju.

Vrste prevoza
Član 2

Javni prevoz putnika i tereta i prevoz za sopstvene potrebe obavlja se kao prevoz u unutrašnjem drumskom saobraćaju i prevoz u međunarodnom drumskom saobraćaju.

Djelatnost javnog prevoza u međunarodnom drumskom saobraćaju
Član 3

Djelatnost javnog prevoza putnika i tereta i prevoz za sopstvene potrebe u međunarodnom drumskom saobraćaju obavlja se u skladu sa ovim zakonom i međunarodnim ugovorima uz poštovanje načela reciprociteta.

Izuzeci od primjene
Član 4

Ovaj zakon ne primjenjuje se na prevoz koji se obavlja vozilima Vojske Crne Gore i organa državne uprave nadležnog za unutrašnje poslove.

Upotreba rodno osjetljivog jezika
Član 5

Izrazi koji se u ovom zakonu koriste za fizička lica u muškom rodu podrazumijevaju iste izraze u ženskom rodu.

Značenje izraza
Član 6

Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:

1) **autobus** je motorno vozilo za prevoz putnika koje ima više od devet mjesta za sjedenje, uključujući i mjesto za vozača;
2) **autobuska stanica** je saobraćajni objekat u kojem se vrši prijem i otprema autobusa, ukrcavanje i iskrcavanje putnika i prtljaga, prodaja i izdavanje voznih karata i drugih prevoznih isprava, davanje obavještenja o prevozu i pružanje drugih usluga u vezi sa prevozom;

3) **autobusko stajalište** je posebno izgrađen prostor, pored kolovoza ili dio površine kolovoza koji je obilježen saobraćajnim znakom, a namijenjen je zaustavljanju autobusa, radi ukrcaja i iskrcaja putnika;
4) **bilateralni prevoz** je prevoz u drumskom saobraćaju između Crne Gore i druge države;
5) **BIS prevoz** je obavljanje linijskog prevoza putnika dodatnim autobusima istog prevoznika po istom redu vožnje;
6) **međunarodni teretni list** je teretni list za prevoz tereta u međunarodnom drumskom saobraćaju (u daljem tekstu: CMR);
7) **daljinar** je akt kojim se utvrđuju udaljenosti između autobuskih stanica i stajališta u kilometrima sa minimalnim vremenima vožnje autobusa;
8) **domaći prevoznik** je prevoznik sa sjedištem, odnosno prebivalištem na teritoriji Crne Gore koji ima licencu za obavljanje javnog prevoza putnika ili tereta u drumskom saobraćaju;
9) **CEMT dozvola** je multilateralna dozvola za obavljanje javnog prevoza tereta u međunarodnom drumskom saobraćaju na području država članica Međunarodnog transportnog foruma (u daljem tekstu: ITF-a), vozilima registrovanim u jednoj od država članica ITF-a;
10) **gradski autobus** je autobus za prevoz putnika u gradskom prevozu čiji je kapacitet veći od 23 mjesta uključujući i mjesto vozača, koji uz mjesta za sjedenje, pored prostora za stajanje između sjedišta ima i poseban prostor za stajanje putnika i opremu za olakšan ukrcaj i iskrcaj putnika, kao i najmanje dvoje vrata sa desne strane autobusa, namijenjenih za bezbjedan ukrcaj i iskrcaj putnika;
11) **Interbus ugovor** je ugovor o međunarodnom povremenom prevozu putnika običnim putničkim autobusima;
12) **itinerer** je grafički prikaz linije u razmjeri koja omogućava jasno sagledavanje trase linije sa tekstualnim opisom linije;
13) **javni prevoz putnika ili tereta** je prevoz koji je pod jednakim uslovima dostupan svim korisnicima prevoznih usluga i obavlja se u komercijalne svrhe;
14) **kabotaža** je prevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta na teritoriji Crne Gore, koji obavlja prevoznik koji nije registrovan u Crnoj Gori;
15) **kritična dozvola** je dozvola (pojedinačna, vremenska, multilateralna) za koju se na osnovu praćenja korišćenja dozvola, u određenom vremenskom razdoblju utvrdi, da je broj razmijenjenih dozvola manji od potreba prevoznika;
16) **nekritična dozvola** je dozvola (pojedinačna, vremenska, multilateralna) za koju se na osnovu praćenja korišćenja dozvola, u određenom vremenskom razdoblju utvrdi, da broj razmijenjenih dozvola zadovoljava potrebe prevoznika;
17) **linija** je relacija ili skup relacija obavljanja javnog prevoza putnika u drumskom saobraćaju, od početne do posljednje autobuske stanice ili stajališta, na kojoj se prevoze putnici prema registrovanom i ovjerenom objavljenom redu vožnje;
18) **linijski prevoz** je javni prevoz koji se obavlja na određenoj liniji, po utvđenom režimu održavanja, pri čemu se putnici ukrcavaju i iskrcavaju na unaprijed određenim autobuskim stanicama, odnosno stajalištima;
19) **mali autobus** je autobus A i B klase za prevoz putnika;
20) **autobus klase A** je autobus koji je konstruisan da prevozi putnike koji stoje i čiji je ukupni kapacitet najviše 23 mjesta uključujući i mjesto vozača, a može imati i sjedišta i opremu za putnike koji stoje;
21) **autobus klase B** je autobus bez prostora za stajanje, čiji je ukupni kapacitet najviše 23 mjesta uključujući i mjesto za vozača;
22) **međugradski autobus** je autobus za prevoz putnika u međugradskom prevozu, čiji je kapacitet veći od 23 mjesta uključujući i mjesto vozača, koji obezbjeđuje potrebnu udobnost i ima samo mjesta za sjedenje putnika, odvojen prostor za smještaj prtljaga i najmanje jedna vrata sa desne strane autobusa, koja su namijenjena za bezbjedan ukrcaj i iskrcaj putnika;

23) **minimalno vrijeme vožnje** je najmanje potrebno vrijeme vožnje da se pređe udaljenost između autobuskih stanica, odnosno stajališta;
24) **potvrda za vozača** je potvrda koja se izdaje prevozniku koji ima licencu za javni prevoz tereta u međunarodnom drumskom saobraćaju i koji zapošljava vozača koji nije državljanin države članice Evropske unije;
25) **prevoz u drumskom saobraćaju** je svaki prevoz putnika ili tereta, uključujući i vožnju praznog vozila;
26) **prevoz u međunarodnom drumskom saobraćaju** je prevoz u drumskom saobraćaju između dvije ili više država;
27) **tranzitni prevoz** je prevoz u drumskom saobraćaju koji se obavlja preko teritorije druge države, bez ukrcavanja i iskrcavanja tereta, odnosno putnika;
28) **prevoz u unutrašnjem drumskom saobraćaju** je prevoz u drumskom saobraćaju koji se obavlja na teritoriji Crne Gore;
29) **prevoz iz ili za treće države** je prevoz u drumskom saobraćaju koji obavlja prevoznik koji nema sjedište, odnosno prebivalište u državi u kojoj započinje prevoz, kao ni u državi u kojoj završava prevoz;
30) **prevoz za sopstvene potrebe** je prevoz u drumskom saobraćaju koji u nekomercijalne svrhe, obavljaju pravna lica, preduzetnik ili fizička lica, radi zadovoljavanja proizvodnih ili uslužnih potreba u okviru svoje djelatnosti;
31) **prevoznik** je pravno lice ili preduzetnik koje obavlja djelatnost javnog prevoza putnika ili tereta u komercijalne svrhe;
32) **prigradski autobus** je autobus za prevoz putnika u prigradskom prevozu, čiji je ukupni kapacitet veći od 23 mjesta uključujući i mjesto vozača, koji ima mjesta za sjedenje, prostor za stajanje isključivo između sjedišta, odvojen prostor za smještaj prtljaga i najmanje jedna vrata sa desne strane autobusa namijenjenih za bezbjedno ukrcavanje i iskrcavanje putnika;
33) **posebni linijski prevoz** je prevoz u unutrašnjem drumskom saobraćaju ugovoren za određenu kategoriju putnika, prema ugovorenoj učestalosti i na ugovorenom prevoznom putu;
34) **putnik** je lice koje prevoznik prevozi, na osnovu ugovora o prevozu uz naknadu;
35) **putničko vozilo** je motorno vozilo namijenjeno za prevoz putnika koje pored sjedišta za vozača ima još najviše osam sjedišta;
36) **red vožnje** je akt kojim se utvrđuje plan obavljanja prevoza na liniji;
37) **relacija** je udaljenost između dva mjesta na liniji koja su u redu vožnje označena kao autobuska stanica odnosno stajališta;
38) **strani prevoznik** je prevoznik koji ima sjedište, odnosno prebivalište van teritorije Crne Gore;
39) **teretna stanica** je saobraćajni objekat u kojem se vrši prijem i otprema teretnih motornih vozila;
40) **vanlinijski prevoz** je javni prevoz za koji se itinerer i drugi uslovi prevoza utvrđuju posebno za svaki prevoz;
41) **vanredni prevoz** je prevoz vozilima čija ukupna masa, osovinski pritisak i dimenzije ne odgovaraju propisima, odnosno tehničkom stanju puta;
42) **vozač** je fizičko lice koje na putu upravlja vozilom;
43) **vozno osoblje** su fizička lica koja upravljaju vozilom (vozači) ili prate prevoz (kondukter, pomoćno osoblje);
44) **taksimetar** je mjerni instrument koji stalno, za vrijeme vožnje ili stajanja u toku vožnje, automatski izračunava i pokazuje cijenu vožnje u zavisnosti od pređenog puta i ukupnog trajanja vožnje;
45) **šatl prevoz** je prevoz putnika između aerodroma i registrovanog smještajnog kapaciteta na teritoriji Crne Gore.

II. USLOVI ZA VOZAČE I VOZILA KOJIMA SE OBAVLJA JAVNI PREVOZ PUTNIKA I TERETA

Uslovi za vozila
Član 7

Vozila kojim prevoznik obavlja djelatnost javnog prevoza putnika ili tereta u drumskom saobraćaju ili prevoza za sopstvene potrebe, pored uslova utvrđenih zakonom kojim se uređuje bezbjednost saobraćaja na putevima, moraju ispunjavati i posebne tehničke i tehničko-eksploatacione uslove.

Ispunjenost posebnih tehničkih i tehničko-eksploatacionih uslova može da vrši pravno lice, koje ispunjava uslove u pogledu kadra i opreme, koje ovlasti organ državne uprave nadležan za poslove saobraćaja (u daljem tekstu: Ministarstvo).

Posebne tehničke i tehničko-eksploatacione uslove i uslove u pogledu kadra i opreme iz stava 2 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Natpisi na vozilima
Član 8

Na bočnim stranama autobusa, teretnog i putničkog vozila kojim prevoznik obavlja javni prevoz putnika ili tereta ili prevoz za sopstvene potrebe, mora biti ispisan naziv i sjedište prevoznika, na način utvrđen propisom Ministarstva.

Na autobusima i putničkim vozilima kojim prevoznik obavlja javni prevoz putnika na bočnim stranama vozila, pored naziva i sjedišta prevoznika, može da se nalazi logo Nacionalne turističke organizacije.

Na autobusu, teretnom i putničkom vozilu kojim prevoznik obavlja javni prevoz putnika ili tereta ili prevoz za sopstvene potrebe ispisivanje drugih natpisa mora da se vrši, na način utvrđen propisom Ministarstva.

Putni nalog
Član 9

U vozilu kojim pravno lice ili preduzetnik vrši javni prevoz putnika ili tereta ili prevoz za sopstvene potrebe, mora se nalaziti uredno popunjen putni nalog.

Putni nalog pravnog lica ili preduzetnika mora da sadrži: naziv prevoznika, marku i registarski broj vozila, ime i prezime lica koje upravlja vozilom, podatke o relaciji na kojoj se vrši prevoz i registarski broj linije, potpis i pečat ovlašćenog lica prevoznika, potvrdu o tehničkoj ispravnosti, a za teretna vozila i podatke o težini i vrsti tereta koji se prevozi i licima koja su u pratnji tereta, kao i vrijeme važenja putnog naloga.

Putni nalog nije potreban za putnička vozila kojima se obavlja prevoz za sopstvene potrebe, auto-taksi prevoz i za vozila u svojini fizičkih lica, koja ne obavljaju privrednu djelatnost.

Prevoznik je dužan da vodi evidenciju o izdatim putnim nalozima.

Način izdavanja, obrazac putnog naloga i način vođenja evidencije iz stava 4 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Uslovi za vozače
Član 10

Vozač vozila u javnom prevozu putnika i tereta mora da ima: najmanje III nivo nacionalnog okvira kvalifikacija, položen vozački ispit za upravljanje motornim vozilima određene kategorije u skladu sa zakonom kojim je uređena bezbjednost saobraćaja na putevima i licencu profesionalnog vozača u skladu sa ovim zakonom i najviše 67 godina života.

Domaći prevoznik ne smije povjeriti upravljanje vozilom vozaču koji ne ispunjava uslove iz stava 1 ovog člana.

Domaći prevoznik ne smije povjeriti upravljanje vozilom vozaču kojem nijesu prestale pravne posljedice osude za jedno od krivičnih djela protiv: života i tijela, zdravlja ljudi, polne slobode, javnog reda i mira i bezbjednosti javnog saobraćaja.

Licenca profesionalnog vozača
Član 11

Vozač motornog vozila ili skupa vozila, državljanin Crne Gore ili državljanin druge države, koji je zaposlen kod prevoznika sa sjedištem, odnosno prebivalištem u Crnoj Gori, koji obavlja prevoz putnika ili tereta kojem je upravljanje vozilom osnovno zanimanje, mora da ima licencu profesionalnog vozača.

Vozač iz stava 1 ovog člana, prilikom obavljanja prevoza, mora u vozilu imati licencu profesionalnog vozača.

Licencu iz stava 1 ovog člana, izdaje organ uprave nadležan za poslove saobraćaja (u daljem tekstu: Organ uprave).

Organ uprave vodi evidenciju o izdatim licencama iz stava 1 ovog člana.

Licenca iz stava 1 ovog člana izdaje se vozaču koji ima:

- vozačku dozvolu za upravljanje vozilima jedne od kategorija C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D ili D+E; i
- sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti ili sertifikat o ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti.

Licenca iz stava 1 ovog člana, izdaje se na pet godina, ne smije se prenostiti i može se obnoviti za isti period vozačima koji imaju sertifikat o periodičnoj stručnoj osposobljenosti.

Za izdavanje licence iz stava 1 ovog člana plaća se naknada.

Sredstva od naknada iz stava 7 ovog člana prihod su Budžeta Crne Gore (u daljem tekstu: Budžet).

Visinu naknade za izdavanje licence profesionalnog vozača, utvrđuje Vlada Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada).

Sticanje sertifikata o početnoj i ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti
Član 12

Sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti stiče se nakon završene početne obuke i položenog ispita provjere znanja stečenog na početnoj obuci.

Sertifikat o ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti stiče se nakon završene ubrzane početne obuke i položenog ispita provjere znanja stečenog na ubrzanoj početnoj obuci.

Sertifikat o periodičnoj stručnoj osposobljenosti stiče se nakon završene periodične obuke i položenog ispita provjere znanja stečenog na periodičnoj obuci.

Izuzetno od st. 1 i 2 ovog člana vozaču koji je završio III nivo nacionalnog okvira kvalifikacija za zanimanje vozač, izdaće se sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti ili ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti, pod uslovom da je program obrazovanja ili osposobljavanja za zanimanje vozača usaglašen sa programom početne obuke utvrđene ovim zakonom.

Početnu, ubrzanu početnu, skraćenu početnu obuku iz člana 148 stav 2 ovog zakona i periodičnu obuku i polaganje ispita za provjeru znanja stečenog na početnoj, ubrzanoj početnoj i periodičnoj obuci sprovodi Privredna komora Crne Gore (u daljem tekstu: Privredna komora).

Privredna komora izdaje sertifikate i vodi evidenciju o izdatim sertifikatima o stručnoj osposobljenosti iz st.1, 2 i 3 ovog člana.

Za obuku iz st. 1, 2 i 3 ovog člana i polaganja ispita za sticanje sertifikata o početnoj, ubrzanoj početnoj, skraćenoj početnoj i periodičnoj stručnoj osposobljenosti plaća se naknada.

Naknadu iz stava 7 ovog člana plaća prevoznik, odnosno vozač.

Sredstva od naknada iz stava 7 ovog člana prihod su Privredne komore.

Visinu troškova obuke i polaganja ispita iz stava 7 ovog člana utvrđuje Privredna komora uz saglasnost Ministarstva.

Program početne, ubrzane početne, skraćene početne i periodične stručne obuke za izadavanje odnosno obnovu licence profesionalnog vozača, način i sprovođenje polaganja ispita provjere znanja stečenog na početnoj, ubrzanoj početnoj, skraćenoj početnoj i periodičnoj stručnoj obuci, obrasce licence za profesionalnog vozača i obrasce sertifikata iz st. 1, 2 i 3 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Način sticanja licence profesionalnog vozača
Član 13

Licencu profesionalnog vozača za prevoz tereta, mogu steći vozači vozila kategorije C i C+E, koji imaju navršenih 18 godina života, vozačku dozvolu kategorije C i C+E i sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti.

Licencu profesionalnog vozača za prevoz tereta, mogu steći vozači vozila kategorije C1 i C1+E, koji imaju navršenih 18 godina života, vozačku dozvolu kategorije C1 i C1+E i sertifikat o ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti.

Licencu profesionalnog vozača za prevoz tereta, mogu steći vozači vozila kategorije C i C+E, koji imaju navršenih 21 godinu života, vozačku dozvolu kategorije C i C+E i sertifikat o ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti.

Licencu profesionalnog vozača za prevoz putnika, mogu steći vozači vozila kategorije D1 i D1+E, koji imaju navršenih 21 godinu života, vozačku dozvolu kategorije D1 i D1+E i sertifikat o ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti.

Licencu profesionalnog vozača za prevoz putnika, mogu steći vozači vozila kategorije D i D+E, koji imaju navršenih 24 godine života, vozačku dozvolu kategorije D i D+E i sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti ili sertifikat o ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti.

Vozačima koji imaju sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti za kategorije vozila C i C+E, priznaje se kao dokaz stečene stručne osposobljenosti za kategoriju vozila C1 i C1+E za sticanje licence profesionalnog vozača.

Vozačima koji imaju sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti za kategorije vozila D i D+E, priznaje se kao dokaz stečene stručne osposobljenosti za kategoriju vozila D1 i D1+E za sticanje licence profesionalnog vozača.

Vozači koji obavljaju prevoz tereta, a žele obavljati i prevoz putnika i obrnuto, a koji posjeduju sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti ne moraju prolaziti provjeru znanja za koju je izvršena provjera za dobijanje sertifikata o početnoj stručnoj osposobljenosti, već samo provjeru znanja koja se odnosi na prevoz putnika, odnosno prevoz tereta.

U licenci profesionalnog vozača pored odgovarajuće kategorije unosi se kod 95 kao dokaz stečene stručne osposobljenosti.

Sertifikati o početnoj stručnoj osposobljenosti, ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti i periodičnoj stručnoj osposobljenosti koji su izdati u drugoj državi priznaju se u Crnoj Gori na osnovu zaključenog međunarodnog ugovora.

Zabranjeno je prevozniku angažovanje vozača za upravljanje vozilima kategorija vozila za koje vozači nemaju odgovarajuću licencu profesionalnog vozača.

Uslovi za sprovođenje obuke i polaganje ispita
Član 14

Privredna komora za obavljanje poslova organizovanje obuka, polaganja ispita i izdavanja sertifikata iz člana 12 ovog zakona mora da:

- ima akreditaciju za obavljanje obuke iz oblasti drumskog prevoza, izdatu od strane međunarodno priznate institucije;
- ima plan o sprovođenju programa početne, ubrzane i periodične obuke iz člana 12 ovog zakona;
- ima angažovane instruktore odgovarajućih kvalifikacija, akreditovane za obavljanje obuke iz oblasti drumskog prevoza, izdatu od strane međunarodno priznate institucije;
- ima prostorije za obuku, nastavna sredstva i sredstva za praktični rad.

Bliže uslove iz stava 1 al. 3 i 4 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Izuzeci
Član 15

Licenca profesionalnog vozača iz člana 11 ovog zakona nije potrebna za vozače vozila:
- čija najveća dozvoljena brzina ne prelazi 45 km/h;
- civilne zaštite i vatrogasne službe;
- koja se koriste za testiranje na putu, radi tehničkog razvoja, popravke ili održavanja, kao i novih ili prenamijenjenih vozila koja još nijesu puštena u saobraćaj;
- koja se koriste u vanrednim situacijama ili su stavljena na raspolaganje spasiocima;
- koja se koriste za obuku vozača.

Kabotaža i prevoz iz ili za treće države
Član 16

Stranom prevozniku zabranjeno je obavljanje kabotaže ili prevoza iz ili za treće države.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, strani prevoznik može da obavlja kabotažu ako je utvrđena međunarodnim ugovorom ili ako ima dozvolu za kabotažu koju izdaje Organ uprave.

Dozvola iz stava 2 ovog člana, izdaje se na osnovu podnijetog zahtjeva i izvršene procjene transportnih kapaciteta domaćih prevoznika.

Procjenu iz stava 3 ovog člana, vrši Organ uprave u roku od osam dana od dana podnošenja zahtjeva.

Ukoliko Organ uprave procjenom iz stava 4 ovog člana utvrdi da u Crnoj Gori nema transportnih kapaciteta za koju je podnijet zahtjev za izdavanje dozvole za kabotažu, zahtjev za izdavanje dozvole za kabotažu objavljuje se na internet stranici Organa uprave, radi dodatne provjere eventualnog posjedovanja prevoznih sredstava za kabotažu u Crnoj Gori.

Ukoliko se u roku od osam dana od dana objavljivanja zahtjeva iz stava 5 ovog člana, ne prijave domaći prevoznici za obavljanje prevoza putnika i prevoza tereta na teritoriji Crne Gore, izdaje se dozvola stranom prevozniku za kabotažu.

Strani prevoznik može da obavlja prevoz putnika i tereta ako ima dozvolu za obavljanje prevoza za treće države ili iz trećih država u Crnu Goru, na osnovu potvrđenog međunarodnog ugovora.

III. LICENCA ZA JAVNI PREVOZ PUTNIKA I TERETA

Djelatnost javnog prevoza
Član 17

Djelatnost javnog prevoza putnika i tereta u drumskom saobraćaju mogu obavljati prevoznici koji su registrovani u Centralnom registru privrednih subjekata (u daljem tekstu: CRPS) za obavljanje djelatnosti javnog prevoza putnika ili tereta i imaju licencu za javni prevoz putnika ili tereta.

Zabranjeno je fizičkom licu koje nije registrovano za obavljanje javnog prevoza putnika ili tereta u drumskom saobraćaju, obavljanje djelatnost javnog prevoza putnika ili tereta u drumskom saobraćaju.

Vrste licenci za javni prevoz putnika i tereta
Član 18

Javni prevoz putnika ili tereta u drumskom saobraćaju prevoznik obavlja na osnovu licence za javni prevoz putnika ili tereta (u daljem tekstu: licenca).

Za javni prevoz putnika ili tereta u međunarodnom drumskom saobraćaju izdaje se licenca u međunarodnom drumskom saobraćaju za javni prevoz:

- putnika;
- tereta.

Za javni prevoz putnika ili tereta u unutrašnjem drumskom saobraćaju izdaje se licenca:

1) u unutrašnjem drumskom saobraćaju za javni prevoz:
- putnika;
- tereta;

2) u unutrašnjem lokalnom drumskom saobraćaju za javni prevoz:
- linijski gradski i prigradski prevoz putnika;
- auto-taksi prevoz putnika.

Licencu iz stava 2 i stava 3 tačka 1 ovog člana izdaje Organ uprave.

Licencu iz stava 3 tačka 2 ovog člana izdaje nadležni organ lokalne uprave.

Prevoznik koji ima licencu za međunarodni drumski saobraćaj nije dužan da ima licencu iz stava 3 tačka 1 ovog člana.

Licenca nije potrebna za:

1) prevoz poštanskih pošiljki;
2) prevoz oštećenih, odnosno neispravnih vozila;
3) sopstvene potrebe;
4) vozila državnih organa, vozila kojima se obavlja komunalna djelatnost, medicinski i humanitarni prevoz i prevoz vozilima u slučaju elementarnih i drugih nepogoda;
5) vozila ili skup vozila kojima se obavlja prevoz tereta čija najveća dozvoljena masa ne prelazi 3,5 tone; i
6) vozila čija najveća dozvoljena brzina ne prelazi 40 km/h.

Uslovi za dobijanje licence
Član 19

Licenca se izdaje prevozniku koji ispunjava sljedeće uslove:

1) ima stvarno sjedište, odnosno prebivalište na teritoriji Crne Gore;
2) ima dobar ugled;
3) ima finansijsku sposobnost;
4) ima zaposleno odgovorno lice za prevoz koje je stručno osposobljeno;
5) ima vozila u svojini, zakupu ili lizingu;
6) ima zaključen ugovor o obaveznom osiguranju putnika od posljedica nesrećnog slučaja za svako vozilo kojim obavlja prevoz.

Linijski gradski, prigradski i auto-taksi prevoz može se obavljati samo na teritoriji jedinice lokalne samouprave koja je izdala licencu za obavljanje linijskog gradskog, linijskog prigradskog i auto taksi-prevoza.

Stvarno sjedište, odnosno prebivalište prevoznika koji obavlja prevoz iz stava 2 ovog člana, mora se nalaziti na teritoriji jedinice lokalne samouprave koja je izdala licencu za obavljanje linijskog gradskog i prigradskog prevoza.

U stvarnom sjedištu, odnosno prebivalištu moraju se nalaziti poslovne prostorije (u svojini ili zakupu) u kojima se čuvaju poslovni dokumenti, računovodstveni dokumenti, dokumenti o ljudskim resursima, dokumenti koji sadrže podatke o vremenu vožnje i vremenu odmora vozača, putni nalozi, putni listovi i druga odgovarajuća tehnička oprema i dokumenti bitni za obavljanje djelatnosti javnog prevoza.

Odredba stava 1 tačka 3 ovog člana ne primjenjuje se za obavljanje auto-taksi prevoza.

Prevoznik koji je dobio licencu dužan je da obavijesti Organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave koji je izdao licencu, o promjeni stvarnog sjedišta odnosno prebivališta, najkasnije u roku od osam dana od dana promjene sjedišta odnosno prebivališta.

Dobar ugled
Član 20

Dobar ugled ima pravno lice, odnosno odgovorno lice u pravnom licu ili preduzetnik, kao i zaposleno lice odgovorno za prevoz ako:

1) nije bilo osuđivano za krivična djela protiv imovine, službene dužnosti, opšte sigurnosti ljudi i imovine, života i tijela, zdravlja ljudi, polne slobode, prava iz rada, platnog prometa i privrednog poslovanja, bezbjednosti javnog saobraćaja, životne sredine;

2) mu nije bila izrečena zaštitna mjera zabrane vršenja djelatnosti javnog prevoza putnika ili tereta u drumskom saobraćaju;

3) nije osuđivano za druga krivična djela na zatvorsku kaznu dužu od godinu dana.

Dobar ugled nema pravno, odnosno odgovorno lice u pravnom licu ili preduzetnik kao i zaposleno lice odgovorno za prevoz koje je u poslednje dvije godine više od dva puta, pravnosnažnom odlukom, bilo kažnjeno za teži prekršaj u vezi sa obavljanjem djelatnosti prevoza putnika ili tereta u drumskom saobraćaju u skladu sa ovim zakonom ili zakonom kojim je uređena bezbjednost saobraćaja, prevoz opasnih materija, radno vrijeme i pauze u toku radnog vremena mobilnih radnika, povredom prava po osnovu rada i nelegalnim zapošljavanjem, nelojalnom konkurencijom, korupcijom ili ako je obavljalo prevoz bez odgovarajuće licence, odnosno u suprotnosti sa odredbama međunarodnih ugovora.

Težim prekršajem iz stava 2 ovog člana, smatra se prekršaj za koji je propisana novčana kazna u iznosu od 1.500 eura ili većem, odnosno za fizičko lice u iznosu od 1.500 eura ili većem.

Lice iz stava 1 ovog člana koje je bilo osuđivano i kojem su prestale pravne posljedice osude ispunjava uslov u pogledu dobrog ugleda.

Finansijska sposobnost
Član 21

Finansijsku sposobnost ima pravno lice ili preduzetnik koje raspolaže imovinom u iznosu od 9.000 eura za prvo vozilo, odnosno 5.000 eura za svako sljedeće vozilo.

Finansijska sposobnost iz stava 1 ovog člana, dokazuje se jednom od sljedećih isprava:

1) izvodom iz akta o registraciji iz CRPS o visini osnivačkog kapitala;

2) kopijom bilansa stanja za proteklu godinu koja je podnesena poreskom organu;

3) o popisu pojedinih osnovnih sredstava, uključujući troškove nabavke ili uplate za vozila, poslovni prostor, uređaje i opremu;

4) o svojini nad neopterećenim nepokretnostima kojima prevoznik odgovara za svoju djelatnost;

5) garancijom banke ili druge finansijske institucije;

6) polisom osiguanja od profesionalne odgovornosti.

Stručna osposobljenost lica odgovornog za prevoz
Član 22

Stručna osposobljenost lica odgovornog za prevoz stiče se stručnim osposobljavanjem i polaganjem ispita o stručnoj osposobljenosti.

Stručno osposobljavanje i polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti iz stava 1 ovog člana sprovodi se u skladu sa programom o stručnom osposobljavanju za upravljanje prevozom u drumskom saobraćaju.

Stručno osposobljavanje i polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti iz stava 1 ovog člana, nijesu dužna polagati lica koja imaju visoku ili višu stručnu spremu smjer drumskog saobraćaja ili najmanje deset godina radnog iskustva u upravljanju prevozom.

Licima koja ispunjavaju uslove iz stava 3 ovog člana izdaće se sertifikat o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u međunarodnom drumskom saobraćaju.

Lica koja imaju visoku stručnu spremu saobraćajnog, mašinskog, ekonomskog i pravnog smjera oslobođena su polaganja dijela ispita o stručnoj osposobljenosti iz predmeta koje su tokom obrazovanja položili.

Lica koja podnose zahtjev za polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti, mogu posebno polagati samo dio koji se odnosi na prevoz u unutrašnjem drumskom saobraćaju.

Lice koje posjeduje sertifikat o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u međunarodnom drumskom saobraćaju može da upravlja prevozom i u unutrašnjem drumskom saobraćaju.

Stručno osposobljavanje i ispit o stručnoj osposobljenosti iz stava 1 ovog člana sprovodi Privredna komora i izdaje sertifikat o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u međunarodnom ili unutrašnjem drumskom saobraćaju.

Za sprovođenje stručnog osposobljavanja i ispita o stručnoj osposobljenosti Privredna komora mora ispunjavati uslove iz člana 14 ovog zakona.

Za stručno osposobljavanje, polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti iz stava 1 ovog člana i izdavanje sertifikata o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u međunarodnom ili unutrašnjem drumskom saobraćaju plaća se naknada čiju visinu utvrđuje Privredne komore uz saglasnost Ministarstva.

Sredstva od naknade prihod su Privredne komore.

Privredna komora izdaje sertifikate i vodi evidenciju o izdatim sertifikatima o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u međunarodnom ili unutrašnjem drumskom saobraćaju.

Lice odgovorno za prevoz može obavljati poslove upravljanja prevozom kod najviše dva domaća prevoznika čiji ukupni vozni park zajedno ne prelazi 50 vozila.

Program o stručnom osposobljavanju iz stava 2 ovog člana, odnosno skraćenom stručnom osposobljavanju iz člana 148 stav 3 ovog zakona, način sprovođenja i polaganja ispita, vođenja evidencije, sadržaj i obrazac sertifikata o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u drumskom saobraćaju propisuje Ministarstvo.

Vozila u svojini, zakupu ili lizingu
Član 23

Za dobijanje licence u drumskom saobraćaju prevoznik mora imati u svojini, zakupu ili lizingu:

1) u međunarodnom drumskom saobraćaju:
   - za prevoz putnika najmanje jedan autobus;
   - za prevoz tereta najmanje jedno teretno vozilo.
2) u unutrašnjem drumskom saobraćaju:
   - za prevoz putnika najmanje jedan autobus;
   - za prevoz tereta najmanje jedno teretno vozilo.
3) u unutrašnjem lokalnom drumskom saobraćaju:
   - za linijski gradski i prigradski prevoz najmanje jedan autobus;
   - za auto-taksi prevoz najmanje jedno vozilo.

Ugovor o zakupu vozila mora da sadrži naročito: naziv zakupodavca i zakupca, registarsku oznaku vozila, broj šasije, vrijeme trajanja zakupa i visinu zakupnine, i mora biti zaključen na period od najmanje šest mjeseci i ovjeren kod nadležnog suda ili notara.

Ugovor iz stava 2 ovog člana, dostavlja se organu uprave nadležnom za poslove naplate poreza.

U vozilu prevoznika koje se u javnom prevozu putnika i tereta koristi na osnovu zakupa ili lizinga mora se nalaziti ugovor iz stava 2 ovog člana, odnosno lizingu, kao i izvod licence koji glasi na zakupca, odnosno korisnika lizinga.

Vozilo prevoznika koje se u javnom prevozu putnika i tereta koristi na osnovu zakupa ili lizinga mora biti registrovano na teritoriji Crne Gore.

Prevoznik mora povjeriti upravljanje vozilom u svojini, zakupu ili lizingu samo vozaču koji je kod njega zaposlen na osnovu ugovora o radu.

U vozilu prevoznika iz stava 6 ovog člana, mora se nalaziti ugovor o radu za lica koja obavljaju prevoz.

Vozilo uzeto u zakup sa kojim prevoznik obavlja javni prevoz ne smije se davati u podzakup.

Izvod licence
Član 24

Izvod licence izdaje se na zahtjev prevoznika pojedinačno za svako motorno vozilo kojim se obavlja javni prevoz putnika ili tereta na osnovu licence.

Prevozniku kojem je izdata licenca iz člana 18 stav 2 i stav 3 tačka 1 ovog zakona za svako motorno vozilo izdaje se rješenjem Organa uprave izvod licence.

Domaći prevoznik dužan je da u vozilu kojim se obavlja javni prevoz u drumskom saobraćaju ima original izvoda licence koji se odnosi na to vozilo.

Izvod licence izdaje se prevozniku na period za koji je izdata licenca i prevoznik ga ne smije prenositi na drugo lice.

Izvod licence može se izdati samo za vozilo za koje postoji odgovarajuća finansijska sposobnost u skladu sa članom 21 ovog zakona.

Izvod licence iz stava 1 ovog člana važi za skup vozila i kada priključno vozilo nije u svojini domaćeg prevoznika i nije zaključen ugovor o lizingu ili zakupu ili kada je priključno vozilo registrovano u drugoj državi.

Prevozniku kojem je izdata licenca iz člana 18 stav 3 tačka 2 ovog zakona za svako motorno vozilo izdaje se rješenjem nadležnog organa lokalne uprave izvod licence.

Za izdavanje izvoda licence plaća se naknada.

Sredstva od naknade za izdavanje izvoda licence prihod su Budžeta, a sredstva od naknade za izdavanje izvoda licence koje izdaje nadležni organ lokalne uprave, prihod budžeta lokalne samouprave.

Visinu naknade za izdavanje izvoda licence propisuje Vlada.

Protiv rješenja iz st. 2 i 7 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Postupak dobijanja licence
Član 25

Licenca se izdaje na osnovu podnijetog zahtjeva prevoznika.

Zahtjev iz stava 1 ovog člana, podnosi se Organu uprave, odnosno nadležnom organu lokalne uprave za licence iz člana 18 stav 3 tačka 2 ovog zakona.

Uz zahtjev iz stava 1 ovog člana prilažu se isprave o ispunjavanju uslova iz člana 19 ovog zakona i dokaz o plaćenim novčanim kaznama koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva, odnosno nadležnog organa lokalne uprave.

Dokaz o upisu u CRPS i dokaz o plaćenim novčanim kaznama iz stava 3 ovog člana pribavlja Organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave, po službenoj dužnosti.

Licenca se izdaje rješenjem.

Protiv rješenja iz stava 5 ovog člana, može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Žalba ne odlaže izvršenje rješenja iz stava 5 ovog člana.

Licenca se izdaje na ime prevoznika na period od pet godina i prevoznik je ne smije prenositi na drugo lice.

Original licence prevoznik je dužan da čuva u prostorijama u kojima se nalazi njegovo stvarno sjedište.

Licenca i izvod licence mogu se produžiti na osnovu podnijetog zahtjeva Organu uprave, odnosno nadležnom organu lokalne uprave najkasnije tri mjeseca prije isteka važenja licence.

Uz zahtjev iz stava 10 ovog člana prilažu se dokazi o ispunjavanju uslova iz člana 19 ovog zakona i dokaz o plaćenim novčanim kaznama koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva, odnosno nadležnog organa lokalne uprave.

Dokaz o plaćenim novčanim kaznama iz stava 11 ovog člana, pribavlja Organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave po službenoj dužnosti.

Domaći prevoznik koji prestane da obavlja djelatnost javnog prevoza putnika ili tereta, dužan je najkasnije u roku od osam dana od dana prestanka obavljanja djelatnosti, da obavijesti

Organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave koji je izdao licencu i vrati licencu zajedno sa izvodima licence.

Sadržaj dokumentacije koja se podnosi uz zahtjev iz st. 1 i 10 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Za izdavanje licence plaća se naknada čiju visinu utvrđuje Vlada.

Sredstva od naknade za izdavanje licence iz člana 18 st. 2 i 3 ovog zakona prihod su Budžeta.

Sredstva od naknade za izdavanje licence iz člana 18 stav 3 tačka 2 ovog zakona, prihod su budžeta lokalne samouprave.

Promjena podataka
Član 26

Ukoliko dođe do promjene podataka na osnovu kojih je izdata licenca prevoznik je dužan da pismeno obavijesti Organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave o promjeni podataka, u roku od osam dana od dana nastale promjene.

U slučaju promjene podataka koji se odnose na vozila Organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave izdaje novi izvod licence za to vozilo.

U slučaju promjene podataka iz stava 1 ovog člana koji se odnose na sadržaj licence izdaje se nova licenca i izvodi licence, za ostatak perioda na koji važi prethodna licenca.

Domaći prevoznik dužan je da vrati licencu i izvode licence prilikom preuzimanja nove licence sa izvodima licence iz stava 3 ovog člana.

Izdavanje duplikata licence i izvoda licence
Član 27

Prevoznik je dužan da izgubljenu, ukradenu ili uništenu licencu, odnosno izvod licence oglasi nevažećim u "Službenom listu Crne Gore", u roku od osam dana od dana kada je licenca, odnosno izvod licence izgubljen, ukraden ili uništen.

Na osnovu dokaza iz stava 1 ovog člana Organ uprave i nadležni organ lokalne uprave izdaju duplikat licence, odnosno duplikat izvoda licence.

Evidencija licenci
Član 28

Organ uprave i nadležni organ lokalne uprave dužni su da vode evidenciju o izdatim licencama i izvodima licenci.

Obrazac i sadržaj licenci i izvoda licence, sadržaj i način vođenja evidencije licenci i izvoda licenci iz stava 1 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Registar prevoznika
Član 29

Prevoznici koji su dobili licencu upisuju se u registar prevoznika.

Registar prevoznika je jedinstveni nacionalni registar prevoznika koji vodi Organ uprave.

U registar prevoznika upisuju se sljedeći podaci:

- naziv i sjedište odnosno ime i prebivalište prevoznika;
- ime i prezime lica odgovornog za prevoz;
- vrsta javnog prevoza za koji je licenca izdata;
- broj i datum izdavanja licence;
- datum isteka licence, odnosno izvoda licence;
- datum pravosnažne odluke o kažnjavanju za teži prekršaj iz člana 20 st. 2 i 3 ovog zakona;
- datum ukidanja licence;
- datum privremenog ukidanja licence, odnosno izvoda licence;
- datum isteka roka privremenog ukidanja licence, odnosno izvoda licence;

- datum izdavanja izvoda licence, registarska oznaka vozila, nosivost, godina proizvodnje, vrsta, marka i tip vozila, broj šasije sa VIN oznakom, tip motora, emisije buke i izduvnih gasova-Euro/Eko i datum prestanka važenja izvoda licence.

Registar prevoznika vodi se u elektronskoj formi na način koji omogućava povezivanje i razmjenu podataka sa registrima prevoznika država članica Evropske unije.

Registar prevoznika objavljuje se na internet stranici Ministarstva.

Bliži sadržaj i način vođenja registra prevoznika propisuje Ministarstvo.

Privremeno ukidanje licence
Član 30

Organ uprave odnosno nadležni organ lokalne uprave koji je izdao licencu može privremeno ukinuti licencu rješenjem ako je prevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravosnažnom odlukom prekršajnog organa bio kažnjen za teži prekršaj iz člana 20 st. 2 i 3 ovog zakona.

Licenca se privremeno ukida prevozniku u trajanju najviše do šest mjeseci.

Prevoznik je dužan da u roku od osam dana od dana prijema rješenja o privremenom ukidanju licence, vrati licencu organu koji je licencu izdao zajedno sa izvodima licence.

Rok iz stava 2 ovog člana počinje da teče danom vraćanja licence.

Organ koji je izdao rješenje o privremenom ukidanju licence obavještava nadležnu inspekciju za drumski saobraćaj, odnosno komunalnu inspekciju.

Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Trajno ukidanje licence
Član 31

Licenca se trajno ukida rješenjem organa koji je izdao licencu ako:

1) prevoznik prestane da ispunjava uslove za izdavanje licence;
2) se utvrdi da je licenca izdata na osnovu netačnih podataka;
3) prevoznik obavlja prevoz u suprotnosti sa izdatom licencom;
4) prevoznik prestane da obavlja djelatnost prevoza.

Prevoznik je dužan da u roku od osam dana od dana prijema rješenja o trajnom ukidanju licence, vrati licencu organu koji je licencu izdao zajedno sa izvodima licence.

Organ koji je izdao rješenje o ukidanju licence obavještava nadležnu inspekciju za drumski saobraćaj, odnosno komunalnu inspekciju.

Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

IV. JAVNI PREVOZ PUTNIKA U DRUMSKOM SAOBRAĆAJU

Način obavljanja javnog prevoza putnika
Član 32

Javni prevoz putnika u drumskom saobraćaju (u daljem tekstu: javni prevoz putnika) obavlja se kao:

- linijski prevoz;
- vanlinijski prevoz; i
- posebni oblik prevoza.

Vozila u javnom prevozu putnika
Član 33

Javni prevoz putnika prevoznik ne smije obavljati putničkim automobilom, osim auto-taksi prevoz i šatl prevoz.

Prevoznik, odnosno vozno osoblje u vozilu kojim vrši javni prevoz putnika ne smije prevoziti više lica od broja lica naznačenih u saobraćajnoj dozvoli.

Linijski prevoz putnika
Član 34

Linijski prevoz putnika je prevoz koji se obavlja na određenim relacijama, prema registrovanom redu vožnje, unaprijed utvrđenoj cijeni prevoza u skladu sa zakonom kojim su uređeni ugovori o prevozu u drumskom saobraćaju i u skladu sa opštim uslovima prevoza.

Linijski prevoz putnika, može se obavljati kao prevoz u:

-unutrašnjem drumskom saobraćaju;

-međunarodnom drumskom saobraćaju.

Linijski prevoz putnika u unutrašnjem drumskom saobraćaju obavlja se kao:

-međugradski prevoz;

-posebni međugradski prevoz;

-gradski i prigradski prevoz;

- posebni gradski i prigradski prevoz.

Linijski prevoz putnika u međunarodnom drumskom saobraćaju (u daljem tekstu: međunarodni linijski prevoz) između Crne Gore i drugih država, kao i tranzitni linijski prevoz putnika preko teritorije Crne Gore, obavljaju se u skladu sa ovim zakonom i međunarodnim ugovorima.

Opšte uslove iz stava 1 ovog člana utvrđuje Privredna komora, uz saglasnost Ministarstva.

Opšti uslovi prevoza objavljuju se u "Službenom listu Crne Gore".

Linijski gradski i prigradski prevoz
Član 35

Linijski gradski prevoz putnika je prevoz koji se vrši na linijama na teritoriji grada, odnosno naseljenog mjesta.

Linijski prigradski prevoz putnika je prevoz koji se vrši na linijama između dva ili više naseljenih mjesta na teritoriji jedinice lokalne samouprave.

Prevoz putnika iz st. 1 i 2 ovog člana prevoznik obavlja sa gradskim i prigradskim autobusima.

Izuzetno od stava 3 ovog člana, nadležni organ lokalne uprave može odrediti da se na pojedinim relacijama u prigradskom saobraćaju van gradske teritorije koriste mali autobusi, zbog ograničavajućih saobraćajno-tehničkih karakteristika puta ili ukoliko je manje izražena potreba za prevozom putnika na tim relacijama.

Linijski gradski i prigradski prevoz putnika obavlja samo prevoznik kojem je nadležni organ jedinice lokalne uprave povjerio obavljanje te djelatnosti.

Linijski gradski i prigradski prevoz putnika obavlja se pod uslovima i na način propisan ovim zakonom i propisima nadležnog organa jedinice lokalne samouprave.

Organizaciju i način obavljanja linijskog gradskog i prigradskog prevoza putnika propisuje nadležni organ jedinice lokalne samouprave.

Red vožnje za linijski gradski i prigradski prevoz
Član 36

Linijski gradski i prigradski prevoz putnika prevoznik obavlja samo na osnovu registrovanog i ovjerenog reda vožnje od nadležnog organa lokalne uprave.

Prevoznik je dužan da objavi putem elektronskih ili štampanih medija, početak obavljanja prevoza na liniji i red vožnje iz stava 1 ovog člana, najmanje osam dana prije početka obavljanja prevoza.

Prevoznik je dužan da se pridržava registrovanog i objavljenog reda vožnje.

Prevoznik, odnosno vozno osoblje dužan je u autobusu kojim se obavlja linijski gradski i prigradski prevoz putnika istaći tablu sa relacijom obavljanja prevoza u donjem desnom uglu vjetrobranskog stakla, sa nazivom linije i naznačenjem najmanje jednog usputnog stajališta koje bliže određuje itinerer.

Vozno osoblje autobusa za vrijeme obavljanja linijskog gradskog i prigradskog prevoza putnika, mora imati u vozilu ovjeren i registrovan red vožnje i cjenovnik usluga prevoza ovjeren od nadležnog organa lokalne uprave.

Bliži izgled, sadržaj i obrazac reda vožnje u linijskom gradskom i prigradskom prevozu putnika propisuje nadležni organ lokalne uprave.

Obaveze prevoznika i voznog osoblja za linijski gradski i prigradski prevoz
Član 37

Prevoznik, odnosno vozno osoblje u linijskom gradskom i prigradskom prevoz ne smije u motornom vozilu da prevozi više lica od broja lica naznačenih u saobraćajnoj dozvoli.

Vozno osoblje dužno je da za vrijeme obavljanja linijskog gradskog i prigradskog prevoza nosi radnu odjeću sa oznakom i nazivom prevoznika i imenom i prezimenom voznog osoblja.

Prevoznik, odnosno vozno osoblje dužno je da u skladu sa raspoloživim mjestima u vozilu, redom vožnje i opštim uslovima prevoza, primi svako lice i njegov prtljag.

Ukrcavanje i iskrcavanje putnika u linijskom gradskom i prigradskom prevozu
Član 38

Ukrcavanje i iskrcavanje putnika u linijskom gradskom i prigradskom prevozu putnika prevoznik, odnosno vozno osoblje obavlja na autobuskim stajalištima, prema registrovanom redu vožnje.

Privremena obustava prevoza ili izmjena reda vožnje za linijski gradski i prigradski prevoz
Član 39

Za vrijeme važenja reda vožnje linijski gradski i prigradski prevoz se može privremeno obustaviti ili red vožnje izmijeniti zbog:

1) prekida saobraćaja usljed nastupanja okolnosti koje se nijesu mogle predvidjeti, a čije se posljedice nijesu mogle otkloniti (viša sila) ili izvođenja radova na rekonstrukciji puta;

2) preduzimanja mjera organa uprave nadležnog za policijske poslove ili organa lokalne uprave koje neposredno utiču na ograničavanje saobraćaja, dok razlozi za ograničavanje postoje.

Saglasnost na izmjenu reda vožnje, dok traju okolnosti iz stava 1 tačka 1 ovog člana, daje nadležni organ lokalne uprave.

Cjenovnik usluga u linijskom gradskom i prigradskom prevozu
Član 40

Cjenovnik usluga u linijskom gradskom i prigradskom prevozu utvrđuje prevoznik, pojedinačno za svaki registrovani i ovjereni red vožnje koji dostavlja nadležnom organu lokalne uprave na ovjeru.

Prodaja voznih karata za linijski gradski i prigradski prevoz
Član 41

Prevoznik je dužan da prodaje vozne karte za linijski gradski i prigradski prevoz posredstvom posrednika, u poslovnicama prevoznika i u autobusima.

Lica iz stava 1 ovog člana dužna su prodavati vozne karte samo za linije utvrđene registrovanim i ovjerenim redom vožnje u skladu sa cjenovnikom iz člana 40 ovog zakona.

Zabranjeno je fizičkom licu da vrši prodaju voznih karata iz stava 1 ovog člana.

Vozna karta za linijski gradski i prigradski prevoz
Član 42

Prevoznik, odnosno vozno osoblje dužan je da putniku u linijskom gradskom i prigradskom prevozu izda voznu kartu koja sadrži: naziv prevoznika, serijski broj vozne karte, datum izdavanja karte, vrijeme važenja karte i cijenu prevoza.

Posebni linijski gradski i prigradski prevoz
Član 43

Posebni linijski gradski i prigradski prevoz je prevoz koji je ugovoren za određenu kategoriju putnika.

Prevoznik prevoz iz stava 1 ovog člana, dužan je da obavlja na osnovu saglasnosti koju izdaje nadležni organ jedinice lokalne uprave.

Nadležni organ jedince lokalne uprave vodi evidenciju izdatih saglasnosti iz stava 2 ovog člana.

Način obavljanja posebnog linijskog gradskog i prigradskog prevoza propisuje nadležni organ jedince lokalne uprave.

Međugradski linijski prevoz
Član 44

Međugradski linijski prevoz je prevoz putnika između dvije ili više jedinica lokalne samouprave na teritoriji Crne Gore.

Prevoz putnika iz stava 1 ovog člana, prevoznik obavlja se međugradskim autobusima.

Izuzetno od stava 2 ovog člana, međugradski linijski prevoz putnika između dvije susjedne jedinice lokalne samouprave može se obavljati prigradskim autobusima na relacijama koje nijesu duže od 30 km, kao i malim autobusima (klase B) u slučaju ograničavajućih saobraćajno-tehničkih karakteristika puta ili manje izraženih potreba za prevozom putnika.

Međugradski linijski prevoz putnika vozilima iz stava 3 ovog člana, prevoznik obavlja na osnovu saglasnosti Organa uprave.

Saglasnost iz stava 4 ovog člana mora se nalaziti u autobusu prevoznika za vrijeme obavljanja prevoza.

Red vožnje za međugradski linijski prevoz
Član 45

Red vožnje u međugradskom linijskom prevozu putnika predlaže prevoznik.

Red vožnje iz stava 1 ovog člana, sadrži: naziv i sjedište prevoznika, relaciju na kojoj se vrši prevoz, registarski broj linije, redosljed autobuskih stanica i autobuskih stajališta i njihovu udaljenost od početne stanice ili autobuskog stajališta, vrijeme polaska i dolaska na svaku autobusku stanicu, odnosno stajalište, vremenski period u kome se održava linija, režim održavanja i rok važenja reda vožnje.

Red vožnje iz stava 1 ovog člana, mora da glasi na ime prevoznika i prevoznik ga ne smije prenositi na drugo lice.

Izuzetno od stava 3 ovog člana, red vožnje može se prenijeti na pravnog sljedbenika, koji preuzima sva prava i obaveze i nastavlja sa obavljanjem prevoza.

Prevoznik je dužan da u predlogu reda vožnje obezbijedi da minimalno vrijeme trajanja vožnje na relacijama, odnosno linijama i njihovim djelovima odgovara dozvoljenim brzinama i gustini saobraćaja na putu, odnosno stanju i saobraćajno-tehničkim karakteristikama puta i da udaljenost između autobuskih stanica i stajališta bude usklađena sa daljinarom i da uključi pretpostavljene gubitke vremena pri ulasku i izlasku putnika.

Na obrascu reda vožnje može se registrovati samo jedan polazak i jedan povratak.

Minimalno vrijeme trajanja vožnje iz stava 5 ovog člana na teritoriji Crne Gore, određuje se prema daljinaru koji utvrđuje Ministarstvo.

Obrazac reda vožnje iz stava 6 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Usklađivanje redova vožnje u međugradskom linijskom prevozu
Član 46

Redovi vožnje u međugradskom linijskom prevozu se usklađuju.

Zahtjev za usklađivanje redova vožnje domaći prevoznik podnosi Privrednoj komori.

Postupak usklađivanja redova vožnje sprovodi Privredna komora, na osnovu pravila o načinu, postupku i kriterijumima za usklađivanje redova vožnje u međugradskom linijskom prevozu.

Za usklađivanje redova vožnje u međugradskom linijskom prevozu plaća se naknada Privrednoj komori.

Nakon sprovedenog postupka iz stava 3 ovog člana, Privredna komora aktom utvrđuje usklađene redove vožnje i objavljuje ih na svojoj internet stranici.

Usklađene redove vožnje sa aktom o usklađivanju redova vožnje, Privredna komora dostavlja Organu uprave, najkasnije 15 dana prije početka važenja reda na ovjeru.

Protiv akta iz stava 5 ovog člana, može se izjaviti žalba Organu uprave, u roku od osam dana od dana objavljivanja akta na internet stranici Privredne komore.

Pravila o načinu, postupku i kriterijumima za usklađivanje redova vožnje i visinu naknade iz stava 4 ovog člana utvrđuje Privredna komora, uz saglasnost Ministarstva.

Pravila se iz stava 8 ovog člana objavljuju se u "Službenom listu Crne Gore".

Obavljanje međugradskog linijskog prevoza
Član 47

Međugradski linijski prevoz putnika prevoznik obavlja na osnovu registrovanog i ovjerenog reda vožnje.

Prevoznik je dužan da objavi početak obavljanja prevoza na određenoj liniji i red vožnje najmanje osam dana prije početka obavljanja prevoza putem elektronskih ili štampanih medija.

Prevoznik je dužan da se pridržava registrovanog i objavljenog reda vožnje.

Prevoznik, odnosno vozno osoblje dužan je u autobusu kojim se obavlja međugradski linijski prevoz da istakne tablu sa relacijom u donjem desnom uglu vjetrobranskog stakla, sa nazivom linije i vremenom polaska iz polazne i dolaska u krajnju stanicu i naznačenjem najmanje jedne usputne stanice koju bliže određuje itinerer.

Prevoznik, odnosno vozno osoblje autobusa za vrijeme obavljanja međugradskog linijskog prevoza, mora imati u vozilu ovjeren i registrovan red vožnje i cjenovnik ovjeren od Organa uprave.

Zabranjeno je prevozniku da obavlja međugradski linijski prevoz putnika sa istim autobusom istovremeno na osnovu dva ili više redova vožnje.

Registracija i ovjera redova vožnje u međugradskom linijskom prevozu
Član 48

Prevoznik je dužan da podnose zahtjev za registraciju i ovjeru usklađenog reda vožnje u međugradskom linijskom prevozu, najkasnije 15 dana prije početka važenja reda vožnje Organu uprave.

Uz zahtjev iz stava 1 ovog člana prevoznik dostavlja usklađene i važeće redove vožnje radi registracije i ovjere, kao i dokaz o plaćenim novčanim kaznama koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva.

Dokaz o plaćenim novčanim kaznama iz stava 2 ovog člana za pravno lice i odgovorno lice u pravnom licu, odnosno za preduzetnika iz prekršajne evidencije Ministarstva Organ uprave pribavlja po službenoj dužnosti.

Red vožnje u međugradskom linijskom prevozu registruje se samo na jednog prevoznika.

Redovi vožnje registruju se i ovjeravaju na period od godinu dana, sa početkom primjene od 1. juna tekuće do 31. maja naredne godine.

Organ uprave vodi evidenciju registrovanih i ovjerenih redova vožnje u međugradskom linijskom prevozu i objavljuje na svojoj internet stranici, najkasnije osam dana prije početka njihove primjene.

Organ uprave primjerak registrovanih i ovjerenih redova vožnje u međugradskom linijskom prevozu dostavlja inspekciji za drumski saobraćaj u roku od osam dana od dana početka važenja redova vožnje.

Za registraciju i ovjeru redova vožnje iz stava 1 ovog člana plaća se naknada.

Naknada iz stava 8 ovog člana prihod je Budžeta.

Bliži sadržaj i način vođenja evidencije iz stava 6 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Visinu naknade za registraciju i ovjeru redova vožnje iz stava 1 ovog člana utvrđuje Vlada.

Brisanje redova vožnje u međugradskom linijskom prevozu
Član 49

Red vožnje u međugradskom linijskom prevozu Organ uprave, briše rješenjem iz evidencije registrovanih redova vožnje na predlog inspekcije za drumski saobraćaj, ukoliko prevoznik:

- ne otpočne da obavlja prevoz u roku od tri dana od dana koji je određen za početak primjene reda vožnje;
- obustavi obavljanje prevoza po registrovanom redu vožnje duže od tri dana uzastopno, odnosno sedam dana ukupno u toku važenja reda vožnje;
- ne obavlja polazak u vrijeme predviđeno registrovanim redom vožnje sa početne ili povratne autobuske stanice, duže od tri dana uzastopno, odnosno sedam dana ukupno u toku važenja reda vožnje.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, Organ uprave, po službenoj dužnosti, rješenjem briše red vožnje iz evidencije registrovanih redova vožnje, ukoliko su se stekli uslovi za brisanje reda vožnje koji su registrovani u prethodnom registracionom periodu iz kojih je proistekao važeći registrovani red vožnje.

Protiv rješenja iz st. 1 i 2 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Prevoznik je dužan da o prestanku obavljanja međugradskog linijskog prevoza u pisanoj formi obavijesti Organ uprave i autobuske stanice najkasnije 30 dana prije prestanka obavljanja prevoza.

U slučaju iz stava 5 ovog člana, Organ uprave rješenjem briše red vožnje iz evidencije.

Obaveze prevoznika i voznog osoblja u međugradskom linijskom prevozu
Član 50

Prevoznik, odnosno vozno osoblje u međugradskom linijskom prevozu ne smije da u motornom vozilu prevozi više lica od broja lica naznačenih u saobraćajnoj dozvoli.

Vozno osoblje dužno je da za vrijeme obavljanja međugradskog linijskog prevoza nosi radnu odjeću sa oznakom i nazivom prevoznika i imenom i prezimenom voznog osoblja.

Prevoznik, odnosno vozno osoblje dužan je da u međugradskom linijskom prevozu, u skladu sa raspoloživim mjestima u vozilu, redom vožnje i opštim uslovima prevoza, primi svako lice na prevoz i njegov prtljag.

Ukrcavanje i iskrcavanje putnika u međugradskom linijskom prevozu
Član 51

Ukrcavanje i iskrcavanje putnika u međugradskom linijskom prevozu prevoznik, odnosno vozno osoblje dužan je da obavlja na autobuskim stanicama i autobuskim stajalištima, prema registrovanom redu vožnje.

Privremena obustava prevoza ili izmjena reda vožnje u međugradskom linijskom prevozu
Član 52

Za vrijeme važenja reda vožnje međugradski linijski prevoz se može privremeno obustaviti ili red vožnje izmijeniti zbog:

1) prekida saobraćaja usljed nastupanja okolnosti koje se nijesu mogle predvidjeti, a čije se posljedice nijesu mogle otkloniti (viša sila) ili izvođenja radova na rekonstrukciji puta;

2) mjera organa uprave koje neposredno utiču na ograničavanje saobraćaja, dok razlozi za ograničavanje postoje.

Na privremenu obustavu ili izmjenu reda vožnje, dok traju okolnosti iz stava 1 ovog člana, saglasnost daje Organ uprave u roku od dva radna dana od dana podnošenja zahtjeva za dobijanje saglasnosti.

Prevoznik je dužan najkasnije u roku od 24 sata od privremene obustave ili izmjene reda vožnje iz stava 1 ovog člana, pisanim putem obavijestiti autobuske stanice koje su naznačene redom vožnje o privremenoj obustavi ili izmjeni reda vožnje.

Saglasnost iz stava 2 ovog člana se za vrijeme obavljanja prevoza mora nalaziti u vozilu.

Dostava reda vožnje, cjenovnika i voznih karata u međugradskom linijskom prevozu
Član 53

Prevoznik je dužan dostaviti ovjerenu kopiju registrovanog i ovjerenog reda vožnje, cjenovnik i dovoljan broj voznih karata autobuskim stanicama koje koristi po redu vožnje, najkasnije osam dana prije početka obavljanja prevoza na određenoj liniji.

Prevoznik utvrđuje cjenovnik usluga u međugradskom linijskom prevozu putnika i dostavlja ga Organu uprave na ovjeru pojedinačno za svaki red vožnje.

Cjenovnik usluga prevoznika u međugradskom linijskom prevozu putnika ne smije da sadrži cijene za relacije u linijskom gradskom i prigradskom prevozu putnika.

Izuzetno od stava 3 ovog člana, cjenovnik usluga u međugradskom linijskom prevozu putnika, može da sadrži cijene za relacije u gradskom i prigradskom linijskom prevozu putnika uz prethodno pribavljenu saglasnost nadležnog organa lokalne uprave.

Prodaja i izdavanje voznih karata u međugradskom linijskom prevozu
Član 54

Prevoznik prodaje vozne karte putnicima preko autobuskih stanica, turističkih agencija ili preko svojih poslovnica.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, na mjestima ulaska putnika u skladu sa redom vožnje gdje nema organizovane prodaje voznih karata, prevoznik vozne karte prodaje i u autobusima.

U cijenu vozne karte prodatu u poslovnici prevoznika ili posredstvom turističke agencije, mora se uračunati stanična usluga, ukoliko vožnja počinje na autobuskoj stanici.

Uračunavanje stanične usluge iz stava 3 ovog člana, vrši se na osnovu zaključenog ugovora u pisanoj formi između prevoznika i turističke agencije ili autobuske stanice.

Izuzeto od stava 3 ovog člana u cijenu vozne karte prodatu u poslovnici prevoznika ili posredstvom turističke agencije ne smije se uračunavati stanična usluga, ukoliko nije zaključen ugovor iz stava 4 ovog člana.

U slučaju iz stava 5 ovog člana, putnik staničnu uslugu plaća na autobuskoj stanici.

Prevoznik, turistička agencija ili autobuska stanica vozne karte može prodavati i izdavati putem interneta.

Lica iz stava 1 ovog člana dužna su za linije utvrđene registrovanim i ovjerenim redom vožnje prodavati vozne karte u skladu sa cjenovnikom iz člana 53 stav 2 ovog zakona.

Alotman sjedišta u međugradskom linijskom prevozu
Član 55

Prevoznik je dužan sa autobuskom stanicom, odnosno turističkom agencijom da zaključi ugovor o pružanju usluga prodaje voznih karata u pisanoj formi kojim se utvrđuje broj i raspored sjedišta (u daljem tekstu: alotman sjedišta) za svaki registrovani red vožnje na osnovu koga se vrši prodaja voznih karata.

Turistička agencija i autobuska stanica ne smiju prodavati veći broj voznih karata od alotmana sjedišta, koji je utvrđen ugovorom iz stava 1 ovog člana.

Izuzetno od stava 2 ovog člana, turistička agencija i autobuska stanica mogu prodavati veći broj voznih karata od alotmana sjediša, koji je utvrđen ugovorom uz saglasnost prevoznika.

U slučaju iz stava 3 ovog člana, prevoznik ne smije prodavati veći broj voznih karata od ukupnog alotmana sjedišta za registrovani red vožnje, na osnovu kojeg se vrši prodaja voznih karata.

Alotman sjedišta utvrđen od strane prevoznika ne smije biti veći od broja mjesta koji je označen u saobraćajnoj dozvoli vozila sa kojim se obavlja prevoz za registrovani red vožnje.

Vozna karta u međugradskom linijskom prevozu
Član 56

Putnik koji koristi međugradski linijski prevoz, mora da ima voznu kartu koja sadrži: naziv prevoznika, serijski broj vozne karte, mjesto ulaska i izlaska, datum i vrijeme izdavanja karte, vrijeme važenja karte, cijenu prevoza i podatke o uračunatoj, odnosno neuračunatoj staničnoj usluzi ili obavještenje o načinu plaćanju stanične usluge, a za prevoz putničkog prtljaga numerisanu potvrdu koja sadrži naziv, pečat prevoznika i visinu naknade za prevoz prtljaga.

Prevoznik i vozno osoblje dužno je da putniku u međugradskom linijskom prevozu, po ulasku u autobus, izdaju čitko popunjenu voznu kartu i potvrdu za prevoz putničkog prtljaga iz stava 1 ovog člana

Obavještenje o kašnjenju autobusa u međugradskom linijskom prevozu
Član 57

U slučaju nemogućnosti obezbjeđivanja polaska na liniji prema redu vožnje ili ukoliko u toku vožnje nastanu okolnosti zbog kojih se očekuje kašnjenje autobusa duže od 30 minuta, prevoznik je dužan da obavijesti autobuske stanice.

Posebni linijski međugradski prevoz
Član 58

Posebni linijski međugradski prevoz obavlja se na određenoj liniji.

Posebnim linijskim međugradskim prevozom obavlja se prevoz:

1) učenika i studenata od mjesta stanovanja do škole, odnosno fakulteta i nazad;
2) zaposlenih od mjesta stanovanja do mjesta rada i nazad;
3) lica sa invaliditetom i putnika kojima je potrebna posebna medicinska njega.

Posebni linijski međugradski prevoz putnika može da obavlja samo prevoznik koji ima licencu za prevoz putnika koju izdaje Organ uprave.

Ugovor u posebnom linijskom međugradskom prevozu
Član 59

Posebni linijski međugradski prevoz putnika prevoznik obavlja autobusima na osnovu ugovora o prevozu zaključenog između korisnika prevoza i prevoznika.

Sastavni dio ugovora o prevozu iz stava 1 ovog člana je spisak putnika ovjeren od strane prevoznika.

U toku obavljanja posebnog linijskog međugradskog prevoza u vozilu se mora nalaziti ugovor iz stava 1 ovog člana sa spiskom putnika ovjerenim od strane prevoznika, i na prednjem vjetrobranskom staklu autobusa u donjem desnom uglu istaknuta tabla sa oznakom relacije i natpisom "posebni linijski prevoz".

Prevozniku je zabranjen prevoz putnika posebnim linijskim međugradskim prevozom koji nijesu upisani u spisak putnika.

Prevoznik, odnosno vozno osoblje ukrcavanje i iskrcavanje putnika u posebnom linijskom međugradskom prevozu putnika dužan je da vrši na mjestima koja su utvrđena ugovorom iz stava 1 ovog člana, kao i na autobuskim stajalištima.

Prevoznik, odnosno vozno osoblje dužan je da izda voznu kartu putniku za prevoz iz stava 1 ovog člana.

Saglasnost za obavljanje posebnog linijskog međugradskog prevoza
Član 60

Prevoznik je dužan da u roku od osam dana od dana zaključivanja ugovora o posebnom linijskom međugradskom prevozu putnika, Organu uprave podnese zahtjev za izdavanje saglasnosti za obavljanje posebnog linijskog međugradskog prevoza.

Uz zahtjev iz stava 1 ovog člana, prilaže se ugovor o prevozu sa spiskom putnika.

Organ uprave izdaje saglasnost za obavljanje posebnog linijskog prevoza u roku od osam dana od dana prijema zahtjeva iz stava 1 ovog člana.

Saglasnost iz stava 3 ovog člana, mora da sadrži vrijeme polaska i povratka, kao i režim održavanja linije.

Saglasnost iz stava 3 ovog člana mora se nalaziti u vozilu prevoznika za vrijeme obavljanja posebnog linijskog međugradskog prevoza putnika.

O izdatim saglasnostima iz stava 1 ovog člana, Organ uprave vodi evidenciju.

Sadržaj i način vođenja evidencije iz stava 6 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Prevoz dodatnim vozilima u linijskom međugradskom prevozu
Član 61

Linijski međugradski prevoz putnika na određenim linijama, može se povremeno obavljati po istom redu vožnje dodatnim autobusima (BIS prevoz), prema potrebi.

U autobusu prevoznika kojim se obavlja BIS prevoz, mora se nalaziti tabla sa natpisom "BIS PREVOZ" na prednjem vjetrobranskom staklu, sa brojem i oznakom BIS prevoza.

Međunarodni linijski prevoz putnika
Član 62

Međunarodni linijski prevoz putnika je prevoz putnika između dvije ili više država.

Prevoz iz stava 1 ovog člana prevoznik mora obavljati međugradskim autobusima.

Izuzetno od stava 2 ovog člana međunarodni linijski prevoz putnika između dvije države, može se obavljati malim autobusima (klasa B) usljed ograničavajućih saobraćajno-tehničkih karakteristika puta, uz saglasnost Organa uprave.

Saglasnost iz stava 3 ovog člana, mora se nalaziti u autobusu za vrijeme obavljanja prevoza.

Red vožnje u međunarodnom linijskom prevozu
Član 63

Red vožnje u međunarodnom linijskom prevozu predlaže prevoznik.

Red vožnje iz stava 1 ovog člana sadrži: naziv i sjedište prevoznika, relaciju na kojoj se vrši prevoz, registarski broj linije, redosljed autobuskih stanica, graničnih prelaza i njihovu udaljenost od početne stanice, vrijeme polaska i dolaska za svaku autobusku stanicu, odnosno na granične prelaze, vremenski period u kome se održava linija, režim održavanja i rok važenja reda vožnje.

Red vožnje iz stava 1 ovog člana, mora da glasi na ime prevoznika i prevoznik ga ne smije prenositi na drugo lice.

Izuzetno od stava 3 ovog člana, red vožnje može se prenijeti na pravnog sljedbenika, koji preuzima sva prava i obaveze i nastavlja sa obavljanjem prevoza.

Prevoznik je dužan da u predlogu reda vožnje obezbijedi da minimalno vrijeme trajanja vožnje na relacijama, odnosno linijama i njihovim djelovima odgovara dozvoljenim brzinama i gustini saobraćaja na putu, odnosno stanju i saobraćajno-tehničkim karakteristikama puta i da udaljenost između autobuskih stanica bude usklađena sa daljinarom iz člana 45 stav 7 ovog zakona i da uključi pretpostavljene gubitke vremena pri ulasku i izlasku putnika.

Obrazac reda vožnje iz stava 1 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Usklađivanje redova vožnje u međunarodnom linijskom prevozu
Član 64

Redovi vožnje u međunarodnom linijskom prevozu se usklađuje.

Zahtjev za usklađivanje redova vožnje u međunarodnom linijskom prevozu domaći prevoznik podnosi Privrednoj komori.

Postupak usklađivanja redova vožnje sprovodi Privredna komora, na osnovu pravila o načinu, postupku i kriterijumima za usklađivanje redova vožnje u međunarodnom linijskom prevozu.

Za usklađivanje redova vožnje u međunarodnom linijskom prevozu plaća se naknada Privrednoj komori.

Nakon sprovedenog postupka iz stava 3 ovog člana, Privredna komora aktom utvrđuje usklađene redove vožnje i objavljuje ih na svojoj internet stranici.

Usklađene redove vožnje sa aktom o usklađenim redovima vožnje, Privredna komora dostavlja Organu uprave.

Protiv akta iz stava 5 ovog člana, može se izjaviti žalba Organu uprave, u roku od osam dana od dana objavljivanja akta na internet stranici Privredne komore.

Pravila iz stava 3 ovog člana i visinu naknade za usklađivanje redova vožnje utvrđuje Privredna komora, uz saglasnost Ministarstva.

Pravila iz stava 8 ovog člana objavljuju se u "Službenom listu Crne Gore".

Registracija i ovjera redova vožnje u međunarodnom linijskom prevozu
Član 65

Domaći prevoznik podnosi zahtjev za registraciju i ovjeru usklađenih redova vožnje u međunarodnom linijskom prevozu Organu uprave, najkasnije 30 dana od dana završetka postupka usklađivanja, radi registracije i ovjere.

Uz zahtjev iz stava 1 ovog člana, prevoznik dostavlja usklađene redove vožnje, kao i ugovore o zajedničkom obavljanju prevoza, zaključene sa stranim prevoznikom za sve priložene redove vožnje i dokaz o plaćenim novčanim kaznama koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva.

Dokaz o plaćenim kaznama iz stava 2 ovog člana, Organ uprave pribavlja po službenoj dužnosti.

Organ uprave vodi evidenciju registrovanih i ovjerenih redova vožnje u međunarodnom linijskom prevozu i objavljuje na svojoj internet stranici, najkasnije osam dana od dana ovjere reda vožnje.

Prevoznik je dužan podnijeti zahtjev za izdavanje dozvole za međunarodni linijski prevoz putnika u roku od šest mjeseci od dana registracije i ovjere reda vožnje.

Ukoliko prevoznik ne podnese zahtjev za izdavanje dozvole u roku iz stava 5 ovog člana, red vožnje se briše iz evidencije registrovanih i ovjerenih redova vožnje u međunarodnom linijskom prevozu.

Bliži sadržaj i način vođenja evidencije iz stava 4 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Dozvola za međunarodni linijski prevoz
Član 66

Međunarodni linijski prevoz putnika na teritoriji Crne Gore, prevoznik mora obavljati na osnovu dozvole za međunarodni linijski prevoz putnika koju izdaje Organ uprave.

Dozvola iz stava 1 ovog člana izdaje se rješenjem na zahtjev domaćeg, odnosno stranog prevoznika.

Strani prevoznik podnosi zahtjev za izdavanje dozvole iz stava 1 ovog člana, preko nadležnog organa države u kojoj ima sjedište, odnosno prebivalište.

Uz zahtjev iz stava 3 ovog člana prilažu se: registrovan i ovjeren red vožnje, cjenovnik, itinerer, ugovor o zajedničkom obavljanju prevoza na liniji za koju se traži dozvola, plan vremena vožnje i vremena odmora vozača i drugi dokazi u skladu sa potvrđenim međunarodnim ugovorima.

Dozvola iz stava 1 ovog člana, izdaje se domaćem i stranom prevozniku ako:

- imaju usklađen, registrovan i ovjeren red vožnje;
- imaju saglasnost država preko čijih teritorija se obavlja prevoz.

Dozvola iz stava 1 ovog člana, izdaje se na ime prevoznika, na period do pet godina i prevoznik je ne smije prenositi na drugo lice.

Izuzetno od stava 6 ovog člana, Organ uprave može izdati dozvolu za međunarodni linijski prevoz putnika stranom prevozniku na period od godinu dana, ukoliko nema interesovanja domaćih prevoznika za obavljanje prevoza na toj liniji.

Sastavni djelovi dozvole iz stava 1 ovog člana su ovjeren red vožnje, cjenovnik, itinerer i plan vremena vožnje i vremena odmora vozača.

Dozvola iz st. 6 i 7 ovog člana može se produžiti na zahtjev domaćeg prevoznika.

Zahtjev iz stava 9 ovog člana, podnosi se Organu uprave najkasnije tri mjeseca prije isteka važenja dozvole.

Uz zahtjev za produženje dozvole pored dokaza o ispunjavanju uslova iz st. 4 i 5 ovog člana, dostavlja se i dokaz o plaćenim novčanim kaznama koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva, koji po služenoj dužnosti pribavlja Organ uprave.

Prevoznik je dužan da preuzme sve potrebne dozvole za održavanje međunarodne linije od Organa uprave u roku od 30 dana od dana prikupljanja svih potrebnih dozvola za međunarodni linijski prevoz i da započne održavanje međunarodne linije u roku od 60 dana od dana preuzimanja dozvola.

Za izdavanje i produžavanje dozvole iz stava 1 ovog člana plaća se naknada koja je prihod Budžeta.

Visinu naknade za izdavanje i produžavanje dozvola iz stava 1 ovog člana utvrđuje Vlada.

Organ uprave dužan je da dostavi inspekciji za drumski saobraćaj primjerak svake izdate dozvole sa sastavnim djelovima iz stava 8 ovog člana u roku od osam dana od dana izdavanja dozvole.

Dozvola iz stava 1 ovog člana izdaje se na obrascu koji propisuje Ministarstvo.

Tranzitni linijski prevoz putnika
Član 67

Tranzitni linijski prevoz putnika preko teritorije Crne Gore strani prevoznik obavlja na osnovu dozvole za tranzit.

Dozvolu iz stava 1 ovog člana, stranom prevozniku, preko nadležnog organa države u kojoj ima sjedište, izdaje Organ uprave na osnovu podnijetog zahtjeva.

Dozvola iz stava 1 ovog člana, mora se nalazi u vozilu prevoznika za vrijeme obavljanja prevoza.

Za izdavanje dozvole iz stava 1 ovog člana plaća se naknada koja je prihod Budžeta.

Visinu naknade za izdavanje dozvole iz stava 1 ovog člana utvrđuje Vlada.

Dozvola iz stava 1 ovog člana izdaje se na obrascu koji propisuje Ministarstvo.

Privremeni međunarodni linijski prevoz
Član 68

Međunarodni linijski prevoz putnika može se obavljati privremeno na određenoj liniji između Crne Gore i druge države sa kojom nije zaključen međunarodni ugovor, na osnovu dozvole koja se izdaje na period do godinu dana.

Dozvolu iz stava 1 ovog člana, izdaje Organ uprave na osnovu dogovora Ministarstva i nadležnog organa te države.

Način obavljanja međunarodnog linijskog prevoza
Član 69

Prevoznik je dužan da međunarodni linijski prevoz putnika obavlja u skladu sa dozvolom za međunarodni linijski prevoz putnika.

Za vrijeme obavljanja prevoza iz stava 1 ovog člana u vozilu prevoznika se mora nalaziti original dozvola za međunarodni linijski prevoz putnika, odnosno za tranzitni linijski prevoz putnika.

Domaći prevoznik je dužan da obavlja prevoz iz stava 1 ovog člana, na najmanje polovini od ukupnog broja godišnjih polazaka na odobrenoj međunarodnoj liniji, ako je linija odobrena u saradnji sa stranim prevoznikom ili samostalno održava najmanje isti broj linija, prema određenoj državi, kao i strani prevoznik u skladu sa ugovorom o zajedničkom obavljanju prevoza na liniji.

Domaći prevoznik koji ima dozvolu za međunarodni prevoz putnika, dužan je da dostavlja Organu uprave podatke o broju obavljenih vožnji i prevezenih putnika u jednom i drugom smjeru polugodišnje, najkasnije u roku od 15 dana od dana isteka polugodišita za koje se izvještaj podnosi.

Domaći prevoznik koji obavlja međunarodni linijski prevoz putnika, dužan je da objavi početak obavljanja međunarodnog prevoza na određenoj liniji i red vožnje najmanje osam dana prije početka obavljanja prevoza putem elektronskih ili štampanih medija.

Prevoznik je dužan da u autobusu kojim se obavlja međunarodni linijski prevoz putnika istakne tablu sa relacijom u donjem desnom uglu vjetrobranskog stakla, sa nazivom linije i vremenom polaska iz polazne i dolaska u krajnju stanicu i naznačenjem najmanje jedne usputne stanice koju bliže određuje itinerer.

Zabranjeno je prevozniku da obavlja međunarodni linijski prevoz putnika na teritoriji Crne Gore sa istim autobusom istovremeno na osnovu dvije ili više dozvola.

Ukidanje dozvole u međunardnom linijskom prevozu
Član 70

Dozvola za međunarodni linijski prevoz i dozvola za tranzit ukinuće se rješenjem:

- domaćem prevozniku kojem je ukinuta licenca;
- domaćem prevozniku kojem je nadležni organ druge države na čijoj teritoriji se obavlja međunarodni prevoz ukinuo dozvolu koju mu je izdao;
- domaćem ili stranom prevozniku ukoliko prevoz putnika ne obavlja u skladu sa odredbama ovog zakona ili međunarodnih ugovora, na predlog inspekcije za drumski saobraćaj;
- domaćem ili stranom prevozniku, ukoliko ne preuzme sve potrebne dozvole za održavanje međunarodne linije i ne otpočne održavanje međunarodne linije u rokovima propisanim članom 66 stav 12 ovog zakona;
- domaćem ili stranom prevozniku ukoliko prestane da obavlja prevoz;
- stranom prevozniku ukoliko nadležni organ države u kojoj je registrovan strani prevoznik, ne izda dozvolu domaćem prevozniku.

U slučaju ukidanja dozvole domaćem prevozniku iz stava 1 alineja 3 ovog člana, Organ uprave zatražiće od stranog prevoznika, preko nadležnog organa druge države, zaključivanje ugovora o zajedničkom obavljanju prevoza na određenoj međunarodnoj liniji sa drugim prevoznikom iz Crne Gore.

Ako strani prevoznik u slučaju iz stava 2 ovog člana, u roku od tri mjeseca ne zaključi ugovor o zajedničkom obavljanju prevoza na određenoj međunarodnoj liniji sa drugim prevoznikom iz Crne Gore, stranom prevozniku Organ uprave odrediće novog domaćeg prevoznika, koji je podnio zahtjev za obavljanje prevoza na međunarodnoj liniji.

Prevozniku koji obavlja međunarodni linijski prevoz putnika kojem je ukinuta dozvola ne smije se u roku od dvije godine od dana ukidanja dozvole, registrovati i ovjeriti red vožnje na istoj liniji ili liniji čiji red vožnje sadrži više od 50% istih autobuskih stanica u odnosu na odobreni red vožnje koji je sastavni dio oduzete dozvole.

Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana, može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Bliže uslove o načinu određivanja novog domaćeg prevoznika utvrđuje Privredna komora, uz saglasnost Ministarstva.

Privremena obustava ili izmjena reda vožnje u međunarodnom linijskom prevozu
Član 71

Za vrijeme važenja reda vožnje međunarodni linijski prevoz putnika može se privremeno obustaviti ili red vožnje izmijeniti zbog:

1) prekida saobraćaja usljed nastupanja okolnosti koje se nijesu mogle predvidjeti, a čije se posljedice nijesu mogle otkloniti (viša sila) ili izvođenja radova na rekonstrukciji puta;

2) sprovođenja mjera organa uprave koje neposredno utiču na ograničavanje saobraćaja, dok razlozi za ograničavanje postoje.

Na privremenu obustavu ili izmjenu reda vožnje, dok traju okolnosti iz stava 1 ovog člana, saglasnost daje Organ uprave u roku od dva radna dana od dana podnošenja zahtjeva za dobijanje saglasnosti.

Prevoznik je dužan najkasnije u roku od 24 sata od privremene obustave ili izmjene reda vožnje iz stava 1 ovog člana, pisanim putem obavijestiti autobuske stanice koje su naznačene redom vožnje o privremenoj obustavi ili izmjeni reda vožnje.

Saglasnost iz stava 2 ovog člana za vrijeme obavljanja prevoza mora se nalaziti u vozilu.

Obaveze prevoznika i voznog osoblja u međunarodnom linijskom prevozu
Član 72

Prevoznik**,** odnosno vozno osoblje u međunarodnom linijskom prevozu ne smije da u motornom vozilu prevozi više lica od broja mjesta naznačenih u saobraćajnoj dozvoli.

Vozno osoblje dužno je da za vrijeme obavljanja međunarodnog linijskog prevoza nosi radnu odjeću sa oznakom i nazivom prevoznika i imenom i prezimenom voznog osoblja.

Prevoznik, odnosno vozno osoblje dužan je da u međunarodnom linijskom prevozu, u skladu sa raspoloživim mjestima u vozilu, redom vožnje i opštim uslovima prevoza, primi svako lice na prevoz i njegov prtljag.

Ukrcavanje i iskrcavanje putnika u međunarodnom linijskom prevozu
Član 73

Ukrcavanje i iskrcavanje putnika u međunarodnom linijskom prevozu prevoznik, odnosno vozno osoblje dužan je da obavlja na autobuskim stanicama, u skladu sa dozvolom za međunarodni linijski prevoz putnika.

Dostava reda vožnja, cjenovnika i voznih karata u međunarodnom linijskom prevozu
Član 74

Prevoznik u međunardnom linijskom prevozu putnika, dužan je da dostavi ovjerenu kopiju dozvole sa sastavnim djelovima i dovoljan broj voznih karata autobuskim stanicama koje koristi po redu vožnje, najkasnije osam dana prije početka obavljanja prevoza na određenoj liniji.

Prevoznik utvrđuje cjenovnik usluga u međunardnom linijskom prevozu putnika i dostavlja Organu uprave na ovjeru pojedinačno za svaki red vožnje.

Cjenovnik usluga prevoznika u međunarodnom linijskom prevozu putnika ne smije da sadrži cijene za relacije u međugradskom, prigradskom ili gradskom linijskom prevozu putnika.

Izuzetno od stava 3 ovog člana, cjenovnik usluga u međunarodnom linijskom prevozu putnika, može da sadrži cijene za relacije u međugradskom linijskom prevozu putnika, ukoliko

unutar jednog sata prije i poslije vremena polaska sa autobuske stanice, nema registrovanog polaska u međugradskom prevozu putnika za istu relaciju.

Prodaja i izdavanje voznih karata u međunarodnom linijskom prevozu
Član 75

Prevoznik, turistička agencija ili autobuska stanica dužni su da prodaju i izdaju vozne karte u međunardnom linijskom prevozu u skladu sa odredbama člana 54 ovog zakona, odnosno prema cjenovniku iz člana 74 stav 2 ovog zakona.

Alotman sjedišta u međunarodnom linijskom prevozu
Član 76

Odredbe člana 55 ovog zakona primjenjuju se i na alotman sjedišta u međunardnom linijskom prevozu.

Vozna karta u međunarodnom linijskom prevozu
Član 77

Putnik koji koristi međunarodni linijski prevoz mora da ima voznu kartu koja sadrži podatke iz člana 56 stava 1 ovog zakona.

Prevoznik i vozno osoblje dužno je da putniku u međunarodnom linijskom prevozu, po ulasku u autobus, izdaju čitko popunjenu voznu kartu i potvrdu za prevoz putničkog prtljaga iz stava 1 ovog člana.

Obavještavanje o kašnjenju autobusa u međunarodnom linijskom prevozu
Član 78

U slučaju nemogućnosti obezbjeđivanja polaska na liniji prema redu vožnje ili ukoliko u toku vožnje nastanu okolnosti zbog kojih se očekuje kašnjenje autobusa duže od 60 minuta, prevoznik je dužan da obavijesti autobuske stanice.

Prevoz dodatnim vozilima u međunarodnom linijskom prevozu
Član 79

Međunarodni linijski prevoz putnika na određenim linijama, ukoliko se ukaže potreba, može se povremeno obavljati po istom redu vožnje dodatnim autobusima (BIS prevoz).

Izuzetno od stava 1 ovog člana, prevoznik može obavljati BIS prevoz bez korišćenja pojedinih autobuskih stanica ako nema potrebe za ulaskom i izlaskom putnika.

U autobusu prevoznika kojim se obavlja BIS prevoz mora se nalaziti tabla sa natpisom "BIS PREVOZ" na prednjem vjetrobranskom staklu, sa brojem i oznakom BIS prevoz.

Vanlinijski prevoz putnika
Član 80

Vanlinijski prevoz putnika je prevoz unaprijed određene grupe putnika, bez usputnog ulaska i izlaska putnika, za koji se relacija, cijena prevoza i drugi uslovi utvrđuju ugovorom između prevoznika i korisnika prevoza, koji mora biti zaključen prije ukrcavanja putnika u autobus u mjestu polaska i mora se nalaziti u autobusu za vrijeme obavljanja prevoza.

Zabranjeno je prevozniku obavljanje vanlinisjkog prevoza putnika suprotno stavu 1 ovog člana.

Prevoz iz stava 1 ovog člana može se obavljati kao:

- povremeni; i
- naizmjenični.

Vanlinijski prevoz putnika može se obavljati kao prevoz u unutrašnjem drumskom saobraćaju i prevoz u međunarodnom drumskom saobraćaju.

U autobusu kojim prevoznik obavlja povremeni ili naizmjenični prevoz putnika mora se nalaziti ugovor iz stava 1 ovog člana i istaknuta tabla sa oznakom "VANLINIJSKI PREVOZ" u donjem desnom uglu prednjeg vjetrobranskog stakla.

Prevoznik, odonosno vozno osoblje koji vrši prevoz iz stava 1 ovog člana ne može koristiti autobuske stanice ili autobuska stajališta linijskog prevoza, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Mjesto ukrcavanja i iskrcavanja putnika za prevoz iz stava 1 ovog člana određuje nadležni organ jedinice lokalne uprave na svojoj teritoriji.

Povremeni prevoz
Član 81

Povremeni prevoz putnika prevoznik može obavljati kao:

1) "kružna vožnja" zatvorenih vrata (izletnička vožnja, turističko putovanje), koja počinje i završava u mjestu polaska (mjesto polaska mora biti u državi gdje prevoznik ima sjedište), pri čemu se ista grupa putnika prevozi istim autobusom cijelim putem;

2) prevoz koji se sastoji od putovanja punog vozila u odlasku i putovanja praznog vozila u povratku, s tim da mjesto polaska mora biti u državi gdje prevoznik ima sjedište;

3) prevoz pri kojem se polazno putovanje obavlja bez putnika, a povratno sa putnicima koji se preuzimaju na istom mjestu, na jedan od sljedećih načina da:

- je putnike prethodno dovezao isti prevoznik u Crnu Goru gdje se preuzimaju i vraćaju na teritoriju države u kojoj prevoznik ima sjedište;
- putnici sačinjavaju prethodno formiranu grupu na osnovu ugovora o prevozu, koji je zaključen prije njihovog dolaska u Crnu Goru, odakle se preuzimaju, radi prevoza na teritoriju države u kojoj strani prevoznik ima sjedište;
- su putnici pozvani da putuju iz Crne Gore na teritoriju države gdje prevoznik ima sjedište, pri čemu troškove prevoza snosi pravno ili fizičko lice koje ih je pozvalo;

4) tranzitni prevozi preko teritorije Crne Gore, ako se odnose na povremeni prevoz;

5) prevoz praznog autobusa, koji se koristi isključivo za zamjenu autobusa u kvaru ili oštećenog;

6) ostali prevozi putnika koji se obavljaju povremeno.

Povremeni prevoz putnika prevoznik ne može obavljati na istoj relaciji linijskog prevoza, u isto vrijeme odlaska i dolaska, kao ni na ista mjesta ukrcavanja i iskrcavanja putnika.

Povremeni prevoz putnika u međunarodnom drumskom saobraćaju između Crne Gore i država koje su potpisnice Interbus ugovora prevoznik mora obavljati u skladu sa tim ugovorom.

Povremeni prevoz putnika u međunarodnom drumskom saobraćaju između Crne Gore i država koje nijesu potpisnice Interbus ugovora prevoznik mora obavljati u skladu sa bilateralnim ugovorima i ovim zakonom.

Naizmjenični prevoz
Član 82

Naizmjenični prevoz putnika je prevoz prethodno organizovanih grupa putnika za više putovanja iz istog mjesta polaska u isto mjesto dolaska.

Mjesta polaska i dolaska su mjesta gdje putovanje počinje, odnosno gdje se završava, zajedno sa okolnim mjestima unutar radijusa od 20 km.

Grupa putnika koja je obavila putovanje u odlasku vraća se na polazište nekom kasnijom vožnjom.

Prva vožnja u povratku i posljednja u odlasku obavlja se praznim vozilom.

Dozvola za povremeni i nazmjenični prevoz putnika za stranog prevoznika
Član 83

Povremeni prevoz iz člana 81 stav 1 tač. 1 do 5 ovog zakona, strani prevoznik obavlja bez dozvole, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Povremeni prevoz putnika iz člana 81 stav 1 tačka 6 ovog zakona i naizmjenični prevoz putnika strani prevoznik, mora obavljati na osnovu dozvole za vanlinijski prevoz putnika u drumskom saobraćaju, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Dozvolu iz stava 2 ovog člana izdaje Organ uprave posredstvom nadležnog organa države u kojoj strani prevoznik ima sjedište, odnosno prebivalište.

Dozvola iz stava 2 ovog člana, mora se nalaziti u vozilu stranog prevoznika za vrijeme obavljanja prevoza.

Dozvolu stranog prevoznika iz stava 2 ovog člana, prilikom ulaska u Crnu Goru, ovjerava organ uprave nadležan za poslove carine na graničnom prelazu.

Prevoznik je dužan, dozvolu starnog prevoznika iz stava 2 ovog člana, prilikom ulaska u Crnu Goru da ovjeri kod organ uprave nadležan za poslove carine na graničnom prelazu.

Obrazac dozvole iz stava 2 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Dokumentacija koja se mora nalaziti u autobusu
Član 84

U autobusu prevoznika kojim se obavlja vanlinijski prevoz putnika u unutrašnjem drumskom saobraćaju mora se nalaziti spisak putnika, potpisan i ovjeren od strane prevoznika.

U autobusu prevoznika kojim se obavlja vanlinijski prevoz u međunarodnom prevozu putnika, mora se nalaziti pravilno i potpuno popunjen putni list, koji je potpisan i ovjeren (stavljanjem pečata, datuma i potpisa) od strane prevoznika i organa uprave nadležanog za poslove carine na graničnom prelazu prilikom ulaska i izlaska vozila iz Crne Gore.

Putni list prevoznik je dužan popuniti prije početka putovanja u dva primjerka od čega se jedan primjerak mora nalaziti u vozilu, a drugi primjerak ostaje u stvarnom sjedištu prevoznika.

Putni list sadrži podatke o: vrsti prevoza, nazivu prevoznika ili drugog pravnog lica, itinereru, registarskom broju vozila, voznom osoblju i spisku putnika.

Putne listove na zahtjev domaćeg prevoznika, izdaje rješenjem Organ uprave u vidu knjige putnih listova sa po 25 primjeraka duplikata putnih listova.

Domaći prevoznik knjigu putnih listova ne smije prenositi na drugo lice.

Za izdavanje knjige iz stava 5 ovog člana, plaća se naknada.

Visinu naknade iz stava 7 ovog člana, propisuje Vlada.

Evidenciju o izdatim putnim listovima vodi prevoznik.

Obrazac putnog lista i način njegovog popunjavanja i vođenje evidencije propisuje Ministarstvo.

Dozvola za vanlinijski prevoz putnika za domaćeg prevoznika
Član 85

Domaći prevoznik za vanlinijski prevoz putnika za koji je međunarodnim ugovorom predviđena dozvola nadležnog organa druge države, podnosi zahtjev za izdavanje dozvole, posredstvom Organa uprave, nadležnom organu druge države.

Ukoliko je međunarodnim ugovorom predviđena razmjena dozvola za vanlinijski prevoz putnika, Ministarstvo u saradnji sa nadležnim organom druge države, utvrđuje i razmjenjuje potreban broj dozvola za jednu godinu.

Raspodjela dozvola (kritičnih i nekritičnih), koja je utvrđena u skladu sa stavom 2 ovog člana, domaćim prevoznicima vrši se na osnovu godišnjeg plana koji utvrđuje Organ uprave.

Na godišnji plan raspodjele dozvola može se izjaviti žalba Ministarstvu u roku od osam dana od dana donošenja godišnjeg plana.

Raspodjela kritičnih dozvola vrši se na osnovu sljedećih kriterijuma:

- broja vozila registrovanih za obavljanje vanlinijskog prevoza putnika u međunarodnom drumskom saobraćaju, za koje prevoznik posjeduje izvode licence;
- kvaliteta voznog parka;
- broja zaposlenih vozača;
- broja ispravno iskorišćenih i vraćenih dozvola u prethodnom periodu;

- broja izrečenih novčanih kazni u skladu sa ovim zakonom i drugim propisima.

Nekritične dozvole raspodjeljuju se na osnovu podnijetog zahtjeva Organu uprave.

Dodjelu dozvola iz stava 3 ovog člana vrši Organ uprave.

Organ uprave dodjeljuje rješenjem domaćem prevozniku dozvole iz stava 3 ovog člana.

Protiv rješenja iz stava 8 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Bliže kriterijume iz stava 5 ovog člana, način raspodjele i korišćenja razmijenjenih dozvola propisuje Ministarstvo.

Visinu naknade za izdavanje dozvola za vanlinijski prevoz putnika, utvrđuje Vlada.

Auto-taksi prevoz
Član 86

Auto-taksi prevoz je vanlinijski javni prevoz putnika koji se obavlja u komercijalne svrhe.

Prevoznik auto taksi prevoz obavlja putničkim automobilom koji je serijski proizveden sa najviše pet sjedišta, računajući i sjedište vozača odnosno sa najmanje četvoro vrata.

Prevoznik auto-taksi prevoz obavlja na osnovu licence za auto-taksi prevoz koju izdaje nadležni organ lokalne uprave.

Auto-taksi prevoz obavlja se isključivo unutar teritorije jedinice lokalne samouprave koja je auto-taksi prevozniku izadala licencu.

Izuzetno od stava 4 ovog člana auto-taksi prevoz može se povremeno obavljati i sa teritorije jedinice lokalne samouprave koja je izdala licencu za auto-taksi prevoz.

U slučaju iz stava 5 ovog člana auto-taksi prevoznik povratnu vožnju mora obavljati praznim vozilom.

Zabranjeno je auto-taksi prevozniku da vrši prijem putnika izvan teritorije jedinice lokalne samouprave koja je izdala licencu za auto-taksi prevoz.

Zabranjeno je auto taksi prevozniku obavljanje linijskog prevoza putnika auto-taksi vozilom.

Zabranjeno je auto taksi prevozniku da obavlja auto-taksi prevoz koji ima elemente linijskog ili posebnog linijskog prevoza, kao što su gotovo ista relacija, približno isto vrijeme dolaska i odlaska kao i ista mjesta ukrcaja i iskrcaja putnika.

Zabranjeno je auto taksi prevozniku korišćenje autobuskih stanica ili autobuskih stajališta prilikom obavljanja auto-taksi prevoza.

Obaveze auto-taksi prevoznika
Član 87

Auto-taksi prevoznik dužan je tokom jedne vožnje preuzeti, odnosno iskrcati putnika ili grupu putnika na jednom mjestu.

Auto-taksi prevoznik predlaže cjenovnik usluga prevoza.

Cjenovnik iz stava 2 ovog člana mora biti ovjeren od strane auto-taksi prevoznika i nadležnog organa lokalne uprave koja je izdala licencu za auto taksi prevoz.

Auto-taksi prevoznik može predložiti promjenu važećeg cjenovnika usluga prevoza.

Promijenjeni cjenovnik usluga prevoza, mora biti ovjeren od strane auto-taksi prevoznika i nadležnog organa lokalne uprave koji je izdao licencu, kojim se stavlja van snage prethodni cjenovnik usluga prevoza.

Auto-taksi prevoznik u putničkom vozilu kojim obavlja auto-taksi prevoz mora imati na vidnom mjestu ugrađen ispravan, plombiran i baždaren taksimetar i istaknut cjenovnik iz stava 3 ovog člana.

Auto-taksi prevoznik na krovu putničkog vozila kojim obavlja auto-taksi prevoz mora imati istaknutu oznaku "TAXI".

Auto-taksi prevoznik je dužan da prilikom otpočinjanja prevoza uključi taksimetar.

Auto-taksi prevoznik, za izvršenu uslugu prevoza, dužan je da naplati cijenu prevoza u iznosu koji pokazuje taksimetar u trenutku završetka prevoza.

Cijena prevoza iz stava 9 ovog člana mora biti usaglašena sa važećim cjenovnikom usluga auto-taksi prevoza.

Auto-taksi prevoznik odnosno vozač dužan je da korisniku usluga auto-taksi prevoza, izda račun za obavljanje prevoza koji sadrži: datum, relaciju ili kilometražu, cijenu prevoza, koji je potpisan i ovjeren pečatom prevoznika.

Auto-taksi prevoz se obavlja pod uslovima i na način propisan ovim zakonom.

Bliže uslove, organizaciju, optimalan broj auto-taksi vozila, minimalni broj auto-taksi vozila prilagođenih licima sa invaliditetom, minimalne i maksimalne cijene u okviru taksi tarife i način obavljanja auto-taksi prevoza propisuje nadležni organ lokalne samouprave.

Taksi tarifa je ukupna cijena auto-taksi prevoza koju čini zbir cijena za start po: jednom pređenom kilometru, vremenu čekanja, dolasku na adresu, pozivu i komadu prtljaga koji se prevozi.

Obrazac cjenovnika usluga iz stava 2 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Strani auto-taksi prevoznik
Član 88

Stranom prevozniku zabranjeno je obavljanje auto-taksi prevoza na teritoriji Crne Gore.

Prevozniku iz stava 1 ovog člana dozvoljeno je obavljanje auto-taksi prevoza na teritoriji Crne Gore ako je to potvrđeno međunarodnim ugovorom.

Prevozniku iz stava 1 ovog člana nije dozvoljeno da primi na prevoz putnike sa teritorije Crne Gore.

Uslovi za vozača u auto-taksi prevozu
Član 89

Vozač auto-taksi prevoza mora da ima položen ispit o poznavanju grada.

Ispit iz stava 1 ovog člana polaže se na osnovu programa koji utvrđuje nadležni organ lokalne samouprave.

Ispit o poznavanju grada polaže se pred komisijom koju obrazuje nadležni organ lokalne uprave.

Nakon položenog ispita, vozaču auto-taksi prevoza organ lokalne uprave izdaje uvjerenje o položenom ispitu.

Auto-taksi prevoznik ne smije povjeriti obavljanje auto-taksi prevoza vozaču koji je osuđivan kaznom zatvora duže od godinu dana za krivična djela protiv života i tijela, zdravlja ljudi, polne slobode, javnog reda i mira i bezbjednosti javnog saobraćaja.

Šatl prevoz
Član 90

Šatl prevoz je vanlinijski javni prevoz putnika koji obavlja prevoznik koji ima licencu za javni prevoz putnika u unutrašnjem drumskom saobraćaju.

Prevoz putnika iz stava 1 ovog člana prevoznik vrši od aerodroma do registrovanih smještajnih kapaciteta na teritoriji Crne Gore i obratno.

Prevoz putnika iz stava 2 ovog člana, prevoznik mora započeti ili završiti na aerodromu.

Izuzetno od stava 2 ovog člana, ukoliko ispred registrovanih smještajnih kapaciteta nema mogućnosti za prijem i iskrcavanje putnika, prevoznik prevoz putnika mora započeti ili završiti na stajalištima u neposrednoj blizini registrovanih smještajnih kapaciteta, koja odredi nadležni organ jedinice lokalne uprave.

Ukrcavanje i iskrcavanje putnika u šatl prevozu prevoznik, odnosno vozno osoblje dužan je da vrši isključivo na mjestima u skladu sa st. 3 i 4 ovog člana.

Šatl prevoz prevoznik je dužan obavljati sa autobusima ili putničkim vozilima serijski proizvedenim sa osam ili devet sjedišta, računajući i sjedište vozača.

Prevoz iz stava 1 ovog člana, obavlja prevoznik, koji ima zaključen ugovor sa pravnim licem koje upravlja aerodromom na čijem području se putnici ukrcavaju ili iskrcavaju, prema važećem cjenovniku usluga prevoza.

U toku obavljanja prevoza iz stava 1 ovog člana, prevoznik u vozilu na prednjem vjetrobranskom staklu u donjem desnom uglu mora imati istaknutu tablu sa oznakom relacije i natpisom "SHUTTLE PREVOZ".

Cjenovnik za šatl prevoz
Član 91

Prevoznik koji obavlja šatl prevoz predlaže cjenovnik usluga prevoza.

Cjenovnik prevoznika iz stava 1 ovog člana mora biti ovjeren od strane prevoznika i Organa uprave.

Prevoznik koji obavlja šatl prevoz može predložiti promjenu važećeg cjenovnika usluga prevoza.

Promijenjeni cjenovnik prevoznika iz stava 2 ovog člana mora biti ovjeren od strane prevoznika i Organa uprave, kojim se stavlja van snage prethodni cjenovnik usluga prevoza.

Prevoznik koji obavlja šatl prevoz, dužan je da u vozilu na vidnom mjestu istakne cjenovnik usluga.

Prevoznik, odnosno vozno osobolje koje obavlja šatl prevoz, dužan je da putniku izda voznu kartu koja sadrži podatke: naziv prevoznika, serijski broj vozne karte, mjesto ulaska i izlaska, datum izdavanja karte, vrijeme važenja karte i cijenu prevoza, i za prevoz putničkog prtljaga numerisanu potvrdu koja sadrži naziv, pečat prevoznika i visinu naknade za prevoz prtljaga u skladu sa ovjerenim cjenovnikom.

Obrazac cjenovnika iz stava 1 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Posebni oblici prevoza
Član 92

Prevoz putnika u unutrašnjem drumskom saobraćaju može se obavljati turističkim vozom, zaprežnim i sličnim vozilima.

Uslove i način obavljanja prevoza iz stava 1 ovog člana propisuje nadležni organ jedinice lokalne samouprave.

Zabranjeni oblici prevoza
Član 93

Zabranjen je prevoz putnika, putničkim vozilom ili autobusom u unutrašnjem ili međunarodnom prevozu, koji ima obilježje javnog prevoza, domaćim odnosno stranim licima, koja nemaju svojstvo prevoznika, ukoliko se prevoz obavlja dva ili više puta tokom dana, nedjelje ili mjeseca, na istom ili sličnom prevoznom putu ili se lica koja se prevoze ukrcavaju ili iskrcavaju na autobuskim stajalištima ili na istim ili sličnim mjestima ukrcavanja ili iskrcavanja, a lica koja se prevoze nijesu u srodstvu sa licem koje upravlja vozilom.

Zabrane iz stava 1 ovog člana, odnose se na prevoz:

- za koji se naplaćuje usluga prevoza; ili
- koji se obavlja na relacijama na kojima postoji linijski prevoz; ili
- "od vrata do vrata"; ili
- koji se obavlja na osnovu javnog oglašavanja; ili
- za koji lice koje upravlja vozilom (vlasnik ili korisnik vozila) nije u mogućnosti da iz sopstvenih prihoda, odnosno prihoda ostvarenih po osnovu rada, (zarade, penzije i druge naknade) finansira iznos troškova za gorivo koje je utrošeno za razliku broja pređenih kilometara u trenutku vršenja inspekcijske kontrole i broja pređenih kilometara evidentiranih u zapisniku o posljednjem tehničkom pregledu.

V. AUTOBUSKE STANICE, AUTOBUSKA STAJALIŠTA I POSLOVNICE PREVOZNIKA

Autobuske stanice
Član 94

Na autobuskoj stanici obavlja se prijem i otprema autobusa i putnika.

Djelatnost pružanja usluga autobuske stanice u javnom prevozu putnika obavljaju pravna lica ili preduzetnici koja su registrovana za obavljanje djelatnosti pružanja usluga autobuske stanice i imaju licencu za pružanje usluga autobuske stanice (u daljem tekstu: lice koje upravlja autobuskom stanicom).

Lice koje upravlja autobuskom stanicom, dužno je da pruža usluge prevoznicima i putnicima pod jednakim uslovima u skladu sa opštim uslovima iz stava 4 ovog člana i prema cjenovniku usluga autobuske stanice.

Opšte uslove prijema i otpreme autobusa i putnika na autobuskoj stanici utvrđuje Privredna komora, uz saglasnost Ministarstva.

Zabranjeno je fizičkom licu koje nije registrovano za obavljanje djelatnost pružanja usluga autobuske stanice, obavljanje djelatnost pružanja usluga autobuske stanice u javnom prevozu putnika.

Uslovi za dobijanje licence za pružanje usluga autobuske stanice
Član 95

Licenca za pružanje usluga autobuske stanice može se izdati pravnom licu ili preduzetniku, ako ispunjava sljedeće uslove:

1) ima dobar ugled u skladu sa članom 20 ovog zakona;

2) ima zaposleno odgovorno lice koje organizuje prijem i otpremu autobusa i putnika koje je stručno osposobljeno u skladu sa članom 22 ovog zakona, odnosno da je stručno osposobljeno;

3) ima u svojini ili zakupu objekat sa istaknutim natpisom "autobuska stanica" sa naznačenjem mjesta i obezbijeđinim pristupom za lica smanjene pokretljivosti i lica sa invaliditetom, sa:

- najmanje četiri natkrivena perona i druge saobraćajne površine i prilazni put;
- čekaonicom, garderobom, odgovarajućim brojem šaltera za prodaju karata, pružanje informacija i vršenje drugih poslova za potrebe prevoza;
- osvijetljenim prostorijama, peronima i čekaonicama sa obezbijeđenim grijanjem;
- postavljenim razglasnim uređajima za davanje obavještenja;
- istaknutim izvodom iz reda vožnje na vidnom mjestu u čekaonici, koji mora biti istaknut i na brajevom pismu;
- javnom telefonskom govornicom;
- bežičnim internetom;
- video nadzorom na peronima;
- časovnicima u čekaonici i na peronima koji pokazuju tačno vrijeme;
- istaknutim radnim vremenom u skladu sa redom vožnje;
- sanitarnim prostorijama.

Objekat iz stava 1 tačka 3 ovog člana mora da ispunjava i uslove utvrđene zakonom kojim je uređena izgradnja objekata koje se odnose na pristup i kretanje lica smanjene pokretljivosti i lica sa invaliditetom.

Izuzetno od stava 1 ovog člana pravno lice ili preduzetnik može dobiti licencu za pružanje usluga autobuske stanice kategorije E ukoliko ima perone, iz stava 1 tačka 3 alineja 1 ovog člana, koji nijesu natkriveni.

Bliže uslove iz stava 1 tačka 3 ovog člana koje moraju ispunjavati autobuske stanice propisuje Ministarstvo.

Kategorizacija autobuske stanice
Član 96

Autobuske stanice se kategorišu u pet kategorija i označavaju se abecednim redom od A do E, s tim da oznaka A pripada najvećoj kategoriji.

Kategorizaciju iz stava 1 ovog člana, vrši Organ uprave i donosi rješenje o kategorizaciji autobuske stanice.

Rješenje iz stava 2 ovog člana donosi se na osnovu podnijetog zahtjeva u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

Protiv rješenja iz stava 3 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Kategorizacija iz stava 1 ovog člana, vrši se na osnovu kriterijuma za kategorizaciju autobuskih stanica koje propisuje Ministarstvo.

Opšti akt autobuske stanice
Član 97

Na autobuskoj stanici lice koje upravlja autobuskom stanicom mora pružati usluge svim prevoznicima pod jednakim uslovima, u skladu sa opštim aktom autobuske stanice na koji saglasnost daje Organ uprave.

Opšti akt iz stava 1 ovog člana sadrži:

- način i uslove prijema putnika;
- način i uslove prihvata i otpreme autobusa;
- uslove za prijem i čuvanje prtljaga primljenih na prevoz;
- način upoznavanja korisnika prevoza sa uslovima prevoza i način pružanja ostalih usluga autobuskih stanica.

Opšti akt iz stava 1 ovog člana donosi lice koje upravlja autobuskom stanicom.

Uz opšti akt Organu uprave dostavlja se i cjenovnik usluga autobuske stanice.

Lice koje upravlja autobuskom stanicom, dužno je da na vidnom mjestu istakne opšti akt, cjenovnik usluga autobuske stanice, pravila o opštim uslovima prevoza i opšti akt o uslovima prijema i otpreme autobusa i putnika na autobuskim stanicama.

Lice koje upravlja autobuskom stanicom samostalno utvrđuje iznose cijena svih usluga koje pruža prevoznicima i putnicima u skladu sa kategorijom autobuske stanice.

Lice koje upravlja autobuskom stanicom cijene usluga iz stava 6 ovog člana ne smije utvrditi u većem iznosu od maksimalne visine cijena iz stava 8 ovog člana.

Maksimalne visine cijena u zavisnosti od kategorije autobuske stanice utvrđuje Privredna komora.

Postupak dobijanja licence za pružanje usluga autobuske stanice
Član 98

Licenca za pružanje usluga autobuske stanice izdaje se na osnovu podnijetog zahtjeva za dobijanje licence.

Uz zahtjev iz stava 1 ovog člana, prilažu se dokazi o ispunjavanju uslova iz člana 95 ovog zakona, rješenje o kategorizaciji autobuske stanice i opšti akt autobuske stanice.

Licencu za pružanje usluga autobuske stanice rješenjem izdaje Organ uprave.

Protiv rješenja iz stava 3 ovog člana, može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Licenca iz stava 1 ovog člana izdaje se na period od pet godina i lice koje upravlja autobuskom stanicom ne smije je prenositi na drugo lice.

Lice koje upravlja autobuskom stanicom, dužno je da licencu za pružanje usluga autobuske stanice čuva u svom stvarnom sjedištu.

Licenca iz stava 1 ovog člana, može se produžiti na osnovu zahtjeva koji se podnosi najkasnije tri mjeseca prije isteka važenja licence.

Licenca za pružanje usluga autobuske stanice neće se izdati i produžiti, ukoliko lice koje upravlja autobuskom stanicom i njegovo odgovorno lice nije izmirilo novčane kazne koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva.

Dokaz o plaćenim novčanim kaznama koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva po službenoj dužnosti pribavlja Organ uprave.

Za izdavanje i produžavanje licence iz stava 1 ovog člana plaća se naknada, koja je prihod Budžeta.

Visinu naknade za dobijanje licence za pružanje usluga autobuske stanice propisuje Vlada.

Sadržaj dokumentacije koja se podnosi uz zahtjev iz stava 1 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Ukidanje licence za pružanje usluga autobuske stanice
Član 99

Organ uprave ukinuće licencu za pružanje usluga autobuske stanice rješenjem, ako:

- lice koje upravlja autobuskom stanicom prestane da ispunjava uslove iz člana 95 ovog zakona;
- se utvrdi da je licenca izdata na osnovu netačnih podataka;
- lice koje upravlja autobuskom stanicom prestane da pruža usluge autobuske stanice;
- lice koje upravlja autobuskom stanicom redovno ne ispunjava obaveze utvrđene ovim zakonom i drugim propisima.

Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana, može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Rješenje iz stava 1 ovog člana, dostavlja se inspekciji za drumski saobraćaj.

Pružanje usluga autobuske stanice
Član 100

Prevoznik koji obavlja linijski prevoz putnika dužan je da koristi autobusku stanicu utvrđenu redom vožnje, odnosno dozvolom za međunarodni linijski prevoz putnika.

Lice koje upravlja autobuskom stanicom i prevoznik koji obavlja linijski prevoz putnika, dužni su da zaključe ugovor o pružanju usluga autobuske stanice prije početka obavljanja prevoza po registrovanom redu vožnje, u skladu sa ovim zakonom i opštim uslovima iz člana 94 stav 4 ovog zakona.

Ugovor između lica koje upravlja autobuskom stanicom i prevoznika iz stava 2 ovog člana mora da sadrži: naziv lica koje upravlja autobuskom stanicom i korisnika usluga (prevoznika), rok i način obračuna pruženih usluga, rok izmirivanja međusobnih novčanih obaveza, rok za uplatu sredstava od prodatih karata prevozniku, alotman sjedišta za svaki registrovani red vožnje.

Lice koje upravlja autobuskom stanicom, koje u rokovima utvrđenim ugovorom iz stava 2 ovog člana ne uplaćuje sredstva od prodatih karata, ne smije da naplaćuje staničnu uslugu prihvata i otpreme autobusa, do izmirivanja obaveza od prodatih karata.

U slučaju iz stava 4 ovog člana lice koje upravlja autobuskom stanicom, dužno je da prevoznicima omogući nesmetan prihvat i otpremu autobusa, do izmirivanja obaveza od prodatih karata

Lice koje upravlja autobuskom stanicom ne smije naplatiti staničnu uslugu prevozniku za period za koji nije izmirio novčane obaveze, prema prevozniku od prodatih karata.

Prihvat i otprema autobusa
Član 101

Lice koje upravlja autobuskom stanicom dužno je da vrši prihvat i otpremu autobusa samo za linije u skladu sa registrovanim i ovjerenim redom vožnje, odnosno dozvolom za međunarodni linijski prevoz putnika.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, lice koje upravlja autobuskom stanicom može prihvatati i otpremati autobuse u vanlinijskom prevozu putnika u skladu sa raspoloživim brojem perona, koji moraju biti posebno označeni.

Obaveza nošenja radne odjeće i oznaka
Član 102

Lica koja neposredno rade sa strankama na autobuskoj stanici, dužna su da za vrijeme rada nose radnu odjeću koja je označena u skladu sa opštim aktom iz člana 97 ovog zakona.

Saobraćajni dnevnik
Član 103

Lice koje upravlja autobuskom stanicom dužno je da vodi saobraćajni dnevnik (evidenciju) o dolascima i polascima autobusa pravilno i potpuno.

Lice iz stava 1 ovog člana, dužno je da Ministarstvu dostavlja izvještaj o neobavljanju prevoza na odobrenoj liniji, u skladu sa registrovanim i ovjerenim redom vožnje, najkasnije do desetog tekućeg za prethodni mjesec.

Način vođenja dnevnika iz stava 1 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Ovjeravanje putnog naloga
Član 104

Vozač autobusa dužan je da prijavi autobuskoj stanici vrijeme svakog dolaska i polaska autobusa, radi ovjeravanja putnog naloga.

Lice koje upravlja autobuskom stanicom, dužno je neposredno prije polaska autobusa postavljenog na peron da ovjeri putni nalog prevoznika u skladu sa redom vožnje.

Lice iz stava 2 ovog člana ne smije da ovjeri putni nalog za autobus koji nije postavljen na peronu.

Obavještenje o kašnjenju autobusa
Član 105

Lice koje upravlja autobuskom stanicom dužno je da obavijesti putnike o nemogućnosti održavanja određenog polaska na liniji, odnosno kašnjenju autobusa u skladu sa čl. 57 i 78 ovog zakona, nakon prijema obavještenja prevoznika.

Lice koje upravlja autobuskom stanicom, može po prijemu obavještenja iz stava 1 ovog člana, uključiti drugog prevoznika za obavljanje prevoza, na račun prevoznika koji je bio dužan obaviti prevoz, i dužan je uzdati odgovarajuću potvrdu.

Potvrda iz stava 2 ovog člana mora se nalaziti u vozilu prevoznika za vrijeme obavljanja prevoza.

Autobuska stajališta
Član 106

Autobusko stajalište je posebno izgrađena i označena saobraćajna površina određena za zaustavljanje autobusa, koja omogućava bezbjedno ukrcavanje i iskrcavanje putnika.

Autobuska stajališta pored državnih puteva određuje Organ uprave, a pored opštinskih puteva nadležni organ jedinice lokalne uprave.

Pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice za korišćenje autobuskog stajališta prevozniku ili putniku ne smije naplaćivati naknadu.

Poslovnica prevoznika za prodaju voznih karata
Član 107

Poslovnica prevoznika za prodaju voznih karata je poslovni prostor u kojem prevoznik neposredno pruža usluge prodaje sopstvenih voznih karata putnicima, prema registrovanom redu vožnje i ovjerenom cjenovniku.

Zabranjeno je prevozniku da u svojim poslovnicama vrši prodaju voznih karata za drugog prevoznika.

Izuzetno od stava 2 ovog člana prevoznik može prodavati voznu kartu za svog kooperanta u međunarodnom linijskom prevozu putnika.

Poslovnica iz stava 1 ovog člana mora da ispunjava minimalno-tehničke uslove u pogledu opreme i uređenja prostora, koji se utvrđuju rješenjem Organa uprave.

Zabranjeno je prevozniku da u svojoj poslovnici pruža usluge prodaje voznih karata bez rješenja Organa uprave.

Rješenje iz stava 5 ovog člana izdaje se na ime prevoznika i prevoznik ga ne smije prenositi na drugo lice.

Protiv rješenja iz stava 5 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Minimalno-tehničke uslove iz stava 4 ovog člana propisuje Ministarstvo.

VI. JAVNI PREVOZ TERETA

Vrste javnog prevoza tereta
Član 108

Javni prevoz tereta je prevoz za koji su mjesto utovara i istovara tereta, cijena prevoza i drugi uslovi prevoza utvrđeni ugovorom između prevoznika i korisnika prevoza.

Javni prevoz tereta obavlja se u međunarodnom drumskom saobraćaju i u unutrašnjem drumskom saobraćaju.

Za vrijeme obavljanja prevoza tereta iz stava 2 ovog člana u vozilu prevoznika se mora nalaziti teretni list.

Teretni list je isprava koja mora da sadrži: datum i mjesto izdavanja, podatke o pošiljaocu, podatke o prevozniku, registarsku oznaku vozila, datum i mjesto utovara tereta, podatke o primaocu, mjesto istovara, podatke o količini i vrsti tereta, spisak isprava koje se prilažu uz teretni list, prevozne i druge troškove.

Dozvola za međunarodni prevoz tereta
Član 109

Javni prevoz tereta u međunarodnom drumskom saobraćaju (u daljem tekstu: međunarodni prevoz tereta) prevoznik obavlja na osnovu dozvole za međunarodni prevoz tereta, ukoliko međunarodnim ugovorom nije određeno da se prevoz obavlja bez dozvole.

Ministarstvo, u saradnji sa Organom uprave, utvrđuje i razmjenjuje potreban broj dozvola iz stava 1 ovog člana za narednu godinu sa nadležnim organima drugih država.

Dozvole iz stava 1 ovog člana, mogu se izdavati kao pojedinačne, vremenske, multilateralne dozvole i dozvole za obavljanje kombinovanog prevoza.

Za izdavanje dozvole iz stava 3 ovog člana plaća se naknada koja je prihod Budžeta.

Prevoznik je dužan da međunarodni prevoz tereta obavlja na osnovu dozvole za međunarodni prevoz tereta u skladu sa ovim zakonom i potvrđenim međunarodnim ugovorom.

Visinu naknade iz stava 4 ovog člana propisuje Vlada.

Raspodjela dozvola za međunarodni prevoz tereta
Član 110

Raspodjela dozvola domaćim prevoznicima za međunarodni prevoz tereta (kritičnih i nekritičnih), dobijenih razmjenom u skladu sa članom 109 stav 2 ovog zakona, obavlja se na osnovu godišnjeg plana koji utvrđuje Organ uprave.

Na godišnji plan raspodjele dozvola, može se izjaviti žalba Ministarstvu u roku od osam dana od dana donošenja plana.

Raspodjela kritičnih stranih dozvola za međunarodni prevoz tereta, vrši se na osnovu sljedećih kriterijuma:

- broja vozila registrovanih za obavljanje prevoza tereta u međunarodnom drumskom saobraćaju, za koje prevoznik posjeduje izvode licence;
- kvaliteta voznog parka;
- iskorišćenosti voznog parka;
- broja zaposlenih vozača;
- broja ispravno upotrijebljenih i vraćenih dozvola u prethodnom periodu;
- broja izrečenih novčanih kazni u skladu sa ovim zakonom i drugim propisima.

Nekritične dozvole raspodjeljuju se na osnovu podnijetog zahtjeva Organu uprave.

Prevoznik pri vršenju međunarodnog prevoza tereta u vozilu mora imati pravilno popunjenu dozvolu za međunarodni prevoz tereta, dnevnik putovanja i potvrdu o usaglašenosti s tehničkim odredbama emisije buke i emisijom izduvnih gasova i sa sigurnosnim zahtjevima za vozila u skladu sa Vodičem za korisnike multilateralna kvota ECMT/CEMT dozvola.

Dozvola iz stava 1 ovog člana, ovjerava se pečatom u skladu sa međunarodnim ugovorom.

Organ uprave rješenjem dodjeljuje domaćem prevozniku dozvole iz stava 1 ovog člana.

Protiv rješenja iz stava 7 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Dozvola iz stava 1 ovog člana neće se izdati domaćem prevozniku koji nije izmirio novčane kazne koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva.

Organ uprave dužan je da godišnji izvještaj o izdatim dozvolama iz stava 1 ovog člana dostavi Ministarstvu najkasnije do 31. januara tekuće za prethodnu godinu.

Bliže kriterijume za raspodjelu kritičnih stranih dozvola domaćim prevoznicima, postupak i način korišćenje dozvola, obrazac dnevnika putovanja, obrazac potvrda o usaglašenosti s tehničkim odredbama emisije buke i emisijom izduvnih gasova i sa sigurnosnim zahtjevima za vozila u skladu sa Vodičem za korisnike multilateralna kvota ECMT/CEMT dozvola, izgled i način upotrebe pečata koji se stavlja na dozvolu propisuje Ministarstvo.

Korišćenje stranih dozvola
Član 111

Prevoznik dozvolu za međunarodni prevoz tereta mora da koristi za vozilo za koje je izdat izvod licence, odnosno odobrenje za obavljanje prevoza tereta za sopstvene potrebe.

Prevoznik za vrijeme obavljanja međunarodnog prevoza tereta, kao i prazne vožnje u okviru tog prevoza, je dužan u vozilu kojim obavlja prevoz imati stranu dozvolu za međunarodni prevoz tereta.

Prevoznik, odnosno vozno osoblje pri obavljanju međunarodnog prevoza tereta dužan je da pravilno i tačno popuni dozvolu, odnosno dnevnik putovanja.

Prevoznik odnosno vozno pri obavljanju međunarodnog prevoza tereta ne smije mijenjati podatke unesene u dozvoli, odnosno dnevniku putovanja.

Prevoznik je dužan da koristi dozvolu u skladu sa svrhom za koju je izdata.

Prevozniku je zabranjen prenos dozvola iz člana 110 ovog zakona na drugog prevoznika.

Dozvola za stranog prevoznika
Član 112

Strani prevoznik koji ima sjedište u državi sa kojom je zaključen ugovor o međunarodnom prevozu tereta može obavljati prevoz u Crnoj Gori:

- ako ima dozvolu za prevoz tereta koju izdaje Ministarstvo, u saradnji sa nadležnim organom države u kojoj strani prevoznik ima sjedište, ili
- bez dozvole, ukoliko je međunarodnim ugovorom određeno da se prevoz obavlja bez dozvole.

Strani prevoznik, odnosno vozač koji obavlja međunarodni prevoz tereta vučnim i priključnim vozilom dužan je da ima dozvolu za međunarodni prevoz tereta za vučno vozilo, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

U vozilu stranog prevoznika za vrijeme obavljanja međunarodnog prevoza tereta na teritoriji Crne Gore, mora da se nalazi pravilno i tačno popunjena dozvola za međunarodni prevoz tereta, ovjerena od organa uprave nadležnog za poslove carine na graničnom prelazu.

Dozvola iz stava 1 ovog člana, mora da glasi na ime stranog prevoznika čijim se vozilom obavlja međunarodni prevoz tereta.

Zabranjen je prenos dozvola iz stava 1 ovog člana na drugog prevoznika.

Posebna dozvola za stranog prevoznika
Član 113

Ako je strani prevoznik iz države sa kojom nije zaključen ugovor o međunarodnom prevozu tereta, organ uprave nadležan za poslove carine na graničnom prelazu izdaće posebnu dozvolu za prevoz tereta.

Za izdavanje dozvole iz stava 1 ovog člana, plaća se propisana administrativna taksa.

Strani prevoznik, odnosno vozač dozvolu iz stava 1 ovog člana dužan je da ima u vozilu prilikom obavljanja prevoza.

Izvještaj o izdatim dozvolama organ uprave nadležan za poslove carina dostavlja Organu uprave najkasnije do desetog tekućeg za prethodni mjesec.

Prevoz tereta bez dozvole za stranog prevoznika
Član 114

Strani prevoznik može obavljati međunarodni prevoz tereta bez dozvole za međunarodni prevoz tereta, pod uslovom reciprociteta za prevoz:

1) tereta do ili od aerodroma, u slučaju skretanja vazduhoplova sa redovnog leta;

2) opreme na autobuskim prikolicama i prtljaga bilo kojom vrstom motornog vozila sa aerodroma kao odredišta ili polazišta;

3) poštanskih pošiljki;

4) havarisanih vozila ili vozila za popravku;

5) servisno-remontnih vozila za popravke motornih vozila u kvaru;

6) praznog teretnog vozila, radi zamjene teretnog vozila u kvaru, preuzimanja tereta na prevoz iz vozila u kvaru i nastavak putovanja tim vozilom uz dozvolu za međunarodni prevoz izdatu za havarisano vozilo;

7) humanitarnih pošiljki u hitnim slučajevima, naročito u slučaju elementarnih nepogoda;

8) pčela i ribljeg mlađa;

9) posmrtnih ostataka;

10) tereta teretnim vozilima čija najveća dozvoljena masa, uključujući i prikolice, ne prelazi 6 tona ili čija dozvoljena nosivost zajedno sa prikolicom ne prelazi 3,5 tona;

11) skupocjene robe (dragocjenih metala) specijalnim vozilima pod pratnjom;

12) umjetničkih predmeta i djela za izlaganje na izložbama i sajmovima ili za trgovinske namjene;

13) reklamnog materijala i predmeta namijenjenih isključivo reklami i informisanju;

14) pomoćnog materijala i životinja za pozorišne, muzičke, filmske, sportske, cirkuske ili sajamske priredbe i sa tih priredbi, kao i onih koji su namijenjeni filmskim, radijskim i televizijskim snimanjima;

15) rezervnih djelova za brodove i letjelice;

16) stvari u odgovarajućim vozilima prilikom selidbe.

Za vrijeme obavljanja prevoza iz stava 1 ovog člana u teretnom vozilu prevoznika mora se nalaziti dokumentacija koja potvrđuje da se radi o prevozu za koji nije potrebna dozvola.

Dozvola za vanredni prevoz
Član 115

Za međunarodni vanredni prevoz tereta na teritoriji Crne Gore, pored dozvole iz člana 112 stav 1 ovog zakona, strani prevoznik mora imati u teretnom vozilu i dozvolu za vanredni prevoz tereta koju izdaje Organ uprave, u skladu sa zakonom kojim su uređeni putevi.

Dozvole iz stava 1 ovog člana, moraju se nalaziti u vozilu prevoznika prilikom obavljanja prevoza.

Zabrana ulaska za stranog prevoznika
Član 116

Zabranjen je ulazak u Crnu Goru stranom prevozniku vozilom koje ne ispunjava uslove utvrđene posebnim propisima u pogledu zaštite životne sredine i bezbjednosti u drumskom saobraćaju.

Mjere u slučaju krize na tržištu
Član 117

U slučaju krize ili ozbiljnih poremećaja na tržištu prevoza tereta u Crnoj Gori, koji je nastao zbog obavljanja međunarodnog prevoza tereta i kabotaže, Vlada može naložiti sprovođenje mjera radi zaštite domaćih prevoznika.

Mjere iz stava 1 ovog člana mogu trajati najviše šest mjeseci sa mogućnošću jednomjesečnog produženja.

Krizom iz stava 1 ovog člana smatra se poremećaj u funkcionisanju privrede na duži period, a koji za posljedicu ima veliku ponudu ili tražnju prevoznih usluga na domaćem tržištu prevoza tereta, čime je ugroženo poslovanje domaćih prevoznika u prevozu tereta u drumskom saobraćaju ili privrednih društava, odnosno preduzetnika koji izvoze svoje proizvode, s tim da kratkoročne i dugoročne prognoze situacije u ovoj privrednoj djelatnosti ne pokazuju mogućnost značajnijeg i trajnog poboljšanja.

Mjere iz stava 1 ovog člana, predlaže Ministarstvo u saradnji sa organom državne uprave nadležnim za poslove ekonomije i predstavnicima Privredne komore.

Prilikom predlaganja mjera organi iz stava 4 ovog člana mogu ostvariti saradnju sa nadležnim organima drugih država.

VII. TERETNE STANICE

Usluge teretne stanice
Član 118

Usluge prihvata i otpreme teretnih vozila i tereta, opsluživanje vozila i voznog osoblja teretnih vozila, skladištenje tereta i obavljanje drugih poslova u vezi sa prevozom tereta vrše teretne stanice.

Djelatnost pružanja usluga teretne stanice u javnom prevozu tereta, obavljaju pravna lica ili preduzetnici koji su registrovani za obavljanje djelatnosti pružanja usluga teretne stanice i koji imaju licencu za pružanje usluga teretne stanice koju izdaje Organ uprave (u daljem tekstu: lice koje upravlja teretnom stanicom).

Zabranjeno je fizičkom licu koje nije registrovano za obavljanje djelatnosti pružanja usluga teretne stanice, obavljanje djelatnosti pružanja usluga teretne stanice u javnom prevozu tereta.

Uslovi za dobijanje licence za pružanje usluga teretne stanice
Član 119

Licenca za pružanje usluga teretne stanice izdaje se pravnom licu ili preduzetniku, koji ispunjava sljedeće uslove:

1) ima dobar ugled u skladu sa članom 20 ovog zakona;

2) ima zaposleno odgovorno lice za prevoz tereta koje je stručno osposobljeno u skladu sa članom 22 ovog zakona;

3) ima u svojini ili zakupu objekat teretnog terminala sa:

- odgovarajućom površinom za parkiranje vozila;
- prostorom za skladištenje tereta;
- mehanizacijom za pretovar tereta;
- manipulativnim površinama;

- prostorijama za carinske, špediterske i agencijske poslove;
- prostorijama za boravak i smještaj voznog osoblja;
- javnom govornicom;
- sanitarnim čvorom.

Licencu iz stava 1 ovog člana izdaje Organ uprave.

Na izdavanje licence za pružanje usluga teretne stanice shodno se primjenjuje odredba člana 98 ovog zakona.

Licenca iz stava 1 ovog člana izdaje se na period od pet godina i lice koje upravlja teretnom stanicom ne smije je prenositi na drugo lice.

Lice koje upravlja teretnom stanicom dužno je da licencu iz stava 1 ovog člana čuva u svom stvarnom sjedištu.

Licenca iz stava 1 ovog člana izdaje se na osnovu podnijetog zahtjeva uz koji se prilažu dokazi o ispunjavanju uslova za dobijanje licence za pružanje usluga teretne stanice.

Za izdavanje licence iz stava 1 ovog člana plaća se naknada koja je prihod Budžeta.

Visinu naknade iz stava 7 ovog člana propisuje Vlada.

Bliže uslove iz stava 1 tačka 3 ovog člana i dokumentaciju koja se prilaže uz zahtjev za dobijanje licence za pružanje usluga teretne stanice propisuje Ministarstvo.

Ukidanje licence za pružanje usluga teretne stanice
Član 120

Licencu za pružanje usluga teretne stanice Organ uprave ukinuće rješenjem ako:
- lice koje upravlja teretnom stanicom prestane da ispunjava neki od uslova iz člana 119 ovog zakona;
- se utvrdi da je licenca izdata na osnovu netačnih podataka;
- lice koje upravlja teretnom stanicom redovno ne izvršava obaveze utvrđene ovim zakonom.

Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Rješenje iz stava 1 ovog člana dostavlja se inspekciji za drumski saobraćaj.

Opšti akt teretne stanice
Član 121

Lice koje upravlja teretnom stanicom dužno je da pruža usluge pod jednakim uslovima svim prevoznicima u skladu sa opštim aktom teretne stanice.

Opšti akt iz stava 1 ovog člana sadrži:
- način i uslove prijema tereta;
- način i uslove prihvata, čuvanja i otpreme teretnih vozila;
- način i uslove skladištenja tereta i način pružanja ostalih usluga teretnih terminala.

Na opšti akt iz stava 1 ovog člana saglasnost daje Organ uprave.

Uz opšti akt iz stava 1 ovog člana, Organu uprave dostavlja se i cjenovnik pružanja usluga teretne stanice.

Lice koje upravlja teretnom stanicom dužno je da na vidnom mjestu istakne opšti akt i cjenovnik pružanja usluga teretne stanice.

VIII. PREVOZ ZA SOPSTVENE POTREBE

Vrste prevoza za sopstvene potrebe
Član 122

Prevoz za sopstvene potrebe može obavljati pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice i to prevoz:
- tereta koji je u njegovoj svojini ili koji je prodao, kupio, iznajmio, unajmio, proizveo, preradio ili opravio;
- zaposlenih ili drugih lica u vezi sa obavljanjem djelatnosti za koju je registrovan, kao i članova porodice zaposlenih, radi odlaska na odmor i rekreaciju.

Pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice koje obavlja prevoz putnika i tereta za sopstvene potrebe u međunarodnom prevozu smatra se prevoznikom.

Odobrenje za obavljanje prevoza za sopstvene potrebe
Član 123

Pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice prevoz za sopstvene potrebe obavlja na osnovu odobrenja za prevoz za sopstvene potrebe.

Odobrenje iz stava 1 ovog člana izdaje nadležni organ lokalne uprave na čijoj teritoriji pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice, koje obavlja prevoz za sopstvene potrebe ima sjedište ili prebivalište.

Odobrenje za obavljanje prevoza za sopstvene potrebe, mora se nalaziti u vozilu pravnog lica, preduzetnika ili fizičkog lica za vrijeme obavljanja prevoza iz stava 1 ovog člana.

Prevoz iz člana 122 stav 1 alineja 1 ovog zakona vozilima ili skupom vozila čija najveća dozvoljena masa ne prelazi 3.500 kg, može se vršiti bez odobrenja.

Prevoz iz člana 122 stav 1 alineja 2 ovog zakona vozilom serijski proizvedenim sa najviše osam ili devet sjedišta uključujući i sjedište vozača, može se vršiti bez odobrenja.

Nadležni organ lokalne uprave vodi evidenciju o izdatim odobrenjima iz stava 1 ovog člana.

Odobrenje iz stava 1 ovog člana neće se izdati ukoliko pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice nije izmirilo novčane kazne koje su evidentirane kod nadležnog organa lokalne uprave.

Obrazac odobrenja iz stava 1 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Visinu naknade za izdavanje odobrenja za prevoz za sopstvene potrebe, utvrđuje jedinica lokalne samouprave.

Način obavljanja prevoza za sopstvene potrebe
Član 124

Vozač koji obavlja prevoz za sopstvene potrebe mora biti u radnom odnosu sa pravnim licem ili preduzetnikom koji vrši prevoz za sopstvene potrebe ili vlasnik tereta koji prevozi.

Prilikom obavljanja prevoza za sopstvene potrebe u vozilu pravnog lica, preduzetnika ili fizičkog lica moraju se nalaziti:

- odobrenje iz člana 123 stav 1 ovog zakona;
- zaključen ugovor o radu za vozača, osim za fiziko lice;
- teretni list za prevoz tereta vozilom čija najveća dozvoljena masa prelazi 3.500 kg;
- putni list za prevoz lica, vozilom serijski proizvedenim sa devet sjedišta uključujući i sjedište vozača u unutrašnjem i međunarodnom drumskom saobraćaju.
- odgovarajuće dozvole za prevoz u međunarodnom drumskom saobraćaju, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Spisak lica
Član 125

U autobusu pravnog lica, preduzetnika ili fizičkog lica kojim se obavlja prevoz za sopstvene potrebe, mora se nalaziti spisak lica sačinjen prije početka obavljanja prevoza, potpisan i ovjeren od strane lica iz člana 122 stav 1 ovog zakona.

Dokaz o pravu prevoza
Član 126

Lica koja se prevoze vozilom kojim se obavlja prevoz za sopstvene potrebe moraju da imaju identifikacione karte ili drugi dokaz o pravu na prevoz koje je dužno da izda lice koje vrši prevoz za sopstvene potrebe.

Vozilo za obavljanje prevoza
Član 127

Pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice obavlja prevoz za sopstvene potrebe vozilom koje mora biti u svojini, zakupu ili lizingu.

Ako pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice obavlja prevoz za sopstvene potrebe vozilom u zakupu, u vozilu za vrijeme obavljanja prevoza mora se nalaziti ugovor o zakupu, ovjeren kod nadležnog suda ili notara.

Vozilo pravnog lica, preduzetnika ili fizičkog lica iz stava 1 ovog člana mora biti registrovano na teritoriji Crne Gore.

Pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice koje vrši prevoz iz člana 122 ovog zakona dužno je imati na bočnim stranama vozila ispisan naziv pravnog lica, preduzetnika ili fizičkog lica koje vrši prevoz kao i u donjem desnom uglu vjetrobranskog stakla autobusa i teretnog vozila kojim se obavlja prevoz za sopstvene potrebe mora istaknuti tablu sa natpisom "PREVOZ ZA SOPSTVENE POTREBE".

Prevoz za sopstvene potrebe u međunarodnom saobraćaju
Član 128

Pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice prevoz za sopstvene potrebe u međunarodnom drumskom saobraćaju obavlja na osnovu dozvole koja se izdaje po postupku za izdavanje dozvola za međunarodni javni prevoz putnika, odnosno tereta, u skladu sa ovim zakonom, ako je međunarodnim ugovorom predviđeno da se prevoz obavlja na osnovu dozvole.

Dozvolu iz stava 1 ovog člana izdaje Organ uprave.

Dozvola iz stava 1 ovog člana neće se izdati ukoliko pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice nije izmirilo novčane kazne koje su evidentirane kod Ministarstva.

Ako međunarodnim ugovorom nije utvrđena obaveza pribavljanja dozvole za obavljanje međunarodnog prevoza za sopstvene potrebe u autobusu, odnosno teretnom vozilu lica iz stava 1ovog člana, moraju posjedovati u vozilu dokumentaciju iz koje se može utvrditi da se radi o međunarodnom prevozu za sopstvene potrebe.

Zabrane obavljanja prevoza
Član 129

Autobusom i teretnim vozilom kojim pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice obavlja prevoz za sopstvene potrebe zabranjeno je obavljati prevoz putnika, odnosno tereta u komercijalne svrhe.

Razmjena informacija
Član 130

Ministarstvo je dužno da razmenjuje podatke o licencama za prevoz, sertifikatima o stručnoj osposobljenosti, potvrdama za vozače, obavještenja o izvršenim prekršajima i preduzetim administrativnim mjerama sa nadležnim organima drugih država, na principu reciprociteta.

Razmjena informacija između Organa uprave i nadležnih organa druge države
Član 131

Organ uprave dužan je da obavještava nadležne organe države na čijoj teritoriji se nalazi sjedište odnosno prebivalište stranog prevoznika, odnosno na čijoj teritoriji je registrovano vozilo, o povredama zakona i sporazuma o uređivanju prevoza u međunarodnom drumskom saobraćaju i preduzetim mjerama.

IX. NADZOR

Vršenje nadzora

Član 132

Nadzor nad primjenom ovog zakona i drugih propisa iz oblasti drumskog saobraćaja u odnosu na javni prevoz putnika i tereta i prevoz za sopstvene potrebe i šatl prevoz u unutrašnjem drumskom saobraćaju i međunarodnom drumskom saobraćaju vrši Ministarstvo.

Nadležni organ jedinice lokalne uprave vrši nadzor nad primjenom ovog zakona u odnosu na javni prevoz putnika i prevoz za sopstvene potrebe u gradskom i prigradskom, linijskom i slobodnom saobraćaju, kao i javni prevoz tereta, auto taksi i šatl prevoz na teritoriji jedinice lokalne uprave.

Izuzetno od st. 1 i 2 ovog člana nadzor nad primjenom člana 9 ovog zakona vrši i organ uprave nadležan za policijske poslove.

Inspekcijski nadzor
Član 133

Poslove inspekcijskog nadzora u okviru nadležnosti Ministarstva iz člana 132 stav 1 ovog zakona vrši inspektor za drumski saobraćaj (u daljem tekstu: inspektor) u skladu sa ovim zakonom i Zakonom o inspekcijskom nadzoru.

Poslove inspekcijskog nadzora u okviru nadležnosti jedinice lokalne samouprave iz člana 132 stav 2 ovog zakona vrši komunalni inspektor.

Komunalni nadzor u okviru nadležnosti jedinice lokalne samouprave iz člana 132 stav 2 na obezbjeđivanju komunalnog reda nad primjenom odredbi ovog zakona vrši komunalni policajac.

Poslove inspekcijskog nadzora u okviru nadležnosti organa uprave nadležnog za policijske poslove iz člana 132 stav 3 ovog zakona vrši ovlašćeno službeno lice organa uprave nadležnog za policijske poslove.

Ovlašćenje inspektora
Član 134

Pored ovlašćenja utvrđenih Zakonom o inspekcijskom nadzoru, inspektor odnosno komunalni inspektor je ovlašćen da:

1) zaustavlja i pregleda: motorna vozila kao i njhovu unutrašnjost; autobuske stanice; autobuska stajališta; teretne stanice; stvarno sjedište prevoznika; ugovore; prevozne isprave; licence; izvode licence; dozvole; odobrenja, rješenje, redove vožnje, poslovne knjige i drugu dokumentaciju koja omogućava uvid u poslovanje prevoznika, lica koje upravlja autobuskom stanicom ili teretnom stanicom, kao i da utvrđuje identitet tih lica i lica zatečenih u motornom vozilu;

2) naredi otklanjanje nedostataka u vezi: ispunjavanja propisanih uslova za obavljanje javnog prevoza putnika i tereta; prevoza za sopstvene potrebe; uslova za rad autobuskih stanica i teretnih stanica; u vezi ispunjavanja uslova za pravna lica ovlašćena od strane Ministarstva, uredne kontrole tehničke ispravnosti vozila; pridržavanja reda vožnje; izvršavanja zadataka i poslova stručnog i voznog osoblja.

Mjere i radnje inspektora

Član 135

Pored upravnih mjera i radnji utvrđenih Zakonom o inspekcijskom nadzoru, inspektor odnosno komunalni inspektor preduzima i sljedeće mjere i radnje:

1) isključi vozilo kojim se vrši javni prevoz putnika i tereta u unutrašnjem drumskom saobraćaju, odnosno prevoz za sopstvene potrebe suprotno ovom zakonu i drugim propisima, odredi mjesto parkiranja vozila, oduzme saobraćajnu dozvolu i registarske tablice u trajanju od 48 sati, a u slučaju ponovnog isključivanja vozila u trajanju od sedam dana, odnosno do 30 dana

ukoliko zabranjenu radnju ponovi, pri čemu sve posljedice i troškove nastale u vezi isključenja snosi prevoznik;

2) zabrani:vršenje prevoza u unutrašnjem drumskom saobraćaju i korišćenje objekata i sredstava, ako se prevoz obavlja, odnosno objekti i sredstva koriste suprotno propisima;

3) isključi vozilo kojim se vrši javni prevoz putnika i tereta u međunarodnom drumskom saobraćaju odnosno prevoz za sopstvene potrebe suprotno ovom zakonu i drugim propisima, odredi mjesto parkiranja vozila, oduzme saobraćajnu dozvolu i registarske tablice u trajanju od 48 sati, a u slučaju ponovnog isključivanja vozila u trajanju od sedam dana, odnosno do 30 dana ukoliko zabranjenu radnju ponovi, pri čemu sve posljedice i troškove nastale u vezi isključenja snosi prevoznik;

4) zabrani:vršenje prevoza u međunarodnom drumskom saobraćaju i korišćenje objekata i sredstava, ako se prevoz obavlja, odnosno objekti i sredstva koriste suprotno propisima; dalje kretanje putevima Crne Gore stranom prevozniku i sprovede ga na granični prelaz na koji je ušao, ako u vozilu nema original dozvolu za prevoz; dalje obavljanje međunarodnog prevoza domaćem prevozniku koji nema original dozvolu za međunarodni prevoz. Organ uprave u slučajevima iz ove tačke donosi rješenje o oduzimanju dozvole najkasnije u roku od tri dana od dana privremenog oduzimanja koje je konačno u upravnom postupku. Izuzetno, ukoliko je to u interesu obavljanja prevoza, organ uprave može izreći opomenu prevozniku i vratiti mu privremeno oduzetu dozvolu;

5) privremeno oduzme dozvolu u međunarodnom drumskom saobraćaju za prevoz ukoliko posumnja u njenu ispravnost, odnosno ukoliko prevoznik obavlja prevoz suprotno ovom zakonu ili međunarodnom ugovoru, o čemu bez odlaganja obavještava organ uprave;

6) zabrani pristup stranom prevozniku na teritoriju Crne Gore u slučaju težih ili ponovljenih povreda ovog zakona ili međunarodnih ugovora. Organ uprave u slučajevima iz ove tačke može izreći privremenu zabranu obavljanja prevoza u drumskom saobraćaju na teritoriji Crne Gore za period od tri do dvanaest mjeseci, s tim da ako se ova mjera izriče prvi put, njeno trajanje ne može biti duže od šest mjeseci.

Službeno odijelo inspektora

Član 136

Ministarstvo propisom određuje službeno odijelo inspektora, oznake na službenom vozilu i signalizaciju koju je inspektor dužan koristiti prilikom vršenja inspekcijskog nadzora.

Carinski nadzor

Član 137

Nadležni organ carinske službe na graničnom prijelazu, odnosno na drugom mjestu gdje se obavlja carinski nadzor ovlašćen je:

- da pregleda da li prevoznik ima dozvolu i druge isprave propisane ovim zakonom, drugim propisima i međunarodnim ugovorima, kao i da li prevoznik obavlja prevoz u skladu sa tim ispravama;
- da zabrani dalje kretanje vozila stranom prevozniku, ukoliko utvrdi da strani prevoznik prilikom ulasku u Crnu Goru, odnosno izlasku iz Crne Gore, nema u stranom vozilu original važeće dozvole za međunarodni javni prevoz putnika ili tereta ili original druge odgovarajuće isprave;
- zabrani izlazak vozila iz Crne Gore domaćem prevozniku, odnosno utvrdi povrede odredaba ovog zakona, ukoliko domaći prevoznik prilikom izlaska iz Crne Gore odnosno ulaska u Crnu Goru, nema izvod iz licence u vozilu, original važeće dozvole za međunarodni javni prevoz putnika ili tereta ili original druge odgovarajuće isprave.

Nadležni organ carinske službe će o zabrani ili utvrđenim povredama iz stava 1 ovog člana u roku od 24 sata obavijestiti Organ uprave.

X. KAZNENE ODREDBE

Član 138

Novčanom kaznom u iznosu od 1.500 eura do 10.000 eura kazniće se za prekršaj pravno lice, ako:

1) povjeri upravljanje vozilom vozaču koji ne ispunjava uslove iz člana 10 stav 1 ovog zakona (član 10 stav 2);
2) obavlja kabotažu ili prevoz iz ili za treće države (član 16 stav 1);
3) obavlja kabotažu koja nije utvrđena međunarodnim ugovorom ili ako nema dozvolu za kabotažu koju izdaje Organ uprave. (član 16 stav 2);
4) obavlja prevoz putnika i tereta bez dozvole za obavljanje prevoza za treće države ili iz trećih država u Crnu Goru, na osnovu potvrđenog međunarodnog ugovora (član 16 stav 7);
5) obavlja javni prevoz putnika ili tereta u drumskom saobraćaju bez licence za javni prevoz putnika ili tereta (član 18 stav 1);
6) vozilo koje se u javnom prevozu putnika i tereta koristi na osnovu zakupa ili lizinga nije registrovano na teritoriji Crne Gore (član 23 stav 5);
7) red vožnje iz člana 45 stav 1 ovog zakona koji glasi na ime prevoznika prenese na drugo lice (član 45 stav 3);
8) međugradski linijski prevoz putnika obavlja bez registrovanog i ovjerenog reda vožnje (član 47 stav 1);
9) obavlja međugradski linijski prevoz putnika sa istim autobusom istovremeno na osnovu dva ili više redova vožnje (clan 47 stav 6);
10) red vožnje is člana 63 stav 1 ovog zakona koji glasi na ime prevoznika prenese na drugo lice (član 63 stav 3);
11) međunarodni linijski prevoz putnika na teritoriji Crne Gore obavlja bez dozvole za međunarodni linijski prevoz putnika koju izdaje Organa uprave (član 66 stav 1);
12) dozvolu iz člana 66 stav 1 ovog zakona prenese na drugog prevoznika (član 66 stav 6);
13) tranzitni linijski prevoz putnika preko teritorije Crne Gore obavlja bez dozvole za tranzit (član 67 stav 1);
14) međunarodni linijski prevoz putnika ne obavlja u skladu sa dozvolom za međunarodni linijski prevoz putnika (član 69 stav 1);
15) obavlja međunarodni linijski prevoz putnika na teritoriji Crne Gore sa istim autobusom istovremeno na osnovu dvije ili više dozvola (clan 69 stav 7);
16) auto taksi prevoz ne obavlja putničkim automobilom koji je serijski proizveden sa najviše pet sjedišta, računajući i sjedište vozača odnosno sa najmanje četvoro vrata. (član 86 stav 2)
17) auto-taksi prevoz obavlja bez licence za auto-taksi prevoz koju izdaje nadležni organ lokalne uprave (član 86 stav 3);
18) auto-taksi prevoz ne obavlja isključivo unutar teritorije jedinice lokalne samouprave koja je izadala licencu za auto-taksi prevoz (član 86 stav 4);
19) u slučaju iz člana 86 stav 5 ovog zakona povratnu vožnju ne obavlja praznim vozilom (član 86 stav 6);
20) vrši prijem putnika izvan teritorije jedinice lokalne samouprave koja je izdala licencu za auto-taksi prevoz (član 86 stav 7);
21) obavlja linijski prevoz putnika auto-taksi vozilom (član 86 stav 8);
22) obavlja auto-taksi prevoz koji ima elemente linijskog ili posebnog linijskog prevoza, kao što su gotovo ista relacija, približno isto vrijeme dolaska i odlaska kao i ista mjesta ukrcaja i iskrcaja putnika (član 86 stav 9);
23) koristi autobusku stanicu ili autobusko stajalište prilikom obavljanja auto-taksi prevoza (član 86 stav 10);
24) tokom jedne vožnje ne preuzme, odnosno ne iskrca putnika ili grupu putnika na jednom mjestu (član 87 stav 1);
25) cjenovnik usluga prevoza nije ovjeren od strane auto-taksi prevoznika i nadležnog organa lokalne uprave koja je izdala licencu za auto-taksi prevoz (član 87 stav 3);

26) promijenjeni cjenovnik usluga prevoza nije ovjeren od strane auto-taksi prevoznika i nadležnog organa lokalne uprave koji je izdao licencu za auto-taksi prevoz, kojim se stavlja van snage prethodni cjenovnik usluga prevoza (član 87 stav 5);
27) u putničkom vozilu kojim se obavlja auto-taksi prevoz nema na vidnom mjestu ugrađen ispravan, plombiran i baždaren taksimetar i istaknut cjenovnik usluga prevoza (član 87 stav 6);
28) prilikom otpočinjanja prevoza ne uključi taksimetar (član 87 stav 8);
29) za izvršenu uslugu prevoza ne naplati cijenu prevoza u iznosu koji pokazuje taksimetar u trenutku završetka prevoza (član 87 stav 9);
30) cijena prevoza u iznosu koju pokazuje taksimetar u trenutku završetka prevoza nije usaglašena sa važećim cjenovnikom usluga prevoza (član 87 stav 10);
31) obavlja auto-taksi prevoz na teritoriji Crne Gore (član 88 stav 1);
32) primi na prevoz putnike sa teritorije Crne Gore (član 88 stav 3);
33) šatl prevoz obavlja bez licence za javni prevoz putnika u unutrašnjem drumskom saobraćaju (član 90 stav 1);
34) šatl prevoz putnika ne vrši od aerodroma do registrovanih smještajnih kapaciteta na teritoriji Crne Gore i obratno (član 90 stav 2);
35) prevoz putnika iz člana 90 stav 2 ovog zakona ne započne ili ne završi na aerodromu (član 90 stav 3);
36) šatl prevoz putnika obavlja bez zaključenog ugovora sa pravnim licem koje upravlja aerodromom na čijem području se putnici ukrcavaju ili iskrcavaju, prema važećem cjenovniku usluga prevoza (član 90 stav 7);
37) postupi suprotno članu 93 ovog zakona;
38) djelatnost pružanja usluga autobuske stanice u javnom prevozu putnika obavlja a nije registrovano za obavljanje djelatnosti pružanja usluga autobuske stanice i nema licencu za pružanje usluga autobuske stanice (član 94 stav 2);
39) licencu za pružanje usluga autobuske stanice prenese na drugo lice (član 98 stav 5);
40) u rokovima utvrđenim ugovorom o pružanju usluga autobuske stanice ne uplaćuje sredstva od prodatih karata, a naplaćuje staničnu uslugu prihvata i otpreme autobusa, do izmirivanja obaveza od prodatih karata (član 100 stav 4);
41) u slučaju iz člana 100 stav 4 ovog zakona prevozniku ne omogući nesmetan prihvat i otpremu autobusa do izmirivanja obaveza od prodatih karata (član 100 stav 5);
42) naplati staničnu uslugu prevozniku za period za koji nije izmirio novčane obaveze prema prevozniku od prodatih karata (član 100 stav 6);
43) ne vodi saobraćajni dnevnik (evidenciju) o dolascima i polascima autobusa pravilno i potpuno (član 103 stav 1);
44) za korišćenje autobuskog stajališta prevozniku ili putniku naplaćuje naknadu (član 106 stav 3);
45) u svojim poslovnicama vrši prodaju voznih karata za drugog prevoznika (član 107 stav 2);
46) u svojoj poslovnici pruža usluge prodaje voznih karata bez rješenja Organa uprave (član 107 stav 5);
47) rješenje Organa uprave iz člana 107 stav 5 ovog zakona prenese na drugo lice (član 107 stav 6);
48) javni prevoz tereta u međunarodnom drumskom saobraćaju obavlja bez dozvole za međunarodni prevoz tereta, ukoliko međunarodnim ugovorom nije određeno da se prevoz obavlja bez dozvole(član 109 stav 1)
49) prenese dozvole iz člana 110 ovog zakona na drugog prevoznika (član 111 stav 6);
50) obavlja prevoz tereta u Crnoj Gori suprotno članu 112 stav 1 alineja 1 ovog zakona;
51) obavlja međunarodni prevoz tereta vučnim i priključnim vozilom a nema dozvolu za međunarodni prevoz tereta za vučno vozilo, osim ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno (član 112 stav 2);
52) dozvola iz člana 112 stav 1 alineja 1 ovog zakona ne glasi na ime stranog prevoznika čijim se vozilom obavlja međunarodni prevoz tereta (član 112 stav 4);
53) se dozvola iz člana 113 stav 1 ovog zakona ne nalazi u vozilu prilikom obavljanja prevoza. (član 113 stav 3);

54) za međunarodni vanredni prevoz tereta na teritoriji Crne Gore, pored dozvole iz člana 112 stav 1 ovog zakona, nema u teretnom vozilu i dozvolu za vanredni prevoz tereta koju izdaje Organ uprave, u skladu sa zakonom kojim su uređeni putevi (član 115 stav 1);
55) se dozvole iz člana 115 stav 1 ovog zakona ne nalaze u vozilu prilikom obavljanja prevoza (član 115 stav 2);.
56) obavlja djelatnost pružanja usluga teretne stanice u janom prevozu tereta a nije registrovan za obavljanje djelatnosti pružanja usluga teretne stanice i nema licencu za pružanje usluga teretne stanice koju izdaje Organ uprave (član 118 stav 2);
57) licencu iz člana 119 stav 1 ovog zakona, koja se izdaje na period od pet godina, prenese na drugo lice (član 119 stav 4);

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom u iznosu od 800 eura do 2.000 eura.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom u iznosu od 1.500 eura do 6.000 eura.

Za prekršaj iz stava 1 tač. 37, 44, 51 i 53 ovog člana kazniće se fizičko lice novčanom kaznom u iznosu od 1.500 eura do 2.000 eura.

Za isti prekršaj iz stava 1 ovog člana učinjene po treći put pravnom licu, odnosno preduzetniku, uz novčanu kaznu, izreći će se i zaštitna mjera zabrana obavljanja djelatnosti u trajanju do šest mjeseci.

Za prekršaj iz stava 1 tač. 2, 3, 11, 13, 14, 37 i 48 ovog člana, učinjene od strane stranog pravnog lica, uz novčanu kaznu, izreći će se zaštitna mjera oduzimanje predmeta (vozilo) kojim je prekršaj učinjen do okončanja sudskog postupka ili do polaganja odgovarajućeg jemstva, kao i privremeno mu zabraniti ulazak u Crnu Goru u trajanju od 30 dana do dvije godine.

Privremeno oduzeto vozilo iz stava 6 ovog člana, ostavlja se na odgovarajući obezbijeđen parking pri čemu sve posljedice i troškove u vezi oduzimanja vozila snosi prevoznik.

Član 139

Novčanom kaznom u iznosu od 1.200 eura do 7.000 eura kazniće se za prekršaj pravno lice, ako:

1) povjeri upravljanje vozilom vozaču kojem nijesu prestale pravne posljedice osude za jedno od krivičnih djela protiv: života i tijela, zdravlja ljudi, polne slobode, javnog reda i mira i bezbjednosti javnog saobraćaja (član 10 stav 3) ;
2) se u vozilu koje se u javnom prevozu putnika i tereta koristi na osnovu zakupa ili lizinga ne nalazi ugovor o zakupu iz člana 23 stav 2 ovog zakona, odnosno lizingu, kao i izvod licence koji glasi na zakupca, odnosno korisnika lizinga (clan 23 stav 4);
3) vozilo uzeto u zakup sa kojim obavlja javni prevoz da u podzakup (član 23 stav 8);
4) u vozilu kojim se obavlja javni prevoz u drumskom saobraćaju nema original izvoda licence koji se odnosi na to vozilo (član 24 stav 3);
5) prenese na drugo lice izdati izvod licence, koji mu je izdat na period za koji je izdata licenca (član 24 stav 4);
6) prenese na drugo lice licencu, koja mu je izdata na period od pet godina (član 25 stav 8);
7) original licence ne čuva u prostorijama u kojima se nalazi njegovo stvarno sjedište (član 25 stav 9);
8) pismeno ne obavijesti Organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave o promjeni podataka, u roku od osam dana od dana nastale promjene, ukoliko dođe do promjene podataka na osnovu kojih je izdata licenca prevoznika (član 26 stav 1);
9) obavlja javni prevoz putnika putničkim automobilom, osim auto-taksi prevoz i šatl prevoz (član 33 stav 1);
10) linijski gradski ili prigradski prevoz putnika ne obavlja sa gradskim ili prigradskim autobusima (član 35 stav 3);
11) obavlja linijski gradski i prigradski prevoz putnika a nadležni organ jedinice lokalne samouprave mu nije povjerio obavljanje te djelatnosti (član 35 stav 5);
12) linijski gradski i prigradski prevoz putnika obavlja bez registrovanog i ovjerenog reda vožnje od nadležnog organa lokalne uprave (član 36 stav 1);
13) se ne pridržava registrovanog i objavljenog reda vožnje (član 36 stav 3);

14) ukrcavanje i iskrcavanje putnika u linijskom gradskom i prigradskom prevozu putnika ne obavlja na autobuskim stajalištima, prema registrovanom redu vožnje (član 38);
15) ne prodaje vozne karte za linijski gradski i prigradski prevoz posredstvom posrednika, poslovnicama prevoznika i u autobusima(član 41 stav 1)
16) ne prodaje vozne karte samo za linije utvrđene registrovanim i ovjerenim redom vožnje u skladu sa cjenovnikom iz člana 40 ovog zakona (član 41 stav 2);
17) obavlja posebni linijski gradski i prigradski prevoz bez saglasnosti koju izadaje nadležni organ jedinica lokalne uprave (član 43 stav 2);
18) međugradski linijski prevoz putnika ne obavlja međugradskim autobusima (član 44 stav 2);
19) međugradski linijski prevoz putnika vozilima iz člana 44 stav 3 ovog zakona obavlja bez saglasnosti Organa uprave (član 44 stav 4);
20) se saglasnost iz člana 44 stav 4 ovog zakona ne nalazi u autobusu prevoznika za vrijeme obavljanja prevoza (clan 44 stav 5);
21) se ne pridržava registrovanog i objavljenog reda vožnje (član 47 stav 3);
22) ukrcavanje i iskrcavanje putnika u međugradskom linijskom prevozu ne obavlja na autobuskim stanicama i autobuskim stajalištima, prema registrovanom redu vožnje (član 51);
23) ne dostavi ovjerenu kopiju registrovanog i ovjerenog reda vožnje, cjenovnik i dovoljan broj voznih karata autobuskim stanicama koje koristi po redu vožnje, najkasnije osam dana prije početka obavljanja prevoza na određenoj liniji (član 53 stav 1);
24) cjenovnik usluga u međugradskom linijskom prevozu putnika sadrži cijene za relacije u linijskom gradskom i prigradskom prevozu putnika (član 53 stav 3);
25) ne prodaje vozne karte putnicima preko autobuskih stanica, turističkih agencija ili preko svojih poslovnica. (član 54 stav 1);
26) na mjestima ulaska putnika u skladu sa redom vožnje gdje ima organizovane prodaje voznih karata, vozne karte prodaje u autobusima (član 54 stav 2);
27) u cijenu vozne karte prodate u poslovnici prevoznika ili posredstvom turističke agencije nije uračunalo staničnu uslugu, ukoliko vožnja počinje na autobuskoj stanici (član 54 stav 3);
28) u cijenu vozne karte prodate u poslovnici prevoznika ili posredstvom turističke agencije uračuna staničnu uslugu, a nije zaključen ugovor iz člana 54 stav 4 (član 54 stav 5);
29) za linije utvrđene registrovanim i ovjerenim redom vožnje ne prodaje vozne karte u skladu sa cjenovnikom ovjerenim od Organa uprave (član 54 stav 8);
30) ne zaključi ugovor o pružanju usluga prodaje voznih karata, sa autobuskom satanicom, odnosno turističkom agencijom, u pisanoj formi kojim se utvrđuje broj i raspored sjedišta za svaki registrovani red vožnje na osnovu koga se vrši prodaja voznih karata (član 55 stav 1);
31) proda veći broj voznih karata od alotmana sjedišta koji je utvrđen ugovorom iz člana 55 stav 1 ovog zakona (član 55 stav 2);
32) u slučaju iz člana 55 stav 3 proda veći broj voznih karata od ukupnog alotmana sjedišta za registrovani red vožnje, na osnovu kojeg se vrši prodaja voznih karata (član 55 stav 4);
33) je utvrđeni alotman sjedišta veći od broj mjesta koji je označen u saobraćajnoj dozvoli vozila sa kojim se obavlja prevoz za registrovani red vožnje (član 55 stav 5);
34) posebni linijski međugradski prevoz putnika obavlja autobusima bez ugovora zaključenog između korisnika prevoza i prevoznika (član 59 stav 1);
35) se u toku obavljanja posebnog linijskog međugradskog prevoza u vozilu ne nalazi ugovor o prevozu iz člana 59 stav 1 ovog zakona, sa spiskom putnika ovjerenim od strane prevoznika i na prednjem vjetrobranskom staklu autobusa u donjem desnom uglu nije istaknuta tabla sa oznakom relacije i natpisom "posebni linijski prevoz" (član 59 stav 3);
36) prevozi putnike posebnim linijskim međugradskim prevozom, koji nijesu upisani u spisak putnika (član 59 stav 4);
37) ukrcavanje i iskrcavanje putnika u posebnom linijskom međugradskom prevozu putnika ne vrši na mjestima koja su utvrđena ugovorom iz člana 59 stav 1 ovog zakona, kao i na autobuskim stajalištima (član 59 stav 5);
38) u roku od osam dana od dana zaključivanja ugovora o posebnom linijskom međugradskom prevozu putnika, Organu uprave, ne podnese zahtjev za izdavanje saglasnosti za obavljanje posebnog linijskog međugradskog prevoza (član 60 stav 1);

39) se saglasnost iz člana 60 stav 3 ovog zakona ne nalaziti u vozilu za vrijeme obavljanja posebnog linijskog međugradskog prevoza putnika. (član 60 stav 5);
40) međugradski linijski prevoz putnika ne obavlja sa međugradskim autobusima (član 62 stav 2);
41) međunardoni linijski prevoz putnika između dvije države, obavlja malim autobusima (klasa B) usljed ograničavajućih saobraćajno-tehničkih karakteristika puta, bez saglasnosti Organa uprave (član 62 stav 3);
42) se dozvola za tranzit ne nalazi u vozilu prevoznika za vrijeme obavljanja prevoza (član 67 stav 3);
43) se za vrijeme obavljanja prevoza iz člana 69 stav 1 ovog zakona u vozilu ne nalazi original dozvole za međunarodni linijski prevoz putnika, odnosno za tranzitni linijski prevoz putnika (član 69 stav 2);
44) ne obavlja međunarodni linijski prevoz putnika, na najmanje polovini od ukupnog broja godišnjih polazaka na odobrenoj međunarodnoj liniji, ako je linija odobrena u saradnji sa stranim prevoznikom ili samostalno ne održava najmanje isti broj linija, prema određenoj državi, kao i strani prevoznik, u skladu sa ugovorom o zajedničkom obavljanju prevoza na liniji (član 69 stav 3);
45) ukrcavanje i iskrcavanje putnika u međunarodnom linijskom prevozu ne obavlja na autobuskim stanicama, u skladu sa dozvolom za međunarodni prevoz putnika (član 73);
46) u međunarodnom linijskom prevozu putnika ne dostavi ovjerenu kopiju dozvole sa sastavnim djelovima i dovoljan broj voznih karata autobuskim stanicama koje koristi po redu vožnje, najkasnije osam dana prije početka obavljanja prevoza na određenoj liniji (član 74 stav 1);
47) cjenovnik usluga u međunarodnom linijskom prevozu putnika sadrži cijene za relacije u međugradskom, prigradskom ili gradskom linijskom prevozu putnika (član 74 stav 3);
48) ne prodaje i ne izdaje vozne karate u međunardnom linijskom prevozu u skladu sa odredbama člana 54 ovog zakona, odnosno prema cjenovniku usluga (član 75);
49) obavlja povremeni prevoz putnika na istoj relaciji linijskog prevoza, u isto vrijeme odlaska i dolaska, i na istim mjestima vrši ukrcavanje i iskrcavanje putnika (član 81 stav 2);
50) ne obavlja povremeni prevoz putnika u međunarodnom drumskom saobraćaju između Crne Gore i država koje su potpisnice Interbus ugovora, u skladu sa tim ugovorom (član 81 stav 3);
51) ne obavlja povremeni prevoz putnika u međunarodnom drumskom saobraćaju između Crne Gore i država koje nijesu potpisnice Interbus ugovora, u skladu sa bilateralnim ugovorima i ovim zakonom (član 81 stav 4);
52) povremeni prevoz putnika iz člana 81 stav 1 tačka 6 i naizmjenični prevoz putnika, ne obavlja na osnovu dozvole za vanlinijski prevoz putnika u drumskom saobraćaju, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno (član 83 stav 2);
53) se dozvola za vanlinijski prevoz putnika ne nalazi u vozilu za vrijeme obavljanja prevoza (član 83 stav 4);
54) povjeri obavljanje auto-taksi prevoza vozaču koji je osuđivan kaznom zatvora duže od godinu dana za krivična djela protiv života i tijela, zdravlja ljudi, polne slobode, javnog reda i mira i bezbjednosti javnog saobraćaja (član 89 stav 5);
55) prevoz putnika ne započne ili ne završi na stajalištima u neposrednoj blizini registrovanih smještajnih kapaciteta, koja je odredio nadležni organ jedinice lokalne uprave, ukoliko ispred registrovanih smještajnih kapaciteta nema mogućnosti za prijem i iskrcavanje putnika a (član 90 stav 4);
56) ne obavlja šatl prevoz sa autobusima ili putničkim vozilima serijski proizvedenim sa osam ili devet sjedišta, računajući i sjedište vozača (član 90 stav 6);
57) u toku obavljanja šatl prevoza u vozilu na prednjem vjetrobranskom staklu u donjem desnom uglu nema istaknutu tablu sa oznakom relacije i natpisom "SHUTTLE PREVOZ" (član 90 stav 8);
58) ne pruža usluge prevoznicima i putnicima pod jednakim uslovima u skladu sa opštim uslovima iz člana 94 stav 4 ovog zakona i prema cjenovniku usluga autobuske stanice (član 94 stav 3);

59) na autobuskoj stanici ne pruža usluge svim prevoznicima pod jednakim uslovima, u skladu sa opštim aktom autobuske stanice na koji saglasnost daje Organ uprave (član 97 stav 1);
60) cijene usluga utvrdi u većem iznosu od maksimalne visine cijena iz člana 97 stav 8 ovog zakona (član 97 stav 7);
61) licencu za pružanje usluga autobuske stanice ne čuva u svom stavrnom sjedištu (član 98 stav 6);
62) obavlja linijski prevoz putnika a ne zaključi ugovor o pružanju usluga autobuske stanice prije početka obavljanja prevoza po registrovanom redu vožnje, u skladu sa ovim zakonom i opštim uslovima iz člana 94 ovog zakona (član 100 stav 2);
63) ne vrši prihvat i otpremu autobusa samo za linije u skladu sa registrovanim i ovjerenim redom vožnje, odnosno dozvolom za međunarodni linijski prevoz putnika (član 101 stav 1);
64) po prijemu obavještenja iz član 105 stav 1 ovog zakona, uključilo drugog prevoznika za obavljanje prevoza, na račun prevoznika koji je bio dužan obaviti prevoz, a ne izda odgovarajuću potvrdu (član 105 stav 2);
65) se potvrda iz člana 105 stava 2 ovog zakona ne nalazi u vozilu za vrijeme obavljanja prevoza (član 105 stav 3);
66) međunarodni prevoz tereta ne obavlja na osnovu dozvole za međunarodni prevoz tereta u skladu sa ovim zakonom ili potvrđenim međunarodnim ugovorom (član 109 stav 5);
67) pri vršenju međunarodni prevoz tereta u vozilu nema pravilno popunju dozvolu za međunarodni prevoz tereta, dnevnik putovanja i potvrdu o usaklašenosti s tehničkim odredbama emisije buke i emisijom izduvnih gasova i sa sigurnosnim zahtjevima za vozila u skladu sa Vodičem za korisnike multilateralna kvota ECMT/CEMT dozvola (član 110 stav 5);
68) dozvolu za međunarodni prevoz tereta ne koristi za vozilo za koje izdat izvod licence, odnosno odobrenje za obavljanje prevoza tereta za sopstvene potrebe (član 111 stav 1);
69) nema u vozilu kojim obavlja prevoz stranu dozvolu za međunarodni prevoz tereta za vrijeme obavljanja međunarodnog prevoza tereta, kao i prazne vožnje u okviru tog prevoza (član 111 stav 2);
70) ne popuni pravilno i tačno dozvolu, odnosno dnevnik putovanja pri obavljanju međunarodnog prevoza tereta (član 111 stav 3);
71) mijenja podatke unesene u dozvoli, odnosno dnevniku putovanja pri obavljanju međunarodnog prevoza tereta (član 111 stav 4);
72) ne koristi dozvolu u skladu sa svrhom za koju je izdata (član 111 stav 5);
73) se u vozilu za vrijeme obavljanja međunarodnog prevoza tereta na teritoriji Crne Gore ne nalazi pravilno i tačno popunjena dozvola za međunarodni prevoz tereta, ovjerena od organa uprave nadležnog za poslove carine na graničnom prelazu (član 112 stav 3);
74) za vrijeme obavljanja prevoza iz člana 114 stav 1 ovog zakona u teretnom vozilu se ne nalazi dokumentaciju koja potvrđuje da se radi o prevozu za koji nije potrebna dozvola (član 114 stav 2);
75) uđe u Crnu Goru vozilom koje ne ispunjava uslove utvrđene posebnim propisima u pogledu zaštite životne sredine i bezbjednosti u drumskom saobraćaju (član 116);
76) licencu za pužanje usluge teretne stanice ne čuva u svom stvarnom sjedištu (član 119 stav 5);
77) ne pruža usluge pod jednakim uslovima svim prevoznicima u skladu sa opštim aktom teretne stanice (član 121 stav 1);
78) prevoz za sopstvene potrebe obavlja bez odobrenja za prevoz za sopstvene potrebe (član 123 stav 1);
79) prevoz za sopstvene potrebe u međunarodnom drumskom saobraćaju obavlja bez dozvole koja se izdaje po postupku za izdavanje dozvola za međunarodni javni prevoz putnika, odnosno tereta, u skladu sa ovim zakonom, ako je međunarodnim ugovorom predviđeno da se prevoz obavlja na osnovu dozvole (član 128 stav 1);
80) obavlja prevoz putnika, odnosno tereta u komercijalne svrhe, autobusom i teretnim vozilom, kojim obavlja prevoz za sopstvene potrebe, (član 129).

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom u iznosu od 500 eura do 1.200 eura.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom u iznosu od 1.000 do 4.000 eura.

Za prekršaj iz stava 1 tač. 37, 66, 70, 71 i tač. 78 do 80 ovog člana kazniće se fizičko lice novčanom kaznom u iznosu od 500 eura do 1.200 eura.

Za prekršaj iz stava 1 tač. 14, 22 i 45 ovog člana kazniće se fizičko lice novčanom kaznom u iznosu od 150 eura do 500 eura.

Član 140

Novčanom kaznom u iznosu od 700 eura do 3.000 eura kazniće se za prekršaj pravno lice, ako:

1) vozilo kojim se obavlja djelatnost javnog prevoza putnika ili tereta u drumskom saobraćaju ili prevoza za sopstvene potrebe, pored uslova utvrđenih zakonom o bezbjednosti saobraćaja na putevima ne ispunjavaju i posebne tehničke i tehničko-eksploatacione, uslove koje propisuje Ministarstvo (član 7 stav 1);
2) na bočnim stranama autobusa, teretnog i putničkog vozila kojim obavlja javni prevoz putnika ili tereta ili prevoz za sopstvene potrebe nema ispisan naziv i sjedište prevoznika, na način utvrđen propisom Ministarstva (član 8 stav 1);
3) na autobusu, teretnom i putničkom vozila kojim obavlja javni prevoz putnika ili tereta ili prevoz za sopstvene potrebe vrši ispisivanje natpisa, na način koji nije utvrđen propisom Ministarstva (član 8 stav 3);
4) u vozilu kojim vrši javni prevoz putnika ili tereta ili prevoz za sopstvene potrebe se ne nalazi uredno popunjen putni nalog (član 9 stav 1);
5) putni nalog ne sadrži: naziv prevoznika, marku i registarski broj vozila , ime i prezime lica koja upravljaju vozilom, podatke o relaciji na kojoj se vrši prevoz , registarski broj linije, potpis i ovjeru ovlašćenog lica prevoznika, potvrdu o tehničkoj ispravnosti, za teretna vozila i podatke o težini i vrsti tereta koji se prevozi,i licima koja su u pratnji tereta kao i vrijeme važenja putnog naloga (član 9 stav 2);
6) ne vodi evidenciju o izdatim putnim nalozima (član 9 stav 4);
7) povjeri upravljanje vozilom u svojini, zakupu ili lizingu vozaču koji nije kod njega zaposlen na osnovu ugovora o radu (član 23 stav 6);
8) ne vrati licencu i izvode licence prilikom preuzimanja nove licence sa izvodima licence iz člana 26 stav 3 ovog zakona (član 26 stav 4);
9) u roku od osam dana od dana prijema rješenja o privremenom ukidanju licence ne vrati licencu organu koji je licencu izdao zajedno sa izvodima licence (član 30 stav 3);
10) u roku od osam dana od dana prijema rješenja o trajnom ukidanju licence ne vrati licencu organu koji je licencu izdao zajedno sa izvodima licence (član 31 stav 2);
11) u vozilu kojim vrši javni prevoz putnika prevozi više lica od broja lica naznačenih u saobraćajnoj dozvoli (član 33 stav 2);
12) ne objavi putem elektronskih ili štampanih medija, početak obavljanja prevoza na liniji i red vožnje iz člana 36 stav 1 ovog zakona, najmanje osam dana prije početka obavljanja prevoza (član 36 stav 2);
13) u autobusu kojim se obavlja linijski gradski i prigradski prevoz putnika ne istakne tablu sa relacijom obavljanja prevoza u donjem desnom uglu vjetrobranskog stakla, sa nazivom linije i naznačenjem najmanje jednog usputnog stajališta koja bliže određuje itinerer (član 36 stav 4);
14) u linijskom gradskom i prigradskom prevozu u motornom vozilu prevozi više lica od broja lica naznačenih u saobraćajnoj dozvoli (član 37 stav 1);
15) u skladu sa raspoloživim mjestima u vozilu, redom vožnje i opštim uslovima prevoza, ne primi na prevoz svako lice i njegov prtljag (član 37 stav 3);
16) utvrđeni cjenovnik usluga u linijskom gradskom i prigradskom prevozu, ne dostavi nadležnom organu lokalne uprave na ovjeru, pojedinačno za svaki registrovani i ovjereni red vožnje (član 40);

17) putniku u linijskom gradskom i prigradskom prevozu ne izda voznu kartu koja sadrži: naziv prevoznika, serijski broj vozne karte, datum izdavanja karte, vrijeme važenja karte i cijenu prevoza (član 42);
18) ne objavi početak obavljanja međugradskog linijskog prevoza na određenoj liniji i red vožnje najmanje osam dana prije početka obavljanja prevoza putem elektronskih ili štampanih medija (član 47 stav 2);
19) u autobusu kojim obavlja međugradski linijski prevoz ne istakne tablu sa relacijom u donjem desnom uglu vjetrobranskog stakla, sa nazivom linije i vremenom polaska iz polazne i dolaska u krajnju stanicu i naznačenjem najmanje jedne usputne stanice koju bliže određuje itinerer (član 47 stav 4);
20) za vrijeme obavljanja međugradskog linijskog prevoza, nema u vozilu ovjeren i registrovan red vožnje i cjenovnik prevoznika koji je ovjerio Organ uprave (član 47 stav 5);
21) u međugradskom linijskom prevozu u motornom vozilu prevozi više lica od broja lica naznačenih u saobraćajnoj dozvoli (član 50 stav 1);
22) u međugradskom linijskom prevozu, u skladu sa raspoloživim mjestima u vozilu, redom vožnje i opštim uslovima prevoza, ne primi svako lice na prevoz i njegov prtljag (član 50 stav 3);
23) utvrđeni cjenovnik usluga u međugradskom linijskom prevozu putnika, ne dostavi Organu uprave na ovjeru pojedinačno za svaki red vožnje (član 53 stav 2);
24) putniku u međugradskom linijskom prevozu, po ulasku u autobus, ne izda čitko popunjenu voznu kartu i potvrdu za prevoz putničkog prtljaga iz člana 56 stava 1 ovog zakona (član 56 stav 2);
25) u slučaju nemogućnosti obezbjeđivanja polaska na liniji prema redu vožnje ili ukoliko u toku vožnje nastanu okolnosti zbog kojih se očekuje kašnjenje autobusa duže od 30 minuta, ne obavijesti autobuske stanice (član 57);
26) ne izda voznu kartu putniku za posebni linijski međugradski prevoz putnika (član 59 stav 6);
27) se u autobusu kojim se obavlja BIS prevoz, se ne nalazi tabla sa natpisom "BIS PREVOZ" na prednjem vjetrobranskom staklu, sa brojem i oznakom BIS prevoza (član 61 stav 2);
28) ima dozvolu za međunarodni prevoz putnika a nije dostavio Organu uprave podatke o broju obavljenih vožnji i prevezenih putnika u jednom i drugom smjeru polugodišnje, najkasnije u roku od 15 dana od dana isteka polugodišita za koje se izvještaj podnosi (član 69 stav 4);
29) obavlja međunarodni linijski prevoz putnika a nije objavio početak obavljanja međunarodnog prevoza na određenoj liniji i red vožnje najmanje osam dana prije početka obavljanja prevoza putem elektronskih ili štampanih medija (član 69 stav 5);
30) u autobusu kojim se obavlja međunarodni linijski prevoz putnika ne istakne tablu sa relacijom u donjem desnom uglu vjetrobranskog stakla, sa nazivom linije i vremenom polaska iz polazne i dolaska u krajnju stanicu i naznačenjem najmanje jedne usputne stanice koja bliže određuje itinerer (član 69 stav 6);
31) u međunarodnom linijskom prevozu u motornom vozilu prevoze više lica od broja lica naznačenih u saobraćajnoj dozvoli (član 72 stav 1);
32) u međunarodnom linijskom prevozu putnika, u skladu sa raspoloživim mjestima u vozilu, redom vožnje i opštim uslovima prevoza, ne primi na prevoz svako lice i njegov prtljag (član 72 stav 3);
33) utvrđeni cjenovnik usluga u međunarodnom linijskom prevozu putnika, ne dostavi Organu uprave na ovjeru pojedinačno za svaki red vožnje (član 74 stav 2);
34) putniku u međunarodnom linijskom prevozu, po ulasku u autobus, ne izda čitko popunjenu voznu kartu i potvrdu za prevoz putničkog prtljaga iz člana 77 stava 1 ovog zakona (član 77 stav 2);
35) u slučaju nemogućnosti obezbjeđivanja polaska na liniji prema redu vožnje ili ukoliko u toku vožnje nastanu okolnosti zbog kojih se očekuje kašnjenje autobusa duže od 60 minuta, ne obavijesti autobuske stanice (član 78);
36) se u autobusu kojim se obavlja BIS prevoz, ne nalazi tabla sa natpisom "BIS PREVOZ" na prednjem vjetrobranskom staklu, sa brojem i oznakom bis prevoza (član 79 stav 3);
37) obavlja vanlinijski prevoz putnika suprotno članu 80 stavu 1 ovog zakona (član 80 stav 2);

38) se u autobusu kojim obavlja povremeni ili naizmjenični prevoz putnika ne nalazi ugovor iz člana 80 stav 1 ovog zakona i nije istaknuta tabla sa oznakom "VANLINIJSKI PREVOZ" u donjem desnom uglu prednjeg vjetrobranskog stakla (član 80 stav 5);
39) vrši vanlinijski prevoz i koristi autobuske stanice ili autobuska stajališta linijskog prevoza, ako ovim zakonom nije drukčije određeno (član 80 stav 6);
40) dozvola stranog prevoznika iz člana 83 stav 2 ovog zakona, prilikom ulaska u Crnu Goru, nije ovjerio kod organa uprave nadležnog za poslove carine na graničnom prelazu (član 83 stav 6);
41) u autobusu kojim obavlja vanlinijski prevoz putnika u unutrašnjem drumskom saobraćaju se ne nalazi spisak putnika, potpisan i ovjeren od strane prevoznika (član 84 stav 1);
42) u autobusu kojim obavlja vanlinijski prevoz u međunarodnom prevozu putnika se ne nalazi pravilno i potpuno popunjen putni list koji je potpisan i ovjeren (stavljanjem pečata, datuma i potpisa) od strane prevoznika i organa uprave nadležanog za poslove carine na graničnom prelazu prilikom ulaska i izlaska vozila iz Crne Gore (član 84 stav 2);
43) nije popunio prije početka putovanja putni list u dva primjerka od čega se jedan primjerak ne nalazi u vozilu a drugi primjerak ostaje u stvarnom sjedištu prevoznika. (član 84 stav 3);
44) knjigu putnih listova prenese na drugo lice (član 84 stav 6);
45) na krovu putničkog vozila kojim obavlja auto-taksi prevoz nema istaknutu oznaku "TAXI" (član 87 stav 7);
46) korisniku usluge auto-taksi prevoza ne izda račun za obavljanje prevoza koji sadrži: datum, relaciju ili kilometražu, cijenu prevoza, koji je potpisan i ovjeren pečatom prevoznika (član 87 stav 11);
47) ukrcavanje i iskrcavanje putnika u šatl prevozu ne vrši isključivo na mjestima u skladu sa članom 90 st. 3 i 4 ovog zakona (član 90 stav 5);
48) cjenovnik usluga prevoza nije ovjeren od strane prevoznika i Organa uprave (član 91 stav 2);
49) promijenjeni cjenovnik usluga prevoza nije ovjeren od strane prevoznika i Organa uprave, kojim se stavlja van snage prethodni cjenovnik usluga prevoza (član 91 stav 4);
50) obavlja šatl prevoz a u vozilu na vidnom mjestu nije istaknuo cjenovnik usluga (član 91 stav 5);
51) obavlja šatl prevoz a putniku ne izda voznu kartu koja sadrži podatke: naziv prevoznika, serijski broj vozne karte, mjesto ulaska i izlaska, datum izdavanja karte, vrijeme važenja karte i cijenu prevoza, i za prevoz putničkog prtljaga numerisanu potvrdu koja sadrži naziv, pečat prevoznika i visinu naknade za prevoz prtljaga u skladu sa ovjerenim cjenovnikom (član 91 stav 6);
52) na vidnom mjestu ne istakne opšti akt, cjenovnik usluga autobuske stanice, pravila o opštim uslovima prevoza i opšti akt o uslovima prijema i otpreme autobusa i putnika na autobuskim stanicama (član 97 stav 5);
53) obavlja linijski prevoz putnika a ne koristi autobusku stanicu, utvrđenu redom vožnje, odnosno dozvolom za međunarodni linijski prevoz putnika (član 100 stav 1);
54) Ministarstvu ne dostavi izvještaj o neobavljanju prevoza na odobrenoj liniji, u skladu sa registrovanim i ovjerenim redom vožnje, najkasnije do desetog tekućeg za prethodni mjesec (član 103 stav 2);
55) neposredno prije polaska autobusa postavljenog na peron, ne ovjeri putni nalog prevoznika u skladu sa redom vožnje (član 104 stav 2);
56) ovjeri putni nalog za autobus koji nije postavljen na peron (član 104 stav 3);
57) ne obavijesti putnike o nemogućnosti održavanja određenog polaska na liniji, odnosno kašnjenju autobusa u skladu sa čl. 57 i 78 ovog zakona, nakon prijema obavještenja prevoznika (član 105 stav 1);
58) za vrijeme obavljanja prevoza tereta iz člana 108 stav 2 ovog zakona u vozilu se ne nalazi teretni list (član 108 stav 3);
59) na vidnom mjestu nije istaklo opšti akt i cjenovnik pružanja usluga teretne stanice (član 121 stav 5);
60) se u vozilu ne nalazi odobrenje za obavljanje prevoza za sopstvene potrebe za vrijeme obavljanja prevoza za sopstvene potrebe (član 123 stav 3);

61) prilikom obavljanja prevoza za sopstvene potrebe u vozilu se ne nalazi: odobrenje za obavljanje prevoza za sopstvene potrebe, zaključen ugovor o radu za vozača osim za fizičko lice, teretni list za prevoz tereta vozilom čija najveća dozvoljena masa prelazi 3.500 kg, putni list za prevoz lica, vozilom serijski proizvedenim sa više od devet sjedišta uključujući i sjedište vozača u unutrašnjem i međunarodnom drumskom saobraćajui i odgovarajuće dozvole za prevoz u međunarodnom drumskom saobraćaju, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno (član 124 stav 2);
62) u autobusu kojim se obavlja prevoz za sopstvene potrebe ne nalazi spisak lica sačinjen prije početka obavljanja prevoza, potpisan i ovjeren od strane lica iz člana 122 stav 1 ovog zakona (član 125);
63) za lica koja se prevoze vozilom kojim se obavlja prevoz za sopstvene potrebe ne izda identifikacione karte ili drugi dokaz o pravu na prevoz (član 126);
64) obavlja prevoz za sopstvene potrebe vozilom koje nije u svojini, zakupu ili lizingu (član 127 stav 1);
65) obavlja prevoza za sopstvene potrebe vozilom u zakupu, a u vozilu, za vrijeme obavljanja prevoza ne nalazi se ugovor o zakupu, ovjeren kod nadležnog suda ili notara (član 127 stav 2);
66) vozilo kojim obavlja prevoz za sopstvene potrebe nije registrovano na teritoriji Crne Gore (član 127 stav 3);
67) nema ispisan na bočnim stranama vozila naziv pravnog lica, preduzetnika ili fizičkog lica koje vrši prevoz ili ako u donjem desnom uglu vjetrobranskog stakla autobusa i teretnog vozila kojim se obavlja prevoz za sopstvene potrebe nije istaknuta tabla sa natpisom "PREVOZ ZA SOPSTVENE POTREBE" a vrši prevoz za sopstvene poterebe (član 127 stav 4);
68) ne posjeduje u vozilu dokumentaciju iz koje se može utvrditi da se radi o međunarodnom prevozu za sopstvene potrebe ako međunarodnim ugovorom nije utvrđena obaveza pribavljanja dozvole za obavljanje međunarodnog prevoza za sopstvene potrebe u autobusu odnosno teretnom vozilu (član 128 stav 4);

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom u iznosu od 300 eura do 800 eura.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom u iznosu od 600 eura do 2.000 eura.

Za prekršaj iz stava 1 tač. 1, 2, 3, 13, 19, 26, 39, 46, 47 i tač. 60 do 68 ovog člana kazniće se fizičko lice novčanom kaznom u iznosu od 300 eura do 500 eura.

Za prekršaj iz stava 1 tač. 11, 14, 15, 17, tač. 20 do 22, 24, 31, 32, 34 i 51 ovog člana kazniće se fizičko lice novčanom kaznom u iznosu od 100 eura do 300 eura.

Član 141

Novčanom kaznom u iznosu od 1.500 eura do 2.000 eura kazniće se za prekršaj fizičko lice, ako:

1) obavlja djelatnost javnog prevoza putnika ili tereta u drumskom saobraćaju (član 17 stav 2);
2) obavlja djelatnost pružanja usluga autobuske stanice u javnom prevozu putnika (član 94 stav 5);
3) obavlja djelatnosti pružanja usluga teretne stanice u javnom prevozu tereta (clan 118 stav 3).

Stranom fizičkom licu koji ponovi prekršaj iz stava 1 tačka 1 ovog člana, može se privremeno zabraniti ulazak u Crnu Goru u trajanju do dvije godine.

Novčane kazne za prekršaj fizičkog lica
Član 142

Novčanom kaznom u iznosu od 150 eura kazniće se za prekršaj fizičko lice, ako:

1) nema u vozilu licencu profesionalnog vozača prilikom obavljanja prevoza (član 11 stav 2);

2) u autobusu za vrijeme obavljanja linijskog gradskog i prigradskog prevoza putnika, nema ovjeren i registrovan red vožnje i ovjeren cjenovnik usluga prevoza od nadležnog organa lokalne uprave (član 36 stav 5);
3) ne prijavi autobuskoj stanici vrijeme svakog dolaska i polaska autobusa, radi ovjeravanja putnog naloga (član 104 stav 1);
4) obavlja prevoz za sopstvene potrebe a nije u radnom odnosu sa pravnim licem ili preduzetnikom koji vrši prevoz za sopstvene potrebe ili nije vlasnik tereta koji prevozi (član 124 stav 1);

Prekršaj vozača
Član 143

Novčanom kaznom u iznosu od 100 eura kazniće se za prekršaj fizičko lice, ako:

1) ne nosi radnu odjeću sa oznakom i nazivom prevoznika i imenom i prezimenom za vrijeme obavljanja gradskog i prigradskog prevoza putnika (član 37 stav 2);
2) ne nosi radnu odjeću sa oznakom i nazivom prevoznika i imenom i prezimenom za vrijeme obavljanja međugradskog linijskog prevoza putnika (član 50 stav 2);
3) ne nosi radnu odjeću sa oznakom i nazivom prevoznika i imenom i prezimenom za vrijeme obavljanja međunarodnog linijskog prevoza putnika (član 72 stav 2);
4) ne nosi radnu odjeću koja je označena u skladu sa opštim aktom iz člana 97 ovog zakona za vrijeme rada a neposredno radi sa strankama na autobuskoj stanici (član 102).

XI. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Rok za donošenje propisa
Član 144

Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona donijeće se u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do donošenja propisa iz stava 1 ovog člana primjenjivaće se podzakonski akti donijeti na osnovu Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju ("Službeni list RCG", broj 45/05 i "Službeni list CG", br. 75/10, 38/12 i 18/14).

Obaveze od dana pristupanja Evropskoj uniji
Član 145

Od dana pristupanja Evropskoj uniji:

- međunarodni prevoz putnika i tereta obavljaće se na osnovu licence Evropske unije;
- vozilima za međunarodni prevoz tereta mogu upravljati vozači koji nijesu državljani države članice Evropske unije na osnovu potvrde za vozača koju izdaje organ uprave;
- prevoznici koji nemaju stvarno sjedište u Crnoj Gori, a koji posjeduju licencu Evropske unije, mogu na teritoriji Crne Gore obavljati unutrašnji prevoz putnika i tereta (kabotažu), po principu reciprociteta;
- međunarodni linijski prevoz putnika na teritoriji Crne Gore obavljaće se na osnovu dozvole nadležnog organa Evropske unije;
- strani prevoznici mogu koristiti vozila za prevoz tereta koja su uzeta u zakup bez vozača, na osnovu ugovora o zakupu;
- predlog mjera u slučaju krize ili ozbiljnjih poremećaja na tržištu prevoza tereta dostavljaće se nadležnoj komisiji Evropske unije na saglasnost;
- u licencu profesionalnog vozača upisivaće se kod 95 iz člana 13 stav 9 ovog zakona.

Usklađivanje poslovanja
Član 146

Pravna lica, preduzetnici i fizička lica koja obavljaju javni prevoz putnika i tereta i lica koja upravljaju autobuskim i teretnim stanicama dužna su da svoje poslovanje usklade sa ovim zakonom, u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Lica iz stava 1 ovog člana koja u propisanom roku ne usklade poslovanje sa ovim zakonom prestaju sa obavljanjem djelatnosti.

Nastavak obavljanja poslova
Član 147

Vozači vozila u javnom prevozu putnika i tereta koji su na dan stupanja na snagu ovog zakona, obavljali poslove vozača, a nemaju školsku spremu propisanu članom 10 ovog zakona nastavljaju sa radom.

Rok za sticanje licence i sertifikata
Član 148

Vozači koji su obavljali prevoz putnika i tereta u javnom prevozu do stupanja na snagu ovog zakona i kojima je upravljanje vozilom osnovno zanimanje, a posjeduju vozačku dozvolu za upravljanje vozilima jedne od kategorija C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D ili D+E dužni su da pribave licencu profesionalnog vozača u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Licenca iz stava 1 ovog člana izdaće se vozaču koji je završio skraćenu početnu obuku u skladu sa Programom iz člana 12 ovog zakona i dobio sertifikat o skraćenoj početnoj stručnoj osposobljenosti.

Lica koja su obavljala poslove odgovornog lica za prevoz koje je stručno osposobljeno za upravljanje prevozom u drumskom saobraćaju do stupanja na snagu ovog zakona dužna su da završe skraćeno stručno osposobljavanje za drumski saobracaj u skladu sa članom 22 stav 14 ovog zakona u roku od godina od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Važenje izdatih licenci, izvoda licenci i dozvola za javni prevoz
Član 149

Licence za javni prevoz putnika u unutrašnjem i međunarodnom drumskom saobraćaju i dozvole za međunarodni prevoz putnika i tereta koje su izdate do stupanja na snagu ovog zakona važe do isteka roka na koji su izdate.

Važenje redova vožnje
Član 150

Prevoz putnika u međugradskom prevozu vršiće se prema redovima vožnje koji su registrovani i ovjereni do stupanja na snagu ovog zakona najkasnije do 31. maja 2018. godine.

Započeti postupci
Član 151

Postupci započeti do stupanja na snagu ovog zakona okončaće se po propisima koji su važili do stupanja na snagu ovog zakona.

Prestanak važenja
Član 152

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o prevozu u drumskom saobraćaju ("Službeni list RCG", broj 45/05 i "Službeni list CG", br. 75/10, 38/12 i 18/14).

Stupanje na snagu
Član 153

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

OBRAZLOŽENJE

I. USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbama člana 16 stav 1 tačka 5 Ustava Crne Gore, kojim je propisano da se zakonom u skladu sa Ustavom uređuju pitanja od interesa za državu.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Osnovni razlozi za donošenje ovog zakona su:

- Usklađivanje zakonodavstva Crne Gore sa *acquis communautaire* kao jedan od uslova pridruživanja Evropskoj uniji, a prema potpisanom Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju, u čl. 16 i 18 Protokola IV (o kopnenom saobraćaju) Crna Gora ima obavezu potpunog usklađivanja sa direktivama i uredbama iz područja drumskog prevoza. Usklađivanjem sa propisima EU iz oblasti pristupa profesiji i pristupa tržištu izvršiće se i obaveza koju je Crna Gora preuzela potpisivanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju Crne Gore EU, da će svoje zakonodavstvo uskladiti sa propisima EU iz oblasti drumskog prevoza.
- Obaveze koje proizilaze iz Programa rada Vlade Crne Gore za 2016. godinu i Programa pristupanja Crne Gore EU (PPCG)

III. USAGLAŠENOST SA EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM I POTVRĐENIM MEĐUNARODNIM KONVENCIJAMA

Predlog Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju je propis čije donošenje i implementacija predstavlja daljnje usklađivanje zakonodavstva Crne Gore sa *acquis communautaire* u oblasti drumskog prevoza, odnosno odredbe Zakona se usklađuju sa:

- Uredbom Vijeća (EEZ-a) br. 3916/90 od 21. decembra 1990. godine o mjerama koje treba preduzeti u slučaju krize na tržištu drumskog prevoza tereta
- Uredbom Vijeća (EEZ-a) br. 3912/92 od 17. decembra 1992. godine o kontrolama koje se sprovode unutar zajednice u području drumskog prevoza i prevoza unutrašnjim plovnim putevima u pogledu prevoznih sredstava registrovanih ili stavljenih u promet u trećoj zemlji,
- Uredbom (EZ-a) br. 1071/2009 Evropskog Parlamenta i Vijeća od 21. oktobra 2009. godine o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uslova za obavljanje djelatnosti drumskog prevoza, kao i stavljanja van snage Direktive Vijeća 96/26/EZ,
- Uredbom (EZ-a) br. 1072/2009 Evropskog Parlamenta i Vijeća od 21. oktobra 2009. godine o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog drumskog prevoza tereta,
- Uredbom (EZ-a) br. 1073/2009 Evropskog Parlamenta i Vijeća od 21. oktobra 2009. godine o o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prevoza običnim i turističkim autobusima i izmjeni uredbe (EZ) br. 561/2006,
- Uredba Komisije (EU) br. 361/2014 od 09. aprila 2014. godine o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1073/2009 Evropskog parlamenta i Vijeća u pogledu dokumenata za međunarodni prevoz putnika običnim i turističkim autobusima i stavlajnju van snage Uredbe Komisije (EZ) br. 2121/98
- Direktiva EZ br. 2003/59 Evropskog parlamenta i vijeća od 15. srpnja 2003. godine o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih drumskih vozila za prevoz tereta ili putnika, o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i Direktive Vijeća 91/439/EEZ te stavljanju van snage Direktive Vijeća 76/914/EEZ

IV. OBRAZLOŽENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA

OSNOVNE ODREDBE (čl. 1 do 6)

U poglavlju I koje se odnosi na Osnovne odredbe definisani su: predmet zakona koji obuhvata uslove i način obavljanja djelatnosti javnog prevoza putnika i tereta u drumskom saobraćaju, pružanja usluga autobuskih i teretnih stanica, kao i prevoza za sopstvene potrebe; zatim vrste javnog prevoza, odnosno propisano je da se djelatnost javnog prevoza putnika i tereta u drumskom saobraćaju, i prevoza za sopstvene potrebe obavlja kao prevoz u unutrašnjem i međunarodnom drumskom saobraćaju; zatim

djelatnost prevoza u međunarodnom drumskom saobraćaju kao i izuzeci od primjene. Takođe, je dato pojašnjenje izraza koji su korišćeni u ovom zakonu, u cilju boljeg shvatanja, kako stručnoj tako i laičkoj javnosti

USLOVI ZA VOZAČE I VOZILA KOJIMA SE OBAVLJA JAVNI PREVOZ PUTNIKA I TERETA (čl. 7 do 16)

U poglavlju II propisani su uslovi za vozila kojima se obavlja djelatnost javnog prevoza putnika i tereta u drumskom saobraćaju, način obilježavanja vozila, uslovi za vozače vozila u javnom prevozu putnika i tereta. U cilju podizanja nivoa bezbjednosti u drumskom saobraćaju propisana je i licenca profesionalnog vozača koja se izdaje na osnovu sertifikata o završenoj obuci i položenom ispitu provjere znanja, koji izdaje pravno lice ovlašćeno od strane Ministarstva, uz pojašnjenje uslova koje treba da ispunjava ovlašćeno pravno lice, kao i izuzeci za vozače vozila koji nisu u obavezi da posjeduju licencu profesionalnog vozača.Takođe, u ovom poglavlju propisano je obavljanje prevoza putnika i tereta između pojedinih mjesta na teritoriji Crne Gore (kabotaža) i prevoz za treće države ili iz trećih država koje se odnosi na stranog prevoznika.

LICENCA ZA JAVNI PREVOZ PUTNIKA I TERETA (čl. 17 do 31)

U poglavlju III definisane su vrste licenci za javni prevoz putnika i tereta, i to licenca u međunarodnom drumskom saoraćaju za javni prevoz putnika i tereta, licenca u unutrašnjem drumskom saobraćaju za javni prevoz putnika i tereta, licenca u unutrašnjem lokalnom drumskom saobraćaju za linijski gradski i prigradski prevoz i auto taksi prevoz; propisano je koje vrste prevoza se obavljaju bez licence, detaljno su razrađeni uslovi koji se odnose na: 1) stvarno sjedište prevoznika, 2) poslovni ugled, 3) finansijsku sposobnost, 4) stručnu osposobljenost, 5) vozni park i 6) ugovor o obaveznom osiguranju putnika od posljedica nesrećnog slučaja za svako vozilo kojim se obavlja prevoz. Propisano je da se djelatnost javnog prevoza u drumskom saobraćaju obavlja vozilima koja su u vlasništvu, zakupu ili lizingu, kao i da vozilo u zakupu ili lizingu mora biti registrovano na teritoriji Crne Gore. Definisan je postupak za dobijanje licence, kao i izdavanje duplikata licence i izvoda licence. Pored toga utvrđena je obaveza prevoznika da obavijesti nadležni organ o promjeni podataka na osnovu kojih mu je izdata licenca. Osim toga, u ovom poglavlju, propisano je da organ uprave vodi evidenciju licenci i izvoda licenci, kao i registar prevoznika uz detaljno pojašnjenje koje podatke treba da sadrži registar. Takođe, definisano je u kojim slučajevima se donosi rješenje o privremenom i trajnom ukidanju licence u javnom prevozu putnika i tereta.

JAVNI PREVOZ PUTNIKA U DRUMSKOM SAOBRAĆAJU (čl. 32 do 93)

U poglavlju IV propisano je da se javni prevoz putnika u drumskom saobraćaju obavlja kao linijski prevoz, vanlinijski prevoz, posebni oblici prevoza i zabranjeni oblici prevoza putnika.

Linijski prevoz putnika

Linijski prevoz putnika može se obavljati kao prevoz u unutrašnjem i međunarodnom drumskom saobraćaju.

Linijski prevoz putnika u unutrašnjem drumskom saobraćaju se može obavljati kao gradski i prigradski, posebni linijski prevoz i međugradski prevoz.

Ovim poglavljem definisano je šta se podrazumijeva pod *linijskim gradskim i prigradskim prevozom*, propisani su uslovi za obavljanje ove vrste prevoza, zatim red vožnje čiju registraciju i ovjeru vrši nadležni organ jedince lokalne samouprave, vozila kojima se obavlja, obaveze prevoznika i voznog osoblja, stajališta koja mogu da se koriste za ukrcaj i iskrcaj putnika, slučajevi u kojima se privremeno može obustaviti prevoz ili izmjeniti red vožnje, cjenovnik usluga, definisana su mjesta na kojima se može vršiti prodaja voznih karata. Takođe, propisano je da putnik koji koristi linijski gradski i prigradski prevoz mora da ima voznu kartu, kao i podaci koje treba da sadrži vozna karta. Pored toga, utvrđeno je da se posebni linijski gradski i prigradski prevoz obavlja na osnovu saglasnosti koju izdaje nadležni organ jedinice lokalne samouprave i da ista vodi evidenciju i propisuje bliže uslove za obavljanje ove vrste prevoza.

Takođe, ovim poglavljem definisano je šta se podrazumijeva pod *međugradskim linijskim prevozom,* koji se obavlja na osnovu saglasnosti, kao i registrovanog i ovjerenog reda vožnje od strane nadležnog organa uprave; vozila kojima se obavlja. Propisan je postupak registracije i ovjera redova vožnje, precizirani slučajevi u kojima organ uprave briše iz evidencije registrovani i ovjereni red vožnje. Pored toga utvrđene su obaveze prevoznika i voznog osoblja, stajališta koja mogu da se koriste za ukrcaj i iskrcaj putnika, slučajevi u kojima se privremeno može obustaviti prevoz ili izmjeniti red vožnje, cjenovnik usluga, definisana su mjesta na kojima se može vršiti prodaja i izdavanje voznih karata. Osim

toga, propisano je da su prevoznik i posrednik u prodaji karata dužni zaključiti ugovor o pružanju usluga prodaje voznih karata kojim se utvrđuje broj i raspored sjedišta, tj. alotman sjedišta, propisano je da putnik koji koristi međugradski linijski prevoz mora da ima voznu kartu, podaci koje treba da sadrži vozna karta, kao i obavezu prevoznika da dostavi obavještenje autobuskim stanicama o kašnjenju autobusa.

Ovim poglavljem definisano je šta se podrazumijeva pod *posebnim linijskim prevozom putnika u međugradskom saobraćaju,* koji se obavlja na osnovu ugovora između korisnika prevoza i prevoznika uz saglasnost organa uprave, koji vodi evidenciju linija za ovu vrstu prevoza. Takođe, je definisano da se međugradski linijski prevoz putnika na određenim linijama, ukoliko se ukaže potreba može povremeno obavljati po istom redu vožnje dodatnim autobusima tzv. BIS vožnja.

Nadalje, ovim poglavljem definisano je šta se podrazumijeva pod *linijskim prevozom putnika u međunarodnom drumskom saobraćaju,* koji se obavlja na osnovu dozvole koju izdaje organ uprave na zahtjev domaćeg, odnosno stranog prevoznika, sa pojašnjenjem uslova koje prevoznik mora da ispuni za izdavanje dozvole, zatim vozila kojima se obavlja, kao i period važenja dozvole do pet godina. Propisano je da se tranzitni linijski prevoz putnika preko teritorije Crne Gore takođe obavlja na osnovu dozvole, kao i da se može privremeno obavljati međunarodni prevoz putnika na određenoj liniji sa državom sa kojom nije zaključen međunarodni ugovor, na osnovu dozvole sa rokom važenja do jedne godine. Pored toga, utvrđen je način obavljanja međunarodnog linijskog prevoza putnika, precizirani su slučajevi u kojima se domaćem ili stranom prevozniku donosi rješenje o ukidanju dozvole za međunarodni linijski prevoz putnika, slučajevi u kojima se može privremeno obustaviti prevoz ili izmjeniti red vožnje, obaveze prevoznika i voznog osoblja, stajališta koja mogu da se koriste za ukrcaj i iskrcaj putnika, definisana su mjesta na kojima se može vršiti prodaja i izdavanje voznih karata. Osim toga, propisano je da su prevoznik i posrednik u prodaji karata dužni zaključiti ugovor o pružanju usluga prodaje voznih karata kojim se utvrđuje broj i raspored sjedišta, tj. alotman sjedišta, propisano je da putnik koji koristi međunarodni linijski prevoz mora da ima voznu kartu, zatim podaci koje treba da sadrži vozna karta, kao i obavezu prevoznika da dostavi obavještenje autobuskim stanicama o kašnjenju autobusa. Takođe, je definisano da se međunarodni linijski prevoz putnika na određenim linijama, ukoliko se ukaže potreba može povremeno obavljati po istom redu vožnje dodatnim autobusima tzv. BIS vožnja.

Vanlinijski prevoz putnika

U ovom poglavlju definisano je šta se podrazumijeva pod *vanlinijskim prevozom putnika i da se može obavljati kao povremeni i naizmjenični.*

Vanlinijski prevoz putnika obavlja se kao prevoz u unutrašnjem i međunarodnom drumskom saobraćaju. Precizno su definisani načini obavljanja ovih vrsta prevoza, kao i postupak izdavanja dozvole za vanlinijski prevoz putnika za domaćeg i za stranog prevoznika.

Pored toga propisan je način obavljanja auto taksi prevoza, obaveze auto taksi prevoznika, uslovi koje mora da ispunjava vozilo koje se koristi za taksi prevoz, uslovi koje mora da ispunjava vozač u auto taksi prevozu, kao i način obavljanja auto taksi prevoza na teritoriji Crne gore koji vrši strani prevoznik.

Osim toga u ovom poglavlju definisano je da *se šatl prevoz* vrši od aerodroma do registrovanih smještajnih kapaciteta na teritoriji Crne Gore i obratno, kao i da ga može obavljati prevoznik koji ima licencu za prevoz putnika u unutrašnjem prevozu. Propisani su uslovi koje mora ispunjavati vozilo koje se koristi za šatl prevoz, kao i obaveze prevoznika koji obavlja ovu vrstu prevoza.

Posebni oblici prevoza

Takođe, u ovom poglavlju propisano je da uslove i način obavljanja prevoza putnika u unutrašnjem drumskom saobraćaju turističkim vozom, zaprežnim i sličnim vozilima utvrđuje jedinica lokalne samouprave.

Zabrane

U cilju suzbijanja nelegalnog prevoza i povećanja nivoa bezbjednosti putnika propisane su vrste prevoza putnika koje su naročito zabranjene ovim zakonom.

AUTOBUSKE STANICE, AUTOBUSKA STAJALIŠTA I POSLOVNICE PREVOZNIKA (čl. 94 do 107)

U poglavlju V definisana je djelatnost pružanja staničnih usluga, koja obuhvata način i uslove prijema putnika,prihvat i otpremu autobusa, smještaj i čuvanje prtljaga i dr, kao i kategorizacija i opšti akt autobuske stanice. Takođe, propisani su uslovi i postupak za dobijanje licence za pružanje usluga autobuske stanice, slučajevi u kojima se ukida licenca. Propisana je obaveza korišćenja autobuske stanice od strane prevoznika, kao i obaveza o zaključenju ugovora između lica koje upravlja autobuskom stanicom i prevoznika. Pored toga definisano je autobusko stajalište, kao i poslovnica prevoznika za prodaju voznih karata.

JAVNI PREVOZ TERETA U DRUMSKOM SAOBRAĆAJU (čl. 108 do 117)

U poglavlju VI definisano je šta se podrazumijeva pod prevozom tereta u javnom drumskom saobraćaju i da se isti obavlja u unutrašnjem i međunarodnom drumskom saobraćaju. Propisano je da se prevoz tereta u međunarodnom drumskom saobraćaju obavlja na osnovu dozvole, zatim vrste dozvola za prevoz tereta, kao i kriterijumi za raspodjelu kritičnih dozvola. Takođe propisane su obaveze domaćeg i stranog prevoznika za vrijeme obavljanja međunarodnog prevoza tereta, posebna dozvola ako je strani prevoznik iz države sa kojom nije zaključen ugovor o međunarodnom prevozu tereta, kao i slučajevi u kojima strani prevoznik može obavljati međunarodni prevoz tereta bez dozvole. Pored ovoga ovim poglavljem propisana je dozvola za međunarodni vanredni prevoz tereta na teritoriji Crne Gore, slučajevi u kojima je stranom prevozniku zabranjen ulazak u Crnu Goru, kao i mjere u slučaju krize ili ozbiljnih poremećaja na tržištu prevoza tereta u Crnoj Gori.

TERETNE STANICE (čl. 118 do 121)

U poglavlju VII definisana je djelatnost pružanja usluga teretne stanice, subjekti koji je mogu obavljati, uslovi za dobijanje licence, slučajevi u kojima se ukida licenca za pružanje usluga teretne stanice, kao i opšti akt teretne stanice.

PREVOZ ZA SOPSTVENE POTREBE (čl. 122 do 131)

U poglavlju VIII propisano je da se prevoz sa sopstvene potrebe u unutrašnjem prevozu obavlja na osnovu odobrenja koje izdaje nadležni organ jedinice lokalne smouprave, odnosno u međunarodnom prevozu na osnovu dozvole, koju izdaje organ uprave. Takođe je propisano koji subjekti i u kojim slučajevima mogu obavljati prevoz za sopstvene potrebe, zatim uslovi za vozača i vozilo kojim se obavlja prevoz sa sopstvene potrebe, kao i obavezna dokumentacija koja se mora nalaziti u vozilu prilikom obavljanja ove vrste prevoza. Lica koja obavljaju prevoz sa sopstvene potrebe u međunarodnom saobraćaju se tretiraju kao prevoznik. U ovom poglavlju je definisana saradnja, kao i razmjena informacija sa organima nadležnim za poslove saobraćaja drugih država, sa ciljem da se u najvećoj mogućoj mjeri obezbijedi primjena propisa kojima se uređuje prevoz u međunarodnom drumskom saobraćaju.

NADZOR (čl. 132 do 137)

U poglavlju IX uređen je nadzor nad vršenjem ovog zakona i ovlašćenja inspektora u vršenju inspekcijskog nadzora.

KAZNENE ODREDBE (čl. 138 do 143)

U poglavlju X propisane su kaznene odredbe.

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE (čl. 144 do 153)

U poglavlju XI propisane su odredbe prelaznog režima i stupanje na snagu ovog zakona.

V. PROCJENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nijesu potrebna finansijska sredstva.

Crna Gora
MINISTARSTVO SAOBRAĆAJA I POMORSTVA

Primljeno: 07.07.17			
Org. jed.	Broj	Prilog	Vrijednost
340/	17-03-49	6/1	

Crna Gora
Sekretarijat za zakonodavstvo

Broj: 05-791
Podgorica, 7. jula 2017. godine

MINISTARSTVU SAOBRAĆAJA I POMORSTVA
-gospodinu Osmanu Nurkoviću, ministru-

PODGORICA

Na inovirani tekst **PREDLOGA ZAKONA O PREVOZU U DRUMSKOM SAOBRAĆAJU,** iz okvira nadležnosti Sekretarijata, nemamo primjedaba, budući da su primjedbe i sugestije ovog Sekretarijata, date u neposrednoj saradnji sa predstavnicima obrađivača 6. jula 2017. godine, ugrađene u predloženi tekst zakona.

Napominjemo, da u vezi čl. 12 do 16 Predloga zakona kojima se uređuje sticanje sertifikata o početnoj i ubrzanoj početnoj osposobljenosti za izdavanje licence profesionalnog vozača, treba pribaviti mišljenje Ministarstva prosvjete, a u vezi Poglavlja IX. Nadzor i Poglavlja X. Kaznene odredbe mišljenje Ministarstva javne uprave, odnosno Ministarstva pravde, kao nadležnih organa.

SEKRETAR
Dušanka Jauković

Vuka Karadžića broj 3 81000 Podgorica

Crna Gora
MINISTARSTVO SAOBRAĆAJA I POMORSTVA

Primljeno			
08-02-2017			
Org. jed.	Broj	Prilog	Vrijednost
340/17-05-677/1			

CRNA GORA
MINISTARSTVO FINANSIJA

Broj: 02-1847/

Podgorica, 24. decembar 2016. godine

MINISTARSTVO SAOBRAĆAJA I POMORSTVA
-n/r ministra, g-dina Osmana Nurkovića-

Poštovani gospodine Nurković,

Povodom *Predloga zakona o prevozu u drumskom saobraćaju,* Ministarstvo finansija daje sljedeće

MIŠLJENJE

Predlogom zakona, član 87, propisano je da bliže uslove za definisanje organizacije i načina rada auto-taksi prevoza uređuju svojim propisima lokalne samouprave, između ostalog i u pogledu maksimalnog broja auto-taksi vozila. Sa aspekta unaprjeđenja poslovnog ambijenta, Ministarstvo finansija podržava politiku resornog ministarstva u dijelu primjene međunarodnih standarda u ovoj oblasti. Međutim istovremeno sugerišemo da se propisima ne uvode ograničenja u pogledu broja auto taksi-vozila ili broja licenci koje izdaju lokalni organi, ukoliko navedeno nije izričit zahtjev evropske regulative, a uvažavajući slobodu preduzetništva i kreiranje uslova za neometano obavljanje poslovnih aktivnosti.

Na osnovu uvida u dostavljeni tekst i Izvještaja o analizi uticaja propisa u dijelu procjene fiskalnog uticaja, za sprovođenje ovog Predloga zakona nije potrebno obezbjeđenje dodatnih finansijskih sredstava iz Budžeta Crne Gore.

Ministarstvo finansija je saglasno sa tekstom Predloga zakona, uz sugestiju da se razmotri brisanje odredbe člana 87 koja se odnosi na ograničenja u pogledu maksimalnog broja auto-taksi vozila.

S poštovanjem,

MINISTAR
Darko Radunović

81000 Podgorica, ul. Stanka Dragojevića br. 2
tel: +382 20 242 835; fax: +382 20 224 450; e-mail: mf@mif.gov.me

Crna Gora
MINISTARSTVO SAOBRAĆAJA I POMORSTVA

Primljeno: 12.07.2017.			
Org. jed.	Broj	Prilog	Vrijednost
340/17-03	-5037/1		

CRNA GORA

MINISTARSTVO PRAVDE

Broj: 01-019-8420/17
Podgorica, 10.07.2017. godine

MINISTARSTO SAOBRAĆAJA I POMORSTVA

PODGORICA

PREDMET: Mišljenje na Predlog Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju

Ministarstvo pravde razmotrilo je inovirani tekst Predloga Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju, koji je dostavljen na mišljenje aktom broj: 340/16-01-3395/8 od 03.07.2017. godine. S tim u vezi, obavještavamo vas da u okviru nadležnosti ovog Ministarstva, nemamo primjedbi na navedeni Predlog zakona, budući da su u komunikaciji sa predstavnicima predlagača, sugestije Ministarstva pravde ugrađene u zakonski tekst.

MINISTAR
Zoran Pažin

Ministarstvo pravde Crne Gore
Vuka Karadžića 3, 81000 Podgorica
www.pravda.gov.me

MINISTARSTVO SAOBRAĆAJA I POMORSTVA

Primljeno:	15.02.2017.g.		
Org. jed.	Broj	Prilog	Vrijednost
340/17-05-3856/3			

CRNA GORA
VLADA CRNE GORE
MINISTARSTVO UNUTRAŠNJIH POSLOVA
Broj: 01-011/17-1138/2
Podgorica, 10.02.2017. godine

MINISTARSTVO SAOBRAĆAJA I POMORSTVA
-Ministru, gospodinu Osmanu Nurkoviću-

Poštovani gospodine Nurkoviću,

Ministarstvo unutrašnjih poslova, povodom Vašeg dopisa, broj 340/16-05-3856/2, od 09. januara 2017. godine razmotrilo je **Predlog zakona o prevozu u drumskom saobraćaju** i, sa aspekta nadležnosti Ministarstva, nema primjedbi i sugestija, budući da su naše sugestije, nakon neposrednih konsultacija, inkorporirane u tekst Predloga zakona.

S poštovanjem,

MINISTAR

Mevludin Nuhodžić

Crna Gora
DECENIJA
DRNOVE
NEZAVISNOSTI
MILJAJA OSTRA
BROJ 2016
2016

Da je vječna Crna Gora

Crna Gora
MINISTARSTVO SAOBRAĆAJA I POMORSTVA

Primljeno:	22.12.2016.		
Org. jed	Broj	Prilog	Vrijednost
340/16-05-3836/1			

MINISTARSTVO JAVNE UPRAVE
Broj: 011-01-14/2-16
Podgorica, 21.12 **2016. godine**

MINISTARSTVO SAOBRAĆAJA I POMORSTVA
g-din Osman Nurković, ministar

Podgorica

Veza: Akt broj 340/16-01-3395/3 od 01.12.2016. godine

Uvaženi gospodine Nurkoviću,

Ministarstvo javne uprave razmotrilo je Predlog zakona o prevozu u drumskom saobraćaju i, u dijelu nadležnosti Ministarstva, nemamo primjedbi i sugestija.

S poštovanjem,

MINISTARKA
Suzana Pribilović

Crna Gora MINISTARSTVO JAVNE UPRAVE PODGORICA

Obrađivač:
Dragana Ranitović

Crna Gora
MINISTARSTVO SAOBRAĆAJA I POMORSTVA

Primljeno: 17.07.2017			
Org. jed.	Broj	Prilog	Vrijednost
310	17-03-5069/1		

Crna Gora

Ministarstvo prosvjete

Broj: 023-1074/2017-2
Podgorica, 12. jul 2017. godine

MINISTARSTVO SAOBRAĆAJA I POMORSTVA
Gospodin Osman Nurković, ministar

Poštovani gospodine Nurkoviću,

Povodom Vašeg akta broj 406/17-03-4804/1 od 6. jula 2017. godine, dajemo mišljenje:

Na dostavljeni tekst Predloga Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju Ministarstvo prosvjete u dijelu svojih nadležnosti nema primjedbi.

MINISTAR

Dr Damir ŠEHOVIĆ

MINISTAR
EVROPSKIH POSLOVA

MINISTARSTVO SAOBRAĆAJA I POMORSTVA
gospodin Osman Nurković
ministar

Broj: 05/1 – 391/2
Podgorica, 20. VII 2017.

Uvaženi gospodine Nurkoviću ,

Dopisom broj 340/17-03-5155/1 od 20. jula 2017. tražili ste mišljenje o usklađenosti **Predloga zakona o prevozu u drumskom saobraćaju** s pravnom tekovinom Evropske unije, saglasno **članu 40 stav 1 alineja 2 Poslovnika Vlade**.

Nakon upoznavanja sa sadržinom propisa, Ministarstvo evropskih poslova je saglasno s navedenim u ocjeni usklađenosti propisa s pravnom tekovinom Evropske unije.

S poštovanjem,

MINISTAR

ALEKSANDAR ANDRIJA PEJOVIĆ

Bulevar revolucije 15, Podgorica, Crna Gora
Tel: +382 20 416 360
E-mail: kabinet@mep.gov.me
www.mep.gov.me

OBRAZAC

IZVJEŠTAJ O SPROVEDENOJ ANALIZI PROCJENE UTICAJA PROPISA	
PREDLAGAČ PROPISA	Ministarstvo saobraćaja i pomorstva
NAZIV PROPISA	Predlog Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju

1. Definisanje problema

- **Koje probleme treba da riješi predloženi akt?**
- **Koji su uzroci problema?**
- **Koje su posljedice problema?**
- **Koji su subjekti oštećeni, na koji način i u kojoj mjeri?**
- **Kako bi problem evoluirao bez promjene propisa ("status quo" opcija)?**

Zakon o prevozu u drumskom saobraćaju (***"Službeni list RCG", br. 45/2005 i "Službeni list CG", br. 75/2010, 38/2012 i 18/2014***.) predstavlja krovni zakon u oblasti drumskog saobraćaja.

Ovim zakonom utvrđuju se uslovi i način obavljanja djelatnosti javnog prevoza putnika i tereta u drumskom saobraćaju, pružanja usluga autobuskih i teretnih stanica, kao i prevoza za sopstvene potrebe.

Postojeći Zakon o prevozu u drumskom saobraćaju donešen je 2005. godine i istim je postavljen osnov za sprovođenje politike u oblasti drumskog saobraćaja. Nakon višegodišnje primjene Zakona, ukazala se potreba za njegovom promjenom.

Novi Zakon o prevozu u drumskom saobraćaju ima za cilj otklanjanje nedostataka u oblasti drumskog saobraćaja koji su uočeni u toku prethodnog perioda u implementaciji zakona i uspostavljanje kvalitetnog, bezbjednog, pouzdanog i ekonomski prihvatljivog drumskog prevoza putnika i tereta.

Utvrđenim zakonskim normama stvoreni su uslovi za uspostavljanje reda na saobraćajnom tržištu, eliminisanje rada nelegalnih prevoznika, stvaranje kvalitetnijeg ambijenta za poslovanje drumskih prevoznika, bolju organizaciju prevoza, podizanje kvaliteta usluge prevoza putnika i tereta, zaštitu prava i interesa putnika, zaštitu prevoznika koji posluju u skladu sa nacionalnim i međunarodnim propisima, kao i usklađivanje sa propisima Evropske unije.

2. Ciljevi

- **Koji ciljevi se postižu predloženim propisom?**
- **Navesti usklađenost ovih ciljeva sa postojećim strategijama ili programima Vlade, ako je primjenljivo.**

Ciljevi koji se postižu predloženim propisom su bolja organizacija prevoza, smanjenje negativnih uticaja transportnih aktivnosti na zaštitu životne sredine,podizanje kvaliteta usluga prevoza, zaštita prava i interesa putnika, kao i prevoznika koji posluju u skladu sa nacionalnim i međunarodnim propisima, podizanje nivoa stručne osposobljenosti vozača i prevoznika, a sve u cilju konkurentnosti na tržišnoj osnovi sa prevoznicima država članica Evropske unije i obezbjeđivanja veće šanse u tržišnoj utakmici na razvijenom evropskom tržištu prevoznih usluga.

3. Opcije

- Koje su moguće opcije za ispunjavanje ciljeva i rješavanje problema? (uvijek treba razmatrati "status quo" opciju i preporučljivo je uključiti i neregulatornu opciju, osim ako postoji obaveza donošenja predloženog propisa).
- Obrazložiti preferiranu opciju?

Razlozi za donošenje Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju su unapređenje i pojednostavljenje samog Zakona i usklađivanje sa propisima Evropske unije.

4. Analiza uticaja

- Na koga će i kako će najvjerovatnije uticati rješenja u propisu - nabrojati pozitivne i negativne uticaje, direktne i indirektne.
- Koje troškove će primjena propisa izazvati građanima i privredi (naročito malim i srednjim preduzećima).
- Da li pozitivne posljedice donošenja propisa opravdavaju troškove koje će on stvoriti.
- Da li se propisom podržava stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišna konkurencija.
- Uključiti procjenu administrativnih opterećenja i biznis barijera.

Donošenje predmetnog zakona imaće pozitivan uticaj na zaštitu prava prevoznika koji su u posljednje vrijeme na udaru nelojalne konkurencije. Naime, zakonskim odredbama definisani su zabranjeni oblici prevoza putnika i kaznene odredbe za sankcionisanje svih oblika prevoza koji podrazumijevaju obavljanje javnog prevoza putnika bez licence i potrebnih dozvola.

Takođe, kaznenim odredbama obuvaćeni su svi oni prekršaji koji mogu biti učinjeni od strane pravnih ili fizičkih lic,a, a koje za posljedicu mogu imati narušavanje bezbjednosti putnika, kršenje prava putnika, poslovanja u sivoj zoni (kroz ne izdavanje voznih karata i samim tim uskraćivanje finansijskih sredstava koja po osnovu PDV-a pripadaju državi), pružanja nekvalitetnog i nepouzdanog linijskog prevoza i dr., tako da će imati pozitivne efekte na zaštiu prava i interesa putnika.

Nadalje, podržava se zdrava konkurencija i razvoj na tržišnim osnovama.

Sadašnje administriranje i biznis barijere bili bi smanjeni.

5. Procjena fiskalnog uticaja

- Da li je potrebno obezbjeđenje finansijskih sredstava iz budžeta Crne Gore za implementaciju propisa i u kom iznosu?
- Da li je obezbjeđenje finansijskih sredstava jednokratno, ili tokom određenog vremenskog perioda? Obrazložiti.
- Da li implementacijom propisa proizilaze međunarodne finansijske obaveze? Obrazložiti.
- Da li su neophodna finansijska sredstva obezbijeđena u budžetu za tekuću fiskalnu godinu, odnosno da li su planirana u budžetu za narednu fiskanu godinu?
- Da li je usvajanjem propisa predviđeno donošenje podzakonskih akata iz kojih će proisteći finansijske obaveze?
- Da li će se implementacijom propisa ostvariti prihod za budžet Crne Gore?
- Dbrazložiti metodologiju koja je korišćenja prilikom obračuna finansijskih izdataka/prihoda.
- Da li su postojali problemi u preciznom obračunu finansijskih izdataka/prihoda? Obrazložiti.

- **Da li su postojale sugestije Ministarstva finansija na nacrt/predlog propisa?** - **Da li su dobijene primjedbe uključene u tekst propisa? Obrazložiti.**
Za implementaciju Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju nije potrebno obezbjeđenje finansijskih sredstava iz Budžeta Crne Gore.
6. Konsultacije zainteresovanih strana - **Naznačiti da li je korišćena eksterna ekspertska podrška i ako da, kako.** - **Naznačiti koje su grupe zainteresovanih strana konsultovane, u kojoj fazi RIA procesa i kako (javne ili ciljane konsultacije).** - **Naznačiti glavne rezultate konsultacija, i koji su predlozi i sugestije zainteresovanih strana prihvaćeni odnosno nijesu prihvaćeni. Obrazložiti.**
U okviru procesa pripreme Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju, organizovane su javne rasprave i to u Podgorici i Sutomoru. Eksterna ekspertska pomoć nije korišćena, ali su uzeta uporedna iskustva kroz analizu sličnih propisa zemalja u regionu (Republike Srbije) kao i zemalja Evropske unije (Republika Hrvatska i Republika Slovenija).
7: Monitoring i evaluacija - **Koje su potencijalne prepreke za implementaciju propisa?** - **Koje će mjere biti preduzete tokom primjene propisa da bi se ispunili ciljevi?** - **Koji su glavni indikatori prema kojima će se mjeriti ispunjenje ciljeva?** - **Ko će biti zadužen za sprovođenje monitoringa i evaluacije primjene propisa?**
Upravni nadzor nad izvršavanjem ovog zakona i propisa dosnijetih na osnovu ovog zakona vrši Ministarstvo saobraćaja i pomorstva. Inspekcijski nadzor nad primjenom ovog zakona vrši Inspekcija za drumski saobraćaj i inspektori organa lokalne uprave.

Datum i mjesto

14.10.2016.godine, Podgorica

Starješina

IZJAVA O USKLAĐENOSTI NACRTA/PREDLOGA PROPISA CRNE GORE S PRAVNOM TEKOVINOM EVROPSKE UNIJE

Identifikacioni broj Izjave	**MSP-IU/PZ/17/06**
1. Naziv nacrta/predloga propisa	
- na crnogorskom jeziku	Predlog zakona o prevozu u drumskom saobraćaju
- na engleskom jeziku	Proposal for the Law on Road Transport
2. Podaci o obrađivaču propisa	
a) Organ državne uprave koji priprema propis	
Organ državne uprave	Ministarstvo saobraćaja i pomorstva
- Sektor/odsjek	Direktorat za drumski saobraćaj
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	Generalni direktor Dalibor Milošević. 020-482-193, 069-090-419 dalibor.milošević@msp.gov.me
- kontakt osoba (ime, prezime, telefon, e-mail)	Bojan Radoman, 020-482-182, 069-036-667, bojan.radoman@msp.gov.me
b) Pravno lice s javnim ovlašćenjem za pripremu i sprovođenje propisa	
- Naziv pravnog lica	
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	
- kontakt osoba (ime, prezime, telefon, e-mail)	
3. Organi državne uprave koji primjenjuju/sprovode propis	
- Organ državne uprave	Ministarstvo saobraćaja i pomorstva
4. Usklađenost nacrta/predloga propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropske unije i njenih država članica, s jedne strane i Crne Gore, s druge strane (SSP)	
a) Odredbe SSPa s kojima se usklađuje propis	
Glava VIII, Politike saradnje, član 108, Saobraćaj	
b) Stepen ispunjenosti obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSPa	
☒	ispunjava u potpunosti
☐	djelimično ispunjava
☐	ne ispunjava
c) Razlozi za djelimično ispunjenje, odnosno neispunjenje obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSPa	
/	
5. Veza nacrta/predloga propisa s Programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji (PPCG)	
- PPCG za period	2017-2018
- Poglavlje, potpoglavlje	14. Saobraćajna politika, 2.2. Zakonodavni okvir A) Drumski saobraćaj
- Rok za donošenje propisa	II kvartal 2017
- Napomena	Sa donošenjem Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju se kasni zbog međuresorskog usaglašavanja ii slanja propisa EK
6. Usklađenost nacrta/predloga propisa s pravnom tekovinom Evropske unije	
a) Usklađenost s primarnim izvorima prava Evropske unije	
UFEU, Dio treći Politike i unutrašnje mjere unije, Glava VI Saobraćaj, član 90, 91, 94-96/TFEU Part Three, Policy and Internal Measures of the Union, Chapter VI Traffic, Articles 90, 91, 94-96 **Potpuno usklađeno/Fully harmonized**	
b) Usklađenost sa sekundarnim izvorima prava Evropske unije	
32009R1071 Regulativa (EZ) br. 1071/2009 Evropskog parlamenta i Savjeta od 21. oktobra 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Savjeta 96/26/EZ /Regulation (EC) No 1071/2009 of the Evropean Parliament and of the Council of 21 October 2009 establishing common rules concerning the conditions to be complied with to pursue the occupation of road transport operator and repealing Council Directive 96/26/EC (Text with EEA relevance) OJ L 300, 14.11.2009. **Djelimično usklađeno/Partly harmonized**	

32009R1072
Regulativa (EZ) br. 1072/2009 Evropskog parlamenta i Savjeta od 21. oktobra 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta/Regulation (EC) No 1072/2009 of the Evropean Parliament and of the Council of 21 October 2009 on common rules for access to the international road haulage market (Text with EEA relevance) OJ L 300, 14.11.2009,
Djelimično usklađeno/Partly harmonized
32009R1073
Regulativa (EZ) br. 1073/2009 Evropskog parlamenta i Savjeta od 21. oktobra 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima i o izmjeni Regulative (EZ) br. 561/2006/ Regulation (EC) No 1073/2009 of the Evropean Parliament and of the Council of 21 October 2009 on common rules for access to the international market for coach and bus services, and amending Regulation (EC) No 561/2006 (Text with EEA relevance) OJ L 300, 14.11.2009
Djelimično usklađeno/Partly harmonized
32003L0059
Direktiva 2003/59/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 15. jula 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika, o izmjeni Regulative Savjeta (EEZ) br. 3820/85 i Direktive Savjeta 91/439/EEZ te stavljanju izvan snage Direktive Savjeta 76/914/EEZ/ Directive 2003/59/EC of the Evropean Parliament and of the Council of 15 July 2003 on the initial qualification and periodic training of drivers of certain road vehicles for the carriage of goods or passengers, amending Council Regulation (EEC) No 3820/85 and Council Directive 91/439/EEC and repealing Council Directive 76/914/EEC, OJ L 226, 10.9.2003
Djelimično usklađeno/Partly harmonized
32006L0001
Direktiva 2006/1/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 18. januara 2006. o korištenju vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz terete/ Directive 2006/1/EC of the Evropean Parliament and of the Council of 18 January 2006 on the use of vehicles hired without drivers for the carriage of goods by road (codified version) (Text with EEA relevance) OJ L 33, 4.2.2006
Potpuno usklađeno/Fully harmonized
32014R0361
Regulativa Komisije (EU) br. 361/2014 od 9. aprila 2014. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Regulative (EZ) br. 1073/2009 Evropskog parlamenta i Savjeta u pogledu dokumenata za međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima i o stavljanju izvan snage Regulative Komisije (EZ) br. 2121/98**/**Commission Regulation (EU) No 361/2014 of 9 April 2014 laying down detailed rules for the application of Regulation (EC) No 1073/2009 as regards documents for the international carriage of passengers by coach and bus and repealing Commission Regulation (EC) No 2121/98 Text with EEA relevance OJ L 107, 10.4.2014
Djelimično usklađeno/Partly harmonized
32009D0992
Odluka Komisije od 17. decembra 2009. o minimalnim zahtjevima u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalni elektronički registar poduzeća za cestovni prijevoz/ Commission Decision of 17 December 2009 on minimum requirements for the data to be entered in the national electronic register of road transport undertakings (notified under document C(2009) 9959) (Text with EEA relevance)OJ L 339, 22.12.2009
Potpuno usklađeno/Fully harmonized
31990R3916
Regulativa Savjeta (EEZ) br. 3916/90 od 21. decembra 1990. o mjerama koje treba poduzeti u slučaju krize na tržištu cestovnog prijevoza robe**/**Council Regulation (EEC) No 3916/90 of 21 December 1990 on measures to be taken in the event of a crisis in the market in the carriage of goods by road OJ L 375, 31.12.1990
Potpuno usklađeno/Fully harmonized
31992R3912
Regulativa Savjeta (EEZ) br. 3912/92 od 17. decembra 1992. o kontrolama koje se provode unutar Zajednice u području cestovnog prijevoza i prijevoza unutarnjim plovnim putovima u pogledu prijevoznih sredstava registriranih ili stavljenih u promet u trećoj zemlji /Council Regulation (Euratom, ECSC, EEC) No 3912/90 of 21 December 1990 fixing the weightings applicable to the remuneration of officials posted in third countries OJ L 375, 31.12.1990

Potpuno usklađeno/Fully harmonized
c) Usklađenost s ostalim izvorima prava Evropske unije
Ne postoji izvor prava EU ove vrste s kojim bi se predlog propisa mogao uporediti radi dobijanja stepena njegove usklađenosti.
6.1. Razlozi za djelimičnu usklađenost ili neusklađenost nacrta/predloga propisa Crne Gore s pravnom tekovinom Evropske unije i rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti
Potpuna usklađenost sa regulativom **32009R1071** će se postići donošenjem podzakonskog akta kojim će se propisati sigurnosna obilježja potvrde o stručnoj osposobljenosti lica odgovornog za upravljanje prevozom (Rok: godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona) kao i donošenjem izmjena i dopuna Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju kojima će se odrediti nacionalna kontaktna tačka odgovorna za razmjenu podataka s drugim državama članicama. (Rok: do ulaska CG u EU) Potpuna usklađenost sa regulativom **32009R1072** će se postići donošenjem Pravilnika o obrascu i sadržaju licence i izvoda licence i sadržaju i načinu vođenja evidencije licenci i izvoda licenci (Rok: godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona), donošenjem izmjena i dopuna Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju kojima će se odrediti nacionalna kontaktna tačka odgovorna za razmjenu podataka s drugim državama članicama i kojim će se propisati obrazac i izvod licence Zajednice (Rok: do ulaska CG u EU) Potpuna usklađenost sa regulativom **32009R1073** će se postići donošenjem Pravilnika o obrascu dozvole za javni linijski prevoz putnika i Pravilnika o obrascu i sadržaju licence i izvoda licence i sadržaj i način vođenja evidencije licenci i izvoda licenci (Rok: godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona) kao i donošenjem izmjena i dopuna Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju kojima će se odrediti nacionalna kontaktna tačka odgovorna za razmjenu podataka s drugim državama članicama. (Rok: do ulaska CG u EU). Potpuna usklađenost sa direktivom **32003L0059** će se postići donošenjem Pravilnika o programu početne, ubrzane početne, skraćene početne i periodične stručne obuke za izdavanje odnosno obnovu licence profesionalnog vozača, način i sprovođenje polaganja ispita provjere znanja stečenog na početnoj, ubrzanoj početnoj, skraćenoj početnoj i periodičnoj stručnoj obuci, obrasce licence za profesionalnog vozača i obrasce sertifikata (Rok: godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona) Potpuna usklađenost sa regulativom **32014R0361** će se postići donošenjem Pravilnika o obrascu dozvole za međunarodni linijski prevoz, Pravilnika o obrascu putnog lista i Pravilnika o potvrdi za sopstvene potrebe (Rok: godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona)
7. Ukoliko ne postoje odgovarajući propisi Evropske unije s kojima je potrebno obezbijediti usklađenost konstatovati tu činjenicu
/
8. Navesti pravne akte Savjeta Evrope i ostale izvore međunarodnog prava korišćene pri izradi nacrta/predloga propisa

Povelja o kvalitetu u međunarodnom drumskom prevozu tereta po osnovu multilateralne kvote CEMT dozvola	Quality charter For International Road Haulage Operations under the ECMT Multilateral Quota System

9. Navesti da li su navedeni izvori prava Evropske unije, Savjeta Evrope i ostali izvori međunarodnog prava prevedeni na crnogorski jezik (prevode dostaviti u prilogu)
Navedeni izvori prava su prevedeni na hrvatski jezik
10. Navesti da li je nacrt/predlog propisa iz tačke 1 Izjave o usklađenosti preveden na engleski jezik (prevod dostaviti u prilogu)
Predlog zakona o prevozu u drumskom saobraćaju preveden je na engleski jezik.
11.Učešće konsultanata u izradi nacrta/predloga propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti
U izradi Predloga zakona o prevozu u drumskom saobraćaju nije bilo učešća konsultanata.

Potpis / ovlašćeno lice obrađivača propisa	**Potpis** / ministar evropskih poslova
Datum: 20.07.2022	Datum:

Prilog obrasca:

1. Prevodi propisa Evropske unije
2. Prevod nacrta/predloga propisa na engleskom jeziku (ukoliko postoji)

TABELA USKLAĐENOSTI

1. Identifikacioni broj (IB) nacrta/predloga propisa	**1.1. Identifikacioni broj izjave o usklađenosti i datum utvrđivanja nacrta/predloga propisa na Vladi**
MSP-TU/PZ/17/06	**MSP-IU/PZ/17/06**

2. Naziv izvora prava Evropske unije i CELEX oznaka

Regulativa (EZ) br. 1071/2009 Evropskog parlamenta i Savjeta od 21. oktobra 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Savjeta 96/26/EZ - **32009R1071**
Regulativa (EZ) br. 1072/2009 Evropskog parlamenta i Savjeta od 21. oktobra 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta – **32009R1072**
Regulativa (EZ) br. 1073/2009 Evropskog parlamenta i Savjeta od 21. oktobra 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima i o izmjeni Regulative (EZ) br. 561/2006 – **32009R1073**
Direktiva 2003/59/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 15. jula 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika, o izmjeni Regulative Savjeta (EEZ) br. 3820/85 i Direktive Savjeta 91/439/EEZ te stavljanju izvan snage Direktive Savjeta 76/914/EEZ – **32003L0059**
Direktiva 2006/1/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 18. januara 2006. o korištenju vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz terete – **32006L0001**
Regulativa Komisije (EU) br. 361/2014 od 9. aprila 2014. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Regulative (EZ) br. 1073/2009 Evropskog parlamenta i Savjeta u pogledu dokumenata za međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima i o stavljanju izvan snage Regulative Komisije (EZ) br. 2121/98 – **32014R0361**
Odluka Komisije od 17. decembra 2009. o minimalnim zahtjevima u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalni elektronički registar poduzeća za cestovni prijevoz **– 32009D0992**
Regulativa Savjeta (EEZ) br. 3916/90 od 21. decembra 1990. o mjerama koje treba poduzeti u slučaju krize na tržištu cestovnog prijevoza robe – **31990R3916**
Regulativa Savjeta (EEZ) br. 3912/92 od 17. decembra 1992. o kontrolama koje se provode unutar Zajednice u području cestovnog prijevoza i prijevoza unutarnjim plovnim putovima u pogledu prijevoznih sredstava registriranih ili stavljenih u promet u trećoj zemlji – **31992R3912**

3. Naziv nacrta/predloga propisa Crne Gore

Na crnogorskom jeziku	Na engleskom jeziku
Predlog zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	Proposal for the Law on Road Transport

4. Usklađenost nacrta/predloga propisa s izvorima prava Evropske unije

a)	b)	c)	d)	e)
Odredba i tekst odredbe izvora prava Evropske unije (član, stav, tačka)	Odredba i tekst odredbe nacrta/predloga propisa Crne Gore (član, stav, tačka)	Usklađenost odredbe nacrta/ predloga propisa Crne Gore s odredbom izvora prava Evropske unije	Razlog za djelimičnu usklađenost ili neusklađenost	Rok za postizanje potpune usklađenosti
REGULATIVA (EZ) br. 1071/2009				

POGLAVLJE I. OPŠTE ODREDBE Član 1. Područje primjene 1. Ovom se Regulativom uređuje pristup djelatnosti prevoza u drumskom saobraćaju i obavljanje te djelatnosti. 2. Ova se Regulativa primjenjuje na sva preduzeća s poslovnom sjedištesjedištem u Zajednici koja obavljaju djelatnost prevozprevoznika u drumskom saobraćaju. Takođe se primjenjuje na preduzeća koja namjeravaju obavljati djelatnost prevozprevoznika u drumskom saobraćaju. Smatra se da se pozivanja na preduzeća koja obavljaju djelatnost prevozprevoznika u drumskom saobraćaju odnose, prema potrebi, i na preduzeća koja namjeravaju obavljati takvu djelatnost.	Predmet zakona Predmet Član 1 Ovim zakonom propisuju se uslovi i način obavljanja djelatnosti javnog prevoza putnika i tereta u drumskom saobraćaju, pružanja usluga autobuskih i teretnih stanica, prevoza za sopstvene potrebe i druga pitanja od značaja za javni prevoz u drumskom saobraćaju.	Potpuno usklađeno		
3. Što se tiče regija iz člana 299. stava 2. Ugovora, dotične države članice mogu prilagoditi uslove koji se trebaju ispuniti za obavljanje djelatnosti prevoznika u drumskom saobraćaju, ako prevoz u tim regijama u cijelosti obavljaju preduzeća ustanovljena u tim regijama.	nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
4. Odstupajući od stava 2., osim ako nacionalnim pravnim propisima drukčije nije određeno, ova Regulativa se ne primjenjuje na: (a) preduzeća koja obavljaju djelatnost pprevoznika tereta u drumskom saobraćaju isključivo motornim vozilima ili kombinacijom vozila, pri čemu najveća dopuštena masa natovarenog vozila ne prelazi 3,5 tone. Međutim, države članice mogu sniziti taj prag za sve ili neke kategorije prevoza u drumskom saobraćaju; (b) putnika u drumskom saobraćaju isključivo u nekomercijalne svrhe, odnosno čija glavna djelatnost nije drumski prevoz putnika; (c) preduzeća koja obavljaju djelatnost prevoznika u drumskom saobraćaju isključivo motornim vozilima čija najveća dopuštena brzina ne prelazi 40 km/h. 5. Države članice mogu iz primjene svih ili nekih odredaba ove Regulative izuzeti samo one drumskeprevozprevoznike u drumskom saobraćajukoji obavljaju djelatnost isključivo u unutrašnjem drumskom saobraćaju i koji na saobraćajnom tržištu ostvaruju tek manji uticaj zbog: (a)prirode robe koja se prevozi; ili (b) kratkih udaljenosti prevoza.	Član 18 Stav 7 Licenca nije potrebna za: 1) prevoz poštanskih pošiljki; 2) prevoz oštećenih, odnosno neispravnih vozila; 3) sopstvene potrebe; 4) vozila državnih organa, vozila kojima se obavlja komunalna djelatnost, medicinski i humanitarni prevoz i prevoz vozilima u slučaju elementarnih i drugih nepogoda; 5) vozila ili skup vozila kojima se obavlja prevoz tereta čija najveća dozvoljena masa ne prelazi 3,5 tone; 6) vozila čija najveća dozvoljena brzina ne prelazi 40 km/h.	Potpuno usklađeno		

Član 2. Definicije U smislu ove Regulative: 1. „djelatnost prevoznika tereta u drumskom saobraćaju znači djelatnost svakog preduzeća koje motornim vozilima ili kombinacijom vozila prevozi teret za posebni prevoz; 2. „djelatnost pprevoznika putnika u drumskom saobraćaju" znači djelatnost svakog preduzeća koje motornim vozilima, konstruiranima i opremljenima tako da su prikladna za prevoz više od devet osoba, uključujući vozača, i namijenjenima za tu svrhu, pruža usluge prevoza u javnom prevozu putnika ili za određene kategorije korisnika, za naknadu koju plaća osoba koja koristi prevoz ili organizator prevoza; 3. „djelatnost prevoznika u drumskom saobraćaju" znači djelatnost prevoznika putnika u drumskom saobraćaju ili djelatnost prevozprevoznika tereta u drumskom saobraćaju	Značenje izraza Član 6 Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja: 13.javni prevoz putnika ili tereta je prevoz koji je pod jednakim uslovima dostupan svim korisnicima prevoznih usluga i obavlja se u komercijalne svrhe; Djelatnost javnog prevoza Član 17 Djelatnost javnog prevoza putnika i tereta u drumskom saobraćaju mogu obavljati prevoznici koji su registrovani u Centralnom registru privrednih subjekata (u daljem tekstu: CRPS) za obavljanje djelatnosti javnog prevoza putnika ili tereta i imaju licencu za javni prevoz putnika ili tereta.	Potpuno usklađeno		
4. preduzeće" znači svako pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice bez obzira posluje li s ciljem ostvarivanja dobiti ili ne, svako udruženje ili skup osoba bez pravne osobnosti, bez obzira posluje li s ciljem ostvarivanja dobiti ili ne, ili svako službeno tijelo, bez obzira je li ono pravna osoba ili ovisi o tijelu koje je pravna osoba, koje obavlja djelatnost prevoza putnika u drumskom saobraćaju, odnosno svaka fizička ili pravna osoba koja prevozi teret u komercijalne svrhe;	Član 6 Stav 1 Tačka 31 prevoznik je pravno lice ili preduzetnik koje obavlja djelatnost javnog prevoza putnika ili tereta u komercijalne svrhe	Potpuno usklađeno		
5. „lice odgovorno za prevoz" znači fizička osoba zaposlena u preduzeću ili, ako je preduzeće fizička osoba, tu osobu ili, ako je tako predviđeno, drugu fizičku osobu koju je to preduzeće imenovalo u ugovoru, koja stvarno ili trajno upravlja prevoznom djelatnošću tog preduzeća;	Član 6 Stav 1 Tačka 19 lice odgovorno za prevoz je lice odgovorno za poslove upravljanja prevozom i posjeduje sertifikat o stručnoj osposobljenosti.	Potpuno usklađeno		
6. „dozvola za obavljanje djelatnosti prevozprevoznika u drumskom saobraćaju" znači upravna odluka kojom se preduzeće koje ispunjava uslove propisane ovom regulativom ovlašćuje za obavljanje djelatnosti prevoznika u drumskom saobraćaju;	Vrste licenci za javni prevoz putnika i tereta Član 18 Javni prevoz putnika i tereta u drumskom saobraćaju obavlja se na osnovu licence za javni prevoz putnika ili tereta (u daljem tekstu: licenca.	Potpuno usklađeno		
7. „nadležno tijelo" znači tijelo u državi članici na nacionalnom, regionalnom ili lokalnom nivou, koje u svrhu izdavanja dozvole za obavljanje djelatnosti prevozprevoznika u drumskom saobraćaju, provjerava ispunjava li preduzeće uslove propisane ovom Regulativom te koje izdaje i privremeno ili trajno oduzima dozvole za obavljanje djelatnosti prevoznika u drumskom saobraćaju;	Vrste licenci za javni prevoz putnika i tereta Član 18 Javni prevoz putnika ili tereta u drumskom saobraćaju prevoznik obavlja na osnovu licence za javni prevoz putnika ili tereta (u daljem tekstu: licenca). Za javni prevoz putnika ili tereta u međunarodnom	Potpuno usklađeno		

	drumskom saobraćaju izdaje se licenca u međunarodnom drumskom saobraćaju za javni prevoz: - putnika; - tereta. Za javni prevoz putnika ili tereta u unutrašnjem drumskom saobraćaju izdaje se licenca: 1) u unutrašnjem drumskom saobraćaju za javni prevoz: - putnika; - tereta; 2) u unutrašnjem lokalnom drumskom saobraćaju za javni prevoz: - linijski gradski i prigradski prevoz putnika; - auto-taksi prevoz putnika. Licencu iz stava 2 i stava 3 tačka 1 ovog člana izdaje Organ uprave. Licencu iz stava 3 tačka 2 ovog člana izdaje nadležni organ lokalne uprave.			
8. „država članica poslovnog sjedišta" znači država članica u kojoj preduzeće ima poslovno sjedište, bez obzira iz koje države potiče lice odgovorno za prevoz.	nema odgovarajuće odredbe	Neprimjenjivo		
Član 3. Zahtjevi za obavljanje djelatnosti prevoznika u drumskom saobraćaju 1. Preduzeća koja obavljaju djelatnost prevoznika u drumskom saobraćaju imaju: (a) stvarni i stabilni poslovno sjedište u jednoj od država članica; (b) dobar ugled; (c) odgovarajući finansijska sposobnost; i (d) potrebnu stručnu osposobljenost. 2. Države članice mogu odlučiti propisati dodatne razmjerne i nediskriminatorske zahtjeve za preduzeća koja žele obavljati djelatnost prevozprevoznika u drumskom saobraćaju.	Uslovi za dobijanje licence Član 19 Licenca se izdaje prevozniku koji ispunjava sljedeće uslove: 1) ima stvarno sjedište, odnosno prebivalište na teritoriji Crne Gore; 2) ima dobar ugled; 3) ima finansijsku sposobnost; 4) ima zaposleno odgovorno lice za prevoz koje je stručno osposobljeno; 5) ima vozila u svojini, zakupu ili lizingu; 6) ima zaključen ugovor o obaveznom osiguranju putnika od posljedica nesrećnog slučaja za svako vozilo kojim obavlja prevoz.	Potpuno usklađeno		
Član 4. Lice odgovorno za prevoz 1. Preduzeće koje obavlja djelatnost prevozprevoznika u drumskom saobraćaju za lice odgovorno za prevoz imenuje barem jednu fizičku	Stručna osposobljenost lica odgovornog za prevoz Član 22 Stručna osposobljenost lica odgovornog za prevoz stiče se stručnim osposobljavanjem i polaganjem ispita o	Potpuno usklađeno		

osobu koja ispunjava zahtjeve iz člana 3. stava 1. tačaka (b) i (d), kao i sljedeće uslove: (a) stvarno i kontinuirano prevoznoobavlja poslove upravljanja prevozom preduzeća; (b) stvarno je povezan s preduzećem, na primjer, njegov je zaposleni, direktor, vlasnik ili dioničar ili njime upravlja ili, ako je preduzeće fizička osoba, ta je osoba; i (c) ima boravište u Zajednici. 2. Ako preduzeće ne ispunjava zahtjev u pogledu stručne osposobljenosti, propisan članom 3. stavom 1. tačkom (d), nadležno tijelo može ga ovlastiti za obavljanje djelatnosti prevoznika u drumskom saobraćaju bez lica odgovornog za prevoz imenovanoga u skladu sa stavom 1. ovog člana, pod uslovuslovom da: (a) preduzeće imenuje fizičku osobu koja ima boravište u Zajednici i koja ispunjava zahtjeve iz člana 3. stava 1. tačaka (b) i (d), i koja je ugovorom ovlaštena da obavlja zadatke lica odgovornog za prevoz u ime preduzeća; (b) su u ugovoru koji je preduzeće sklopilo s osobom iz tačke (a), tačno utvrđeni zadaci koje ta osoba mora efikasno i kontinuirano obavljati te su navedene njene odgovornosti kao lica odgovornog za prevoz. Zadaci koje treba tačno utvrditi obuhvataju, prije svega, zadatke koji se odnose na upravljanje servisiranjem i održavanjem vozila, provjeru ugovora i dokumenata o prevozu, osnovno računovodstvo, raspodjelu tereta ili usluga vozačima i vozilima te provjeru sigurnosnih postupaka; (c) osoba iz tačke (a) može, kao lice odgovorno za prevoz, za upravljanje poslovima prevoza najviše četiriju različitih preduzeća, koji poslovi se obavljaju s najvećim ukupnim voznim parkom svih preduzeća zajedno od 50 vozila. Države članice mogu odlučiti smanjiti broj preduzeća i/ili veličinu ukupnog voznog parka vozila kojim ta osoba upravlja; i (d) osoba iz tačke (a) obavlja utvrđene zadatke isključivo u interesu preduzeća, a svoje odgovornosti izvršava neovisno o bilo kojem preduzeću za koje to preduzeće obavlja prevoz 3. Države članice mogu odlučiti da lice odgovorno za prevoz imenovano u skladu sa stavom 1. ne može biti imenovan i u skladu sa stavom 2. ili da može biti tako imenovan samo u pogledu ograničenog broja preduzeća ili voznog parka vozila koji je manji od onoga iz stava 2. tačke (c).	stručnoj osposobljenosti. Stručno osposobljavanje i polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti iz stava 1 ovog člana sprovodi se u skladu sa programom o stručnom osposobljavanju za upravljanje prevozom u drumskom saobraćaju. Stručno osposobljavanje i polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti iz stava 1 ovog člana, nijesu dužna polagati lica koja imaju visoku ili višu stručnu spremu smjer drumskog saobraćaja ili najmanje deset godina radnog iskustva u upravljanju prevozom. Licima koja ispunjavaju uslove iz stava 3 ovog člana izdaće se sertifikat o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u međunarodnom drumskom saobraćaju. Lica koja imaju visoku stručnu spremu saobraćajnog, mašinskog, ekonomskog i pravnog smjera oslobođena su polaganja dijela ispita o stručnoj osposobljenosti iz predmeta koje su tokom obrazovanja položili. Lica koja podnose zahtjev za polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti, mogu posebno polagati samo dio koji se odnosi na prevoz u unutrašnjem drumskom saobraćaju. Lice koje posjeduje sertifikat o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u međunarodnom drumskom saobraćaju može da upravlja prevozom i u unutrašnjem drumskom saobraćaju. Stručno osposobljavanje i ispit o stručnoj osposobljenosti iz stava 1 ovog člana sprovodi Privredna komora Crne Gore i izdaje sertifikat o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u međunarodnom ili unutrašnjem drumskom saobraćaju. Za sprovođenje stručnog osposobljavanja i ispita o stručnoj osposobljenosti Privredna komora Crne Gore mora ispunjavati uslove iz člana 14 ovog Zakona. Za stručno osposobljavanje, polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti iz stava 1 ovog člana i izdavanje sertifikata o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u međunarodnom ili unutrašnjem drumskom saobraćaju plaća se naknada čiju visinu utvrđuje			

4. Preduzeća obavještavajunadležno tijelo o imenovanom icu odgovornom za prevozlicu odgovornom za prevoz, odnosno imenovanim licima odgovornim za prevoz.	Privredne komore Crne Gore uz saglasnost Ministarstva. Sredstva od naknade prihod su Privredne komore Crne Gore. Privredna komora Crne Gore izdaje sertifikate i vodi evidenciju o izdatim sertifikatima o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u međunarodnom ili unutrašnjem drumskom saobraćaju. Lice odgovorno za prevoz može obavljati poslove upravljanja prevozom kod najviše dva domaća prevoznika čiji ukupni vozni park zajedno ne prelazi 50 vozila. Program o stručnom osposobljavanju iz stava 2 ovog člana, odnosno skraćenom stručnom osposobljavanju iz člana 148 stav 4 ovog zakona, način sprovođenja i polaganja ispita, vođenja evidencije, sadržaj i obrazac sertifikata o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u drumskom saobraćaju propisuje Ministarstvo.			
POGLAVLJE II. USLOVI KOJE TREBA ISPUNITI DA BI SE ZADOVOLJIO ZAHTJEV IZ ČLANA 3. Član 5. Uslovi u vezi sa zahtjevom u pogledu poslovnog sjedišta Kako bi se ispunili zahtjevi iz člana 3. stava 1. tačke (a), preduzeće, u dotičnoj državi članici: (a) ima poslovno sjedište u toj državi članici, zajedno s prostorijama u kojima čuva svoju oosnovnu poslovnu dokumentaciju, posebno računovodstvenu dokumentaciju, kadrovsku dokumentaciju, dokumentaciju koja sadrži podatke o trajanju vožnje i odmora te bilo koji drugi dokument koji mora biti dostupan nadležnom tijelu kako bi ono moglo provjeriti jesu li uslovi propisani ovom regulativom ispunjeni. Države članice mogu zahtijevati da preduzeća s poslovnom sjedištem na njihovom državnom području moraju u svakom trenutku u svojim prostorijama učiniti dostupnima i druge dokumente; (b) jednom kada je dozvola izdata, ima na raspolaganju jedno vozilo, odnosno više vozila, registrovanih ili na neki drugi način stavljenih u saobraćaju skladu s pravnim propisima te države članice, bez obzira je li to preduzeće jedini vlasnik vozila ili njima raspolaže na osnovu,	Član 19 Stav 2-5 Linijski gradski, prigradski i auto-taksi prevoz može se obavljati samo na teritoriji jedinice lokalne samouprave koja je izdala licencu za obavljanje linijskog gradskog, linijskog prigradskog i auto taksi-prevoza. Stvarno sjedište, odnosno prebivalište prevoznika koji obavlja prevoz iz stava 2 ovog člana, mora se nalaziti na teritoriji jedinice lokalne samouprave koja je izdala licencu za obavljanje linijskog gradskog i prigradskog prevoza. U stvarnom sjedištu, odnosno prebivalištu moraju se nalaziti poslovne prostorije (u svojini ili zakupu) u kojima se čuvaju poslovni dokumenti, računovodstveni dokumenti, dokumenti o ljudskim resursima, dokumenti koji sadrže podatke o vremenu vožnje i vremenu odmora vozača, putni nalozi, putni listovi i druga odgovrajuća tehnička oprema i dokumenti bitni za obavljanje djelatnosti javnog prevoza. Odredba stava 1 tačka 3 ovog člana ne primjenjuje se za obavljanje auto-taksi prevoza.	Potpuno usklađeno		

na primjer, ugovora o kupoprodaji na rate cijene, ugovora o zakupu ili ugovora o leasingu; (c) stvarno i kontinuirano obavlja svoje poslove u vezi s vozilima iz tačke (b), raspolažući potrebnom administrativnom opremom, kao i odgovarajućom tehničkom opremom i uređajima, u poslovnom centru u toj državi članici.				
Član 6. Uslovi koji se odnose na zahtjeve o dobrom ugledu 1. Pod uslovima iz stava 2. ovog člana, države članice određuju uslove koje preduzeća i upravitelji prevozprevoza moraju ispuniti kako bi zadovoljili kriterijum dobrog ugleda, propisan članom 3. stavom 1. tačkom (b). Prilikom utvrđivanja je li preduzeće ispunilo taj uslov, države članice razmatraju ponašanje preduzeća, njegovih prevozprevozalica odgovornih za prevoz i svake druge relevantne osobe koju država članica odredi. Svako pozivanje u ovomu članu na osude, kazne ili prekršaje uključuje i osude, kazne ili prekršaje samog preduzeća, njenih prevozprevozalica odgovornih za prevoz i svake druge relevantne osobe koju odredi država članica. Uslovi iz prvog podstava uključuju barem sljedeće: (a) ne postoji nikakav ozbiljan razlog koji bi pobudio sumnju u dobar ugled prevozprevozalica odgovornog za prevoz ili prevoznika, kao na primjer, osude ili kazne za bilo kakve teške povrede nacionalnih pravila koja su na snazi u sljedećim područjima: i. trgovačko pravo; ii. stečajno pravo; iii. uslovi plaćanja i zapošljavanja u toj profesiji; iv. drumski prevozdrumski saobraćajbezbjednost javnog saobraćaja; v. profesionalna odgovornost; vi. trgovina ljudima ili opojnim sredstvima; i (b) prevozprevozalice odgovorno za prevoz ili prevozprevozno preduzeće nisu bili osuđeni za teško kazneno djelo, odnosno nije im bila izrečena kazna za tešku povredu pravila Zajednice u jednoj državi članici ili više njih, posebno u pogledu: i. trajanja vožnje i odmora vozača, radnog vremena te ugradnje i korištenja nadzornih uređaja; ii. najvećih dopuštenih težina i dimenzija preivrednih vozila u međunarodnom prometu; iii. početnih kvalifikacija i kontinuirane obuke vozača;	Dobar ugled Član 20 Dobar ugled ima pravno lice, odnosno odgovorno lice u pravnom licu ili preduzetnik, kao i zaposleno lice odgovorno za prevoz ako: 1) nije bilo osuđivano za krivična djela protiv imovine, službene dužnosti, opšte sigurnosti ljudi i imovine, života i tijela, zdravlja ljudi, polne slobode, prava iz rada, platnog prometa i privrednog poslovanja, bezbjednosti javnog saobraćaja, životne sredine; 2) mu nije bila izrečena zaštitna mjera zabrane vršenja djelatnosti javnog prevoza putnika ili tereta u drumskom saobraćaju; 3) nije osuđivano za druga krivična djela na zatvorsku kaznu dužu od godinu dana. Dobar ugled nema pravno, odnosno odgovorno lice u pravnom licu ili preduzetnik kao i zaposleno lice odgovorno za prevoz koje je u poslednje dvije godine više od dva puta, pravnosnažnom odlukom, bilo kažnjeno za teži prekršaj u vezi sa obavljanjem djelatnosti prevoza putnika ili tereta u drumskom saobraćaju u skladu sa ovim zakonom ili zakonom kojim je uređena bezbjednost saobraćaja, prevoz opasnih materija, radno vrijeme i pauze u toku radnog vremena mobilnih radnika, povredom prava po osnovu rada i nelegalnim zapošljavanjem, nelojalnom konkurencijom, korupcijom ili ako je obavljalo prevoz bez odgovarajuće licence, odnosno u suprotnosti sa odredbama međunarodnih ugovora. Težim prekršajem iz stava 2 ovog člana, smatra se prekršaj za koji je propisana novčana kazna u iznosu od 1.500 eura ili većem, odnosno za fizičko lice u iznosu od 1.500 eura ili većem.	Potpuno usklađeno		

iv. tehničke ispravnosti privrednih vozila, uključujući obavezni tehnički pregled motornih vozila; v. pristupa tržištu međunarodnog prevozprevozaprevoza u drumskom saobraćaju tereta ili, prema potrebi, u pogledu pristupa tržištu prevozprevozaprevoza putnika u drumskom saobraćaju; vi. sigurnosti prevozprevozaprevoza u drumskom saobraćaju opasnog tereta; vii. ugradnje i korištenja uređaja za ograničenje brzine u određenim kategorijama vozila; viii. vozačkih dozvola; ix. dozvola za obavljanje djelatnosti; x. prevozprevoza životinja. 2. U smislu stava 1. trećeg podstava tačke (b): (a) ako je prevozprevozalicu odgovornom za prevoz ili prevozprevoznom preduzeću u jednoj državi članici ili više njih bila izrečena osuđujuća presuda za teško kazneno djelo ili dosuđena kazna za neku od najtežih povreda pravila Zajednice, navedenih u prilogu IV., nadležno tijelo države članice poslovnog sjedišta dužno je na odgovarajući način i pravovremeno započeti te propisno zaključiti upravni postupak, prema potrebi zajedno s pregledom prostorija dotičnog preduzeća. U postupku se utvrđuje bi li u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir posebne okolnosti, gubitak dobrog ugleda predstavljao nesrazmjernu mjeru. Svaki takav zaključak mora biti propisno obrazložen i opravdan. Ako utvrdi da bi gubitak dobrog ugleda predstavljao nesrazmjernu mjeru, nadležno tijelo može odlučiti da dobar ugled nije doveden u pitanje. U takvom slučaju, razlozi se unose u nacionalni registar. Broj takvih odluka navodi se u izvještaju iz člana 26. stava 1. Ako nadležno tijelo utvrdi da gubitak dobrog ugleda ne bi predstavljao nesrazmjernu mjeru, posljedica osuđujuće presude ili kazne je gubitak dobrog ugleda. (b) Komisija sastavlja popis kategorija, vrsta i stupnjeva težine teških povreda pravila Zajednice koje, osim onih iz Priloga IV., mogu dovesti do gubitka dobrog ugleda. Prilikom određivanja prioriteta za preglede na osnovu člana 12. stava 1., države članice dužne su uzeti u obzir podatke o tim povredama, uključujući podatke koje su im proslijedile druge države članice. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Regulative koji nisu	Lice iz stava 1 ovog člana koje je bilo osuđivano i kojem su prestale pravne posljedice osude ispunjava uslov u pogledu dobrog ugleda.			

ključni njenim nadopunjavanjem, koje se odnose na taj popis, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz člana 25. stava 3. U tu svrhu Komisija: i. propisuje kategorije i vrste povreda koje se najčešće susreću; ii. definira stupanj težine povreda s obzirom na opasnost da prouzroče smrtne ili teške povrede; i iii. određuje koliko puta se povreda mora ponoviti da bi se smatrala težom povredom, uzimajući u obzir broj vozača u okviru prevozne djelatnosti kojom upravlja prevozprevozalice odgovorno za prevoz. 3. Zahtjev iz člana 3. stava 1. tačke (b) ostaje neispunjen sve dok se, na osnovu relevantnih odredaba nacionalnog prava, ne donese rehabilitujuća ili bilo koja druga mjera ekvivalentnog učinka.				
Član 7. Uslovi koji se odnose na zahtjev o finansijskom položaju 1. Kako bi se ispunio zahtjev propisan članom 3. stavom 1. tačkom (c), preduzeće mora u svakom trenutku tokom poslovne godine biti sposobno da ispuni svoje finansijske obaveze. U tu svrhu, preduzeće mora na osnovu godišnjih finansijskih izvještaja potvrđenih od strane revizora ili propisno ovlaštene osobe pokazati da svake godine ima na raspolaganju kapital i rezerve u ukupnom iznosu od barem 9 000 EUR, ako se koristi samo jedno vozilo, i 5 000 EUR za svako dodatno vozilo koje se koristi. U smislu ove Regulative, vrijednost eura u nacionalnim valutama država članica koje ne učestvuju u trećem stadiju ekonomske i monetarne unije određuje se svake godine. Primjenjuju se kursevi utvrđeni prvog radnog dana mjeseca oktobra i objavljeni u Službenom listu Evropske unije. Navedeni kursevi počinju važiti od 1. januarai sljedeće kalendarske godine. Računovodstvene stavke iz prvoga podstava jednake su stavovima definisanima u Četvrtoj direktivi Savjeta 78/660/EEZ od 25. jula 1978. na osnovu člana 54. stava 3. tačke (g) Ugovora o godišnjim finansijskofinansijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava (1). 2. Odstupajući od odredaba stava 1., nadležno tijelo može dopustiti ili zahtijevati da preduzeće svoje finansijsko stanje dokaže potvrdom, na primjer bankovnom garancijom ili osiguranjem, uključujući osiguranje profesionalne odgovornosti, jedne ili više banaka ili drugih finansijskih institucija, uključujući osiguravajućih društava, koja se	Finansijska sposobnost Član 21 Finansijsku sposobnost ima pravno lice ili preduzetnik koje raspolaže imovinom u iznosu od 9.000 eura za prvo vozilo, odnosno 5.000 eura za svako sljedeće vozilo. Finansijska sposobnost iz stava 1 ovog člana, dokazuje se jednom od sljedećih isprava: 1) izvodom iz akta o registraciji iz CRPS o visini osnivačkog kapitala; 2) kopijom bilansa stanja za proteklu godinu koja je podnesena poreskom organu; 3) o popisu pojedinih osnovnih sredstava, uključujući troškove nabavke ili uplate za vozila, poslovni prostor, uređaje i opremu; 4) o svojini nad neopterećenim nepokretnostima kojima prevoznik odgovara za svoju djelatnost; 5) garancijom banke ili druge finansijske institucije; 6) polisom osiguanja od profesionalne odgovornosti.	Potpuno usklađeno		

odnosi na solidarnu garanciju preduzeća u pogledu iznosa navedenih u prvom podstavu stava 1. 3. Godišnji finansijski izvještaji iz stava 1. i garancija iz stava 2., koje treba provjeriti, jesu godišnji finansijski izvještaji i garancija privrednog subjekta sa sjedištem na području države članice u kojoj se podnosi zahtjev za izdavanje dozvole, a ne nekog drugoga privrednog subjekta sa sjedištem u nekoj drugoj državi članici.				
Član 8. Uslovi koji se odnose na zahtjev o stručnoj osposobljenosti 1. Kako bi se ispunio zahtjev propisan članom 3. stavom 1. tačkom (d), dotična osoba ili dotične osobe moraju imati znanja koje odgovaraju stepenu predviđenom u Prilogu 1. dijelu 1., iz tamo nabrojenih stručnih područja. To znanje dokazuje se obaveznim pisanim ispitom koji se, ako država članica tako odluči, može dopuniti usmenim ispitom. Ti se ispiti organizuju u skladu s Prilogom I. dijelom II. U tu svrhu, države članice mogu odlučiti da je prije ispita potrebno obaviti obuku. 2. Dotične osobe polažu ispit u državi članici u kojoj imaju uobičajno boravište ili u državi članici u kojoj rade. „Uobičajno boravište" znači mjesto u kojemu osoba obično živi, to jest barem 185 dana u svakoj kalendarskoj godini, zbog ličnih veza iz kojih je razvidna tijesna povezanost te osobe s mjestom gdje živi. Međutim, uobičajnim boravištem osobe koja je profesionalno vezana za mjesto različito od onoga uz koje je osobno vezana i koja, stoga, naizmjence živi u različitim mjestima koja se nalaze u dvije države članice ili više njih, smatra se mjesto ličnih veza osobe ako se ta osoba tamo redovito vraća. Ovaj potonji uslov nije potrebno ispuniti ako osoba živi u državi članici radi obavljanja vremenski ograničenog zadatka. Pohađanje sveučilišta ili škole ne podrazumijeva preenos uobičajenog boravišta. 3. Pismene i usmene ispite iz stava 1. mogu organiziovati ili potvrditi samo tijela koja je u tu svrhu država članica propisno ovlastila u skladu s kriterijima koje je sama definisala. Države članice redovno provjeravaju jesu li uslovuslovi pod kojima ta tijela organiziuju ispite u skladu s Prilogom I. 4. Države članice mogu, u skladu s kriterijumima koje same definišu, propisno ovlastiti tijela koja su za to sposobna da ponude kandidatima visokokvalitetnu obuku kako bi se kandidati mogli pripremiti za ispite, a prevozprevozalicima odgovornim za prevoz koji	Stručna osposobljenost lica odgovornog za prevoz Član 22 Stručna osposobljenost lica odgovornog za prevoz stiče se stručnim osposobljavanjem i polaganjem ispita o stručnoj osposobljenosti. Stručno osposobljavanje i polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti iz stava 1 ovog člana sprovodi se u skladu sa programom o stručnom osposobljavanju za upravljanje prevozom u drumskom saobraćaju. Stručno osposobljavanje i polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti iz stava 1 ovog člana, nijesu dužna polagati lica koja imaju visoku ili višu stručnu spremu smjer drumskog saobraćaja ili najmanje deset godina radnog iskustva u upravljanju prevozom. Licima koja ispunjavaju uslove iz stava 3 ovog člana izdaće se sertifikat o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u međunarodnom drumskom saobraćaju. Lica koja imaju visoku stručnu spremu saobraćajnog, mašinskog, ekonomskog i pravnog smjera oslobođena su polaganja dijela ispita o stručnoj osposobljenosti iz predmeta koje su tokom obrazovanja položili. Lica koja podnose zahtjev za polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti, mogu posebno polagati samo dio koji se odnosi na prevoz u unutrašnjem drumskom saobraćaju. Lice koje posjeduje sertifikat o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u međunarodnom drumskom saobraćaju može da upravlja prevozom i u unutrašnjem drumskom saobraćaju. Stručno osposobljavanje i ispit o stručnoj osposobljenosti iz stava 1 ovog člana sprovodi Privredna	Potpuno usklađeno		

to žele stalnu obuku kako bi mogli unaprijediti svoja znanja. Države članice redovno provjeravaju ispunjavaju li ta tijela u svakom trenutku kriterije na osnovu kojih su bila ovlaštena. 5. Države članice mogu promovisati redovnu obuku iz stručnih područja nabrojenih u Prilogu I. svakih 10 godina kako bi osigurale da su prevozprevozalica odgovorna za prevoz upoznata s razvojem u tom području. 6. Države članice mogu odimalacimaocaimaoca potvrda o stručnoj osposobljenosti, koji u zadnjih pet godina nisu obavljali poslove upravljanja preduzećem za prevozdrumski prevozdrumski saobraćaj ili preduzećem za prevoz putnika, zahtijevati da pohađaju ponovnu obuku kako bi obnovili svoja znanja o novinama u zakonodavstvu iz Priloga I. dijela I. 7. Država članica može pojedince koji su stekli određene visokoškolske kvalifikacije ili kvalifikacije tehničkog usmjerenja, izdane u toj državi članici, posebno izdane u tu svrhu i koje dokazuju znanje iz svih stručnih područja navedenih u popisu iz priloga I., osloboditi od obaveze polaganja ispita iz stručnih područja obuhvaćenih tim kvalifikacijama. Ovo izuzeće primjenjuje se samo na one odjeljke Priloga I. dijela I. kojih kvalifikacije obuhvataju sva stručna područja nabrojena u naslovu svakog odjeljka. Država članica može iz određenih dijelova ispita izuzeti imalacimaoce potvrda o stručnoj osposobljenosti, koje važe za za obavljanje prevozprevozaprevoza tereta u unutrašnjem drumskom saobraćaju u toj državi članici. 8. Kao dokaz o stručnoj osposobljenosti potrebno je predočiti potvrdu koju je izdalo tijelo iz stava 3. Ta potvrda nije prenosiva na drugu osobu. Sastavlja se u skladu sa sigurnosnim fumkcijama i uzorkom potvrde iz priloga II. i III. te nosi pečat propisno ovlaštenog koje ju je izdalo. 9. Komisija prilagođava priloge I., II. i III. tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Regulative koji nisu ključni, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz člana 25. stava 3. 10. Komisija podstiče i olakšava razmjenu iskustava i podataka među državama članicama, ili posredstvom bilo kojeg njenog imenovanog tijela, vezanih uz obuke, ispite i ovlaštenja. Član 9. Oslobođenje od obaveze polaganja ispita	komora Crne Gore i izdaje sertifikat o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u međunarodnom ili unutrašnjem drumskom saobraćaju. Za sprovođenje stručnog osposobljavanja i ispita o stručnoj osposobljenosti Privredna komora Crne Gore mora ispunjavati uslove iz člana 14 ovog Zakona. Za stručno osposobljavanje, polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti iz stava 1 ovog člana i izdavanje sertifikata o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u međunarodnom ili unutrašnjem drumskom saobraćaju plaća se naknada čiju visinu utvrđuje Privredne komore Crne Gore uz saglasnost Ministarstva. Sredstva od naknade prihod su Privredne komore Crne Gore. Privredna komora Crne Gore izdaje sertifikate i vodi evidenciju o izdatim sertifikatima o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u međunarodnom ili unutrašnjem drumskom saobraćaju. Lice odgovorno za prevoz može obavljati poslove upravljanja prevozom kod najviše dva domaća prevoznika čiji ukupni vozni park zajedno ne prelazi 50 vozila. Program o stručnom osposobljavanju iz stava 2 ovog člana, odnosno skraćenom stručnom osposobljavanju iz člana 148 stav 4 ovog zakona, način sprovođenja i polaganja ispita, vođenja evidencije, sadržaj i obrazac sertifikata o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u drumskom saobraćaju propisuje Ministarstvo.			

Države članice mogu odlučiti da će od obaveze polaganja ispita iz člana 8. stava 1. osloboditi fizičke osobe koje predoče dokaze da su u jednoj državi članici ili više njih u zadnjih 10 godina prije 4. decembra 2009. kontinuirano drumskimprevozobavljale poslove upravljanja prevozom ili preduzećem za pprevoz putnika.				
POGLAVLJE III. DOZVOLA I PRAĆENJE Član 10. Nadležna tijela 1. Svaka država članica imenuje jedno nadležno tijelo ili više njih, koja su zadužena da osiguraju praviln sprovođenje ove regulative. Ta su tijela nadležna: (a) razmotriti zahtjeve koje su uložila preduzeća; (b) izdati dozvole za obavljanje djelatnosti prevozprevoznika za drumski saobraćaj te privremeno ili trajno oduzeti te dozvole; (c) izjaviti da fizička osoba nije sposobna kao prevozprevoza lice odgovorno za prevoz za upravljanje prevozprevoznom djelatnošću preduzeća; (d) obavljati potrebne preglede kojima se provjerava ispunjava li preduzeće zahtjeve propisane članom 3.	Uslovi za dobijanje licence za javni prevoz putnika ili tereta Član 19 Uslovi za dobijanje licence Član 19 Licenca se izdaje prevozniku koji ispunjava sljedeće uslove: 1) ima stvarno sjedište, odnosno prebivalište na teritoriji Crne Gore; 2) ima dobar ugled; 3) ima finansijsku sposobnost; 4) ima zaposleno odgovorno lice za prevoz koje je stručno osposobljeno; 5) ima vozila u svojini, zakupu ili lizingu; 6) ima zaključen ugovor o obaveznom osiguranju putnika od posljedica nesrećnog slučaja za svako vozilo kojim obavlja prevoz.	Potpuno usklađeno		
2. Nadležna tijela objavljuju sve uslove propisane ovom regulativom, sve druge nacionalne odredbe, postupke koje zainteresovani kandidati moraju sprovoditi kao i odgovarajuća objašnjenja.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 11. Ispit i uknjižba zahtjeva 1. Prevoznom preduzeću koje ispunjava zahtjeve propisane članom 3. izdaje se na osnovu zahtjeva dozvola za obavljanje djelatnosti prevozprevoznika u drumskom saobraćaju. Nadležna tijela ocjenjuju ispunjava li preduzeće koje podnosi zahtjev uslove propisane navedenim članom. 2. Nadležno tijelo unosi u nacionalni elektronskielektronski registar iz člana 16. podatke o preduzećima kojima izdaje dozvole i koja su navedena u članu 16. stavu 2. prvom podstavu tačkatačkama od (a) do (d) 3. Rok u kojem je nadležno tijelo dužno proučiti zahtjev za izdavanje dozvole mora biti što kraći i ne smije biti duži od 3 mjeseca od dana	Postupak dobijanja licence Član 25 Licenca se izdaje na osnovu podnijetog zahtjeva prevoznika. Zahtjev iz stava 1 ovog člana, podnosi se Organu uprave, odnosno nadležnom organu lokalne uprave za licence iz člana 18 stav 3 tačka 2 ovog zakona. Uz zahtjev iz stava 1 ovog člana prilažu se isprave o ispunjavanju uslova iz člana 19 ovog zakona i dokaz o plaćenim novčanim kaznama koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva, odnosno nadležnog organa lokalne uprave. Dokaz o upisu u CRPS i dokaz o plaćenim novčanim	Potpuno usklađeno		

kada je nadležno tijelo primilo sve dokumente potrebne za ocjenu zahtjeva. Nadležno tijelo može u propisno utemeljenim slučajevima taj rok produžiti za jedan mjesec. 4. U slučaju bilo kakve dvojbe prilikom ocjenjivanja dobrog ugleda preduzeća, nadležna tijela dužna su do 31. decembra 2012. provjeriti je(su) li u trenutku podnošenja zahtjeva imenovana prevozprevozaodgovorna lica za prevoz bio(-la), u nekoj od država članica, proglašen(a) nesposobnim(a) za upravljanje prevozprevoznom djelatnošću preduzeća na osnovu člana 14. Od 1. januara 2013. nadležno tijelo dužno je, kada ocjenjuje dobar ugled preduzeća, uvidom u podatke iz člana 16. stava 2. prvog podstava tačke (f) neposrednim sigurnosnim pristupom relevantnim dijelovima nacionalnih registara ili na zahtjev, provjeriti je(su) li u trenutku podnošenja zahtjeva imenovana prevozprevozaodgovorna lica za prevozbio(-la) proglašen(a), u nekoj od država članica, nesposobnim(a) za upravljanje prevozprevoznom djelatnošću preduzeća na osnovu člana 14. Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Regulative koji nisu ključni, koji se odnose na odgodu datuma iz ovog stava za najviše tri godine, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz člana 25. stava 3.	kaznama iz stava 3 ovog člana pribavlja Organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave, po službenoj dužnosti. Licenca se izdaje rješenjem. Protiv rješenja iz stava 5 ovog člana, može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja iz stava 5 ovog člana. Licenca se izdaje na ime prevoznika na period od pet godina i prevoznik je ne smije prenositi na drugo lice. Original licence prevoznik je dužan da čuva u prostorijama u kojima se nalazi njegovo stvarno sjedište. Licenca i izvod licence mogu se produžiti na osnovu podnijetog zahtjeva Organu uprave, odnosno nadležnom organu lokalne uprave najkasnije tri mjeseca prije isteka važenja licence. Uz zahtjev iz stava 10 ovog člana prilažu se dokazi o ispunjavanju uslova iz člana 19 ovog zakona i dokaz o plaćenim novčanim kaznama koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva, odnosno nadležnog organa lokalne uprave. Dokaz o plaćenim novčanim kaznama iz stava 11 ovog člana, pribavlja Organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave po službenoj dužnosti. Domaći prevoznik koji prestane da obavlja djelatnost javnog prevoza putnika ili tereta, dužan je najkasnije u roku od osam dana od dana prestanka obavljanja djelatnosti, da obavijesti Organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave koji je izdao licencu i vrati licencu zajedno sa izvodima licence. Sadržaj dokumentacije koja se podnosi uz zahtjev iz stav 1 i 10 ovog člana propisuje Ministarstvo. Za izdavanje licence plaća se naknada čiju visinu utvrđuje Vlada. Sredstva od naknade za izdavanje licence iz člana 18 stav 2 i 3 ovog zakona prihod su Budžeta. Sredstva od naknade za izdavanje licence iz člana 18 stav 3 tačka 2 ovog zakona, prihod su budžeta lokalne samouprave			

5. Preduzeća s dozvolom za obavljanje djelatnosti prevozprevoznika u drumskom saobraćaju dužne su u roku 28 dana ili u kraćem roku, koji može odrediti država članica poslovnoga sjedišta, obavijestiti nadležno tijelo koje je izdalo dozvolu o svim promjenama podataka iz stava 2.	Promjena podataka Član 26 Ukoliko dođe do promjene podataka na osnovu kojih je izdata licenca prevoznik je dužan da pismeno obavijesti Organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave o promjeni podataka, u roku od osam dana od dana nastale promjene. U slučaju promjene podataka koji se odnose na vozila Organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave izdaje novi izvod licence za to vozilo. U slučaju promjene podataka iz stava 1 ovog člana koji se odnose na sadržaj licence izdaje se nova licenca i izvodi licence, za ostatak perioda na koji važi prethodna licenca. Domaći prevoznik dužan je da vrati licencu i izvode licence prilikom preuzimanja nove licence sa izvodima licence iz stava 3 ovog člana.	Potpuno usklađeno		
Član 12. Pregledi 1. Nadležna tijela nadziru jesu li preduzeća kojima su izdali dozvole za obavljanje djelatnosti prevozprevoznika u drumskom saobraćaju nastavila ispunjavati zahtjeve iz člana 3. U tu svrhu, države članice obavljaju preglede usmjerene na preduzeća za koja smatraju da predstavljaju povećani rizik. Zato će države članice proširiti sistem ocjene rizika, koji su uspostavile na osnovu člana 9. Direktive 2006/22/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 15. marta 2006. o minimalnim uslovima za sprovođenje Regulativi Savjeta (EEZ) br. 3820/85 i (EEZ) br. 3821/85 o socijalnom zakonodavstvu koje se odnosi na aktivnosti prevozprevozaprevoza u drumskom saobraćaju (1), kako bi obuhvatile sve povrede navedene u članu 6. ove Regulative. 2. Do 31. decembra 2014. države članice obavljaju preglede barem svakih pet godina kako bi provjerile ispunjavaju li preduzeća zahtjeve propisane članom 3. Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Regulative koji nisu ključni, koji se odnose na odgodu datuma iz prvoga podstava, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz člana 25. stava 3. 3. Ako to Komisija, u propisno obrazloženim slučajevima, od nje	Član 15 Stav 8 Licenca se izdaje na ime prevoznika na period od pet godina i prevoznik je ne smije prenositi na drugo lice.	Potpuno usklađeno		

zatraži, država članica obavlja pojedinačne preglede kako bi provjerila ispunjava li preduzeće još uvijek uslove pristupa djelatnosti prevozprevoznika u drumskom saobraćaju. Ako se utvrdi da preduzeće više ne ispunjava uslove propisane ovom regulativom, država članica obavještava Komisiju o rezultatima takvih pregleda i o preduzetipreduzetim mjerama.				
Član 13. Postupak za privremeno ili trajno oduzimanje dozvola 1. Ako nadležno tijelo utvrdi postojanje opasnosti od neispunjavanja zahtjeva propisanih članom 3. od strane preduzeća, ono o tome obavještava dotično preduzeće. Kada nadležno tijelo utvrdi da jedan od tih zahtjeva, ili više njih, više nisu ispunjeni, ono može odrediti jedan od sljedećih rokova u kojem preduzeće mora urediti svoj položaj: (a) rok od najviše šest mjeseci za imenovanje zamjenika prevozprevozalica odgovornog za prevoz ako prevozprevozalice odgovorno za prevoz više ne ispunjava zahtjev u pogledu dobrog ugleda ili stručne osposobljenosti, koji rok se može produžiti za najviše tri mjeseca u slučaju smrti ili fizičke nesposobnosti prevozprevozalica odgovornogza prevoz; (b) rok od najviše šest mjeseci ako preduzeće mora urediti svoj položaj tako da dokaže da ima stvarno sjedište; (c) rok od najviše šest mjeseci ako zahtjev u pogledu finansijskog sposobnosti nije ispunjen, kako bi se dokazalo da će taj zahtjev ponovno biti trajno ispunjen. 2. Nadležno tijelo može od preduzeća kojemu je privremeno ili trajno oduzeta dozvola zahtijevati da prije nego što se preduzmepreduzme bilo kakva rehabilitujuća mjera, prevozprevozanjegova lica odgovorna za prevoz polože ispite iz člana 8. stava 1. 3. Ako nadležno tijelo utvrdi da preduzeće više ne ispunjava jedan ili više zahtjeva propisanih članom 3., ono preduzeću privremeno ili trajno, u rokovima iz stava 1. ovog člana, oduzima dozvolu za obavljanje djelatnosti prevozprevoznika u drumskom saobraćaju.	Privremeno ukidanje licence Član 30 Organ uprave odnosno nadležni organ lokalne uprave koji je izdao licencu može privremeno ukinuti licencu rješenjem ako je prevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravosnažnom odlukom prekršajnog organa bio kažnjen za teži prekršaj iz člana 20 stav 2 i 3 ovog zakona. Licenca se privremeno ukida prevozniku u trajanju najviše do šest mjeseci. Prevoznik je dužan da u roku od osam dana od dana prijema rješenja o privremenom ukidanju licence, vrati licencu organu koji je licencu izdao zajedno sa izvodima licence. Rok iz stava 2 ovog člana počinje da teče danom vraćanja licence. Organ koji je izdao rješenje o privremenom ukidanju licence obavještava nadležnu inspekciju za drumski saobraćaj, odnosno komunalnu inspekciju. Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja. Trajno ukidanje licence Član 31 Licenca se trajno ukida rješenjem organa koji je izdao licencu ako: 1) prevoznik prestane da ispunjava uslove za izdavanje licence; 2) se utvrdi da je licenca izdata na osnovu netačnih podataka; 3) prevoznik obavlja prevoz u suprotnosti sa izdatom licencom;	Potpuno usklađeno		

	4) prevoznik prestane da obavlja djelatnost prevoza. Prevoznik je dužan da u roku od osam dana od dana prijema rješenja o trajnom ukidanju licence, vrati licencu organu koji je licencu izdao zajedno sa izvodima licence. Organ koji je izdao rješenje o ukidanju licence obavještava nadležnu inspekciju za drumski saobraćaj, odnosno komunalnu inspekciju. Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.			
Član 14. Proglašenje lica odgovornog za prevoz nesposobnim 1. Ako lice odgovorno za prevoz izgubi dobar ugled u skladu s članom 6., nadležno ga tijelo proglašava nesposobnim za upravljanjeprevoznom djelatnošću preduzeća. 2. Ako i dok se ne preduzme rehabilitujuća mjera u skladu s relevantnim nacionalnim propisima, potvrda o stručnoj osposobljenosti iz člana 8. stava 8. lica odgovornog za prevoz koje je proglašeno nesposobnim za upravljanje prevoznom djelatnošću prestaje važiti u svim državama članicama.	Dobar ugled Član 20 Dobar ugled ima pravno lice, odnosno odgovorno lice u pravnom licu ili preduzetnik, kao i zaposleno lice odgovorno za prevoz ako: 1) nije bilo osuđivano za krivična djela protiv imovine, službene dužnosti, opšte sigurnosti ljudi i imovine, života i tijela, zdravlja ljudi, polne slobode, prava iz rada, platnog prometa i privrednog poslovanja, bezbjednosti javnog saobraćaja, životne sredine; 2) mu nije bila izrečena zaštitna mjera zabrane vršenja djelatnosti javnog prevoza putnika ili tereta u drumskom saobraćaju; 3) nije osuđivano za druga krivična djela na zatvorsku kaznu dužu od godinu dana. Dobar ugled nema pravno, odnosno odgovorno lice u pravnom licu ili preduzetnik kao i zaposleno lice odgovorno za prevoz koje je u poslednje dvije godine više od dva puta, pravnosnažnom odlukom, bilo kažnjeno za teži prekršaj u vezi sa obavljanjem djelatnosti prevoza putnika ili tereta u drumskom saobraćaju u skladu sa ovim zakonom ili zakonom kojim je uređena bezbjednost saobraćaja, prevoz opasnih materija, radno vrijeme i pauze u toku radnog vremena mobilnih radnika, povredom prava po osnovu rada i nelegalnim zapošljavanjem, nelojalnom konkurencijom, korupcijom ili ako je obavljalo prevoz bez odgovarajuće licence, odnosno u suprotnosti sa odredbama	Potpuno usklađeno		

	međunarodnih ugovora. Težim prekršajem iz stava 2 ovog člana, smatra se prekršaj za koji je propisana novčana kazna u iznosu od 1.500 eura ili većem, odnosno za fizičko lice u iznosu od 1.500 eura ili većem. Lice iz stava 1 ovog člana koje je bilo osuđivano i kojem su prestale pravne posljedice osude ispunjava uslov u pogledu dobrog ugleda.			
Član 15. Odluke nadležnih tijela i žalbe 1. Negativne odluke koje nadležna tijela država članica donose na osnovu ove Regulative, uključujući odbacivanje zahtjeva, privremeno ili trajno oduzimanje postojeće dozvole ili proglašenje nesposobnim lica odgovornog za prevoz, moraju sadržavati razloge na osnovu kojih su donesene. Prilikom donošenja takvih odluka u obzir se uzimaju raspoloživi podaci o povredama koje je preduzeće ili lice odgovorno za prevoz počinilo i koje mogu naštetiti dobrom ugledu preduzeća, kao i sve ostale podatke kojima nadležno tijelo raspolaže. U odlukama se potanko navode rehabilitujuće mjere koje važe u slučaju privremenog oduzimanja dozvole ili proglašenja nesposobnosti. 2. Država članica dužna je preduzećima i osobama kojih se to tiče osigurati mogućnost ulaganja žalbe na odluke iz stava 1. pred barem jednim nezavisnim i nepristrasnim tijelom ili sudom.	**Privremeno ukidanje licence** **Član 30** Organ uprave odnosno nadležni organ lokalne uprave koji je izdao licencu može privremeno ukinuti licencu rješenjem ako je prevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravosnažnom odlukom prekršajnog organa bio kažnjen za teži prekršaj iz člana 20 stav 2 i 3 ovog zakona. Licenca se privremeno ukida prevozniku u trajanju najviše do šest mjeseci. Prevoznik je dužan da u roku od osam dana od dana prijema rješenja o privremenom ukidanju licence, vrati licencu organu koji je licencu izdao zajedno sa izvodima licence. Rok iz stava 2 ovog člana počinje da teče danom vraćanja licence. Organ koji je izdao rješenje o privremenom ukidanju licence obavještava nadležnu inspekciju za drumski saobraćaj, odnosno komunalnu inspekciju. Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja. **Trajno ukidanje licence** **Član 31** Licenca se trajno ukida rješenjem organa koji je izdao licencu ako: 1) prevoznik prestane da ispunjava uslove	Potpuno usklađeno		

	za izdavanje licence; 2) se utvrdi da je licenca izdata na osnovu netačnih podataka; 3) prevoznik obavlja prevoz u suprotnosti sa izdatom licencom; 4) prevoznik prestane da obavlja djelatnost prevoza. Prevoznik je dužan da u roku od osam dana od dana prijema rješenja o trajnom ukidanju licence, vrati licencu organu koji je licencu izdao zajedno sa izvodima licence. Organ koji je izdao rješenje o ukidanju licence obavještava nadležnu inspekciju za drumski saobraćaj, odnosno komunalnu inspekciju. Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.			
POGLAVLJE IV. POJEDNOSTAVLJENJE I ADMINISTRATIVNA SURADNJA Član 16. Nacionalni elektronskielektronski upisnici 1. U smislu sprovođenja ove Regulative, a posebno njenih člana od 11. do 14. i člana 26., svaka država članica vodi nacionalni elektronski registar preduzeća prevozprevozaprevoza u drumskom saobraćaju kojima je nadležno tijelo, koje je država članica imenovala, izdalo dozvole za obavljanje djelatnosti prevozprevoznika u drumskom saobraćaju. Obrada podataka iz tog registra provodi se pod nadzorom tijela javne vlasti, imenovanoga u tu svrhu. Relevantni podaci sadržani u nacionalnom elektronskoelektronskom registru dostupni su svim nadležnim tijelima dotične države članice. Do 31. decembra 2009. Komisija će donijeti odluku o minimalnim zahtjevima u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalni elektronski registar od dana njegove uspostave, kako bi se olakšala buduća međupovezanost registara. Komisija može predložiti da se, osim podataka iz stava 2., unose i registarske oznake vozila. 2. Nacionalni elektronski upisnici sadrže barem sljedeće podatke: (a) naziv i pravni oblik preduzeća;	Registar prevoznika Član 29 Prevoznici koji su dobili licencu upisuju se u registar prevoznika. Registar prevoznika je jedinstveni nacionalni registar prevoznika koji vodi Organ uprave. U registar prevoznika upisuju se sljedeći podaci: - naziv i sjedište odnosno ime i prebivalište prevoznika; - ime i prezime lica odgovornog za prevoz; - vrsta javnog prevoza za koji je licenca izdata; - broj i datum izdavanja licence; - datum isteka licence, odnosno izvoda licence; - datum pravosnažne odluke o kažnjavanju za teži prekršaj iz člana 20 stav 2 i 3 ovog zakona; - datum ukidanja licence; - datum privremenog ukidanja licence, odnosno izvoda licence; - datum isteka roka privremenog ukidanja licence, odnosno izvoda licence; - datum izdavanja izvoda licence, registarska oznaka	Potpuno usklađeno		

(b) adresu njegovog poslovnog sjedišta; (c) imena i prezimena prevozprevozalica odgovornih za prevoz imenovanih radi ispunjenja uslova dobrog ugleda i stručne osposobljenosti te, prema potrebi, ime i prezime pravnog zastupnika; (d) vrsta dozvole, broj vozila na koja se ona odnosi te, prema potrebi, serijski broj licencelicence Zajednice i ovjerenih kopijakopija; (e) broj, kategorija i vrsta teških povreda iz člana 6. stava 1. tačke (b), radi kojih je u zadnje dvije godine bila izrečena osuđujuća presuda ili dosuđena kazna; (f) imena i prezimena osoba proglašenih nesposobnima za upravljanje prevozprevoznom djelatnošću preduzeća, sve dok te osobe ponovno ne steknu dobar ugled u skladu s članom 6. stavom 3. kao i važeće rehabilitujuće mjere. U smislu tačke (e), države članice mogu do 31. decembra 2015. odlučiti da će u nacionalni elektronski registar uključiti samo najteže povrede iz Priloga IV. Države članice mogu odlučiti da će podatke iz prvoga podstava tačaka (e) i (f) pohraniti u zasebne registre. U tom slučaju relevantni podaci daju se na uvid na zahtjev i neposredno su dostupni svim nadležnim tijelima dotične države članice. Traženi podaci moraju se dati na uvid u roku 30 radnih dana od prijemaprijema zahtjeva. Podaci iz prvoga podstava tačaka od (a) do (d) dostupni su javnosti u skladu s relevantnim odredbama o zaštiti ličnih podataka. U svakom slučaju, podaci iz tačakatačaka (e) i (f) prvoga podstava dostupni su tijelima koja nisu nadležna tijela samo ako su navedena tijela ovlaštena za sprovođenje nadzora i izricanje kazni u području drumskog saobraćaja i ako su njihovi službenici položili zakletvu da će čuvati tajnu ili su se na neki drugi način formalno obavezali čuvati tajnu. 3. Podaci o preduzeću kojemu je privremeno ili trajno oduzeta dozvola ostaju u nacionalnom elektronskoelektronskom registru dvije godine od isteka razdoblja na koje je dozvola bila privremeno ili trajno oduzeta, nakon čega se odmah brišu. Podaci o svim osobama koje su proglašene nesposobnima za obavljanje djelatnosti prevozprevoznika u drumskom saobraćaju ostaju u nacionalnom elektronskoelektronskom registru sve dok te osobe ponovno ne steknu dobar ugled u skladu s članom 6. stavom 3. Podaci se brišu iz registra odmah nakon donošenja rehabilitujuće mjere ili bilo koje druge mjere istovrijednog učinka.	vozila, nosivost, godina proizvodnje, vrsta, marka i tip vozila, broj šasije sa VIN oznakom, tip motora, emisije buke i izduvnih gasova-Euro/Eko i datum prestanka važenja izvoda licence. Registar prevoznika vodi se u elektronskoj formi na način koji omogućava povezivanje i razmjenu podataka sa registrima prevoznika država članica Evropske unije. Registar prevoznika objavljuje se na internet stranici Ministarstva. Bliži sadržaj i način vođenja registra prevoznika propisuje Ministarstvo.			

U podacima iz prvog i drugog podstava navode se razlozi za privremeno ili trajno oduzimanje dozvole ili za proglašenje nesposobnosti i, prema potrebi, njihovo trajanje. 4. Države članice dužne su preduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale ažurnost i tačnost svih podataka u nacionalnom elektronskoelektronskom registru, posebno podataka iz stava 2. prvoga podstava tačaka (e) i (f).				
5. Ne dovodeći u pitanje odredbe stavova 1. i 2., države članice dužne su preduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale međupovezanost i dostupnost nacionalnih elektronskih registara diljem Zajednice preko nacionalnih kontaktnih tačaka definisanih u članu 18. Dostupnost preko nacionalnih kontaktnih tačaka i međupovezanost moraju biti provedeni do 31. decembra 2012. i to tako da se nadležnom tijelu bilo koje države članice omogući pretraga podataka u nacionalnom elektronskoelektronskom registru bilo koje druge države članice.	Nema odgovarajuće odredbe	Neusklađeno	Potpuna usklađenost će se postići naknadnim izmjenama zakona kojima će se odrediti nacionalna kontaktna tačka odgovorna za razmjenu podataka s drugim državama članicama	Do ulaska CG u EU
6. Zajednička pravila u pogledu sprovođenja stava 5., poput onih koja se odnose na format razmijenjenih podataka, tehnički postupci za elektronsko pretraživanje nacionalnih elektronskih registara drugih država članica i promicanje interoperabilnosti tih registara s drugim odgovarajućim bazama podataka, usvaja Komisija u skladu sa savjetodavnim postupkom iz člana 25. stava 2. i to prvi put prije 31. decembra 2010. Tim je zajedničkim pravilima određeno tijelo odgovorno za pristup podacima i njihovo daljnje korištenje i ažuriranje nakon što je bio omogućen pristup tim podacima, pa u tu svrhu sadrže i pravila o unošenju i nadzoru tih podataka.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
7. Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Regulative koji nisu ključni, a koji se odnose na odgodu rokova iz stavova 1. i 5., donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz člana 25. stava 3.	Nema odgovarajuće odredbe			
Član 17. Zaštita ličnih podataka U vezi s primjenom Direktive 95/46/EZ, države članice posebno su dužne osigurati: (a) da su sve osobe obaviještene ako se podaci koji se na njih odnose upisuju u registar ili ako ih se namjerava proslijediti trećim osobama. Podaci moraju sadržavati identitet tijela koje je odgovorno za obradu	Nema odgovarajuće odredbe		Materija je predmet regulisanja Zakona o zatiti podataka o ličnosti ("Sl. list CG", br. 79/08, 70/09, 44/12 i 22/17)	

podataka, vrstu obrađenih podataka i razloge za takvo postupanje; (b) da svaka osoba ima pravo na pristup podacima koji se na nju odnose, a koje posjeduje tijelo odgovorno za obradu tih podataka. To pravo mora biti ostvarivo bez ograničenja, u razumnim intervalima i bez većih zakašnjenja ili troškova za tražitelja; (c) da svaka osoba čiji su podaci nepotpuni ili netočni ima pravo zatražiti ispravak, brisanje ili blokiranje podataka koji se na nju odnose; (d) da svaka osoba ima pravo biti protiv obrade podataka koji se na nju odnose iz opravdanih i nužnih razloga; (e) da preduzeća ispunjavaju, prema potrebi, relevantne odredbe o zaštiti ličnih podataka.				
Član 18. Administrativna suradnja među državama članicama 1. Države članice određuju nacionalnu kontaktnu tačku odgovornu za razmjenu podataka s drugim državama članicama u pogledu primjene ove Regulative. Države članice dužne su Komisiji proslijediti nazive i adrese svojih nacionalnih kontaktnih tačaka do 4. decembra 2011. Komisija sastavlja popis svih kontaktnih tačaka i prosljeđuje ga državama članicama. 2. Države članice koje razmjenjuju podatke u okviru ove Regulative dužne su koristiti nacionalne kontaktne tačke određene na osnovu stava 1. 3. Države članice koje razmjenjuju podatke o povredama iz člana 6. stava 2. ili o prevozprevozalicima odgovornim za prevoz proglašenima nesposobnima moraju poštovati postupak i rokove iz člana 13. stava 1. Regulative (EZ) br. 1072/2009 ili, prema potrebi, iz člana 23. stava 1. Regulative (EZ) br. 1073/2009. Država članica koja primi obavijest o teškoj povredi zbog koje je u drugoj državi članici bila donesena osuđujuća presuda ili izrečena kazna, tu povredu upisuje u svoj nacionalni elektronski registar.	Nema odgovarajuće odredbe	Neusklađeno	Potpuna usklađenost će se postići naknadnim izmjenama zakona kojima će se odrediti nacionalna kontaktna tačka odgovorna za razmjenu podataka s drugim državama članicama	Do ulaska CG u EU
POGLAVLJE V. MEĐUSOBNO PRIZNAVANJE POTVRDA I DRUGIH ISPRAVA Član 19. Potvrde o dobrom ugledu i drugi istovjetni dokumenti 1.Ne dovodeći u pitanje član 11. stavak 4., država članica poslovnog sjedišta kao dostatan dokaz o dobrom ugledu za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti prevozprevoznika u drumskom saobraćaju prihvata predočenje izvoda iz kaznene evidencije ili, u nedostatku	Nema odgovarajuće odredbe		Odredba nije predmet regulisanja ovog propisa	

toga, istovrijednog dokumenta koji je izdalo nadležno sudsko ili upravno tijelo države članice u kojoj je lice odgovorno za prevoz ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište. 2. Ako država članica svojim državljanima nametne određene uslove u pogledu dobrog ugleda, a ispunjavanje tih uslova nije moguće dokazati pomoću dokumenta iz stava 1., ta država članica prihvaća kao dostatan dokaz za državljane drugih država članica potvrdu o ispunjavanju tih uslova, koju je izdalo nadležno sudsko ili upravno tijelo u jednoj ili više država članica u kojima je lice odgovorno za prevoz ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište. Takva se potvrda odnosi na posebne podatke koji se uzimaju u obzir u državi članici poslovnog sjedišta. 3. Ako jedna ili više država članica u kojima je lice odgovorno za prevoz ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište ne izdaje dokument iz stava 1., ili potvrdu iz stava 2., taj dokument ili tu potvrdu može nadomjestiti izjava pod zakletvom ili svečana izjava lica odgovornog za prevoz ili bilo koje druge relevantne osobe pred nadležnim sudskim ili upravnim tijelom ili, prema potrebi, pred javnim bilježnikom u državi članici u kojoj je prevozprevozalice odgovorno za prevoz ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište. Takvo tijelo ili javni bilježnik izdaje potvrdu kojom se potvrđuje vjerodostojnost izjave pod pzakletvom ili svečane izjave. 4. Dokument iz stava 1. i potvrda iz stava 2. ne prihvaćaju se ako su predočeni nakon isteka roka od tri mjeseca od dana njihova izdavanja. Taj uslov važi i za izjave u skladu sa stavom 3.				
Član 20. Potvrde u vezi s finansijskim položajem Kada država članica svojim državljanima nameće određene dodatne uslove u vezi s finansijskim položajem, koji nisu navedeni u članu 7., ta država članica za državljane drugih država članica prihvaća kao dostatan dokaz potvrdu o ispunjavanju tih uslova, koju je izdalo nadležno tijelo jedne ili više država članica u kojima je lice odgovorno za prevoz ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište. Takva se potvrda odnosi na posebne podatke koji se uzimaju u obzir u državi članici poslovnog sjedišta.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprimjenjivo		
Član 21. Potvrde o stručnoj osposobljenosti 1. Države članice priznaju kao dostatan dokaz o stručnoj osposobljenosti potvrdu koja je u skladu s uzorkom potvrde iz Priloga	Sticanje znanja za upravljanje vozilom Član 13 Stav 10 Sertifikati o početnoj stručnoj osposobljenosti, ubrzanoj	Potpuno usklađeno		

III. i koju je izdalo u tu svrhu propisno ovlašćteno tijelo.	početnoj stručnoj osposobljenosti i periodičnoj stručnoj osposobljenosti koji su izdati u drugoj državi priznaju se u Crnoj Gori na osnovu zaključenog međunarodnog ugovora.			
2. Potvrda izdata prije 4. decembra 2011. kao dokaz o stručnoj osposobljenosti u skladu s odredbama na snazi do tog dana, smatra se istovrijednom potvrdi čiji je obrazac prikazan u Prilogu III. te se priznaje kao dokaz o stručnoj osposobljenosti u svim državama članicama. Države članice mogu zahtijevati da imalaci potvrda o stručnoj osposobljenosti, koje važe samo za obavljanje domaćeg teretnog prevozprevoza, prođu ispite ili dijelove ispita u skladu s članom 8. stavom 1.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
POGLAVLJE VI. ZAVRŠNE ODREDBE Član 22. Kazne 1. Države članice propisuju pravila o kaznama zaprijećenima za povrede odredaba ove Regulative i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje njihovog sprovođenja. Tako predviđene kazne moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće. Države članice dužne su o tim odredbama obavijestiti Komisiju najkasnije do 4. decembra 2011., a u najkraćem mogućem vremenu i o svakoj njihovoj naknadnoj izmjeni. Države članice osiguravaju da se sve takve mjere primjenjuju bez diskriminacije u pogledu državljanstva ili mjesta poslovnog sjedišta preduzeća. 2. Kazne iz stava 1. uključuju, posebno, privremeno oduzimanje dozvole za obavljanje djelatnosti prevozprevoznika u drumskom saobraćaju, trajno oduzimanje takve dozvole i proglašenje nesposobnim prevozprevozalica odgovornog za prevoz.	Privremeno ukidanje licence Član 30 Nadležni organ koji je izdao licencu može privremeno ukinuti licencu rješenjem ako je prevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravosnažnom odlukom prekršajnog organa bio kažnjen za teži prekršaj iz člana 20 st. 2 i 3 ovog zakona. Licenca se privremeno ukida prevozniku u trajanju najviše do šest mjeseci. Prevoznik je dužan da u roku od osam dana od dana prijema rješenja o privremenom ukidanju licence, vrati licencu organu koji je licencu izdao zajedno sa izvodima licence. Rok iz stav 2 ovog člana počinje da teče danom vraćanja licence. Organ koji je izdao rješenje o privremenom ukidanju licence obavještava nadležnu inspekciju za drumski saobraćaj odnosno komunalnu policiju. Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje rješenje. Trajno ukidanje licence Član 31 Licenca se trajno ukida rješenjem organa koji je izdao licencu ako: 1) prevoznik prestane da ispunjava uslove za izdavanje	Potpuno usklađeno		

	licence; 2) se utvrdi da je licenca izdata na osnovu netačnih podataka; 3) prevoznik obavlja prevoz u suprotnosti sa izdatom licencom. 4) prevoznik prestane obavljati prevoz. Prevoznik je dužan u roku od osam dana od dana prijema rješenja o trajnom ukidanju licence, vrati licencu organu koji je licencu izdao zajedno sa izvodima licence. Organ koji je izdao rješenje o ukidanju licence obavještava nadležnu inspekcija za drumski saobraćaj, odnosno komunalnu policiju. Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje Rješenja. Kaznene odredbe Član 138-143			
Član 23. Prelazne odredbe Preduzeća koja prije 4. decembra 2009. imaju dozvolu za obavljanje djelatnosti prevoz u drumskom saobraćaju dužna su poštovati odredbe ove Regulative do 4. decembra 2011.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 24. Međusobna pomoć Nadležna tijela država članica usko sarađuju i međusobno se pomažu s ciljem primjene ove Regulative. Ona razmjenjuju podatke o osuđujućim presudama i kaznama za teške povrede, kao i druge posebne podatke koji bi mogli uticati na obavljanje djelatnosti prevozprevoznika u drumskom saobraćaju, poštujući pritom odredbe koje se primjenjuju u području zaštite ličnih podataka.	Razmjena informacija Član 130 Ministarstvo je dužno da razmenjuje podatke o licencama za prevoz, sertifikatima o stručnoj osposobljenosti, potvrdama za vozače, obavještenja o izvršenim prekršajima i preduzetim administrativnim mjerama sa nadležnim organima drugih država, na principu reciprociteta.	Potpuno usklađeno		
Član 25. Odborski postupak 1. Komisiji pomaže odbor osnovan na osnovu člana 18. stava 1. Regulative Savjeta (EEZ) br. 3821/85 od 20. decembra 1985. o tahografu u drumskom prometu (1). 2. U slučaju pozivanja na ovaj stav, primjenjuju se čl.3. i 7. Odluke 1999/468/EZ, pri čemu se poštuju odredbe njenačlana 8. 3. U slučaju pozivanja na ovaj stav, primjenjuju se član 5.a stavovi od	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

1. do 4., i član 7. Odluke 1999/468/EZ, pri čemu se poštuju odredbe njenačlana 8.				
Član 26. Izvještavanje 1. Svake dvije godine države članica sastavljaju izvještaj o aktivnostima nadležnih tijela i prosljeđuju ga Komisiji. To izvještaj sadrži: (a) pregled područja u pogledu dobrog ugleda, finansijske sposobnosti i stručne osposobljenosti; (b) broj, po godini i vrsti, izdantih, privremeno oduzetih i trajno oduzetih dozvola, broj slučajeva proglašenja nesposobnosti i razlozi na kojima se te odluke temelje; (c) broj svake godine izdatih sertifikata o stručnoj osposobljenosti; (d) temeljne statističke podatke o nacionalnim elektronskim upisnicima i njihovom korištenju od strane nadležnih tijela; i (e) pregled razmjene podataka s drugim državama članicama na osnovu člana 18. stava 2. uključujući, posebno, godišnji broj utvrđenih povreda o kojima su druge države članice bile obaviještene i o primljenim odgovorima, kao i godišnji broj primljenih zahtjeva i odgovora na osnovu člana 18. stava 3.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprimjenjivo		
2. Na osnovu izvještaja iz stava 1., Komisija svake dvije godine podnosi Evropskom parlamentu i Savjetu izvještaj o obavljanju djelatnosti prevozprevoznika u drumskom saobraćaju. To izvještaj sadrži, posebno, ocjenu razmjene podataka među državama članicama te pregled funkcioniranja nacionalnih elektronskih registara i podataka koji se u njima nalaze. To se izvještaj objavljuje istodobno s izvještajm iz člana 17. Regulative (EZ) br. 561/2006 Evropskog parlamenta i Savjeta od 15. marta 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva u odnosu na drumski prevozdrumski saobraćaj (2).	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 27. Popis nadležnih tijela Svaka država članica do 4. decembra 2011. prosljeđuje Komisiji popis nadležnih tijela koja je imenovala za izdavanje dozvole za obavljanje djelatnosti prevozprevoznika u drumskom saobraćaju i popis tijela ovlaštenih za organizaciju ispita iz člana 8. stava 1. i izdavanje potvrda. Komisija objavljuje zbirni popis tih tijela iz cijele Zajednice u	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

Službenom listu Evropske unije.				
Član 28. Obavještavanje o nacionalnim mjerama Država članice Komisiji dostavljaju tekstove zakona i drugih propisa koje donesu u području na koje se odnosi ova Regulativa najkasnije 30 dana od dana njihovog donošenja, a prvi put do 4. decembra 2011.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprimjenjivo		
Čl. 29-30	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
PRILOG I. I. POPIS STRUČNIH PODRUČJA IZ ČLANA 8.	Stručna osposobljenost lica odgovornog za prevoz Član 22 Stav 14 Program o stručnom osposobljavanju iz stava 2 ovog člana, odnosno skraćenom stručnom osposobljavanju iz člana 148 stav 4 ovog zakona, način sprovođenja i polaganja ispita, vođenja evidencije, sadržaj i obrazac sertifikata o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u drumskom saobraćaju propisuje Ministarstvo.	Djelimično usklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem podzakonskog akta kojim će se propisatisigurnosna obilježja potvrde o stručnoj osposobljenosti	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.
PRILOG II. Sigurnosna obilježja potvrde o stručnoj osposobljenosti	**Stručna osposobljenost lica odgovornog za prevoz** **Član 22** **Stav 14** Program o stručnom osposobljavanju iz stava 2 ovog člana, odnosno skraćenom stručnom osposobljavanju iz člana 148 stav 4 ovog zakona, način sprovođenja i polaganja ispita, vođenja evidencije, sadržaj i obrazac sertifikata o stručnoj osposobljenosti za upravljanje prevozom u drumskom saobraćaju propisuje Ministarstvo.	Djelimično usklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem podzakonskog akta kojim će se propisatisigurnosna obilježja potvrde o stručnoj osposobljenosti	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.
PRILOG III. Obrazac potvrde o stručnoj osposobljenosti	**Stručna osposobljenost lica odgovornog za prevoz** **Član 22** **Stav 14** Program o stručnom osposobljavanju iz stava 2 ovog člana, odnosno skraćenom stručnom osposobljavanju iz člana 148 stav 4 ovog zakona, način sprovođenja i polaganja ispita, vođenja evidencije, sadržaj i obrazac sertifikata o stručnoj	Djelimično usklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem podzakonskog akta kojim će se propisati obrazac potvrde o stručnoj osposobljenosti	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

	osposobljenosti za upravljanje prevozom u drumskom saobraćaju propisuje Ministarstvo.			
PRILOG IV. Najteže povrede u smislu člana 6. stava 2. tačke (a)	**Stručna osposobljenost lica** **Dobar ugled** **Član 20** **Stav 3** Težim prekršajem iz stava 2 ovog člana, smatra se prekršaj za koji je propisana novčana kazna u iznosu od 1.500 eura ili većem, odnosno za fizičko lice u iznosu od 1.500 eura ili većem.	Potpuno usklađeno		
REGULATIVA (EZ) br. 1072/2009 EVROPSKOG PARLAMENTA I SAVJETA				
POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE Član 1. Područje primjene 1.Ova se Regulativa primjenjuje na međunarodni prevozdrumski prevoz tereta kao javne usluge, za vožnje koje se obavljaju na području Zajednice. 2. Kod prevoza iz države članice u treću zemlju i obratno, ova se Regulativa primjenjuje na dio vožnje na državnom području bilo koje prijeđene tranzitne države članice. Ne primjenjuje se na onaj dio vožnje na državnom području države članice utovara ili istovara, sve dok se ne sklope potrebni sporazumi između Zajednice i dotične treće zemlje. 3. Do sklapanja sporazuma iz stava 2., ova Regulativa ne utiče na: (a) odredbe koje se odnose na prevoz iz države članice u treću zemlju i obratno, i koje su sadržane u bilateralnim sporazumima sklopljenim između država članica i tih trećih zemalja; (b) odredbe koje se odnose na prevoz iz države članice u treću zemlju i obratno, i koje su sadržane u bilateralnim sporazumima sklopljenim između država članica koje, bilo na osnovu bilateralnih dozvola bilo na osnovu sporazuma o liberalizaciji, dopuštaju drumskim prevoznicima utovar i istovar u državi članici u kojoj nemaju poslovno sjedište. 4. Ova se Regulativa primjenjuje na unutrašnji unutrašnji drumski prevoz tereta koji privremeno obavlja strani drumski prevoznik, kako	Predmet zakona Predmet Član 1 Ovim zakonom propisuju se uslovi i način obavljanja djelatnosti javnog prevoza putnika i tereta u drumskom saobraćaju, pružanja usluga autobuskih i teretnih stanica, prevoza za sopstvene potrebe i druga pitanja od značaja za javni prevoz u drumskom saobraćaju.	Potpuno usklađeno		

je predviđeno u poglavlju III.				
5. Za sljedeće vrste prijevoza i prazne vožnje koje se obavljaju u vezi s takvim prijevozom ne zahtijeva se licencija Zajednice i za njih nije potrebna prijevozna dozvola: (a) prijevoz pošte kao univerzalna usluga; (b) prijevoz vozila koja su bila oštećena ili su se pokvarila; (c) prijevoz tereta u motornim vozilima čija dopuštena ukupna masa, uključujući ukupnu masu prikolica, ne prelazi 3,5 tone; (d) prijevoz tereta motornim vozilima ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: i. teret koji se prevozi vlasništvo je poduzeća, odnosno poduzeće ga je prodalo, kupilo, dalo u najam ili unajmilo, proizvelo, izdvojilo, preradilo ili popravilo;ii. svrha vožnje je prijevoz tereta u poduzeće ili iz njega, ili njegovo pomicanje unutar ili izvan poduzeća za vlastite potrebe poduzeća; iii. motorna vozila koja se koriste za takav prijevoz voze, u skladu s ugovornom obvezom, zaposlenici poduzeća ili osoblje koje je poduzeću stavljeno na raspolaganje; iv. vozila koja prevoze teret u vlasništvu su poduzeća, odnosno poduzeće ga je kupilo s obročnim otplatama cijene ili unajmilo, pod uvjetom da u slučaju najma vozila ispunjavaju uvjete Direktive 2006/1/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 18. januara 2006. o korištenju vozila, unajmljenih bez vozača, za cestovni prijevoz tereta (1); i v. takav prijevoz je samo pomoćna djelatnost u okviru ukupnosti djelatnosti poduzeća; (e) prijevoz medicinskih proizvoda, uređaja, opreme i drugih proizvoda potrebnih u slučaju pružanja hitne medicinske pomoći, posebno u slučaju prirodnih katastrofa. Točka (d) podtočka iv. prvog podstavka ne primjenjuje se na korištenje zamjenskog vozila u slučaju manjeg kvara vozila koje se obično koristi.6. Odredbe stavka 5. ne utječu na uvjete pod kojima država članica svojim državljanima dopušta obavljanje djelatnosti iz navedenog stavka.	Prevoz tereta bez dozvole za stranog prevoznika Član 114 Stav 1 Strani prevoznik može obavljati međunarodni prevoz tereta bez dozvole za međunarodni prevoz tereta, pod uslovom reciprociteta za prevoz: 1) tereta do ili od aerodroma, u slučaju skretanja vazduhoplova sa redovnog leta; 2) opreme na autobuskim prikolicama i prtljaga bilo kojom vrstom motornog vozila sa aerodroma kao odredišta ili polazišta; 3) poštanskih pošiljki; 4) havarisanih vozila ili vozila za popravku; 5) servisno-remontnih vozila za popravke motornih vozila u kvaru; 6) praznog teretnog vozila, radi zamjene teretnog vozila u kvaru, preuzimanja tereta na prevoz iz vozila u kvaru i nastavak putovanja tim vozilom uz dozvolu za međunarodni prevoz izdatu za havarisano vozilo; 7) humanitarnih pošiljki u hitnim slučajevima, naročito u slučaju elementarnih nepogoda; 8) pčela i ribljeg mlađa; 9) posmrtnih ostataka; 10) tereta teretnim vozilima čija najveća dozvoljena masa, uključujući i prikolice, ne prelazi 6 tona ili čija dozvoljena nosivost zajedno sa prikolicom ne prelazi 3,5 tona; 11) skupocjene robe (dragocjenih metala) specijalnim vozilima pod pratnjom; 12) umjetničkih predmeta i djela za izlaganje na izložbama i sajmovima ili za trgovinske namjene; 13) reklamnog materijala i predmeta namijenjenih isključivo reklami i informisanju; 14) pomoćnog materijala i životinja za pozorišne, muzičke, filmske, sportske, cirkuske ili sajamske priredbe i sa tih priredbi, kao i onih koji su namijenjeni filmskim, radijskim i televizijskim snimanjima; 15) rezervnih djelova za brodove i letjelice;	Potpuno uskalđeno		

	16) stvari u odgovarajućim vozilima prilikom selidbe. Za vrijeme obavljanja prevoza iz stava 1 ovog člana u teretnom vozilu prevoznika mora se nalaziti dokumentacija koja potvrđuje da se radi o prevozu za koji nije potrebna dozvola.			
Član 2. Definicije Za potrebe ove Regulative: 1. „vozilo" znači motorno vozilo registrovano u državi članici ili skup vozila, od kojih je barem motorno vozilo registrovano u državi članici, koja se koriste isključivo za prevoz tereta;	Član 6 Stav 1 Tačka 1 i 35 autobus je motorno vozilo za prevoz putnika koje ima više od devet mjesta za sjedenje, uključujući i mjesto za vozača; putničko vozilo je motorno vozilo namijenjeno za prevoz putnika koje pored sjedišta za vozača ima još najviše osam sjedišta; Izvod licence Član 24 Stav 1 Izvod licence izdaje se na zahtjev prevoznika pojedinačno za svakomotorno vozilo kojim se obavlja javni prevoz putnika ili tereta na osnovu licence.	Potpuno usklađeno	Navedena definicija je prenesena u Zakon o bezbjednosti saobraćaja na putevima	
2. „međunarodni prevoz" znači: (a) vožnja koja se obavlja natovarenim vozilom, pri čemu se polazno i odredišno mjesto nalaze u dvije različite države članice, s tranzitom ili bez tranzita, kroz jednu državu članicu ili treću zemlju, odnosno više država članica ili trećih zemalja; (b) vožnja koja se obavlja natovarenim vozilom iz države članice u treću zemlju i obratno, s tranzitom ili bez tranzita, kroz jednu državu članicu ili treću zemlju, odnosno više država članica ili trećih zemalja; (c) vožnja koja se obavlja natovarenim vozilom među trećim zemljama, s tranzitom preko državnog područja jedne ili više država članica; ili (d) prazna vožnja u vezi s prevozom iz tačaka (a),(b) i (c);	Član 6 Stav 1 1 tač.27, 28 i 30 prevoz u međunarodnom drumskom saobraćaju je prevoz u drumskom saobraćaju između dvije ili više država; tranzitni prevoz je prevoz u drumskom saobraćaju koji se obavlja preko teritorije druge države, bez ukrcavanja i iskrcavanja tereta, odnosno putnika; prevoz iz ili za treće države je prevoz u drumskom saobraćaju koji obavlja prevoznik koji nema sjedište, odnosno prebivalište u državi u kojoj započinje prevoz, kao ni u državi u kojoj završava prevoz;	Potpuno usklađeno		
3. „država članica domaćin" znači država članica u kojoj drumski prevoznik obavlja djelatnost, a koja nije država članica u kojoj prevoznik ima poslovno sjedište;	Nema odgovarajuće odredbe	Neprimjenjivo		
4. „strani prevozdrumski prevoznik" znači preduzeće koje obavlja drumski prevoz tereta u državi članici domaćinu;	Član 6 Stav 1	Potpuno usklađeno		

	Tačka 39 strani prevoznik je prevoznik koji ima sjedište, odnosno prebivalište van teritorije Crne Gore;			
5. „vozač” znači svaka osoba koja vozi vozilo, pa makar i samo nakratko, ili koja se po službenoj dužnosti nalazi u vozilu kako bi prema potrebi mogla za upravljanje vozilom;	Uslovi za vozače Član 10 Stav 1 Vozač vozila u javnom prevozu putnika i tereta mora da ima: najmanje III nivo nacionalnog okvira kvalifikacija, položen vozački ispit za upravljanje motornim vozilima određene kategorije u skladu sa zakonom kojim je uređena bezbjednost saobraćaja na putevima i licencu profesionalnog vozača u skladu sa ovim zakonom i najviše 67 godina života	Potpuno usklađeno		
6. „kabotaža” znači posebni prevoz u drumskom unutrašnjem drumskom prevozu, koji se privremeno obavlja u državi članici domaćinu, u skladu s ovom Regulativom;	Član 6 Stav 1 tačka 14 Kabotaža je prevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta na teritoriji Crne Gore, koji obavlja prevoznik koji nije registrovan u Crnoj Gori. Kabotaža i prevoz iz ili za treće države Član 16 Stav 1 - 2 Stranom prevozniku zabranjeno je obavljanje prevoza putnika i tereta između pojedinih mjesta na teritoriji Crne Gore (u daljem tekstu: kabotaža) i prevoza za treće države ili iz trećih država. Izuzetno od stava 1 ovog člana, strani prevoznik može da obavlja kabotažu ako je ona utvrđena međunarodnim ugovorom ili ako ima dozvolu za kabotažu organa uprave. Obaveze od dana pristupanja Evropskoj uniji Član 144 Stav 1 alineja 3 Od dana pristupanja Evropskoj uniji: - prevoznici koji nemaju stvarno sjedište u Crnoj Gori, a koji posjeduju licencu Evropske unije, mogu na teritoriji Crne Gore privremeno obavljati unutrašnji prevoz putnika i tereta (kabotažu), po principu reciprociteta;	Potpuno usklađeno		

7. „ozbiljna povreda propisa Zajednice o putevimasaobraćaju na putevima” znači povreda koja bi mogla imati za posljedicu gubitak ugleda u skladu s članom 6. st. 1. i 2. Regulative (EZ) br. 1071/2009 i/ili privremeno ili trajno oduzimanje licenceZajednice.	Dobar ugled Član 20 Stav 3-4 Težim prekršajem iz stava 2 ovog člana smatra se prekršaj za koji je propisana novčana kazna u iznosu od 1.500 eura ili većem iznosu, odnosno za fizičko lice u iznosu od 1500 eura ili većem iznosu. Lice iz stava 1 ovog člana koje je bilo osuđivano i kojem su prestale pravne posljedice osude ispunjava uslov u pogledu dobrog ugleda. Privremeno ukidanje licence Član 30 Trajno ukidanje licence Član 31	Potpuno usklađeno		
POGLAVLJE II. MEĐUNARODNI PREVOZ Član 3. Opšte načelo Međunarodni prevoz obavlja se na osnovu licencelicence Zajednice, ako je vozač državljanin treće zemlje, i na osnovu potvrde za vozače.	Obaveze od dana pristupanja Evropskoj uniji Član 144 Stav 1 Alineja 1 i 2 Od dana pristupanja Evropskoj uniji: - međunarodni prevoz putnika i tereta obavljaće se na osnovu licence Evropske unije; - vozilima za međunarodni prevoz tereta mogu upravljati vozači koji nijesu državljani države članice Evropske unije na osnovu potvrde za vozača koju izdaje organ uprave;	Potpuno usklađeno		
Član 4. Licenca Licenca Zajednice 1. Licencu Zajednice izdaje, u skladu s ovom Regulativom, država članica drumskom prevozniku koji obavlja prevoz tereta kao javnu uslugu i koji: (a) ima poslovno sjedište u toj državi članici u skladu s propisima Zajednice i nacionalnim propisima te države članice; i (b) u državi članici poslovnog sjedištesjedišta ima pravo, u skladu s propisima Zajednice i nacionalnim propisima te države članice o obavljanju djelatnosti prevoznika u drumskom saobraćaju tereta, obavljati međunarodni drumski prevoz tereta. 2. Licencu Zajednice izdaju nadležna tijela države članice poslovnog sjedištesjedišta za razdoblje koje se može produžiti do 10 godina. Licence Zajednice i ovjerene kopije izdate prije dana početka primjene ove Regulative važit će do dana isteka roka njihove	Uslovi za dobijanje licence Član 19 Stav 1 Licenca se izdaje prevozniku koji ispunjava sljedeće uslove: 1) ima stvarno sjedište, odnosno prebivalište na teritoriji Crne Gore; 2) ima dobar ugled; 3) ima finansijsku sposobnost; 4) ima zaposleno odgovorno lice za prevoz koje je stručno osposobljeno; 5) ima vozila u svojini, zakupu ili lizingu; 6) ima zaključen ugovor o obaveznom osiguranju putnika od posljedica nesrećnog slučaja za svako vozilo kojim obavlja prevoz.	Potpuno usklađeno		

valjanosti.	Postupak dobijanja licence Član 25 Licenca se izdaje na osnovu podnijetog zahtjeva prevoznika. Zahtjev iz stava 1 ovog člana, podnosi se Organu uprave, odnosno nadležnom organu lokalne uprave za licence iz člana 18 stav 3 tačka 2 ovog zakona. Uz zahtjev iz stava 1 ovog člana prilažu se isprave o ispunjavanju uslova iz člana 19 ovog zakona i dokaz o plaćenim novčanim kaznama koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva, odnosno nadležnog organa lokalne uprave. Dokaz o upisu u CRPS i dokaz o plaćenim novčanim kaznama iz stava 3 ovog člana pribavlja Organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave, po službenoj dužnosti. Licenca se izdaje rješenjem. Protiv rješenja iz stava 5 ovog člana, može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja iz stava 5 ovog člana. Licenca se izdaje na ime prevoznika na period od pet godina i prevoznik je ne smije prenositi na drugo lice. Original licence prevoznik je dužan da čuva u prostorijama u kojima se nalazi njegovo stvarno sjedište. Licenca i izvod licence mogu se produžiti na osnovu podnijetog zahtjeva Organu uprave, odnosno nadležnom organu lokalne uprave najkasnije tri mjeseca prije isteka važenja licence. Uz zahtjev iz stava 10 ovog člana prilažu se dokazi o ispunjavanju uslova iz člana 19 ovog zakona i dokaz o plaćenim novčanim kaznama koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva, odnosno nadležnog organa lokalne uprave. Dokaz o plaćenim novčanim kaznama iz stava 11 ovog člana, pribavlja Organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave po službenoj dužnosti. Domaći prevoznik koji prestane da obavlja djelatnost			

	javnog prevoza putnika ili tereta, dužan je najkasnije u roku od osam dana od dana prestanka obavljanja djelatnosti, da obavijesti Organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave koji je izdao licencu i vrati licencu zajedno sa izvodima licence. Sadržaj dokumentacije koja se podnosi uz zahtjev iz stav 1 i 10 ovog člana propisuje Ministarstvo. Za izdavanje licence plaća se naknada čiju visinu utvrđuje Vlada. Sredstva od naknade za izdavanje licence iz člana 18 stav 2 i 3 ovog zakona prihod su Budžeta. Sredstva od naknade za izdavanje licence iz člana 18 stav 3 tačka 2 ovog zakona, prihod su budžeta lokalne samouprave.			
Komisija razdoblje valjanosti licence Zajednice, posebno nacionalne elektronske registre preduzeća za drumski prevoz iz člana 16. Regulative (EZ) br. 1071/2009, prilagođava tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene izmjeni nebitnih elemenata ove Regulative, donose se u skladu s regulatornim postupkom s nadzorom predviđenim u članu 15. stavu 2.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
3. Države članice poslovnog sjedišta imalac imaocu izdaju original licence Zajednice, koji je arhiviran kod prevoznika u drumskom saobraćaju, i određen broj ovjerenih kopija kopija, čiji broj odgovara broju vozila kojima imalaci imalaclicence Zajednice raspolaže ili na osnovu svojeg prava vlasništva ili, na primjer, na osnovu ugovora o najmu s pravom kupovione, ugovora o najmu ili ugovora o lizingu.	Izvod licence Član 24 Stav 1-2 Izvod licence izdaje se na zahtjev prevoznika pojedinačno za svakomotorno vozilo kojim se obavlja javni prevoz putnika ili tereta na osnovu licence. Prevozniku kojem je izdata licenca u drumskom saobraćaju za svako motorno vozilo izdaje se rješenjem izvod licence.	Potpuno usklađeno		
4. Licenca Zajednice i njene ovjerene vjerodostojne kopije oblikom odgovaraju uzorku prikazanom u Prilogu II. One sadrže barem dva sigurnosna obilježja navedena u Prilogu I. Komisija prilagođava priloge I. i II. tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene izmjeni nebitnih elemenata ove Regulative, donose se u skladu s regulatornim postupkom s nadzorom predviđenim u članu 15. stavu 2. 5. Licenca Zajednice i njene njene ovjerene vjerodostojne kopije nose pečat tijela koje ih je izdalo te potpis i serijski broj. Serijski brojevi licence Zajednice i njenih ovjerenih vjerodostojnih kopija unose se u	Evidencija licenci Član 28 Stav 2 Obrazac i sadržaj licence i izvoda licence i sadržaj i način vođenja evidencije licenci i izvoda licenci propisuje Ministarstvo.	Djelimično usklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem Pravilnika o obrascu i sadržaju licence i izvoda licence i sadržaju i načinu vođenja evidencije licenci i izvoda licenci	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

nacionalni elektronski registar preduzeća za prevozdrumski prevoz kao dio podataka koji se odnose na prevozprevoznika u drumskom saobraćaju.				
6. Licenca Zajednice izdaje se na ime prevoznika u drumskom saobraćaju i nije prenosiva. Ovjerena vjerodostojna kopija licence Zajednice mora se nalaziti u svakom vozilu prevozprevoznika u drumskom saobraćaju te se na zahtjev ovlaštenog inspektora mora dati na uvid. U slučaju skupa vozila, ovjerena vjerodostojna kopija mora se nalaziti u motornom vozilu. Ovjerena vjerodostojna kopija važi važi za skup vozila čak i ako prikolica ili poluprikolica nijeregistrovanaili nema dozvolu za vožnju poputevima putevima na imeimalacimaocalicence ili ako jeregistrovana ili ima dozvolu za vožnju poputevima u drugoj državi.	Izvod licence Član 24 Stav 4-5 Izvod licence izdaje se prevozniku na period za koji je izdata licenca i prevoznik ga ne smije prenositi na drugo lice. Izvod licence može se izdati samo za vozilo za koje postoji odgovarajuća finansijska sposobnost u skladu sa članom 21 ovog zakona.	Potpuno usklađeno		
Član 5. Potvrda za vozače 1. Potvrdu za vozače izdaje država članica u skladu s ovom Regulativom bilo kojem drumskom prevozniku koji: (a) ima licencu Zajednice; i (b) u navedenoj državi članici ili zakonito zapošljava vozača koji nema ni državljanstvo države članice niti mu je odobren dugotrajniji boravak u smislu Direktive Savjeta2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja koji imaju dugotrajan boravak (1), ili zakonito koristi usluge vozača koji nema ni državljanstvo države članice niti mu je odobren dugotrajni boravak u smislu navedene Direktive i koji je na raspolaganju drumskom prevozniku u skladu s uslovima zapošljavanja i strukovnog osposobljavanja, propisanim u toj državi članici: i. zakonima i drugim propisima; i, prema potrebi; ii. kolektivnim sporazumima, u skladu s pravilima koja važe u toj državi članici. 2. Potvrdu za vozače izdaju nadležna tijela države članice u kojoj prevoznik ima poslovno sjedište, na zahtjevimalacimaocalicence Zajednice, za svakog vozača koji nema ni državljanstvo države članice niti mu je odobreno dugotrajno boravište u smislu Direktive 2003/109/EZ i kojega prevoznik zakonito zapošljava, ili za svakog vozača koji nema ni državljanstvo države članice niti mu je odobren dugotrajni boravak u smislu navedene Direktive i koji je na	Obaveze od dana pristupanja Evropskoj uniji Član 144 Stav 1 Alineja 2 - vozilima za međunarodni prevoz tereta mogu upravljati vozači koji nijesu državljani države članice Evropske unije na osnovu potvrde za vozača koju izdaje organ uprave;	Potpuno usklađeno		

raspolaganju prevozniku. Svaka potvrda za vozača potvrđuje da je vozač čije je ime i prezime navedeno na potvrdi, zaposlen u skladu s uslovima propisanim stavom 1. 3. Potvrda za vozača oblikom odgovara uzorku iz Priloga III. Potvrda sadrži barem dva sigurnosna obilježja navedena u Prilogu I. 4. Komisija prilagođava Prilog III. tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene izmjeni nebitnih elemenata ove Regulative, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom predviđenim u članu 15. stavu 2. 5. Potvrda za vozače nosi pečat tijela koje ju je izdalo te potpis i serijski broj. Serijski broj potvrde za vozače može se unijeti u nacionalni elektronski registar preduzeća za prevozdrumski prevoz kao dio podataka koji se odnose na prevoznika u drumskom saobraćaju koji tu potvrdu stavlja na raspolaganje vozaču imenovanom u dotičnoj potvrdi. 6. Potvrda za vozače u vlasništvu je prevoznika u drumskom saobraćaju koji je stavlja na raspolaganje vozaču imenovanom u toj dozvoli kada taj vozač vozi vozilo s licencom Zajednice izdatom tom prevozniku. Ovjerena vjerodostojna kopija potvrde za vozače, koju izdaju nadležna tijela države članice u kojoj drumski prevoznik ima poslovno sjedište, mora se nalaziti u poslovnim prostorijama prevoznika. Potvrda za vozače daje se na uvid na zahtjev ovlaštenog inspektora. 7. Potvrda za vozače izdaje se za razdoblje koje određuje država članica izdavač, pod uslovuslovom da to razdoblje nije duže od pet godina. Potvrde za vozače izdate prije dana početka primjene ove Regulative važe do dana isteka roka njihove valjanosti. Potvrda za vozače važi samo dok su ispunjeni uslovi pod kojima je bila izdataizdata. Države članice dužne su preduzeti odgovarajuće mjere kako bi ždrumski prevoznik, u slučaju da prestane ispunjavati navedene uslove, odmah vratio potvrdu tijelima koja su je izdala.				
Član 6. Provjera ispunjenja uslova 1. Prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje licence Zajednice ili zahtjeva za obnovu licence Zajednice u skladu s članom 4. stavom 2., nadležna tijela države članice poslovnog sjedišta moraju provjeriti ispunjava li zdrumski prevoznik, odnosno ispunjava li drumski prevoznik još uvijek, uslove propisane članom 4. stavom 1.	Postupak dobijanja licence Član 25 Stav 1, 2 i 3 Licenca se izdaje na osnovu podnijetog zahtjeva prevoznika. Zahtjev iz stava 1 ovog člana, podnosi se Organu uprave, odnosno nadležnom organu lokalne uprave za licence iz člana 18 stav 3 tačka 2 ovog zakona.	Potpuno usklađeno		

	Uz zahtjev iz stava 1 ovog člana prilažu se isprave o ispunjavanju uslova iz člana 19 ovog zakona i dokaz o plaćenim novčanim kaznama koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva, odnosno nadležnog organa lokalne uprave.			
2. Nadležna tijela države članice poslovnog sjedišta redovito provjeravaju, provodeći svake godine provjere kojima se obuhvata barem 20 % valjanih potvrda za vozače izdatih u toj državi članici, ispunjavaju li se još uvijek uslovi iz člana 5. stava 1. pod kojima je potvrda za vozače bila izdata.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprimjenjivo		
Član 7. Odbijanje izdavanja i oduzimanje licence Zajednice i potvrde za vozače 1. Ako uslovi iz člana 4. stava 1. ili uslovi iz člana 5. stava 1. nisu ispunjeni, nadležna tijela države članice poslovnog sjedišta moraju odbiti zahtjev za izdavanje ili obnovu licence Zajednice ili izdavanje potvrde za vozače i navesti obrazloženje takve odluke.	Član 25 Stav 1-3 Licenca se izdaje na osnovu podnijetog zahtjeva prevoznika. Zahtjev iz stava 1 ovog člana, podnosi se Organu uprave, odnosno nadležnom organu lokalne uprave za licence iz člana 18 stav 3 tačka 2 ovog zakona. Uz zahtjev iz stava 1 ovog člana prilažu se isprave o ispunjavanju uslova iz člana 19 ovog zakona i dokaz o plaćenim novčanim kaznama koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva, odnosno nadležnog organa lokalne uprave.	Potpuno usklađeno		
2. Nadležna tijela oduzimaju licencu Zajednice ili potvrdu za vozače ako: (a)imalacimaoc više ne ispunjava uslove iz člana 4. stava 1. ili uslove iz člana 5. stava 1.; ili (b) je imalacimaoc dao netočne podatke u vezi sa zahtjevom za izdavanje licence Zajednice ili potvrde za vozače.	Nema odgovarajuće odredbe	Neusklađeno	Potpuna usklađenost će se donošenjem izmjena i dopuna Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju kojim će se propisati obrazac i izvod licence Zajednice	Do ulaska CG u EU
POGLAVLJE III. KABOTAŽA Član 8. Opšta načela 1. Svaki drumski prevoznik koji obavlja prevoz tereta kao javnu uslugu i ima licencu Zajednice i čiji vozač, ako je državljanin treće zemlje, ima potvrdu za vozače, ovlašten je pod uslovima utvrđenim u	Kabotaža i prevoz iz ili za treće države Član 16 Stranom prevozniku zabranjeno je obavljanje kabotaže ili prevoza iz ili za treće države. Izuzetno od stava 1 ovog člana, strani prevoznik može da obavlja kabotažu ako je utvrđena međunarodnim ugovorom ili ako ima dozvolu za kabotažu koju izdaje	Potpuno usklađeno		

ovome poglavlju obavljati kabotažu.	Organ uprave. Dozvola iz stava 2 ovog člana, izdaje se na osnovu podnijetog zahtjeva i izvršene procjene transportnih kapaciteta domaćih prevoznika. Procjenu iz stava 3 ovog člana, vrši Organ uprave u roku od osam dana od dana podnošenja zahtjeva. Ukoliko Organ uprave procjenom iz stava 4 ovog člana utvrdi da u Crnoj Gori nema transportnih kapaciteta za koju je podnijet zahtjev za izdavanje dozvole za kabotažu, zahtjev za izdavanje dozvole za kabotažu objavljuje se na internet stranici Organa uprave, radi dodatne provjere eventualnog posjedovanja prevoznih sredstava za kabotažu u Crnoj Gori. Ukoliko se u roku od osam dana od dana objavljivanja zahtjeva iz stava 5 ovog člana, ne prijave domaći prevoznici za obavljanje prevoza putnika i prevoza tereta na teritoriji Crne Gore, izdaje se dozvola stranom prevozniku za kabotažu. Strani prevoznik može da obavlja prevoz putnika i tereta ako ima dozvolu za obavljanje prevoza za treće države ili iz trećih država u Crnu Goru, na osnovu potvrđenog međunarodnog ugovora. Obaveze od dana pristupanja Evropskoj uniji Član 144 Stav 1 Alineja 3 - prevoznici koji nemaju stvarno sjedište u Crnoj Gori, a koji posjeduju licencu Evropske unije, mogu na teritoriji Crne Gore privremeno obavljati unutrašnji prevoz putnika i tereta (kabotažu), po principu reciprociteta; Od dana pristupanja Evropskoj uniji			
2. Jednom kada je teret koji se prevozi u okviru dolaznog međunarodnog prevoza iz druge države članice ili treće zemlje u državu članicu koja je domaćin dostavljen, drumski prevoznici iz stava 1. imaju pravo obaviti do tri kabotaže istim vozilom ili, u slučaju skupa vozila, motornim vozilom toga istoga vozila. Zadnji istovar u okviru kabotaže prije napuštanja države članice koja je domaćin obavlja se u roku od sedam dana od zadnjeg istovara u državi članici domaćinu u okviru dolaznog međunarodnog prevoza.	**Obaveze od dana pristupanja Evropskoj uniji** **Član 145** **Stav 1** **Alineja 3** Od dana pristupanja Evropskoj uniji: - prevoznici koji nemaju stvarno sjedište u Crnoj Gori, a koji posjeduju licencu Evropske unije, mogu na teritoriji Crne Gore obavljati unutrašnji prevoz putnika i	Potpuno usklađeno		

Drumski prevoznici mogu, u roku iz prvog podstava, obavljati dio kabotaže ili svu kabotažu dopuštenu na osnovu navedenog podstava u svakoj državi članici ako se ograniče na jednu kabotažu po državi članici u roku tri dana od dana kada su nenatovareni ušli na državno područje te države članice. 3. Smatra se da je drumski prevoz tereta koji obavlja strani pdrumski prevoznik u državi članici domaćinu u skladu s ovom Regulativom samo ako drumski prevoznik može predočiti jasne dokaze o dolaznom međunarodnom prevozu i o svakoj naknadno obavljenoj kabotaži. Dokazi iz prvog podstava uključuju sljedeće podatke za svaki prevoz: (a) ime, adresu i potpis pošiljaoca; (b) ime, adresu i potpis prevozprevoznika u drumskom saobraćaju; (c) ime, adresu imalacprimaoca te, nakon što je teret dostavljen, njegov potpis i datum dostave; (d) mjesto i datum preuzimanja tereta te mjesto određeno za dostavu; (e) opis vrste tereta i načina pakiranja koji je uopšteno u upotrebi, a ako je riječ o opasnom teretu, njihov opšte prihvaćeni opis te broj pošiljaka i njihove posebne oznake i brojeve; (f) bruto masu robe i njenu drukčije izraženu količinu; (g) registarske oznake motornog vozila i prikolice. 4. Za dokazivanje da su uslovi propisani ovim članom ispunjeni ne zahtijeva se nikakav dodatni dokument. 5. Svakom drumskom prevozniku koji u državi članici poslovnoga sjedišta, u skladu s propisima te države članice, ima pravo obavljati drumske prevoze kao javnu uslugu, navedene u članu 1. stavu 5. tačkatačkama (a), (b) i (c), dopušteno je da pod uslovuslovima iz ovog poglavlja prema potrebi obavlja kabotažu iste vrste ili kabotažu vozilima iz iste kategorije. 6. Dopuštenje za obavljanje kabotaže u okviru načina prevoza iz člana 1. stava 5. tačaka (d) i (e) je neograničeno. Član 9. Pravila koja se primjenjuju na kabotažu 1. Ako u propisima Zajednice nije drukčije predviđeno, na obavljanje kabotaže primjenjuju se zakoni i drugi propisi koji važe u državi članici domaćinu u pogledu sljedećeg: (a) uslova koji uređuju ugovor o prevozu; (b) težine i dimenzija motornih vozila;	tereta (kabotažu), po principu reciprociteta;			

(c) zahtjeva u vezi s prevozom određenih kategorija tereta, posebno opasnih tereta, pokvarljivih prehrambenih proizvoda i živih životinja; (d) vremena vožnje i odmora; (e) poreza na dodanu vrijednost (PDV) na usluge prevoza. Težine i dimenzije iz tačke (b) prvoga podstava mogu, kada je to primjereno, premašiti one koje se primjenjuju u državi članici u kojoj drumski prevoznik ima poslovno sjedište, iako ni pod kojim uuslovom ne smiju premašiti ograničenja koja država članica domaćin odredi zaunutrašnji unutrašnji promet ili tehničke oznake navedene u dokazima iz člana 6. stava 1. Direktive Savjeta 96/53/EZ od 25. jula 1996. o određivanju najvećih dopuštenih dimenzija u nacionalnom i međunarodnom prometu i najvećih dopuštenih težina u međunarodnom prometu za određena drumska vozila koja se kreću unutar Zajednice (1). 2. Zakoni i drugi propisi iz stava 1. primjenjuju se na strane drumskedrumske prevoznike pod istim onim uslovuslovima koji važe za drumskedrumske prevoznike koji imaju poslovno sjedište u državi članici domaćinu kako bi se spriječio svaki oblik diskriminacije na osnovu državljanstva ili mjesta poslovnog sjedišta. Član 10. Zaštitni postupak 1. U slučaju da kabotaža na određenom geografskom području prouzrokuje ili pogorša ozbiljan poremećaj na nacionalnom tržištu prevoznih usluga, svaka država članica može se obratiti Komisiji u svrhu donošenja zaštitnih mjera te Komisiji pružiti sve potrebne podatke i obavijestiti je o mjerama koje namjerava preduzeti u pogledu domaćih drumskih prevoznika. 2. Za potrebe stava 1.: „ozbiljan poremećaj nacionalnog tržišta prevoznih usluga na određenom geografskom području” znači postojanje problema specifičnih za to tržište, takvih koji uzrokuju ozbiljan i potencijalno trajan višak ponude nad potražnjom, što predstavlja prijetnju financijskoj stabilnosti i preživljavanju značajnog broja drumskih prevoznika; „geografsko područje” znači površina koja oobuhvata cijelo državno područje ili dio državnog područja države članice ili se proteže na cijelo državno područje ili dio državnog područja drugih država članica. 3. Komisija proučava situaciju na osnovu, prije svega, relevantnih				

podataka i nakon što se posavjetuje s odborom iz člana 15. stava 1. u roku jednog mjeseca od prijema zahtjeva države članice odlučuje jesu li zaštitne mjere potrebne i, ako jesu, donosi ih. Takve mjere mogu uključivati privremeno isključenje navedenog područja iz područja primjene ove Regulative. Mjere donesene u skladu s ovim članom ostaju na snazi najviše šest mjeseci, a njihov rok valjanosti može se pod jednakim uslovima jednokratno produžiti za isto razdoblje valjanosti. Komisija obaviještava države članice i Savjete o odlukama donesenim u skladu s ovim stavom. 4. Ako Komisija odluči usvojiti zaštitne mjere u vezi jedne države članice ili više njih, nadležna tijela dotične države članice moraju za domaće drumske prevoznike donijeti mjere jednakog opsega i o tome obavijestiti Komisiju. Te se mjere počinju primjenjivati najkasnije od dana početka primjene zaštitnih mjera koje je Komisija donijela. 5. Svaka država članica može Savjetu uputiti odluku Komisije, donesenu na osnovu stava 3., u roku 30 dana od dana njene objave. Savjete može u roku 30 dana od dana tog zahtjeva ili, u slučaju zahtjeva više država članica, od dana prvog zahtjeva, kvalifikovanom većinom donijeti drukčiju odluku. Na odluku Savjeta primjenjuju se vremenska ograničenja valjanosti iz trećega podstava stava 3. Nadležna tijela dotične države članice moraju donijeti mjere s jednakim učinkom za domaće drumske prevoznike i o tome obavijestiti Komisiju. Ako Savjete ne donese odluku u roku određenom u prvom podstavu, odluka Komisije postaje konačna. 6. Ako Komisija smatra da je mjere iz stava 3. potrebno produžiti, Komisija će podnijeti prijedlog Savjetu koje će o tome odlučiti kkvalifikovanom većinom.				
POGLAVLJE IV. MEĐUSOBNA POMOĆ I SANKCIJE Član 11. Međusobna pomoć Države članice dužne su jedna drugoj pomoći u osiguranju primjene i praćenja primjene ove Regulative. Podaci se razmjenjuju preko nacionalnih kontaktnih tačaka uspostavljenih na osnovu člana 18. Regulative (EZ) br. 1071/2009.	Nema odgovarajuće odredbe	Neusklađeno	Potpuna usklađenost će se postići naknadnim izmjenama zakona kojima će se odrediti nacionalna kontaktna tačka odgovorna za razmjenu podataka	Do ulaska CG u EU

			s drugim državama članicama	
Sankcionisanje povreda od strane države članice poslovnog sjedišta 1. U slučaju ozbiljne povrede propisa Zajednice o saobraćaju na putevima, počinjene ili utvrđene u bilo kojoj državi članici, nadležna tijela države članice u kojoj drumski prevoznik koji je počinio takvu povredu ima poslovno sjedište, će preduzeti odgovarajuće mjere koje mogu podrazumijevati i izricanje opomene, ako je to predviđeno nacionalnim pravnim propisima, u svrhu rješavanja predmeta, što može dovesti do, između ostalog, nametanja sljedećih administrativnih sankcija: (a) privremeno ili trajno oduzimanje nekih ili svih ovjerenih vjerodostojnih kopija licence Zajednice; (b) privremeno ili trajno oduzimanje licence Zajednice. Te se sankcije mogu odrediti nakon donošenja konačne odluke u predmetu, pri čemu je potrebno voditi računa o ozbiljnosti povrede koju je imalacimaoc licence Zajednice počinio, kao i o ukupnom broju ovjerenih vjerodostojnih kopija navedene licence kojima drumski prevoznik raspolaže, a koje se tiču međunarodnog prometa.	**Obaveze od dana pristupanja Evropskoj uniji** **Član 145** **Stav 1** **Alineja 1** Od dana pristupanja Evropskoj uniji: - međunarodni prevoz putnika i tereta obavljaće se na osnovu licence Evropske unije;	Potpuno usklađeno		
2. U slučaju ozbiljne povrede u pogledu bilo kakve zloupotrebe potvrda za vozače, nadležna tijela države članice u kojoj drumski prevoznik koji je počinio takvu povredu ima poslovno sjedište nameću odgovarajuće sankcije, kao što su: (a) odlaganje izdavanja potvrda za vozače; (b) oduzimanje potvrda za vozače; (c) postavljanje dodatnih uslova za izdavanje potvrda za vozače radi sprečavanja zloupotrebe; (d) privremeno ili trajno oduzimanje nekih ili svih ovjerenih vjerodostojnih kopija licence Zajednice; (e) privremeno ili trajno oduzimanje licence Zajednice. Ove se sankcije mogu odrediti nakon donošenja konačne odluke u predmetu, pri čemu se mora voditi računa o ozbiljnosti povrede koju je imalacimaoc licence Zajednice počinio. 3. Nadležna tijela države članice poslovnog sjedišta obavještavaju nadležna tijela države članice u kojoj je povreda bila utvrđena što je moguće prije, a najkasnije u roku šest tjedana od dana kada je konačna odluka u predmetu bila donesena, jesu li sankcije iz stavova 1. i 2. bile nametnute i, ako jesu, koje su to sankcije bile nametnute. Ako takve sankcije nisu bile nametnute, nadležna tijela države članice	Obaveze od dana pristupanja Evropskoj uniji Član 145 Stav 3 Alineja 2 -vozilima za međunarodni prevoz tereta mogu upravljati vozači koji nijesu državljani države članice Evropske unije na osnovu potvrde za vozača koju izdaje organ uprave	Potpuno usklađeno		

poslovnog ssjedišta moraju navesti razloge za to. 4. Nadležna tijela osiguravaju da su sankcije koje su dotičnom drumskom prevozniku bile nametnute u cjelini proporcionalne povredi ili povredama zbog kojih su takve sankcije i bile nametnute, vodeći pritom računa o svakoj sankciji koja je bila nametnuta za istu povredu u državi članici u kojoj je povreda bila utvrđena. 5. Nadležna tijela države članice u kojoj drumski prevoznik ima poslovno sjedište mogu takođe, u skladu s nacionalnim pravnim propisima, pokrenuti postupak protiv prevoznika u drumskom saobraćaju pred nadležnim nacionalnim sudom. Navedena tijela obavještavaju nadležno tijelo države članice domaćina o svim odlukama donesenim u tom smislu. 6. Države članice osiguravaju drumskim prevoznicima pravo na žalbu protiv svake administrativne sankcije koja im je bila izrečena u skladu s ovim članom.				
Član 13. Sankcionisanje povreda od strane države članice domaćina 1. Ako nadležna tijela države članice utvrde ozbiljnu povredu ove Regulative ili pravnih propisa Zajednice o drumskom prometu, koju je moguće pripisati stranom drumskom prevozniku, država članica na čijem je državnom području povreda bila utvrđena, upućuje, što je moguće prije, a najkasnije u roku šestsedmica od donošenja konačne odluke u predmetu, nadležnim tijelima države članice u kojoj prevoznik ima poslovno sjedište, sljedeće podatke: (a) opis povrede te datum i vrijeme kada je povreda bila počinjena; (b) kategoriju, vrstu i ozbiljnost povrede; i (c) nametnute i izvršene sankcije. Nadležna tijela države članice koja je domaćin mogu od nadležnih tijela države članice poslovnoga sjedišta zatražiti nametanje administrativnih sankcija u skladu s članom 12. 2. Ne dovodeći u pitanje bilo kakav kazneni progon, nadležna tijela države članice domaćina ovlaštena su nametnuti sankcije stranom drumskom prevozniku koji je prilikom obavljanja kabotaže po ovu Regulativu ili nacionalne pravne propise ili pravne propise Zajednice o drumskom prevozu na njenom području. Takve se sankcije nameću na nediskriminatorskoj osnovi i mogu biti u obliku, između ostalog, opomene ili, u slučaju ozbiljne povrede, privremene zabrane obavljanja kabotaže na državnom području države članice koja je domaćin, a u kojoj je povreda bila počinjena.	Razmjena informacija Član 130 Ministarstvo je dužno da razmenjuje podatke o licencama za prevoz, sertifikatima o stručnoj osposobljenosti, potvrdama za vozače, obavještenja o izvršenim prekršajima i preduzetim administrativnim mjerama sa nadležnim organima drugih država, na principu reciprociteta. Razmjena informacija između Organa uprave i nadležnih organa druge države Član 131 Organ uprave dužan je da obavještava nadležne organe države na čijoj teritoriji se nalazi sjedište odnosno prebivalište stranog prevoznika, odnosno na čijoj teritoriji je registrovano vozilo, o povredama zakona i sporazuma o uređivanju prevoza u međunarodnom drumskom saobraćaju i preduzetim mjerama.	Potpuno usklađeno		

3. Države članice osiguravaju drumskim prevoznicima pravo na žalbu protiv svake administrativne sankcije koja im je bila nametnuta u skladu s ovim članom.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 14. Unos u nacionalne elektronske registre Države članice osiguravaju unos ozbiljnih povreda pravnih propisa Zajednice o drumskom prevozu, koje su počinili drumski prevoznici s poslovnim sjedištem na njihovom državnom području i zbog kojih je neka od država članica izrekla sankciju kao i svakog privremenog ili trajnog oduzimanja licence Zajednice ili njene ovjerene vjerodostojne kopije u nacionalni elektronski registar drumskih prevoznika. Unosi u registar koji se odnose na privremeno ili trajno oduzimanje licence Zajednice arhivirani su u bazi podataka barem dvije godine od dana isteka razdoblja oduzimanja, u slučaju privremenog oduzimanja, odnosno od dana oduzimanja, u slučaju trajnog oduzimanja.	Registar prevoznika Član 29 Stav 3 alineja 6, 7, 8 i 9 U registar prevoznika upisuju se sljedeći podaci: datum pravosnažne odluke o kažnjavanju za teži prekršaj iz člana 20 stav 2 i 3 ovog zakona; - datum ukidanja licence; - datum privremenog ukidanja licence, odnosno izvoda licence; - datum isteka roka privremenog ukidanja licence, odnosno izvoda licence	Potpuno usklađeno		
POGLAVLJE V. PROVEDBA Član 15. Odborski postupak 1. Komisiji pomaže odbor osnovan na osnovu člana 18. stava 1. Regulative (EEZ) br. 3821/85. 2. Pri upućivanju na ovaj stav, primjenjuju se član 5.a st.od 1. do 4. i član 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njenanjenogčlana 8.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 16. Sankcije Države članice propisuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na povrede odredaba ove Regulative i preduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovo izvršenje. Tako propisane sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice obavještavaju Komisiju o tim odredbama do 4. decembra 2011., a o svim naknadnim izmjenama koje se na njih odnose u najkraćem mogućem roku. Države članice osiguravaju da se sve takve mjere donose bez diskriminacije na osnovu državljanstva ili mjesta poslovnog sjedišta prevoznika u drumskom saobraćaju.	Privremeno ukidanje licence Član 30 Nadležni organ koji je izdao licencu može privremeno ukinuti licencu rješenjem ako je prevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravosnažnom odlukom prekršajnog organa bio kažnjen za teži prekršaj iz člana 20 st. 2 i 3 ovog zakona. Licenca se privremeno ukida prevozniku u trajanju najviše do šest mjeseci. Prevoznik je dužan da u roku od osam dana od dana prijema rješenja o privremenom ukidanju licence, vrati licencu organu koji je licencu izdao zajedno sa izvodima licence. Rok iz stav 2 ovog člana počinje da teče danom vraćanja	Potpuno usklađeno		

	licence. Organ koji je izdao rješenje o privremenom ukidanju licence obavještava nadležnu inspekciju za drumski saobraćaj odnosno komunalnu policiju. Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje rješenje. Trajno ukidanje licence Član 31 Licenca se trajno ukida rješenjem organa koji je izdao licencu ako: 1) prevoznik prestane da ispunjava uslove za izdavanje licence; 2) se utvrdi da je licenca izdata na osnovu netačnih podataka; 3) prevoznik obavlja prevoz u suprotnosti sa izdatom licencom. 4) prevoznik prestane obavljati prevoz. Prevoznik je dužan u roku od osam dana od dana prijema rješenja o trajnom ukidanju licence, vrati licencu organu koji je licencu izdao zajedno sa izvodima licence. Organ koji je izdao rješenje o ukidanju licence obavještava nadležnu inspekcija za drumski saobraćaj, odnosno komunalnu policiju. Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje Rješenja. Kaznene odredbe Član 138-143			
Član 17. Izvještavanje 1Svake dvije godine države članice obavještavaju Komisiju o broju drumskih prevoznika koji na dan 31. decembra prethodne godine imaju licencu Zajednice i o broju ovjerenih vjerodostojnih kopija koje odgovaraju vozilima koja na taj dan saobraćaju. 2. Države članice takođe obavještavaju Komisiju o broju potvrda za vozače, izdatih u prethodnoj kalendarskoj godini, kao i o broju	Nema odgovarajuće odredbe	Neusklađeno	Potpuna usklađenost će se donošenjem izmjena i dopuna Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju kojim će se propisati obrazac	Do ulaska CG u EU

potvrda za vozače u prometu na dan 31. decembra te iste godine. 3. Do kraja 2013., Komisija sastavlja izvještaj o stanju na tržištu prevoza u drumskom saobraćaju u Zajednici. To izvještaj sadrži analizu stanja na tržištu, uključujući procjenu učinkovitosti kontrola i razvoja uslova zapošljavanja u toj profesiji kao i ocjenu toga je li usklađenost pravila, između ostalog, u područjima nadzora sprovođenja, naknada za korištenje cesta, kao i pravnih propisa iz područja socijalnog prava i sigurnosnih pitanja, uznapredovala toliko da bi se moglo predvidjeti daljnje otvaranje domaćih tržišta prevoza u drumskom saobraćaju, uključujući kabotaže.			I izvod licence Zajednice	
Član 18-19	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
PRILOG I. Sigurnosna obilježja licence Zajednice i potvrde	Evidencija licenci Član 28 Stav 2 Obrazac i sadržaj licenci i izvoda licence, sadržaj i način vođenja evidencije licenci i izvoda licenci iz stava 1 ovog člana propisuje Ministarstvo.	Djelimično usklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem Pravilnika o obrazcu i sadržaju licenci i izvoda licence, sadržaju i načinu vođenja evidencije licenci i izvoda licenci	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.
PRILOG II. Obrazac licence Zajednice EVROPSKA ZAJEDNICA	Evidencija licenci Član 28 Stav 2 Obrazac i sadržaj licenci i izvoda licence, sadržaj i način vođenja evidencije licenci i izvoda licenci iz stava 1 ovog člana propisuje Ministarstvo.	Djelimično usklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem Pravilnika o obrazcu i sadržaju licenci i izvoda licence, sadržaju i načinu vođenja evidencije licenci i izvoda licenci	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.
PRILOG III. Obrazac potvrde za vozače EVROPSKA ZAJEDNICA	Nema odgovarajuće odredbe	Neusklađeno	Potpuna usklađenost će se donošenjem izmjena i dopuna Zakona o prevozu u	Do ulaska CG u EU

			drumskom saobraćaju kojim će se propisati obrazac I izvodlicence Zajednice	
REGULATIVA (EZ) br. 1073/2009				
POGLAVLJE I. OPŠTE ODREDBE Član 1. Područje primjene 1. Ova se Regulativa primjenjuje na međunarodni prevoz putnika običnim i turističkim autobusima na području Zajednice koji obavljaju prevoznici sa sjedištem u državi članici kao javni prevoz ili prevoz za vlastite potrebe, u skladu sa zakonom te države članice, koristeći vozila koja su registrovana u toj državi članici i koja su svojom konstrukcijom i opremom primjerena za prevoz više od devet osoba, uključujući vozača, te su i namijenjena za tu svrhu, kao i na kretanje takvih praznih vozila u vezi s takvim prevozom. Promjena vozila ili prekid prevoza, kako bi se dio vožnje mogao obaviti drugim prevoznim sredstvom, ne utiče na primjenu ove Regulative.	Međunarodni linijski prevoz putnika Član 62 Stav 1 i 2 Međunarodni linijski prevoz putnika je prevoz putnika između dvije ili više država. Prevoz iz stava 1 ovog člana prevoznik mora obavljati međugradskim autobusima. Vanlinijski prevoz putnika Član 80 Stav 1 Vanlinijski prevoz putnika je prevoz unaprijed određene grupe putnika, bez usputnog ulaska i izlaska putnika, za koji se relacija, cijena prevoza i drugi uslovi utvrđuju ugovorom između prevoznika i korisnika prevoza, koji mora biti zaključen prije ukrcavanja putnika u autobus u mjestu polaska i mora se nalaziti u autobusu za vrijeme obavljanja prevoza.	Potpuno usklađeno		
2. U slučaju prevoza iz države članice u treću zemlju i obratno, ova se Regulativa primjenjuje na dio vožnje na državnom području bilo koje pređene tranzitne države članice. Ne primjenjuje se na onaj dio vožnje na državnom području države članice koji obuhvaća ukrcaj putnika u autobus ili njihov iskrcaj iz autobusa sve dok se ne sklopi potreban sporazum između Zajednice i treće zemlje.	Tranzitni linijski prevoz putnika Član 67 Stav 1 Tranzitni linijski prevoz putnika preko teritorije Crne Gore strani prevoznik obavlja na osnovu dozvole za tranzit.	Potpuno usklađeno		
3. Do sklapanja sporazuma iz stava 2., ova Regulativa ne utiče na odredbe koje se odnose na prevoz iz države članice u treću zemlju i obratno, a koje su sadržane u bilateralnim sporazumima sklopljenima između država članica i tih trećih zemalja.	Dozvola za međunarodni linijski prevoz Član 66 Stav 1, 2 i 3 Međunarodni linijski prevoz putnika na teritoriji Crne Gore, prevoznik mora obavljati na osnovu dozvole za međunarodni linijski prevoz putnika koju izdaje Organ uprave. Dozvola iz stava 1 ovog člana izdaje se rješenjem na zahtjev domaćeg, odnosno stranog prevoznika. Strani prevoznik podnosi zahtjev za izdavanje dozvole iz	Potpuno usklađeno		

	stava 1 ovog člana, preko nadležnog organa države u kojoj ima sjedište, odnosno prebivalište. Clan 81 Stav 3 i 4 Povremeni prevoz putnika u međunarodnom drumskom saobraćaju između Crne Gore i država koje su potpisnice Interbus ugovora prevoznik mora obavljati u skladu sa tim ugovorom. Povremeni prevoz putnika u međunarodnom drumskom saobraćaju između Crne Gore i država koje nijesu potpisnice Interbus ugovora prevoznik mora obavljati u skladu sa bilateralnim ugovorima i ovim zakonom.			
4. Ova se Regulativa primjenjuje na unutrašnji drumski prevoz putnika kao javnu uslugu, koji privremeno obavlja strani prevoznik, kako je predviđeno u poglavlju V.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 2. Definicije Za potrebe ove Regulative, primjenjuju se sljedeće definicije: 1. „međunarodni prevoz” znači: (a) vožnja koja se obavlja vozilom, pri čemu se polazno i odredišno mjesto nalaze u dvije različite države članice, s tranzitom ili bez tranzita, kroz jednu državu članicu ili treću zemlju, odnosno više država članica ili trećih zemalja; (b) vožnja koja se obavlja vozilom, pri čemu se polazno i odredišno mjesto nalaze u istoj državi članici, a putnici se ukrcavaju ili iskrcavaju u drugoj državi članici ili trećoj zemlji; (c) vožnja koja se obavlja vozilom iz države članice u treću zemlju ili obratno, s tranzitom ili bez tranzita, kroz jednu državu članicu ili treću zemlju, odnosno više država članica ili trećih zemalja; ili (d) vožnja koja se obavlja vozilom između trećih zemalja, s tranzitom kroz jednu državu članicu, odnosno više država članica;	Član 6 Stav 1 tač. 25 prevoz u međunarodnom drumskom saobraćaju je prevoz u drumskom saobraćaju između dviju ili više država tranzitni prevoz je prevoz u drumskom saobraćaju koji se obavlja preko teritorije druge države, bez ukrcavanja i iskrcavanja tereta, odnosno ukrcaja i iskrcaja putnika	Potpuno usklađeno		
2. „linijski prevoz” znači usluge kojima se obavlja prevoz putnika u određenim vremenskim razmacima duž određenih dionica, pri čemu se putnici ukrcavaju i iskrcavaju na unaprijed određenim stajališta stajalištima;	Član 6 Stav 1 Tačka 23 linijski prevoz je javni prevoz koji se obavlja na određenoj liniji, po utvđenom režimu održavanja, pri čemu se putnici ukrcavaju i iskrcavaju na unaprijed određenim autobuskim stanicama ili autobuskim	Potpuno usklađeno		

	stajalištima			
3. „poseban linijski prevoz” znači usluge linijskog prevoza kojima se obavlja prevoz određenih kategorija putnika, uz izuzetak drugih putnika, bez obzira na to ko ih organizuje;	Posebni linijski međugradski prevoz Član 58 Posebni linijski međugradski prevoz obavlja se na određenoj liniji. Posebnim linijskim međugradskim prevozom obavlja se prevoz: 1) učenika i studenata od mjesta stanovanja do škole, odnosno fakulteta i nazad; 2) zaposlenih od mjesta stanovanja do mjesta rada i nazad; 3) lica sa invaliditetom i putnika kojima je potrebna posebna medicinska njega. Posebni linijski međugradski prevoz putnika može da obavlja samo prevoznik koji ima licencu za prevoz putnika koju izdaje Organ uprave.	Potpuno usklađeno		
4. „povremeni prevoz” znači usluge prevoza koje nisu obuhvaćene definicijom usluga linijskog prevoza, uključujući poseban linijski prevoz, i kojih je glavno obilježje da se njima prevoze skupine putnika sastavljene na inicijativu klijenta ili samoga prevoznika;	Član 6 Stav 1 Tačka 53 vanlinijski prevoz je javni prevoz za koji se itinerer i drugi uslovi prevoza utvrđuju posebno za svaki prevoz Vanlinijski prevoz putnika Član 80 Stav 1 Vanlinijski prevoz putnika je prevoz unaprijed određene grupe putnika, bez usputnog ulaska i izlaska putnika, za koji se relacija, cijena prevoza i drugi uslovi utvrđuju ugovorom između prevoznika i korisnika prevoza, koji mora biti zaključen prije ukrcavanja putnika u autobus u mjestu polaska i mora se nalaziti u autobusu za vrijeme obavljanja prevoza.	Potpuno usklađeno		
5. „prevoz za vlastite potrebe” znači prevoz koji za nekomercijalne i neprofitne svrhe obavljaju fizičke ili pravne osobe, pri čemu: — je prevozna djelatnost samo pomoćna djelatnost te fizičke ili pravne osobe, i — su korištena vozila vlasništvo te fizičke ili pravne osobe ili ih je ta	Vrste prevoza za sopstvene potrebe Član 122 Prevoz za sopstvene potrebe može obavljati pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice i to prevoz: - tereta koji je u njegovoj svojini ili koji je prodao, kupio,	Potpuno usklađeno		

osoba kupila na rate, ili su ona bila predmetom dugoročnog ugovora o zakupu, a vozi ih član osoblja te fizičke ili pravna osobe ili sama fizička osoba ili, pak, osoblje koje je zaposleno u preduzeću ili koje mu je stavljeno na raspolaganje na osnovu ugovorne obaveze;	iznajmio, unajmio, proizveo, preradio ili opravio; - zaposlenih ili drugih lica u vezi sa obavljanjem djelatnosti za koju je registrovan, kao i članova porodice zaposlenih, radi odlaska na odmor i rekreaciju. Pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice koje obavlja prevoz putnika i tereta za sopstvene potrebe u međunarodnom prevozu smatra se prevoznikom.			
6. „država članica domaćin" znači država članica u kojoj prevoznik obavlja djelatnost, a koja nije država članica u kojoj prevoznik ima poslovno sjedište;	Nema odgovarajuće odredbe	Neprimjenjivo		
7. „kabotaža" znači ili: — unutrašnji prevoz putnika kao javnu uslugu, koji prevoz prevoznik privremeno obavlja u državi članici koja je domaćin, ili — ukrcaj ili iskrcaj putnika u istoj državi članici u okviru međunarodnog linijskog pprevoza, u skladu s odredbama ove Regulative, pod uuslovom da to nije glavna svrha te usluge prevoza;	Član 6 Stav 1 Tačka 14 kabotaža je prevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta na teritoriji Crne Gore, koji obavlja prevoznik koji nije registrovan u Crnoj Gori;	Potpuno usklađeno		
8. „ozbiljna povreda propisa Zajednice o drumskom prometu" znači povreda koja bi mogla imati za posljedicu gubitak dobrog ugleda u skladu s članom 6. st. 1. i 2. Regulative (EZ) br. 1071/2009 i/ili privremeno ili trajno oduzimanje licence Zajednice.	Dobar ugled Član 20 Stav 3-4 novčana kazna u iznosu od 1.500 eura ili većem, odnosno za fizičko lice u iznosu od 1.500 eura ili većem. Lice iz stava 1 ovog člana koje je bilo osuđivano i kojem su prestale pravne posljedice osude ispunjava uslov u pogledu dobrog ugleda.	Potpuno usklađeno		
Član 3. Sloboda pružanja usluga 1. Svaki prevoznik iz člana 1. koji obavlja prevoz kao javnu uslugu ima, u skladu s ovom Regulativom, pravo pružati usluge linijskog prevoza, uključujući usluge posebnog linijskog prevoza i usluge povremenog pprevoza običnim i turističkim autobusima, bez diskriminacije na osnovu državljanstva ili mjesta poslovnog sjedišta ako: (a) je u državi članici poslovnog sjedišta ovlašten pružati usluge linijskog prevoza, uključujući usluge posebnog linijskog prevoza ili povremenog prevoza običnim i turističkim autobusima, u skladu s uslovima pristupa tržištu propisanima nacionalnim zakonodavstvom; (b) ispunjava uslove propisane u skladu s pravilima Zajednice o dopuštanju obavljanja djelatnosti putničkog prevoznika u	Način obavljanja javnog prevoza putnika Član 32 Javni prevoz putnika u drumskom saobraćaju (u daljem tekstu: javni prevoz putnika) obavlja se kao: linijski prevoz; vanlinijski prevoz; i posebni oblik prevoza.	Potpuno usklađeno		

unutrašnjem i međunarodnom drumskom prometu; i (c) ispunjava zakonske uslove u pogledu standarda za vozače i vozila, kako je propisano posebno u Direktivi Savjeta 92/6/EEZ od 10. februara 1992. o ugradnji i upotrebi uređaja za ograničenje brzine za određene kategorije motornih vozila u Zajednici (1), Direktivi Savjeta 96/53/EZ od 25. jula 1996. o utvrđivanju najvećih dopuštenih dimenzija u unutrašnjem i međunarodnom prometu te najveće dopuštene mase u međunarodnom prometu za određena drumska vozila koja saobraćaju unutar Zajednice (2) i Direktivi 2003/59/EZ Evropskog parlamenta i Savjeta od 15. jula 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih drumskih vozila za prevoz robe ili putnika (3).				
2. Svaki prevoznik iz člana 1., koji obavlja prevoz za vlastite potrebe, smije pružati usluge prevoza na osnovu člana 5. stava 5. bez diskriminacije na osnovu državljanstva ili mjesta poslovnog sjedišta ako: (a) je u državi članici poslovnog sjedišta ovlašten pružati usluge prevoza običnim i turističkim autobusima u skladu s uslovima pristupa tržištu propisanim nacionalnim zakonodavstvom; i (b) ispunjava zakonske uslove u pogledu standarda za vozače i vozila, kako je propisano posebno u direktivama 92/6/EEZ, 96/53/EZ i 2003/59/EZ.	Vrste prevoza za sopstvene potrebe Član 122 Prevoz za sopstvene potrebe može obavljati pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice i to prevoz: - tereta koji je u njegovoj svojini ili koji je prodao, kupio, iznajmio, unajmio, proizveo, preradio ili opravio; - zaposlenih ili drugih lica u vezi sa obavljanjem djelatnosti za koju je registrovan, kao i članova porodice zaposlenih, radi odlaska na odmor i rekreaciju. Pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice koje obavlja prevoz putnika i tereta za sopstvene potrebe u međunarodnom prevozu smatra se prevoznikom. Odobrenje za obavljanje prevoza za sopstvene potrebe Član 123 Stav 1 Pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice prevoz za sopstvene potrebe obavlja na osnovu odobrenja za prevoz za sopstvene potrebe. Uslovi za vozila Član 7 Stav 1 Vozila kojim prevoznik obavlja djelatnost javnog prevoza putnika ili tereta u drumskom saobraćaju i prevoza za sopstvene potrebe, pored uslova utvrđenih zakonom kojim se uređuje bezbjednost saobraćaja na putevima, moraju ispunjavati i posebne tehničke i tehničko-	Potpuno usklađeno		

	eksploatacione uslove. Uslovi za vozače Član 10 Stav 1 Vozač vozila u javnom prevozu putnika i tereta mora da ima: najmanje III nivo nacionalnog okvira kvalifikacija, položen vozački ispit za upravljanje motornim vozilima određene kategorije u skladu sa zakonom kojim je uređena bezbjednost saobraćaja na putevima i licencu profesionalnog vozača u skladu sa ovim zakonom i najviše 67 godina života Licenca profesionalnog vozača Član 11 Vozač motornog vozila ili skupa vozila, državljanin Crne Gore ili državljanin druge države, koji je zaposlen kod prevoznika sa sjedištem, odnosno prebivalištem u Crnoj Gori, koji obavlja prevoz putnika ili tereta kojem je upravljanje vozilom osnovno zanimanje, mora da ima licencu profesionalnog vozača.			
POGLAVLJE II. LICENCA ZAJEDNICE I PRISTUP TRŽIŠTU Član 4. Licenca Zajednice 1. Međunarodni prevoz putnika običnim i turističkim autobusima obavlja se na osnovu licence Zajednice koju su izdala nadležna tijela države članice poslovnog sjedišta. 2. Nadležna tijela države članice poslovnog sjedišta imalaci imaocu izdaju original licence Zajednice, koji je arhiviran kod prevoznika, i određen broj ovjerenih vjerodostojnih kopija licence, koji odgovara broju vozila koja se koriste u međunarodnom prevozu putnika i kojima raspolaže imalacimaoc licence Zajednice, bilo da je riječ o vozilima koja su u njegovom individualnom vlasništvu, bilo da tim vozilima raspolaže u nekom drugom obliku, posebno na osnovu ugovora o kupoprodaji na otplatu, ugovora o najmu ili zakupu. Licenca Zajednice i njena njena ovjerena vjerodostojna kopija oblikom odgovaraju uzorku prikazanom u Prilogu II. One sadrže barem dva sigurnosna obilježja navedena u Prilogu I. Komisija će priloge I. i II. prilagoditi tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Regulative koji nisu ključni,	Vrste licenci za javni prevoz putnika i tereta Član 18 Stav 1 Javni prevoz putnika i tereta u drumskom saobraćaju obavlja se na osnovu licence za javni prevoz putnika ili tereta (u daljem tekstu: licenca). Postupak dobijanja licence Član 25 Stav 1,2,4,5,6,8,9,10,11 Licenaca se izdaje na osnovu podnijetog zahtjeva prevoznika. Zahtjev iz stava 1 ovog člana podnosi se organu uprave, odnosno nadležnom organu lokalne uprave za licence iz člana 18 stav 3 tačka 2 ovog zakona. Uz zahtjev iz stava 10 ovog člana prilažu se dokazi o ispunjavanju uslova iz člana 19 ovog zakona i dokaz o plaćenim novčanim kaznama koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva odnosno nadležnog organa lokalne samouprave.	Potpuno usklađeno		

usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz člana 26. stava 2. Licenca Zajednice i njena ovjerena vjerodostojna kopija nose pečat tijela koje ih je izdalo te potpis i serijski broj. Serijski brojevi licence Zajednice i njenih ovjerenih vjerodostojnih kopija unose se u nacionalni elektronski registar drumskih prevoznika iz člana 16. Regulative (EZ) br. 1071/2009 kao dio podataka o prevozniku. 3. Licenca Zajednice izdaje se na ime prevoznika i nije prenosiva. Ovjerena vjerodostojna kopija licence Zajednice mora se nalaziti u svakom prevoznikovom vozilu te se na zahtjev ovlaštenog inspektora mora dati na uvid. 4. Licenca Zajednice izdaje se na razdoblje od najviše deset godina i može se produžiti. Licence Zajednice i njihove ovjerene vjerodostojne kopije, koje su bile izdane prije dana početka primjene ove Regulative, važe do dana isteka njihove valjanosti. 5. Nakon podnošenja zahtjeva za izdavanje licence Zajednice ili produženja roka valjanosti licence Zajednice u skladu sa stavom 4. ovog člana, nadležna tijela države članice poslovnog sjedišta provjeravaju ispunjava li prevoznik uslove iz člana 3. stava 1. odnosno ispunjava li ih još uvijek. 6. Kada uslovi iz člana 3. stava 1. nisu ispunjeni, nadležna tijela države članice poslovnog sjedišta odbit će izdati ili produžiti licencu Zajednice ili će je oduzeti uz obrazloženje odluke.	Protiv rješenja iz stava 5 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema. Licenca se izdaje se na ime prevoznika na period od pet godina i neprenosiva je. Original licence prevoznik je dužan da čuva u prostorijama u kojima se nalazi njegovo stvarno sjedište. Licenca i izvod licence mogu se produžiti na osnovu podnijetog zahtjeva Organu uprave odnosno nadležnog organa lokalne uprave najkasnije tri mjeseca prije isteka važenja licence. Dokaz o upisu u CRPS pribavlja organ uprave, odnosno nadležni organ lokalne uprave, po službenoj dužnosti. Licenca se izdaje rješenjem.			
7. Države članice osiguravaju podnosiocu zahtjeva za izdavanje licence Zajednice ili njenom imalac imaocu pravo žalbe na odluku nadležnih tijela države članice poslovnog sjedišta o odbijanju izdavanja ili oduzimanju te licence.	Nema odgovarajuća odredba	Neprimjenjivo		
8. Država članica može odlučiti da će licenca Zajednice važiti i za pružanje usluga unutrašnjeg prevoza.	Nema odgovarajuća odredba	Neprimjenjivo		
Član 5. Pristup tržištu 1. Linijski prevoz dostupan je svima, iako se prema potrebi može zahtijevati obvezna rezervacija. Za takve se usluge prevoza traži dozvola u skladu s odredbama poglavlja III. Za pružanje usluga linijskog prevoza iz države članice u treću zemlju i obratno potrebna je dozvola u skladu s bilateralnim sporazumom između države članice i treće zemlje i, kada je to primjereno,	Linijski prevoz putnika Član 34 Linijski prevoz putnika je prevoz koji se obavlja na određenim relacijama, prema registrovanom redu vožnje, unaprijed utvrđenoj cijeni prevoza u skladu sa zakonom kojim su uređeni ugovori o prevozu u drumskom saobraćaju i u skladu sa opštim uslovima prevoza. Linijski prevoz putnika, može se obavljati kao prevoz u:	Potpuno usklađeno		

tranzitne države članice, sve dok se ne sklopi potrebni sporazum između Zajednice i dotične treće zemlje. Nikakve prilagodbe uslova obavljanja prevoza ne utiču na redovnu narav usluge prevoza. Organizacija usporednih ili privremenih usluga prevoza koje opslužuju isto tržište kao i usluge linijskog prevoza, neopsluživanje određenih stajališta stajališta i opsluživanje dodatnih stajališta postojećim uslugama linijskog prevoza podliježu istim onim pravilima koja se primjenjuju na postojeće usluge linijskog prevoza.	-unutrašnjem drumskom saobraćaju; -međunarodnom drumskom saobraćaju. Linijski prevoz putnika u unutrašnjem drumskom saobraćaju obavlja se kao: -međugradski prevoz; -posebni međugradski prevoz; -gradski i prigradski prevoz; - posebni gradski i prigradski prevoz.			
2. Posebne usluge linijskog prevoza uključuju: (a) prevoz radnika od kuće do posla i obratno; (b) prevoz učenika i studenata do obrazovne ustanove i natrag. Činjenica da se posebne usluge prevoza mogu razlikovati ovisno o promjenjivim potrebama korisnika ne utiče na klasifikaciju usluge prevoza kao linijskog prevoza. Za pružanje usluga posebnog linijskog prevoza nije potrebna dozvola u skladu s poglavljem III. ako je pružanje navedenih usluga uređeno ugovorom sklopljenim između organizatora i prevoznika.	Posebni linijski međugradski prevoz Član 58 Posebni linijski međugradski prevoz obavlja se na određenoj liniji. Posebnim linijskim međugradskim prevozom obavlja se prevoz: 1) učenika i studenata od mjesta stanovanja do škole, odnosno fakulteta i nazad; 2) zaposlenih od mjesta stanovanja do mjesta rada i nazad; 3) lica sa invaliditetom i putnika kojima je potrebna posebna medicinska njega. Posebni linijski međugradski prevoz putnika može da obavlja samo prevoznik koji ima licencu za prevoz putnika koju izdaje Organ uprave.	Potpuno usklađeno		
3. Za pružanje usluga povremenog prevoza nije potrebna dozvola u skladu s poglavljem III. Međutim, za organizaciju usporednih ili privremenih usluga prevoza koje su usporedive s postojećim uslugama linijskog prevoza, kojima se opslužuje isto tržište kao i ovim posljednjima, potrebna je dozvola u skladu s postupkom utvrđenim u poglavlju III. Usluge povremenog prevoza po svojoj naravi ostaju povremenima na osnovu same činjenice što se pružaju u određenim vremenskim razmacima. Usluge povremenog prevoza može pružati skupina prevoznika koja djeluje u ime istog izvođača, a putnici mogu tokom putovanja na državnom području države članice uhvatiti vezu s drugim prevoznikom iz iste skupine. Komisija određuje postupke saopštavanja nadležnim tijelima države članice imena takvih prevoznika i priključnih tačaka tokom putovanja.	Vanlinijski prevoz putnika Član 80 Stav 1 Vanlinijski prevoz putnika je prevoz unaprijed određene grupe putnika, bez usputnog ulaska i izlaska putnika, za koji se relacija, cijena prevoza i drugi uslovi utvrđuju ugovorom između prevoznika i korisnika prevoza, koji mora biti zaključen prije ukrcavanja putnika u autobus u mjestu polaska i mora se nalaziti u autobusu za vrijeme obavljanja prevoza. Dozvola za povremeni i nazmjenični prevoz putnika za stranog prevoznika Član 83 Stav 1 i 2 Povremeni prevoz iz člana 81 stav 1 tač. 1 do 5 ovog	Potpuno usklađeno		

Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Regulative koji nisu ključni njenim nadopunjavanjem, usvajaju se u skladu sa regulatornim postupkom s kontrolom iz člana 26. stava 2.	zakona, strani prevoznik obavlja bez dozvole, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno. Povremeni prevoz putnika iz člana 81 stav 1 tačka 6 ovog zakona i naizmjenični prevoz putnika strani prevoznik, mora obavljati na osnovu dozvole za vanlinijski prevoz putnika u drumskom saobraćaju, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.			
4. Za prazne vožnje vozilima u vezi s prevozom iz stava 2. trećeg podstava i stava 3. prvog podstava, takođe nije potrebna dozvola.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
5. Prevoz za vlastite potrebe izuzet je iz svakog sistema dozvola, ali podliježu sistemu potvrda. Potvrde izdaju nadležna tijela države članice u kojoj je vozilo registrovano i važe za cijelu vožnju, uključujući tranzit. Komisija određuje oblik potvrda. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Regulative koji nisu ključni njenim nadopunjavanjem, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz člana 26. stava 2.	Odobrenje za obavljanje prevoza za sopstvene potrebe Član 123 Stav 1 i 2 Pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice prevoz za sopstvene potrebe obavlja na osnovu odobrenja za prevoz za sopstvene potrebe. Odobrenje iz stava 1 ovog člana izdaje nadležni organ lokalne uprave na čijoj teritoriji pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice, koje obavlja prevoz za sopstvene potrebe ima sjedište ili prebivalište. Odobrenje za obavljanje prevoza za sopstvene potrebe, mora se nalaziti u vozilu pravnog lica, preduzetnika ili fizičkog lica za vrijeme obavljanja prevoza iz stava 1 ovog člana.	Potpuno usklađeno		
POGLAVLJE III. USLUGE LINIJSKOG PREVOZA KOJE SE PRUŽAJU NA OSNOVU DOZVOLE Član 6. Narav dozvole 1. Dozvole se izdaju na ime prevoznika i nisu prenosive. Međutim, prevoznik koji je dobio dozvolu može, uz saglasnost saglasnost nadležnog tijela države članice na čijem se državnom području nalazi polazno mjesto, dalje u tekstu: „tijelo koje izdaje dozvolu", obavljati prevoz pomoću podvozara. U tom slučaju, na dozvoli se mora navesti ime podvozara i njegova uloga. Podvozar mora ispuniti uslove iz člana 3. stava 1. Za potrebe ovog stava, polazno mjesto znači „jedno od krajnjih mjesta usluge prevoza". Preduzećima koja su se povezala kako bi pružala usluge linijskog prevoza dozvola se izdaje na ime svih preduzeća i sadrži imena svih prevoznika. Ona se daje preduzeću koje upravlja obavljanjem	Dozvola za međunarodni linijski prevoz Član 66 Stav 1,2,3 i 6 Međunarodni linijski prevoz putnika na teritoriji Crne Gore, prevoznik mora obavljati na osnovu dozvole za međunarodni linijski prevoz putnika koju izdaje Organ uprave. Dozvola iz stava 1 ovog člana izdaje se rješenjem na zahtjev domaćeg, odnosno stranog prevoznika. Strani prevoznik podnosi zahtjev za izdavanje dozvole iz stava 1 ovog člana, preko nadležnog organa države u kojoj ima sjedište, odnosno prebivalište. Dozvola iz stava 1 ovog člana, izdaje se na ime prevoznika, na period do pet godina i prevoznik je ne smije prenositi na drugo lice.	Potpuno usklađeno		

prevoza, a ostala preduzeća dobivaju kopije. 2. Rok valjanosti dozvole ne smije biti duži od pet godina. Rok valjanosti može se skratiti ili na zahtjev podnosioca zahtjeva za izdavanje dozvole ili na osnovu međusobne saglasnosti nadležnih tijela države članice na čijem se državnom području putnici ukrcavaju ili iskrcavaju.				
3. U dozvoli se definiše sljedeće: (a) vrsta pprevoza; (b) itinerer prevoza, posebno polazno i odredišno mjesto; (c) rok valjanosti dozvole; (d) stajališta i red vožnje.	Dozvola za međunarodni linijski prevoz Član 66 Stav 8 Sastavni djelovi dozvole iz stava 1 ovog člana su ovjeren red vožnje, cjenovnik, itinerer i plan vremena vožnje i vremena odmora vozača.	Potpuno usklađeno		
4. Komisija određuje oblik dozvole. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Regulative koji nisu ključni njezinim nadopunjavanjem, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz člana 26. stava 2. 5. Dozvole ovlašćuju njihovog(-e) imalac imaoca(-e) da pružaju usluge linijskog prevoza na državnim područjima svih država članica preko kojih linija prolazi.	Dozvola za međunarodni linijski prevoz Član 66 Stav 16 Dozvola iz stava 1 ovog člana izdaje se na obrascu koji propisuje Ministarstvo.	Djelimično usklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem Pravilnika o obrascu dozvole za javni linijski prevoz putnika	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.
6. Prevoznik koji pruža uslugu linijskog prevoza može koristiti dodatna vozila ako nastupe privremene ili vanredne okolnosti. Takva dodatna vozila mogu se koristiti samo pod uslovima koji su identični onima utvrđenima u dozvoli iz stava 3. U tom slučaju, prevoznik će osigurati da su u vozilu sljedeći dokumenti: kopija dozvole za pružanje usluge linijskog prevoza; (b) preslik ugovora sklopljenog između prevoznika koji pruža usluge linijskog prevoza i preduzeća koje prevozniku daje na raspolaganje dodatna vozila ili drugi istovrijedni dokument; (c) ovjerena vjerodostojna kopija licence Zajednice izdata prevozniku koji osigurava dodatna vozila za prevoz.	Prevoz dodatnim vozilima u međunarodnom linijskom prevozu Član 79 Međunarodni linijski prevoz putnika na određenim linijama, ukoliko se ukaže potreba, može se povremeno obavljati po istom redu vožnje dodatnim autobusima (BIS prevoz).	Potpuno usklađeno		
Član 7. Podnošenje zahtjeva za izdavanje dozvole 1. Zahtjevi za izdavanje dozvole za pružanje usluga linijskog prevoza podnose se tijelu koje izdaje dozvole. 2. Komisija određuje oblik zahtjeva. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Regulative koji nisu ključni njenim nadopunjavanjem, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz člana	Dozvola za međunarodni linijski prevoz Član 66 Stav 1 i 4 Međunarodni linijski prevoz putnika na teritoriji Crne Gore, prevoznik mora obavljati na osnovu dozvole za međunarodni linijski prevoz putnika koju izdaje Organ uprave.	Potpuno usklađeno		

26. stava 2. 3. Osobe koje podnose zahtjev za izdavanje dozvole moraju dostaviti sve dodatne podatke koje smatraju relevantnima ili koje tijelo koje izdaje dozvolu zahtijeva, posebno program vožnje koji omogućuje praćenje usklađenosti sa zakonodavstvom Zajednice o razdobljima vožnje i odmora te presliku licence Zajednice.	Uz zahtjev iz stava 3 ovog člana prilažu se: registrovan i ovjeren red vožnje, cjenovnik, itinerer, ugovor o zajedničkom obavljanju prevoza na liniji za koju se traži dozvola, plan vremena vožnje i vremena odmora vozača i drugi dokazi u skladu sa potvrđenim međunarodnim ugovorima.			
Član 8. Postupak za izdavanje dozvole 1. Dozvola se izdaje u dogovoru s tijelima svih država članica na čijim se državnim područjima putnici ukrcavaju ili iskrcavaju. Tijelo koje izdaje dozvolu prosljeđuje takvim tijelima, kao i nadležnim tijelima država članica kroz koje se prolazi bez ukrcaja ili iskrcaja putnika, kopiju zahtjeva zajedno s kopijama svih drugih relevantnih dokumenata, uključujući svoju procjenu.	Član 66 Stav 3,5 Strani prevoznik podnosi zahtjev za izdavanje dozvole iz stava 1 ovog člana, preko nadležnog organa države u kojoj ima sjedište, odnosno prebivalište. Dozvola iz stava 1 ovog člana, izdaje se domaćem i stranom prevozniku ako: - imaju usklađen, registrovan i ovjeren red vožnje; - imaju saglasnost država preko čijih teritorija se obavlja prevoz.	Potpuno usklađeno		
2. Nadležna tijela država članica od kojih se zatražila saglasnost saglasnost u roku od dva mjeseca obavijestit će tijelo koje izdaje dozvolu o svojoj odluci o zahtjevu za izdavanje dozvole. Taj se rok računa od dana prijema zahtjeva za saglasnost, koji je naveden u potvrdi o prijemu. Ako je odluka nadležnih tijela država članica od kojih je bila zatražena saglasnost negativna, u toj se odluci mora navesti odgovarajuće obrazloženje. Ako tijelo koje izdaje dozvolu ne dobije odgovor u roku od dva mjeseca, smatra se da su tijela od kojih se zatražio savjet saglasna i tijelo koje izdaje dozvolu može izdati dozvolu. Tijela država članica kroz koje se prolazi bez ukrcaja ili iskrcaja putnika mogu u roku utvrđenom u prvom podstavu obavijestiti tijelo koje izdaje dozvolu o svojim primjedbama. 3. Tijelo koje izdaje dozvolu odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole u roku od četiri mjeseca od dana kada je prevoznik podnio zahtjev za izdavanje dozvole.	Dozvola za međunarodni linijski prevoz Član 66 St. 1, 2, 3 i 6 Međunarodni linijski prevoz putnika na teritoriji Crne Gore, prevoznik mora obavljati na osnovu dozvole za međunarodni linijski prevoz putnika koju izdaje Organ uprave. Dozvola iz stava 1 ovog člana izdaje se rješenjem na zahtjev domaćeg, odnosno stranog prevoznika. Strani prevoznik podnosi zahtjev za izdavanje dozvole iz stava 1 ovog člana, preko nadležnog organa države u kojoj ima sjedište, odnosno prebivalište. Dozvola iz stava 1 ovog člana, izdaje se na ime prevoznika, na period do pet godina i prevoznik je ne smije prenositi na drugo lice.	Potpuno usklađeno		
4. Dozvola se ne izdaje u sljedećim slučajevima: (a) ako podnositelj zahtjeva za izdavanje dozvole nije sposoban pružiti uslugu prevoza koja je predmet zahtjeva uz pomoć opreme koja mu je neposredno na raspolaganju; (b) ako podnositelj zahtjeva za izdavanje dozvole nije poštovao nacionalne ili međunarodne propise o drumskom prevozu, a posebno uslove i zahtjeve koji se odnose na dozvole za obavljanje	Dozvola za međunarodni linijski prevoz Član 66 Stav 1 do 11 Međunarodni linijski prevoz putnika na teritoriji Crne Gore, prevoznik mora obavljati na osnovu dozvole za međunarodni linijski prevoz putnika koju izdaje Organ uprave.	Potpuno usklađeno		

međunarodnog prevoza u drumskom saobraćaju putnika ili je odgovoran za teške povrede zakonodavstva Zajednice iz područja prevoza u drumskom saobraćaju, posebno u pogledu pravila koja se primjenjuju na vozila i na razdoblja vožnje i odmora za vozače; (c) ako u slučaju zahtjeva za produženje dozvole uslovi za dobijanje dozvole nisu ispunjeni; (d) ako država članica na osnovu podrobne analize odluči da bi na direktnim dionicama o kojima je riječ, dotična usluga prevoza ozbiljno uticala na održivost uporedivoga prevoza koji se obavlja na osnovu jednog ugovora, ili više njih, o pružanju javnih usluga u skladu s pravom Zajednice. U svakom takvom slučaju država članica na nediskriminatroskoj osnovi utvrđuje kriterijume za određivanje bi li usluga prevoza za koju se zatražila dozvola ozbiljno utjecala na održivost prethodno spomenute uporedive usluge prevoza, te ih saopštava Komisiji na njen zahtjev; (e) ako država članica na osnovu podrobne analize odluči da glavna svrha pružanja usluge prevoza nije prevoz putnika između stajališta u različitim državama članicama. U slučaju da postojeća usluga međunarodnog autobusnog prevoza, zbog iznimnih okolnosti koje nije bilo moguće predvidjeti u trenutku davanja dozvole, na direktnim dionicama ozbiljno utječe na održivost uporedivoga prevoza uređenoga jednim ugovorom, ili više njih, o pružanju javnih usluga u skladu s pravom Zajednice, država članica može, uz saglasnost Komisije te nakon što šest mjeseci unaprijed o tome obavijesti prevoznika, privremeno ili trajno oduzeti dozvolu za obavljanje međunarodnog autobusnog prevoza. Sama činjenica da su cijene jednog prevoznika niže od cijena koje su ponudili drugi prevozdrumski prevoznici ili da dotičnu prometnu vezu već osiguravaju drugi drumski prevoznici ne opravdava odbijanje zahtjeva za izdavanje dozvole. 5. Tijelo koje izdaje dozvolu i nadležna tijela svih država članica uključenih u postupak za postizanje dogovora iz stava 1. mogu odbiti zahtjeve za izdavanje dozvole samo na osnovu razloga predviđenih ovom Regulativom. 6. Po okončanju postupka utvrđenog u st. od 1. do 5., tijelo koje izdaje dozvolu izdaje dozvolu ili službeno odbija zahtjev za izdavanje dozvole. U odlukama o odbijanju zahtjeva navode se razlozi na kojima se temelji odbijanje. U slučaju da je zahtjev revoznog preduzeća	Dozvola iz stava 1 ovog člana izdaje se rješenjem na zahtjev domaćeg, odnosno stranog prevoznika. Strani prevoznik podnosi zahtjev za izdavanje dozvole iz stava 1 ovog člana, preko nadležnog organa države u kojoj ima sjedište, odnosno prebivalište. Uz zahtjev iz stava 3 ovog člana prilažu se: registrovan i ovjeren red vožnje, cjenovnik, itinerer, ugovor o zajedničkom obavljanju prevoza na liniji za koju se traži dozvola, plan vremena vožnje i vremena odmora vozača i drugi dokazi u skladu sa potvrđenim međunarodnim ugovorima. Dozvola iz stava 1 ovog člana, izdaje se domaćem i stranom prevozniku ako: - imaju usklađen, registrovan i ovjeren red vožnje; - imaju saglasnost država preko čijih teritorija se obavlja prevoz. Dozvola iz stava 1 ovog člana, izdaje se na ime prevoznika, na period do pet godina i prevoznik je ne smije prenositi na drugo lice. Izuzetno od stava 6 ovog člana, Organ uprave može izdati dozvolu za međunarodni linijski prevoz putnika stranom prevozniku na period od godinu dana, ukoliko nema interesovanja domaćih prevoznika za obavljanje prevoza na toj liniji. Sastavni djelovi dozvole iz stava 1 ovog člana su ovjeren red vožnje, cjenovnik, itinerer i plan vremena vožnje i vremena odmora vozača. Dozvola iz stav 6 i 7 ovog člana može se produžiti na zahtjev domaćeg prevoznika. Zahtjev iz stava 9 ovog člana, podnosi se Organu uprave najkasnije tri mjeseca prije isteka važenja dozvole. Uz zahtjev za produženje dozvole pored dokaza o ispunjavanju uslova iz stav 4 i 5 ovog člana, dostavlja se i dokaz o plaćenim novčanim kaznama koje su evidentirane u prekršajnoj evidenciji Ministarstva, koji po služenoj dužnosti pribavlja Organ uprave. Ukidanje dozvole u međunardnom linijskom prevozu Član 70 Stav 1 i 2			

odbijen, države članice tom prevoznom preduzeću osiguravaju mogućnost žalbe. Tijelo koje izdaje dozvolu dužno je obavijestiti sva tijela iz stava 1. o svojoj odluci te im, prema potrebi, poslati kopiju dozvole. 7. Ako postupak za postizanje dogovora iz stava 1. ne omogućuje tijelu koje izdaje dozvolu da odluči o zahtjevu, predmet se može uputiti Komisiji na odlučivanje u roku od dva mjeseca, računano od dana kada je jedna ili više država članica od kojih se na osnovu stava 1. zatražio savjet saopštile negativnu odluku. 8. Nakon što se savjetovala s dotičnim državama članicama, Komisija mora, u roku od četiri mjeseca od dana prijema saopštenja od tijela koje izdaje dozvolu, donijeti odluku koja stupa na snagu trideset dana od dana objave dotičnih država članica. 9. Odluka Komisije primjenjuje se sve dok dotične države članice ne postignu dogovor. Član 9. Produženje ili izmjena dozvole Član 8. primjenjuje se, mutatis mutandis, na zahtjeve za produženje dozvole ili za izmjenu uslova pod kojima se moraju pružati usluge prevoza za koje se traži dozvola. U slučaju manjih izmjena uslova prevoza, posebno prilagođavanju vremenskih intervala, vozarina i redova vožnje, tijelo koje izdaje dozvolu samo obaviještava o izmjeni ostale dotične države članice. Dotične države članice mogu se dogovoriti da tijelo koje izdaje dozvolu samo odlučuje o izmjeni uslova pod kojima se pruža usluga prevoza.	Dozvola za međunarodni linijski prevoz i dozvola za tranzit ukinuće se rješenjem: - domaćem prevozniku kojem je ukinuta licenca; - domaćem prevozniku kojem je nadležni organ druge države na čijoj teritoriji se obavlja međunarodni prevoz ukinuo dozvolu koju mu je izdao; - domaćem ili stranom prevozniku ukoliko prevoz putnika ne obavlja u skladu sa odredbama ovog zakona ili međunarodnih ugovora, na predlog inspekcije za drumski saobraćaj; - domaćem ili stranom prevozniku, ukoliko ne preuzme sve potrebne dozvole za održavanje međunarodne linije i ne otpočne održavanje međunarodne linije u rokovima propisanim članom 66 stav 12 ovog zakona; - domaćem ili stranom prevozniku ukoliko prestane da obavlja prevoz; - stranom prevozniku ukoliko nadležni organ države u kojoj je registrovan strani prevoznik, ne izda dozvolu domaćem prevozniku. U slučaju ukidanja dozvole domaćem prevozniku iz stava 1 alineja 3 ovog člana, Organ uprave zatražiće od stranog prevoznika, preko nadležnog organa druge države, zaključivanje ugovora o zajedničkom obavljanju prevoza na određenoj međunarodnoj liniji sa drugim prevoznikom iz Crne Gore.			
Član 10. Istek roka važenja dozvole 1. Ne dovodeći u pitanje odredbe Regulative (EZ) br. 1370/2007 Evropskog parlamenta i Savjeta od 23. oktobra 2007. o uslugama javnog željezničkog i prevoza u drumskom saobraćaju putnika (1), dozvola za pružanje usluga linijskog prevoza prestaje važiti istekom roka važenja ili tri mjeseca nakon što je tijelo koje izdaje dozvolu odimalacimaocadozvole primilo obavijest o namjeri posljednjega da prestane pružati usluge prevoza. Takva obavijest sadrži odgovarajuće obrazloženje.	Dozvola za međunarodni linijski prevoz Član 66 Stav 6 Dozvola iz stava 1 ovog člana, izdaje se na ime prevoznika, na period do pet godina i prevoznik je ne smije prenositi na drugo lice.	Potpuno usklađeno		

2. Ako više nema potražnje za uslugama prevoza, razdoblje objave iz stava 1. je jedan mjesec. 3. Tijelo koje izdaje dozvolu obaviještava nadležna tijela drugih dotičnih država članica o isteku roka važenja dozvole. 4. Imalac Imaoc dozvole dužan je jedan mjesec unaprijed na odgovarajući način obavijestiti korisnike usluge prevoza o prestanku pružanja dotične usluge prevoza.	Ukidanje dozvole u međunardnom linijskom prevozu Član 70 Stav 1 alineja 5 i stav 5 - domaćem ili stranom prevozniku ukoliko prestane da obavlja prevoz; Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana, može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.	Potpuno usklađeno		
Član 11. Obaveze prevoznika 1. Osim u slučaju više sile, prevoznik koji pruža redovnu uslugu prevoza mora, do isteka roka važenja dozvole, preduzeti sve mjere kako bi osigurao uslugu prevoza koja ispunjava standarde u pogledu kontinuiteta, redovitosti i kapaciteta te druge uslove koje je propisalo nadležno tijelo u skladu s članom 6. stavom 3.	Linijski prevoz putnika Član 34 Linijski prevoz putnika je prevoz koji se obavlja na određenim relacijama, prema registrovanom redu vožnje, unaprijed utvrđenoj cijeni prevoza u skladu sa zakonom kojim su uređeni ugovori o prevozu u drumskom saobraćaju i u skladu sa opštim uslovima prevoza.	Potpuno usklađeno		
2. Prevoznik objavljuje itinerer, stajališta autobusa, red vožnje, vozarine i uslove prevoza na takav način da su ti podaci lako dostupni svim korisnicima.	Način obavljanja međunarodnog linijskog prevoza Član 69 Stav 5 Domaći prevoznik koji obavlja međunarodni linijski prevoz putnika je dužan da objavi početak obavljanja međunarodnog prevoza na određenoj liniji i red vožnje najmanje osam dana prije početka obavljanja prevoza putem medija, štampanih ili elektronskih.	Potpuno usklađeno		
3. Ne dovodeći u pitanje Regulativu (EZ) br. 1370/2007, dotične države članice mogu, na osnovu zajedničkog sporazuma i u dogovoru s imalacimaocem dozvole, izmijeniti uslove prevoza koji uređuju pružanje usluge linijskog prevoza.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
POGLAVLJE IV. USLUGE POVREMENOG PREVOZPREVOZA I DRUGE USLUGE PREVOZPREVOZA IZUZETE IZ OBAVEZE DOBIVANJA DOZVOLE Član 12. Kontrolni dokumenti 1. Za pružanje usluga povremenog prevoza potrebno je imati putni list, osim za usluge prevoza iz člana 5. stava 3. drugog podstava. 2. Prevoznik koji pruža usluge povremenog prevoza ispunjava putni list prije svake vožnje. 3. Putni list sadrži barem sljedeće podatke: (a) vrstu prevoza;	Dokumentacija koja se mora nalaziti u autobusu Član 84 U autobusu prevoznika kojim se obavlja vanlinijski prevoz putnika u unutrašnjem drumskom saobraćaju mora se nalaziti spisak putnika, potpisan i ovjeren od strane prevoznika. U autobusu prevoznika kojim se obavlja vanlinijski prevoz u međunarodnom prevozu putnika, mora se nalaziti pravilno i potpuno popunjen putni list, koji je potpisan i ovjeren (stavljanjem pečata, datuma i potpisa) od strane prevoznika i organa uprave nadležanog za	Potpuno usklađeno		

(b) glavni itinerer; (c) prevoznika(-e) koji pruža(ju) uslugu prevoza. 4. Knjige putnih listova isporučuju nadležna tijela države članice poslovnog sjedišta prevoznika i tijela koja navedena nadležna tijela imenuju. 5. Komisija određuje oblik putnog lista i knjige putnih listova te način njihove uporabe. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Regulative koji nisu ključni njezinim nadopunjavanjem, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz člana 26. stava 2. 6. U slučaju usluga posebnog linijskog prevoza iz člana 5. stava 2. trećeg podstava, ugovor ili njegova ovjerena vjerodostojna kopija služi kao kontrolni dokument.	poslove carine na graničnom prelazu prilikom ulaska i izlaska vozila iz Crne Gore. Putni list prevoznik je dužan popuniti prije početka putovanja u dva primjerka od čega se jedan primjerak mora nalaziti u vozilu, a drugi primjerak ostaje u stvarnom sjedištu prevoznika. Putni list sadrži podatke o: vrsti prevoza, nazivu prevoznika ili drugog pravnog lica, itinereru, registarskom broju vozila, voznom osoblju i spisku putnika. Putne listove na zahtjev domaćeg prevoznika, izdaje rješenjem Organ uprave u vidu knjige putnih listova sa po 25 primjeraka duplikata putnih listova. Domaći prevoznik knjigu putnih listova ne smije prenositi na drugo lice. Za izdavanje knjige iz stava 5 ovog člana, plaća se naknada. Visinu naknade iz stava 7 ovog člana, propisuje Vlada. Evidenciju o izdatimputnim listovima vodi prevoznik. Obrazac putnog lista i način njegovog popunjavanja i vođenje evidencije propisuje Ministarstvo.			
Član 13. Lokalni izleti Prevoznik može, u okviru međunarodnih usluga povremenog pprevoza, obavljati povremeni prevoz (lokalne izlete) u državi članici koja nije država poslovnog sjedišta prevoznika. Takve usluge prevoza namijenjene su stranim putnicima, a prije ih je pružao isti prevoznik u okviru usluga međunarodnog prevoza spomenutih u prvome stavu, i pružaju se istim vozilom ili drugim vozilom istoga prevoznika ili skupine prevoznika.	Povremeni prevoz Član 81 Stav 3 i 4 Gore i država koje su potpisnice Interbus ugovora prevoznik mora obavljati u skladu sa tim ugovorom. Povremeni prevoz putnika u međunarodnom drumskom saobraćaju između Crne Gore i država koje nijesu potpisnice Interbus ugovora prevoznik mora obavljati u skladu sa bilateralnim ugovorima i ovim zakonom.	Potpuno usklađeno		
POGLAVLJE V. KABOTAŽA Član 14. Opšte načelo Svaki prevoznik koji pruža usluge prevoza u drumskom saobraćaju putnika kao javne usluge i imalac je licence Zajednice može, pod uslovima utvrđenima u ovome poglavlju te bez diskriminacije na osnovu prevoznikova državljanstva ili mjesta poslovnoga sjedišta, obavljati kabotažu, kako je određeno u članu 15.	Kabotaža i prevoz iz ili za treće države Član 16 Stranom prevozniku zabranjeno je obavljanje kabotaže ili prevoza iz ili za treće države. Izuzetno od stava 1 ovog člana, strani prevoznik može da obavlja kabotažu ako je utvrđena međunarodnim ugovorom ili ako ima dozvolu za kabotažu koju izdaje Organ uprave. Dozvola iz stava 2 ovog člana, izdaje se na osnovu	Potpuno usklađeno		

Član 15. Dopuštena kabotaža Kabotaža je dopuštena za sljedeće usluge: (a) usluge posebnog linijskog prevoza pod uslovom da se pružaju na osnovu ugovora sklopljenog između organizatora i prevoznika; (b) usluge povremenog prevoza; (c) usluge linijskog prevoza koje pruža strani prevoznik u državi članici domaćinu, u okviru međunarodnih usluga linijskog prevoza, u skladu s ovom Regulativom, osim usluga prevoza za potrebe urbanog središta ili aglomeracije ili potreba prevoza između tog središta ili te aglomeracije i okolnih područja. Kabotaža se ne obavlja neovisno od takve usluge međunarodnog prevoza. Član 16. Pravila koja se primjenjuju na kabotažu 1. Ako zakonodavstvom Zajednice nije drukčije propisano, na obavljanje kabotaže primjenjuju se zakoni i drugi propisi koji važe u državi članici domaćinu, uzimajući u obzir: (a) uslove koji uređuju ugovor o prevozu; (b) masu i dimenzije drumskih vozila;HR 07/Sv. 12 Službeni list Evropske unije 159 (c) zahtjeve u pogledu prevoza određenih kategorija putnika, i to školaraca, djece i osoba smanjene pokretljivosti; (d) vrijeme vožnje i razdoblja odmora; (e) porez na dodanu vrijednost (PDV) na usluge prevoza. Mase i dimenzije iz tačke (b) prvog podstava mogu, prema potrebi, premašiti one koje se primjenjuju u državi članici poslovnoga sjedišta prevoznika, ali ni pod kojim uslovom ne smiju premašiti ograničenja koja je država članica koja je domaćin propisala u unutarnjem prometu ili tehnička obilježja spomenuta u dokazima iz člana 6. stava 1. Direktive 96/53/EZ. 2. Ako zakonodavstvom Zajednice nije drukčije propisano, na kabotažu koja čini dio usluga prevoza iz člana 15. tačke (c), primjenjuju se zakoni i drugi propisi koji se u državi članici koja je domaćin primjenjuju na dozvole, javne nabavke, pravce koje treba opsluživati i u pogledu redovitosti, kontinuiteta i učestalosti usluga prevoza kao i na itinerere. 3. Tehnički standardi u pogledu konstrukcije i opreme za vozila koja obavljaju kabotažu jednaki su onima utvrđenima za vozila u međunarodnom prometu.	podnijetog zahtjeva i izvršene procjene transportnih kapaciteta domaćih prevoznika. Procjenu iz stava 3 ovog člana, vrši Organ uprave u roku od osam dana od dana podnošenja zahtjeva. Ukoliko Organ uprave procjenom iz stava 4 ovog člana utvrdi da u Crnoj Gori nema transportnih kapaciteta za koju je podnijet zahtjev za izdavanje dozvole za kabotažu, zahtjev za izdavanje dozvole za kabotažu objavljuje se na internet stranici Organa uprave, radi dodatne provjere eventualnog posjedovanja prevoznih sredstava za kabotažu u Crnoj Gori. Ukoliko se u roku od osam dana od dana objavljivanja zahtjeva iz stava 5 ovog člana, ne prijave domaći prevoznici za obavljanje prevoza putnika i prevoza tereta na teritoriji Crne Gore, izdaje se dozvola stranom prevozniku za kabotažu. Strani prevoznik može da obavlja prevoz putnika i tereta ako ima dozvolu za obavljanje prevoza za treće države ili iz trećih država u Crnu Goru, na osnovu potvrđenog međunarodnog ugovora.			

4. Kako bi se spriječio svaki oblik diskriminacije na osnovu državljanstva ili mjesta poslovnog sjedišta, nacionalni zakoni i drugi propisi iz st. 1. i 2. primjenjuju se na strane prevoznike pod uslovima koji su jednaki onima koji važe za prevoznike sa sjedištem u državi članici domaćinu. Član 17. Kontrolni dokumenti za kabotažu 1. Za obavljanje kabotaže u obliku usluga povremenog prevoza potrebno je posjedovati putni list, kao što je navedeno u članu 12., koji se mora nalaziti u vozilu i na zahtjev pokazati ovlaštenom inspektoru. 2. Sljedeći podaci unose se u putni list: (a) polazno i odredišno mjesto prevoza; (b) datum polaska i datum okončanja prevoza. 3. Putni listovi isporučuju se u knjigama, kako je navedeno u članu 12., koje je ovjerilo nadležno tijelo u državi članici poslovnoga sjedišta. 4. U slučaju posebnih usluga linijskog prevoza, ugovor sklopljen između prevoznika i organizatora prevoza ili ovjerena vjerodostojna kopija tog ugovora služi kao kontrolni dokument. Međutim, putni list popunjava se u obliku mjesečnog izvještaja. 5. Upotrijebljeni putni listovi vraćaju se nadležnom tijelu u državi članici poslovnog sjedišta u skladu s postupcima koje će to tijelo utvrditi.				
POGLAVLJE VI. KONTROLE I KAZNE Član 18. Vozne karte 1. Prevoznici koji pružaju usluge linijskog prevoza, osim usluga posebnog linijskog prevoza, izdaju ili pojedinačne ili skupne vozne karte u kojima je navedeno: (a) polazno i odredišno mjesto i, prema potrebi, povratna vožnja; (b) rok važenja karte; (c) vozarina.	Vozna karta u međugradskom linijskom prevozu Član 56 i 76 Putnik koji koristi međugradski linijski prevoz, mora da ima voznu kartu koja sadrži: naziv prevoznika, serijski broj vozne karte, mjesto ulaska i izlaska, datum i vrijeme izdavanja karte, vrijeme važenja karte, cijenu prevoza i podatke o uračunatoj, odnosno neuračunatoj staničnoj usluzi ili obavještenje o načinu plaćanju stanične usluge, a za prevoz putničkog prtljaga numerisanu potvrdu koja sadrži naziv, pečat prevoznika i visinu naknade za prevoz prtljaga. Prevoznik i vozno osoblje dužno je da putniku u međugradskom linijskom prevozu, po ulasku u autobus, izdaju čitko popunjenu voznu kartu i potvrdu za prevoz putničkog prtljaga iz stava 1 ovog člana	Potpuno usklađeno		

2. Vozna karta iz stava 1. pokazuje se na zahtjev ovlaštenom inspektoru.	Vozna karta u međugradskom linijskom prevozu Član 56 Putnik koji koristi međugradski linijski prevoz, mora da ima voznu kartu koja sadrži: naziv prevoznika, serijski broj vozne karte, mjesto ulaska i izlaska, datum i vrijeme izdavanja karte, vrijeme važenja karte, cijenu prevoza i podatke o uračunatoj, odnosno neuračunatoj staničnoj usluzi ili obavještenje o načinu plaćanju stanične usluge, a za prevoz putničkog prtljaga numerisanu potvrdu koja sadrži naziv, pečat prevoznika i visinu naknade za prevoz prtljaga. Prevoznik i vozno osoblje dužno je da putniku u međugradskom linijskom prevozu, po ulasku u autobus, izdaju čitko popunjenu voznu kartu i potvrdu za prevoz putničkog prtljaga iz stava 1 ovog člana Vozna karta u međunarodnom linijskom prevozu Član 77 verzija člana - 45/2005, 75/2010 Putnik koji koristi međunarodni linijski prevoz mora da ima voznu kartu koja sadrži podatke iz člana 56 stava 1 ovog zakona. Prevoznik i vozno osoblje dužno je da putniku u međunarodnom linijskom prevozu, po ulasku u autobus, izdaju čitko popunjenu voznu kartu i potvrdu za prevoz putničkog prtljaga iz stava 1 ovog člana. Ovlašćenje inspektora Član 134 Stav 1 Tačka 1 Pored ovlašćenja utvrđenih Zakonom o inspekcijskom nadzoru, inspektor odnosno komunalni inspektor je ovlašćen da: 1) zaustavlja i pregleda: motorna vozila kao i njhovu unutrašnjost; autobuske stanice; autobuska stajališta; teretne stanice; stvarno sjedište prevoznika; ugovore; prevozne isprave; licence; izvode licence; dozvole; odobrenja, rješenje, redove vožnje, poslovne knjige i drugu dokumentaciju koja omogućava uvid u poslovanje	Potpuno usklađeno		

	prevoznika, lica koje upravlja autobuskom stanicom ili teretnom stanicom, kao i da utvrđuje identitet tih lica i lica zatečenih u motornom vozilu; 2) naredi otklanjanje nedostataka u vezi: ispunjavanja propisanih uslova za obavljanje javnog prevoza putnika i tereta; prevoza za sopstvene potrebe; uslova za rad autobuskih stanica i teretnih stanica; u vezi ispunjavanja uslova za pravna lica ovlašćena od strane Ministarstva, uredne kontrole tehničke ispravnosti vozila; pridržavanja reda vožnje; izvršavanja zadataka i poslova stručnog i voznog osoblja			
Član 19. Inspekcijski nadzori na cesti i u preduzećima 1. Tokom vožnje u vozilu se treba nalaziti dozvola ili kontrolni dokument koji se pokazuje na zahtjev ovlaštenog inspektora. 2. Prevoznici koji pružaju usluge međunarodnog prevoza putnika običnim i turističkim autobusima moraju dopustiti obavljanje svih pregleda kojima se osigurava pravilno obavljanje prevoza, posebno u pogledu razdoblja vožnje i odmora. U smislu sprovođenja ove Regulative, ovlašteni inspektori imaju pravo: (a) pregledati poslovne knjige i drugu dokumentaciju u vezi s djelatnošću prevoznoga preduzeća; (b) napraviti kopije ili uzeti izvatke iz poslovnih knjiga i poslovne dokumentacije; (c) na pristup u svaki objekt, zemljište i vozilo preduzeća; (d) zatražiti predočenje svih podataka iz poslovnih knjiga, dokumentacije ili baza podataka.	IX. NADZOR Član 132 Nadzor nad primjenom ovog zakona i drugih propisa iz oblasti drumskog saobraćaja u odnosu na javni prevoz putnika i tereta i prevoz za sopstvene potrebei šatl prevozu u unutrašnjem drumskom saobraćaju i međunarodnom drumskom saobraćaju vrši Ministarstvo. Nadležni organ jedinice lokalne uprave vrši nadzor nad primjenom ovog zakona u odnosu na javni prevoz putnika i prevoz za sopstvene potrebe u gradskom i prigradskom, linijskom i slobodnom saobraćaju, kao i javni prevoz tereta, auto taksi i šatl prevoz na teritoriji jedinice lokalne uprave. Izuzetno od st. 1 i 2 ovog člana nadzor nad primjenom člana 9 ovog zakona vrši i organ uprave nadležan za policijske poslove. Član 133 Poslove inspekcijskog nadzora u okviru nadležnosti Ministarstva iz člana 132 stav 1 ovog zakona vrši inspektor za drumski saobraćaj (u daljem tekstu: inspektor) u skladu sa ovim zakonom i Zakonom o inspekcijskom nadzoru. Poslove inspekcijskog nadzora u okviru nadležnosti jedinice lokalne samouprave iz člana 132 stav 2 ovog zakona vrši komunalni inspektor. Komunalni nadzor u okviru nadležnosti jedinice lokalne samouprave iz člana 132 stav 2 na obezbjeđivanju komunalnog reda nad primjenom odredbi ovog zakona	Potpuno usklađeno		

	vrši komunalni policajac. Poslove inspekcijskog nadzora u okviru nadležnosti organa uprave nadležnog za policijske poslove iz člana 132 stav 3 ovog zakona vrši ovlašćeno službeno lice organa uprave nadležnog za policijske poslove. Član 134 Pored ovlašćenja utvrđenih Zakonom o inspekcijskom nadzoru, inspektor odnosno komunalni inspektor je ovlašćen da: 1) zaustavlja i pregleda: motorna vozila kao i njhovu unutrašnjost; autobuske stanice; autobuska stajališta; teretne stanice; stvarno sjedište prevoznika; ugovore; prevozne isprave; licence; izvode licence; dozvole; odobrenja, rješenje, redove vožnje, poslovne knjige i drugu dokumentaciju koja omogućava uvid u poslovanje prevoznika, lica koje upravlja autobuskom stanicom ili teretnom stanicom, kao i da utvrđuje identitet tih licai lica zatečenih u motornom vozilu; 2) naredi otklanjanje nedostataka u vezi: ispunjavanja propisanih uslova za obavljanje javnog prevoza putnika i tereta; prevoza za sopstvene potrebe; uslova za rad autobuskih stanica i teretnih stanica; u vezi ispunjavanja uslova za pravna lica ovlašćena od strane Ministarstva, uredne kontrole tehničke ispravnosti vozila; pridržavanja reda vožnje; izvršavanja zadataka i poslova stručnog i voznog osoblja. Član 135 Pored upravnih mjera i radnji utvrđenih Zakonom o inspekcijskom nadzoru, inspektor odnosno komunalni inspektor preduzima i sljedeće mjere i radnje: 1) isključi vozilo kojim se vrši javni prevoz putnika i tereta u unutrašnjem drumskom saobraćaju, odnosno prevoz za sopstvene potrebe suprotno ovom zakonu i drugim propisima, odredi mjesto parkiranja vozila, oduzme saobraćajnu dozvolu i registarske tablice u trajanju od 48 sati, a u slučaju ponovnog isključivanja vozila u trajanju od sedam dana, odnosno do 30 dana ukoliko zabranjenu radnju ponovi, pri čemu sve			

	posljedice i troškove nastale u vezi isključenja snosi prevoznik; 2) zabrani:vršenje prevoza u unutrašnjem drumskom saobraćaju i korišćenje objekata i sredstava, ako se prevoz obavlja, odnosno objekti i sredstva koriste suprotno propisima; 3) isključi vozilo kojim se vrši javni prevoz putnika i tereta u međunarodnom drumskom saobraćaju odnosno prevoz za sopstvene potrebe suprotno ovom zakonu i drugim propisima, odredi mjesto parkiranja vozila, oduzme saobraćajnu dozvolu i registarske tablice u trajanju od 48 sati, a u slučaju ponovnog isključivanja vozila u trajanju od sedam dana, odnosno do 30 dana ukoliko zabranjenu radnju ponovi, pri čemu sve posljedice i troškove nastale u vezi isključenja snosi prevoznik; 4) zabrani:vršenje prevoza u međunarodnom drumskom saobraćaju i korišćenje objekata i sredstava, ako se prevoz obavlja, odnosno objekti i sredstva koriste suprotno propisima; dalje kretanje putevima Crne Gore stranom prevozniku i sprovede ga na granični prelaz na koji je ušao, ako u vozilu nema original dozvolu za prevoz; dalje obavljanje međunarodnog prevoza domaćem prevozniku koji nema original dozvolu za međunarodni prevoz. Organ uprave u slučajevima iz ove tačke donosi rješenje o oduzimanju dozvole najkasnije u roku od tri dana od dana privremenog oduzimanja koje je konačno u upravnom postupku. Izuzetno, ukoliko je to u interesu obavljanja prevoza, organ uprave može izreći opomenu prevozniku i vratiti mu privremeno oduzetu dozvolu; 5) privremeno oduzme dozvolu u međunarodnom drumskom saobraćaju za prevoz ukoliko posumnja u njenu ispravnost, odnosno ukoliko prevoznik obavlja prevoz suprotno ovom zakonu ili međunarodnom ugovoru, o čemu bez odlaganja obavještava organ uprave; 6) zabrani pristup stranom prevozniku na teritoriju Crne Gore u slučaju težih ili ponovljenih povreda ovog zakona			

	ili međunarodnih ugovora. Organ uprave u slučajevima iz ove tačke može izreći privremenu zabranu obavljanja prevoza u drumskom saobraćaju na teritoriji Crne Gore za period od tri do dvanaest mjeseci, s tim da ako se ova mjera izriče prvi put, njeno trajanje ne može biti duže od šest mjeseci. Član 136 Ministarstvo propisom određuje službeno odijelo inspektora, oznake na službenom vozilu i signalizaciju koju je inspektor dužan koristiti prilikom vršenja inspekcijskog nadzora. Član 137 Nadležni organ carinske službe na graničnom prijelazu, odnosno na drugom mjestu gdje se obavlja carinski nadzor ovlašćen je: - da pregleda da li prevoznik ima dozvolu i druge isprave propisane ovim zakonom, drugim propisima i međunarodnim ugovorima, kao i da li prevoznik obavlja prevoz u skladu sa tim ispravama; - da zabrani dalje kretanje vozila stranom prevozniku, ukoliko utvrdi da strani prevoznik prilikom ulasku u Crnu Goru, odnosno izlasku iz Crne Gore, nema u stranom vozilu original važeće dozvole za međunarodni javni prevoz putnika ili tereta ili original druge odgovarajuće isprave; - zabrani izlazak vozila iz Crne Gore domaćem prevozniku, odnosno utvrdi povrede odredaba ovog zakona, ukoliko domaći prevoznik prilikom izlaska iz Crne Gore odnosno ulaska u Crnu Goru, nema izvod iz licence u vozilu, original važeće dozvole za međunarodni javni prevoz putnika ili tereta ili original druge odgovarajuće isprave. Nadležni organ carinske službe će o zabrani ili utvrđenim povredama iz stava 1 ovog člana u roku od 24 sata obavijestiti Organ uprave.			

Član 20. Međusobna pomoć Države članice se međusobno pomažu u osiguranju primjene ove Regulative i praćenju njene primjene. Informacije razmjenjuju preko nacionalnih kontaktnih tačaka uspostavljenih na osnovu člana 18. Regulative (EZ) br. 1071/2009.	Nema odgovarajuće odredbe	Neusklađeno	Potpuna usklađenost će se postići naknadnim izmjenama zakona kojima će se odrediti nacionalna kontaktna tačka odgovorna za razmjenu podataka s drugim državama članicama	Do ulaska CG u EU
Član 21. Oduzimanje licenca Zajednice i dozvola 1. Nadležna tijela države članice poslovnog sjedišta prevoznika oduzimaju licencu Zajednice ako: (a) imalac licence više ne ispunjava uslove iz člana 3. stava 1.; ili (b) je imalac predočio netočne informacije o podacima koji su bili potrebni za izdavanje licence Zajednice. 2. Tijelo koje izdaje dozvolu oduzima dozvolu kada imalac više ne ispunjava uslove na osnovu kojih je dozvola prema ovoj Regulativi bila izdata, posebno ako to zatraži država članica u kojoj prevoznik ima poslovno sjedište. Navedeno tijelo mora odmah obavijestiti nadležna tijela dotične države članice. Član 22. Sankcionisanje povreda od strane države članice poslovnog sjedišta 1. U slučaju ozbiljne povrede zakonodavstva Zajednice o drumskom prevozu, počinjene ili utvrđene u bilo kojoj državi članici, posebno u pogledu pravila koja se primjenjuju na vozila, razdoblja vožnje i odmora za vozače i pružanje usporednih ili privremenih usluga prevoza bez dozvole, kako je utvrđeno u petom podstavu člana 5. stava 1., nadležna tijela države članice u kojoj prevoznik koji je počinio povredu ima poslovno sjedište, preduzimaju odgovarajuće mjere za rješavanje predmeta, koje, ako je to predviđeno nacionalnim zakonodavstvom, mogu uključivati opomenu. To može, između ostalog, dovesti do izricanja sljedećih upravnih kazni: (a) privremeno ili trajno oduzimanje nekih ili svih ovjerenih vjerodostojnih kopija licence Zajednice; (b) privremeno ili trajno oduzimanje licence Zajednice. Te se kazne mogu odrediti nakon donošenja konačne odluke u	Privremeno ukidanje licence Član 30 Organ uprave odnosno nadležni organ lokalne uprave koji je izdao licencu može privremeno ukinuti licencu rješenjem ako je prevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravosnažnom odlukom prekršajnog organa bio kažnjen za teži prekršaj iz člana 20 stav 2 i 3 ovog zakona. Licenca se privremeno ukida prevozniku u trajanju najviše do šest mjeseci. Prevoznik je dužan da u roku od osam dana od dana prijema rješenja o privremenom ukidanju licence, vrati licencu organu koji je licencu izdao zajedno sa izvodima licence. Rok iz stava 2 ovog člana počinje da teče danom vraćanja licence. Organ koji je izdao rješenje o privremenom ukidanju licence obavještava nadležnu inspekciju za drumski saobraćaj, odnosno komunalnu inspekciju. Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja. Trajno ukidanje licence Član 31 Licenca se trajno ukida rješenjem organa koji je izdao licencu ako:	Potpuno usklađeno		

predmetu, pri čemu je potrebno voditi računa o ozbiljnosti povrede koju je imalac licence Zajednice počinio, kao i o ukupnom broju ovjerenih vjerodostojnih kopija licence kojima imalac navedene licence Zajednice raspolaže, a koje se tiču međunarodnog prometa.	1) prevoznik prestane da ispunjava uslove za izdavanje licence; 2) se utvrdi da je licenca izdata na osnovu netačnih podataka; 3) prevoznik obavlja prevoz u suprotnosti sa izdatom licencom; 4) prevoznik prestane da obavlja djelatnost prevoza. Prevoznik je dužan da u roku od osam dana od dana prijema rješenja o trajnom ukidanju licence, vrati licencu organu koji je licencu izdao zajedno sa izvodima licence. Organ koji je izdao rješenje o ukidanju licence obavještava nadležnu inspekciju za drumski saobraćaj, odnosno komunalnu inspekciju. Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja. Ukidanje dozvole u međunardnom linijskom prevozu Član 70 Dozvola za međunarodni linijski prevoz i dozvola za tranzit ukinuće se rješenjem: - domaćem prevozniku kojem je ukinuta licenca; - domaćem prevozniku kojem je nadležni organ druge države na čijoj teritoriji se obavlja međunarodni prevoz ukinuo dozvolu koju mu je izdao; - domaćem ili stranom prevozniku ukoliko prevoz putnika ne obavlja u skladu sa odredbama ovog zakona ili međunarodnih ugovora, na predlog inspekcije za drumski saobraćaj; - domaćem ili stranom prevozniku, ukoliko ne preuzme sve potrebne dozvole za održavanje međunarodne linije i ne otpočne održavanje međunarodne linije u rokovima propisanim članom 66 stav 12 ovog zakona; - domaćem ili stranom prevozniku ukoliko prestane da obavlja prevoz; - stranom prevozniku ukoliko nadležni organ države u kojoj je registrovan strani prevoznik, ne izda dozvolu domaćem prevozniku.			

2. Nadležna tijela države članice poslovnog sjedišta izvijestit će, što je moguće prije, a najkasnije u roku od šest tjedana od dana kada su donijela konačnu odluku u tom predmetu, nadležna tijela države članice u kojoj su povrede bile počinjene, jesu li, i ako da, koje kazne predviđene stavom 1. bile izrečene. Ako takve kazne nisu izrečene, nadležna tijela države članice poslovnoga sjedišta navode razloge za to.	Razmjena informacija Član 130 Ministarstvo je dužno da razmenjuje podatke o licencama za prevoz, sertifikatima o stručnoj osposobljenosti, potvrdama za vozače, obavještenja o izvršenim prekršajima i preduzetim administrativnim mjerama sa nadležnim organima drugih država, na principu reciprociteta. Razmjena informacija između Organa uprave i nadležnih organa druge države Član 131 Organ uprave dužan je da obavještava nadležne organe države na čijoj teritoriji se nalazi sjedište odnosno prebivalište stranog prevoznika, odnosno na čijoj teritoriji je registrovano vozilo, o povredama zakona i sporazuma o uređivanju prevoza u međunarodnom drumskom saobraćaju i preduzetim mjerama.	Potpuno usklađeno		
3. Nadležna tijela dužna su osigurati da su kazne koje su prevozniku bile nametnute u cjelini razmjerne povredi ili povredama zbog kojih su takve kazne i bile nametnute, vodeći pritom računa o svakoj kazni koja je bila nametnuta za istu povredu u državi članici u kojoj je povreda bila utvrđena. 4. Ovaj član ne dovodi u pitanje mogućnost nadležnih tijela države članice u kojoj prevoznik ima poslovno sjedište da pokrenu postupak pred nacionalnim sudovima. U slučaju pokretanja takvih postupaka, dotično nadležno tijelo dužno je obavijestiti nadležna tijela država članica u kojima su povrede bile utvrđene.	Kaznene odredbe Clan 138 do 143	Potpuno usklađeno		
5. Države članice prevoznicima osiguravaju pravo na žalbu protiv svake upravne kazne koja im je bila izrečena u skladu s ovim članom.	Postupak dobijanja licence Član 25 Stav 6 Protiv rješenja iz stava 5 ovog člana, može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Brisanje redova vožnje u međugradskom linijskom prevozu Član 49 Stav 3	Potpuno usklađeno		

	Protiv rješenja iz stav 1 i 2 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Ukidanje dozvole u međunardnom linijskom prevozu Član 70 Stav 5 Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana, može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.			
Član 22. Sankcionisanje povreda od strane države članice poslovnog sjedišta 1. U slučaju ozbiljne povrede zakonodavstva Zajednice o drumskom prevozu, počinjene ili utvrđene u bilo kojoj državi članici, posebno u pogledu pravila koja se primjenjuju na vozila, razdoblja vožnje i odmora za vozače i pružanje usporednih ili privremenih usluga prevoza bez dozvole, kako je utvrđeno u petom podstavu člana 5. stava 1., nadležna tijela države članice u kojoj prevoznik koji je počinio povredu ima poslovno sjedište, poduzimaju odgovarajuće mjere za rješavanje predmeta, koje, ako je to predviđeno nacionalnim zakonodavstvom, mogu uključivati opomenu. To može, između ostalog, dovesti do izricanja sljedećih upravnih kazni: (a) privremeno ili trajno oduzimanje nekih ili svih ovjerenih vjerodostojnih kopija licence Zajednice; (b) privremeno ili trajno oduzimanje licence Zajednice. Te se kazne mogu odrediti nakon donošenja konačne odluke u predmetu, pri čemu je potrebno voditi računa o ozbiljnosti povrede koju je imalac licence Zajednice počinio, kao i o ukupnom broju ovjerenih vjerodostojnih kopija licence kojima imalac navedene licence Zajednice raspolaže, a koje se tiču međunarodnog prometa.	Kaznene odredbe Clan 138 do 143	Potpuno usklađeno		
2. Nadležna tijela države članice poslovnog sjedišta izvijestit će, što je moguće prije, a najkasnije u roku od šest sedmica od dana kada su donijela konačnu odluku u tom predmetu, nadležna tijela države članice u kojoj su povrede bile počinjene, jesu li, i ako da, koje kazne predviđene stavom 1. bile izrečene. Ako takve kazne nisu izrečene, nadležna tijela države članice poslovnoga sjedišta navode razloge za to.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprimjenjivo		

3. Nadležna tijela dužna su osigurati da su kazne koje su prevozniku bile nametnute u cjelini razmjerne povredi ili povredama zbog kojih su takve kazne i bile nametnute, vodeći pritom računa o svakoj kazni koja je bila nametnuta za istu povredu u državi članici u kojoj je povreda bila utvrđena. 4. Ovaj član ne dovodi u pitanje mogućnost nadležnih tijela države članice u kojoj prevoznik ima poslovno sjedište da pokrenu postupak pred nacionalnim sudovima. U slučaju pokretanja takvih postupaka, dotično nadležno tijelo dužno je obavijestiti nadležna tijela država članica u kojima su povrede bile utvrđene.	Kaznene odredbe Clan 138 do 143	Potpuno usklađeno		
5. Države članice prevoznicima osiguravaju pravo na žalbu protiv svake upravne kazne koja im je bila izrečena u skladu s ovim članom.	Postupak dobijanja licence Član 25 Stav 6 Protiv rješenja iz stava 5 ovog člana, može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno glavnom administratoru, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Brisanje redova vožnje u međugradskom linijskom prevozu Član 49 Stav 3 Protiv rješenja iz stav 1 i 2 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja. Ukidanje dozvole u međunardnom linijskom prevozu Član 70 Stav 5 Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana, može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.	Potpuno usklađeno		
Član 23. Sankcionisanje povreda od strane države članice domaćina 1. Ako nadležna tijela države članice utvrde ozbiljnu povredu ove Regulative ili zakonodavstva Zajednice o drumskom prometu, koju je moguće pripisati stranom prevozniku, država članica na području koje je povreda utvrđena dužna je što je moguće prije, a najkasnije u roku od šest sedmica od donošenja konačne odluke u predmetu, nadležnim tijelima države članice u kojoj prevoznik ima poslovno	Kaznene odredbe Član 138-143	Potpuno usklađeno		

sjedište proslijediti sljedeće informacije: (a) opis povrede te datum i vrijeme kada je povreda bila počinjena; (b) kategoriju, vrstu i ozbiljnost povrede; i (c) nametnute i izvršene kazne. Nadležna tijela države članice domaćina mogu od nadležnih tijela države članice poslovnog sjedišta zatražiti nametanje upravnih kazni u skladu s članom 22. 2.Ne dovodeći u pitanje bilo kakav kazneni progon, nadležna tijela države članice domaćina ovlaštena su nametnuti kazne stranom prevozniku koji je prilikom obavljanja kabotaže poo ovu Regulativu ili nacionalne pravne propise ili pravne propise Zajednice o drumskom prevozu na njenom području. Takve kazne se nameću na nediskriminirajućoj osnovi i mogu biti u obliku, između ostalog, opomene ili, u slučaju ozbiljne povrede, privremene zabrane obavljanja kabotaže na državnom području države članice koja je domaćin, a u kojoj je povreda bila počinjena. 3. Države članice prevoznicima osiguravaju pravo na žalbu protiv svake upravne kazne koja im je bila nametnuta u skladu s ovim članom.				
Član 24. Unos u nacionalne elektronske registre Države članice osiguravaju unos ozbiljnih povreda zakonodavstva Zajednice o drumskom prevozu, koje povrede je moguće pripisati prevoznicima sa sjedištem na njihovu području i zbog kojih je neka od država članica izrekla kaznu, kao i svakog privremenog ili trajnog oduzimanja licence Zajednice ili njene ovjerene vjerodostojne kopije u nacionalni elektronski registar drumskih prevoznika. Unosi u registar koji se odnose na privremeno ili trajno oduzimanje licence Zajednice pohranjeni su u bazi podataka barem dvije godine od dana isteka razdoblja oduzimanja, u slučaju privremenog oduzimanja, odnosno od dana oduzimanja, u slučaju trajnog oduzimanja.	Registar prevoznika Član 29 Satv 3 U registar prevoznika upisuju se sljedeći podaci: - datum pravosnažne odluke o kažnjavanju za teži prekršaj iz člana 20 st. 2 i 3 ovog zakona; - datum ukidanja licence; - datum privremenog ukidanja licence, odnosno izvoda licence; - datum isteka roka privremenog ukidanja licence, odnosno izvoda licence	Potpuno usklađeno		
POGLAVLJE VII. PROVEDBA Član 25. Sporazumi između država članica 1. Države članice mogu sklopiti bilateralne ili multilateralne sporazume o daljnjoj liberalizaciji usluga prevoza na koje se primjenjuje ova Regulativa, posebno u pogledu sistema dozvola i pojednostavljenja ili ukidanja kontrolnih dokumenata, posebno u	Djelatnost javnog prevoza u međunarodnom drumskom saobraćaju Član 3 Djelatnost javnog prevoza putnika i tereta i prevoz za sopstvene potrebe u međunarodnom drumskom saobraćaju obavlja se u skladu sa ovim zakonom i međunarodnim ugovorima uz poštovanje načela reciprociteta.	Potpuno usklađeno		

pograničnim područjima.				
2. Države članice obavještavaju Komisiju o svim sporazumima sklopljenima na osnovu stava 1.	Povremeni prevoz Član 81 Stav 3-4 Povremeni prevoz putnika u međunarodnom drumskom saobraćaju između Crne Gore i država koje su potpisnice Interbus ugovora prevoznik mora obavljati u skladu sa tim ugovorom. Povremeni prevoz putnika u međunarodnom drumskom saobraćaju između Crne Gore i država koje nijesu potpisnice Interbus ugovora prevoznik mora obavljati u skladu sa bilateralnim ugovorima i ovim zakonom.	Potpuno usklađeno		
Član 26. Postupak odbora 1. Komisiji pomaže odbor osnovan na osnovu člana 18. stava 1. Regulative Savjeta (EEZ) br. 3821/85 od 20. decembra 1985. o tahografu u drumskom prometu (1).	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
2. U slučaju pozivanja na ovaj stavak, primjenjuju se član 5.a st. od 1. do 4. i stavak 5. tačka (b) te član 7. Odluke 1999/468/EZ, pri čemu se poštuju odredbe njena člana 8.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 27. Kazne Države članice propisuju pravila o kaznama koje se primjenjuju na povrede odredaba ove Regulative i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovo izvršenje. Tako propisane kazne moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice obavještavaju Komisiju o tim odredbama do 4. decembra 2011. a o svim naknadnim izmjenama koje se na njih odnose u najkraćem mogućem roku.	Kaznene odredbe Clan 138 do 143	Potpuno usklađeno		
Države članice osiguravaju da se sve takve mjere donose bez diskriminacije na osnovu državljanstva ili mjesta prevoznikova poslovnoga sjedišta.	Član 6 Stav 1 Tačka 13 javni prevoz putnika ili tereta je prevoz koji je pod jednakim uslovima dostupan svim korisnicima prevoznih usluga i obavlja se u komercijalne svrhe;	Potpuno usklađeno		

Član 28. Obaviještavanje 1. Svake dvije godine države članice obavještavaju Komisiju o broju dozvola za obavljanje linijskog prevoza, izdatih prethodne godine, kao i o ukupnom broju dozvola za obavljanje linijskog prevoza, koje su važile na kraju tog razdoblja izvješćivanja. Te se informacije daju zasebno za svaku odredišnu državu redovnih usluga prevoza. Države članice takođe Komisiji dostavljaju podatke o kabotaži u obliku usluga posebnog linijskog prevoza i povremenih usluga pprevoza, koje su tokom razdoblja izvješćivanja pružili nacionalni prevoznici.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprimjenjivo		
2. Svake dvije godine nadležna tijela države članice koja je domaćin Komisiji dostavljaju statističke podatke o broju izdatih dozvola za kabotažu u obliku usluga linijskog prevoza iz člana 15. tačke (c).	Nema odgovarajuće odredbe	Neprimjenjivo		
3. Komisija određuje oblik tablice koja se koristi za dostavu statističkih podataka iz stava 2. Te mjere, namijenjene izmjenama elemenata ove Regulative koji nisu ključni njezinim nadopunjavanjem, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz člana 26. stava 2.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
4. Države članice svake godine, najkasnije do 31. januara, obavještavaju Komisiju o broju prevoznika koji su imali licencu Zajednice na dan 31. decembra prethodne godine, kao i o broju ovjerenih vjerodostojnih kopija koje odgovaraju broju vozila koja su na taj dan sudjelovala u prometu.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprimjenjivo		
Član 29. Izmjena Regulative (EZ) br. 561/2006 U članu 8. Regulative (EZ) br. 561/2006, dodaje se sljedeći stav: „6.a Izuzetno od odredaba stava 6., vozač koji pruža jednokratnu uslugu međunarodnog povremenog prevoza putnika, kako je definisano u Regulativi (EZ) br. 1073/2009 Eropskog parlamenta i Savjeta od 21. oktobra 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu prevoza običnim i turističkim autobusima (*), može odložiti sedmična razdoblja odmora za do 12 uzastopnih dvadesetičetverosatnih razdoblja nakon prethodnog redovnog sedmičnogsedmično razdoblja odmora ako: (a) usluga traje najmanje 24 uzastopna sata u državi članici ili trećoj zemlji na koju se ova Regulativa primjenjuje i koja nije država u kojoj se usluga prevoza počela pružati; (b) ako, nakon korištenja izuzeća, vozač uzme:	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

i. dva sedmična redovna razdoblja odmora; iliHR 162 Službeni list Evropske unije 07/Sv. 12 ii. jedno redovno sedmično sedmično razdoblje odmora i jedno skraćeno sedmično razdoblje odmora u trajanju od barem dvadeset i četiri sata. Međutim, to kraćenje mora biti nadomješteno podjednako dugim neprekinutim razdobljem odmora prije kraja treće sedmice po okončanju razdoblja izuzeća; (c) je nakon 1. januara 2014. vozilo opremljeno tahografom u skladu sa zahtjevima Priloga I. B Regulativi (EEZ) br. 3821/85; i (d) se nakon 1. januara 2014., u slučaju vožnje između 22.00 i 6.00 sati, u vozilu nalazi više vozača ili je vrijeme vožnje iz člana 7. skraćeno na tri sata. Komisija je pozorno prati korištenje ovog izuzeća kako bi osigurala ispunjavanje vrlo strogih uslova u pogledu sigurnosti u drumskome prometu, posebno provjerom da ukupno vrijeme vožnje u razdoblju koje je obuhvaćeno izuzećem nije prekomjerno. Do 4. decembra 2012. Komisija je dužna izraditi izvještaj u kojemu će ocijeniti posljedice izuzeća u pogledu sigurnosti u drumskom prometu te u pogledu društvenih aspekata. Ako to bude smatrala primjerenim, Komisija će s tim u vezi predložiti izmjene ove Regulative.				
Čl. 30-31	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
PRILOG I. Sigurnosna obilježja licence Zajednice PRILOG II. Obrazac licence Zajednice EVROPSKA ZAJEDNICA	Evidencija licenci Član 28 Stav 2 Obrazac i sadržaj licenci i izvoda licence, sadržaj i način vođenja evidencije licenci i izvoda licenci iz stava 1 ovog člana propisuje Ministarstvo.	Djelimično usklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem Pravilnika o obrazcu i sadržaju licenci i izvoda licence, sadržaju i načinu vođenja evidencije licenci i izvoda licenci	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona
DIREKTIVA 2003/59/EZ				
Član 1. Područje primjene Ova se Direktiva primjenjuje na vožnju koju obavljaju: (a) državljani države članice; i (b) državljani trećih zemalja koji su zaposleni u preduzeću sa sjedištem u državi članici ili koji za njega rade, dalje u tekstu „vozači”, koji obavljaju drumski prevoz na	Licenca profesionalnog vozača Član 11 Vozač motornog vozila ili skupa vozila, državljanin Crne Gore ili državljanin druge države, koji je zaposlen kod prevoznika sa sjedištem, odnosno prebivalištem u Crnoj Gori, koji obavlja prevoz putnika ili tereta kojem je upravljanje vozilom osnovno zanimanje, mora da ima	Potpuno usklađeno		

javnimputevima unutar Zajednice i pritom upravljaju: — vozilima za koja je potrebna vozačka dozvola kategorije C1, C1+E, C ili C+E, kako su definisane Direktivom 91/439/EEZ, ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovjetna, — vozilima za koja je potrebna vozačka dozvola kategorije D1, D1+E, D ili D+E, kako su definisane Direktivom 91/439/EEZ, ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovjetna.	licencu profesionalnog vozača. Vozač iz stava 1 ovog člana, prilikom obavljanja prevoza, mora u vozilu imati licencu profesionalnog vozača. Licencu iz stava 1 ovog člana, izdaje organ uprave nadležan za poslove saobraćaja (u daljem tekstu: Organ uprave). Organ uprave vodi evidenciju o izdatim licencama iz stava 1 ovog člana. Licenca iz stava 1 ovog člana izdaje se vozaču koji ima: vozačku dozvolu za upravljanje vozilima jedne od kategorija C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D ili D+E; i sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti ili sertifikat o ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti.			
Član 2. Izuzeća Ova se Direktiva ne primjenjuje na vozače: (a) vozila čija najveća dopuštena brzina ne prelazi 45 km/h; (b) vozila koja koriste ili nadziru oružane snage, civilna zaštita, vatrogasne službe i snage odgovorne za održavanje javnog reda i mira; (c) vozila kojima se obavljaju ispitivanja cesta u svrhu tehničkog razvoja, popravaka ili održavanja, te novih ili prerađenih vozila koja još nisu stavljena u promet; (d) vozila koja se koriste u vanrednim situacijama ili su namijenjena za spasilačke akcije; (e) vozila koja na vozačkim kursevima koriste osobe koje žele dobiti vozačku dozvolu ili SSO u skladu s odredbama člana 6. i člana 8. stava 1.; (f) vozila koja se koriste za nekomercijalni prevoz putnika ili robe u privatne svrhe; (g) vozila kojima se prevozi materijal ili oprema koju vozač koristi tokom rada, pod uslovom da upravljanje tim vozilom nije vozačeva glavna djelatnost.	Izuzeci Član 15 Licenca profesionalnog vozača iz člana 11 ovog zakona nije potrebna za vozače vozila: čija najveća dozvoljena brzina ne prelazi 45 km/h; civilne zaštite i vatrogasne službe; koja se koriste za testiranje na putu, radi tehničkog razvoja, popravke ili održavanja, kao i novih ili prenamijenjenih vozila koja još nijesu puštena u saobraćaj; koja se koriste u vanrednim situacijama ili su stavljena na raspolaganje spasiocima; koja se koriste za obuku vozača.	Potpuno usklađeno		
Član 3. Kvalifikacija i osposobljavanje 1. Uslov za obavljanje vožnje iz člana 1. sticanje sticanje je početne kvalifikacije i periodično osposobljavanje. U tu svrhu države članice dužne su osigurati: (a) sistem početne kvalifikacije:	Sticanje sertifikata o početnoj i ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti Član 12 Stav 1 do 7 Sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti stiče se	Potpuno usklađeno		

Države članice odabiru jednu od sljedećih dviju opcija: i. opcija koja obuhvaća pohađanje tečaja i provjeru znanja: U skladu s odjeljkom 2. (2.1.) Priloga I., ova vrsta početne kvalifikacije uključuje obvezno pohađanje tečaja tokom određenog vremena. Tečaj završava provjerom znanja. Nakon uspješno obavljene provjere znanja, kvalifikacija se potvrđuje izdavanjem SSO-a predviđenog članom 6. stavom 1. tačkom (a); ii. opcija koja obuhvata samo provjeru znanja te provjeru vještina i ponašanja: U skladu s odjeljkom 2. (2.2.) Priloga I., ova vrsta početne kvalifikacije ne uključuje obvezno pohađanje tečaja, nego samo provjeru znanja i provjeru vještina i ponašanja. Nakon uspješno obavljene provjere znanja i provjere vještina i ponašanja, kvalifikacija se potvrđuje izdavanjem SSO-a predviđenog članom 6. stavom 1. tačkom (b). Međutim, država članica može ovlastiti vozača da upravlja vozilom na njezinom državnom području i prije nego što dobije SSO ako vozač polazi nacionalni tečaj stručnog osposobljavanja u trajanju od najmanje šest mjeseci tokom razdoblja od najviše tri godine. U okviru navedenog tečaja stručnog osposobljavanja, provjere znanja iz tačaka i. i ii. mogu se obavljati postupno; (b) sistem periodičnog osposobljavanja: U skladu s odjeljkom 4. Priloga I., periodično osposobljavanje uključuje obvezno pohađanje tečaja. Ono se potvrđuje izdavanjem SSO-a predviđenog članom 8. stavom 1. 2. Države članice mogu isto tako predvidjeti sistem ubrzanog sticanja početne kvalifikacije, kako bi vozač morao za upravljanje vozilom u slučajevima iz člana 5. stava 2. tačke (a) podtačke ii. i tačke (b) te iz člana 5. stava 3. tačke (a) podtačke i. i tačke (b). U skladu s odjeljkom 3. Priloga I., ubrzano sticanje početne kvalifikacije uključuje obvezno pohađanje tečaja. Ono završava provjerom znanja. Nakon uspješno obavljene provjere znanja, kvalifikacija se potvrđuje izdavanjem SSO-a predviđenog članom 6. stavom 2.	nakon završene početne obuke i položenog ispita provjere znanja stečenog na početnoj obuci. Sertifikat o ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti stiče se nakon završene ubrzane početne obuke i položenog ispita provjere znanja stečenog na ubrzanoj početnoj obuci. Sertifikat o periodičnoj stručnoj osposobljenosti stiče se nakon završene periodične obuke i položenog ispita provjere znanja stečenog na periodičnoj obuci. Izuzetno od stav 1 i 2 ovog člana vozaču koji je završio III nivo nacionalnog okvira kvalifikacijaza zanimanje vozač, izdaće se sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti ili ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti, pod uslovom da je program obrazovanja ili osposobljavanja za zanimanje vozača usaglašen sa programom početne obuke utvrđene ovim zakonom. Početnu, ubrzanu početnu, skraćenu početnu iz člana 147 stav 2 ovog zakona i periodičnu obuku i polaganje ispita za provjeru znanja stečenog na početnoj, ubrzanoj početnoj i periodičnoj obuci sprovodi Privredna komora Crne Gore. Privredna komora Crne Gore izdaje sertifikate i vodi evidenciju o izdatim sertifikatima o stručnoj osposobljenosti iz st.1, 2 i 3.			
3. Države članice mogu vozače koji su dobili sertifikat o stručnoj osposobljenosti iz Direktive 96/26/EZ (1) izuzeti od provjera znanja iz stava 1. tačke (a) podtačaka i. i ii. te stava 2. iz predmeta obuhvaćenih provjerom znanja predviđenom Direktivom i, prema potrebi, pohađanja odgovarajućeg dijela tečaja.	Način sticanja licence profesionalnog vozača Član 13 Stav 6 i 7 Vozačima koji imaju sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti za kategorije vozila C i C+E, priznaje se kao dokaz stečene stručne osposobljenosti za kategoriju	Potpuno usklađeno		

	vozila C1 i C1+E za sticanje licence profesionalnog vozača. Vozačima koji imaju sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti za kategorije vozila D i D+E, priznaje se kao dokaz stečene stručne osposobljenosti za kategoriju vozila D1 i D1+E za sticanje licence profesionalnog vozača.			
Član 4. Stečena prava Sljedeći vozači izuzeti su od obaveze sticanja početne kvalifikacije: (a) vozači koji imaju vozačku dozvolu kategorije D1, D1+E, D ili D+E ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna, izdanu najkasnije dvije godine nakon konačnog roka za prenos ove Direktive; (b) vozači koji imaju vozačku dozvolu kategorija C1, C1+E, C ili C+E ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna, izdanu najkasnije tri godine nakon konačnog roka za prijenos ove Direktive.	Rok za sticanje licence i sertifikata Član 148 Stav 1 i 2 Vozači koji su obavljali prevoz putnika i tereta u javnom prevozu do stupanja na snagu ovog zakona i kojima je upravljanje vozilom osnovno zanimanje, a posjeduju vozačku dozvolu za upravljanje vozilima jedne od kategorija C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D ili D+E dužni su da pribave licencu profesionalnog vozača u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog zakona. Licenca iz stava 1 ovog člana izdaće se vozaču koji je završio skraćenu početnu obuku u skladu sa Programom iz člana 12 ovog zakona i dobio sertifikat o skraćenoj početnoj stručnoj osposobljenosti.	Potpuno usklađeno		
Član 5. Početna kvalifikacija 1. Za pristup obavljanju početne kvalifikacije nije potrebno prethodno dobiti odgovarajuću vozačku dozvolu. 2. Vozači vozila namijenjenih prevozu robe smiju za upravljanje vozilom: (a) od navršenih 18 godina: i. vozilom kategorija C i C+E ako imaju SSO iz člana 6. stava 1.; ii. vozilom kategorija C1 i C1+E ako imaju SSO iz člana 6. stava 2.; (b) od navršene 21 godine vozilom kategorija C i C+E ako imaju SSO iz člana 6. stava 2. 3. Vozači vozila namijenjenih za prevoz putnika smiju za upravljanje vozilom: (a) od navršene 21 godine: i. vozilom kategorija D i D+E za linijski prevoz putnika do 50 kilometara udaljenosti i vozilom kategorija D1 i D1+E ako ima SSO iz člana 6. stava 2. Svaka država članica može vozača vozila iz jedne od prethodno	Način sticanja licence profesionalnog vozača Član 13 Stav 1 do 5 Licencu profesionalnog vozača za prevoz tereta, mogu steći vozači vozila kategorije C i C+E, koji imaju navršenih 18 godina života, vozačku dozvolu kategorije C i C+E i sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti. Licencu profesionalnog vozača za prevoz tereta, mogu steći vozači vozila kategorije C1 i C1+E, koji imaju navršenih 18 godina života, vozačku dozvolu kategorije C1 i C1+E i sertifikat o ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti. Licencu profesionalnog vozača za prevoz tereta, mogu steći vozači vozila kategorije C i C+E, koji imaju navršenih 21 godinu života, vozačku dozvolu kategorije C i C+E i sertifikat o ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti. Licencu profesionalnog vozača za prevoz putnika, mogu steći vozači vozila kategorije D1 i D1+E, koji imaju	Potpuno usklađeno		

navedenih kategorija ovlastiti da upravlja takvim vozilima na njenom području od navršene 18. godine ako ima SSO iz člana 6. stava 1.; ii. vozilom kategorija D i D+E ako imaju SSO iz člana 6. stava 1. Svaka država članica može vozača vozila iz jedne od prethodno navedenih kategorija ovlastiti da upravlja takvim vozilima na njneom području od navršene 20. godine ako ima SSO iz člana 6. stava 1. Navedena se starosna granica može spustiti na 18 navršenih godina ako vozač upravlja takvim vozilima bez putnika; (b) od navršene 23 godine vozilom kategorija D i D+E ako imaju SSO iz člana 6. stava 2. 4. Ne dovodeći u pitanje starosne granice utvrđene u stavu 2., vozači koji obavljaju prevoz robe i imaju SSO iz člana 6. za jednu od kategorija vozila predviđenih stavom 2. ovog člana nisu obvezni imati SSO za neku drugu kategoriju vozila predviđenu u tom stavu. Ove se odredbe primjenjuju pod istim uslovima i na vozače koji obavljaju prevoz putnika u kategorijama vozila iz stava 3.	navršenih 21 godinu života, vozačku dozvolu kategorije D1 i D1+E i sertifikat o ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti. Licencu profesionalnog vozača za prevoz putnika, mogu steći vozači vozila kategorije D i D+E, koji imaju navršenih 24 godine života, vozačku dozvolu kategorije D i D+E i sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti ili sertifikat o ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti.			
5. Vozači koji obavljaju prevoz robe i koji svoju djelatnost proširuju ili mijenjaju kako bi prevozili putnike, ili obrnuto, te koji imaju SSO iz člana 6. ne trebaju ponavljati zajedničke dijelove početne kvalifikacije, nego samo dijelove koji su specifični za novu kvalifikaciju.	Sticanje znanja za upravljanje vozilom Član 13 Stav 8 Vozači koji obavljaju prevoz tereta, a žele obavljati i prevoz putnika i obrnuto, a koji posjeduju sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti ne moraju prolaziti provjeru znanja za koju je izvršena provjera za dobijanje sertifikata o početnoj stručnoj osposobljenosti, već samo provjeru znanja koja se odnosi na prevoz putnika, odnosno prevoz tereta.	Potpuno usklađeno		
Član 6. SSO kojim se potvrđuje početna kvalifikacija 1. SSO kojim se potvrđuje početna kvalifikacija (a) SSO izdan na osnovu pohađanja tečaja i provjere znanja U skladu s članom 3. stavom 1. tačkom (a) podtačkom i., države članice zahtijevat će od kandidata za vozača pohađanje tečajeva u centrima za osposobljavanje koje su nadležna tijela odobrila u skladu s odjeljkom 5. Priloga I., dalje u tekstu „odobreni centri za osposobljavanje". Ti kursevi obuhvaćaju sve predmete navedene u odjeljku 1. Priloga I. To osposobljavanje završit će uspješno obavljenom provjerom znanja utvrđenom u odjeljku 2. (2.1.) Priloga I. Navedenu provjeru znanja će oorganizovati nadležna tijela država članica ili bilo koji subjekt koji ta tijela ovlaste, kako bi se utvrdilo ima	Sticanje sertifikata o početnoj i ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti Član 12 Stav 1 do 6 Sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti stiče se nakon završene početne obuke i položenog ispita provjere znanja stečenog na početnoj obuci. Sertifikat o ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti stiče se nakon završene ubrzane početne obuke i položenog ispita provjere znanja stečenog na ubrzanoj početnoj obuci. Sertifikat o periodičnoj stručnoj osposobljenosti stiče se nakon završene periodične obuke i položenog ispita	Potpuno usklađeno		

li kandidat za vozača u pogledu prethodno navedenih predmeta nivo nivo znanja koja se zahtijeva u odjeljku 1. Priloga I. Navedena tijela ili subjekti nadzirat će provjeru znanja te će vozaču, ako je uspješno obavi, izdati SSO kojim se potvrđuje početna kvalifikacija.	provjere znanja stečenog na periodičnoj obuci. Izuzetno od stav 1 i 2 ovog člana vozaču koji je završio III nivo nacionalnog okvira kvalifikacijaza zanimanje vozač, izdaće se sertifikat o početnoj stručnoj osposobljenosti ili ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti, pod uslovom da je program obrazovanja ili osposobljavanja za zanimanje vozača usaglašen sa programom početne obuke utvrđene ovim zakonom. Početnu, ubrzanu početnu, skraćenu početnu iz člana 147 stav 2 ovog zakona i periodičnu obuku i polaganje ispita za provjeru znanja stečenog na početnoj, ubrzanoj početnoj i periodičnoj obuci sprovodi Privredna komora Crne Gore. Privredna komora Crne Gore izdaje sertifikate i vodi evidenciju o izdatim sertifikatima o stručnoj osposobljenosti iz st.1, 2 i 3.			
(b) SSO izdan na osnovu provjere znanja i provjere vještina i ponašanja U skladu s članom 3. stavom 1. tačkom (a) podtačkom ii., države članice zahtijevaju od kandidata za vozača uspješno obavljanje provjere znanja i provjere vještina i ponašanja iz odjeljka 2. (2.2.) Priloga I. Navedene provjere znanja organizuju nadležna tijela država članica ili bilo koji subjekt koji ta tijela ovlaste, kako bi se utvrdilo ima li kandidat za vozača u pogledu prethodno navedenih predmeta nivo nivo znanja koja se zahtijeva u odjeljku 1. Priloga I. Navedena tijela ili subjekti nadzirat će provjere te će vozaču, ako ih uspješno obavi, izdati SSO kojim se potvrđuje početna kvalifikacija. 2. SSO kojim se potvrđuje ubrzano sticanje početne kvalifikacije U skladu s članom 3. stavom 2., države članice zahtijevat će od kandidata za vozača pohađanje tečajeva u odobrenim centrima za osposobljavanje. Ti kursevi obuhvataju sve predmete navedene u odjeljku 1. Priloga I. Osposobljavanje će završiti provjerom znanja iz odjeljka 3. Priloga I. Navedenu provjeru znanja će organizovati nadležna tijela država članica ili bilo koji subjekt koji ta tijela ovlaste, kako bi se utvrdilo ima li kandidat za vozača u pogledu prethodno navedenih predmeta nivo znanja koja se zahtijeva u odjeljku 1. Priloga I. Navedena tijela ili subjekti nadzirat će provjeru znanja te će vozaču, ako je uspješno obavi, izdati SSO kojim se potvrđuje ubrzano sticanje početne	Sticanje sertifikata o početnoj i ubrzanoj početnoj stručnoj osposobljenosti Član 12 Stav 5 Početnu, ubrzanu početnu, skraćenu početnu iz člana 147 stav 2 ovog zakona i periodičnu obuku i polaganje ispita za provjeru znanja stečenog na početnoj, ubrzanoj početnoj i periodičnoj obuci sprovodi Privredna komora Crne Gore Uslovi za sprovođenje obuke i polaganje ispita Član 14 Privredba komora Crne Gore za obavljanje poslova organizovanje obuka, polaganja ispita i izdavanja sertifikata iz člana 12 ovog zakona mora da: - ima akreditaciju za obavljanje obuke iz oblasti drumskog prevoza, izdatu od strane međunarodno priznate institucije. - ima plan o sprovođenju programa početne, ubrzane i periodične obuke iz člana 12 ovog zakona; - ima angažovane instruktore odgovarajućih kvalifikacija, akreditovane za obavljanje obuke iz oblasti drumskog prevoza, izdatu od strane međunarodno priznate institucije;	Potpuno usklađeno		

kvalifikacije.	- ima prostorije za obuku, nastavna sredstva i sredstva za praktični rad; Bliže uslove iz stava 1 al. 3 i 4 ovog člana propisuje Ministarstvo.			
Član 7. Periodično osposobljavanje Periodično osposobljavanje sastoji se od osposobljavanja koje imalacima SSO-a iz člana 6. i vozačima iz člana 4. omogućuje obnovu znanja neophodnih za njihov rad, s posebnim naglaskom na sigurnost prometa naputevima i racionalizaciju potrošnje goriva. Navedeno osposobljavanje organizuju odobreni centri za osposobljavanje u skladu s odjeljkom 5. Priloga I. Ako se vozač zaposli u drugom preduzeću, u obzir se uzima već obavljeno periodično osposobljavanje. Cilj periodičnog osposobljavanja jest produbiti i obnoviti znanja iz određenih predmeta navedenih u odjeljku 1. Priloga I. Član 8. SSO kojim se potvrđuje periodično osposobljavanje 1. Kada vozač obavi periodično osposobljavanje iz člana 7., nadležna tijela država članica ili odobreni centar za osposobljavanje izdat će mu SSO kojim se potvrđuje periodično osposobljavanje. 2. Sljedeći vozači moraju obaviti prvi tečaj periodičnog osposobljavanja: (a) imalaci SSO-a iz člana 6. u roku od pet godina od izdanja navedenog SSO-a; (b) vozači iz člana 4. u roku od pet godina od relevantnih datuma iz člana 14. stava 2. u skladu s rokovima koje odrede države članice. Države članice mogu skratiti ili produžiti rokove iz (a) i (b) kako bi se oni, inter alia, podudarali s datumom isteka razdoblja valjanosti vozačke dozvole ili kako bi se osiguralo postupno uvođenje periodičnog osposobljavanja. Međutim, navedeno razdoblje ne smije biti kraće od tri godine ili duže od sedam godina. 3. Vozač koji je obavio prvi tečaj periodičnog osposobljavanja iz stava 2. obavlja periodično osposobljavanje svakih pet godina prije isteka razdoblja valjanosti SSO-a kojim se potvrđuje periodično osposobljavanje. 4. Imalaci SSO-a iz člana 6. ili SSO-a iz stava 1. ovog člana te vozači iz člana 4. koji više ne obavljaju zanimanje i ne ispunjavaju zahtjeve iz st. 1., 2. i 3. dužni su, prije nego što ponovno započnu obavljati	Licenca profesionalnog vozača Član 11 Stav 7 Licenca iz stava 1 ovog člana, izdaje se na pet godina, ne smije se prenostiti i može se obnoviti za isti period vozačima koji imaju sertifikat o periodičnoj stručnoj osposobljenosti. Clan 12 stav 11 Program početne, ubrzane početne, skraćene početne i periodične stručne obuke za izadavanje odnosno obnovu licence profesionalnog vozača, način i sprovođenje polaganja ispita provjere znanja stečenog na početnoj, ubrzanoj početnoj, skraćenoj početnoj i periodičnoj stručnoj obuci, obrasce licence za profesionalnog vozača i obrasce sertifikata iz stav 1, 2 i 3 ovog člana propisuje Ministarstvo.	Djelimično usklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem Pravilnika o programu početne, ubrzane početne, skraćene početne i periodične stručne obuke za izdavanje odnosno obnovu licence profesionalnog vozača, način i sprovođenje polaganja ispita provjere znanja stečenog na početnoj, ubrzanoj početnoj, skraćenoj početnoj i periodičnoj stručnoj obuci, obrasce licence za profesionalnog vozača i obrasce sertifikata	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona

zanimanje, obaviti periodično osposobljavanje.				
5. Vozači koji obavljaju drumski prevoz robe ili putnika i koji su obavili tečajeve periodičnog osposobljavanja za jednu od kategorija vozačkih dozvola iz člana 5. stavova 2. i 3. nisu obvezni nastaviti periodično osposobljavanje za neku drugu kategoriju vozila iz tih stavova.	Clan 12 stav 11 Program početne, ubrzane početne, skraćene početne i periodične stručne obuke za izadavanje odnosno obnovu licence profesionalnog vozača, način i sprovođenje polaganja ispita provjere znanja stečenog na početnoj, ubrzanoj početnoj, skraćenoj početnoj i periodičnoj stručnoj obuci, obrasce licence za profesionalnog vozača i obrasce sertifikata iz stav 1, 2 i 3 ovog člana propisuje Ministarstvo.	Djelimično usklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem Pravilnika o programu početne, ubrzane početne, skraćene početne i periodične stručne obuke za izdavanje odnosno obnovu licence profesionalnog vozača, način i sprovođenje polaganja ispita provjere znanja stečenog na početnoj, ubrzanoj početnoj, skraćenoj početnoj i periodičnoj stručnoj obuci, obrasce licence za profesionalnog vozača i obrasce sertifikata	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona
Član 9. Mjesto osposobljavanja Vozači iz člana 1. tačke (a) stječu početnu kvalifikaciju iz člana 5. u državi članici u kojoj imaju uobičajeno boravište u skladu s definicijom iz člana 14. Regulative Savjeta (EEZ) br. 3821/85 (1). Vozači iz člana 1. tačke (b) stiče navedenu kvalifikaciju u državi članici u kojoj preduzeće ima sjedište ili u državi članici koja im je izdala radnu dozvolu. Vozači iz člana 1. tačaka (a) i (b) obavljaju periodično osposobljavanje iz člana 7. u državi članici u kojoj imaju uobičajeno boravište ili u državi članici u kojoj rade.	Licenca profesionalnog vozača Član 11 Vozač motornog vozila ili skupa vozila, državljanin Crne Gore ili državljanin druge države, koji je zaposlen kod prevoznika sa sjedištem, odnosno prebivalištem u Crnoj Gori, koji obavlja prevoz putnika ili tereta kojem je upravljanje vozilom osnovno zanimanje, mora da ima licencu profesionalnog vozača.	Potpuno usklađeno		

Član 10. Oznaka Zajednice 1. Na osnovu SSO-a iz člana 6. i SSO-a iz člana 8. stava 1., a u skladu s odredbama člana 5. st. 2. i 3. i člana 8., nadležna tijela država članica navode oznaku Zajednice predviđenu stavom 2. ovog člana pored odgovarajućih kategorija dozvola: — ili na vozačku dozvolu, — ili na vozačku karticu o kvalifikacijama sačinjenu u skladu s obrascem iz Priloga II. Države članice međusobno priznaju vozačke kartice o kvalifikacijama koje izdaju. Prilikom izdavanja kartice, nadležna tijela provjerit će valjanost vozačke dozvole čiji je broj naveden u kartici.	Licenca profesionalnog vozača Član 11 Stav 3 Licencu iz stava 1 ovog člana, izdaje organ uprave nadležan za poslove saobraćaja (u daljem tekstu: Organ uprave).	Potpuno usklađeno		
2. Sljedeće oznake Zajednice dodaju se na popis usklađenih oznaka Zajednice utvrđen u prilozima I. i I.a Direktivi 91/439/EEZ: „95. Vozač koji ima SSO u skladu s obvezom stručne osposobljenosti iz člana 3. do… (npr. 95. 01.01.2012.).” 3. (a) Kvalifikaciju i obavljeno osposobljavanje, propisane ovom Direktivom, vozač iz člana 1. tačke (b) koji upravlja vozilom koje se koristi za drumski prevoz robe dokazuje na osnovu vozačke dozvole iz Regulative (EZ) br. 484/2002 (1) Osim dozvole, države članice mogu vozaču izdati i vozačku karticu o kvalifikacijama propisanu Prilogom II., označenu odgovarajućom oznakom Zajednice. (b) Kvalifikaciju i obavljeno osposobljavanje, propisane ovom Direktivom, vozač iz člana 1. tačke (b) koji upravlja vozilom koje se koristi za drumski prevoz putnika dokazuje na osnovu: — oznake Zajednice navedene na vozačkoj dozvoli sačinjenoj prema obrascu Zajednice, ako ima takvu dozvolu, ili — vozačke kartice o kvalifikacijama iz Priloga II. označene odgovarajućom oznakom Zajednice, ili — nacionalnim sertifikatom čiju valjanost države članice međusobno priznaju na svojim državnim područjima.	Član 13 Stav 9 U licenci profesionalnog vozača pored odgovarajuće kategorije unosi se kod 95 kao dokaz stečene stručne osposobljenosti. Obaveze od dana pristupanja Evropskoj uniji Član 145 Stav 1 Alineja 7 Od dana pristupanja Evropskoj uniji: - u licencu profesionalnog vozača upisivaće se kod 95 iz člana 13 stav 9 ovog zakona.	Potpuno usklađeno		
Član 11. Prilagođavanje naučnom i tehničkom napretku Izmjene potrebne za prilagođavanje priloga I. i II. naučnom i tehničkom napretku usvajaju se u skladu s postupkom iz člana 12. stava 2.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

Član 12. Postupak Odbora 1. Komisiji pomaže odbor. 2. Pri upućivanju na ovaj stav, primjenjuju se čl. 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ uzimajući u obzir njen član 8. Razdoblje iz člana 5. stava 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi tri mjeseca. 3. Odbor donosi svoj poslovnik.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 13. Izvještaj Do 10. septembra septembra 2011. Komisija će Evropskom parlamentu, Savjetu, Evropskom privrdnom i socijalnom odboru i Odboru regija podnijeti izvještaj u kojem će dati početnu procjenu sprovođenja ove Direktive, posebno u pogledu istovjetnosti različitih sistema početne kvalifikacije predviđenih članom 3. i njihove djelotvornosti s obzirom na postizanje ciljanog nivoa kvalifikacije. Prema potrebi, izvještaju će se priložiti odgovarajući prijedlozi.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 14. Prenos i implementacija 1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 10. septembra septembra 2006. One o tome odmah obavještavaju Komisiju. Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadrže uputstvo na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takvo uputstvo. Načine tog upućivanja određuju države članice.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
2. Države članice primjenjuju te mjere: — od 10. septembra septembra 2008. u pogledu početne kvalifikacije potrebne za upravljanje vozilima kategorija D1, D1+E, D i D+E, — od 10. septembra septembra 2009. u pogledu početne kvalifikacije potrebne za upravljanje vozilima kategorija C1, C1+E, C i C+E. Države članice o tome odmah obavještavaju Komisiju te jedna drugoj pomažu u primjeni tih mjera.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprimjenjivo		
Član 15. Stavljanje van snage 1. Član 5. Regulative (EEZ) br. 3820/85 ovime se mijenja kako slijedi: (a) stavak 1. stavlja se van snage s učinkom od 10. septembra 2009.; (b) stavci 2. i 4. stavljaju se van snage s učinkom od 10. septembra 2008. 2. Direktiva 76/914/EEZ stavlja se van snage s učinkom od 10. septembra 2009.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

3. Zakoni i drugi propisi doneseni radi usklađivanja s Direktivom 76/914/EEZ prestaju se primjenjivati: — od 10. septembra 2008. na vozače vozila namijenjenih za drumski prevoz putnika, — od 10. septembra 2009. na vozače vozila namijenjenih za drumski prevoz robe.				
PRILOG I. MINIMALNI ZAHTJEVI U POGLEDU KVALIFIKACIJE I OSPOSOBLJAVANJA	Clan 12 Stav 11 Program početne, ubrzane početne, skraćene početne i periodične stručne obuke za izadavanje odnosno obnovu licence profesionalnog vozača, način i sprovođenje polaganja ispita provjere znanja stečenog na početnoj, ubrzanoj početnoj, skraćenoj početnoj i periodičnoj stručnoj obuci, obrasce licence za profesionalnog vozača i obrasce sertifikata iz stav 1, 2 i 3 ovog člana propisuje Ministarstvo.	Djelimično usklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem Pravilnika o programu početne, ubrzane početne, skraćene početne i periodične stručne obuke za izdavanje odnosno obnovu licence profesionalnog vozača, način i sprovođenje polaganja ispita provjere znanja stečenog na početnoj, ubrzanoj početnoj, skraćenoj početnoj i periodičnoj stručnoj obuci, obrasce licence za profesionalnog vozača i obrasce sertifikata	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona
PRILOG II. ODREDBE O OBRASCU EVROPSKIH ZAJEDNICA ZA VOZAČKU KARTICU O KVALIFIKACIJAMA	Clan 12 Stav 11 Program početne, ubrzane početne, skraćene početne i periodične stručne obuke za izadavanje odnosno obnovu licence profesionalnog vozača, način i sprovođenje polaganja ispita provjere znanja stečenog na početnoj,	Djelimično usklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem Pravilnika o programu početne, ubrzane početne, skraćene početne i	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog

	ubrzanoj početnoj, skraćenoj početnoj i periodičnoj stručnoj obuci, obrasce licence za profesionalnog vozača i obrasce sertifikata iz stav 1, 2 i 3 ovog člana propisuje Ministarstvo.		periodične stručne obuke za izdavanje odnosno obnovu licence profesionalnog vozača, način i sprovođenje polaganja ispita provjere znanja stečenog na početnoj, ubrzanoj početnoj, skraćenoj početnoj i periodičnoj stručnoj obuci, obrasce licence za profesionalnog vozača i obrasce sertifikata	zakona
OBRAZAC VOZAČKE KARTICE EVROPSKIH ZAJEDNICA	Clan 12 Stav 11 Program početne, ubrzane početne, skraćene početne i periodične stručne obuke za izadavanje odnosno obnovu licence profesionalnog vozača, način i sprovođenje polaganja ispita provjere znanja stečenog na početnoj, ubrzanoj početnoj, skraćenoj početnoj i periodičnoj stručnoj obuci, obrasce licence za profesionalnog vozača i obrasce sertifikata iz stav 1, 2 i 3 ovog člana propisuje Ministarstvo.	Djelimično usklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem Pravilnika o programu početne, ubrzane početne, skraćene početne i periodične stručne obuke za izdavanje odnosno obnovu licence profesionalnog vozača, način i sprovođenje polaganja ispita provjere znanja stečenog na početnoj, ubrzanoj početnoj, skraćenoj početnoj i	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona

			periodičnoj stručnoj obuci, obrasce licence za profesionalnog vozača i obrasce sertifikata	
DIREKTIVA 2006/1/EZ				
Član 1. Za potrebe ove Direktive: (a) „vozilo” znači motorno vozilo, prikolica, poluprikolica ili skup vozila koja su namijenjena isključivo za prevoz tereta; (b) „unajmljeno vozilo” znači svako vozilo koje je, na osnovu ugovora s trgovačkim društvom koje za naknadu i na određeno vremensko razdoblje daje vozilo na raspolaganje, stavljeno na raspolaganje trgovačkom društvu radi obavljanja prevoza u drumskom saobraćaju tereta za javne ili vlastite potrebe.	Vozila u vlasništvu, zakupu ili lizingu Član 23 Stav 2 Ugovor o zakupu vozila mora da sadrži naročito: naziv zakupodavca i zakupca, registarsku oznaku vozila, broj šasije, vrijeme trajanja zakupa i visinu zakupnine, i mora biti ovjeren kod nadležnog suda ili notara.	Potpuno usklađeno		
Član 2. 1. Svaka država članica na svojem državnom području, u svrhu prometa između država članica, dozvoljava upotrebu vozila koja su unajmila trgovačka društva s poslovnom sjedištesjedištem na državnom području druge države članice pod uslovom da: (a) je vozilo registrovano i stavljeno u promet u skladu s pravnim propisima te druge države članice; (b) se ugovor odnosi samo na unajmljivanje vozila bez vozača i nije mu priložen ugovor o djelu sklopljen s istim trgovačkim društvom koji se odnosi na vozačko i pomoćno osoblje; (c) je unajmljeno vozilo na raspolaganju samo trgovačkog društva koje ga koristi tokom trajanja ugovora o najmu; (d) unajmljeno vozilo vozi osoblje trgovačkog društva koje vozilo koristi. 2. Ispunjavanje uslova navedenih u tačkatačkama od (a) do (d) stava 1. dokazuje se sljedećim dokumentima koji se trebaju nalaziti u vozilu: (a) ugovorom o najmu ili ovjerenim kopijom tog ugovora u kojemu je među ostalim navedeno ime i prezime najmodavca, ime i prezime najmoprimca, datum i trajanje ugovora te identifikacija vozila; (b) u slučaju kada vozač nije osoba koja je unajmila vozilo, ugovorom o radu ili ovjerenim kopijom tog ugovora u kojemu je među ostalima navedeno ime i prezime poslodavca, ime i prezime zaposlenika,	Obaveze od dana pristupanja Evropskoj uniji Član 144 stav 1 alineja 5 Od dana pristupanja Evropskoj uniji: - strani prevoznici mogu koristiti vozila za prevoz tereta koja su uzeta u zakup bez vozača, na osnovu ugovora o zakupu;	Potpuno usklađeno		

datum i trajanje ugovora o zapošljavanju ili nedavni obračunski platni listić. Prema potrebi dokumenti navedeni u tačkatačkama (a) i (b) mogu se nadomjestiti istovjetnim dokumentom koji izdaju nadležna tijela država članica. Član 3. 1. Države članice preduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova trgovačka društva za drumski prevoz tereta mogu koristiti unajmljena vozila koja suregistrovana ili stavljena u promet u skladu s pravnim propisima njihove države pod jednakim uslovuslovima kao i vozila u vlasništvu trgovačkog društva ako su ispunjeni uslovi iz člana 2. 2. Države članice mogu izuzeti iz odredaba stava 1. prevoz za vlastite potrebe koji obavljaju vozila ukupne dozvoljene težine veće od 6 tona.				
Član 4. Ova Direktiva ne utiče na propise države članice koja za upotrebu unajmljenih vozila predviđa manje stroge uslove od uslova iz člana 2. i 3.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Član 5. Ne dovodeći u pitanje odredbe člana 2. i 3., ova Direktiva ne utječe na primjenu pravila o: (a) organizaciji tržišta prevoza u drumskom saobraćaju tereta za javne ili vlastite potrebe i posebno o pristupu tržištu i ograničavanju drumskih kapaciteta kvotama; (b) cijenama i uslovima prevoza u drumskom saobraćaju tereta; (c) određivanju cijena najma; (d) uvozu vozila; (e) uslovima koji uređuju pristup djelatnosti ili zanimanju najmodavca drumskih vozila.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
Čl. 6-7	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		
REGULATIVA KOMISIJE (EU) br. 361/2014				
ODJELJAK I. KONTROLNI DOKUMENT ČLAN 1. 1.Kontrolni dokument (putni list) za usluge povremenog prevoza definirane u članu 2. stavu 4. Regulative (EZ) br. 1073/2009 odgovara predlošku u Prilogu I. ovoj Regulativi. 2.Putni listovi nalaze se u knjigama s 25 listova u dva primjerka te su odvojivi. Svaka se knjiga označava brojem. Listovi se takođe	Dokumentacija koja se mora nalaziti u autobusu Član 84 Stav 1 do 6 U autobusu prevoznika kojim se obavlja vanlinijski prevoz putnika u unutrašnjem drumskom saobraćaju mora se nalaziti spisak putnika, potpisan i ovjeren od strane prevoznika.	Potpuno usklađeno		

označavaju brojevima od 1 do 25. Naslovnica knjige odgovara predlošku iz Priloga II. Države stranice poduzimaju sve potrebne mjere za prilagođavanje navedenih zahtjeva računarskoj obradi putnih listova. Član 2. 1.Knjiga navedena u članu 1. izdaje se na ime prevoznika i nije prenosiva. 2.Putni list ispunjava prevoznik ili vozač, čitko neizbrisivim slovima u dva primjerka, za svako putovanje prije polaska. Putni list važi za cijelo putovanje. 3.Gornja kopija odvojenog putnog lista čuva se u vozilu tokom cijelog putovanja na koje se odnosi. Kopija se čuva u sjedištu društva. 4.Prevoznik je odgovoran za čuvanje putnih listova. Član 3. U slučaju međunarodne usluge povremenog prevoza koju pruža skupina prevoznika koja djeluje u ime istog izvođača, a putnici mogu tokom putovanja uhvatiti vezu s drugim prevoznikom iz iste skupine, izvorni putni list čuva se u vozilu koje vrši uslugu. Kopija putnog lista čuva se u sjedištu svakog prevoznika. Član 4. 1.Kopije putnih listova koje se koriste kao kontrolni dokumenti za kabotažu u obliku usluga povremenog prevoza prema članu 15. točki (b) Regulative (EZ) br. 1073/ 2009 prevoznik vraća nadležnom tijelu ili agenciji u državi članici poslovnog sjedišta u skladu s postupcima koje određuje tijelo ili agencija.	U autobusu prevoznika kojim se obavlja vanlinijski prevoz u međunarodnom prevozu putnika, mora se nalaziti pravilno i potpuno popunjen putni list, koji je potpisan i ovjeren (stavljanjem pečata, datuma i potpisa) od strane prevoznika i organa uprave nadležanog za poslove carine na graničnom prelazu prilikom ulaska i izlaska vozila iz Crne Gore. Putni list prevoznik je dužan popuniti prije početka putovanja u dva primjerka od čega se jedan primjerak mora nalaziti u vozilu, a drugi primjerak ostaje u stvarnom sjedištu prevoznika. Putni list sadrži podatke o: vrsti prevoza, nazivu prevoznika ili drugog pravnog lica, itinereru, registarskom broju vozila, voznom osoblju i spisku putnika.			
2.U slučaju kabotaže u obliku usluga posebnog linijskog prevoza prema članu 15. točki (a) Regulative (EZ) br. 1073/2009, putni list u Prilogu I. ovoj Regulativi ispunjava se u obliku mjesečnog izvještaja i prevoznik ga vraća nadležnom tijelu ili agenciji u državi članici poslovnog sjedišta u skladu s postupcima koje određuje tijelo ili agencija.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprimjenjivo		
Član 5. Putnim listom omogućuje se nosiocu da u okviru međunarodnih usluga povremenog prevoza obavlja lokalne izlete u državi članici koja nije država poslovnog sjedišta prevoznika u skladu s uslovima utvrđenim u članu 13. drugom podstavu Regulative (EZ) br. 1073/2009. Lokalni izleti unose se u putni list prije polaska vozila na dotični izlet. Izvornik putnog lista čuva se u vozilu za vrijeme cijelog	Dokumentacija koja se mora nalaziti u autobusu Član 84 Stav 2 i 3 U autobusu prevoznika kojim se obavlja vanlinijski prevoz u međunarodnom prevozu putnika, mora se nalaziti pravilno i potpuno popunjen putni list, koji je potpisan i ovjeren (stavljanjem pečata, datuma i potpisa) od strane prevoznika i organa uprave nadležanog za poslove carine na graničnom prelazu prilikom ulaska i	Potpuno usklađeno		

lokalnog izleta.	izlaska vozila iz Crne Gore. Putni list prevoznik je dužan popuniti prije početka putovanja u dva primjerka od čega se jedan primjerak mora nalaziti u vozilu, a drugi primjerak ostaje u stvarnom sjedištu prevoznika.			
Član 6. Kontrolni dokument daje se na uvid ovlaštenom inspektoru na njegov zahtjev.	Ovlašćenje inspektora Član 134 Stav 1 Tačka 1 Pored ovlašćenja utvrđenih Zakonom o inspekcijskom nadzoru, inspektor odnosno komunalni inspektor je ovlašćen da: 1) zaustavlja i pregleda: motorna vozila kao i njhovu unutrašnjost; autobuske stanice; autobuska stajališta; teretne stanice; stvarno sjedište prevoznika; ugovore; prevozne isprave; licence; izvode licence; dozvole; odobrenja, rješenje, redove vožnje, poslovne knjige i drugu dokumentaciju koja omogućava uvid u poslovanje prevoznika, lica koje upravlja autobuskom stanicom ili teretnom stanicom, kao i da utvrđuje identitet tih lica i lica zatečenih u motornom vozilu;	Potpuno usklađeno		
ODJELJAK II. DOZVOLE Član 7. 1.Zahtjevi za izdavanje dozvole za pružanje usluga linijskog prevoza i posebnog linijskog prevoza za koje se traži dozvola odgovaraju predlošku u Prilogu III. 2.Zahtjevi za izdavanje dozvole sadržavaju sljedeće podatke: (a) red vožnje; (b) raspon cijena karata; (c)ovjerenu vjerodostojnu presliku licence Zajednice za međunarodni prevoz putnika običnim ili turističkim autobusom kao javni prevoz ili prevoz za vlastite potrebe kako je predviđeno članom 4. Regulative (EZ) br. 1073/2009; (d) podatke vezane uz vrstu i obim usluge koju podnosilac zahtjeva planira pružiti u slučaju podnošenja zahtjeva za uspostavljanje usluge ili koji su dostavljeni u slučaju podnošenja zahtjeva za obnovu dozvole; (e) kartu u odgovarajućem mjerilu u koju je ucrtan itinerer i stajalištaza iskrcaj i ukrcaj putnika;	Dozvola za međunarodni linijski prevoz Član 66 Stav 4 Uz zahtjev iz stava 3 ovog člana prilažu se: registrovan i ovjeren red vožnje, cjenovnik, itinerer, ugovor o zajedničkom obavljanju prevoza na liniji za koju se traži dozvola, plan vremena vožnje i vremena odmora vozača i drugi dokazi u skladu sa potvrđenim međunarodnim ugovorima.	Potpuno usklađeno		

(f) raspored vožnje koji omogućuje provjeru usklađenosti sa zakonodavstvom Unije o vremenu vožnje i razdobljima odmora. 3. Podnosioci zahtjeva dostavljaju dodatne podatke koje smatraju važnima ili koje zatraži tijelo nadležno za izdavanje dozvole kao potporu zahtjevu.				
Član 8. 1.Dozvole odgovaraju predlošku u Prilogu IV. 2.U svakom vozilu koje obavlja uslugu koja podliježe izdavanju dozvole mora biti dozvola ili njena kopija koju je ovjerilo tijelo nadležno za izdavanje iste. 3.Dozvola važi najduže pet godina.	Dozvola za međunarodni linijski prevoz Član 66 Stav 16 Dozvola iz stava 1 ovog člana izdaje se na obrascu koji propisuje Ministarstvo.	Djelimično uskalđeno	Potpuna usklađenost će se postići donosenjem Pravilnika o obrascu dozvole za međunarodni linijski prevoz	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona
ODJELJAK III. POTVRDE Član 9. 1.Potvrde za prevoz za vlastite potrebe definirane u članu 2. stavu 5. Regulative (EZ) br. 1073/2009 odgovaraju predlošku u Prilogu V. ovoj Regulativi. 2.Preduzetnici koji traže potvrdu dostavljaju tijelu nadležnom za izdavanje potvrde dokaz ili jemstvo da su ispunjeni uslovi utvrđeni u članu 2. stavu 5. Regulative (EZ) br. 1073/2009. 3.U svakom vozilu koje obavlja uslugu koja podliježe sistemu potvrda, mora se nalaziti potvrda ili njena ovjerena vjerodostojna kopija koju je potrebno dati na uvid ovlaštenom inspektoru na njegov zahtjev tokom cjelokupnog trajanja putovanja. 4.Dozvola važi najviše pet godina. 10.4.2014. L 107/41 Službeni list Evropske unije HR	Odobrenje za obavljanje prevoza za sopstvene potrebe Član 123 Stav 1 do 3 Pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice prevoz za sopstvene potrebe obavlja na osnovu odobrenja za prevoz za sopstvene potrebe. Odobrenje iz stava 1 ovog člana izdaje nadležni organ lokalne uprave na čijoj teritoriji pravno lice, preduzetnik ili fizičko lice, koje obavlja prevoz za sopstvene potrebe ima sjedište ili prebivalište. Odobrenje za obavljanje prevoza za sopstvene potrebe, mora se nalaziti u vozilu pravnog lica, preduzetnika ili fizičkog lica za vrijeme obavljanja prevoza iz stava 1 ovog člana.	Potpuno usklađeno		
DOSTAVA STATISTIČKIH PODATAKA Član 10. Podaci o radnjama kabotaže navedeni u članu 28. stavu 2. Regulative (EZ) br. 1073/2009 dostavljaju se u obliku tablice u skladu s predloškom u Prilogu VI. ovoj Regulativi.	Nema odgovarajuće odredbe	Nepimjenljivo		
ODJELJAK V. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Član 11. 1.Države članice mogu odobriti korištenje postojećih zaliha putnih listova, zahtjeva za izdavanje dozvole, dozvola i potvrda sastavljenih u skladu s Regulativom (EZ) br. 2121/98 do 31. decembra 2015.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

2.Ostale države članice prihvaćaju putne listove i zahtjeve za izdavanje dozvole na svom državnom području do 31. decembra 2015. 3.Dozvole i potvrde sastavljene u skladu s Regulativom (EZ) br. 2121/98 i izdane prije 31. decembra 2015. važe do datuma njihova isteka.				
Član 12. Regulativa (EZ) br. 2121/98 stavlja se van snage.	Nema odgovarajuće odredbe	neprenosivo		
PRILOG I. PUTNI LIST PRILOG II. KNJIGA PUTNIH LISTOVA	Dokumentacija koja se mora nalaziti u autobusu Član 84 Stav 10 Obrazac putnog lista i način njegovog popunjavanja i vođenje evidencije propisuje Ministarstvo	Djelimično uskalđeno	Potpuna usklađenost će se postići donosenjem Pravilnika o obrascu putnog lista	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona
PRILOG III. ZAHTJEV ZA DOZVOLU ZA LINIJSKI PREVOZ PUTNIKA PRILOG IV. DOZOLA ZA LINIJSKI PREVOZ	Dozvola za međunarodni linijski prevoz Član 66 Stav 16 Dozvola iz stava 1 ovog člana izdaje se na obrascu koji propisuje Ministarstvo.	Djelimično uskalđeno	Potpuna usklađenost će se postići donosenjem Pravilnika o obrascu dozvole za linijski prevoz putnika	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona
PRILOG IV. POTVRDA ZA SOPSTVENE POTREBE	Odobrenje za obavljanje prevoza za sopstvene potrebe Član 123 Stav 8 Obrazac odobrenja iz stava 1 ovog člana propisuje Ministarstvo.	Djelimično uskalđeno	Potpuna usklađenost će se postići donosenjem Pravilnika o potvrdi za sopstvene potrebe	Godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona
PRILOG VI. IZVJEŠTAJ ZA IZDATE DOZVOLE ZA KABOTAŽU	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

Odluka Komisije od 17. decembra 2009. o minimalnim zahtjevima u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalni elektronički registar poduzeća za cestovni prijevoz				
Član 1. Minimalni zahtjevi u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalne elektronske registre koje uspostavljaju države članice u skladu s članom 16. stavom 1. Regulative (EZ) br. 1071/2009. utvrđeni su u Prilogu ovoj Odluci. PRILOG PODACI KOJI SE UPISUJU	Registar prevoznika Član 29 Prevoznici koji su dobili licencu upisuju se u registar prevoznika. Registar prevoznika je jedinstveni nacionalni registar prevoznika koji vodi Organ uprave. U registar prevoznika upisuju se sljedeći podaci: - naziv i sjedište odnosno ime i prebivalište prevoznika; - ime i prezime lica odgovornog za prevoz; - vrsta javnog prevoza za koji je licenca izdata; - broj i datum izdavanja licence; - datum isteka licence, odnosno izvoda licence; - datum pravosnažne odluke o kažnjavanju za teži prekršaj iz člana 20 stav 2 i 3 ovog zakona; - datum ukidanja licence; - datum privremenog ukidanja licence, odnosno izvoda licence; - datum isteka roka privremenog ukidanja licence, odnosno izvoda licence; - datum izdavanja izvoda licence, registarska oznaka vozila, nosivost, godina proizvodnje, vrsta, marka i tip vozila, broj šasije sa VIN oznakom, tip motora, emisije buke i izduvnih gasova-Euro/Eko i datum prestanka važenja izvoda licence. Registar prevoznika vodi se u elektronskoj formi na način koji omogućava povezivanje i razmjenu podataka sa registrima prevoznika država članica Evropske unije.	Potpuno usklađeno		
REGULATIVA SAVJETA (EEZ) br. 3916/90				
Član 1. Ova se Regulativa odnosi na tržište međunarodnog prevoza u drumskom saobraćaju robe kao javne usluge na području Zajednice, između država članica. Član 2. Za potrebe ove Regulative, kriza znači postojanje problema specifičnih za tržište određeno u članu 1., koji uzrokuju ozbiljan i	Mjere u slučaju krize na tržištu Član 117 U slučaju krize ili ozbiljnih poremećaja na tržištu prevoza tereta u Crnoj Gori, koji je nastao zbog obavljanja međunarodnog prevoza tereta i kabotaže, Vlada može naložiti sprovođenje mjera radi zaštite domaćih prevoznika.	Potpuno usklađeno		

potencijalno trajan višak ponude u odnosu na potražnju što podrazumijeva ozbiljnu prijetnju financijskoj stabilnosti i opstanku značajnog broja prevoznika za drumski prevoz tereta, pod slovom da kratkoročne i srednjoročne prognoze za navedeno tržište ne pokazuju mogućnost značajnijih i trajnih poboljšanja. Član 3. Komisija prikuplja podatke potrebne za praćenje tržišta i otkrivanje moguće krize. U tu svrhu države članice surađuju s Komisijom u saopštavanju i obradi raspoloživih ili lako dostupnih podataka. Član 4. 1. Kada država članica vjeruje da postoji kriza, može od Komisije zatražiti istragu. 2. Kako bi omogućila Komisiji da ocijeni situaciju, navedena država članica osigurava bitne informacije potkrijepljene brojkama. 3. Nakon takvog zahtjeva države članice, Komisija se odmah savjetuje s odborom iz člana 5. 4. Ako nakon savjetovanja s odborom Komisija zaključi da kriza postoji, ona može odlukom preduzeti mjere za sprečavanje daljnjeg rasta ponude na krizom pogođenom tržištu putem ograničenja rasta aktivnosti postojećih prevoznika i ograničenja pristupa tržištu za nove prevoznike. Navedena odluka donosi se u roku od 30 dana od dana prijema zahtjeva koji je uputila država članica. Mjere uvedene u skladu s ovim članom mogu ostati na snazi za razdoblje do najviše šest mjeseci i mogu se obnoviti samo jednom za jednako razdoblje valjanosti. 5. Komisija bez odloaganja obaviještava države članice i Savjete o svakoj odluci donesenoj u skladu s članom 4., ili, prema potrebi, o odluci da se mjere ne poduzimaju. 6. Država članica ili države članice mogu dostaviti Savjetu odluku Komisije iz stava 5. u roku od 30 dana od obavijesti. Savjete može, odlučiti kvalifikovanom većinom, unutar razdoblja valjanosti utvrđenog u stavu 4. trećem podstavu, donijeti drukčiju odluku u roku od 30 dana od dana upućivanja zahtjeva navedene države članice ili navedenih država članica. 7. Ako Komisija smatra da: — mjere iz stava 4. treba produžiti, i/ili — je potrebno preduzeti posebne dodatne mjere,	Mjere iz stava 1 ovog člana mogu trajati najviše šest mjeseci sa mogućnošću jednomjesečnog produženja. Krizom iz stava 1 ovog člana smatra se poremećaj u funkcionisanju privrede na duži period, a koji za posljedicu ima veliku ponudu ili tražnju prevoznih usluga na domaćem tržištu prevoza tereta, čime je ugroženo poslovanje domaćih prevoznika u prevozu tereta u drumskom saobraćaju ili privrednih društava, odnosno preduzetnika koji izvoze svoje proizvode, s tim da kratkoročne i dugoročne prognoze situacije u ovoj privrednoj djelatnosti ne pokazuju mogućnost značajnijeg i trajnog poboljšanja. Mjere iz stava 1 ovog člana, predlaže Ministarstvo u saradnji sa organom državne uprave nadležnim za poslove ekonomije i predstavnicima Privredne komore. Prilikom predlaganja mjera organi iz stava 4 ovog člana mogu ostvariti saradnju sa nadležnim organima drugih država.			

upućuje prijedlog Savjetu koje donosi odluku kvalifikovanomvećinom. Član 5. Komisiji pomaže savjetodavni odbor sastavljen od predstavnika država članica pod predsjedanjem predstavnika Komisije. Zadaci odbora su: — pratiti situaciju na tržištu prevoza iz člana 1. i savjetovati Komisiju o tom pitanju, — savjetovati Komisiju, na njezin zahtjev, o prikupljanju podataka iz člana 3., — savjetovati Komisiju, na njezin zahtjev, o bilo kojem zahtjevu države članice iz člana 4. stava 1., — savjetovati Komisiju o predloženim mjerama za rješenje krize, posebno o praktičnoj primjeni takvih mjera. Nadalje, Komisija se može, u okviru ove Regulative, savjetovati s odborom o bilo kojem drugom pitanju u pogledu sprovođenja ove Regulative. Odbor sastavlja svoj poslovnik. Član 6. Kad se koristi postupak naveden u ovom članu, Komisija dostavlja odboru plan privremenih mjera za rješavanje krize. Odbor daje svoje mišljenje o planu mjera u roku koji određuje predsjednik prema stepenu hitnosti, prema potrebi, glasanjem. Mišljenje se unosi u zapisnik; osim toga, svaka država članica ima pravo zatražiti da se njen stav unese u zapisnik. Komisija mišljenje odbora uvažava u najvećoj mogućoj mjeri. Ona izvještavaodbor o načinu na koji je njegovo mišljenje uvaženo.				
REGULATIVA SAVJETA (EEZ) br. 3912/92				
Član 1. 1. Ova se Regulativa primjenjuje na kontrole u skladu s međunarodnim ugovorom i one koje su navedene u Regulativi (EEZ) br. 4060/89, a koje unutar Zajednice obavljaju države članice u pogledu prevoza u drumskom saobraćaju i prevoza unutrašnjim plovnim putovima prevoznim sredstvima registrovanim ili stavljenim u promet u trećoj zemlji. 2. Ova Regulativa ne utiče na prava ili obaveze države članice u koje prevozno sredstvo iz stava 1. ulazi iz treće zemlje da obavljaju sve potrebne kontrole kako bi utvrdile da je tim prevoznim sredstvima dopušteno obavljanje prevoza u ili preko teritorija dotične države	Inspekcijski nadzor Član 133 Poslove inspekcijskog nadzora u okviru nadležnosti Ministarstva iz člana 132 stav 1 ovog zakona vrši inspektor za drumski saobraćaj (u daljem tekstu: inspektor) u skladu sa ovim zakonom i Zakonom o inspekcijskom nadzoru. Poslove inspekcijskog nadzora u okviru nadležnosti jedinice lokalne samouprave iz člana 132 stav 2 ovog zakona vrši komunalni inspektor. Komunalni nadzor u okviru nadležnosti jedinice lokalne	Potpuno usklađeno		

članice. Član 2. Za potrebe ove Regulative: — „kontrola” znači bilo koja provjera, pregled, nadzor ili formalnost koje na granicama obavljaju nacionalna tijela država članica, a koje zaustavljaju ili ometaju slobodu kretanja dotičnih vozila ili plovila, — „međunarodni sporazum” znači bilo koji sporazum između jedne ili više država članica ili Zajednice i jedne ili više trećih zemalja. Član 3. Kontrole iz člana 1. neće se više obavljati kao pogranične kontrole na unutrašnjim granicama Zajednice, nego u sklopu kontrola koje bi države članice uobičajeno provodile na čitavom svom teritoriju.	samouprave iz člana 132 stav 2 na obezbjeđivanju komunalnog reda nad primjenom odredbi ovog zakona vrši komunalni policajac. Poslove inspekcijskog nadzora u okviru nadležnosti organa uprave nadležnog za policijske poslove iz člana 132 stav 3 ovog zakona vrši ovlašćeno službeno lice organa uprave nadležnog za policijske poslove. Ovlašćenje inspektora Član 134 Pored ovlašćenja utvrđenih Zakonom o inspekcijskom nadzoru, inspektor odnosno komunalni inspektor je ovlašćen da: 1) zaustavlja i pregleda: motorna vozila kao i njhovu unutrašnjost; autobuske stanice; autobuska stajališta; teretne stanice; stvarno sjedište prevoznika; ugovore; prevozne isprave; licence; izvode licence; dozvole; odobrenja, rješenje, redove vožnje, poslovne knjige i drugu dokumentaciju koja omogućava uvid u poslovanje prevoznika, lica koje upravlja autobuskom stanicom ili teretnom stanicom, kao i da utvrđuje identitet tih lica i lica zatečenih u motornom vozilu; 2) naredi otklanjanje nedostataka u vezi: ispunjavanja propisanih uslova za obavljanje javnog prevoza putnika i tereta; prevoza za sopstvene potrebe; uslova za rad autobuskih stanica i teretnih stanica; u vezi ispunjavanja uslova za pravna lica ovlašćena od strane Ministarstva, uredne kontrole tehničke ispravnosti vozila; pridržavanja reda vožnje; izvršavanja zadataka i poslova stručnog i voznog osoblja. Mjere i radnje inspektora Član 135 Pored upravnih mjera i radnji utvrđenih Zakonom o inspekcijskom nadzoru, inspektor odnosno komunalni inspektor preduzima i sljedeće mjere i radnje: 1) isključi vozilo kojim se vrši javni prevoz putnika i tereta u unutrašnjem drumskom saobraćaju, odnosno prevoz za sopstvene potrebe suprotno ovom zakonu i drugim propisima, odredi mjesto parkiranja vozila, oduzme saobraćajnu dozvolu i registarske tablice u			

	trajanju od 48 sati, a u slučaju ponovnog isključivanja vozila u trajanju od sedam dana, odnosno do 30 dana ukoliko zabranjenu radnju ponovi, pri čemu sve posljedice i troškove nastale u vezi isključenja snosi prevoznik; 2) zabrani:vršenje prevoza u unutrašnjem drumskom saobraćaju i korišćenje objekata i sredstava, ako se prevoz obavlja, odnosno objekti i sredstva koriste suprotno propisima; 3) isključi vozilo kojim se vrši javni prevoz putnika i tereta u međunarodnom drumskom saobraćaju odnosno prevoz za sopstvene potrebe suprotno ovom zakonu i drugim propisima, odredi mjesto parkiranja vozila, oduzme saobraćajnu dozvolu i registarske tablice u trajanju od 48 sati, a u slučaju ponovnog isključivanja vozila u trajanju od sedam dana, odnosno do 30 dana ukoliko zabranjenu radnju ponovi, pri čemu sve posljedice i troškove nastale u vezi isključenja snosi prevoznik; 4) zabrani:vršenje prevoza u međunarodnom drumskom saobraćaju i korišćenje objekata i sredstava, ako se prevoz obavlja, odnosno objekti i sredstva koriste suprotno propisima; dalje kretanje putevima Crne Gore stranom prevozniku i sprovede ga na granični prelaz na koji je ušao, ako u vozilu nema original dozvolu za prevoz; dalje obavljanje međunarodnog prevoza domaćem prevozniku koji nema original dozvolu za međunarodni prevoz. Organ uprave u slučajevima iz ove tačke donosi rješenje o oduzimanju dozvole najkasnije u roku od tri dana od dana privremenog oduzimanja koje je konačno u upravnom postupku. Izuzetno, ukoliko je to u interesu obavljanja prevoza, organ uprave može izreći opomenu prevozniku i vratiti mu privremeno oduzetu dozvolu; 5) privremeno oduzme dozvolu u međunarodnom drumskom saobraćaju za prevoz ukoliko posumnja u njenu ispravnost, odnosno ukoliko prevoznik obavlja prevoz suprotno ovom zakonu ili međunarodnom ugovoru, o čemu bez odlaganja obavještava organ			

	uprave; 6) zabrani pristup stranom prevozniku na teritoriju Crne Gore u slučaju težih ili ponovljenih povreda ovog zakona ili međunarodnih ugovora. Organ uprave u slučajevima iz ove tačke može izreći privremenu zabranu obavljanja prevoza u drumskom saobraćaju na teritoriji Crne Gore za period od tri do dvanaest mjeseci, s tim da ako se ova mjera izriče prvi put, njeno trajanje ne može biti duže od šest mjeseci.Carinski nadzor Član 137 Nadležni organ carinske službe na graničnom prijelazu, odnosno na drugom mjestu gdje se obavlja carinski nadzor ovlašćen je: - da pregleda da li prevoznik ima dozvolu i druge isprave propisane ovim zakonom, drugim propisima i međunarodnim ugovorima, kao i da li prevoznik obavlja prevoz u skladu sa tim ispravama; - da zabrani dalje kretanje vozila stranom prevozniku, ukoliko utvrdi da strani prevoznik prilikom ulasku u Crnu Goru, odnosno izlasku iz Crne Gore, nema u stranom vozilu original važeće dozvole za međunarodni javni prevoz putnika ili tereta ili original druge odgovarajuće isprave; - zabrani izlazak vozila iz Crne Gore domaćem prevozniku, odnosno utvrdi povrede odredaba ovog zakona, ukoliko domaći prevoznik prilikom izlaska iz Crne Gore odnosno ulaska u Crnu Goru, nema izvod iz licence u vozilu, original važeće dozvole za međunarodni javni prevoz putnika ili tereta ili original druge odgovarajuće isprave. Nadležni organ carinske službe će o zabrani ili utvrđenim povredama iz stava 1 ovog člana u roku od 24 sata obavijestiti Organ uprave.			
Član 4. Za potrebe sprovođenja ove Regulative, odredbe Regulative (EEZ) br. 1468/81 primjenjuju se na odgovarajući način. Osim toga, države članice preduzimaju sve potrebne korake kako bi uspostavile saradnju između svojih nadležnih tijela.	Nema odgovarajuće odredbe	Neprenosivo		

UREDBA (EZ) br. 1071/2009 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 21. listopada 2009.

o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 71. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog nadzornika za zaštitu podataka [2],

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora [3],

budući da:

(1) Uspostava unutarnjeg tržišta u cestovnom prometu na kojem bi se primjenjivali pravični uvjeti tržišne utakmice, pretpostavlja ujednačenu primjenu zajedničkih pravila u pogledu pristupa djelatnosti cestovnog prijevoznika u teretnom ili putničkom prometu (dalje u tekstu: djelatnost cestovnog prijevoznika). Takva zajednička pravila doprinijet će postizanju više razine profesionalne osposobljenosti cestovnih prijevoznika, racionalizaciji tržišta i poboljšanju kakvoće usluga, što je u interesu cestovnih prijevoznika, njihovih stranaka i cijeloga gospodarstva te većoj sigurnosti cestovnog prometa. Također će olakšati učinkovito ostvarivanje prava cestovnih prijevoznika na slobodu poslovnog nastana.

(2) Direktivom Vijeća 96/26/EZ od 29. travnja 1996. o odobrenju za obavljanje djelatnosti prijevoznika u cestovnom prijevozu tereta i cestovnom prijevozu putnika i o međusobnom priznavanju diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama kako bi se tim prijevoznicima olakšalo ostvarivanje prava na slobodu poslovnog nastana u domaćem i međunarodnom prometu [4] propisuju se minimalni uvjeti za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika i međusobno priznavanje u tu svrhu traženih isprava. Međutim, iskustvo, ocjene učinka i razne studije pokazale su da države članice tu Direktivu primjenjuju nedosljedno. Takve razlike imaju više negativnih posljedica, posebno iskrivljavanje tržišnog natjecanja i nedostatak tržišne transparentnosti i nejednakost razine praćenja, kao i rizik da poduzeća koja zapošljavaju osobe niskog stupnja stručne spreme budu nemarna u pogledu, ili manje poštuju, pravila o sigurnosti cestovnoga prometa i socijalne sigurnosti, što može naškoditi ugledu tog područja.

(3) Te posljedice tim su štetnije jer mogu prouzročiti smetnje u pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta cestovnog prijevoza budući da je tržište međunarodnog prijevoza robe i nekih poslova kabotaže dostupno poduzećima iz cijele Zajednice. Jedini uvjet koji ta poduzeća moraju ispuniti jest da imaju licenciju Zajednice koju mogu dobiti ako ispune uvjete za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta [5] i Uredbom (EZ) br. 1073/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima [6].

(4) Stoga bi trebalo osuvremeniti postojeća pravila o dozvoli za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika kako bi se osigurala jednolična i učinkovita primjena tih pravila. Budući da poštovanje tih pravila predstavlja glavni uvjet za pristup tržištu Zajednice i da su vrijedeći instrumenti Zajednice u području pristupa tržištu uredbe, čini se da je uredba najprimjereniji instrument za uređenje postupka dobivanja dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika.

(5)Državama članicama bi se moralo omogućiti da u najudaljenijim regijama, navedenima u članku 299. stavku 2. Ugovora, zbog posebnih značajki i ograničenja tih regija, prilagode uvjete za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika. Međutim, poduzećima osnovanima u tim regijama, koja ispunjavaju uvjete za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika samo kao posljedica takve prilagodbe, ne bi smjela biti dodijeljena licencija Zajednice. Za poduzeća koja bi, zbog toga što ispunjavaju sve opće uvjete iz ove Uredbe, mogla obavljati djelatnost cestovnoga prijevoznika, prilagodba uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika ne bi smjela predstavljati prepreku prilikom obavljanja cestovnog prijevoza u najudaljenijim regijama.

(6)Radi osiguranja pravične tržišne utakmice, zajednička pravila koja uređuju obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika trebala bi se primjenjivati u što širem opsegu na sva poduzeća. Međutim, u područje primjene ove Uredbe nije potrebno uključiti poduzeća koja obavljaju samo prijevoze s vrlo malim utjecajem na tržište prijevoznih usluga.

(7)Država članica u kojoj poduzeće ima poslovni nastan trebala bi biti odgovorna za provjeru ispunjava li poduzeće, u svakom trenutku, uvjete propisane ovom uredbom kako bi nadležna tijela te države članice mogla, prema potrebi, odlučiti o privremenom ili trajnom oduzimanju dozvola na temelju kojih to poduzeće može poslovati na tržištu. Propisno ispunjavanje i pouzdani nadzor uvjeta za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika pretpostavlja da poduzeća imaju stvaran i stabilan poslovni nastan.

(8)Trebalo bi jasno utvrditi koje fizičke osobe ispunjavaju tražene uvjete u pogledu dobrog ugleda i stručne osposobljenosti i o tome obavijestiti nadležna tijela. Takve osobe (dalje u tekstu: upravitelji prijevoza) trebale bi imati boravište u državi članici i stvarno i stalno upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća za cestovni prijevoz. Stoga bi trebalo točno navesti pod kojim se uvjetima smatra da osoba stvarno i stalno upravlja prijevoznom djelatnošću poduzeća.

(9)Dobar ugled upravitelja prijevoza pretpostavlja nekažnjavanost za teže kazneno djelo ili za ozbiljnu povredu, posebno pravila Zajednice koja se odnose na cestovni prijevoz. Osuda ili kazna izrečena upravitelju prijevoza ili poduzeću za cestovni prijevoz u jednoj ili više država članica za najteže povrede pravila Zajednice trebala bi imati za posljedicu gubitak dobrog ugleda ako nadležno tijelo utvrdi da je njegovoj konačnoj odluci prethodio propisno okončan i dokumentiran istražni postupak u kojem su se poštovala osnovna postupovna prava i da su se poštovala odgovarajuća prava na žalbu.

(10)Poduzeća za cestovni prijevoz moraju imati minimalnu financijsku sposobnost osigurati propisno osnivanje i dobro upravljanje poduzećem. Bankovno jamstvo ili osiguranje od profesionalne odgovornosti može predstavljati jednostavan i troškovno učinkovit način prikazivanja financijskog stanja poduzeća.

(11)Visoka razine profesionalne osposobljenosti trebala bi povećati društvenogospodarsku učinkovitost područja cestovnog prijevoza. Stoga je potrebno da kandidati za mjesto upravitelja prijevoza posjeduju visoku razinu stručnog znanja. Kako bi se osigurala veća ujednačenost ispita i potaknula visoka kvaliteta obuke, državama članicama potrebno je osigurati da na temelju kriterija koje same definiraju mogu akreditirati centre za provjeru znanja i provedbu obuke. Upravitelji prijevoza moraju posjedovati potrebno znanje za upravljanje kako domaćim, tako i međunarodnim prijevozom. Popis stručnih područja koja treba poznavati kako bi se dobila potvrda o stručnoj osposobljenosti te postupci za organizaciju ispita mogu se mijenjati usporedno s tehničkim napretkom, pa bi stoga trebalo predvidjeti njihovo ažuriranje. Državama članicama trebalo bi omogućiti da iz ispita izuzmu osobe koje mogu podastrijeti dokaz o određenom neprekinutom iskustvu u upravljanju poslovima prijevoza.

(12)Pravična tržišna utakmica i cestovni prijevoz u cijelosti usklađen s pravilima zahtijevaju jednaku razinu nadzora od strane država članica. Nadležna tijela odgovorna za nadzor poduzeća i valjanost njihovih dozvola imaju u tom pogledu ključnu ulogu pa je, stoga, potrebno osigurati, prema potrebi, poduzimanje mjera od strane tih tijela, posebno u najtežim slučajevima, kao što su privremeno ili trajno oduzimanje dozvola ili proglašenje neprikladnima upravitelje prijevoza koji su opetovano postupili s nepažnjom ili su djelovali sa zlom namjerom. Tome mora prethoditi odgovarajuće razmatranje mjere s obzirom na načelo

proporcionalnosti. Međutim, prije nego što mu se izreknu takve kazne, poduzeće bi trebalo prethodno upozoriti i dati mu razuman rok da ispravi situaciju u kojoj se našao.

(13)Bolje organizirana administrativna suradnja među državama članicama poboljšala bi učinkovitost nadzora nad poduzećima koja posluju u više država članica i smanjila upravne troškove u budućnosti. Elektronički upisnici poduzeća, koji su međusobno povezani u Zajednici i koji su u skladu s pravilima Zajednice o sigurnosti osobnih podataka, olakšali bi takvu suradnju i smanjili troškove u vezi s nadzorom i poduzeća i uprava. Nacionalni upisnici već postoje u nekoliko država članica. Također, već postoji i infrastruktura namijenjena jačanju međupovezanosti među državama članicama. Stoga bi sustavnije korištenje elektroničkih registara značajno doprinijelo smanjenju upravnih troškova pregleda i poboljšanju njihove učinkovitosti.

(14)Neki podaci iz nacionalnih elektroničkih registara, vezani uz povrede i sankcije su osobni. Stoga bi države članice trebale poduzeti mjere potrebne za osiguranje usklađenosti s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (7), posebno u pogledu nadzora nad obradom osobnih podataka od strane tijela javne vlasti, prava osoba na koje se ti podaci odnose na informiranosti, njihova prava na pristup podacima i njihova prava na prigovor. U smislu ove Uredbe čini se potrebnim podatke takve vrste pohraniti na rok od barem dvije godine kako bi se onemogućilo da izuzeta poduzeća prenesu sjedište u druge države članice.

(15)Kako bi se poboljšala transparentnost te kako bi stranke prijevoznika mogle provjeriti ima li to poduzeće odgovarajuće dozvole, određeni podaci iz nacionalnog elektroničkog registra trebali bi biti javno dostupni, ako je to u skladu s relevantnim odredbama o zaštiti podataka.

(16)Međusobna povezanost nacionalnih elektroničkih registara ključna je za brzu i učinkovitu razmjenu podataka među državama članicama te kao mjera osiguranja da cestovni prijevoznici ne dođu u kušnju počiniti teške povrede ili da se ne izlože riziku da počine teške povrede, u državi članici koja nije država članica u kojoj cestovni prijevoznik ima poslovni nastan. Takva međupovezanost podrazumijeva zajedničku definiciju točnog formata podataka za razmjenu kao i tehničkih postupaka razmjene tih podataka.

(17)Kako bi se osigurala učinkovita razmjena podataka među državama članicama, trebalo bi odrediti nacionalne kontaktne točke i određene zajedničke postupke, kao minimalne, u pogledu rokova i naravi podataka koje treba proslijediti.

(18)Kako bi se olakšalo ostvarivanje prava na poslovni nastan, kao dovoljan dokaz o dobrom ugledu za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika u državi članici poslovnoga nastana trebalo bi prihvatiti predočenje odgovarajućih dokumenata izdanih od strane nadležnog tijela države članice u kojoj je cestovni prijevoznik imao boravište, pod uvjetom da dotične osobe nisu bile proglašene nesposobnima za obavljanje djelatnosti u drugim državama članicama.

(19)Što se tiče stručne osposobljenosti, kako bi se olakšalo ostvarivanje prava na poslovni nastan, država članica u kojoj poduzeće ima poslovni nastan trebala bi jedinstven obrazac potvrde izdane u skladu s ovom Uredbom priznati kao dovoljan dokaz.

(20)Na razini Zajednice potrebno je bolje pratiti primjenu ove Uredbe. To pretpostavlja slanje redovitih izvješća Komisiji, sastavljenih na temelju nacionalnih registara, o dobrom ugledu, financijskom položaju i stručnoj osposobljenosti poduzeća iz područja cestovnog prijevoza.

(21)Država članice trebale bi odrediti sankcije za povrede ove Uredbe. Takve bi sankcije trebale biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.

(22)Budući da cilj ove Uredbe, a to je modernizacija pravila koja uređuju pristup djelatnosti cestovnoga prijevoznika radi osiguranja ujednačenije i učinkovitije primjene tih pravila u državama članicama, ne mogu dostatno ostvariti države članice nego ih se, zbog opsega i učinaka predložene mjere, može na bolji način ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti iz tog članka, ova Uredba ne prelazi ono što je

potrebno za ostvarivanje navedenog cilja.

(23) Mjere potrebne za provedbu ove Uredbe trebale bi se donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji [8].

(24) Osobito, Komisiju bi trebalo ovlastiti za sastavljanje popisa kategorija, vrsta i stupnjeva težine povreda radi kojih cestovni prijevoznici gube dobar ugled, za prilagodbu tehničkom napretku priloga I., II. i III. ovoj Uredbi, o znanjima koja države članice moraju uzeti u obzir prilikom priznavanja stručne osposobljenosti i o uzorku potvrde o stručnoj osposobljenosti, kao i za sastavljanje popisa povreda koje, osim onih navedenih u prilogu IV. ovoj Uredbi, mogu prouzročiti gubitak dobrog ugleda. Budući da je riječ o mjerama općeg opsega, namijenjenih izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, između ostalog njezinim nadopunjavanjem novim elementima koji nisu ključni, moraju se usvojiti u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 5.a Odluke 1999/468/EZ.

(25) Direktivu 96/26/EZ potrebno je staviti izvan snage,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.
OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Područje primjene

1. Ovom se Uredbom uređuje pristup djelatnosti cestovnog prijevoza i obavljanje te djelatnosti.

2. Ova se Uredba primjenjuje na sva poduzeća s poslovnim nastanom u Zajednici koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika. Također se primjenjuje na poduzeća koja namjeravaju obavljati djelatnost cestovnog prijevoznika. Smatra se da se pozivanja na poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnoga prijevoznika odnose, prema potrebi, i na poduzeća koja namjeravaju obavljati takvu djelatnost.

3. Što se tiče regija iz članka 299. stavka 2. Ugovora, dotične države članice mogu prilagoditi uvjete koji se trebaju ispuniti za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, ako prijevoz u tim regijama u cijelosti obavljaju poduzeća ustanovljena u tim regijama.

4. Odstupajući od stavka 2., osim ako nacionalnim pravnim propisima drukčije nije određeno, ova Uredba se ne primjenjuje na:

(a) poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika u teretnom prometu isključivo motornim vozilima ili kombinacijom vozila, pri čemu najveća dopuštena masa natovarenog vozila ne prelazi 3,5 tone. Međutim, države članice mogu sniziti taj prag za sve ili neke kategorije cestovnog prijevoza;

(b) poduzeća koja pružaju usluge cestovnog prijevoza u putničkom prometu isključivo u nekomercijalne svrhe, odnosno čija glavna djelatnost nije cestovni prijevoz putnika;

(c) poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika isključivo motornim vozilima čija najveća dopuštena brzina ne prelazi 40 km/h.

5. Države članice mogu iz primjene svih ili nekih odredaba ove Uredbe izuzeti samo one cestovne prijevoznike koji obavljaju djelatnost isključivo u domaćem prometu i koji na prometnom tržištu ostvaruju tek manji utjecaj zbog:

(a) naravi robe koja se prevozi; ili

(b) kratkih udaljenosti prijevoza.

Članak 2.

Definicije

U smislu ove Uredbe:

1.„djelatnost cestovnog prijevoznika u teretnom prometu” znači djelatnost svakog poduzeća koje motornim vozilima ili kombinacijom vozila prevozi robu za posebni prijevoz;

2.„djelatnost cestovnog prijevoznika u putničkom prometu” znači djelatnost svakog poduzeća koje motornim vozilima, konstruiranima i opremljenima tako da su prikladna za prijevoz više od devet osoba, uključujući vozača, i namijenjenima za tu svrhu, pruža usluge prijevoza u putničkom prometu za javnost ili za određene kategorije korisnika, za naknadu koju plaća osoba koja koristi prijevoz ili organizator prijevoza;

3.„djelatnost cestovnog prijevoznika” znači djelatnost cestovnog prijevoznika u putničkom prometu ili djelatnost cestovnog prijevoznika u teretnom prometu;

4.„poduzeće” znači svaka fizička ili pravna osoba, bez obzira posluje li s ciljem ostvarivanja dobiti ili ne, svako udruženje ili skupinu osoba bez pravne osobnosti, bez obzira posluje li s ciljem ostvarivanja dobiti ili ne, ili svako službeno tijelo, bez obzira je li ono pravna osoba ili ovisi o tijelu koje je pravna osoba, koje obavlja djelatnost putničkog prijevoza, odnosno svaka fizička ili pravna osoba koja prevozi teret u komercijalne svrhe;

5.„upravitelj prijevoza” znači fizička osoba zaposlena u poduzeću ili, ako je poduzeće fizička osoba, tu osobu ili, ako je tako predviđeno, drugu fizičku osobu koju je to poduzeće imenovalo u ugovoru, koja stvarno ili trajno upravlja prijevoznom djelatnošću tog poduzeća;

6.„dozvola za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika” znači upravna odluka kojom se poduzeće koje ispunjava uvjete propisane ovom uredbom ovlašćuje za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika;

7.„nadležno tijelo” znači tijelo u državi članici na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini, koje u svrhu izdavanja dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, provjerava ispunjava li poduzeće uvjete propisane ovom Uredbom te koje izdaje i privremeno ili trajno oduzima dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika;

8.„država članica poslovnog nastana” znači država članica u kojoj poduzeće ima poslovni nastan, bez obzira iz koje države potječe upravitelj prijevoza.

Članak 3.

Zahtjevi za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika

1. Poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika imaju:

(a) stvarni i stabilni poslovni nastan u jednoj od država članica;

(b) dobar ugled;

(c) odgovarajući financijski položaj; i

(d) potrebnu stručnu osposobljenost.

2. Države članice mogu odlučiti propisati dodatne razmjerne i nediskriminirajuće zahtjeve za poduzeća koja žele obavljati djelatnost cestovnog prijevoznika.

Članak 4.

Upravitelj prijevoza

1. Poduzeće koje obavlja djelatnost cestovnog prijevoznika za upravitelja prijevoza imenuje barem jednu fizičku osobu koja ispunjava zahtjeve iz članka 3. stavka 1. točaka (b) i (d), kao i sljedeće uvjete:

(a) stvarno i kontinuirano upravlja prijevoznom djelatnošću poduzeća;

(b)stvarno je povezan s poduzećem, na primjer, njegov je zaposlenik, direktor, vlasnik ili dioničar ili njime upravlja ili, ako je poduzeće fizička osoba, ta je osoba; i

(c) ima boravište u Zajednici.

2. Ako poduzeće ne ispunjava zahtjev u pogledu stručne osposobljenosti, propisan člankom 3. stavkom 1. točkom (d), nadležno tijelo može ga ovlastiti za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika bez upravitelja prijevoza imenovanoga u skladu sa stavkom 1. ovog članka, pod uvjetom da:

(a) poduzeće imenuje fizičku osobu koja ima boravište u Zajednici i koja ispunjava zahtjeve iz članka 3. stavka 1. točaka (b) i (d), i koja je ugovorom ovlaštena obavljati zadatke upravitelja prijevoza u ime poduzeća;

(b) su u ugovoru koji je poduzeće sklopilo s osobom iz točke (a), točno utvrđeni zadaci koje ta osoba mora učinkovito i kontinuirano obavljati te su navedene njezine odgovornosti kao upravitelja prijevoza. Zadaci koje treba točno utvrditi obuhvaćaju, prije svega, zadatke koji se odnose na upravljanje servisiranjem i održavanjem vozila, provjeru ugovora i dokumenata o prijevozu, osnovno računovodstvo, raspodjelu tereta ili usluga vozačima i vozilima te provjeru sigurnosnih postupaka;

(c) osoba iz točke (a) može, kao upravitelj prijevoza, upravljati poslovima prijevoza najviše četiriju različitih poduzeća, koji poslovi se obavljaju s najvećim ukupnim voznim parkom svih poduzeća zajedno od 50 vozila. Države članice mogu odlučiti smanjiti broj poduzeća i/ili veličinu ukupnog voznog parka vozila kojim ta osoba upravlja; i

(d) osoba iz točke (a) obavlja utvrđene zadatke isključivo u interesu poduzeća, a svoje odgovornosti izvršava neovisno o bilo kojem poduzeću za koje to poduzeće obavlja prijevoz.

3. Države članice mogu odlučiti da upravitelj prijevoza imenovan u skladu sa stavkom 1. ne može biti imenovan i u skladu sa stavkom 2. ili da može biti tako imenovan samo u pogledu ograničenog broja poduzeća ili voznog parka vozila koji je manji od onoga iz stavka 2. točke (c).

4. Poduzeća obavješćuju nadležno tijelo o imenovanom upravitelju prijevoza, odnosno imenovanim upraviteljima prijevoza.

POGLAVLJE II.
UVJETI KOJE TREBA ISPUNITI DA BI SE ZADOVOLJIO ZAHTJEV IZ ČLANKA 3.

Članak 5.

Uvjeti u vezi sa zahtjevom u pogledu poslovnog nastana

Kako bi se ispunili zahtjevi iz članka 3. stavka 1. točke (a), poduzeće, u dotičnoj državi članici:

(a) ima poslovni nastan u toj državi članici, zajedno s prostorijama u kojima čuva svoju temelju poslovnu dokumentaciju, posebno računovodstvenu dokumentaciju, kadrovsku dokumentaciju, dokumentaciju koja sadrži podatke o trajanju vožnje i odmora te bilo koji drugi dokument koji mora biti dostupan nadležnom tijelu kako bi ono moglo provjeriti jesu li uvjeti propisani ovom uredbom ispunjeni. Države članice mogu zahtijevati da poduzeća s poslovnim nastanom na njihovom državnom području moraju u svakom trenutku u svojim prostorijama učiniti dostupnima i druge dokumente;

(b) jednom kada je dozvola izdana, ima na raspolaganju jedno vozilo, odnosno više vozila, registriranih ili na neki drugi način stavljenih u promet u skladu s pravnim propisima te države članice, bez obzira je li to poduzeće jedini vlasnik vozila ili njima raspolaže na temelju, na primjer, ugovora o kupoprodaji s obročnim otplatama cijene, ugovora o zakupu ili ugovora o leasingu;

(c) stvarno i kontinuirano obavlja svoje poslove u vezi s vozilima iz točke (b), raspolažući potrebnom administrativnom opremom, kao i odgovarajućom tehničkom opremom i uređajima, u poslovnom centru u toj državi članici.

Članak 6.

Uvjeti koji se odnose na zahtjeve o dobrom ugledu

1. Pod uvjetima iz stavka 2. ovog članka, države članice određuju uvjete koje poduzeća i upravitelji prijevoza moraju ispuniti kako bi zadovoljili kriterij dobrog ugleda, propisan člankom 3. stavkom 1. točkom (b).

Prilikom utvrđivanja je li poduzeće ispunilo taj uvjet, države članice razmatraju ponašanje poduzeća, njegovih upravitelja prijevoza i svake druge relevantne osobe koju država članica odredi. Svako pozivanje u ovomu članku na osude, kazne ili prekršaje uključuje i osude, kazne ili prekršaje samog poduzeća, njezinih upravitelja prijevoza i svake druge relevantne osobe koju odredi država članica.

Uvjeti iz prvog podstavka uključuju barem sljedeće:

(ne postoji nikakav ozbiljan razlog koji bi pobudio sumnju u dobar ugled upravitelja prijevoza ili aprijevoznika, kao na primjer, osude ili kazne za bilo kakve teške povrede nacionalnih pravila koja su na)snazi u sljedećim područjima:

i. trgovačko pravo;

ii. stečajno pravo;

iii. uvjeti plaćanja i zapošljavanja u toj profesiji;

iv. cestovni promet;

v. profesionalna odgovornost;

vi. trgovina ljudima ili opojnim sredstvima; i

(upravitelj prijevoza ili prijevozno poduzeće nisu bili osuđeni za teško kazneno djelo, odnosno nije im bila bizrečena kazna za tešku povredu pravila Zajednice u jednoj državi članici ili više njih, posebno u pogledu:

)i. trajanja vožnje i odmora vozača, radnog vremena te ugradnje i korištenja nadzornih uređaja;

ii. najvećih dopuštenih težina i dimenzija gospodarskih vozila u međunarodnom prometu;

iii. početnih kvalifikacija i kontinuirane obuke vozača;

iv. tehničke ispravnosti gospodarskih vozila, uključujući obvezatni tehnički pregled motornih vozila;

v. pristupa tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza robe ili, prema potrebi, u pogledu pristupa tržištu cestovnog putničkog prijevoza;

vi. sigurnosti cestovnog prijevoza opasnog tereta;

vii. ugradnje i korištenja uređaja za ograničenje brzine u određenim kategorijama vozila;

viii. vozačkih dozvola;

ix. dozvola za obavljanje djelatnosti;

x. prijevoza životinja.

2. U smislu stavka 1. trećeg podstavka točke (b):

(a) ako je upravitelju prijevoza ili prijevoznom poduzeću u jednoj državi članici ili više njih bila izrečena osuđujuća presuda za teško kazneno djelo ili dosuđena kazna za neku od najtežih povreda pravila Zajednice, navedenih u prilogu IV., nadležno tijelo države članice poslovnog nastana dužno je na odgovarajući način i pravovremeno započeti te propisno zaključiti upravni postupak, prema potrebi zajedno s pregledom prostorija dotičnog poduzeća.

U postupku se utvrđuje bi li u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir posebne okolnosti, gubitak dobrog ugleda predstavljao nerazmjernu mjeru. Svaki takav zaključak mora biti propisno obrazložen i opravdan.

Ako utvrdi da bi gubitak dobrog ugleda predstavljao nerazmjernu mjeru, nadležno tijelo može odlučiti da dobar ugled nije doveden u pitanje. U takvom slučaju, razlozi se unose u nacionalni registar. Broj takvih

odluka navodi se u izvješću iz članka 26. stavka 1.

Ako nadležno tijelo utvrdi da gubitak dobrog ugleda ne bi predstavljao nerazmjernu mjeru, posljedica osuđujuće presude ili kazne je gubitak dobrog ugleda.

(Komisija sastavlja popis kategorija, vrsta i stupnjeva težine teških povreda pravila Zajednice koje, osim onih biz Priloga IV., mogu dovesti do gubitka dobrog ugleda. Prilikom određivanja prioriteta za preglede na)temelju članka 12. stavka 1., države članice dužne su uzeti u obzir podatke o tim povredama, uključujući podatke koje su im proslijedile druge države članice.

Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni njezinim nadopunjavanjem, koje se odnose na taj popis, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.

U tu svrhu Komisija:

i. propisuje kategorije i vrste povreda koje se najčešće susreću;

ii. definira stupanj težine povreda s obzirom na opasnost da prouzroče smrtne ili teške povrede; i

iii. određuje koliko puta se povreda mora ponoviti da bi se smatrala težom povredom, uzimajući u obzir broj vozača u okviru prijevozne djelatnosti kojom upravlja upravitelj prijevoza.

3. Zahtjev iz članka 3. stavka 1. točke (b) ostaje neispunjen sve dok se, na temelju relevantnih odredaba nacionalnog prava, ne donese rehabilitirajuća ili bilo koja druga mjera istovrijednog učinka.

Članak 7.

Uvjeti koji se odnose na zahtjev o financijskom položaju

1. Kako bi se ispunio zahtjev propisan člankom 3. stavkom 1. točkom (c), poduzeće mora u svakom trenutku tijekom poslovne godine biti sposobno ispuniti svoje financijske obveze. U tu svrhu, poduzeće mora na temelju godišnjih financijskih izvještaja potvrđenih od strane revizora ili propisno ovlaštene osobe pokazati da svake godine ima na raspolaganju kapital i pričuve u ukupnom iznosu od barem 9 000 EUR, ako se koristi samo jedno vozilo, i 5 000 EUR za svako dodatno vozilo koje se koristi.

U smislu ove Uredbe, vrijednost eura u nacionalnim valutama država članica koje ne sudjeluju u trećem stadiju ekonomske i monetarne unije određuje se svake godine. Primjenjuju se tečajevi utvrđeni prvog radnog dana mjeseca listopada i objavljeni u *Službenom listu Europske unije*. Navedeni tečajevi počinju vrijediti od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine.

Računovodstvene stavke iz prvoga podstavka jednake su stavkama definiranima u Četvrtoj direktivi Vijeća 78/660/EEZ od 25. srpnja 1978. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava [9].

2. Odstupajući od odredaba stavka 1., nadležno tijelo može dopustiti ili zahtijevati da poduzeće svoje financijsko stanje dokaže potvrdom, na primjer bankovnom garancijom ili osiguranjem, uključujući osiguranje profesionalne odgovornosti, jedne ili više banaka ili drugih financijskih institucija, uključujući osiguravajućih društava, koja se odnosi na solidarno jamstvo poduzeća u pogledu iznosa navedenih u prvom podstavku stavka 1.

3. Godišnji financijski izvještaji iz stavka 1. i garancija iz stavka 2., koje treba provjeriti, jesu godišnji financijski izvještaji i garancija gospodarskoga subjekta sa sjedištem na području države članice u kojoj se podnosi zahtjev za izdavanje dozvole, a ne nekog drugoga gospodarskog subjekta sa sjedištem u nekoj drugoj državi članici.

Članak 8.

Uvjeti koji se odnose na zahtjev o stručnoj osposobljenosti

1. Kako bi se ispunio zahtjev propisan člankom 3. stavkom 1. točkom (d), dotična osoba ili dotične osobe moraju imati znanja koje odgovaraju stupnju predviđenom u Prilogu 1. dijelu 1., iz tamo nabrojenih stručnih

područja. To znanje dokazuje se obveznim pisanim ispitom koji se, ako država članica tako odluči, može dopuniti usmenim ispitom. Ti se ispiti organiziraju u skladu s Prilogom I. dijelom II. U tu svrhu, države članice mogu odlučiti da je prije ispita potrebno obaviti obuku.

2. Dotične osobe polažu ispit u državi članici u kojoj imaju uobičajeno boravište ili u državi članici u kojoj rade.

„Uobičajeno boravište" znači mjesto u kojemu osoba obično živi, to jest barem 185 dana u svakoj kalendarskoj godini, zbog osobnih veza iz kojih je razvidna tijesna povezanost te osobe s mjestom gdje živi.

Međutim, uobičajenim boravištem osobe koja je profesionalno vezana za mjesto različito od onoga uz koje je osobno vezana i koja, stoga, naizmjence živi u različitim mjestima koja se nalaze u dvije države članice ili više njih, smatra se mjesto osobnih veza osobe ako se ta osoba tamo redovito vraća. Ovaj potonji uvjet nije potrebno ispuniti ako osoba živi u državi članici radi obavljanja vremenski ograničenog zadatka. Pohađanje sveučilišta ili škole ne podrazumijeva prijenos uobičajenog boravišta.

3. Pismene i usmene ispite iz stavka 1. mogu organizirati ili potvrditi samo tijela koja je u tu svrhu država članica propisno ovlastila u skladu s kriterijima koje je sama definirala. Države članice redovito provjeravaju jesu li uvjeti pod kojima ta tijela organiziraju ispite u skladu s Prilogom I.

4. Države članice mogu, u skladu s kriterijima koje same definiraju, propisno ovlastiti tijela koja su za to sposobna da ponude kandidatima visokokvalitetnu obuku kako bi se kandidati mogli pripremiti za ispite, a upraviteljima prijevoza koji to žele stalnu obuku kako bi mogli osuvremeniti svoja znanja. Države članice redovito provjeravaju ispunjavaju li ta tijela u svakom trenutku kriterije na temelju kojih su bila ovlaštena.

5. Države članice mogu promicati redovitu obuku iz stručnih područja nabrojenih u Prilogu I. svakih 10 godina kako bi osigurale da su upravitelji prijevoza upoznati s razvojem u tom području.

6. Države članice mogu od imatelja potvrda o stručnoj osposobljenosti, koji u zadnjih pet godina nisu upravljali poduzećem za cestovni prijevoz ili poduzećem za putnički promet, zahtijevati da pohađaju ponovnu obuku kako bi obnovili svoja znanja o novinama u zakonodavstvu iz Priloga I. dijela I.

7. Država članica može pojedince koji su stekli određene visokoškolske kvalifikacije ili kvalifikacije tehničkog usmjerenja, izdane u toj državi članici, posebno izdane u tu svrhu i koje dokazuju znanje iz svih stručnih područja navedenih u popisu iz priloga I., osloboditi od obveze polaganja ispita iz stručnih područja obuhvaćenih tim kvalifikacijama. Ovo izuzeće primjenjuje se samo na one odjeljke Priloga I. dijela I. kojih kvalifikacije obuhvaćaju sva stručna područja nabrojena u naslovu svakog odjeljka.

Država članica može iz određenih dijelova ispita izuzeti imatelje potvrda o stručnoj osposobljenosti, koje vrijede za obavljanje domaćeg teretnog prijevoza u toj državi članici.

8. Kao dokaz o stručnoj osposobljenosti potrebno je predočiti potvrdu koju je izdalo tijelo iz stavka 3. Ta potvrda nije prenosiva na drugu osobu. Sastavlja se u skladu sa sigurnosnim značajkama i uzorkom potvrde iz priloga II. i III. te nosi žig propisno ovlaštenog koje ju je izdalo.

9. Komisija prilagođava priloge I., II. i III. tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.

10. Komisija potiče i olakšava razmjenu iskustava i podataka među državama članicama, ili posredstvom bilo kojeg njezinog imenovanog tijela, vezanih uz obuke, ispite i ovlaštenja.

Članak 9.

Oslobođenje od obveze polaganja ispita

Države članice mogu odlučiti da će od obveze polaganja ispita iz članka 8. stavka 1. osloboditi fizičke osobe koje predoče dokaze da su u jednoj državi članici ili više njih u zadnjih 10 godina prije 4. prosinca 2009. kontinuirano upravljale cestovnim prijevoznikom ili poduzećem za putnički promet.

POGLAVLJE III.
DOZVOLA I PRAĆENJE

Članak 10.

Nadležna tijela

1. Svaka država članica imenuje jedno nadležno tijelo ili više njih, koja su zadužena osigurati pravilnu provedbu ove uredbe. Ta su tijela nadležna:

(a) proučiti zahtjeve koje su uložila poduzeća;

(b) izdati dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika te privremeno ili trajno oduzeti te dozvole;

(c) izjaviti da fizička osoba nije sposobna kao upravitelj prijevoza upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća;

(d) obavljati potrebne preglede kojima se provjerava ispunjava li poduzeće zahtjeve propisane člankom 3.

2. Nadležna tijela objavljuju sve uvjete propisane ovom uredbom, sve druge nacionalne odredbe, postupke koje zainteresirani kandidati moraju provoditi kao i odgovarajuća objašnjenja.

Članak 11.

Ispit i uknjižba zahtjeva

1. Prijevoznom poduzeću koje ispunjava zahtjeve propisane člankom 3. izdaje se na temelju zahtjeva dozvola za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika. Nadležna tijela ocjenjuju ispunjava li poduzeće koje podnosi zahtjev uvjete propisane navedenim člankom.

2. Nadležno tijelo unosi u nacionalni elektronički registar iz članka 16. podatke o poduzećima kojima izdaje dozvole i koja su navedena u članku 16. stavku 2. prvom podstavku točkama od (a) do (d)

3. Rok u kojem je nadležno tijelo dužno proučiti zahtjev za izdavanje dozvole mora biti što kraći i ne smije biti dulji od 3 mjeseca od dana kada je nadležno tijelo zaprimilo sve dokumente potrebne za ocjenu zahtjeva. Nadležno tijelo može u propisno utemeljenim slučajevima taj rok produljiti za jedan mjesec.

4. U slučaju bilo kakve dvojbe prilikom ocjenjivanja dobrog ugleda poduzeća, nadležna tijela dužna su do 31. prosinca 2012. provjeriti je(su) li u trenutku podnošenja zahtjeva imenovani upravitelj(i) prijevoza bio(-li), u nekoj od država članica, proglašen(i) nesposobnim(a) upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća na temelju članka 14.

Od 1. siječnja 2013. nadležno tijelo dužno je, kada ocjenjuje dobar ugled poduzeća, uvidom u podatke iz članka 16. stavka 2. prvog podstavka točke (f) neposrednim sigurnosnim pristupom relevantnim dijelovima nacionalnih registara ili na zahtjev, provjeriti je(su) li u trenutku podnošenja zahtjeva imenovani upravitelj(i) prijevoza bio(-li) proglašen(i), u nekoj od država članica, nesposobnim(a) upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća na temelju članka 14.

Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, koji se odnose na odgodu datuma iz ovog stavka za najviše tri godine, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.

5. Poduzeća s dozvolom za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika dužne su u roku 28 dana ili u kraćem roku, koji može odrediti država članica poslovnoga nastana, obavijestiti nadležno tijelo koje je izdalo dozvolu o svim promjenama podataka iz stavka 2.

Članak 12.

Pregledi

1. Nadležna tijela nadziru jesu li poduzeća kojima su izdali dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika nastavila ispunjavati zahtjeve iz članka 3. U tu svrhu, države članice obavljaju preglede usmjerene na poduzeća za koja smatraju da predstavljaju povećani rizik. Zato će države članice proširiti sustav ocjene rizika, koji su uspostavile na temelju članka 9. Direktive 2006/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o minimalnim uvjetima za provedbu Uredbi Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i (EEZ) br. 3821/85 o socijalnom zakonodavstvu koje se odnosi na aktivnosti cestovnog prijevoza [10], kako bi obuhvatile sve povrede navedene u članku 6. ove Uredbe.

2. Do 31. prosinca 2014. države članice obavljaju preglede barem svakih pet godina kako bi provjerile ispunjavaju li poduzeća zahtjeve propisane člankom 3.

Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, koji se odnose na odgodu datuma iz prvoga podstavka, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.

3. Ako to Komisija, u propisno obrazloženim slučajevima, od nje zatraži, država članica obavlja pojedinačne preglede kako bi provjerila ispunjava li poduzeće još uvijek uvjete pristupa djelatnosti cestovnog prijevoznika. Ako se utvrdi da poduzeće više ne ispunjava uvjete propisane ovom uredbom, država članica obavješćuje Komisiju o rezultatima takvih pregleda i o poduzetim mjerama.

Članak 13.

Postupak za privremeno ili trajno oduzimanje dozvola

1. Ako nadležno tijelo utvrdi postojanje opasnosti od neispunjavanja zahtjeva propisanih člankom 3. od strane poduzeća, ono o tome obavješćuje dotično poduzeće. Kada nadležno tijelo utvrdi da jedan od tih zahtjeva, ili više njih, više nisu ispunjeni, ono može odrediti jedan od sljedećih rokova u kojem poduzeće mora urediti svoj položaj:

(a) rok od najviše šest mjeseci za imenovanje zamjenika upravitelja prijevoza ako upravitelj prijevoza više ne ispunjava zahtjev u pogledu dobrog ugleda ili stručne osposobljenosti, koji rok se može produljiti za najviše tri mjeseca u slučaju smrti ili fizičke nesposobnosti upravitelja prijevoza;

(b) rok od najviše šest mjeseci ako poduzeće mora urediti svoj položaj tako da dokaže da ima stvarni i stalni poslovni nastan;

(c) rok od najviše šest mjeseci ako zahtjev u pogledu financijskog položaja nije ispunjen, kako bi se dokazalo da će taj zahtjev ponovno biti trajno ispunjen.

2. Nadležno tijelo može od poduzeća kojemu je privremeno ili trajno oduzeta dozvola zahtijevati da prije nego što se poduzme bilo kakva rehabilitirajuća mjera, njegovi upravitelji prijevoza polože ispite iz članka 8. stavka 1.

3. Ako nadležno tijelo utvrdi da poduzeće više ne ispunjava jedan ili više zahtjeva propisanih člankom 3., ono poduzeću privremeno ili trajno, u rokovima iz stavka 1. ovog članka, oduzima dozvolu za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika.

Članak 14.

Proglašenje upravitelja prijevoza nesposobnim

1. Ako upravitelj prijevoza izgubi dobar ugled u skladu s člankom 6., nadležno ga tijelo proglašava nesposobnim za upravljanje prijevoznom djelatnošću poduzeća.

2. Ako i dok se ne poduzme rehabilitirajuća mjera u skladu s relevantnim nacionalnim propisima, potvrda o stručnoj osposobljenosti iz članka 8. stavka 8. upravitelja prijevoza koje je proglašen nesposobnim za upravljanje prijevoznom djelatnošću prestaje vrijediti u svim državama članicama.

Članak 15.

Odluke nadležnih tijela i žalbe

1. Negativne odluke koje nadležna tijela država članica donose na temelju ove Uredbe, uključujući odbacivanje zahtjeva, privremeno ili trajno oduzimanje postojeće dozvole ili proglašenje nesposobnim upravitelja prijevoza, moraju sadržavati razloge na temelju kojih su donesene.

Prilikom donošenja takvih odluka u obzir se uzimaju raspoloživi podaci o povredama koje je poduzeće ili upravitelj prijevoza počinio i koje mogu naštetiti dobrom ugledu poduzeća, kao i sve ostale podatke kojima nadležno tijelo raspolaže. U odlukama se potanko navode rehabilitirajuće mjere koje vrijede u slučaju privremenog oduzimanja dozvole ili proglašenja nesposobnosti.

2. Država članica dužna je poduzećima i osobama kojih se to tiče osigurati mogućnost ulaganja žalbe na odluke iz stavka 1. pred barem jednim neovisnim i nepristranim tijelom ili sudom.

POGLAVLJE IV.
POJEDNOSTAVLJENJE I ADMINISTRATIVNA SURADNJA

Članak 16.

Nacionalni elektronički upisnici

1. U smislu provedbe ove Uredbe, a posebno njezinih članaka od 11. do 14. i članka 26., svaka država članica vodi nacionalni elektronički registar poduzeća cestovnog prijevoza kojima je nadležno tijelo, koje je država članica imenovala, izdalo dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika. Obrada podataka iz tog registra provodi se pod nadzorom tijela javne vlasti, imenovanoga u tu svrhu. Relevantni podaci sadržani u nacionalnom elektroničkom registru dostupni su svim nadležnim tijelima dotične države članice.

Do 31. prosinca 2009. Komisija će donijeti odluku o minimalnim zahtjevima u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalni elektronički registar od dana njegove uspostave, kako bi se olakšala buduća međupovezanost registara. Komisija može predložiti da se, osim podataka iz stavka 2., unose i registarske oznake vozila.

2. Nacionalni elektronički upisnici sadrže barem sljedeće podatke:

(a) naziv i pravni oblik poduzeća;

(b) adresu njegova poslovnog nastana;

(c) imena i prezimena upravitelja prijevoza imenovanih radi ispunjenja uvjeta dobrog ugleda i stručne osposobljenosti te, prema potrebi, ime i prezime pravnog zastupnika;

(d) vrsta dozvole, broj vozila na koja se ona odnosi te, prema potrebi, serijski broj licencije Zajednice i ovjerenih preslika;

(e) broj, kategorija i vrsta teških povreda iz članka 6. stavka 1. točke (b), radi kojih je u zadnje dvije godine bila izrečena osuđujuća presuda ili dosuđena kazna;

(f) imena i prezimena osoba proglašenih nesposobnima upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća, sve dok te osobe ponovno ne steknu dobar ugled u skladu s člankom 6. stavkom 3. kao i vrijedeće rehabilitirajuće mjere.

U smislu točke (e), države članice mogu do 31. prosinca 2015. odlučiti da će u nacionalni elektronički registar uključiti samo najteže povrede iz Priloga IV.

Države članice mogu odlučiti da će podatke iz prvoga podstavka točaka (e) i (f) pohraniti u zasebne registre. U tom slučaju relevantni podaci daju se na uvid na zahtjev i neposredno su dostupni svim nadležnim tijelima dotične države članice. Traženi podaci moraju se dati na uvid u roku 30 radnih dana od primitka zahtjeva. Podaci iz prvoga podstavka točaka od (a) do (d) dostupni su javnosti u skladu s relevantnim odredbama o zaštiti osobnih podataka.

U svakom slučaju, podaci iz točaka (e) i (f) prvoga podstavka dostupni su tijelima koja nisu nadležna tijela samo ako su navedena tijela ovlaštena za provedbu nadzora i izricanje kazni u području cestovnog prometa i ako su njihovi službenici položili prisegu da će čuvati tajnu ili su se na neki drugi način formalno obvezali čuvati tajnu.

3. Podaci o poduzeću kojemu je privremeno ili trajno oduzeta dozvola ostaju u nacionalnom elektroničkom registru dvije godine od isteka razdoblja na koje je dozvola bila privremeno ili trajno oduzeta, nakon čega se odmah brišu.

Podaci o svim osobama koje su proglašene nesposobnima za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika ostaju u nacionalnom elektroničkom registru sve dok te osobe ponovno ne steknu dobar ugled u skladu s člankom 6. stavkom 3. Podaci se brišu iz registra odmah nakon donošenja rehabilitirajuće mjere ili bilo koje druge mjere istovrijednog učinka.

U podacima iz prvog i drugog podstavka navode se razlozi za privremeno ili trajno oduzimanje dozvole ili za proglašenje nesposobnosti i, prema potrebi, njihovo trajanje.

4. Države članice dužne su poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale ažurnost i točnost svih podataka u nacionalnom elektroničkom registru, posebno podataka iz stavka 2. prvoga podstavka točaka (e) i (f).

5. Ne dovodeći u pitanje odredbe stavaka 1. i 2., države članice dužne su poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale međupovezanost i dostupnost nacionalnih elektroničkih registara diljem Zajednice preko nacionalnih kontaktnih točaka definiranih u članku 18. Dostupnost preko nacionalnih kontaktnih točaka i međupovezanost moraju biti provedeni do 31. prosinca 2012. i to tako da se nadležnom tijelu bilo koje države članice omogući pretraga podataka u nacionalnom elektroničkom registru bilo koje druge države članice.

6. Zajednička pravila u pogledu provedbe stavka 5., poput onih koja se odnose na format razmijenjenih podataka, tehnički postupci za elektroničko pretraživanje nacionalnih elektroničkih registara drugih država članica i promicanje interoperabilnosti tih registara s drugim odgovarajućim bazama podataka, usvaja Komisija u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2. i to prvi put prije 31. prosinca 2010. Tim je zajedničkim pravilima određeno tijelo odgovorno za pristup podacima i njihovo daljnje korištenje i ažuriranje nakon što je bio omogućen pristup tim podacima, pa u tu svrhu sadrže i pravila o unošenju i nadzoru tih podataka.

7. Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, a koji se odnose na odgodu rokova iz stavaka 1. i 5., donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.

Članak 17.

Zaštita osobnih podataka

U vezi s primjenom Direktive 95/46/EZ, države članice posebno su dužne osigurati:

(a) da su sve osobe obaviještene ako se podaci koji se na njih odnose upisuju u registar ili ako ih se namjerava proslijediti trećim osobama. Podaci moraju sadržavati identitet tijela koje je odgovorno za obradu podataka, vrstu obrađenih podataka i razloge za takvo postupanje;

(b) da svaka osoba ima pravo na pristup podacima koji se na nju odnose, a koje posjeduje tijelo odgovorno za obradu tih podataka. To pravo mora biti ostvarivo bez ograničenja, u razumnim intervalima i bez većih zakašnjenja ili troškova za tražitelja;

(c) da svaka osoba čiji su podaci nepotpuni ili netočni ima pravo zatražiti ispravak, brisanje ili blokiranje podataka koji se na nju odnose;

(d) da svaka osoba ima pravo biti protiv obrade podataka koji se na nju odnose iz opravdanih i nužnih razloga;

(e) da poduzeća ispunjavaju, prema potrebi, relevantne odredbe o zaštiti osobnih podataka.

Članak 18.

Administrativna suradnja među državama članicama

1. Države članice određuju nacionalnu kontaktnu točku odgovornu za razmjenu podataka s drugim državama članicama u pogledu primjene ove Uredbe. Države članice dužne su Komisiji proslijediti nazive i adrese svojih nacionalnih kontaktnih točaka do 4. prosinca 2011. Komisija sastavlja popis svih kontaktnih točaka i prosljeđuje ga državama članicama.

2. Države članice koje razmjenjuju podatke u okviru ove Uredbe dužne su koristiti nacionalne kontaktne točke određene na temelju stavka 1.

3. Države članice koje razmjenjuju podatke o povredama iz članka 6. stavka 2. ili o upraviteljima prijevoza proglašenima nesposobnima moraju poštovati postupak i rokove iz članka 13. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 ili, prema potrebi, iz članka 23. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1073/2009. Država članica koja primi obavijest o teškoj povredi zbog koje je u drugoj državi članici bila donesena osuđujuća presuda ili izrečena kazna, tu povredu upisuje u svoj nacionalni elektronički registar.

POGLAVLJE V.
MEĐUSOBNO PRIZNAVANJE POTVRDA I DRUGIH ISPRAVA

Članak 19.

Potvrde o dobrom ugledu i drugi istovjetni dokumenti

1. Ne dovodeći u pitanje članak 11. stavak 4., država članica poslovnog nastana kao dostatan dokaz o dobrom ugledu za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika prihvaća predočenje izvatka iz kaznene evidencije ili, u nedostatku toga, istovrijednog dokumenta koji je izdalo nadležno sudbeno ili upravno tijelo države članice u kojoj je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište.

2. Ako država članica svojim državljanima nametne određene uvjete u pogledu dobrog ugleda, a ispunjavanje tih uvjeta nije moguće dokazati pomoću dokumenta iz stavka 1., ta država članica prihvaća kao dostatan dokaz za državljane drugih država članica potvrdu o ispunjavanju tih uvjeta, koju je izdalo nadležno sudbeno ili upravno tijelo u jednoj ili više država članica u kojima je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište. Takva se potvrda odnosi na posebne podatke koji se uzimaju u obzir u državi članici poslovnog nastana.

3. Ako jedna ili više država članica u kojima je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište ne izdaje dokument iz stavka 1., ili potvrdu iz stavka 2., taj dokument ili tu potvrdu može nadomjestiti izjava pod prisegom ili svečana izjava upravitelja prijevoza ili bilo koje druge relevantne osobe pred nadležnim sudbenim ili upravnim tijelom ili, prema potrebi, pred javnim bilježnikom u državi članici u kojoj je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište. Takvo tijelo ili javni bilježnik izdaje potvrdu kojom se potvrđuje vjerodostojnost izjave pod prisegom ili svečane izjave.

4. Dokument iz stavka 1. i potvrda iz stavka 2. ne prihvaćaju se ako su predočeni nakon isteka roka od tri mjeseca od dana njihova izdavanja. Taj uvjet vrijedi i za izjave u skladu sa stavkom 3.

Članak 20.

Potvrde u vezi s financijskim položajem

Kada država članica svojim državljanima nameće određene dodatne uvjete u vezi s financijskim položajem, koji nisu navedeni u članku 7., ta država članica za državljane drugih država članica prihvaća kao dostatan dokaz potvrdu o ispunjavanju tih uvjeta, koju je izdalo nadležno tijelo jedne ili više država članica u kojima je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište. Takva se potvrda odnosi na posebne podatke koji se uzimaju u obzir u državi članici poslovnog nastana.

Članak 21.

Potvrde o stručnoj osposobljenosti

1. Države članice priznaju kao dostatan dokaz o stručnoj osposobljenosti potvrdu koja je u skladu s uzorkom potvrde iz Priloga III. i koju je izdalo u tu svrhu propisno ovlašteno tijelo.

2. Potvrda izdana prije 4. prosinca 2011. kao dokaz o stručnoj osposobljenosti u skladu s odredbama na snazi do tog dana, smatra se istovrijednom potvrdi čiji je obrazac prikazan u Prilogu III. te se priznaje kao dokaz o stručnoj osposobljenosti u svim državama članicama. Države članice mogu zahtijevati da imatelji potvrda o stručnoj osposobljenosti, koje vrijede samo za obavljanje domaćeg teretnog prijevoza, prođu ispite ili dijelove ispita u skladu s člankom 8. stavkom 1.

POGLAVLJE VI.
ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 22.

Kazne

1. Države članice propisuju pravila o kaznama zapriječenima za povrede odredaba ove Uredbe i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje njihove provedbe. Tako predviđene kazne moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće. Države članice dužne su o tim odredbama obavijestiti Komisiju najkasnije do 4. prosinca 2011., a u najkraćem mogućem vremenu i o svakoj njihovoj naknadnoj izmjeni. Države članice osiguravaju da se sve takve mjere primjenjuju bez diskriminacije u pogledu državljanstva ili mjesta poslovnog nastana poduzeća.

2. Kazne iz stavka 1. uključuju, posebno, privremeno oduzimanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, trajno oduzimanje takve dozvole i proglašenje nesposobnim upravitelja prijevoza.

Članak 23.

Prijelazne odredbe

Poduzeća koja prije 4. prosinca 2009. imaju dozvolu za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika dužna su poštovati odredbe ove Uredbe do 4. prosinca 2011.

Članak 24.

Međusobna pomoć

Nadležna tijela država članica usko surađuju i međusobno si pomažu s ciljem primjene ove Uredbe. Ona razmjenjuju podatke o osuđujućim presudama i kaznama za teške povrede, kao i druge posebne podatke koji bi mogli utjecati na obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, poštujući pritom odredbe koje se primjenjuju u području zaštite osobnih podataka.

Članak 25.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže odbor osnovan na temelju članka 18. stavka 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 od 20. prosinca 1985. o tahografu u cestovnom prometu [11].

2. U slučaju pozivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 3. i 7. Odluke 1999/468/EZ, pri čemu se poštuju odredbe njezina članka 8.

3. U slučaju pozivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članak 5.a stavci od 1. do 4., i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, pri čemu se poštuju odredbe njezina članka 8.

Članak 26.

Izvješćivanje

1. Svake dvije godine države članica sastavljaju izvješće o aktivnostima nadležnih tijela i prosljeđuju ga Komisiji. To izvješće sadrži:

(a) pregled područja u pogledu dobrog ugleda, financijskog položaja i stručne osposobljenosti;

(b) broj, po godini i vrsti, izdanih, privremeno oduzetih i trajno oduzetih dozvola, broj slučajeva proglašenja nesposobnosti i razlozi na kojima se te odluke temelje;

(c) broj svake godine izdanih svjedodžbi o stručnoj osposobljenosti;

(d) temeljne statističke podatke o nacionalnim elektroničkim upisnicima i njihovom korištenju od strane nadležnih tijela; i

(e) pregled razmjene podataka s drugim državama članicama na temelju članka 18. stavka 2. uključujući, posebno, godišnji broj utvrđenih povreda o kojima su druge države članice bile obaviještene i o primljenim odgovorima, kao i godišnji broj primljenih zahtjeva i odgovora na temelju članka 18. stavka 3.

2. Na temelju izvješća iz stavka 1., Komisija svake dvije godine podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o obavljanju djelatnosti cestovnog prijevoznika. To izvješće sadrži, posebno, ocjenu razmjene podataka među državama članicama te pregled funkcioniranja nacionalnih elektroničkih registara i podataka koji se u njima nalaze. To se izvješće objavljuje istodobno s izvješćem iz članka 17. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva u odnosu na cestovni promet [12].

Članak 27.

Popis nadležnih tijela

Svaka država članica do 4. prosinca 2011. prosljeđuje Komisiji popis nadležnih tijela koja je imenovala za izdavanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika i popis tijela ovlaštenih za organizaciju ispita iz članka 8. stavka 1. i izdavanje potvrda. Komisija objavljuje zbirni popis tih tijela iz cijele Zajednice u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 28.

Obavješćivanje o nacionalnim mjerama

Država članice Komisiji dostavljaju tekstove zakona i drugih propisa koje donesu u području na koje se odnosi ova Uredba najkasnije 30 dana od dana njihova donošenja, a prvi put do 4. prosinca 2011.

Članak 29.

Stavljanje izvan snage

Direktiva 96/26/EZ stavlja se izvan snage.

Članak 30.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se s učinkom od 4. prosinca 2011.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 21. listopada 2009.

Za Europski parlament

Predsjednik
J. BUZEK
Za Vijeće
Predsjednica
C. MALMSTRÖM

---

(1) SL C 151, 17.6.2008., str. 16.

(2) SL C 14, 19.1.2008., str. 1.

(3) Mišljenje Europskog parlamenta od 21. svibnja 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zajedničko stajalište Vijeća od 9. siječnja 2009. (SL C 62 E, 17.3.2009., str. 1.), Stajalište Europskog parlamenta od 23. travnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 24. rujna 2009.

(4) SL L 124, 23.5.1996., str. 1.

(5) SL L 300, 14.11.2009., str. 72.

(6) SL L 300, 14.11.2009., str. 88.

(7) SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

(8) SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

(9) SL L 222, 14.8.1978., str. 11.

(10) SL L 102, 11.4.2006., str. 35.

(11) SL L 370, 31.12.1985., str. 8.

(12) SL L 102, 11.4.2006., str. 1.

PRILOG I.

I. POPIS STRUČNIH PODRUČJA IZ ČLANKA 8.

Znanje koje države članice uzimaju u obzir prilikom utvrđivanja stručne osposobljenosti mora obuhvaćati barem ona stručna područja koja su za cestovni prijevoz robe i putnika niže navedena. Kandidati za cestovne prijevoznike robe i putnika moraju iz navedenih stručnih područja steći razinu znanja i praktičnih sposobnosti, koja je potrebna za upravljanje prijevoznim poduzećem.

Najniža razina znanja, kako je niže navedeno, ne smije biti niža od stupnja 3 strukture razine osposobljenosti, utvrđene u Prilogu Odluci Vijeća 85/368/EEZ (1), odnosno stupnja znanja stečenog tijekom obvezatnog obrazovanja, dopunjenog stručnim i dodatnim tehničkim osposobljavanjem ili srednjoškolskim tehničkim ili drugim osposobljavanjem.

A. Građansko pravo

Kandidat mora, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. poznavati glavne vrste ugovora koji se koriste u cestovnom prijevozu te prava i obveze, koji iz njih proizlaze;
2. biti sposoban sklopiti pravno valjani ugovor o prijevozu, posebno u pogledu uvjeta prijevoza;

u vezi s cestovnim prijevozom robe:

3. biti sposoban proučiti zahtjev naručitelja za naknadu štete prouzročene robi tijekom prijevoza ili zbog kašnjenja prilikom dostave robe i biti sposoban razumjeti kako takav zahtjev utječe na njegovu ugovornu odgovornost;
4. poznavati pravila i obveze iz Konvencije CMR o ugovoru za međunarodni cestovni prijevoz robe;

u vezi s cestovnim prijevozom putnika:

5. biti sposoban proučiti zahtjev naručitelja za naknadu štete prouzročene ozljedom putnika ili štete na

njihovoj prtljazi uzrokovane nesrećom tijekom prijevoza ili za naknadu štete prouzročene kašnjenjem te biti sposoban razumjeti kako takav zahtjev utječe na njegovu ugovornu odgovornost.

B. Trgovačko pravo

Kandidat mora, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. poznavati uvjete i formalnosti utvrđene za poslovanje, opće obveze izvođača (registracija, vođenje poslovnih knjiga itd.) i biti upoznat s posljedicama stečaja;
2. imati odgovarajuće znanje o raznim oblicima trgovačkih društava i pravilima koja uređuju njihov ustroj i djelovanje.

C. Socijalno pravo

Kandidat mora poznavati, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. ulogu i funkciju različitih socijalnih institucija koje su uključene u područje cestovnog prijevoza (sindikati, vijeća radnika, sindikalni predstavnici, inspektori rada itd.);
2. obveze poslodavca iz područja socijalne sigurnosti;
3. pravila koja uređuju ugovore o radu za različite kategorije radnika zaposlenih u poduzeću za cestovni prijevoz (oblik ugovora, obveze ugovornih stranaka, uvjeti rada i radno vrijeme, plaćeni dopust, plaća, povreda ugovora itd.);
4. vrijedeća pravila u pogledu vremena vožnje, odmora i radnog vremena, posebno odredbe Uredbe (EEZ) br. 3821/85, Uredbe (EZ) br. 561/2006, Direktive 2002/15/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [2] i Direktive 2006/22/EZ te praktične mjere za primjenu odredbi tih zakonskih akata; i
5. vrijedeća pravila o temeljnim kvalifikacijama i redovitom osposobljavanju vozača, posebno ona koja proizlaze iz Direktive 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [3].

D. Porezno pravo

Kandidat mora poznavati, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika, pravila koja uređuju:

1. porez na dodanu vrijednost (PDV) na usluge prijevoza;
2. porez na motorna vozila;
3. poreze na određena vozila za cestovni prijevoz robe te cestarine i pristojbe za korištenje infrastrukture;
4. porez na dohodak.

E. Poslovno i financijsko upravljanje poduzećem

Kandidat mora, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. poznavati zakonske odredbe i postupke koji se odnose na korištenje čekova, mjenica, zadužnica, kreditnih kartica i drugih sredstava ili načina plaćanja;
2. poznavati različite oblike zajma (bankovni zajam, dokumentarni akreditiv, garancijski depoziti, hipoteke, zakup, najam, otkup potraživanja (factoring) itd.) te opterećenja i obveze koje iz njih proizlaze;
3. znati što je bilanca stanja, kako se izrađuje i kako se tumači;
4. biti sposoban čitati i tumačiti račun dobiti i gubitka;
5. biti sposoban ocijeniti financijsko stanje poduzeća i njegovu profitabilnost, posebno na temelju financijskih pokazatelja;
6. biti sposoban izraditi proračun;
7. poznavati troškovne elemente svojeg poduzeća (fiksne troškove, varijabilne troškove, obrtni kapital,

amortizacija itd.) i znati izračunati troškove po vozilu, po kilometru, po vožnji i po toni;

8. biti sposoban izraditi organigram svih zaposlenih u poduzeću i sastaviti radne planove itd.;

9. poznavati načela marketinga, prodajne promocije usluga prijevoza, izrade datoteka klijenata, oglašavanja i odnosa s javnošću itd.;

10. poznavati različite vrste osiguranja svojstvene cestovnom prijevozu (osiguranje od odgovornosti, osiguranje od posljedica nesretnog slučaja, životno osiguranje, neživotno osiguranje i osiguranje stvari i prtljage) te jamstva i obveze koje proizlaze iz tih osiguranja;

11. znati koristiti telematske aplikacije u cestovnom prometu;

u vezi s cestovnim prijevozom robe:

12. biti sposoban primjenjivati pravila koja uređuju fakturiranje usluga cestovnog prijevoza robe i poznavati značenje i implikacije međunarodnih trgovinskih izraza Incoterms;

13. poznavati različite kategorije pomoćnih izvođača prijevoznih usluga, njihovu ulogu, funkcije i, prema potrebi, njihov status;

u vezi s cestovnim prijevozom putnika:

14. biti sposoban primjenjivati pravila koja uređuju vozarine i cijene u javnom i privatnom prijevozu putnika;

15. biti sposoban primjenjivati pravila koja uređuju fakturiranje usluga cestovnog prijevoza putnika.

F. Pristup tržištu

Kandidat mora poznavati, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. profesionalna pravila koja uređuju djelatnost cestovnog prijevoza za posebni prijevoz, najam gospodarskih vozila i sklapanje podizvođačkih ugovora, a posebno pravila koja uređuju službenu organizaciju djelatnosti, izdavanje dozvole za obavljanje djelatnosti i dozvole za cestovni prijevoz u Zajednici i izvan Zajednice, nadzor i kazne;

2. pravila o osnivanju poduzeća za cestovni prijevoz;

3. različite dokumente koji su potrebni za pružanje usluga cestovnog prijevoza te biti sposoban uvesti kontrolne postupke u svrhu osiguranja da se odobreni dokumenti o svakom obavljenom prijevozu, posebno dokumenti koji se odnose na vozilo, vozača, robu i prtljagu, nalaze i u vozilu i u poduzeću;

u vezi s cestovnim prijevozom robe:

4. pravila o organizaciji tržišta cestovnog prijevoza robe te pravila o manipuliranju teretom i logistici;

5. granične formalnosti, uloga i područje primjene dokumenta T i karneta TIR te obveze i odgovornosti koje proizlaze iz njihovog korištenja;

u vezi s cestovnim prijevozom putnika:

6. pravila o organizaciji tržišta cestovnog prijevoza putnika;

7. pravila za uvođenje usluga cestovnog prijevoza putnika te kako se izrađuju prijevozni planovi.

G. Tehnički standardi i aspekti poslovanja

Kandidat mora, posebno u vezi s cestovnim prijevozom tereta i putnika:

1. poznavati pravila o težinama i dimenzijama vozila u državama članicama kao i postupke u slučaju izvanrednih prijevoza koji predstavljaju iznimku od tih pravila;

2. biti sposoban izabrati vozila i njihove sastavne dijelove (šasija, motor, prijenosni mehanizam, kočioni sustav itd.) u skladu s potrebama poduzeća;

3. poznavati formalnosti u pogledu homologacije tipa, registracije i tehničkog pregleda tih vozila;

4. znati procijeniti koje mjere poduzeti protiv onečišćenja zraka emisijama ispušnih plinova motornih vozila i protiv emisija buke;

5. biti sposoban izraditi planove redovitog održavanja vozila i njihove opreme;

u vezi s cestovnim prijevozom tereta;

6. poznavati različite vrste uređaja za manipulaciju teretom i utovarivanje (stražnje preklopne daske, kontejneri, palete itd.) te biti sposoban uvesti postupke i izdati upute za utovar i istovar robe (raspodjela tereta, slaganje, utovarivanje, učvršćivanje, podmetanje klinom itd.);

7. poznavati različite tehnike kombiniranog prijevoza, kao što su uprtni prijevoz i prijevoz ro-ro;

8. biti sposoban provesti postupke s ciljem usklađivanja s pravilima o prijevozu opasne robe i otpadaka, posebno one koji proizlaze iz Direktive 2008/68/EZ (4) i Uredbe (EZ) br. 1013/2006 (5);

9. biti sposoban provesti postupke s ciljem usklađivanja s pravilima o prijevozu pokvarljivih živežnih namirnica, posebno one koji proizlaze iz Sporazuma o međunarodnom prijevozu pokvarljivih živežnih namirnica i o posebnim vozilima za njihov prijevoz (ATP);

10. biti sposoban provesti postupke s ciljem usklađivanja s pravilima o prijevozu živih životinja.

H. Sigurnost u cestovnom prometu

Kandidat mora, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. znati kakva osposobljenost se zahtijeva od vozača (vozačka dozvola, zdravstvene svjedodžbe, uvjerenja o tjelesnoj sposobnosti itd.);

2. biti sposoban poduzeti korake potrebne za osiguranje poštovanja, od strane vozača, prometnih pravila, zabrana i ograničenja koja su na snazi u različitim državama članicama (ograničenja brzine, prednost, zaustavljanje i parkiranje, korištenje svjetala, cestovna signalizacija itd.);

3. biti sposoban sastaviti upute vozačima u svrhu provjere usklađenosti sa sigurnosnim zahtjevima u pogledu stanja vozila, njihove opreme i tereta, te u pogledu preventivnih mjera koje je potrebno poduzeti;

4. biti sposoban utvrditi postupke koje treba slijediti u slučaju nesreće te provesti odgovarajuće postupke za sprečavanje ponavljanja nesreća ili teških prometnih prekršaja;

5. biti sposoban provesti postupke za sigurno pričvršćivanje robe i poznavati odgovarajuće tehnike;

u vezi s cestovnim prijevozom putnika:

6. imati temeljno znanje o cestovnoj mreži u državama članicama.

II. ORGANIZACIJA ISPITA

1. Države članice organizirat će obvezatni pisani ispit koji mogu dopuniti neobvezatnim usmenim ispitom kako bi utvrdile jesu li kandidati za cestovne prijevoznike stekli traženu razinu znanja iz stručnih područja nabrojenih u dijelu I., a posebno jesu li sposobni koristiti alate i tehnike iz tih područja i ispunjavati predviđene izvedbene zadatke i zadatke usklađivanja.

(a) Obvezatni pisani ispit obuhvaćat će dva testa, i to:

i. pismena pitanja višestrukog izbora (svaki s četirima mogućim odgovorima), pitanja koja zahtijevaju neposredne odgovore ili kombinacija obiju metoda;

ii. pismene vježbe/studije slučaja.

Svaki test trajat će najmanje dva sata.

(b) Ako je organiziran usmeni ispit, države članice mogu odlučiti da je uspješno položen pisani ispit preduvjet za polaganje usmenog ispita.

2. Ako države članice organiziraju i usmeni ispit, tada za svaki od triju ispita moraju predvidjeti ponderiranje bodova s najmanje 25 % i najviše 40 % ukupnog broja bodova.

   Kada države članice organiziraju samo pisani ispit, tada za svaki ispit moraju predvidjeti ponderiranje bodova s najmanje 40 % i najviše 60 % ukupnog broja bodova.

3. Kandidati moraju iz svih testova ostvariti prosjek od najmanje 60 % ukupnog broja bodova, pri čemu ukupni bodovi ostvareni u svakom pojedinom testu moraju predstavljati barem 50 % ukupnog mogućeg broja bodova. Država članica može taj prag sniziti s 50 % na 40 % u samo jednom testu.

---

(1) Odluka Vijeća 85/368/EEZ od 16. srpnja 1985. o usporedivosti kvalifikacija strukovnog osposobljavanja među državama članicama Europske zajednice (SL L 199, 31.7.1985., str. 56.).

(2) Direktiva 2002/15/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2002. o organizaciji radnog vremena osoba koje obavljaju mobilne djelatnosti cestovnog prometa (SL L 80, 23.3.2002., str. 35.).

(3) Direktiva 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika (SL L 226, 10.9.2003., str. 4.).

(4) Direktiva 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o kopnenom prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30.9.2008., str. 13.).

(5) Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1.).

PRILOG II.

Sigurnosna obilježja potvrde o stručnoj osposobljenosti

Potvrda mora imati barem dva od sljedećih sigurnosnih obilježja:

— hologram,

— posebna vlakna u papiru koja postaju vidljiva pod UV svjetlom,

— barem jedan redak mikrotiska (tisak vidljiv jedino pod povećalom, koji fotokopirni stroj ne može reproducirati),

— opipljive znakove, simbole ili uzorke,

— dvostruko numeriranje: serijski broj i broj izdanja,

— sigurnosnu podlogu s tankim giljoš uzorcima i tiskom s duginim efektom (irisnim tiskom).

PRILOG III.

Obrazac potvrde o stručnoj osposobljenosti

EUROPSKA ZAJEDNICA

(Bež boja sustava boja Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ili više)

(Tekst na službenom(-im) jeziku(-cima) ili jednom od službenih jezika države članice koja izdaje potvrdu)

Razlikovni znak države članice koja izdaje potvrdu (1)	Naziv ovlaštenog tijela (2)

POTVRDA O STRUČNOJ OSPOSOBLJENOSTI ZA OBAVLJANJE CESTOVNOG PRIJEVOZA ROBE/PUTNIKA (3)

Br. …

Ovime …

potvrđuje da je [4] …

rođen(a) … u …

uspješno položio(-la) ispit znanja (godina: …; datum ispita: …) [5] potreban za dobivanje potvrde o stručnoj osposobljenosti za obavljanje cestovnog prijevoza robe/putnika [3] u skladu s Uredbom (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika [6].

Ova potvrda dostatan je dokaz stručne osposobljenosti iz članka 21. Uredbe (EZ) br. 1071/2009.

Izdano u … dana … [7]

---

[1] Razlikovni znakovi država članica jesu: (B) Belgija, (BG) Bugarska, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Njemačka, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčka, (E) Španjolska, (F) Francuska, (I) Italija, (CY) Cipar, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Mađarska, (MT) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Austrija, (PL) Poljska, (P) Portugal, (RO) Rumunjska, (SLO) Slovenija, (SK) Slovačka, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Ujedinjena Kraljevina.

[2] Tijelo koje svaka država članica Europske zajednice unaprijed određuje za izdavanje ove svjedodžbe.

[3] Prekrižiti nepotrebno.

[4] Prezime i ime; mjesto i datum rođenja.

[5] Identifikacija ispita.

[6] SL L 300, 14.11.2009., str. 51.

[7] Potpis i žig nadležnog tijela koje izdaje licenciju.

PRILOG IV.

Najteže povrede u smislu članka 6. stavka 2. točke (a)

1. (a) Prekoračenje šestodnevnog ili četrnaestodnevnog ograničenja najduljeg vremena vožnje za 25 % ili više.

(b) Prekoračenje, tijekom dnevnog radnog vremena, ograničenja najduljeg dnevnog vremena vožnje za 50 % ili više bez odmora ili neprekinutog vremena odmora u trajanju barem 4,5 sati.

2. Tahograf i/ili uređaj za ograničenje brzine nije ugrađen ili se koristi uređaj kojim se mogu na prijevaru izmijeniti podaci opreme za bilježenje i/ili uređaja za ograničenje brzine ili se krivotvore tahografski ulošci, odnosno podaci preuzeti s tahografa i/ili vozačke iskaznice.

3. Vožnja bez valjane potvrde o tehničkoj ispravnosti vozila, ako se takav dokument zahtijeva prema pravu Zajednice, i/ili vožnja s vrlo ozbiljnom manjkavošću, između ostalog, kočionog sustava, upravljačkih poluga, kotača/guma, ovjesa ili podvozja, koja bi mogla prouzročiti takvu neposrednu opasnost za sigurnost u cestovnom prometu da se donosi odluka o isključenju vozila iz prometa.

4. Prijevoz opasne robe zabranjene za prijevoz ili ako se opasna roba prevozi u ambalaži koja je zabranjena ili neodobrena ili bez oznake za opasne tvari na vozilu, što ugrožava ljudske živote i okoliš do te mjere da se donosi odluka o isključenju vozila iz prometa.

5. Prijevoz putnika ili robe bez valjane vozačke dozvole ili taj prijevoz obavlja poduzeće koje nema valjanu licenciju Zajednice.

6. Vozač koristi krivotvorenu vozačku iskaznicu ili iskaznicu koja nije njegovo vlasništvo ili koja je bila pribavljena na temelju lažnog iskaza i/ili krivotvorenih dokumenata.

7. Prijevoz robe koja za 20 % ili više prelazi najveću dopuštenu masu natovarenog vozila za vozila kojih najveća dopuštena masa natovarenog vozila prelazi 12 tona, i za 25 % ili više za vozila kojih najveća dopuštena masa natovarenog vozila ne prelazi 12 tona.

UREDBA (EZ) br. 1072/2009 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 21. listopada 2009.

o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta

(preinačena)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 71.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora [1],

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom predviđenim u članku 251. Ugovora [2],

budući da:

(1)Potrebno je unijeti brojne bitne promjene u Uredbu Vijeća (EEZ) br. 881/92 od 26. ožujka 1992. o pristupu tržištu cestovnog prijevoza robe unutar Zajednice koji se obavlja prema ili iz državnog područja države članice ili prelaskom preko državnog područja jedne ili više država članica [3], Uredbu Vijeća (EEZ) br. 3118/93 od 25. listopada 1993. o utvrđivanju uvjeta pod kojima strani prijevoznici mogu pružati usluge cestovnog prijevoza tereta u unutarnjem prometu u državi članici [4] i Direktivu 2006/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o utvrđivanju zajedničkih pravila za određene vrste cestovnog prijevoza tereta [5]. U svrhu jasnoće i pojednostavnjenja, navedene uredbe potrebno je preoblikovati i spojiti u jednu uredbu.

(2)Uspostava zajedničke prometne politike između ostalog podrazumijeva utvrđivanje zajedničkih pravila primjenljivih na pristup tržištu u međunarodnom cestovnom prijevozu tereta na području Zajednice, kao i uvjeta pod kojima strani cestovni prijevoznici mogu pružati usluge prijevoza u državi članici. Ta se pravila moraju utvrditi na takav način da doprinesu nesmetanom funkcioniranju unutarnjega tržišta prijevoza.

(3)Kako bi se osigurao skladan okvir za međunarodni cestovni prijevoz u cijeloj Zajednici, ova Uredba trebala bi se primjenjivati na sav međunarodni prijevoz na području Zajednice. Prijevoz iz države članice u treće zemlje još uvijek je u velikoj mjeri uređen bilateralnim sporazumima između država članica i tih trećih zemalja. Stoga, sve dok se ne sklope potrebni sporazumi između Zajednice i dotičnih trećih zemalja, ova se Uredba ne bi smjela primjenjivati na onaj dio vožnje na državnom području države članice u sklopu koje se teret utovara ili istovara. Morala bi se, međutim, primjenjivati na državnom području tranzitne države članice.

(4)Uspostava zajedničke prometne politike podrazumijeva uklanjanje svih ograničenja u pogledu pružatelja usluga prijevoza, na temelju njegova državljanstva ili činjenice da mu se poslovni nastan nalazi u državi članici koja nije država članica u kojoj će se usluge pružati.

(5)Kako bi se taj cilj postigao na nesmetan i fleksibilan način, dok se ne okonča usklađivanje tržišta cestovnoga prijevoza, trebalo bi predvidjeti prijelazni režim kabotaže.

(6)Postupno oblikovanje jedinstvenog europskog tržišta trebalo bi imati za posljedicu uklanjanje ograničenja na pristup unutarnjim tržištima država članica. Ipak, u obzir bi trebalo uzeti učinkovitost nadzora i razvoj uvjeta zapošljavanja u struci, usklađivanje pravila, između ostalog, u područjima provedbe propisa i naknada za korištenje cesta te socijalnih i sigurnosnih pravnih propisa. Komisija bi trebala pomno pratiti stanje na tržištu te prethodno spomenuto usklađivanje i, prema potrebi, predlagati daljnje otvaranje unutarnjih tržišta cestovnog prijevoza, uključujući tržište kabotaže.

(7)Na temelju Direktive 2006/94/EZ, određene vrste prijevoza izuzete su iz režima dozvola Zajednice i iz

svih ostalih dozvola za obavljanje prijevoza. U okviru uređenja tržišta kako je predviđeno ovom Uredbom, određene vrste prijevoza trebale bi, zbog svoje posebne naravi, i u budućnosti biti izuzete iz režima licencije Zajednice i drugih dozvola za obavljanje prijevoza.

(8) Na temelju Direktive 2006/94/EZ, nikakva licencija Zajednice nije potrebna za prijevoz tereta vozilima najveće ukupne dopuštene mase od 3,5 do 6 tona. Međutim, pravila Zajednice u području cestovnog prijevoza tereta općenito se primjenjuju na vozila najveće dopuštene mase veće od 3,5 tona. Stoga, odredbe ove Uredbe trebale bi se uskladiti s općim područjem primjene pravila Zajednice o cestovnom prijevozu, a iznimke bi se trebale predvidjeti samo za vozila najveće ukupne dopuštene mase do 3,5 tona.

(9) Međunarodni cestovni prijevoz tereta trebao bi ovisiti o posjedovanju licencije Zajednice. Od cestovnih prijevoznika trebalo bi se zahtijevati da u svakom od svojih vozila imaju ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice kako bi izvršnim tijelima, posebno onima izvan države članice u kojoj cestovni prijevoznik ima poslovni nastan, bio omogućen učinkoviti nadzor. U tu je svrhu potrebno odrediti podrobnije specifikacije u pogledu obrasca i drugih obilježja licencije Zajednice i ovjerenih preslika.

(10) Pregledi na cesti trebali bi se obavljati bez izravne ili neizravne diskriminacije na temelju državljanstva cestovnog prijevoznika ili države u kojoj cestovni prijevoznik ima poslovni nastan ili u kojoj je vozilo registrirano.

(11) Trebalo bi odrediti uvjete koji uređuju izdavanje i oduzimanje licencija Zajednice i vrste prijevoza na koje se one primjenjuju, njihove rokove valjanosti i podrobna pravila za njihovo korištenje.

(12) Također bi trebalo uvesti potvrdu za vozače kako bi države članice mogle učinkovito provjeravati jesu li vozači iz trećih zemalja zakonito zaposleni ili zakonito stavljeni na raspolaganje cestovnom prijevozniku koji je odgovoran za određeni prijevoz.

(13) Cestovnim prijevoznicima koji imaju licenciju Zajednice predviđenu ovom Uredbom i cestovnim prijevoznicima koji imaju dozvolu za obavljanje određenih kategorija međunarodnog prijevoza tereta trebalo bi se dopustiti da privremeno obavljaju prijevoz tereta u unutarnjem prometu u državi članici, u skladu s ovom Uredbom, bez obveze da u njoj imaju registrirano sjedište ili drugi oblik poslovnog nastana. Prilikom pružanja takvih usluga kabotaže trebalo bi poštovati pravne propise Zajednice, poput Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet [6] i nacionalne propise na snazi u pogledu određenih područja u državi članici koja je domaćin.

(14) Trebalo bi donijeti odredbe kojima bi se omogućila intervencija u slučaju ozbiljnih smetnji na tržištu prijevoznih usluga. U tu je svrhu potrebno uvesti odgovarajući postupak odlučivanja i prikupljanja potrebnih statističkih podataka.

(15) Ne dovodeći u pitanje odredbe Ugovora o pravu poslovnog nastana, kabotaža podrazumijeva pružanje usluga od strane cestovnih prijevoznika u državi članici u kojoj ti prijevoznici nemaju poslovni nastan; ona ne bi trebala biti zabranjena ako se ne obavlja na način koji podrazumijeva stalnu ili trajnu djelatnost u toj državi članici. Kako bi se taj zahtjev lakše ispunio, trebalo bi jasnije odrediti učestalost kabotaže i razdoblje u kojemu se kabotaža obavlja. U prošlosti, takve nacionalne usluge prijevoza bile su dopuštene samo na privremenoj osnovi. U praksi je bilo teško ustvrditi koje su usluge dopuštene. Stoga su potrebna jasna i lako provediva pravila.

(16) Ova Uredba ne dovodi u pitanje odredbe o dolaznom ili odlaznom cestovnom prijevozu tereta kao jednom dijelu kombiniranog prijevoza, kako je određeno Direktivom Vijeća 92/106/EEZ od 7. prosinca 1992. o utvrđivanju zajedničkih pravila za određene vrste kombiniranog prijevoza tereta među državama članicama [7]. Unutarnji cestovni prijevoz u državi članici koja je domaćin, koji nisu dio kombiniranog prijevoza, kako je određeno Direktivom 92/106/EEZ, spadaju pod definiciju kabotaže te bi za njih, stoga, morali vrijediti zahtjevi iz ove Uredbe.

(17) Odredbe Direktive 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga [8] primjenjuju se na prijevoznike koji obavljaju kabotažu.

(18)Kako bi izvršna tijela države članice domaćina mogla učinkovito nadzirati kabotažu, trebala bi barem imati pristup podacima iz teretnog lista i uređaja za bilježenje u skladu s Uredbom Vijeća (EEZ) br. 3821/85 od 20. prosinca 1985. o tahografu u cestovnom prometu [9].

(19) Države članice trebale bi jedna drugoj pomagati u svrhu pravilne primjene ove Uredbe.

(20)Administrativne formalnosti trebale bi se svesti na najmanju moguću mjeru, ne odustajući pritom od kontrola i sankcija koje osiguravaju pravilnu primjenu i učinkovitu provedbu ove Uredbe. U tu je svrhu potrebno razjasniti i ojačati postojeća pravila o oduzimanju licencije Zajednice. Kako bi se omogućilo učinkovito sankcioniranje ozbiljnih povreda počinjenih u državi članici koja je domaćin, trebalo bi prilagoditi postojeća pravila. Sankcije bi trebale biti nediskriminirajuće i proporcionalne ozbiljnosti povreda. Trebala bi postojati mogućnost ulaganja žalbe na svaku nametnutu sankciju.

(21)Države članice trebale bi u svoj nacionalni elektronički registar poduzeća koja se bave cestovnim prijevozom unijeti sve ozbiljne povrede koje su počinili cestovni prijevoznici i zbog kojih su sankcije bile nametnute.

(22)U svrhu olakšanja i jačanja razmjene podataka među nacionalnim tijelima, države članice trebale bi razmjenjivati relevantne podatke preko nacionalnih kontaktnih točaka uspostavljenih na temelju Uredbe (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika [10].

(23)Mjere potrebne za provedbu ove Uredbe donose se u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji [11].

(24)Osobito, Komisiju bi trebalo ovlastiti za provedbu prilagodbe priloga I., II. i III. ovoj Uredbi tehničkom napretku. Budući da je riječ o mjerama općeg dosega, čija je svrha izmijeniti nebitne elemente ove Uredbe, te se mjere moraju usvojiti u skladu s regulatornim postupkom s nadzorom predviđenim u članku 5.a Odluke 1999/468/EZ.

(25)Države članice poduzimaju mjere potrebne za provedbu ove Uredbe, posebno u pogledu učinkovitih, proporcionalnih i odvraćajućih sankcija.

(26)S obzirom da države članice ne mogu dostatno ostvariti cilj ove Uredbe, odnosno osigurati skladan okvir za međunarodni cestovni prijevoz tereta u cijeloj Zajednici, nego ga se može, zbog samog svojeg opsega i učinaka, na bolji način ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti, kako je navedeno u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti iz tog članka, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.
OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na međunarodni cestovni prijevoz tereta kao javne usluge, za vožnje koje se obavljaju na području Zajednice.

2. Kod prijevoza iz države članice u treću zemlju i obratno, ova se Uredba primjenjuje na dio vožnje na državnom području bilo koje prijeđene tranzitne države članice. Ne primjenjuje se na onaj dio vožnje na državnom području države članice utovara ili istovara, sve dok se ne sklope potrebni sporazumi između Zajednice i dotične treće zemlje.

3. Do sklapanja sporazuma iz stavka 2., ova Uredba ne utječe na:

(a) odredbe koje se odnose na prijevoz iz države članice u treću zemlju i obratno, i koje su sadržane u bilateralnim sporazumima sklopljenim između država članica i tih trećih zemalja;

(b) odredbe koje se odnose na prijevoz iz države članice u treću zemlju i obratno, i koje su sadržane u bilateralnim sporazumima sklopljenim između država članica koje, bilo na temelju bilateralnih dozvola bilo na temelju sporazuma o liberalizaciji, dopuštaju cestovnim prijevoznicima utovar i istovar u državi članici u kojoj nemaju poslovni nastan.

4. Ova se Uredba primjenjuje na unutarnji cestovni prijevoz tereta koji privremeno obavlja strani cestovni prijevoznik, kako je predviđeno u poglavlju III.

5. Za sljedeće vrste prijevoza i prazne vožnje koje se obavljaju u vezi s takvim prijevozom ne zahtijeva se licencija Zajednice i za njih nije potrebna prijevozna dozvola:

(a) prijevoz pošte kao univerzalna usluga;

(b) prijevoz vozila koja su bila oštećena ili su se pokvarila;

(c) prijevoz tereta u motornim vozilima čija dopuštena ukupna masa, uključujući ukupnu masu prikolica, ne prelazi 3,5 tone;

(d) prijevoz tereta motornim vozilima ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

i. teret koji se prevozi vlasništvo je poduzeća, odnosno poduzeće ga je prodalo, kupilo, dalo u najam ili unajmilo, proizvelo, izdvojilo, preradilo ili popravilo;

ii. svrha vožnje je prijevoz tereta u poduzeće ili iz njega, ili njegovo pomicanje unutar ili izvan poduzeća za vlastite potrebe poduzeća;

iii. motorna vozila koja se koriste za takav prijevoz voze, u skladu s ugovornom obvezom, zaposlenici poduzeća ili osoblje koje je poduzeću stavljeno na raspolaganje;

iv. vozila koja prevoze teret u vlasništvu su poduzeća, odnosno poduzeće ga je kupilo s obročnim otplatama cijene ili unajmilo, pod uvjetom da u slučaju najma vozila ispunjavaju uvjete Direktive 2006/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o korištenju vozila, unajmljenih bez vozača, za cestovni prijevoz tereta [12]; i

v. takav prijevoz je samo pomoćna djelatnost u okviru ukupnosti djelatnosti poduzeća;

(e) prijevoz medicinskih proizvoda, uređaja, opreme i drugih proizvoda potrebnih u slučaju pružanja hitne medicinske pomoći, posebno u slučaju prirodnih katastrofa.

Točka (d) podtočka iv. prvog podstavka ne primjenjuje se na korištenje zamjenskog vozila u slučaju manjeg kvara vozila koje se obično koristi.

6. Odredbe stavka 5. ne utječu na uvjete pod kojima država članica svojim državljanima dopušta obavljanje djelatnosti iz navedenog stavka.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

1. „vozilo” znači motorno vozilo registrirano u državi članici ili skup vozila, od kojih je barem motorno vozilo registrirano u državi članici, koja se koriste isključivo za prijevoz tereta;

2. „međunarodni prijevoz” znači:

(a) vožnja koja se obavlja natovarenim vozilom, pri čemu se polazno i odredišno mjesto nalaze u dvije različite države članice, s tranzitom ili bez tranzita, kroz jednu državu članicu ili treću zemlju, odnosno više država članica ili trećih zemalja;

(b)vožnja koja se obavlja natovarenim vozilom iz države članice u treću zemlju i obratno, s tranzitom ili bez tranzita, kroz jednu državu članicu ili treću zemlju, odnosno više država članica ili trećih zemalja;

(c)vožnja koja se obavlja natovarenim vozilom među trećim zemljama, s tranzitom preko državnog područja jedne ili više država članica; ili

(d) prazna vožnja u vezi s prijevozom iz točaka (a),(b) i (c);

3.„država članica domaćin" znači država članica u kojoj cestovni prijevoznik obavlja djelatnost, a koja nije država članica u kojoj prijevoznik ima poslovni nastan;

4.„strani cestovni prijevoznik" znači poduzeće koje obavlja cestovni prijevoz tereta u državi članici domaćinu;

5.„vozač" znači svaka osoba koja vozi vozilo, pa makar i samo nakratko, ili koja se po službenoj dužnosti nalazi u vozilu kako bi prema potrebi mogla upravljati vozilom;

6.„kabotaža" znači posebni prijevoz u unutarnjem cestovnom prijevozu, koji se privremeno obavlja u državi članici domaćinu, u skladu s ovom Uredbom;

7.„ozbiljna povreda propisa Zajednice o prometu na cestama" znači povreda koja bi mogla imati za posljedicu gubitak ugleda u skladu s člankom 6. stavcima 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 i/ili privremeno ili trajno oduzimanje licencije Zajednice.

POGLAVLJE II.
MEĐUNARODNI PRIJEVOZ

Članak 3.

Opće načelo

Međunarodni prijevoz obavlja se na temelju licencije Zajednice, ako je vozač državljanin treće zemlje, i na temelju potvrde za vozače.

Članak 4.

Licencija Zajednice

1. Licenciju Zajednice izdaje, u skladu s ovom Uredbom, država članica cestovnom prijevozniku koji obavlja prijevoz tereta kao javnu uslugu i koji:

(a)ima poslovni nastan u toj državi članici u skladu s propisima Zajednice i nacionalnim propisima te države članice; i

(b)u državi članici poslovnog nastana ima pravo, u skladu s propisima Zajednice i nacionalnim propisima te države članice o obavljanju djelatnosti cestovnog prijevoznika tereta, obavljati međunarodni cestovni prijevoz tereta.

2. Licenciju Zajednice izdaju nadležna tijela države članice poslovnog nastana za razdoblje koje se može produžiti do 10 godina.

Licencije Zajednice i ovjerene preslike izdane prije dana početka primjene ove Uredbe vrijedit će do dana isteka roka njihove valjanosti.

Komisija razdoblje valjanosti licencije Zajednice, posebno nacionalne električne registre poduzeća za cestovni prijevoz iz članka 16. Uredbe (EZ) br. 1071/2009, prilagođava tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene izmjeni nebitnih elemenata ove Uredbe, donose se u skladu s regulatornim postupkom s nadzorom predviđenim u članku 15. stavku 2.

3. Države članice poslovnog nastana imatelju izdaju izvornik licencije Zajednice, koji je pohranjen kod cestovnog prijevoznika, i određen broj ovjerenih vjerodostojnih preslika, čiji broj odgovara broju vozila kojima imatelj licencije Zajednice raspolaže ili na temelju svojeg prava vlasništva ili, na primjer, na temelju ugovora o najmu s pravom kupnje, ugovora o najmu ili ugovora o leasingu.

4. Licencija Zajednice i njezine ovjerene vjerodostojne preslike oblikom odgovaraju uzorku prikazanom u Prilogu II. One sadrže barem dva sigurnosna obilježja navedena u Prilogu I.

Komisija prilagođava priloge I. i II. tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene izmjeni nebitnih elemenata ove Uredbe, donose se u skladu s regulatornim postupkom s nadzorom predviđenim u članku 15. stavku 2.

5. Licencija Zajednice i njezine ovjerene vjerodostojne preslike nose pečat tijela koje ih je izdalo te potpis i serijski broj. Serijski brojevi licencije Zajednice i njezinih ovjerenih vjerodostojnih preslika unose se u nacionalni elektronički registar poduzeća za cestovni prijevoz kao dio podataka koji se odnose na cestovnog prijevoznika.

6. Licencija Zajednice izdaje se na ime cestovnog prijevoznika i nije prenosiva. Ovjerena vjerodostojna preslika licencije Zajednice mora se nalaziti u svakom vozilu cestovnog prijevoznika te se na zahtjev ovlaštenog inspektora mora dati na uvid.

U slučaju skupa vozila, ovjerena vjerodostojna preslika mora se nalaziti u motornom vozilu. Ovjerena vjerodostojna preslika vrijedi za skup vozila čak i ako prikolica ili poluprikolica nije registrirana ili nema dozvolu za vožnju po cestama na ime imatelja licencije ili ako je registrirana ili ima dozvolu za vožnju po cestama u drugoj državi.

Članak 5.

Potvrda za vozače

1. Potvrdu za vozače izdaje država članica u skladu s ovom Uredbom bilo kojem cestovnom prijevozniku koji:

(a) ima licenciju Zajednice; i

(u navedenoj državi članici ili zakonito zapošljava vozača koji nema ni državljanstvo države članice niti mu bje odobren dugotrajniji boravak u smislu Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu)državljana trećih zemalja koji imaju dugotrajan boravak [13], ili zakonito koristi usluge vozača koji nema ni državljanstvo države članice niti mu je odobren dugotrajni boravak u smislu navedene Direktive i koji je na raspolaganju cestovnom prijevozniku u skladu s uvjetima zapošljavanja i strukovnog osposobljavanja, propisanim u toj državi članici:

i. zakonima i drugim propisima; i, prema potrebi;

ii. kolektivnim sporazumima, u skladu s pravilima koja vrijede u toj državi članici.

2. Potvrdu za vozače izdaju nadležna tijela države članice u kojoj prijevoznik ima poslovni nastan, na zahtjev imatelja licencije Zajednice, za svakog vozača koji nema ni državljanstvo države članice niti mu je odobreno dugotrajno boravište u smislu Direktive 2003/109/EZ i kojega prijevoznik zakonito zapošljava, ili za svakog vozača koji nema ni državljanstvo države članice niti mu je odobren dugotrajni boravak u smislu navedene Direktive i koji je na raspolaganju prijevozniku. Svaka potvrda za vozača potvrđuje da je vozač čije je ime i prezime navedeno na potvrdi, zaposlen u skladu s uvjetima propisanim stavkom 1.

3. Potvrda za vozača oblikom odgovara uzorku iz Priloga III. Potvrda sadrži barem dva sigurnosna obilježja navedena u Prilogu I.

4. Komisija prilagođava Prilog III. tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene izmjeni nebitnih elemenata ove Uredbe, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom predviđenim u članku 15. stavku 2.

5. Potvrda za vozače nosi pečat tijela koje ju je izdalo te potpis i serijski broj. Serijski broj potvrde za vozače može se unijeti u nacionalni elektronički registar poduzeća za cestovni prijevoz kao dio podataka koji

se odnose na cestovnog prijevoznika koji tu potvrdu stavlja na raspolaganje vozaču imenovanom u dotičnoj potvrdi.

6. Potvrda za vozače u vlasništvu je cestovnog prijevoznika koji je stavlja na raspolaganje vozaču imenovanom u toj dozvoli kada taj vozač vozi vozilo s licencijom Zajednice izdanom tom prijevozniku. Ovjerena vjerodostojna preslika potvrde za vozače, koju izdaju nadležna tijela države članice u kojoj cestovni prijevoznik ima poslovni nastan, mora se nalaziti u poslovnim prostorijama prijevoznika. Potvrda za vozače daje se na uvid na zahtjev ovlaštenog inspektora.

7. Potvrda za vozače izdaje se za razdoblje koje određuje država članica izdavateljica, pod uvjetom da to razdoblje nije dulje od pet godina. Potvrde za vozače izdane prije dana početka primjene ove Uredbe vrijede do dana isteka roka njihove valjanosti.

Potvrda za vozače vrijedi samo dok su ispunjeni uvjeti pod kojima je bila izdana. Države članice dužne su poduzeti odgovarajuće mjere kako bi cestovni prijevoznik, u slučaju da prestane ispunjavati navedene uvjete, odmah vratio potvrdu tijelima koja su je izdala.

Članak 6.

Provjera ispunjenja uvjeta

1. Prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje licencije Zajednice ili zahtjeva za obnovu licencije Zajednice u skladu s člankom 4. stavkom 2., nadležna tijela države članice poslovnog nastana moraju provjeriti ispunjava li cestovni prijevoznik, odnosno ispunjava li cestovni prijevoznik još uvijek, uvjete propisane člankom 4. stavkom 1.

2. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana redovito provjeravaju, provodeći svake godine provjere kojima se obuhvaća barem 20 % valjanih potvrda za vozače izdanih u toj državi članici, ispunjavaju li se još uvijek uvjeti iz članka 5. stavka 1. pod kojima je potvrda za vozače bila izdana.

Članak 7.

Odbijanje izdavanja i oduzimanje licencije Zajednice i potvrde za vozače

1. Ako uvjeti iz članka 4. stavka 1. ili uvjeti iz članka 5. stavka 1. nisu ispunjeni, nadležna tijela države članice poslovnog nastana moraju odbiti zahtjev za izdavanje ili obnovu licencije Zajednice ili izdavanje potvrde za vozače i navesti obrazloženje takve odluke.

2. Nadležna tijela oduzimaju licenciju Zajednice ili potvrdu za vozače ako:

(a) imatelj više ne ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. ili uvjete iz članka 5. stavka 1.; ili

(b)je imatelj dao netočne podatke u vezi sa zahtjevom za izdavanje licencije Zajednice ili potvrde za vozače.

POGLAVLJE III.
KABOTAŽA

Članak 8.

Opća načela

1. Svaki cestovni prijevoznik koji obavlja prijevoz tereta kao javnu uslugu i ima licenciju Zajednice i čiji vozač, ako je državljanin treće zemlje, ima potvrdu za vozače, ovlašten je pod uvjetima utvrđenim u ovome poglavlju obavljati kabotažu.

2. Jednom kada je teret koji se prevozi u okviru dolaznog međunarodnog prijevoza iz druge države članice ili treće zemlje u državu članicu koja je domaćin dostavljen, cestovni prijevoznici iz stavka 1. imaju pravo obaviti do tri kabotaže istim vozilom ili, u slučaju skupa vozila, motornim vozilom toga istoga vozila. Zadnji

istovar u okviru kabotaže prije napuštanja države članice koja je domaćin obavlja se u roku od sedam dana od zadnjeg istovara u državi članici domaćinu u okviru dolaznog međunarodnog prijevoza.

Cestovni prijevoznici mogu, u roku iz prvog podstavka, obavljati dio kabotaže ili svu kabotažu dopuštenu na temelju navedenog podstavka u svakoj državi članici ako se ograniče na jednu kabotažu po državi članici u roku tri dana od dana kada su nenatovareni ušli na državno područje te države članice.

3. Smatra se da je cestovni prijevoz tereta koji obavlja strani cestovni prijevoznik u državi članici domaćinu u skladu s ovom Uredbom samo ako cestovni prijevoznik može podastrijeti jasne dokaze o dolaznom međunarodnom prijevozu i o svakoj naknadno obavljenoj kabotaži.

Dokazi iz prvog podstavka uključuju sljedeće podatke za svaki prijevoz:

(a) ime, adresu i potpis pošiljatelja;

(b) ime, adresu i potpis cestovnog prijevoznika;

(c) ime, adresu primatelja te, nakon što je teret dostavljen, njegov potpis i datum dostave;

(d) mjesto i datum preuzimanja tereta te mjesto određeno za dostavu;

(e) opis vrste tereta i načina pakiranja koji je općenito u uporabi, a ako je riječ o opasnom teretu, njihov općenito prihvaćeni opis te broj pošiljaka i njihove posebne oznake i brojeve;

(f) bruto masu robe i njezinu drukčije izraženu količinu;

(g) registarske oznake motornog vozila i prikolice.

4. Za dokazivanje da su uvjeti propisani ovim člankom ispunjeni ne zahtijeva se nikakav dodatni dokument.

5. Svakom cestovnom prijevozniku koji u državi članici poslovnoga nastana, u skladu s propisima te države članice, ima pravo obavljati cestovne prijevoze kao javnu uslugu, navedene u članku 1. stavku 5. točkama (a), (b) i (c), dopušteno je da pod uvjetima iz ovog poglavlja prema potrebi obavlja kabotažu iste vrste ili kabotažu vozilima iz iste kategorije.

6. Dopuštenje za obavljanje kabotaže u okviru načina prijevoza iz članka 1. stavka 5. točaka (d) i (e) je neograničeno.

Članak 9.

Pravila koja se primjenjuju na kabotažu

1. Ako u propisima Zajednice nije drukčije predviđeno, na obavljanje kabotaže primjenjuju se zakoni i drugi propisi koji vrijede u državi članici domaćinu u pogledu sljedećeg:

(a) uvjeta koji uređuju ugovor o prijevozu;

(b) težine i dimenzija motornih vozila;

(c) zahtjeva u vezi s prijevozom određenih kategorija tereta, posebno opasnih tereta, pokvarljivih prehrambenih proizvoda i živih životinja;

(d) vremena vožnje i odmora;

(e) poreza na dodanu vrijednost (PDV) na usluge prijevoza.

Težine i dimenzije iz točke (b) prvoga podstavka mogu, kada je to primjereno, premašiti one koje se primjenjuju u državi članici u kojoj cestovni prijevoznik ima poslovni nastan, iako ni pod kojim uvjetom ne smiju premašiti ograničenja koja država članica domaćin odredi za unutarnji promet ili tehničke značajke navedene u dokazima iz članka 6. stavka 1. Direktive Vijeća 96/53/EZ od 25. srpnja 1996. o određivanju najvećih dopuštenih dimenzija u nacionalnom i međunarodnom prometu i najvećih dopuštenih težina u međunarodnom prometu za određena cestovna vozila koja se kreću unutar Zajednice ([14]).

2. Zakoni i drugi propisi iz stavka 1. primjenjuju se na strane cestovne prijevoznike pod istim onim uvjetima koji vrijede za cestovne prijevoznike koji imaju poslovni nastan u državi članici domaćinu kako bi se spriječio svaki oblik diskriminacije na temelju državljanstva ili mjesta poslovnog nastana.

Članak 10.

Zaštitni postupak

1. U slučaju da kabotaža na određenom geografskom području prouzroči ili pogorša ozbiljan poremećaj na nacionalnom tržištu prijevoznih usluga, svaka država članica može se obratiti Komisiji u svrhu donošenja zaštitnih mjera te Komisiji pružiti sve potrebne podatke i obavijestiti je o mjerama koje namjerava poduzeti u pogledu domaćih cestovnih prijevoznika.

2. Za potrebe stavka 1.:

„ozbiljan poremećaj nacionalnog tržišta prijevoznih usluga na određenom geografskom području" znači postojanje problema specifičnih za to tržište, takvih koji uzrokuju ozbiljan i potencijalno trajan višak ponude nad potražnjom, što predstavlja prijetnju financijskoj stabilnosti i preživljavanju značajnog broja cestovnih prijevoznika;

„geografsko područje" znači površina koja obuhvaća cijelo državno područje ili dio državnog područja države članice ili se proteže na cijelo državno područje ili dio državnog područja drugih država članica.

3. Komisija proučava situaciju na temelju, prije svega, relevantnih podataka i nakon što se posavjetuje s odborom iz članka 15. stavka 1. u roku jednog mjeseca od primitka zahtjeva države članice odlučuje jesu li zaštitne mjere potrebne i, ako jesu, donosi ih.

Takve mjere mogu uključivati privremeno isključenje navedenog područja iz područja primjene ove Uredbe.

Mjere donesene u skladu s ovim člankom ostaju na snazi najviše šest mjeseci, a njihov rok valjanosti može se pod jednakim uvjetima jednokratno produljiti za isto razdoblje valjanosti.

Komisija obavješćuje države članice i Vijeće o odlukama donesenim u skladu s ovim stavkom.

4. Ako Komisija odluči usvojiti zaštitne mjere u vezi jedne države članice ili više njih, nadležna tijela dotične države članice moraju za domaće cestovne prijevoznike donijeti mjere jednakog opsega i o tome obavijestiti Komisiju. Te se mjere počinju primjenjivati najkasnije od dana početka primjene zaštitnih mjera koje je Komisija donijela.

5. Svaka država članica može Vijeću uputiti odluku Komisije, donesenu na temelju stavka 3., u roku 30 dana od dana njezine objave. Vijeće može u roku 30 dana od dana tog zahtjeva ili, u slučaju zahtjeva više država članica, od dana prvog zahtjeva, kvalificiranom većinom donijeti drukčiju odluku.

Na odluku Vijeća primjenjuju se vremenska ograničenja valjanosti iz trećega podstavka stavka 3. Nadležna tijela dotične države članice moraju donijeti mjere s jednakim učinkom za domaće cestovne prijevoznike i o tome obavijestiti Komisiju. Ako Vijeće ne donese odluku u roku određenom u prvom podstavku, odluka Komisije postaje konačna.

6. Ako Komisija smatra da je mjere iz stavka 3. potrebno produljiti, Komisija će podnijeti prijedlog Vijeću koje će o tome odlučiti kvalificiranom većinom.

POGLAVLJE IV.
MEĐUSOBNA POMOĆ I SANKCIJE

Članak 11.

Međusobna pomoć

Države članice dužne su jedna drugoj pomoći u osiguranju primjene i praćenja primjene ove Uredbe. Podaci se razmjenjuju preko nacionalnih kontaktnih točaka uspostavljenih na temelju članka 18. Uredbe (EZ) br. 1071/2009.

Članak 12.

Sankcioniranje povreda od strane države članice poslovnog nastana

1. U slučaju ozbiljne povrede propisa Zajednice o prometu na cestama, počinjene ili utvrđene u bilo kojoj državi članici, nadležna tijela države članice u kojoj cestovni prijevoznik koji je počinio takvu povredu ima poslovni nastan, poduzet će odgovarajuće mjere koje mogu podrazumijevati i izricanje opomene, ako je to predviđeno nacionalnim pravnim propisima, u svrhu rješavanja predmeta, što može dovesti do, između ostalog, nametanja sljedećih administrativnih sankcija:

(a) privremeno ili trajno oduzimanje nekih ili svih ovjerenih vjerodostojnih preslika licencije Zajednice;

(b) privremeno ili trajno oduzimanje licencije Zajednice.

Te se sankcije mogu odrediti nakon donošenja konačne odluke u predmetu, pri čemu je potrebno voditi računa o ozbiljnosti povrede koju je imatelj licencije Zajednice počinio, kao i o ukupnom broju ovjerenih vjerodostojnih preslika navedene licencije kojima cestovni prijevoznik raspolaže, a koje se tiču međunarodnog prometa.

2. U slučaju ozbiljne povrede u pogledu bilo kakve zloporabe potvrda za vozače, nadležna tijela države članice u kojoj cestovni prijevoznik koji je počinio takvu povredu ima poslovni nastan nameću odgovarajuće sankcije, kao što su:

(a) odgoda izdavanja potvrda za vozače;

(b) oduzimanje potvrda za vozače;

(c) postavljanje dodatnih uvjeta za izdavanje potvrda za vozače radi sprečavanja zloporabe;

(d) privremeno ili trajno oduzimanje nekih ili svih ovjerenih vjerodostojnih preslika licencije Zajednice;

(e) privremeno ili trajno oduzimanje licencije Zajednice.

Ove se sankcije mogu odrediti nakon donošenja konačne odluke u predmetu, pri čemu se mora voditi računa o ozbiljnosti povrede koju je imatelj licencije Zajednice počinio.

3. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana obavješćuju nadležna tijela države članice u kojoj je povreda bila utvrđena što je moguće prije, a najkasnije u roku šest tjedana od dana kada je konačna odluka u predmetu bila donesena, jesu li sankcije iz stavaka 1. i 2. bile nametnute i, ako jesu, koje su to sankcije bile nametnute.

Ako takve sankcije nisu bile nametnute, nadležna tijela države članice poslovnog nastana moraju navesti razloge za to.

4. Nadležna tijela osiguravaju da su sankcije koje su dotičnom cestovnom prijevozniku bile nametnute u cjelini proporcionalne povredi ili povredama zbog kojih su takve sankcije i bile nametnute, vodeći pritom računa o svakoj sankciji koja je bila nametnuta za istu povredu u državi članici u kojoj je povreda bila utvrđena.

5. Nadležna tijela države članice u kojoj cestovni prijevoznik ima poslovni nastan mogu također, u skladu s nacionalnim pravnim propisima, pokrenuti postupak protiv cestovnog prijevoznika pred nadležnim nacionalnim sudom. Navedena tijela obavješćuju nadležno tijelo države članice domaćina o svim odlukama donesenim u tom smislu.

6. Države članice osiguravaju cestovnim prijevoznicima pravo na žalbu protiv svake administrativne sankcije koja im je bila izrečena u skladu s ovim člankom.

Članak 13.

Sankcioniranje povreda od strane države članice domaćina

1. Ako nadležna tijela države članice utvrde ozbiljnu povredu ove Uredbe ili pravnih propisa Zajednice o cestovnom prometu, koju je moguće pripisati stranom cestovnom prijevozniku, država članica na čijem je državnom području povreda bila utvrđena, upućuje, što je moguće prije, a najkasnije u roku šest tjedana od donošenja konačne odluke u predmetu, nadležnim tijelima države članice u kojoj prijevoznik ima poslovni nastan, sljedeće podatke:

(a) opis povrede te datum i vrijeme kada je povreda bila počinjena;

(b) kategoriju, vrstu i ozbiljnost povrede; i

(c) nametnute i izvršene sankcije.

Nadležna tijela države članice koja je domaćin mogu od nadležnih tijela države članice poslovnoga nastana zatražiti nametanje administrativnih sankcija u skladu s člankom 12.

2. Ne dovodeći u pitanje bilo kakav kazneni progon, nadležna tijela države članice domaćina ovlaštena su nametnuti sankcije stranom cestovnom prijevozniku koji je prilikom obavljanja kabotaže povrijedio ovu Uredbu ili nacionalne pravne propise ili pravne propise Zajednice o cestovnom prijevozu na njezinu području. Takve se sankcije nameću na nediskriminirajućoj osnovi i mogu biti u obliku, između ostalog, opomene ili, u slučaju ozbiljne povrede, privremene zabrane obavljanja kabotaže na državnom području države članice koja je domaćin, a u kojoj je povreda bila počinjena.

3. Države članice osiguravaju cestovnim prijevoznicima pravo na žalbu protiv svake administrativne sankcije koja im je bila nametnuta u skladu s ovim člankom.

Članak 14.

Unos u nacionalne elektroničke registre

Države članice osiguravaju unos ozbiljnih povreda pravnih propisa Zajednice o cestovnom prijevozu, koje su počinili cestovni prijevoznici s poslovnim nastanom na njihovu državnom području i zbog kojih je neka od država članica izrekla sankciju kao i svakog privremenog ili trajnog oduzimanja licencije Zajednice ili njezine ovjerene vjerodostojne preslike u nacionalni elektronički registar cestovnih prijevoznika. Unosi u registar koji se odnose na privremeno ili trajno oduzimanje licencije Zajednice pohranjeni su u bazi podataka barem dvije godine od dana isteka razdoblja oduzimanja, u slučaju privremenog oduzimanja, odnosno od dana oduzimanja, u slučaju trajnog oduzimanja.

POGLAVLJE V.
PROVEDBA

Članak 15.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže odbor osnovan na temelju članka 18. stavka 1. Uredbe (EEZ) br. 3821/85.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak, primjenjuju se članak 5.a stavci od 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezina članka 8.

Članak 16.

Sankcije

Države članice propisuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na povrede odredaba ove Uredbe i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovo izvršenje. Tako propisane sankcije moraju biti

učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice obavješćuju Komisiju o tim odredbama do 4. prosinca 2011., a o svim naknadnim izmjenama koje se na njih odnose u najkraćem mogućem roku.

Države članice osiguravaju da se sve takve mjere donose bez diskriminacije na temelju državljanstva ili mjesta poslovnog nastana cestovnog prijevoznika.

Članak 17.

Izvješćivanje

1. Svake dvije godine države članice obavješćuju Komisiju o broju cestovnih prijevoznika koji na dan 31. prosinca prethodne godine imaju licenciju Zajednice i o broju ovjerenih vjerodostojnih preslika koje odgovaraju vozilima koja na taj dan prometuju.

2. Države članice također obavješćuju Komisiju o broju potvrda za vozače, izdanih u prethodnoj kalendarskoj godini, kao i o broju potvrda za vozače u prometu na dan 31. prosinca te iste godine.

3. Do kraja 2013., Komisija sastavlja izvješće o stanju na tržištu cestovnog prijevoza u Zajednici. To izvješće sadrži analizu stanja na tržištu, uključujući procjenu učinkovitosti kontrola i razvoja uvjeta zapošljavanja u toj profesiji kao i ocjenu toga je li usklađenost pravila, između ostalog, u područjima nadzora provedbe, naknada za korištenje cesta, kao i pravnih propisa iz područja socijalnog prava i sigurnosnih pitanja, uznapredovala toliko da bi se moglo predvidjeti daljnje otvaranje domaćih tržišta cestovnog prijevoza, uključujući kabotaže.

POGLAVLJE VI.
ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 18.

Stavljanje izvan snage

Uredbe (EEZ) br. 881/92 i (EEZ) br. 3118/93 i Direktiva 2006/94/EZ ovime se stavljaju izvan snage.

Upućivanja na uredbe i direktivu stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga IV.

Članak 19.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 4. prosinca 2011., osim članaka 8. i 9. koji se primjenjuju od 14. svibnja 2010.
Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 21. listopada 2009.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BUZEK
Za Vijeće
Predsjednik
C. MALMSTRÖM

---

(1) SL C 204, 9.8.2008., str. 31.

(2) Mišljenje Europskog parlamenta od 21. svibnja 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zajedničko stajalište Vijeća od 9. siječnja 2009. (SL C 62 E, 17.3.2009., str. 46.), Stajalište Europskog parlamenta od 23. travnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 24. rujna 2009.

(3) SL L 95, 9.4.1992., str. 1.

(4) SL L 279, 12.11.1993., str. 1.

(5) SL L 374, 27.12.2006., str. 5.

(6) SL L 102, 11.4.2006., str. 1.

(7) SL L 368, 17.12.1992., str. 38.

(8) SL L 18, 21.1.1997., str. 1.

(9) SL L 370, 31.12.1985., str. 8.

(10) SL L 300, 14.11.2009., str. 51.

(11) SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

(12) SL L 33, 4.2.2006., str. 82.

(13) SL L 16, 23.1.2004., str. 44.

(14) SL L 235, 17.9.1996., str. 59.

PRILOG I.

Sigurnosna obilježja licencije Zajednice i potvrde

Licencija Zajednice i potvrda za vozače moraju imati barem dva od sljedećih sigurnosnih obilježja:

— hologram,

— posebna vlakna u papiru koja postaju vidljiva pod UV svjetlom,

— barem jedan redak mikrotiska (tisak vidljiv jedino pod povećalom, koji fotokopirni stroj ne može reproducirati),

— opipljive znakove, simbole ili uzorke,

— dvostruko numeriranje: serijski broj licencije Zajednice, njezine ovjerene vjerodostojne preslike ili potvrde za vozače kao i broj izdanja svake od njih,

— sigurnosnu podlogu s tankim giljoš uzorcima i tiskom s duginim efektom (irisnim tiskom).

PRILOG II.

Obrazac licencije Zajednice

EUROPSKA ZAJEDNICA

(a)

(Svijetloplava boja Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ili više)

(Prva stranica licencije)

(Tekst na službenom jeziku (jednom od službenih jezika) države članice koja izdaje licenciju)

Razlikovni znak države članice koja izdaje licencije (1)	Naziv nadležnoga tijela

LICENCIJA br. ...

(ili)

OVJERENA VJERODOSTOJNA PRESLIKA Br.

za međunarodni cestovni prijevoz tereta kao javne usluge

Ova licencija daje pravo (2) .....
.....
.....

obavljati međunarodni cestovni prijevoz tereta kao javnu uslugu na svim linijama, za vožnje ili dijelove vožnji koji se obavljaju za posebni prijevoz na području Zajednice, kako je utvrđeno Uredbom (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta te poštujući opće odredbe ove licencije.

Posebne napomene:	
.....	
Ova licencija vrijedi od	do .....
Izdano u	dana .....
..... (3)	

(1) Razlikovni znakovi država članica jesu: (B) Belgija, (BG) Bugarska, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Njemačka, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčka, (E) Španjolska, (F) Francuska, (I) Italija, (CY) Cipar, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Mađarska, (MT) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Austrija, (PL) Poljska, (P) Portugal, (RO) Rumunjska, (SLO) Slovenija, (SK) Slovačka, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Ujedinjena Kraljevina.

(2) Puno ime ili tvrtka i puna adresa cestovnog prijevoznika.

(3) Potpis i pečat nadležnog tijela ili tijela koje izdaje licenciju.

(b)

(Druga stranica licencije)

(Tekst na službenom jeziku (jednom od službenih jezika) države članice koja izdaje licenciju)

OPĆE ODREDBE

Ova licencija izdana je na temelju Uredbe (EZ) br. 1072/2009.

Ona imatelju daje pravo obavljati međunarodni cestovni prijevoz tereta kao javnu uslugu, na svakoj liniji, za vožnje ili dijelove vožnji na području Zajednice i, prema potrebi, pod sljedećim uvjetima:

—ako se polazište i odredište nalaze u dvije različite države članice, s tranzitom ili bez tranzita, kroz jednu državu članicu ili treću zemlju, odnosno više država članica ili trećih zemalja,

—iz države članice u treću zemlju ili obratno, s tranzitom ili bez tranzita, kroz jednu državu članicu ili treću zemlju, odnosno više država članica ili trećih zemalja,

—među trećim zemljama, s tranzitom preko državnog područja jedne države članice ili više država članica,

i prazne vožnje u vezi s takvim prijevozom.

U slučaju prijevoza iz države članice u treću zemlju i obratno, ova licencija vrijedi za onaj dio vožnje koji se obavlja na području Zajednice. U državi članici utovara ili istovara licencija vrijedi jedino nakon sklapanja potrebnog sporazuma između Zajednice i dotične treće zemlje u skladu s Uredbom (EZ) br. 1072/2009.

Licencija se izdaje na ime imatelja i nije prenosiva.

Nadležno tijelo države članice koje ju je izdalo može je oduzeti, posebno kada:

— njezin imatelj ne ispunjava sve uvjete za korištenje licencije,

—je njezin imatelj dostavio netočne informacije o podacima potrebnim za izdavanje ili produljenje roka valjanosti licencije.

Izvornik licencije mora biti pohranjen u prijevoznom poduzeću.

Ovjerena vjerodostojna preslika licencije mora se nalaziti u vozilu ([1]). U slučaju skupa vozila, ovjerena vjerodostojna preslika licencije mora se nalaziti u motornom vozilu. Ovjerena vjerodostojna preslika vrijedi za skup vozila čak i ako prikolica ili poluprikolica nije registrirana ili nema dozvolu za vožnju po cestama na ime imatelja licencije ili ako je registrirana ili ima dozvolu za vožnju po cestama u drugoj državi.

Licencija se mora dati na uvid na zahtjev ovlaštenog inspektora.

Na državnom području svake države članice imatelj mora poštovati zakone i druge propise koji vrijede u toj državi, posebno u pogledu prijevoza i prometa.

([1]) „Vozilo” znači motorno vozilo registrirano u državi članici ili skup vozila od kojih je barem motorno vozilo registrirano u državi članici koja se koriste isključivo za prijevoz tereta.

PRILOG III.

Obrazac potvrde za vozače

EUROPSKA ZAJEDNICA

(a)

(Ružičasta boja Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ili više)

(Prva stranica potvrde)

(Tekst na službenom jeziku (jednom od službenih jezika) države članice koja izdaje potvrdu)

Razlikovni znak države članice (1) koja izdaje licencije	Naziv nadležnoga tijela

POTVRDA ZA VOZAČE br. ...

za cestovni prijevoz tereta kao javne usluge na temelju licencije Zajednice

(Uredba (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta)

Ova potvrda potvrđuje da je na temelju isprava koje je dao na uvid:

..... (2)

sljedeći vozač:

Ime i prezime	
Datum i mjesto rođenja	Državljanstvo .....
Vrsta i referentni broj osobne isprave	
Datum izdavanja	Mjesto izdavanja .....
Broj vozačke dozvole	
Datum izdavanja	Mjesto izdavanja .....
Broj socijalnog osiguranja	

je zaposlen, u skladu sa zakonima ili drugim propisima i, prema potrebi, u skladu s kolektivnim sporazumima, u skladu s pravilima koja se primjenjuju u sljedećoj državi članici, o uvjetima zapošljavanja i strukovnog osposobljavanja vozača, koji se primjenjuju u toj državi članici na obavljanje cestovnog prijevoza u navedenoj državi:

..... (3)

Posebne napomene: .....

.....

Ova potvrda vrijedi od	do .....
Izdano u .....,	dana .....
..... (4)	

(1) Razlikovni znakovi država članica jesu: (B) Belgija, (BG) Bugarska, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Njemačka, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčka, (E) Španjolska, (F) Francuska, (I) Italija, (CY) Cipar, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Mađarska, (MT) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Austrija, (PL) Poljska, (P) Portugal, (RO) Rumunjska, (SLO) Slovenija, (SK) Slovačka, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Ujedinjena Kraljevina.

(2) Puno ime ili tvrtka i puna adresa cestovnog prijevoznika.

(3) Ime države članice u kojoj cestovni prijevoznik ima poslovni nastan.

(4) Potpis i pečat nadležnoga tijela ili tijela koje izdaje potvrdu.

(b)

(Druga stranica potvrde)

(Tekst na službenom jeziku (jednom od službenih jezika) države članice koja izdaje potvrdu)

OPĆE ODREDBE

Ova potvrda izdana je na temelju Uredbe (EZ) br. 1072/2009.

Njome se potvrđuje da je imenovani vozač zaposlen u skladu sa zakonima ili drugim propisima i, prema potrebi, u skladu s kolektivnim sporazumima, u skladu s pravilima koja se primjenjuju u navedenoj državi članici, o uvjetima zapošljavanja i strukovnog osposobljavanja vozača, koji se primjenjuju u toj državi članici na obavljanje cestovnog prijevoza u toj državi.

Potvrda za vozače u vlasništvu je cestovnog prijevoznika koji je daje na raspolaganje vozaču, imenovanom u njoj, kada taj vozač vozi vozilo [1] koje obavlja prijevoz na temelju licencije Zajednice koja je bila izdana navedenom cestovnom prijevozniku. Potvrda za vozače nije prenosiva. Potvrda za vozače vrijedi sve dok su ispunjeni uvjeti pod kojima je bila izdana, a ako ti uvjeti više nisu ispunjeni, cestovni je prijevoznik mora smjesta vratiti nadležnim tijelima koja su je izdala.

Nadležno tijelo države članice koje ju je izdalo može je oduzeti, posebno kada:

— njezin imatelj ne ispunjava sve uvjete za korištenje potvrde,

—je njezin imatelj dostavio netočne informacije o podacima potrebnim za izdavanje ili produljenje roka valjanosti potvrde.

Ovjerena vjerodostojna preslika potvrde mora biti pohranjena u prijevoznom poduzeću.

Izvornik potvrde mora se nalaziti u vozilu te je vozač mora dati na uvid na zahtjev ovlaštenog inspektora.

---

[1] „Vozilo” znači motorno vozilo registrirano u državi članici ili skup vozila od kojih je barem motorno vozilo registrirano u državi članici, koja se koriste isključivo za prijevoz tereta.

PRILOG IV.

Korelacijska tablica

Uredba (EEZ) br. 881/92	Uredba (EEZ) br. 3118/93	Direktiva 2006/94/EZ	Ova Uredba
Članak 1. stavak 1.			Članak 1. stavak 1.
Članak 1. stavak 2.			Članak 1. stavak 2.
Članak 1. stavak 3.			Članak 1. stavak 3.
Prilog II.		Članak 1. stavci 1. i 2. Prilog I.; Članak 2.	Članak 1. stavak 5.
		Članak 2.	Članak 1. stavak 6.
Članak 2.			Članak 2.
Članak 3. stavak 1.			Članak 3.
Članak 3. stavak 2.			Članak 4. stavak 1.
Članak 3. stavak 3.			Članak 5. stavak 1.
Članak 4.			
Članak 5. stavak 1.			Članak 4. stavak 2.

Članak 5. stavak 2.			Članak 4. stavak 3.
Članak 5. stavak 3.			Članak 4. stavak 4.
			Članak 4. stavak 5.
Članak 5. stavak 4., Prilog I.			Članak 4. stavak 6.
Članak 5. stavak 5.			Članak 4. stavak 2.
Članak 6. stavak 1.			Članak 5. stavak 2.
Članak 6. stavak 2.			Članak 5. stavak 2.
Članak 6. stavak 3.			Članak 5. stavak 3.
Članak 6. stavak 4.			Članak 5. stavak 6.
Članak 6. stavak 5.			Članak 5. stavak 7.
Članak 7.			Članak 6.
Članak 8. stavak 1.			Članak 7. stavak 1.
Članak 8. stavak 2.			Članak 7. stavak 2.
Članak 8. stavak 3.			Članak 12. stavak 1.
Članak 8. stavak 4.			Članak 12. stavak 2.
Članak 9. stavci 1. i 2.			Članak 12. stavak 6.
	Članak 1. stavak 1.		Članak 8. stavak 1.
	Članak 1. stavak 2.		Članak 8. stavak 5.
	Članak 1. stavci 3. i 4.		Članak 8. stavak 6.
	Članak 2.		
	Članak 3.		
	Članak 4.		
	Članak 5.		
	Članak 6. stavak 1.		Članak 9. stavak

			1.
	Članak 6. stavak 2.		
	Članak 6. stavak 3.		Članak 9. stavak 2.
	Članak 6. stavak 4.		
	Članak 7.		Članak 10.
Članak 10.			Članak 17. stavak 1.
Članak 11. stavak 1.	Članak 8. stavak 1.		Članak 11.
Članak 11. stavak 2.			Članak 13. stavak 1.
Članak 11. stavak 3.			Članak 12. stavak 4.
Članak 11.a			
	Članak 8. stavci 2. i 3.		Članak 13. stavak 2.
	Članak 8. stavak 4. prvi i treći podstavak		
	Članak 8. stavak 4. drugi podstavak		Članak 12. stavak 4.
	Članak 8. stavak 4. četvrti i peti podstavak		Članak 12. stavak 5.
	Članak 9.		Članak 13. stavak 3.
Članak 12.			Članak 18.
Članak 13.			
Članak 14.	Članak 10.		
	Članak 11.		
Članak 15.	Članak 12.	Članak 4.	Članak 19.
		Članak 3.	
		Članak 5.	
		prilozi II., III.	
Prilog I.			Prilog II.
Prilog III.			Prilog III.
	Prilog I.		
	Prilog II.		
	Prilog III.		
	Prilog IV.		

UREDBA (EZ) br. 1073/2009 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 21. listopada 2009.

o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006

(preinaka)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 71.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora [1],

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora [2],

budući da:

(1) U Uredbu Vijeća (EEZ) br. 684/92 od 16. ožujka 1992. o zajedničkim pravilima za međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima [3] i Uredbu Vijeća (EZ) br. 12/98 od 11. prosinca 1997. o utvrđivanju uvjeta pod kojima strani prijevoznici smiju pružati usluge prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu u državi članici [4] potrebno je unijeti niz bitnih promjena. U svrhu jasnoće i pojednostavljenja, navedene uredbe potrebno je preinačiti i ugraditi u jedinstvenu uredbu.

(2) Uspostava zajedničke prometne politike između ostalog podrazumijeva utvrđivanje zajedničkih pravila primjenjivih na međunarodni cestovni prijevoz putnika, kao i uvjeta pod kojima strani prijevoznici smiju pružati usluge unutarnjeg prijevoza u državi članici.

(3) Kako bi se osigurao skladan okvir za međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima u cijeloj Zajednici, ova Uredba mora biti primjenjiva na cjelokupni međunarodni prijevoz na području Zajednice. Prijevoz iz država članica u treće zemlje još je uvijek u velikoj mjeri uređen bilateralnim sporazumima između država članica i tim trećim zemljama. Stoga, dok se ne sklope potrebni sporazumi između Zajednice i trećih dotičnih zemalja, ova Uredba ne bi se smjela primjenjivati na onaj dio vožnje na državnom području države članice koji obuhvaća ukrcaj putnika u autobus ili njihov iskrcaj iz autobusa. Morala bi se, međutim, primjenjivati na državnom području tranzitne države članice.

(4) Sloboda pružanja usluga predstavlja osnovno načelo zajedničke prometne politike i zahtijeva da se prijevoznicima iz svih država članica osigura pristup međunarodnim prijevoznim tržištima bez diskriminacije na temelju državljanstva ili mjesta poslovnog nastana.

(5) Za obavljanje međunarodnog prijevoza putnika običnim i turističkim autobusima potrebno je imati licenciju Zajednice. Od prijevoznika se zahtijeva da u svim svojim vozilima imaju ovjerene vjerodostojne preslike licencije Zajednice kako bi izvršna tijela lakše mogla provoditi učinkovite kontrole, posebno izvan države članice u kojoj je prijevoznik ustanovljen. Također je potrebno utvrditi uvjete u pogledu izdavanja i oduzimanja licencija Zajednice, njihove rokove valjanosti i podrobna pravila za njihovu uporabu. Također je potrebno utvrditi podrobne specifikacije u pogledu oblika i drugih obilježja licencije Zajednice i njezinih ovjerenih preslika.

(6) Cestovni pregledi trebali bi se provoditi bez neposredne ili posredne diskriminacije na temelju državljanstva cestovnog prijevoznika ili mjesta poslovnog nastana cestovnog prijevoznika ili registracije vozila.

(7) Kako bi se zadovoljila tržišna potražnja, potrebno je predvidjeti prilagodljiv režim kojim se poštuju određeni uvjeti koji uređuju pružanje posebnih linijskih usluga prijevoza i određenih povremenih usluga

prijevoza.

(8)Zadržavajući režim dozvola za usluge linijskog prijevoza, potrebno je promijeniti određena pravila, posebno u pogledu postupaka za izdavanje dozvola.

(9)Dozvole za pružanje usluga linijskog prijevoza ubuduće bi se trebale izdavati po okončanju postupka za izdavanje dozvole, osim ako postoje jasno navedeni razlozi za odbijanje koji se mogu pripisati podnositelju zahtjeva za izdavanje dozvole. Razlozi za odbijanje u vezi s relevantnim tržištem trebali bi biti sljedeći: usluga prijevoza za koju se traži dozvola ozbiljno je ugrozila održivost usporedive usluge koja se pruža na temelju jednog ili više ugovora o pružanju javnih usluga na direktnim dionicama puta o kojima je riječ ili glavna svrha usluge nije prijevoz putnika između postaja u različitim državama članicama.

(10)Stranim prijevoznicima trebalo bi se omogućiti pružanje usluga unutarnjeg cestovnog prijevoza putnika, vodeći pritom računa o posebnim značajkama svakog oblika prijevoza. Kada se obavlja takva kabotaža, za nju bi trebali vrijediti propisi Zajednice, kao što je Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet [5], i nacionalno zakonodavstvo na snazi u određenim područjima u državi članici koja je domaćin.

(11)Odredbe Direktive 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o raspoređivanju radnika u okviru pružanja usluga [6] primjenjuju se na prijevozna poduzeća koja obavljaju kabotažu.

(12)Što se tiče usluga linijskog prijevoza, samo usluge linijskog prijevoza koje se pružaju u sklopu međunarodnih usluga linijskog prijevoza, osim gradskih ili prigradskih usluga prijevoza, trebale bi se otvoriti stranim prijevoznicima pod određenim uvjetima, a posebno poštujući pravne propise na snazi u državi članici domaćinu.

(13) Države članice trebale bi si međusobno pomagati u svrhu pravilne primjene ove Uredbe.

(14)Administrativne formalnosti trebale bi se svesti na najmanju moguću mjeru, ne odustajući pritom od kontrola i kazni koje osiguravaju pravilnu primjenu i učinkovitu provedbu ove Uredbe. U tu je svrhu potrebno razjasniti i ojačati postojeća pravila o oduzimanju licencije Zajednice. Kako bi se omogućilo učinkovito sankcioniranje ozbiljnih povreda počinjenih u državi članici koja nije država članica poslovnog nastana, trebalo bi prilagoditi postojeća pravila. Kazne bi trebale biti nediskriminirajuće i razmjerne ozbiljnosti povreda. Trebala bi postojati mogućnost ulaganja žalbe na svaku nametnutu kaznu.

(15)Države članice trebale bi u svoj nacionalni elektronski registar cestovnih prijevoznika unijeti sve ozbiljne povrede koje se mogu pripisati prijevoznicima i zbog kojih su kazne bile izrečene.

(16)U svrhu olakšanja i jačanja razmjene podataka među nacionalnim tijelima, države članice trebale bi razmjenjivati relevantne podatke preko nacionalnih kontaktnih točaka uspostavljenih na temelju Uredbe (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika [7].

(17)Mjere potrebne za provedbu ove Uredbe trebale bi se donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji [8].

(18)Osobito, Komisiju bi trebalo ovlastiti za utvrđivanje oblika određenih dokumenata koji bi se trebali koristiti za primjenu ove Uredbe i za prilagodbu priloga I. i II. ovoj Uredbi tehničkom napretku. Budući da je riječ o mjerama općeg dosega, čija je svrha izmijeniti elemente ove Uredbe koji nisu ključni tako da se Uredba dopuni novim elementima koji nisu ključni, te se mjere moraju usvojiti u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom predviđenim u članku 5.a Odluke 1999/468/EZ.

(19)Države članice trebale bi poduzeti mjere potrebne za provedbu ove Uredbe, posebno u pogledu učinkovitih, proporcionalnih i odvraćajućih kazni.

(20)U svrhu poticanja turizma i korištenja prijevoznih sredstava koja su prihvatljiva za okoliš, Uredba (EZ) br. 561/2006 trebala bi se izmijeniti tako da se vozačima koji pružaju jednokratnu uslugu međunarodnog povremenog prijevoza putnika omogući odgoda tjednog razdoblja odmora za najviše 12 uzastopnih

dvadesetičetverosatnih razdoblja ako obavljaju djelatnost prijevoza putnika koja u pravilu ne podrazumijeva kontinuirane i brojne sate vožnje. Takva bi se odgoda trebala dopustiti jedino pod vrlo strogim uvjetima koji održavaju sigurnost na cesti i vode računa o uvjetima rada vozača, između ostalog, o obvezi korištenja tjednog odmora odmah prije i nakon pružanja usluge prijevoza. Komisija bi trebala pomno pratiti korištenje tog izuzeća. U slučaju da se činjenične okolnosti koje opravdavaju korištenje ovog izuzeća znatno promijene, a izuzeće prouzroči smanjenje sigurnosti cestovnog prometa, Komisija bi trebala poduzeti odgovarajuće mjere.

(21) Budući da države članice ne mogu na zadovoljavajući način postići cilj ove Uredbe, odnosno osigurati skladan okvir za međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima u cijeloj Zajednici, i budući da se taj cilj, stoga, zbog samog svojeg opsega i učinaka, može bolje postići na razini Zajednice, Zajednica može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti, kako je navedeno u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom razmjernosti iz tog članka, ova Uredba ne prelazi okvire onoga što je potrebno za ostvarenje tog cilja,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.
OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima na području Zajednice koji obavljaju prijevoznici sa sjedištem u državi članici kao javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe, u skladu sa zakonom te države članice, koristeći vozila koja su registrirana u toj državi članici i koja su svojom konstrukcijom i opremom primjerena za prijevoz više od devet osoba, uključujući vozača, te su i namijenjena za tu svrhu, kao i na kretanje takvih praznih vozila u vezi s takvim prijevozom.

Promjena vozila ili prekid prijevoza, kako bi se dio vožnje mogao obaviti drugim prijevoznim sredstvom, ne utječe na primjenu ove Uredbe.

2. U slučaju prijevoza iz države članice u treću zemlju i obratno, ova se Uredba primjenjuje na dio vožnje na državnom području bilo koje prijeđene tranzitne države članice. Ne primjenjuje se na onaj dio vožnje na državnom području države članice koji obuhvaća ukrcaj putnika u autobus ili njihov iskrcaj iz autobusa sve dok se ne sklopi potreban sporazum između Zajednice i treće zemlje.

3. Do sklapanja sporazuma iz stavka 2., ova Uredba ne utječe na odredbe koje se odnose na prijevoz iz države članice u treću zemlju i obratno, a koje su sadržane u bilateralnim sporazumima sklopljenima između država članica i tih trećih zemalja.

4. Ova se Uredba primjenjuje na unutarnji cestovni prijevoz putnika kao javnu uslugu, koji privremeno obavlja strani prijevoznik, kako je predviđeno u poglavlju V.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „međunarodni prijevoz” znači:

(a) vožnja koja se obavlja vozilom, pri čemu se polazno i odredišno mjesto nalaze u dvije različite države članice, s tranzitom ili bez tranzita, kroz jednu državu članicu ili treću zemlju, odnosno više država članica ili trećih zemalja;

(b) vožnja koja se obavlja vozilom, pri čemu se polazno i odredišno mjesto nalaze u istoj državi članici, a

putnici se ukrcavaju ili iskrcavaju u drugoj državi članici ili trećoj zemlji;

(c) vožnja koja se obavlja vozilom iz države članice u treću zemlju ili obratno, s tranzitom ili bez tranzita, kroz jednu državu članicu ili treću zemlju, odnosno više država članica ili trećih zemalja; ili

(d) vožnja koja se obavlja vozilom između trećih zemalja, s tranzitom kroz jednu državu članicu, odnosno više država članica;

2. „linijski prijevoz" znači usluge kojima se obavlja prijevoz putnika u određenim vremenskim razmacima duž određenih dionica, pri čemu se putnici ukrcavaju i iskrcavaju na unaprijed određenim postajama;

3. „poseban linijski prijevoz" znači usluge linijskog prijevoza kojima se obavlja prijevoz određenih kategorija putnika, uz izuzetak drugih putnika, bez obzira na to tko ih organizira;

4. „povremeni prijevoz" znači usluge prijevoza koje nisu obuhvaćene definicijom usluga linijskog prijevoza, uključujući poseban linijski prijevoz, i kojih je glavno obilježje da se njima prevoze skupine putnika sastavljene na inicijativu klijenta ili samoga prijevoznika;

5. „prijevozi za vlastite potrebe" znači prijevozi koje za nekomercijalne i neprofitne svrhe obavljaju fizičke ili pravne osobe, pri čemu:

— je prijevozna djelatnost samo pomoćna djelatnost te fizičke ili pravne osobe, i

— su korištena vozila vlasništvo te fizičke ili pravne osobe ili ih je ta osoba kupila s obročnim otplatama cijene, ili su ona bila predmetom dugoročnog ugovora o zakupu, a vozi ih član osoblja te fizičke ili pravna osobe ili sama fizička osoba ili, pak, osoblje koje je zaposleno u poduzeću ili koje mu je stavljeno na raspolaganje na temelju ugovorne obveze;

6. „država članica domaćin" znači država članica u kojoj prijevoznik obavlja djelatnost, a koja nije država članica u kojoj prijevoznik ima poslovni nastan;

7. „kabotaža" znači ili:

— unutarnji prijevoz putnika kao javnu uslugu, koji prijevoz prijevoznik privremeno obavlja u državi članici koja je domaćin, ili

— ukrcaj ili iskrcaj putnika u istoj državi članici u okviru međunarodnog linijskog prijevoza, u skladu s odredbama ove Uredbe, pod uvjetom da to nije glavna svrha te usluge prijevoza;

8. „ozbiljna povreda propisa Zajednice o cestovnom prometu" znači povreda koja bi mogla imati za posljedicu gubitak dobrog ugleda u skladu s člankom 6. stavcima 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 i/ili privremeno ili trajno oduzimanje licencije Zajednice.

Članak 3.

Sloboda pružanja usluga

1. Svaki prijevoznik iz članka 1. koji obavlja prijevoz kao javnu uslugu ima, u skladu s ovom Uredbom, pravo pružati usluge linijskog prijevoza, uključujući usluge posebnog linijskog prijevoza i usluge povremenog prijevoza običnim i turističkim autobusima, bez diskriminacije na temelju državljanstva ili mjesta poslovnog nastana ako:

(a) je u državi članici poslovnog nastana ovlašten pružati usluge linijskog prijevoza, uključujući usluge posebnog linijskog prijevoza ili povremenog prijevoza običnim i turističkim autobusima, u skladu s uvjetima pristupa tržištu propisanima nacionalnim zakonodavstvom;

(b) ispunjava uvjete propisane u skladu s pravilima Zajednice o dopuštenju obavljanja djelatnosti putničkog prijevoznika u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu; i

(c) ispunjava zakonske uvjete u pogledu standarda za vozače i vozila, kako je propisano posebno u Direktivi Vijeća 92/6/EEZ od 10. veljače 1992. o ugradnji i uporabi uređaja za ograničenje brzine za određene kategorije motornih vozila u Zajednici [9], Direktivi Vijeća 96/53/EZ od 25. srpnja 1996. o utvrđivanju

najvećih dopuštenih dimenzija u unutarnjem i međunarodnom prometu te najveće dopuštene mase u međunarodnom prometu za određena cestovna vozila koja prometuju unutar Zajednice [10] i Direktivi 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika [11].

2. Svaki prijevoznik iz članka 1., koji obavlja prijevoz za vlastite potrebe, smije pružati usluge prijevoza na temelju članka 5. stavka 5. bez diskriminacije na temelju državljanstva ili mjesta poslovnog nastana ako:

(a) je u državi članici poslovnog nastana ovlašten pružati usluge prijevoza običnim i turističkim autobusima u skladu s uvjetima pristupa tržištu propisanim nacionalnim zakonodavstvom; i

(b) ispunjava zakonske uvjete u pogledu standarda za vozače i vozila, kako je propisano posebno u direktivama 92/6/EEZ, 96/53/EZ i 2003/59/EZ.

POGLAVLJE II.
LICENCIJA ZAJEDNICE I PRISTUP TRŽIŠTU

Članak 4.

Licencija Zajednice

1. Međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima obavlja se na temelju licencije Zajednice koju su izdala nadležna tijela države članice poslovnog nastana.

2. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana imatelju izdaju izvornik licencije Zajednice, koji je pohranjen kod prijevoznika, i određen broj ovjerenih vjerodostojnih preslika licencije, koji odgovara broju vozila koja se koriste u međunarodnom prijevozu putnika i kojima raspolaže imatelj licencije Zajednice, bilo da je riječ o vozilima koja su u njegovu individualnom vlasništvu, bilo da tim vozilima raspolaže u nekom drugom obliku, posebno na temelju ugovora o kupoprodaji na otplatu, ugovora o najmu ili zakupu.

Licencija Zajednice i njezina ovjerena vjerodostojna preslika oblikom odgovaraju uzorku prikazanom u Prilogu II. One sadrže barem dva sigurnosna obilježja navedena u Prilogu I.

Komisija će priloge I. i II. prilagoditi tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 26. stavka 2.

Licencija Zajednice i njezina ovjerena vjerodostojna preslika nose pečat tijela koje ih je izdalo te potpis i serijski broj. Serijski brojevi licencije Zajednice i njezinih ovjerenih vjerodostojnih preslika unose se u nacionalni elektronički registar cestovnih prijevoznika iz članka 16. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 kao dio podataka o prijevozniku.

3. Licencija Zajednice izdaje se na ime prijevoznika i nije prenosiva. Ovjerena vjerodostojna preslika licencije Zajednice mora se nalaziti u svakom prijevoznikovom vozilu te se na zahtjev ovlaštenog inspektora mora dati na uvid.

4. Licencija Zajednice izdaje se na razdoblje od najviše deset godina i može se produžiti.

Licencije Zajednice i njihove ovjerene vjerodostojne preslike, koje su bile izdane prije dana početka primjene ove Uredbe, vrijede do dana isteka njihove valjanosti.

5. Nakon podnošenja zahtjeva za izdavanje licencije Zajednice ili produženja roka valjanosti licencije Zajednice u skladu sa stavkom 4. ovog članka, nadležna tijela države članice poslovnog nastana provjeravaju ispunjava li prijevoznik uvjete iz članka 3. stavka 1. odnosno ispunjava li ih još uvijek.

6. Kada uvjeti iz članka 3. stavka 1. nisu ispunjeni, nadležna tijela države članice poslovnog nastana odbit će izdati ili produžiti licenciju Zajednice ili će je oduzeti uz obrazloženje odluke.

7. Države članice osiguravaju podnositelju zahtjeva za izdavanje licencije Zajednice ili njezinu imatelju pravo žalbe na odluku nadležnih tijela države članice poslovnog nastana o odbijanju izdavanja ili oduzimanju te licencije.

8. Država članica može odlučiti da će licencija Zajednice vrijediti i za pružanje usluga unutarnjeg prijevoza.

Članak 5.

Pristup tržištu

1. Linijski prijevoz dostupan je svima, iako se prema potrebi može zahtijevati obvezna rezervacija.

Za takve se usluge prijevoza traži dozvola u skladu s odredbama poglavlja III.

Za pružanje usluga linijskog prijevoza iz države članice u treću zemlju i obratno potrebna je dozvola u skladu s bilateralnim sporazumom između države članice i treće zemlje i, kada je to primjereno, tranzitne države članice, sve dok se ne sklopi potrebni sporazum između Zajednice i dotične treće zemlje.

Nikakve prilagodbe uvjeta obavljanja prijevoza ne utječu na redovitu narav usluge prijevoza.

Organizacija usporednih ili privremenih usluga prijevoza koje opslužuju isto tržište kao i usluge linijskog prijevoza, neopsluživanje određenih postaja i opsluživanje dodatnih postaja postojećim uslugama linijskog prijevoza podliježu istim onim pravilima koja se primjenjuju na postojeće usluge linijskog prijevoza.

2. Posebne usluge linijskog prijevoza uključuju:

(a) prijevoz radnika od kuće do posla i obratno;

(b)prijevoz učenika i studenata do obrazovne ustanove i natrag.

Činjenica da se posebne usluge prijevoza mogu razlikovati ovisno o promjenjivim potrebama korisnika ne utječe na klasifikaciju usluge prijevoza kao linijskog prijevoza.

Za pružanje usluga posebnog linijskog prijevoza nije potrebna dozvola u skladu s poglavljem III. ako je pružanje navedenih usluga uređeno ugovorom sklopljenim između organizatora i prijevoznika.

3. Za pružanje usluga povremenog prijevoza nije potrebna dozvola u skladu s poglavljem III.

Međutim, za organizaciju usporednih ili privremenih usluga prijevoza koje su usporedive s postojećim uslugama linijskog prijevoza, kojima se opslužuje isto tržište kao i ovim potonjima, potrebna je dozvola u skladu s postupkom utvrđenim u poglavlju III.

Usluge povremenog prijevoza po svojoj naravi ostaju povremenima na temelju same činjenice što se pružaju u određenim vremenskim razmacima.

Usluge povremenog prijevoza može pružati skupina prijevoznika koja djeluje u ime istog izvođača, a putnici mogu tijekom putovanja na državnom području države članice uhvatiti vezu s drugim prijevoznikom iz iste skupine.

Komisija određuje postupke priopćavanja nadležnim tijelima države članice imena takvih prijevoznika i priključnih točaka tijekom putovanja. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni njezinim nadopunjavanjem, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 26. stavka 2.

4. Za prazne vožnje vozilima u vezi s prijevozom iz stavka 2. trećeg podstavka i stavka 3. prvog podstavka, također nije potrebna dozvola.

5. Prijevoz za vlastite potrebe izuzet je iz svakog sustava dozvola, ali podliježu sustavu potvrda.

Potvrde izdaju nadležna tijela države članice u kojoj je vozilo registrirano i vrijede za cijelu vožnju, uključujući tranzit.

Komisija određuje oblik potvrda. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni njezinim nadopunjavanjem, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 26. stavka 2.

POGLAVLJE III.
USLUGE LINIJSKOG PRIJEVOZA KOJE SE PRUŽAJU NA TEMELJU DOZVOLE

Članak 6.

Narav dozvole

1. Dozvole se izdaju na ime prijevoznika i nisu prenosive. Međutim, prijevoznik koji je dobio dozvolu može, uz suglasnost nadležnog tijela države članice na čijem se državnom području nalazi polazno mjesto, dalje u tekstu: „tijelo koje izdaje dozvolu", obavljati prijevoz pomoću podvozara. U tom slučaju, na dozvoli se mora navesti ime podvozara i njegova uloga. Podvozar mora ispuniti uvjete iz članka 3. stavka 1. Za potrebe ovog stavka, polazno mjesto znači „jedno od krajnjih mjesta usluge prijevoza".

Poduzećima koja su se povezala kako bi pružala usluge linijskog prijevoza dozvola se izdaje na ime svih poduzeća i sadrži imena svih prijevoznika. Ona se daje poduzeću koje upravlja obavljanjem prijevoza, a ostala poduzeća dobivaju preslike.

2. Rok valjanosti dozvole ne smije biti duži od pet godina. Rok valjanosti može se skratiti ili na zahtjev podnositelja zahtjeva za izdavanje dozvole ili na temelju međusobne suglasnosti nadležnih tijela države članice na čijem se državnom području putnici ukrcavaju ili iskrcavaju.

3. U dozvoli se definira sljedeće:

(a) vrsta prijevoza;

(b) itinerer prijevoza, posebno polazno i odredišno mjesto;

(c) rok valjanosti dozvole;

(d) postaje i red vožnje.

4. Komisija određuje oblik dozvole. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni njezinim nadopunjavanjem, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 26. stavka 2.

5. Dozvole ovlašćuju njihova(-e) imatelja(-e) da pružaju usluge linijskog prijevoza na državnim područjima svih država članica preko kojih linija prolazi.

6. Prijevoznik koji pruža uslugu linijskog prijevoza može koristiti dodatna vozila ako nastupe privremene ili izvanredne okolnosti. Takva dodatna vozila mogu se koristiti samo pod uvjetima koji su identični onima utvrđenima u dozvoli iz stavka 3.

U tom slučaju, prijevoznik će osigurati da su u vozilu sljedeći dokumenti:

(a) preslik dozvole za pružanje usluge linijskog prijevoza;

(b) preslik ugovora sklopljenog između prijevoznika koji pruža usluge linijskog prijevoza i poduzeća koje prijevozniku daje na raspolaganje dodatna vozila ili drugi istovrijedni dokument;

(c) ovjerena vjerodostojna preslika licencije Zajednice izdana prijevozniku koji osigurava dodatna vozila za prijevoz.

Članak 7.

Podnošenje zahtjeva za izdavanje dozvole

1. Zahtjevi za izdavanje dozvole za pružanje usluga linijskog prijevoza podnose se tijelu koje izdaje dozvole.

2. Komisija određuje oblik zahtjeva. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni njezinim nadopunjavanjem, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 26. stavka 2.

3. Osobe koje podnose zahtjev za izdavanje dozvole moraju dostaviti sve dodatne podatke koje smatraju relevantnima ili koje tijelo koje izdaje dozvolu zahtijeva, posebno program vožnje koji omogućuje praćenje usklađenosti sa zakonodavstvom Zajednice o razdobljima vožnje i odmora te presliku licencije Zajednice.

Članak 8.

Postupak za izdavanje dozvole

1. Dozvola se izdaje u dogovoru s tijelima svih država članica na čijim se državnim područjima putnici ukrcavaju ili iskrcavaju. Tijelo koje izdaje dozvolu prosljeđuje takvim tijelima, kao i nadležnim tijelima država članica kroz koje se prolazi bez ukrcaja ili iskrcaja putnika, presliku zahtjeva zajedno s preslikama svih drugih relevantnih dokumenata, uključujući svoju procjenu.

2. Nadležna tijela država članica od kojih se zatražila suglasnost u roku od dva mjeseca obavijestit će tijelo koje izdaje dozvolu o svojoj odluci o zahtjevu za izdavanje dozvole. Taj se rok računa od dana primitka zahtjeva za suglasnost, koji je naveden u potvrdi o primitku. Ako je odluka nadležnih tijela država članica od kojih je bila zatražena suglasnost negativna, u toj se odluci mora navesti odgovarajuće obrazloženje. Ako tijelo koje izdaje dozvolu ne dobije odgovor u roku od dva mjeseca, smatra se da su tijela od kojih se zatražio savjet suglasna i tijelo koje izdaje dozvolu može izdati dozvolu.

Tijela država članica kroz koje se prolazi bez ukrcaja ili iskrcaja putnika mogu u roku utvrđenom u prvom podstavku obavijestiti tijelo koje izdaje dozvolu o svojim primjedbama.

3. Tijelo koje izdaje dozvolu odlučuje o zahtjevu za izdavanje dozvole u roku od četiri mjeseca od dana kada je prijevoznik podnio zahtjev za izdavanje dozvole.

4. Dozvola se ne izdaje u sljedećim slučajevima:

(a) ako podnositelj zahtjeva za izdavanje dozvole nije sposoban pružiti uslugu prijevoza koja je predmet zahtjeva uz pomoć opreme koja mu je neposredno na raspolaganju;

(b) ako podnositelj zahtjeva za izdavanje dozvole nije poštovao nacionalne ili međunarodne propise o cestovnom prijevozu, a posebno uvjete i zahtjeve koji se odnose na dozvole za obavljanje međunarodnog cestovnog prijevoza putnika ili je odgovoran za teške povrede zakonodavstva Zajednice iz područja cestovnog prijevoza, posebno u pogledu pravila koja se primjenjuju na vozila i na razdoblja vožnje i odmora za vozače;

(c) ako u slučaju zahtjeva za produženje dozvole uvjeti za dobivanje dozvole nisu ispunjeni;

(d) ako država članica na temelju podrobne analize odluči da bi na direktnim dionicama o kojima je riječ, dotična usluga prijevoza ozbiljno utjecala na održivost usporedivoga prijevoza koji se obavlja na temelju jednog ugovora, ili više njih, o pružanju javnih usluga u skladu s pravom Zajednice. U svakom takvom slučaju država članica na nediskriminirajućoj osnovi utvrđuje kriterije za određivanje bi li usluga prijevoza za koju se zatražila dozvola ozbiljno utjecala na održivost prethodno spomenute usporedive usluge prijevoza, te ih priopćava Komisiji na njezin zahtjev;

(e) ako država članica na temelju podrobne analize odluči da glavna svrha pružanja usluge prijevoza nije prijevoz putnika između postaja u različitim državama članicama.

U slučaju da postojeća usluga međunarodnog autobusnog prijevoza, zbog iznimnih okolnosti koje nije bilo moguće predvidjeti u trenutku davanja dozvole, na direktnim dionicama ozbiljno utječe na održivost usporedivoga prijevoza uređenoga jednim ugovorom, ili više njih, o pružanju javnih usluga u skladu s pravom Zajednice, država članica može, uz suglasnost Komisije te nakon što šest mjeseci unaprijed o tome

obavijesti prijevoznika, privremeno ili trajno oduzeti dozvolu za obavljanje međunarodnog autobusnog prijevoza.

Sama činjenica da su cijene jednog prijevoznika niže od cijena koje su ponudili drugi cestovni prijevoznici ili da dotičnu prometnu vezu već osiguravaju drugi cestovni prijevoznici ne opravdava odbijanje zahtjeva za izdavanje dozvole.

5. Tijelo koje izdaje dozvolu i nadležna tijela svih država članica uključenih u postupak za postizanje dogovora iz stavka 1. mogu odbiti zahtjeve za izdavanje dozvole samo na temelju razloga predviđenih ovom Uredbom.

6. Po okončanju postupka utvrđenog u stavcima od 1. do 5., tijelo koje izdaje dozvolu izdaje dozvolu ili službeno odbija zahtjev za izdavanje dozvole.

U odlukama o odbijanju zahtjeva navode se razlozi na kojima se temelji odbijanje. U slučaju da je zahtjev prijevoznog poduzeća odbijen, države članice tom prijevoznom poduzeću osiguravaju mogućnost žalbe.

Tijelo koje izdaje dozvolu dužno je obavijestiti sva tijela iz stavka 1. o svojoj odluci te im, prema potrebi, poslati presliku dozvole.

7. Ako postupak za postizanje dogovora iz stavka 1. ne omogućuje tijelu koje izdaje dozvolu da odluči o zahtjevu, predmet se može uputiti Komisiji na odlučivanje u roku od dva mjeseca, računano od dana kada je jedna ili više država članica od kojih se na temelju stavka 1. zatražio savjet priopćile negativnu odluku.

8. Nakon što se savjetovala s dotičnim državama članicama, Komisija mora, u roku od četiri mjeseca od dana primitka priopćenja od tijela koje izdaje dozvolu, donijeti odluku koja stupa na snagu trideset dana od dana objave dotičnih država članica.

9. Odluka Komisije primjenjuje se sve dok dotične države članice ne postignu dogovor.

Članak 9.

Produženje ili izmjena dozvole

Članak 8. primjenjuje se, *mutatis mutandis*, na zahtjeve za produženje dozvole ili za izmjenu uvjeta pod kojima se moraju pružati usluge prijevoza za koje se traži dozvola.

U slučaju manjih izmjena uvjeta prijevoza, posebno prilagodbi vremenskih intervala, vozarina i redova vožnje, tijelo koje izdaje dozvolu samo obavješćuje o izmjeni ostale dotične države članice.

Dotične države članice mogu se dogovoriti da tijelo koje izdaje dozvolu samo odlučuje o izmjeni uvjeta pod kojima se pruža usluga prijevoza.

Članak 10.

Istek roka važenja dozvole

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika [12], dozvola za pružanje usluga linijskog prijevoza prestaje vrijediti istekom roka važenja ili tri mjeseca nakon što je tijelo koje izdaje dozvolu od imatelja dozvole zaprimilo obavijest o namjeri potonjega da prestane pružati usluge prijevoza. Takva obavijest sadrži odgovarajuće obrazloženje.

2. Ako više nema potražnje za uslugama prijevoza, razdoblje objave iz stavka 1. je jedan mjesec.

3. Tijelo koje izdaje dozvolu obavješćuje nadležna tijela drugih dotičnih država članica o isteku roka važenja dozvole.

4. Imatelj dozvole dužan je jedan mjesec unaprijed na odgovarajući način obavijestiti korisnike usluge prijevoza o prestanku pružanja dotične usluge prijevoza.

Članak 11.

Obveze prijevoznika

1. Osim u slučaju više sile, prijevoznik koji pruža redovitu uslugu prijevoza mora, do isteka roka važenja dozvole, poduzeti sve mjere kako bi osigurao uslugu prijevoza koja ispunjava standarde u pogledu kontinuiteta, redovitosti i kapaciteta te druge uvjete koje je propisalo nadležno tijelo u skladu s člankom 6. stavkom 3.

2. Prijevoznik objavljuje itinerer, stajališta autobusa, red vožnje, vozarine i uvjete prijevoza na takav način da su ti podaci lako dostupni svim korisnicima.

3. Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EZ) br. 1370/2007, dotične države članice mogu, na temelju zajedničkog sporazuma i u dogovoru s imateljem dozvole, izmijeniti uvjete prijevoza koji uređuju pružanje usluge linijskog prijevoza.

POGLAVLJE IV.

USLUGE POVREMENOG PRIJEVOZA I DRUGE USLUGE PRIJEVOZA IZUZETE IZ OBVEZE DOBIVANJA DOZVOLE

Članak 12.

Kontrolni dokumenti

1. Za pružanje usluga povremenog prijevoza potrebno je imati putni list, osim za usluge prijevoza iz članka 5. stavka 3. drugog podstavka.

2. Prijevoznik koji pruža usluge povremenog prijevoza ispunjava putni list prije svake vožnje.

3. Putni list sadrži barem sljedeće podatke:

(a) vrstu prijevoza;

(b) glavni itinerer;

(c) prijevoznika(-e) koji pruža(ju) uslugu prijevoza.

4. Knjige putnih listova isporučuju nadležna tijela države članice poslovnog nastana prijevoznika i tijela koja navedena nadležna tijela imenuju.

5. Komisija određuje oblik putnog lista i knjige putnih listova te način njihove uporabe. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni njezinim nadopunjavanjem, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 26. stavka 2.

6. U slučaju usluga posebnog linijskog prijevoza iz članka 5. stavka 2. trećeg podstavka, ugovor ili njegova ovjerena vjerodostojna preslika služi kao kontrolni dokument.

Članak 13.

Lokalni izleti

Prijevoznik može, u okviru međunarodnih usluga povremenog prijevoza, obavljati povremeni prijevoz (lokalne izlete) u državi članici koja nije država poslovnog nastana prijevoznika.

Takve usluge prijevoza namijenjene su stranim putnicima, a prije ih je pružao isti prijevoznik u okviru usluga međunarodnog prijevoza spomenutih u prvome stavku, i pružaju se istim vozilom ili drugim vozilom istoga prijevoznika ili skupine prijevoznika.

POGLAVLJE V.

KABOTAŽA

Članak 14.

Opće načelo

Svaki prijevoznik koji pruža usluge cestovnog prijevoza putnika kao javne usluge i imatelj je licencije Zajednice može, pod uvjetima utvrđenima u ovome poglavlju te bez diskriminacije na temelju prijevoznikova državljanstva ili mjesta poslovnoga nastana, obavljati kabotažu, kako je određeno u članku 15.

Članak 15.

Dopuštena kabotaža

Kabotaža je dopuštena za sljedeće usluge:

(a) usluge posebnog linijskog prijevoza pod uvjetom da se pružaju na temelju ugovora sklopljenog između organizatora i prijevoznika;

(b) usluge povremenog prijevoza;

(c) usluge linijskog prijevoza koje pruža strani prijevoznik u državi članici domaćinu, u okviru međunarodnih usluga linijskog prijevoza, u skladu s ovom Uredbom, osim usluga prijevoza za potrebe urbanog središta ili aglomeracije ili potreba prijevoza između tog središta ili te aglomeracije i okolnih područja. Kabotaža se ne obavlja neovisno od takve usluge međunarodnog prijevoza.

Članak 16.

Pravila koja se primjenjuju na kabotažu

1. Ako zakonodavstvom Zajednice nije drukčije propisano, na obavljanje kabotaže primjenjuju se zakoni i drugi propisi koji vrijede u državi članici domaćinu, uzimajući u obzir:

(a) uvjete koji uređuju ugovor o prijevozu;

(b) masu i dimenzije cestovnih vozila;

(c) zahtjeve u pogledu prijevoza određenih kategorija putnika, i to školaraca, djece i osoba smanjene pokretljivosti;

(d) vrijeme vožnje i razdoblja odmora;

(e) porez na dodanu vrijednost (PDV) na usluge prijevoza.

Mase i dimenzije iz točke (b) prvog podstavka mogu, prema potrebi, premašiti one koje se primjenjuju u državi članici poslovnoga nastana prijevoznika, ali ni pod kojim uvjetom ne smiju premašiti ograničenja koja je država članica koja je domaćin propisala u unutarnjem prometu ili tehnička obilježja spomenuta u dokazima iz članka 6. stavka 1. Direktive 96/53/EZ.

2. Ako zakonodavstvom Zajednice nije drukčije propisano, na kabotažu koja čini dio usluga prijevoza iz članka 15. točke (c), primjenjuju se zakoni i drugi propisi koji se u državi članici koja je domaćin primjenjuju na dozvole, natječajne postupke, pravce koje treba opsluživati i u pogledu redovitosti, kontinuiteta i učestalosti usluga prijevoza kao i na itinerere.

3. Tehnički standardi u pogledu konstrukcije i opreme za vozila koja obavljaju kabotažu jednaki su onima utvrđenima za vozila u međunarodnom prometu.

4. Kako bi se spriječio svaki oblik diskriminacije na temelju državljanstva ili mjesta poslovnog nastana, nacionalni zakoni i drugi propisi iz stavaka 1. i 2. primjenjuju se na strane prijevoznike pod uvjetima koji su jednaki onima koji vrijede za prijevoznike sa sjedištem u državi članici domaćinu.

Članak 17.

Kontrolni dokumenti za kabotažu

1. Za obavljanje kabotaže u obliku usluga povremenog prijevoza potrebno je posjedovati putni list, kao što je navedeno u članku 12., koji se mora nalaziti u vozilu i na zahtjev pokazati ovlaštenom inspektoru.

2. Sljedeći podaci unose se u putni list:

(a) polazno i odredišno mjesto prijevoza;

(b) datum polaska i datum okončanja prijevoza.

3. Putni listovi isporučuju se u knjigama, kako je navedeno u članku 12., koje je ovjerilo nadležno tijelo u državi članici poslovnoga nastana.

4. U slučaju posebnih usluga linijskog prijevoza, ugovor sklopljen između prijevoznika i organizatora prijevoza ili ovjerena vjerodostojna preslika tog ugovora služi kao kontrolni dokument.

Međutim, putni list popunjava se u obliku mjesečnog izvješća.

5. Uporabljeni putni listovi vraćaju se nadležnom tijelu u državi članici poslovnog nastana u skladu s postupcima koje će to tijelo utvrditi.

POGLAVLJE VI.
KONTROLE I KAZNE

Članak 18.

Vozne karte

1. Prijevoznici koji pružaju usluge linijskog prijevoza, osim usluga posebnog linijskog prijevoza, izdaju ili pojedinačne ili skupne vozne karte u kojima je navedeno:

(a) polazno i odredišno mjesto i, prema potrebi, povratna vožnja;

(b) rok važenja karte;

(c) vozarina.

2. Vozna karta iz stavka 1. pokazuje se na zahtjev ovlaštenom inspektoru.

Članak 19.

Inspekcijski nadzori na cesti i u poduzećima

1. Tijekom vožnje u vozilu se treba nalaziti dozvola ili kontrolni dokument koji se pokazuje na zahtjev ovlaštenog inspektora.

2. Prijevoznici koji pružaju usluge međunarodnog prijevoza putnika običnim i turističkim autobusima moraju dopustiti obavljanje svih pregleda kojima se osigurava pravilno obavljanje prijevoza, posebno u pogledu razdoblja vožnje i odmora. U smislu provedbe ove Uredbe, ovlašteni inspektori imaju pravo:

(a) pregledati poslovne knjige i drugu dokumentaciju u vezi s djelatnošću prijevoznoga poduzeća;

(b) napraviti preslike ili uzeti izvatke iz poslovnih knjiga i poslovne dokumentacije;

(c) na pristup u svaki objekt, zemljište i vozilo poduzeća;

(d) zatražiti predočenje svih podataka iz poslovnih knjiga, dokumentacije ili baza podataka.

Članak 20.

Međusobna pomoć

Države članice međusobno si pomažu u osiguranju primjene ove Uredbe i praćenju njezine primjene. Informacije razmjenjuju preko nacionalnih kontaktnih točaka uspostavljenih na temelju članka 18. Uredbe (EZ) br. 1071/2009.

Članak 21.

Oduzimanje licencija Zajednice i dozvola

1. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana prijevoznika oduzimaju licenciju Zajednice ako:

(a) imatelj licencije više ne ispunjava uvjete iz članka 3. stavka 1.; ili

(b)je imatelj predočio netočne informacije o podacima koji su bili potrebni za izdavanje licencije Zajednice.

2. Tijelo koje izdaje dozvolu oduzima dozvolu kada imatelj više ne ispunjava uvjete na temelju kojih je dozvola prema ovoj Uredbi bila izdana, posebno ako to zatraži država članica u kojoj prijevoznik ima poslovni nastan. Navedeno tijelo mora odmah obavijestiti nadležna tijela dotične države članice.

Članak 22.

Sankcioniranje povreda od strane države članice poslovnog nastana

1. U slučaju ozbiljne povrede zakonodavstva Zajednice o cestovnom prijevozu, počinjene ili utvrđene u bilo kojoj državi članici, posebno u pogledu pravila koja se primjenjuju na vozila, razdoblja vožnje i odmora za vozače i pružanje usporednih ili privremenih usluga prijevoza bez dozvole, kako je utvrđeno u petom podstavku članka 5. stavka 1., nadležna tijela države članice u kojoj prijevoznik koji je počinio povredu ima poslovni nastan, poduzimaju odgovarajuće mjere za rješavanje predmeta, koje, ako je to predviđeno nacionalnim zakonodavstvom, mogu uključivati opomenu. To može, između ostalog, dovesti do izricanja sljedećih upravnih kazni:

(a)privremeno ili trajno oduzimanje nekih ili svih ovjerenih vjerodostojnih preslika licencije Zajednice;

(b) privremeno ili trajno oduzimanje licencije Zajednice.

Te se kazne mogu odrediti nakon donošenja konačne odluke u predmetu, pri čemu je potrebno voditi računa o ozbiljnosti povrede koju je imatelj licencije Zajednice počinio, kao i o ukupnom broju ovjerenih vjerodostojnih preslika licencije kojima imatelj navedene licencije Zajednice raspolaže, a koje se tiču međunarodnog prometa.

2. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana izvijestit će, što je moguće prije, a najkasnije u roku od šest tjedana od dana kada su donijela konačnu odluku u tom predmetu, nadležna tijela države članice u kojoj su povrede bile počinjene, jesu li, i ako da, koje kazne predviđene stavkom 1. bile izrečene.

Ako takve kazne nisu izrečene, nadležna tijela države članice poslovnoga nastana navode razloge za to.

3. Nadležna tijela dužna su osigurati da su kazne koje su prijevozniku bile nametnute u cjelini razmjerne povredi ili povredama zbog kojih su takve kazne i bile nametnute, vodeći pritom računa o svakoj kazni koja je bila nametnuta za istu povredu u državi članici u kojoj je povreda bila utvrđena.

4. Ovaj članak ne dovodi u pitanje mogućnost nadležnih tijela države članice u kojoj prijevoznik ima poslovni nastan da pokrenu postupak pred nacionalnim sudovima. U slučaju pokretanja takvih postupaka, dotično nadležno tijelo dužno je obavijestiti nadležna tijela država članica u kojima su povrede bile utvrđene.

5. Države članice prijevoznicima osiguravaju pravo na žalbu protiv svake upravne kazne koja im je bila izrečena u skladu s ovim člankom.

Članak 23.

Sankcioniranje povreda od strane države članice domaćina

1. Ako nadležna tijela države članice utvrde ozbiljnu povredu ove Uredbe ili zakonodavstva Zajednice o cestovnom prometu, koju je moguće pripisati stranom prijevozniku, država članica na području koje je povreda utvrđena dužna je što je moguće prije, a najkasnije u roku od šest tjedana od donošenja konačne odluke u predmetu, nadležnim tijelima države članice u kojoj prijevoznik ima poslovni nastan proslijediti sljedeće informacije:

(a) opis povrede te datum i vrijeme kada je povreda bila počinjena;

(b) kategoriju, vrstu i ozbiljnost povrede; i

(c) nametnute i izvršene kazne.

Nadležna tijela države članice domaćina mogu od nadležnih tijela države članice poslovnog nastana zatražiti nametanje upravnih kazni u skladu s člankom 22.

2. Ne dovodeći u pitanje bilo kakav kazneni progon, nadležna tijela države članice domaćina ovlaštena su nametnuti kazne stranom prijevozniku koji je prilikom obavljanja kabotaže povrijedio ovu Uredbu ili nacionalne pravne propise ili pravne propise Zajednice o cestovnom prijevoza na njezinu području. Takve kazne se nameću na nediskriminirajućoj osnovi i mogu biti u obliku, između ostalog, opomene ili, u slučaju ozbiljne povrede, privremene zabrane obavljanja kabotaže na državnom području države članice koja je domaćin, a u kojoj je povreda bila počinjena.

3. Države članice prijevoznicima osiguravaju pravo na žalbu protiv svake upravne kazne koja im je bila nametnuta u skladu s ovim člankom.

Članak 24.

Unos u nacionalne elektroničke registre

Države članice osiguravaju unos ozbiljnih povreda zakonodavstva Zajednice o cestovnom prijevozu, koje povrede je moguće pripisati prijevoznicima sa sjedištem na njihovu području i zbog kojih je neka od država članica izrekla kaznu, kao i svakog privremenog ili trajnog oduzimanja licencije Zajednice ili njezine ovjerene vjerodostojne preslike u nacionalni elektronički registar cestovnih prijevoznika. Unosi u registar koji se odnose na privremeno ili trajno oduzimanje licencije Zajednice pohranjeni su u bazi podataka barem dvije godine od dana isteka razdoblja oduzimanja, u slučaju privremenog oduzimanja, odnosno od dana oduzimanja, u slučaju trajnog oduzimanja.

POGLAVLJE VII.
PROVEDBA

Članak 25.

Sporazumi između država članica

1. Države članice mogu sklopiti bilateralne ili multilateralne sporazume o daljnjoj liberalizaciji usluga prijevoza na koje se primjenjuje ova Uredba, posebno u pogledu sustava dozvola i pojednostavljenja ili ukidanja kontrolnih dokumenata, posebno u pograničnim područjima.

2. Države članice obavješćuju Komisiju o svim sporazumima sklopljenima na temelju stavka 1.

Članak 26.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor osnovan na temelju članka 18. stavka 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 od 20. prosinca 1985. o tahografu u cestovnom prometu [13].

2. U slučaju pozivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članak 5.a stavci od 1. do 4. i stavak 5. točka (b) te članak 7. Odluke 1999/468/EZ, pri čemu se poštuju odredbe njezina članka 8.

Članak 27.

Kazne

Države članice propisuju pravila o kaznama koje se primjenjuju na povrede odredaba ove Uredbe i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovo izvršenje. Tako propisane kazne moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice obavješćuju Komisiju o tim odredbama do 4. prosinca 2011. a o svim naknadnim izmjenama koje se na njih odnose u najkraćem mogućem roku.

Države članice osiguravaju da se sve takve mjere donose bez diskriminacije na temelju državljanstva ili mjesta prijevoznikova poslovnoga nastana.

Članak 28.

Izvješćivanje

1. Svake dvije godine države članice obavješćuju Komisiju o broju dozvola za obavljanje linijskog prijevoza, izdanih prethodne godine, kao i o ukupnom broju dozvola za obavljanje linijskog prijevoza, koje su vrijedile na kraju tog razdoblja izvješćivanja. Te se informacije daju zasebno za svaku odredišnu državu redovitih usluga prijevoza. Države članice također Komisiji dostavljaju podatke o kabotaži u obliku usluga posebnog linijskog prijevoza i povremenih usluga prijevoza, koje su tijekom razdoblja izvješćivanja pružili nacionalni prijevoznici.

2. Svake dvije godine nadležna tijela države članice koja je domaćin Komisiji dostavljaju statističke podatke o broju izdanih dozvola za kabotažu u obliku usluga linijskog prijevoza iz članka 15. točke (c).

3. Komisija određuje oblik tablice koja se koristi za dostavu statističkih podataka iz stavka 2. Te mjere, namijenjene izmjenama elemenata ove Uredbe koji nisu ključni njezinim nadopunjavanjem, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 26. stavka 2.

4. Države članice svake godine, najkasnije do 31. siječnja, obavješćuju Komisiju o broju prijevoznika koji su imali licenciju Zajednice na dan 31. prosinca prethodne godine, kao i o broju ovjerenih vjerodostojnih preslika koje odgovaraju broju vozila koja su na taj dan sudjelovala u prometu.

Članak 29.

Izmjena Uredbe (EZ) br. 561/2006

U članku 8. Uredbe (EZ) br. 561/2006, umeće se sljedeći stavak:

„6.a Iznimno od odredaba stavka 6., vozač koji pruža jednokratnu uslugu međunarodnog povremenog prijevoza putnika, kako je definirano u Uredbi (EZ) br. 1073/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu prijevoza običnim i turističkim autobusima [14], može odgoditi tjedna razdoblja odmora za do 12 uzastopnih dvadesetičetverosatnih razdoblja nakon prethodnog redovitog tjednog razdoblja odmora ako:

(a) usluga traje najmanje 24 uzastopnih sati u državi članici ili trećoj zemlji na koju se ova Uredba primjenjuje i koja nije država u kojoj se usluga prijevoza počela pružati;

(b) ako, nakon korištenja izuzeća, vozač uzme:

i. dva tjedna redovita razdoblja odmora; ili

ii. jedno redovito tjedno razdoblje odmora i jedno skraćeno tjedno razdoblje odmora u trajanju od barem dvadeset i četiri sata. Međutim, to kraćenje mora biti nadomješteno podjednako dugim neprekinutim razdobljem odmora prije kraja trećega tjedna po okončanju razdoblja izuzeća;

(c)je nakon 1. siječnja 2014. vozilo opremljeno tahografom u skladu sa zahtjevima Priloga I. B Uredbi (EEZ) br. 3821/85; i

(d)se nakon 1. siječnja 2014., u slučaju vožnje između 22.00 i 6.00 sati, u vozilu nalazi više vozača ili je vrijeme vožnje iz članka 7. skraćeno na tri sata.

Komisija je pozorno prati korištenje ovog izuzeća kako bi osigurala ispunjavanje vrlo strogih uvjeta u pogledu sigurnosti u cestovnome prometu, posebno provjerom da ukupno vrijeme vožnje u razdoblju koje je obuhvaćeno izuzećem nije prekomjerno. Do 4. prosinca 2012. Komisija je dužna izraditi izvješće u kojemu će ocijeniti posljedice izuzeća u pogledu sigurnosti u cestovnom prometu te u pogledu društvenih aspekata. Ako to bude smatrala primjerenim, Komisija će s tim u vezi predložiti izmjene ove Uredbe.

POGLAVLJE VIII.
ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 30.

Stavljanje izvan snage

Uredbe (EEZ) br. 684/92 i 12/98 stavljaju se izvan snage.

Upućivanja na uredbe stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga III.

Članak 31.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 4. prosinca 2011., osim članka 29., koji se primjenjuje od 4. lipnja 2010.
Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 21. listopada 2009.

Za Europski parlament

Za Vijeće

J. BUZEK

Za Vijeće

Predsjednica

C. MALMSTRÖM

---

(1) SL C 10, 15.1.2008., str. 44.

(2) Mišljenje Europskog parlamenta od 5. lipnja 2008. (još neobjavljeno u Službenom listu), Zajedničko stajalište Vijeća od 9. siječnja 2009. (SL C 62 E, 17.3.2009., str. 25.), Stajalište Europskog parlamenta od 23. travnja 2009. (još neobjavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 24. rujna 2009.

(3) SL L 74, 20.3.1992., str. 1.

(4) SL L 4, 8.1.1998., str. 10.

(5) SL L 102, 11.4.2006., str. 1.

(6) SL L 18, 21.1.1997., str. 1.

(7) SL L 300, 14.11.2009., str. 51.

(8) SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

(9) SL L 57, 2.3.1992., str. 27.

(10) SL L 235, 17.9.1996., str. 59.

(11) SL L 226, 10.9.2003., str. 4.
(12) SL L 315, 3.12.2007., str. 1.
(13) SL L 370, 31.12.1985., str. 8.
(14) SL L 300, 14.11.2009., str. 88."

PRILOG I.

Sigurnosna obilježja licencije Zajednice

Licencija Zajednice mora imati barem dva od sljedećih sigurnosnih obilježja:

— hologram,

— posebna vlakna u papiru koja postaju vidljiva pod UV svjetlom,

— barem jedan redak mikrotiska (tisak vidljiv jedino pod povećalom, koji fotokopirni stroj ne može reproducirati),

— opipljive znakove, simbole ili uzorke,

— dvostruko numeriranje: serijski broj i broj izdanja,

— sigurnosnu podlogu s tankim „guilloche" uzorcima i tiskom s duginim efektom (irisnim tiskom).

PRILOG II.

Obrazac licencije Zajednice

EUROPSKA ZAJEDNICA

(a)

(Svijetloplava boja sustava boja Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ili više)

(Prva stranica licencije)

(Tekst na službenom(-im) jeziku(-cima) ili jednom od službenih jezika države članice koja izdaje licenciju)

Razlikovni znak države članice koja izdaje licencije ([1])	Naziv nadležnog tijela

LICENCIJA Br. ...

(ili)

OVJERENA VJERODOSTOJNA PRESLIKA Br.

za međunarodni prijevoz putnika autobusima kao javnu uslugu

Imatelj ove licencije ([2]) .....
.....
.....

ovlašten je obavljati međunarodni cestovni prijevoz putnika kao javnu uslugu nsa području Zajednice, na temelju uvjeta utvrđenih u Uredbi (EZ) br. 1073/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima te poštujući opće odredbe ove licencije.

Napomene:	
.....	
Ova licencija vrijedi od	do .....
Izdano u	dana .....
..... ([3])	

([1]) Razlikovni znakovi država članica su: (B) Belgija, (BG) Bugarska, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Njemačka, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčka, (E) Španjolska, (F) Francuska, (I) Italija, (CY) Cipar, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Mađarska, (MT) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Austrija, (PL) Poljska, (P) Portugal, (RO) Rumunjska, (SLO) Slovenija, (SK) Slovačka, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Ujedinjena Kraljevina.
([2]) Puno ime prijevoznika ili tvrtka i puna adresa prijevoznika.
([3]) Potpis i žig nadležnoga tijela ili tijela koje izdaje licenciju.

(b)

(Druga stranica licencije)

(Tekst na službenom(-im) jeziku(-cima) ili jednom od službenih jezika države članice koja izdaje licenciju)

OPĆE ODREDBE

1. Ova licencija izdana je na temelju Uredbe (EZ) br. 1073/2009.

2. Ovu licenciju izdala su nadležna tijela države članice u kojoj javni prijevoznik ima poslovni nastan i koji prijevoznik:

(a) je u državi članici poslovnoga nastana ovlašten obavljati linijski prijevoz, uključujući posebni linijski prijevoz ili povremeni autobusni prijevoz;

(b) ispunjava uvjete utvrđene u skladu s pravilima Zajednice o pristupu djelatnosti putničkog prijevoza u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu;

(c) ispunjava zakonske zahtjeve u pogledu standarda za vozače i vozila.

3. Ovom se licencijom dopušta obavljanje međunarodnog prijevoza putnika autobusima kao javne usluge na svim prometnim vezama za vožnje na području Zajednice:

(a) kada se polazno i odredišno mjesto nalaze u dvije različite države članice, s tranzitom ili bez tranzita, kroz jednu državu članicu ili treću zemlju, odnosno više država članica ili trećih zemalja;

(b) kada se polazno i odredišno mjesto nalaze u istoj državi članici, a putnici se ukrcavaju ili iskrcavaju u drugoj državi članici ili trećoj zemlji;

(c) iz države članice u treću zemlju i obratno, s tranzitom ili bez tranzita, preko jedne države članice ili treće zemlje ili više njih;

(d) između trećih zemalja, s tranzitom preko državnog područja jedne ili više država članica;

i prazne vožnje u vezi s prijevozom pod uvjetima utvrđenima u Uredbi (EZ) br. 1073/2009.

U slučaju prijevoza iz države članice u treću zemlju i obratno, Uredba (EZ) br. 1073/2009 primjenjuje se na dio vožnje na državnom području države članice preko koje se prelazi u tranzitu. Ne primjenjuje se na onaj dio vožnje na državnom području države članice u kojoj se putnici ukrcavaju ili iskrcavaju sve dok se ne sklopi potrebni sporazum između Zajednice i dotične treće zemlje.

4. Ova licencija osobna je i neprenosiva.

5. Ovu licenciju može oduzeti nadležno tijelo države članice koja ju je izdala, posebno ako:

(a) prijevoznik više ne ispunjava uvjete utvrđene u članku 3. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1073/2009;

(b) je prijevoznik pružio netočne informacije u pogledu podataka potrebnih za izdavanje ili produženje roka valjanosti licencije;

(c) je prijevoznik, u bilo kojoj državi članici, ozbiljno povrijedio zakonodavstvo Zajednice o cestovnom prijevozu, posebno u pogledu pravila koja se primjenjuju na vozila, razdoblja vožnje i odmora za vozače i pružanje, bez dozvole, usporednih ili privremenih usluga, kako je navedeno u članku 5. stavku 1. petom podstavku Uredbe (EZ) br. 1073/2009. Nadležna tijela države članice u kojoj prijevoznik koji je počinio povredu ima poslovni nastan mogu, između ostalog, oduzeti licenciju Zajednice ili privremeno ili trajno oduzeti neke ili sve ovjerene vjerodostojne preslike licencije Zajednice.

Te su kazne utvrđene u skladu s ozbiljnošću povrede koju je počinio imatelj licencije Zajednice kao i s ukupnim brojem ovjerenih vjerodostojnih preslika koje posjeduje za svoje međunarodne usluge prijevoza.

6. Izvornik licencije mora se nalaziti kod prijevoznika. Ovjerena vjerodostojna preslika licencije mora se nalaziti u vozilu kojim se obavlja međunarodni prijevoz.

7. Ova licencija mora se pokazati na zahtjev ovlaštenog inspektora.

8. Imatelj licencije mora na državnom području svake države članice poštovati zakone i druge propise na snazi u toj državi, posebno u vezi s prijevozom i prometom.

9. „Usluge linijskog prijevoza" znači usluge kojima se obavlja prijevoz putnika u određenim vremenskim razmacima duž određenih dionica, pri čemu se putnici ukrcavaju i iskrcavaju na unaprijed određenim postajama, i koje su dostupne svima, iako se prema potrebi može zahtijevati obvezna rezervacija.

Na linijsku narav usluge prijevoza ne utječu nikakve prilagodbe uvjeta obavljanja prijevoza.

Za pružanje usluga linijskog prijevoza potrebna je dozvola.

„Usluge posebnog linijskog prijevoza" znači usluge linijskog prijevoza, bez obzira na to tko ih organizira, kojima se obavlja prijevoz određenih kategorija putnika, uz izuzetak drugih putnika, u određenim vremenskim razmacima duž određenih dionica, pri čemu se putnici ukrcavaju i iskrcavaju na unaprijed utvrđenim postajama.

Usluge posebnog linijskog prijevoza uključuju:

(a) prijevoz putnika od kuće do posla i obratno;

(b) prijevoz učenika i studenata do obrazovne ustanove i natrag.

Činjenica da se usluge posebnog linijskog prijevoza može razlikovati ovisno o potrebama korisnika, ne utječe na njihovu klasifikaciju kao usluge linijskog prijevoza.

Za pružanje usluga posebnog linijskog prijevoza nije potrebna dozvola ako su uređene ugovorom između organizatora i prijevoznika.

Za organizaciju usporednih ili privremenih usluga prijevoza kojima se opslužuje isto tržište kao i postojećim uslugama linijskog prijevoza potrebna je dozvola.

„Usluge povremenog prijevoza" podrazumijevaju usluge prijevoza koje nisu obuhvaćene definicijom usluga linijskog prijevoza, uključujući usluge posebnog linijskog prijevoza, i kojih je glavno obilježje da se njima prevoze skupine sastavljene na inicijativu klijenta ili samoga prijevoznika. Za organizaciju usporednih ili privremenih usluga prijevoza koje su usporedive s postojećim redovitim uslugama prijevoza, kojima se opslužuje isto tržište kao i ovim potonjima, potrebna je dozvola u skladu s postupkom utvrđenim u poglavlju III. Uredbe (EZ) br. 1073/2009. Te usluge prijevoza ostaju povremene usluge prijevoza na temelju same činjenice što se pružaju u određenim vremenskim razmacima.

Za obavljanje usluga povremenog prijevoza nije potrebna dozvola.

PRILOG III.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EEZ) br. 684/92	Uredba (EZ) br. 12/98	Ova uredba
Članak 1.		Članak 1.
Članak 2. točka 1.1.	Članak 2. stavak 1.	Članak 2. stavak 2. Članak 5. stavak 1.
Članak 2. točka 1.2.	Članak 2. stavak 2.	Članak 2. stavak 3. Članak 5. stavak 2.
Članak 2. točka 1.3.		Članak 5. stavak 1. peti podstavak
Članak 2. točka 3.1.	Članak 2. stavak 3.	Članak 2. stavak 4. Članak 5. stavak 3.
Članak 2. točka 3.3.		Članak 5. stavak 3.
Članak 2. točka 3.4.		Članak 5. stavak 3.
Članak 2. točka 4.		Članak 2. stavak 5. Članak 5. stavak 5.
Članak 3.		Članak 3.
Članak 3.a		Članak 4.
Članak 4.		Članak 5.
Članak 5.		Članak 6.
Članak 6.		Članak 7.
Članak 7.		Članak 8.
Članak 8.		Članak 9.
Članak 9.		Članak 10.
Članak 10.		Članak 11.
Članak 11.		Članak 12.

Članak 12.		Članak 13.
Članak 13.		Članak 5. stavak 5.
	Članak 1.	Članak 14.
	Članak 2. stavak 4.	
	Članak 3.	Članak 15.
	Članak 4.	Članak 16.
	Članak 5.	Članak 4. stavak 3.
	Članak 6.	Članak 17.
	Članak 7.	Članak 28. stavak 3.
	Članak 8.	Članak 26.
	Članak 9.	
Članak 14.		Članak 18.
Članak 15.		Članak 19.
	Članak 11. stavak 1.	Članak 20.
Članak 16. stavak 1.		Članak 21. stavak 1.
Članak 16. stavak 2.		Članak 21. stavak 2.
Članak 16. stavak 3.		Članak 22. stavak 1.
Članak 16. stavak 4.		Članak 23. stavak 1.
Članak 16. stavak 5.		Članak 22. stavak 2.
	Članak 11. stavak 2.	Članak 23. stavak 2.
	Članak 11. stavak 3.	Članak 23. stavak 2.
	Članak 11. stavak 4.	
	Članak 12.	Članak 22. stavak 5. Članak 23.
	Članak 13.	
Članak 16.a	Članak 10.	Članak 26.
Članak 17.		
Članak 18.		Članak 25.
Članak 19.	Članak 14.	Članak 27.
Članak 20.		
Članak 21.		Članak 30.
Članak 22.	Članak 15.	Članak 31.
Prilog		Prilog II.

DIREKTIVA 2003/59/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 15. srpnja 2003.

o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika, o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i Direktive Vijeća 91/439/EEZ te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 76/914/EEZ

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 71.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije [1],

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora [2],

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora [3],

budući da:

(1) Člankom 5. stavcima 1., 2. i 4. Uredbe (EEZ) br. 3820/85 [4] utvrđuje se da određeni vozači koji obavljaju prijevoz putnika ili robe u cestovnom prometu moraju, ovisno o svojoj dobi, kategoriji vozila kojim upravljaju i prijeđenoj udaljenosti, imati svjedodžbu o stručnoj osposobljenosti u skladu s pravilima Zajednice o najnižoj razini osposobljenosti za određene vozače u cestovnom prometu. Ta najniža razina utvrđena je Direktivom 76/914/EEZ [5].

(2) S obzirom na to da se odredbe Uredbe (EEZ) br. 3820/85 odnose na vrlo mali postotak vozača i da trenutačno samo nekoliko država članica zahtijeva obvezno osposobljavanje vozača, većina vozača koji trenutačno voze na području Zajednice svoje zanimanje obavljaju samo na temelju vozačke dozvole.

(3) Kako bi se vozačima omogućilo ispunjavanje novih zahtjeva koji proizlaze iz razvoja tržišta cestovnog prometa, pravila Zajednice trebala bi vrijediti za sve vozače bez obzira na to jesu li samozaposleni ili plaćeni radnici te obavljaju li prijevoz za vlastite potrebe ili kao javnu uslugu.

(4) Cilj utvrđivanja novih pravila Zajednice je osigurati da je vozač na temelju svoje kvalifikacije osposobljen i za pristup prijevoznoj djelatnosti i za njezino obavljanje.

(5) Određenije, obveza posjedovanja početne kvalifikacije i obavljanja periodičnog osposobljavanja namijenjena je poboljšanju sigurnosti prometa na cestama i sigurnosti vozača, uključujući tijekom aktivnosti koje vozač obavlja kada vozilo miruje. Nadalje, moderna narav profesije vozača trebala bi pobuditi interes mladih za to zanimanje, što bi trebalo doprinijeti zapošljavanju novih vozača u razdobljima njihova pomanjkanja.

(6) Kako bi se spriječili nejednaki uvjeti natjecanja, ova bi se Direktiva trebala primjenjivati na prijevoznu djelatnost koju obavljaju kako državljani država članica tako i državljani trećih zemalja koji su zaposleni u poduzeću sa sjedištem u državi članici ili za njega rade.

(7) Kao dokaz da vozač ispunjava svoje obveze, države članice moraju vozačima izdati svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti (dalje u tekstu „SSO”) kojima se dokazuje njihova početna kvalifikacija ili periodično osposobljavanje.

(8) S obzirom na razlike među sadašnjim sustavima u određenim državama članicama, države članice moraju, radi olakšanja provedbe odredaba koje se odnose na početnu kvalifikaciju, moći odabrati između nekoliko mogućnosti.

(9) Kako bi zadržali svoju vozačku kvalifikaciju, sadašnji bi vozači trebali obavljati periodično ponovno osposobljavanje iz vještina ključnih za njihovo zanimanje.

(10) Minimalni zahtjevi koje je potrebno ispuniti u pogledu početne kvalifikacije i periodičnog osposobljavanja odnose se na sigurnosna pravila koja treba poštovati tijekom vožnje i mirovanja vozila.

Razvoj defenzivne vožnje – predviđanje opasnosti, poštivanja drugih sudionika u cestovnom prometu – koji ide ruku pod ruku s racionalnom potrošnjom goriva, pozitivno će utjecati i na društvo i na sâm sektor cestovnog prometa.

(11)Ova Direktiva ne smije utjecati na stečena prava vozača koji je vozačku dozvolu potrebnu za obavljanje djelatnosti vozača dobio prije datuma utvrđenog za dobivanje SSO-a kojom se dokazuje odgovarajuća početna kvalifikacija ili periodično osposobljavanje.

(12)Tečajeve osposobljavanja propisane za stjecanje početne kvalifikacije i obavljanje periodičnog osposobljavanja trebali bi moći organizirati samo centri za osposobljavanje koje su odobrila nadležna tijela država članica. Kako bi se osigurala kvaliteta tih odobrenih centara, nadležna bi tijela trebala utvrditi usklađene kriterije za njihovo odobravanje, uključujući uspostavljenu visoku razinu profesionalnosti.

(13)Za organiziranje provjera propisanih u vezi s početnom kvalifikacijom i periodičnim osposobljavanjem nisu ovlaštena samo nadležna tijela država članica, nego i svako tijelo koje država članica odredi. S obzirom na važnost ove Direktive za sigurnost prometa na cestama i jednakost uvjeta natjecanja, nadležna tijela država članica trebala bi nadzirati navedene provjere.

(14)Države članice trebale bi propisati obvezu obavljanja prvog periodičnog osposobljavanja i izdati odgovarajući SSO u roku od pet godina od datuma izdavanja SSO-a kojim se dokazuje početna kvalifikacija ili u roku od pet godina od isteka roka u kojem određeni vozači mogu ostvariti svoja stečena prava. Isto tako mora postojati mogućnost skraćenja ili produljenja navedenih rokova. Nakon prvog periodičnog osposobljavanja, vozač mora svakih pet godina obaviti periodično osposobljavanje.

(15)Kao dokaz da vozač koji je državljanin države članice ima jedan od SSO-a predviđenih ovom Direktivom te kako bi se olakšalo međusobno priznavanje različitih SSO-a, države članice trebaju unijeti u tu svrhu utvrđenu, usklađenu oznaku Zajednice, kao i rok njezine valjanosti, u vozačku dozvolu ili u novu vozačku karticu o kvalifikacijama koju države članice međusobno priznaju, a čiji je usklađeni obrazac utvrđen ovom Direktivom. S obzirom na važnost prava koja se tom karticom dodjeljuju za sigurnost prometa na cestama i jednakost uvjeta natjecanja, ta kartica treba ispunjavati iste zahtjeve u vezi sa zaštitom od krivotvorenja kao i vozačka dozvola. Mogućnost dana državama članicama da oznaku Zajednice unesu u novu karticu trebala bi im omogućiti da utvrde razdoblje valjanosti vozačke dozvole koje se ne poklapa s datumom isteka valjanosti periodičnog osposobljavanja, s obzirom na to da se Direktivom 91/439/EEZ (6) predviđa da svaka država članica zadržava pravo da na temelju nacionalnih kriterija odredi rok valjanosti vozačkih dozvola koje izdaje.

(16)Priloge I. i I.a Direktivi 91/439/EEZ treba izmijeniti tako da se u popis usklađenih oznaka i podoznaka Zajednice utvrđenih u tim prilozima doda nova oznaka Zajednice kojom se određuje datum do kojega vozač ispunjava zahtjeve u pogledu profesionalnih vještina, bez obzira na to je li riječ o početnoj kvalifikaciji ili periodičnom osposobljavanju.

(17)Potrebno je propisati posebne odredbe u vezi s izdavanjem svjedodžbi za vozače na koje se ova Direktiva odnosi, a koji su državljani trećih zemalja.

(18)Komisija treba pratiti provedbu ove Direktive, posebno s obzirom na različite sustave početne kvalifikacije koji se njome propisuju, te o tom pitanju treba podnijeti izvješće Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija.

(19)S obzirom na znatan broj vozača na koje se ova Direktiva odnosi, odredbe o početnoj kvalifikaciji trebaju se primjenjivati u dva stadija, ovisno o tome je li riječ o prijevozu putnika ili o prijevozu robe. Postupna primjena ove Direktive u pogledu početne kvalifikacije za vozače vozila kojima se obavlja prijevoz putnika i robe također bi trebala omogućiti postupno uvođenje periodičnog osposobljavanja.

(20)Mjere potrebne za provedbu ove Direktive treba donijeti u skladu s Direktivom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji (7).

(21)Kako bi se u obzir uzela primjena odredaba koje se odnose na početnu kvalifikaciju na dva različita

datuma, potrebno je staviti izvan snage odgovarajuće odredbe Uredbe (EEZ) br. 3820/85 i Direktive 76/914/EEZ.

(22) Međutim, u svrhu poštivanja načela prava Zajednice, poželjno je da se iz primjene ove Direktive izuzmu vozači vozila koja se koriste za obavljanje prijevoza kada se procijeni da će to imati neznatan utjecaj na sigurnost prometa na cestama ili ako bi zahtjevi iz ove Direktive predstavljali nesrazmjeran ekonomski ili socijalni teret.

(23) Budući da cilj predloženih mjera ne mogu dostatno ostvariti države članice, to jest uspostavu standarda za početnu kvalifikaciju i periodično osposobljavanje koji bi se primjenjivao u cijeloj Zajednici, nego ga se zbog opsega i učinaka predloženih mjera može na bolji način ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti određenim u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti određenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Područje primjene

Ova se Direktiva primjenjuje na vožnju koju obavljaju:

(a) državljani države članice; i

(b) državljani trećih zemalja koji su zaposleni u poduzeću sa sjedištem u državi članici ili koji za njega rade,

dalje u tekstu „vozači", koji obavljaju cestovni prijevoz na javnim cestama unutar Zajednice i pritom upravljaju:

— vozilima za koja je potrebna vozačka dozvola kategorije C1, C1+E, C ili C+E, kako su definirane Direktivom 91/439/EEZ, ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovjetna,

— vozilima za koja je potrebna vozačka dozvola kategorije D1, D1+E, D ili D+E, kako su definirane Direktivom 91/439/EEZ, ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovjetna.

Članak 2.

Izuzeća

Ova se Direktiva ne primjenjuje na vozače:

(a) vozila čija najveća dopuštena brzina ne prelazi 45 km/h;

(b) vozila koja koriste ili nadziru oružane snage, civilna zaštita, vatrogasne službe i snage odgovorne za održavanje javnog reda i mira;

(c) vozila kojima se obavljaju ispitivanja cesta u svrhu tehničkog razvoja, popravaka ili održavanja, te novih ili prerađenih vozila koja još nisu stavljena u promet;

(d) vozila koja se koriste u izvanrednim situacijama ili su namijenjena za spasilačke akcije;

(e) vozila koja na vozačkim tečajevima koriste osobe koje žele dobiti vozačku dozvolu ili SSO u skladu s odredbama članka 6. i članka 8. stavka 1.;

(f) vozila koja se koriste za nekomercijalni prijevoz putnika ili robe u privatne svrhe;

(g) vozila kojima se prevozi materijal ili oprema koju vozač koristi tijekom rada, pod uvjetom da upravljanje tim vozilom nije vozačeva glavna djelatnost.

Članak 3.

Kvalifikacija i osposobljavanje

1. Uvjet za obavljanje vožnje iz članka 1. stjecanje je početne kvalifikacije i periodično osposobljavanje. U tu svrhu države članice dužne su osigurati:

(sustav početne kvalifikacije:

a) Države članice odabiru jednu od sljedećih dviju opcija:

i. opcija koja obuhvaća pohađanje tečaja i provjeru znanja:

U skladu s odjeljkom 2. (2.1.) Priloga I., ova vrsta početne kvalifikacije uključuje obvezno pohađanje tečaja tijekom određenog vremena. Tečaj završava provjerom znanja. Nakon uspješno obavljene provjere znanja, kvalifikacija se potvrđuje izdavanjem SSO-a predviđenog člankom 6. stavkom 1. točkom (a);

ii. opcija koja obuhvaća samo provjeru znanja te provjeru vještina i ponašanja:

U skladu s odjeljkom 2. (2.2.) Priloga I., ova vrsta početne kvalifikacije ne uključuje obvezno pohađanje tečaja, nego samo provjeru znanja i provjeru vještina i ponašanja. Nakon uspješno obavljene provjere znanja i provjere vještina i ponašanja, kvalifikacija se potvrđuje izdavanjem SSO-a predviđenog člankom 6. stavkom 1. točkom (b).

Međutim, država članica može ovlastiti vozača da upravlja vozilom na njezinom državnom području i prije nego što dobije SSO ako vozač polazi nacionalni tečaj stručnog osposobljavanja u trajanju od najmanje šest mjeseci tijekom razdoblja od najviše tri godine. U okviru navedenog tečaja stručnog osposobljavanja, provjere znanja iz točaka i. i ii. mogu se obavljati postupno;

(b) sustav periodičnog osposobljavanja:

U skladu s odjeljkom 4. Priloga I., periodično osposobljavanje uključuje obvezno pohađanje tečaja. Ono se potvrđuje izdavanjem SSO-a predviđenog člankom 8. stavkom 1.

2. Države članice mogu isto tako predvidjeti sustav ubrzanog stjecanja početne kvalifikacije, kako bi vozač morao upravljati vozilom u slučajevima iz članka 5. stavka 2. točke (a) podtočke ii. i točke (b) te iz članka 5. stavka 3. točke (a) podtočke i. i točke (b).

U skladu s odjeljkom 3. Priloga I., ubrzano stjecanje početne kvalifikacije uključuje obvezno pohađanje tečaja. Ono završava provjerom znanja. Nakon uspješno obavljene provjere znanja, kvalifikacija se potvrđuje izdavanjem SSO-a predviđenog člankom 6. stavkom 2.

3. Države članice mogu vozače koji su dobili svjedodžbu o stručnoj osposobljenosti iz Direktive 96/26/EZ [8] izuzeti od provjera znanja iz stavka 1. točke (a) podtočaka i. i ii. te stavka 2. iz predmeta obuhvaćenih provjerom znanja predviđenom Direktivom i, prema potrebi, pohađanja odgovarajućeg dijela tečaja.

Članak 4.

Stečena prava

Sljedeći vozači izuzeti su od obveze stjecanja početne kvalifikacije:

(a) vozači koji imaju vozačku dozvolu kategorije D1, D1+E, D ili D+E ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna, izdanu najkasnije dvije godine nakon konačnog roka za prijenos ove Direktive;

(b) vozači koji imaju vozačku dozvolu kategorija C1, C1+E, C ili C+E ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna, izdanu najkasnije tri godine nakon konačnog roka za prijenos ove Direktive.

Članak 5.

Početna kvalifikacija

1. Za pristup obavljanju početne kvalifikacije nije potrebno prethodno dobiti odgovarajuću vozačku dozvolu.

2. Vozači vozila namijenjenih prijevozu robe smiju upravljati vozilom:

(a) od navršenih 18 godina:

i. vozilom kategorija C i C+E ako imaju SSO iz članka 6. stavka 1.;

ii. vozilom kategorija C1 i C1+E ako imaju SSO iz članka 6. stavka 2.;

(b) od navršene 21 godine vozilom kategorija C i C+E ako imaju SSO iz članka 6. stavka 2.

3. Vozači vozila namijenjenih za prijevoz putnika smiju upravljati vozilom:

(a) od navršene 21 godine:

i. vozilom kategorija D i D+E za linijski prijevoz putnika do 50 kilometara udaljenosti i vozilom kategorija D1 i D1+E ako ima SSO iz članka 6. stavka 2.

Svaka država članica može vozača vozila iz jedne od prethodno navedenih kategorija ovlastiti da upravlja takvim vozilima na njezinu području od navršene 18. godine ako ima SSO iz članka 6. stavka 1.;

ii. vozilom kategorija D i D+E ako imaju SSO iz članka 6. stavka 1.

Svaka država članica može vozača vozila iz jedne od prethodno navedenih kategorija ovlastiti da upravlja takvim vozilima na njezinu području od navršene 20. godine ako ima SSO iz članka 6. stavka 1. Navedena se dobna granica može spustiti na 18 navršenih godina ako vozač upravlja takvim vozilima bez putnika;

(b) od navršene 23 godine vozilom kategorija D i D+E ako imaju SSO iz članka 6. stavka 2.

4. Ne dovodeći u pitanje dobne granice utvrđene u stavku 2., vozači koji obavljaju prijevoz robe i imaju SSO iz članka 6. za jednu od kategorija vozila predviđenih stavkom 2. ovog članka nisu obvezni imati SSO za neku drugu kategoriju vozila predviđenu u tom stavku.

Ove se odredbe primjenjuju pod istim uvjetima i na vozače koji obavljaju prijevoz putnika u kategorijama vozila iz stavka 3.

5. Vozači koji obavljaju prijevoz robe i koji svoju djelatnost proširuju ili mijenjaju kako bi prevozili putnike, ili obrnuto, te koji imaju SSO iz članka 6. ne trebaju ponavljati zajedničke dijelove početne kvalifikacije, nego samo dijelove koji su specifični za novu kvalifikaciju.

Članak 6.

SSO kojim se potvrđuje početna kvalifikacija

1. SSO kojim se potvrđuje početna kvalifikacija

(a) SSO izdan na temelju pohađanja tečaja i provjere znanja

U skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i., države članice zahtijevat će od kandidata za vozača pohađanje tečajeva u centrima za osposobljavanje koje su nadležna tijela odobrila u skladu s odjeljkom 5. Priloga I., dalje u tekstu „odobreni centri za osposobljavanje". Ti tečajevi obuhvaćaju sve predmete navedene u odjeljku 1. Priloga I. To osposobljavanje završit će uspješno obavljenom provjerom znanja utvrđenom u odjeljku 2. (2.1.) Priloga I. Navedenu provjeru znanja organizirat će nadležna tijela država članica ili bilo koji subjekt koji ta tijela ovlaste, kako bi se utvrdilo ima li kandidat za vozača u pogledu prethodno navedenih predmeta razinu znanja koja se zahtijeva u odjeljku 1. Priloga I. Navedena tijela ili subjekti nadzirat će provjeru znanja te će vozaču, ako je uspješno obavi, izdati SSO kojim se potvrđuje početna kvalifikacija.

(b) SSO izdan na temelju provjere znanja i provjere vještina i ponašanja

U skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom ii., države članice zahtijevaju od kandidata za vozača uspješno obavljanje provjere znanja i provjere vještina i ponašanja iz odjeljka 2. (2.2.) Priloga I. Navedene provjere znanja organiziraju nadležna tijela država članica ili bilo koji subjekt koji ta tijela ovlaste, kako bi se utvrdilo ima li kandidat za vozača u pogledu prethodno navedenih predmeta razinu

znanja koja se zahtijeva u odjeljku 1. Priloga I. Navedena tijela ili subjekti nadzirat će provjere te će vozaču, ako ih uspješno obavi, izdati SSO kojim se potvrđuje početna kvalifikacija.

2. SSO kojim se potvrđuje ubrzano stjecanje početne kvalifikacije

U skladu s člankom 3. stavkom 2., države članice zahtijevat će od kandidata za vozača pohađanje tečajeva u odobrenim centrima za osposobljavanje. Ti tečajevi obuhvaćaju sve predmete navedene u odjeljku 1. Priloga I.

Osposobljavanje će završiti provjerom znanja iz odjeljka 3. Priloga I. Navedenu provjeru znanja organizirat će nadležna tijela država članica ili bilo koji subjekt koji ta tijela ovlaste, kako bi se utvrdilo ima li kandidat za vozača u pogledu prethodno navedenih predmeta razinu znanja koja se zahtijeva u odjeljku 1. Priloga I. Navedena tijela ili subjekti nadzirat će provjeru znanja te će vozaču, ako je uspješno obavi, izdati SSO kojim se potvrđuje ubrzano stjecanje početne kvalifikacije.

Članak 7.

Periodično osposobljavanje

Periodično osposobljavanje sastoji se od osposobljavanja koje imateljima SSO-a iz članka 6. i vozačima iz članka 4. omogućuje obnovu znanja neophodnih za njihov rad, s posebnim naglaskom na sigurnost prometa na cestama i racionalizaciju potrošnje goriva.

Navedeno osposobljavanje organiziraju odobreni centri za osposobljavanje u skladu s odjeljkom 5. Priloga I. Ako se vozač zaposli u drugom poduzeću, u obzir se uzima već obavljeno periodično osposobljavanje.

Cilj periodičnog osposobljavanja jest produbiti i obnoviti znanja iz određenih predmeta navedenih u odjeljku 1. Priloga I.

Članak 8.

SSO kojim se potvrđuje periodično osposobljavanje

1. Kada vozač obavi periodično osposobljavanje iz članka 7., nadležna tijela država članica ili odobreni centar za osposobljavanje izdat će mu SSO kojim se potvrđuje periodično osposobljavanje.

2. Sljedeći vozači moraju obaviti prvi tečaj periodičnog osposobljavanja:

(a) imatelji SSO-a iz članka 6. u roku od pet godina od izdanja navedenog SSO-a;

(b) vozači iz članka 4. u roku od pet godina od relevantnih datuma iz članka 14. stavka 2. u skladu s rokovima koje odrede države članice.

Države članice mogu skratiti ili produljiti rokove iz (a) i (b) kako bi se oni, *inter alia,* podudarali s datumom isteka razdoblja valjanosti vozačke dozvole ili kako bi se osiguralo postupno uvođenje periodičnog osposobljavanja. Međutim, navedeno razdoblje ne smije biti kraće od tri godine ili dulje od sedam godina.

3. Vozač koji je obavio prvi tečaj periodičnog osposobljavanja iz stavka 2. obavlja periodično osposobljavanje svakih pet godina prije isteka razdoblja valjanosti SSO-a kojim se potvrđuje periodično osposobljavanje.

4. Imatelji SSO-a iz članka 6. ili SSO-a iz stavka 1. ovog članka te vozači iz članka 4. koji više ne obavljaju zanimanje i ne ispunjavaju zahtjeve iz stavaka 1., 2. i 3. dužni su, prije nego što ponovno započnu obavljati zanimanje, obaviti periodično osposobljavanje.

5. Vozači koji obavljaju cestovni prijevoz robe ili putnika i koji su obavili tečajeve periodičnog osposobljavanja za jednu od kategorija vozačkih dozvola iz članka 5. stavaka 2. i 3. nisu obvezni nastaviti periodično osposobljavanje za neku drugu kategoriju vozila iz tih stavaka.

Članak 9.

Mjesto osposobljavanja

Vozači iz članka 1. točke (a) stječu početnu kvalifikaciju iz članka 5. u državi članici u kojoj imaju uobičajeno boravište u skladu s definicijom iz članka 14. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 [9].

Vozači iz članka 1. točke (b) stječu navedenu kvalifikaciju u državi članici u kojoj poduzeće ima sjedište ili u državi članici koja im je izdala radnu dozvolu.

Vozači iz članka 1. točaka (a) i (b) obavljaju periodično osposobljavanje iz članka 7. u državi članici u kojoj imaju uobičajeno boravište ili u državi članici u kojoj rade.

Članak 10.

Oznaka Zajednice

1. Na temelju SSO-a iz članka 6. i SSO-a iz članka 8. stavka 1., a u skladu s odredbama članka 5. stavaka 2. i 3. i članka 8., nadležna tijela država članica navode oznaku Zajednice predviđenu stavkom 2. ovog članka pored odgovarajućih kategorija dozvola:

— ili na vozačku dozvolu,

— ili na vozačku karticu o kvalifikacijama sačinjenu u skladu s obrascem iz Priloga II.

Države članice međusobno priznaju vozačke kartice o kvalifikacijama koje izdaju. Prilikom izdavanja kartice, nadležna tijela provjerit će valjanost vozačke dozvole čiji je broj naveden u kartici.

2. Sljedeće oznake Zajednice dodaju se na popis usklađenih oznaka Zajednice utvrđen u prilozima I. i I.a Direktivi 91/439/EEZ:

„95. Vozač koji ima SSO u skladu s obvezom stručne osposobljenosti iz članka 3. do… (npr. 95. 01.01.2012.).”

3. (Kvalifikaciju i obavljeno osposobljavanje, propisane ovom Direktivom, vozač iz članka 1. točke (b) koji upravlja vozilom koje se koristi za cestovni prijevoz robe dokazuje na temelju vozačke svjedodžbe iz Uredbe (EZ) br. 484/2002 [10])

Osim svjedodžbe, države članice mogu vozaču izdati i vozačku karticu o kvalifikacijama propisanu Prilogom II., označenu odgovarajućom oznakom Zajednice.

4. (Kvalifikaciju i obavljeno osposobljavanje, propisane ovom Direktivom, vozač iz članka 1. točke (b) koji upravlja vozilom koje se koristi za cestovni prijevoz putnika dokazuje na temelju:

— oznake Zajednice navedene na vozačkoj dozvoli sačinjenoj prema obrascu Zajednice, ako ima takvu dozvolu, ili

— vozačke kartice o kvalifikacijama iz Priloga II. označene odgovarajućom oznakom Zajednice, ili

— nacionalnom svjedodžbom čiju valjanost države članice međusobno priznaju na svojim državnim područjima.

Članak 11.

Prilagodba znanstvenom i tehničkom napretku

Izmjene potrebne za prilagodbu priloga I. i II. znanstvenom i tehničkom napretku usvajaju se u skladu s postupkom iz članka 12. stavka 2.

Članak 12.

Postupak Odbora

1. Komisiji pomaže odbor.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ uzimajući u obzir njezin članak 8.

Razdoblje iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi tri mjeseca.

3. Odbor donosi svoj poslovnik.

Članak 13.

Izvješće

Do 10. rujna 2011. Komisija će Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija podnijeti izvješće u kojem će dati početnu procjenu provedbe ove Direktive, posebno u pogledu istovjetnosti različitih sustava početne kvalifikacije predviđenih člankom 3. i njihove djelotvornosti s obzirom na postizanje ciljane razine kvalifikacije. Prema potrebi, izvješću će se priložiti odgovarajući prijedlozi.

Članak 14.

Prijenos i provedba

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 10. rujna 2006. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice primjenjuju te mjere:

—od 10. rujna 2008. u pogledu početne kvalifikacije potrebne za upravljanje vozilima kategorija D1, D1+E, D i D+E,

—od 10. rujna 2009. u pogledu početne kvalifikacije potrebne za upravljanje vozilima kategorija C1, C1+E, C i C+E.

Države članice o tome odmah obavješćuju Komisiju te jedna drugoj pomažu u primjeni tih mjera.

Članak 15.

Stavljanje izvan snage

1. Članak 5. Uredbe (EEZ) br. 3820/85 ovime se mijenja kako slijedi:

(a) stavak 1. stavlja se izvan snage s učinkom od 10. rujna 2009.;

(b) stavci 2. i 4. stavljaju se izvan snage s učinkom od 10. rujna 2008.

2. Direktiva 76/914/EEZ stavlja se izvan snage s učinkom od 10. rujna 2009.

3. Zakoni i drugi propisi doneseni radi usklađivanja s Direktivom 76/914/EEZ prestaju se primjenjivati:

— od 10. rujna 2008. na vozače vozila namijenjenih za cestovni prijevoz putnika,

— od 10. rujna 2009. na vozače vozila namijenjenih za cestovni prijevoz robe.

Članak 16.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 17.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.
Sastavljeno u Bruxellesu 15. srpnja 2003.

Za Europski parlament
Predsjednik
P. COX
Za Vijeće
Predsjednik
G. TREMONTI

---

(1) SL C 154 E, 29.5.2001., str. 258. i SL C 20 E, 28.1.2003., str. 263.

(2) SL C 260, 17.9.2001., str. 90.

(3) Mišljenje Europskog parlamenta od 17. siječnja 2002. (SL C 271 E, 7.11.2002., str. 381.), Zajedničko stajalište Vijeća od 5. prosinca 2002. (SL C 32 E, 11.2.2003., str. 9.) i Odluka Europskog parlamenta od 8. travnja 2003. (još nije objavljena u Službenom listu). Odluka Vijeća od 13. lipnja 2003.

(4) Uredba Vijeća (EEZ) br. 3820/85 od 20. prosinca 1985. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet (SL L 370, 31.12.1985., str. 1.).

(5) Direktiva Vijeća 76/914/EEZ od 16. prosinca 1976. o najnižoj razini osposobljavanja za određene vozače u cestovnom prometu (SL L 357, 29.12.1976., str. 36.).

(6) Direktiva Vijeća 91/439/EEZ od 29. srpnja 1991. o vozačkim dozvolama (SL L 237, 24.8.1991., str. 1.); Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 2000/56/EZ (SL L 237, 21.9.2000., str. 45.).

(7) SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

(8) Direktiva Vijeća 96/26/EZ od 29. travnja 1996. o odobrenju za obavljanje djelatnosti prijevoznika u cestovnom prijevozu roba i putnika i o međusobnom priznavanju diploma, svjedodžbi i drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama čija je namjena olakšati tim prijevoznicima pravo na slobodu poslovnog nastana u nacionalnom i međunarodnom prijevozu (SL L 124, 23.5.1996., str. 1.); Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 98/76/EZ (SL L 277, 14.10.1998., str. 17.).

(9) Uredba Vijeća (EEZ) br. 3821/85 od 20. prosinca 1985. o tahografu u cestovnom prometu (SL L 370, 3.12.1985., str. 8.); Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1360/2002 (SL L 207, 5.8.2002., str. 1.).

(10) Uredba (EZ) br. 484/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 1. ožujka 2002. o izmjeni uredaba Vijeća (EEZ) br. 881/92 i (EEZ) br. 3118/93 s ciljem uvođenja svjedodžbe za vozače(SL L 76, 19.3.2002., str. 1.).

PRILOG I.

MINIMALNI ZAHTJEVI U POGLEDU KVALIFIKACIJE I OSPOSOBLJAVANJA

Odjeljak 1.: Popis predmeta

Znanje koje države članice trebaju uzeti u obzir pri utvrđivanju početne kvalifikacije i periodičnog osposobljavanja vozača mora obuhvaćati barem predmete s ovog popisa. Kandidati za vozače moraju dostići razinu znanja i praktičnih sposobnosti potrebnu za posve sigurno upravljanje odgovarajućom kategorijom motornih vozila.

Minimalna razina znanja ne smije biti niža od razine 2 ljestvice osposobljavanja predviđene Prilogom I. Odluci 85/368/EEZ (1), tj. razine koja se usvaja tijekom obveznog obrazovanja dopunjenog stručnim osposobljavanjem.

1. *Napredno osposobljavanje iz racionalne vožnje temeljeno na sigurnosnim propisima*

Sve dozvole:

1.1. Cilj: poznavanje osobina prijenosnog sustava kako bi se mogao najučinkovitije koristiti:

zakrivljenosti vezane uz zakretni moment, snaga i specifična potrošnja motora, područje optimalnog korištenja brojača okretaja, dijagrami pokrivenosti prijenosnih odnosa mjenjača.

1.2. Cilj: poznavanje tehničkih osobina i rada sigurnosnih mehanizama kako bi se omogućila kontrola nad vozilom, habanje svelo na najmanju moguću razinu i spriječile smetnje u radu:

posebne osobine hidrauličkih vakuumskih servokočničkih sustava, ograničenje pri korištenju kočnica i usporivača, kombinirano korištenje kočnice i usporivača, učinkovitije iskorištavanje omjera brzine i prijenosnika, korištenje inercije vozila, primjena metoda usporavanja i kočenja na nizbrdicama, postupak u slučaju kvara.

1.3. Cilj: sposobnost optimizacije potrošnje goriva:

optimizacija potrošnje goriva primjenom znanja iz točaka 1.1. i 1.2.

Dozvole C, C + E, C1, C1 + E

1.4. Cilj: sposobnost utovara vozila uzimajući u obzir sigurnosne propise i ispravno korištenje vozila:

sile koje utječu na vozilo tijekom vožnje, korištenje prijenosnih odnosa mjenjača s obzirom na opterećenje vozila i karakteristike ceste, izračun nosivosti vozila ili skupine vozila, izračun ukupnog volumena, raspodjela opterećenja, posljedice preopterećenja osovine, stabilnost vozila i težište, vrste pakiranja i paleta;

glavne kategorije robe koje je potrebno zaštititi, tehnike učvršćivanja i privezivanja, korištenje zaštitnih remena, provjera sredstava osiguranja, korištenje opreme za rukovanje teretom, postavljanje i uklanjanje cerade.

Dozvole D, D + E, D1, D1 + E

1.5. Cilj: sposobnost osiguranja udobnosti i sigurnosti putnika:

prilagođavanje uzdužnog i postranoga gibanja, poštivanje drugih sudionika u prometu, položaj na cesti, lagano kočenje, dinamika trzaja, korištenje posebnih infrastruktura (javne površine, namjenski trakovi), rješavanje sukoba između sigurne vožnje i drugih uloga vozača, interakcija s putnicima, posebnosti određenih skupina putnika (osobe s invaliditetom, djeca).

1.6. Cilj: sposobnost utovara vozila uzimajući u obzir sigurnosne propise i ispravno korištenje vozila:

sile koje utječu na vozilo tijekom vožnje, korištenje prijenosnog odnosa mjenjača s obzirom na opterećenje vozila i karakteristike ceste, izračun nosivosti vozila ili skupine vozila, raspodjela opterećenja, posljedice preopterećenja osovine, stabilnost vozila i težište.

2. *Primjena propisa*

Sve dozvole

2.1. Cilj: poznavanje socijalnog okoliša cestovnog prometa i propisa koji ga uređuju:

najdulja neprekinuta vožnja specifična za prijevoznu djelatnost; načela, primjena i posljedice uredbi (EEZ) br. 3820/85 i (EEZ) br. 3821/85; kazne za nekorištenje, nepravilno korištenje ili neovlašteno rukovanje tahografom; poznavanje socijalnog okoliša cestovnog prometa; prava i obveze vozača u pogledu početne kvalifikacije i periodičnog osposobljavanja.

Dozvole C, C + E, C1, C1 + E

2.2. Cilj: poznavanje propisa o prijevozu robe:

operativne licencije, obveze na temelju standardnih ugovora o prijevozu robe, sastavljanje dokumenata od kojih se ugovor o prijevozu sastoji; dozvole za međunarodni prijevoz; obveze na temelju Konvencije o ugovoru o međunarodnom prijevozu robe cestom; sastavljanje međunarodnog teretnog lista; prelazak granica; otpremnici; posebni popratni dokumenti pri prijevozu robe.

Dozvole D, D + E, D1, D1 + E

2.3. Cilj: poznavanje propisa o prijevozu putnika:

prijevoz posebnih skupina putnika; sigurnosna oprema u autobusima; sigurnosni pojasevi; opterećenje vozila.

3. *Zdravlje, sigurnost na cesti i zaštita okoliša, usluge, logistika*

Sve dozvole

3.1. Cilj: osvješćivanje vozača o opasnostima na cesti i nesrećama na radu:

vrste nesreća na radu u prometu, statistika nesreća na cesti, sudjelovanje kamiona/autobusa, ljudske, materijalne i financijske posljedice.

3.2. Cilj: sposobnost sprečavanja kaznenih djela i trgovine nezakonitim useljenicima:

opće informacije, posljedice za vozače, preventivne mjere, kontrolni popis, propisi o odgovornosti prijevoznika.

3.3. Cilj: sposobnost sprečavanja fizičkih rizika:

ergonomska načela, rizici povezani s određenim kretnjama i držanjem, fizička kondicija, način rukovanja teretom, osobna zaštita.

3.4. Cilj: osviještenost o važnosti fizičke i mentalne sposobnosti:

načela zdrave, uravnotežene prehrane, učinci alkohola, droga i drugih tvari koje bi mogle utjecati na ponašanje, simptomi, uzroci i učinci umora i stresa, temeljna uloga osnovnog ciklusa rad/odmor.

3.5. Cilj: sposobnost ocjene izvanrednih situacija:

ponašanje u izvanrednoj situaciji: ocjena stanja, izbjegavanje komplikacija zbog prometne nesreće, pozivanje pomoći, pomoć ranjenima i pružanje prve pomoći, ponašanje u slučaju požara, evakuacija putnika iz kamiona/autobusa, osiguravanje sigurnosti putnika, ponašanje u slučaju napada, osnovna načela sastavljanja izvješća o prometnoj nesreći.

3.6. Cilj: sposobnost svojim ponašanjem doprinijeti ugledu trgovačkog društva:

ponašanje vozača i ugled poduzeća: važnost kakvoće vozačevih usluga za trgovačko društvo, uloge vozača, ljudi s kojima se vozač susreće, održavanje vozila, organizacija posla, komercijalne i financijske posljedice spora.

Dozvole C, C + E, C1, C1 + E

3.7. Cilj: poznavanje gospodarskih uvjeta cestovnog prijevoza roba i organizacije tržišta:

cestovni prijevoz u usporedbi s drugim načinima prijevoza (konkurencija, otpremnici), različite aktivnosti u cestovnom prometu (prijevoz za tuđi račun, prijevoz za vlastite potrebe, pomoćne prijevozne aktivnosti), organizacija glavnih vrsta prijevozničkih poduzeća i pomoćnih prijevoznih aktivnosti, različite prijevozne specijalizacije (cisterne, prijevoz pri određenoj temperaturi itd.), promjene u sektoru (diverzifikacija usluga koje se pružaju, željeznica, podugovaranje itd.).

Dozvole D, D + E, D1, D1 + E

3.8. Cilj: poznavanje gospodarskih uvjeta cestovnog prijevoza putnika i organizacije tržišta:

cestovni prijevoz putnika u usporedbi s drugim načinima prijevoza putnika (željeznica, osobni automobili), različite aktivnosti u vezi s cestovnim prijevozom putnika, prelazak granica (međunarodni prijevoz), organizacija glavnih vrsta trgovačkih društava za cestovni prijevoz putnika.

Odjeljak 2.: Obvezna početna kvalifikacija predviđena člankom 3. stavkom 1. točkom (a)

2.1. *Mogućnost kombiniranja pohađanja tečaja i provjere znanja*

Početna kvalifikacija mora uključivati poduku iz svih predmeta navedenih u popisu iz odjeljka 1. Trajanje poduke za stjecanje početne kvalifikacije mora iznositi 280 sati.

Svaki kandidat za vozača mora odraditi barem 20 sati individualne vožnje vozilom odgovarajuće kategorije koje ispunjava barem zahtjeve za testna vozila definirane u Direktivi 91/439/EEZ.

Tijekom individualne vožnje uz kandidata za vozača mora biti instruktor zaposlen u odobrenom centru za osposobljavanje. Vozač ne smije voziti više od osam sati od ukupno 20 sati individualne vožnje na posebnom terenu ili visokokvalitetnom simulatoru kako bi se ocijenila njegova osposobljenost za racionalnu vožnju temeljena na sigurnosnim propisima, posebno u vezi s upravljanjem vozilom u različitim uvjetima na cesti i promjenama tih uvjeta ovisno o vremenskim prilikama i dobu dana ili noći.

Za vozače iz članka 5. stavka 5. stjecanje početne kvalifikacije mora trajati 70 sati, uključujući pet sati individualne vožnje.

Na kraju osposobljavanja nadležno tijelo države članice ili subjekt koji ono odredi priprema pisanu ili usmenu provjeru znanja vozača. Provjera znanja mora sadržavati barem po jedno pitanje o svakom od ciljeva navedenih u popisu predmeta iz odjeljka 1.

2.2. *Način koji uključuje provjeru znanja*

Nadležno tijelo države članice ili subjekt koji ono odredi organizira prethodno navedenu provjeru znanja te provjeru vještina i ponašanja kako bi provjerilo ima li kandidat za vozača, u vezi s predmetima i ciljevima navedenima u odjeljku 1., razinu znanja propisanu u tom odjeljku.

(Provjera znanja sastoji se od barem dva dijela:

a) i. pitanja koja uključuju više mogućih odgovora, pitanja koja zahtijevaju izravan odgovor ili kombinacija tih dviju vrsta pitanja;

ii. studije slučaja.

Provjera znanja mora trajati najmanje četiri sata.

(Provjera vještina i ponašanja sastoji se od dva dijela:

b) i. provjera vožnje u svrhu ocjene osposobljenosti za racionalnu vožnju na temelju sigurnosnih propisa. Ako je to moguće, provjera se mora održati na cestama izvan izgrađenih područja, na brzim cestama i autocestama (ili sličnim), kao i na svim vrstama gradskih prometnica koje predstavljaju različite vrste poteškoća s kojima se vozač obično susreće. Bilo bi poželjno da se takva provjera održava u različitim uvjetima gustoće prometa. Vrijeme vožnje na cesti mora se optimalno iskoristiti kako bi se kandidat ocijenio u svim područjima prometa na koja može naići. Ova provjera mora trajati najmanje 90 minuta;

ii. provjera vještina i ponašanja koja obuhvaća barem točke 1.4., 1.5., 1.6., 3.2., 3.3. i 3.5.

Ova provjera mora trajati najmanje 30 minuta.

Vozilo koje se koristi za provjeru vještina i ponašanja mora ispunjavati sve zahtjeve za testna vozila utvrđene Direktivom 91/439/EEZ.

Provjera znanja i vještina može se dopuniti trećom provjerom koja se obavlja na posebnom terenu ili na visokokvalitetnom simulatoru kako bi se ocijenila osposobljenost za racionalnu vožnju koja se temelji na sigurnosnim propisima, posebno u vezi s upravljanjem vozilom u različitim uvjetima na cesti i promjenama tih uvjeta ovisno o vremenskim prilikama i dobu dana ili noći.

Trajanje te neobvezne provjere nije propisano. Ako vozač obavlja takvu provjeru, vrijeme njezina trajanja može se oduzeti od 90 minuta koliko traje provjera vožnje iz i., no ono ne smije biti duže od 30 minuta.

Za vozače iz članka 5. stavka 5. provjera znanja mora se ograničiti na predmete iz odjeljka 1. koji su relevantni za vozila na koja se nova početna kvalifikacija odnosi. Međutim, ti vozači moraju u cijelosti obaviti provjeru vještina i ponašanja.

Odjeljak 3.: Ubrzana početna kvalifikacija predviđena člankom 3. stavkom 2.

Ubrzana početna kvalifikacija mora obuhvaćati poduku iz svih predmeta navedenih u popisu iz odjeljka 1. Trajanje poduke mora iznositi 140 sati.

Svaki kandidat za vozača mora odraditi barem 10 sati individualne vožnje vozilom odgovarajuće kategorije koje ispunjava sve zahtjeve za testna vozila utvrđene u Direktivi 91/439/EEZ.

Tijekom individualne vožnje uz kandidata za vozača mora biti instruktor zaposlen u odobrenom centru za osposobljavanje. Vozač ne smije voziti više od četiri sata od ukupno 10 sati individualne vožnje na posebnom terenu ili visokokvalitetnom simulatoru kako bi se ocijenila njegova osposobljenost za racionalnu vožnju temeljena na sigurnosnim propisima, posebno u vezi s upravljanjem vozilom u različitim uvjetima na cesti i promjenama tih uvjeta ovisno o vremenskim prilikama i dobu dana ili noći.

Za vozače iz članka 5. stavka 5. ubrzano stjecanje početne kvalifikacije mora trajati 35 sati, uključujući 2,5 sati individualne vožnje.

Na kraju osposobljavanja nadležno tijelo države članice ili subjekt koji ono priprema održava pisanu ili usmenu provjeru znanja vozača. Provjera znanja mora sadržavati barem po jedno pitanje o svakom od ciljeva navedenih u popisu predmeta iz odjeljka 1.

Odjeljak 4.: Obvezno periodično osposobljavanje predviđeno člankom 3. stavkom 1. točkom (b)

Tečajeve obveznog periodičnog osposobljavanja moraju organizirati odobreni centri za osposobljavanje. Navedeni tečajevi moraju trajati 35 sati svakih pet godina i održavati se u blokovima od po barem sedam sati. Takvo periodično osposobljavanje može se djelomično održavati na visokokvalitetnim simulatorima.

Odjeljak 5.: Odobrenje početne kvalifikacije i periodičnog osposobljavanja

5.1. Centri za osposobljavanje koji sudjeluju u dodjeli početne kvalifikacije i periodičnom osposobljavanju moraju imati odobrenje nadležnih tijela država članica. Odobrenje se izdaje samo na temelju pisanog zahtjeva. Uz zahtjev se moraju priložiti dokumenti koji uključuju sljedeće:

5.1.1. odgovarajući program kvalifikacija i osposobljavanja uz navođenje predmeta koji se podučavaju, predloženog izvedbenog plana i nastavnih metoda;

5.1.2. kvalifikacije i područje rada instruktora;

5.1.3. informacije o mjestu održavanja tečajeva, nastavnim materijalima, sredstvima koja su na raspolaganju za praktičan rad i voznom parku koji se koristi;

5.1.4. uvjete sudjelovanja na tečajevima (broj sudionika).

5.2. Nadležno tijelo će pisano odobrenje izdati pod sljedećim uvjetima:

5.2.1. da je osposobljavanje obavljeno u skladu s dokumentima priloženima zahtjevu;

5.2.2. da nadležno tijelo ima pravo poslati ovlaštene osobe da pomognu s tečajevima osposobljavanja, kao i da ima pravo nadzirati takve centre u pogledu korištenih sredstava i ispravnog održavanja tečajeva osposobljavanja i provjera znanja;

5.2.3. da se odobrenje može opozvati ili privremeno oduzeti ako uvjeti pod kojima je ono bilo izdano više nisu ispunjeni.

Odobreni centar mora jamčiti da instruktori dobro poznaju većinu najnovijih propisa i zahtjeva u vezi s osposobljavanjem. U okviru posebnog izbornog postupka instruktori moraju dokazati poznavanje i sadržaj predmeta te pedagoških i didaktičkih metoda. Što se tiče praktičnog dijela osposobljavanja, instruktor mora dokazati da posjeduje iskustvo kao profesionalni vozač ili slično vozačko iskustvo, poput, primjerice, iskustva instruktora za teška teretna vozila.

Program poduke mora biti u skladu s odobrenjem i mora obuhvaćati predmete s popisa iz odjeljka 1.

(1) Odluka Vijeća 85/368/EEZ od 16. srpnja 1985. o usporedivosti kvalifikacija strukovnog osposobljavanja među državama članicama Europske zajednice (SL L 199, 31.7.1985., str. 56.).

PRILOG II.

ODREDBE O OBRASCU EUROPSKIH ZAJEDNICA ZA VOZAČKU KARTICU O KVALIFIKACIJAMA

1. Fizičke značajke kartice moraju biti u skladu s normama ISO 7810 i 7816-1.

Načini provjere jesu li fizičke značajke kartice u skladu s međunarodnim standardima moraju biti u skladu s normom ISO 10373.

2. Kartica je dvostrana:

prva strana sadrži:

(a) naslov „vozačka kartica o kvalifikacijama", otisnut velikim slovima na službenom jeziku ili službenim jezicima države članice koja izdaje karticu;

(b) naziv države članice koja izdaje karticu (neobvezno);

(c) razlikovnu oznaku države članice koja izdaje karticu, tiskanu u negativu na plavom pravokutniku i okruženu s dvanaest žutih zvjezdica; razlikovne oznake su sljedeće:

B	: Belgija
DK	: Danska
D	: Njemačka
GR	: Grčka
E	: Španjolska
F	: Francuska
IRL	: Irska
I	: Italija
L	: Luksemburg
NL	: Nizozemska
A	: Austrija
P	: Portugal
FIN	: Finska
S	: Švedska
UK	: Ujedinjena Kraljevina;

(d) informacije specifične za karticu, numerirane kako slijedi:

1. prezime imatelja;
2. ime imatelja;
3. datum i mjesto rođenja imatelja;
4. (a) datum izdavanja;
   (b) datum isteka valjanosti;

(c) naziv tijela koje izdaje karticu (može se otisnuti na drugoj strani);

(d) broj različit od broja vozačke dozvole koji će se koristiti u upravne svrhe (neobvezno);

5.(a) broj vozačke dozvole;

(b) serijski broj;

6. fotografija imatelja;

7. potpis imatelja;

8. uobičajeno boravište ili poštanska adresa imatelja (neobvezno);

9.(pot)kategorije vozila za koja vozač ispunjava zahtjeve u pogledu početne kvalifikacije i periodičnog osposobljavanja;

(naslov „obrazac Europskih zajednica" na jeziku ili jezicima države članice koja izdaje karticu, te naslov e„vozačka kartica o kvalifikacijama" na ostalim službenim jezicima Zajednice, otisnut u plavoj boji tako da)čini pozadinu kartice:

tarjeta de cualificación del conductor

chaufføruddannelsesbevis

Fahrerqualifizierungsnachweis

δελτίο επιμόρφωσης οδηγού

driver qualification card

carte de qualification de conducteur

cárta cáilíochta tiomána

carta di qualificazione del conducente

kwalificatiekaart bestuurder

carta de qualificação de motorista

kuljettajan ammattipätevyyskortti

yrkeskompetensbevis för förare;

(referentne boje:

f — plava: Pantone Reflex blue,

) — žuta: Pantone yellow;

druga strana sadrži:

(9.(pot)kategorije vozila za koja vozač ispunjava zahtjeve u pogledu početne kvalifikacije i periodičnog a osposobljavanja;

)10. oznaku Zajednice propisanu člankom 10. ove Direktive;

11.prostor predviđen za eventualni unos od strane države članice koja izdaje karticu ključnih administrativnih podataka ili podataka koji se odnose na sigurnost prometa na cestama (neobvezno). Ako se podaci odnose na neku od stavki iz ovog Priloga, takvim podacima mora prethoditi odgovarajući broj stavke;

(b)pojašnjenje numeriranih unosa navedenih na prvoj i drugoj strani kartice (barem unosa pod 1., 2., 3., 4.(a), 4.(b), 4.(c), 5.(a), 5.(b) i 10.).

Ako država članica želi informacije iz navedenih stavki upisati na nacionalnom jeziku koji nije jedan od sljedećih jezika: danski, nizozemski,engleski, finski, francuski, njemački, grčki, talijanski, portugalski,

španjolski, švedski, načinit će, ne dovodeći u pitanje druge odredbe ovog Priloga, dvojezičnu inačicu kartice na jednom od gore navedenih jezika.

3. Zaštita, uključujući zaštitu podataka

Svrha različitih sastavnih dijelova kartice jest spriječiti krivotvorenje ili neovlašteno rukovanje i otkriti svaki takav pokušaj.

Države članice moraju osigurati razinu zaštite kartice koja je barem usporediva s razinom zaštite vozačke dozvole.

4. Posebne odredbe

Nakon savjetovanja s Komisijom, države članice mogu, ne dovodeći u pitanje ostale odredbe ovog Priloga, dodati boje ili oznake, primjerice, crtični kod, nacionalne simbole i zaštitne elemente.

U vezi s međusobnim priznavanjem kartica, crtični kod ne smije sadržavati nikakve druge informacije osim onih koje su već čitljivo navedene na vozačkoj kartici o kvalifikacijama ili koje su nužne za postupak izdavanja kartice.

OBRAZAC VOZAČKE KARTICE EUROPSKIH ZAJEDNICA

Str. 1.

VOZAČKA KARTICA **(DRŽAVA ČLANICA)**

1.
2.
3.
4.a 4.b
4.c 4.d
5.a 5.b
7.
(8.)

6. FOTOGRAFIJA

9.

Str. 2.

11.

1. Prezime
2. Ime
3. Datum i mjesto rođenja
4a. Datum izdavanja kartice
4b. Datum isteka roka valjanosti kartice
4c. Naziv tijela koje je izdalo karticu
5a. Broj vozačke dozvole
5b. Broj vozačke kartice
10. Oznaka Zajednice

9.	10.
C1	
C	
D1	
D	
C1E	
CE	
D1E	
DE	

DIREKTIVA 2006/1/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 18. siječnja 2006.

o korištenju vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz tereta

(kodificirana verzija)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 71.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora [1],

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora [2],

budući da:

(1) Direktiva Vijeća 84/647/EEZ od 19. prosinca 1984. o uporabi vozila unajmljenih bez vozača za cestovni prijevoz robe [3] značajno je izmijenjena [4]. Radi jasnoće i boljeg razumijevanja navedenu Direktivu potrebno je kodificirati.

(2) S makroekonomskoga gledišta, uporaba unajmljenih vozila u određenim okolnostima omogućuje optimalnu raspodjelu sredstava ograničavanjem rastrošne uporabe proizvodnih čimbenika.

(3) S mikroekonomskoga gledišta, ova mogućnost unosi element fleksibilnosti organizaciji prijevoza te na taj način povećava produktivnost dotičnih trgovačkih društava.

(4) Ova Direktiva ne dovodi u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje u nacionalno pravo direktiva navedenih u Prilogu I., dijelu B,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Za potrebe ove Direktive:

(a) „vozilo” znači motorno vozilo, prikolica, poluprikolica ili skup vozila koja su namijenjena isključivo za prijevoz tereta;

(b) „unajmljeno vozilo” znači svako vozilo koje je, na temelju ugovora s trgovačkim društvom koje za naknadu i na određeno vremensko razdoblje daje vozilo na raspolaganje, stavljeno na raspolaganje trgovačkom društvu radi obavljanja cestovnog prijevoza tereta za javne ili vlastite potrebe.

Članak 2.

1. Svaka država članica na svojem državnom području, u svrhu prometa između država članica, dozvoljava uporabu vozila koja su unajmila trgovačka društva s poslovnim nastanom na državnom području druge države članice pod uvjetom da:

(a) je vozilo registrirano i stavljeno u promet u skladu s pravnim propisima te druge države članice;

(b) se ugovor odnosi samo na unajmljivanje vozila bez vozača i nije mu priložen ugovor o djelu sklopljen s istim trgovačkim društvom koji se odnosi na vozačko i pomoćno osoblje;

(c) je unajmljeno vozilo na raspolaganju samo trgovačkog društva koje ga koristi tijekom trajanja ugovora o najmu;

(d) unajmljeno vozilo vozi osoblje trgovačkog društva koje vozilo koristi.

2. Ispunjavanje uvjeta navedenih u točkama od (a) do (d) stavka 1. dokazuje se sljedećim dokumentima koji se trebaju nalaziti u vozilu:

(a) ugovorom o najmu ili ovjerenim izvatkom tog ugovora u kojemu je među ostalim navedeno ime i prezime najmodavca, ime i prezime najmoprimca, datum i trajanje ugovora te identifikacija vozila;

(b) u slučaju kada vozač nije osoba koja je unajmila vozilo, ugovorom o radu ili ovjerenim izvatkom tog ugovora u kojemu je među ostalima navedeno ime i prezime poslodavca, ime i prezime zaposlenika, datum i trajanje ugovora o zapošljavanju ili nedavni obračunski platni listić.

Prema potrebi dokumenti navedeni u točkama (a) i (b) mogu se nadomjestiti istovjetnim dokumentom koji izdaju nadležna tijela država članica.

Članak 3.

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova trgovačka društva za cestovni prijevoz tereta mogu koristiti unajmljena vozila koja su registrirana ili stavljena u promet u skladu s pravnim propisima njihove države pod jednakim uvjetima kao i vozila u vlasništvu trgovačkog društva ako su ispunjeni uvjeti iz članka 2.

2. Države članice mogu izuzeti iz odredaba stavka 1. prijevoz za vlastite potrebe koji obavljaju vozila ukupne dozvoljene težine veće od 6 tona.

Članak 4.

Ova Direktiva ne utječe na propise države članice koja za uporabu unajmljenih vozila predviđa manje stroge uvjete od uvjeta iz članaka 2. i 3.

Članak 5.

Ne dovodeći u pitanje odredbe članaka 2. i 3., ova Direktiva ne utječe na primjenu pravila o:

(a) organizaciji tržišta cestovnog prijevoza tereta za javne ili vlastite potrebe i posebno o pristupu tržištu i ograničavanju cestovnih kapaciteta kvotama;

(b) cijenama i uvjetima cestovnog prijevoza tereta;

(c) određivanju cijena najma;

(d) uvozu vozila;

(e) uvjetima koji uređuju pristup djelatnosti ili zanimanju najmodavca cestovnih vozila.

Članak 6.

Direktiva 84/647/EEZ stavlja se izvan snage, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje u nacionalno pravo direktiva navedenih u Prilogu I., dijelu B.

Upućivanja na Direktivu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II.

Članak 7.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije.*

Članak 8.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 18. siječnja 2006.

Za Europski parlament

Predsjednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Vijeće

Predsjednik

H. WINKLER

---

(1) SL C 108, 30.4.2004., str. 56.

(2) Mišljenje Europskog parlamenta od 10. veljače 2004. (SL C 97 E, 22.4.2004., str. 66.) i Odluka Vijeća od 8. prosinca 2005.

(3) SL L 335, 22.12.1984., str. 72. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 90/398/EEZ (SL L 202, 31.7.1990., str. 46.).

(4) Vidjeti Prilog I., dio A.

PRILOG I.

Dio A

Direktiva stavljena izvan snage i njezine izmjene

(iz članka 6.)

Direktiva Vijeća 84/647/EEZ	(SL L 335, 22.12.1984., str. 72.)
Direktiva Vijeća 90/398/EEZ	(SL L 202, 31.7.1990., str. 46.)

Dio B

Rokovi za prenošenje u nacionalno pravo

(iz članka 6.)

Direktiva	Rok za prenošenje u nacionalno pravo
Direktiva 84/647/EEZ	30. lipnja 1986.
Direktiva 90/398/EEZ	31. prosinca 1990.

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Direktiva 84/647/EEZ	Ova Direktiva
Članak 1., uvodna rečenica	Članak 1., uvodna rečenica
Članak 1., prva alineja	Članak 1. točka (a)
Članak 1., druga alineja	Članak 1. točka (b)
Članak 2., uvodna rečenica	Članak 2. stavak 1., uvodna rečenica
Članak 2., točke od 1. do 4.	Članak 2. stavak 1. točke od (a) do (d)

Članak 2., točka 5., prvi podstavak, uvodna rečenica	Članak 2. stavak 2., prvi podstavak, uvodna rečenica
Članak 2., točka 5., prvi podstavak, točke (a) i (b)	Članak 2. stavak 2., prvi podstavak, točke (a) i (b)
Članak 2. točka 5., drugi podstavak	Članak 2. stavak 2., drugi podstavak
Članak 3.	Članak 3.
Članak 4. stavak 1.	Članak 4.
Članak 5., uvodna rečenica	Članak 5., uvodna rečenica
Članak 5., prva alineja	Članak 5. točka (a)
Članak 5., druga alineja	Članak 5. točka (b)
Članak 5., treća alineja	Članak 5. točka (c)
Članak 5., četvrta alineja	Članak 5. točka (d)
Članak 5., peta alineja	Članak 5. točka (e)
Članak 6.	—
Članak 7.	—
Članak 8.	—
—	Članak 6.
—	Članak 7.
Članak 9.	Članak 8.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

UREDBA KOMISIJE (EU) br. 361/2014

od 9. travnja 2014.

o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1073/2009 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu dokumenata za međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima i o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EZ) br. 2121/98

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1073/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 ([1]), a posebno njezin članak 5. stavke 3. i 5., članak 6. stavak 4., članak 7. stavak 2., članak 12. stavak 5. i članak 28. stavak 3.,

budući da:

(1)U članku 5. Uredbe (EZ) br. 1073/2009 predviđa se da se za linijski prijevoz i određene posebne linijske usluge traži dozvola.

(2)U članku 12. stavku 1. navedene Uredbe navodi se da je za pružanje usluga povremenog prijevoza definiranih u članku 2. stavku 4. potrebno imati kontrolni dokument.

(3)U članku 5. stavku 5. navedene Uredbe utvrđuje se da prijevoz za vlastite potrebe definiran u članku 2. stavku 5. podliježe sustavu potvrda.

(4)Potrebno je utvrditi pravila kojima se uređuje korištenje kontrolnih dokumenata navedenih u članku 12. iste Uredbe te načine priopćavanja državama članicama imena prijevoznika koji obavljaju povremeni prijevoz i priključnih točaka tijekom putovanja.

(5)Zbog pojednostavljivanja potrebno je standardizirati putni list za pružanje međunarodnih usluga povremenog prijevoza i obavljanje kabotaže u obliku usluga povremenog prijevoza.

(6)Putni list koji se koristi kao kontrolni dokument u okviru obavljanja kabotaže u obliku usluga posebnog linijskog prijevoza trebalo bi ispuniti u obliku mjesečnog izvješća.

(7)Potrebno je standardizirati načine na koje države članice Komisiji dostavljaju statističke podatke u vezi s brojem dozvola za linijske usluge i kabotažu.

(8)Zbog transparentnosti i jednostavnosti sve predloške dokumenata usvojene Uredbom (EZ) br. 2121/98 od 2. listopada 1998. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 684/92 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 12/98 u vezi s dokumentima za prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima ([2]) trebalo bi prilagoditi Uredbi (EZ) br. 1073/2009, koja se primjenjuje na usluge međunarodnog prijevoza običnim i turističkim autobusima.

(9) Stoga bi Uredbu (EZ) br. 2121/98 trebalo staviti izvan snage.

(10)Državama članicama treba vremena da tiskaju i distribuiraju nove dokumente. Stoga bi, u međuvremenu, prijevoznici trebali i dalje moći koristiti dokumente predviđene Uredbom (EZ) br. 2121/98, u kojima bi trebalo biti navedeno da uzimaju u obzir odredbe Uredbe (EZ) br. 1073/2009.

(11) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora za cestovni prijevoz,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

ODJELJAK I.
KONTROLNI DOKUMENT

ČLANAK 1.

1. Kontrolni dokument (putni list) za usluge povremenog prijevoza definirane u članku 2. stavku 4. Uredbe (EZ) br. 1073/2009 odgovara predlošku u Prilogu I. ovoj Uredbi.

2. Putni listovi nalaze se u knjigama s 25 listova u dva primjerka te su odvojivi. Svaka se knjiga označava brojem. Listovi se također označavaju brojevima od 1 do 25. Naslovnica knjige odgovara predlošku iz Priloga II. Države stranice poduzimaju sve potrebne mjere za prilagođavanje navedenih zahtjeva računalnoj obradi putnih listova.

Članak 2.

1. Knjiga navedena u članku 1. izdaje se na ime prijevoznika i nije prenosiva.

2. Putni list ispunjava prijevoznik ili vozač, čitko neizbrisivim slovima u dva primjerka, za svako putovanje prije polaska. Putni list vrijedi za cijelo putovanje.

3. Gornja preslika odvojenog putnog lista čuva se u vozilu tijekom cijelog putovanja na koje se odnosi. Preslika se čuva u sjedištu društva.

4. Prijevoznik je odgovoran za čuvanje putnih listova.

Članak 3.

U slučaju međunarodne usluge povremenog prijevoza koju pruža skupina prijevoznika koja djeluje u ime istog izvođača, a putnici mogu tijekom putovanja uhvatiti vezu s drugim prijevoznikom iz iste skupine, izvorni putni list čuva se u vozilu koje vrši uslugu. Preslika putnog lista čuva se u sjedištu svakog prijevoznika.

Članak 4.

1. Preslike putnih listova koje se koriste kao kontrolni dokumenti za kabotažu u obliku usluga povremenog prijevoza prema članku 15. točki (b) Uredbe (EZ) br. 1073/ 2009 prijevoznik vraća nadležnom tijelu ili agenciji u državi članici poslovnog nastana u skladu s postupcima koje određuje tijelo ili agencija.

2. U slučaju kabotaže u obliku usluga posebnog linijskog prijevoza prema članku 15. točki (a) Uredbe (EZ) br. 1073/2009, putni list u Prilogu I. ovoj Uredbi ispunjava se u obliku mjesečnog izvješća i prijevoznik ga vraća nadležnom tijelu ili agenciji u državi članici poslovnog nastana u skladu s postupcima koje određuje tijelo ili agencija.

Članak 5.

Putnim listom omogućuje se nositelju da u okviru međunarodnih usluga povremenog prijevoza obavlja lokalne izlete u državi članici koja nije država poslovnog nastana prijevoznika u skladu s uvjetima utvrđenim u članku 13. drugom podstavku Uredbe (EZ) br. 1073/2009. Lokalni izleti unose se u putni list prije polaska vozila na dotični izlet. Izvornik putnog lista čuva se u vozilu za vrijeme cijelog lokalnog izleta.

Članak 6.

Kontrolni dokument daje se na uvid ovlaštenom inspektoru na njegov zahtjev.

ODJELJAK II.
DOZVOLE

Članak 7.

1. Zahtjevi za izdavanje dozvole za pružanje usluga linijskog prijevoza i posebnog linijskog prijevoza za koje se traži dozvola odgovaraju predlošku u Prilogu III.

2. Zahtjevi za izdavanje dozvole sadržavaju sljedeće podatke:

(a) red vožnje;

(b) raspon cijena karata;

(c) ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice za međunarodni prijevoz putnika običnim ili turističkim autobusom kao javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe kako je predviđeno člankom 4. Uredbe (EZ) br. 1073/2009;

(d) podatke vezane uz vrstu i obujam usluge koju podnositelj zahtjeva planira pružiti u slučaju podnošenja zahtjeva za uspostavljanje usluge ili koji su dostavljeni u slučaju podnošenja zahtjeva za obnovu dozvole;

(e) kartu u odgovarajućem mjerilu u koju je ucrtan itinerer i postaje za iskrcaj i ukrcaj putnika;

(f) raspored vožnje koji omogućuje provjeru sukladnosti sa zakonodavstvom Unije o vremenu vožnje i razdobljima odmora.

3. Podnositelji zahtjeva dostavljaju dodatne podatke koje smatraju važnima ili koje zatraži tijelo nadležno za izdavanje dozvole kao potporu zahtjevu.

Članak 8.

1. Dozvole odgovaraju predlošku u Prilogu IV.

2. U svakom vozilu koje obavlja uslugu koja podliježe izdavanju dozvole mora biti dozvola ili njezina preslika koju je ovjerilo tijelo nadležno za izdavanje iste.

3. Dozvola vrijedi najdulje pet godina.

ODJELJAK III.
POTVRDE

Članak 9.

1. Potvrde za prijevoz za vlastite potrebe definirane u članku 2. stavku 5. Uredbe (EZ) br. 1073/2009 odgovaraju predlošku u Prilogu V. ovoj Uredbi.

2. Poduzetnici koji traže potvrdu dostavljaju tijelu nadležnom za izdavanje potvrde dokaz ili jamstvo da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 2. stavku 5. Uredbe (EZ) br. 1073/2009.

3. U svakom vozilu koje obavlja uslugu koja podliježe sustavu potvrda, mora se nalaziti potvrda ili njezina ovjerena vjerodostojna preslika koju je potrebno dati na uvid ovlaštenom inspektoru na njegov zahtjev tijekom cjelokupnog trajanja putovanja.

4. Dozvola vrijedi najviše pet godina.

ODJELJAK IV.
DOSTAVA STATISTIČKIH PODATAKA

Članak 10.

Podaci o radnjama kabotaže navedeni u članku 28. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1073/2009 dostavljaju se u obliku tablice u skladu s predloškom u Prilogu VI. ovoj Uredbi.

ODJELJAK V.
PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 11.

1. Države članice mogu odobriti korištenje postojećih zaliha putnih listova, zahtjeva za izdavanje dozvole, dozvola i potvrda sastavljenih u skladu s Uredbom (EZ) br. 2121/98 do 31. prosinca 2015.

2. Ostale države članice prihvaćaju putne listove i zahtjeve za izdavanje dozvole na svom državnom području do 31. prosinca 2015.

3. Dozvole i potvrde sastavljene u skladu s Uredbom (EZ) br. 2121/98 i izdane prije 31. prosinca 2015. vrijede do datuma njihova isteka.

Članak 12.

Uredba (EZ) br. 2121/98 stavlja se izvan snage.

Članak 13.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 9. travnja 2014.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

PUTNI LIST – PREDLOŽAK Br. ..... knjige br. .....

(Boja sustava boja Pantone 358 (svijetlozelena) ili što je moguće sličnija boja, format DIN A4, papir bez premaza

MEĐUNARODNE USLUGE POVREMENOG PRIJEVOZA I KABOTAŽA U OBLIKU USLUGA POVREMENOG PRIJEVOZA

(Svaka se točka, ako je potrebno, može dopuniti na odvojenom listu)

1	Registracijski broj autobusa	..... Mjesto, datum i potpis prijevoznika
2	Prijevoznik i, prema potrebi, podvozar ili grupa prijevoznika	1. ..... 2. ..... 3. .....
3	Ime (imena) vozača	1. ..... 2. ..... 3. .....
4	Organizacija ili osoba odgovorna za uslugu povremenog prijevoza	1. ..... 3. ..... 2. ..... 4. .....
5	**Vrsta usluge**	☐ Međunarodna usluga povremenog prijevoza ☐ Kabotaža u obliku usluge povremenog prijevoza ☐ Kabotaža u obliku usluga posebnog linijskog prijevoza — mjesečno izvješće Mjesec ..... Godina .....
6	Mjesto polaska prijevoza : ..... Država : ..... Odredište prijevoza : ..... Država :	

7

Putovanje	Itinerer / Dnevne etape i / ili mjesta ukrcavanja i ukrcavanja putnika		broj putnika	prazno (označiti s X)	Planirano km
Datumi	od	do			

8

Priključne točke (ako postoje) s drugim prijevoznikom iz iste skupine	Broj iskrcanih putnika	Konačno odredište iskrcanih putnika	Prijevoznik koji ukrcava putnike

9

Lokalni izleti

Datum	Planirano km	Mjesto polaska	Mjesto izleta	Broj putnika

10

Nepredviđene izmjene

.....

.....

Prva stranica

(Format DIN A4, papir bez premaza, 100 g/m^2 ili više)

Tekst na službenom jeziku (službenim jezicima) ili jednom od službenih jezika države članice poslovnog nastana

DRŽAVA KOJA IZDAJE ISPRAVU

Nadležno tijelo

Međunarodni razlikovni znak ([1])

.....

KNJIGA

putnih listova br. ... :

(a) za međunarodne usluge povremenog prijevoza običnim i turističkim autobusima između država članica, izdana na temelju Uredbe (EZ) br. 1073/2009;

(b) za kabotažu u obliku povremenih usluga prijevoza koje se obavljaju u državi članici koja nije država članica poslovnog nastana prijevoznika, izdana na temelju Uredbe (EZ) br. 1073/2009.

Primatelj: .....

(Prezime i ime ili trgovački naziv prijevoznika)

.....

.....

(Puna adresa, broj telefona i faksa)

.....

(Mjesto i datum izdavanja)

.....

(Potpis i pečat tijela ili agencije koja izdaje ispravu)

([1]) Austrija (A), Belgija (B), Bugarska (BG),) Cipar (CY), Češka (CZ), Danska (DK), Estonija (EST), Finska (FIN), Francuska (F), Grčka (GR), Hrvatska (HR), Irska (IRL), Italija (I), Latvija (LV), Litva (LT), Luksemburg (L), Mađarska (H), Malta (M), Nizozemska (NL), Njemačka (D), Poljska (PL), Portugal (P), Rumunjska (RO), Slovačka (SK), Slovenija (SLO), Španjolska (E), Švedska (S), Ujedinjena Kraljevina (UK).

Tekst na službenom jeziku (službenim jezicima) ili jednom od službenih jezika države članice poslovnog nastana

VAŽNA OBAVIJEST

A. OPĆE ODREDBE

1. U članku 12. stavku. 1., članku 5. stavku 3. drugom podstavku i članku 17. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1073/2009 navodi se da je za usluge povremenog prijevoza potrebno imati kontrolni dokument (putni list izdvojen iz knjige putnih listova izdane prijevozniku).

2. U članku 2. stavku 4. Uredbe (EZ) br. 1073/2009 usluge povremenog prijevoza definiraju se kao usluge „koje nisu obuhvaćene definicijom usluga linijskog prijevoza, uključujući poseban linijski prijevoz, i kojih je glavno obilježje da se njima prevoze skupine putnika sastavljene na inicijativu klijenta ili samoga prijevoznika".

   Linijske usluge definirane su u članku 2. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1073/2009 kao „usluge kojima se obavlja prijevoz putnika u određenim vremenskim razmacima duž određenih dionica, pri čemu se putnici ukrcavaju i iskrcavaju na unaprijed određenim postajama". Usluge linijskog prijevoza dostupne su svima, iako se prema potrebi može zahtijevati obavezna rezervacija.

   Na linijsku narav usluge prijevoza ne utječu nikakve prilagodbe uvjeta obavljanja prijevoza.

   Usluge kojima se obavlja prijevoz određenih kategorija putnika, uz izuzetak drugih putnika, bez obzira na to tko ih organizira, smatraju se linijskim prijevozom. Te se usluge nazivaju „poseban linijski prijevoz" i uključuju:

   (a) prijevoz radnika od kuće do posla i obratno;

   (b) prijevoz učenika i studenata do obrazovne ustanove i natrag. Činjenica da se posebne usluge prijevoza mogu razlikovati ovisno o promjenjivim potrebama korisnika ne utječe na klasifikaciju usluge prijevoza kao linijskog prijevoza.

3. Putni list vrijedi tijekom cjelokupnog putovanja.

4. Licencijom Zajednice i putnim listom ovlašćuje se nositelja da obavlja:

   i. međunarodne usluge povremenog prijevoza običnim i turističkim autobusima između dvije države članice ili više njih;

   ii. kabotažu u obliku povremenih usluga prijevoza u državi članici koja nije država članica poslovnog nastana prijevoznika.

5. Putni list u dva primjerka ispunjava prijevoznik ili vozač prije početka obavljanja svake usluge prijevoza. Preslika putnog lista ostaje u poduzeću. Vozač zadržava izvornik u vozilu tijekom cjelokupnog putovanja i daje ga na uvid službenicima za izvršenje na zahtjev.

6. Vozač vraća putni list u poduzeće koje je dostavilo isti na kraju dotičnog putovanja. Prijevoznik je odgovoran za čuvanje dokumenata. Isti se popunjavaju čitko i neizbrisivo.

B. ODREDBE KARAKTERISTIČNE ZA MEĐUNARODNE USLUGE POVREMENOG PRIJEVOZA

1. U članku 5. stavku 3. drugom podstavku Uredbe (EZ) br. 1073/2009 navodi da je za organizaciju usporednih ili privremenih usluga prijevoza koje su usporedive s postojećim uslugama linijskog prijevoza, kojima se opslužuje isto tržište kao i ovim potonjima, potrebna dozvola.

2. Prijevoznici smiju obavljati lokalne izlete u državi članici koja nije država članica njihova poslovnog nastana u okviru međunarodne usluge povremenog prijevoza. Takve usluge prijevoza namijenjene su stranim putnicima, a prije ih je pružao isti prijevoznik u okviru međunarodnih usluga prijevoza. Prijevoz se vrši istim vozilom ili drugim vozilom istoga prijevoznika ili skupine prijevoznika.

3. U slučaju lokalnih izleta putni se list ispunjava prije polaska vozila na dotični izlet.

4. U slučaju usluge međunarodnog prijevoza koju pruža skupina prijevoznika koja djeluje u ime istog klijenta, a putnici mogu tijekom putovanja uhvatiti vezu s drugim prijevoznikom iz iste skupine, izvorni putni list čuva se u vozilu koje obavlja uslugu. Preslika putnog lista čuva se u sjedištu svakog uključenog prijevoznika.

C. ODREDBE KARAKTERISTIČNE ZA KABOTAŽU U OBLIKU USLUGE POVREMENOG PRIJEVOZA

1. Ako zakonodavstvom Zajednice nije drukčije propisano, na obavljanje kabotaže u obliku usluga povremenog prijevoza primjenjuju se zakoni, propisi i administrativne mjere na snazi u državi članici domaćinu, uzimajući u obzir:

   i. uvjete kojima se uređuju ugovori o prijevozu;

   ii. masu i dimenzije cestovnih vozila;

   iii. zahtjeve u pogledu prijevoza određenih kategorija putnika, i to učenika, djece i osoba smanjene pokretljivosti;

   iv. vrijeme vožnje i razdoblja odmora;

   v. porez na dodanu vrijednost (PDV) na usluge prijevoza. U navedenom se području na usluge prijevoza navedene u članku 1. Uredbe (EZ) br. 1073/2009 primjenjuje Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenog 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ([1]), a osobito njezin članak 48. koji se navodi u vezi s člancima 193. i 194.

2. Tehničke norme u pogledu konstrukcije i opreme za vozila koja obavljaju kabotažu jednaki su onima utvrđenima za vozila u međunarodnom prometu.

3. Kako bi se spriječio bilo kakav oblik diskriminacije na temelju državljanstva ili mjesta poslovnog nastana, države članice primjenjuju nacionalne odredbe iz točaka 1. i 2. na strane prijevoznike pod uvjetima koji su jednaki onima koji vrijede za prijevoznike s poslovnim nastanom u državi članici domaćinu.

4. U slučaju kabotaže u obliku usluga povremenog prijevoza prijevoznik vraća putne listove nadležnoj upravi ili tijelu države članice poslovnog nastana u skladu s postupcima koje određuje navedena uprava ili tijelo ([2]).

5. U slučaju kabotaže u obliku usluga posebnog linijskog prijevoza putni se listovi popunjavaju u obliku mjesečnog izvješća i prijevoznik ih vraća nadležnoj upravi ili tijelu države članice poslovnog nastana u skladu s postupcima koje određuje navedena uprava ili tijelo.

([1]) SL L 347., 11.12.2006., str. 1.

([2]) Nadležna tijela država članica mogu dopuniti točku 4. osobljem agencije zadužene za prikupljanje putnih listova i postupkom za

Prva stranica

(Format DIN A4, papir bez premaza)

Tekst na službenom jeziku (službenim jezicima) ili jednom od službenih jezika države članice poslovnog nastana

ZAHTJEV ([1]):

ZA POKRETANJE USLUGE LINIJSKOG PRIJEVOZA ☐

ZA POKRETANJE USLUGE POSEBNOG LINIJSKOG PRIJEVOZA ([2]) ☐

ZA OBNOVU DOZVOLE ZA OBAVLJANJE USLUGE ([3]) ☐

ZA MIJENJANJE UVJETA ODOBRENE USLUGE ([3]) ☐

koja se obavlja običnim i turističkim autobusima između država članica u skladu s Uredbom (EZ) br. 1073/2009

Primatelj: .....

(Nadležno tijelo)

1. Prezime i ime ili trgovački naziv i adresa, telefon, faks i/ili adresa e-pošte podnositelja zahtjeva i, po potrebi, prijevoznika upravitelja u slučaju udruženja (zajednice).

.....

.....

2. Usluga (usluge) koje obavlja ([1])

   poduzeće ☐ kao član udruženja (zajednice) ☐ kao podvozar ☐

3. Nazivi i adrese:

   Prijevoznika povezanog (povezanih) prijevoznika ili podvozara (podvozarâ) ([4]) ([5])

3.1 ..... tel .....

3.2 ..... tel .....

3.3 ..... tel .....

3.4 ..... tel .....

([1]) Označiti ili ispuniti na odgovarajući način.
([2]) Posebne linijske usluge koje nisu obuhvaćene ugovorom između organizatora i prijevoznika.
([3]) U kontekstu članka 9. Uredbe (EZ) br. 1073/2009
([4]) U svakom slučaju navesti je li riječ o članu udruženja ili podvozaru.
([5]) Priložiti popis ako je primjenjivo.

(Druga stranica zahtjeva za dozvolu ili za obnovu dozvole)

4. U slučaju usluge posebnog linijskog prijevoza

4.1 Kategorija putnika .....

5. Trajanje zatražene dozvole ili datum kada završava obavljanje usluge:

.....

.....

.....

.....

6. Glavni itinerer na kojem se obavlja usluga (podcrtati mjesta ukrcavanja putnika)

.....

.....

.....

.....

7. Razdoblje obavljanja prijevoza

.....

.....

.....

8. Učestalost (dnevno, tjedno itd.)

.....

9. Cijena karata: ..... Prilog u prilogu

10. Priložiti raspored vožnje koji omogućuje provjeru sukladnosti sa zakonodavstvom Zajednice o vremenu vožnje i razdobljima odmora

11. Traženi broj dozvola ili preslika dozvola ([1])

.....

12. Dodatni podaci:

.....

.....

.....

13. ....

(Mjesto i datum) *(Potpis podnositelja zahtjeva)*

(Treća stranica zahtjeva za dozvolu ili za obnovu dozvole)

VAŽNA OBAVIJEST

1. Sljedeće se prilaže uz zahtjev, prema potrebi:

   (a) red vožnje;

   (b) raspon cijena karata;

   (c) ovjerena vjerodostojna preslika licencije Zajednice za međunarodni cestovni prijevoz putnika kao javni prijevoz ili za vlastite potrebe kako je predviđeno člankom 4. Uredbe (EZ) br. 1073/2009;

   (d) podaci vezani uz vrstu i obujam usluge koju podnositelj zahtjeva planira pružati u slučaju nove usluge prijevoza ili koji su dostavljeni u slučaju podnošenja zahtjeva za obnovu dozvole;

   (e) karta u odgovarajućem mjerilu u koju je ucrtan itinerer i postaje za ukrcaj i iskrcaj putnika.

   (f) raspored vožnje koji omogućuje provjeru sukladnosti sa zakonodavstvom Zajednice o vremenu vožnje i razdobljima odmora.

2. Podnositelji zahtjeva dostavljaju dodatne podatke koje smatraju važnima ili koje zatraži tijelo nadležno za izdavanje dozvole kao potporu zahtjevu.

3. Prema članku 5. Uredbe (EZ) br. 1073/2009 za sljedeće se usluge traži dozvola:

   (a) linijske usluge, usluge kojima se obavlja prijevoz putnika u određenim vremenskim razmacima duž određenih dionica, pri čemu se putnici ukrcavaju i iskrcavaju na unaprijed određenim postajama. Usluge linijskog prijevoza moraju biti dostupne svima, iako se prema potrebi može zahtijevati obavezna rezervacija. Na linijsku narav usluge prijevoza ne smiju utjecati nikakve prilagodbe uvjeta obavljanja prijevoza;

   (b) posebne linijske usluge koje nisu obuhvaćene ugovorom između organizatora i prijevoznika. Usluge kojima se obavlja prijevoz određenih kategorija putnika, uz izuzetak drugih putnika, bez obzira na to tko ih organizira, smatraju se linijskim prijevozom. Te se usluge zovu „poseban linijski prijevoz" i uključuju:

      i. prijevoz radnika od kuće do posla i obratno;

      ii. prijevoz učenika i studenata do obrazovne ustanove i natrag.

   Činjenica da se posebne usluge prijevoza mogu razlikovati ovisno o promjenjivim potrebama korisnika ne smije utjecati na klasifikaciju usluge prijevoza kao linijskog prijevoza.

4. Zahtjev se predaje nadležnom tijelu države članice iz koje usluga prijevoza kreće, odnosno, od jednog od krajnjih mjesta usluge prijevoza.

5. Maksimalno razdoblje valjanosti dozvole iznosi pet godina.

PRILOG IV.

(Prva stranica dozvole)

(Boja sustava boja Pantone 182 (ružičasta) ili što je moguće sličnija boja, format DIN A4, papir bez premaza, 100 g/m^2 ili više)

Tekst na službenom jeziku (službenim jezicima) ili jednom od službenih jezika države članice poslovnog nastana

DRŽAVA KOJA IZDAJE DOZVOLU

Međunarodni razlikovni znak ([1])

Nadležno tijelo

.....

DOZVOLA BR.: ....

za pružanje usluge linijskog prijevoza ([2])

za pružanje usluge posebnog linijskog prijevoza

koja se obavlja običnim i turističkim autobusima između država članica u skladu s

poglavljem III. Uredbe (EZ) br. 1073/2009

Primatelj .....

(Prezime, ime ili trgovački naziv prijevoznika ili prijevoznika upravitelja u slučaju udruženja (zajednice))

.....

Adresa: .....

tel., faks i/ili adresa e-pošte: .....

Naziv, adresa, brojevi telefona ili faksa i/ili adresa e-pošte suradnika ili članova udruženja poduzeća (zajednice) ili podvozara.

(1) .....

(2) .....

(3) .....

(4) .....

(5) .....

Popis u prilogu, prema potrebi.

Datum isteka dozvole: .....

.....
(Mjesto i datum izdavanja)

.....
(Potpis i pečat tijela ili agencije koja izdaje dozvolu)

([1]) Austrija (A), Belgija (B), Bugarska (BG), Cipar (CY), Češka (CZ), Danska (DK), Estonija (EST), Finska (FIN), Francuska (F)" Grčka (GR), Hrvatska (HR), Irska (IRL), Italija (I), Latvija (LV), Litva (LT), Luksemburg (L), Mađarska (H), Malta (M), Nizozemska (NL), Njemačka (D), Poljska (PL), Portugal (P), Rumunjska (RO), Slovačka (SK), Slovenija (SLO), Španjolska (E), Švedska (S), Ujedinjena Kraljevina (UK).

([2]) Prekrižiti nepotrebno.

(Druga stranica dozvole br. .....)

1. Itinerer:

   (a) Mjesto polaska prijevoza:.....

   (b) Odredište prijevoza: .....

   (c) Glavni itinerer s podcrtanim točkama ukrcavanja i iskrcavanja putnika: .....

   .....

   .....

   .....

   .....

2. Razdoblje obavljanja prijevoza: .....

   .....

3. Učestalost: .....

4. Red vožnje: .....

5. Usluga posebnog linijskog prijevoza:

   — Kategorija putnikâ: .....

6. Ostali uvjeti ili posebne točke (npr. ovlaštena kabotaža [1]):

   .....

   .....

   .....

   .....

   .....

   .....

.....

(Pečat i/ili potpis tijela nadležnog za izdavanje dozvole)

(Treća stranica dozvole)

Tekst na službenom jeziku (službenim jezicima) ili jednom od službenih jezika države članice poslovnog nastana

VAŽNA OBAVIJEST

1. Ova dozvola vrijedi tijekom trajanja cjelokupnog putovanja. Istu smije koristiti isključivo stranka ili stranke čije je ime na njoj navedeno.

2. Dozvolu ili njezinu vjerodostojnu presliku koji je ovjerilo tijelo nadležno za izdavanje dozvole čuva se u vozilu tijekom trajanja putovanja te se predočava službeniku za izvršenje na zahtjev.

3. Vjerodostojna ovjerena preslika dozvole Zajednice čuva se u vozilu.

PRILOG V.

(Prva stranica potvrde)

(Boja sustava boja Pantone 100 (žuta) ili što je moguće sličnija boja, format DIN A4, papir bez premaza, 100 g/m^2 ili više)

Tekst na službenom jeziku (službenim jezicima) ili jednom od službenih jezika države članice poslovnog nastana

DRŽAVA KOJA IZDAJE POTVRDU

Međunarodni razlikovni znak ([1])

Nadležno tijelo

.....

POTVRDA

koja se izdaje za obavljanje prijevoza za vlastite potrebe običnim i turističkim autobusima između država članica na temelju Uredbe (EZ) br. 1073/2009

(Dio koji ispunjava fizička ili pravna osoba koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe)

Niže potpisani.....
odgovoran za poduzeće, neprofitno tijelo ili ostalo (opisati)

.....

(Prezime i ime ili službeni naziv, puna adresa)

potvrđuje sljedeće:

— usluga prijevoza koja se pruža neprofitna je i nekomercijalna
— prijevoz je samo pomoćna djelatnost za fizičku ili pravnu osobu
— obični ili turistički autobus registracijskog broja ..... vlasništvo je navedene fizičke ili pravne osobe ili ih je ista kupila uz odgodu, ili putem dugoročnog ugovora o zakupu.
— obični ili turistički autobus vozi zaposlenik niže potpisane fizičke ili pravne osobe ili sama niže potpisana osoba ili osoblje poduzeća koje je zaposleno ili na raspolaganju na temelju ugovorne obveze.

.....

(Potpis osobe ili predstavnika pravne osobe)

(Dio koji ispunjava nadležno tijelo)

Ovo predstavlja potvrdu u smislu članka 5. stavka 5. Uredbe (EZ) br. 1073/2009.

.....
(Razdoblje valjanosti)

.....
(Mjesto i datum izdavanja)

.....
(Potpis i pečat nadležnog tijela)

([1]) Austrija (A), Belgija (B), Bugarska (BG), Hrvatska (HR), Cipar (CY), Češka (CZ), Danska (DK), Estonija (EST), Finska (FIN), Francuska (F), Njemačka (D), Grčka (GR), Irska (IRL), Italija (I), Latvija (LV), Litva (LT), Luksemburg (L), Mađarska (H), Malta (M), Nizozemska (NL), Poljska (PL), Portugal (P), Rumunjska (RO), Slovačka (SK), Slovenija (SLO), Španjolska (E), Švedska (S), Ujedinjena Kraljevina (UK).

(Druga stranica potvrde)

Tekst na službenom jeziku (službenim jezicima) ili jednom od službenih jezika države članice poslovnog nastana

OPĆE ODREDBE

1. . U članku 2. stavku 5. Uredbe (EZ) br. 1073/2009 navodi se da „prijevoz za vlastite potrebe znači prijevoz koje za nekomercijalne i neprofitne svrhe obavljaju fizičke ili pravne osobe, pri čemu:

   — je prijevozna djelatnost samo pomoćna djelatnost te fizičke ili pravne osobe, i
   — korištena su vozila vlasništvo te fizičke ili pravne osobe ili ih je ta osoba kupila s obročnim otplatama cijene, ili su ona bila predmetom dugoročnog ugovora o zakupu, a vozi ih član osoblja te fizičke ili pravna osobe ili sama fizička osoba ili, pak, osoblje koje je zaposleno u poduzeću ili koje mu je stavljeno na raspolaganje na temelju ugovorne obveze."

2. Prijevoznicima za vlastite potrebe dopušta se, prema članku 3. stavku 2. Uredbe (EZ) 1073/2009, pružanje usluge prijevoza bez diskriminacije na temelju državljanstva ili mjesta poslovnog nastana ako:

   — je u državi članici poslovnog nastana ovlašten pružati usluge prijevoza običnim i turističkim autobusima u skladu s uvjetima pristupa tržištu propisanim nacionalnim zakonodavstvom,
   — ispunjava zakonske uvjete o sigurnosti na cesti u pogledu standarda za vozače i vozila kako je propisano nacionalnim zakonodavstvom.

3. Za prijevoz za vlastite potrebe naveden u točki 1. podliježe sustavu potvrda.

4. Potvrdom se ovlašćuje nositelje da obavljaju međunarodni prijevoz običnim i turističkim autobusima za vlastite potrebe. Istu izdaje nadležno tijelo države članice u kojoj je vozilo registrirano i vrijedi tijekom trajanja cjelokupnog putovanja, uključujući putovanja u tranzitu.

5. Odgovarajuće dijelove ove potvrde ispunjava osoba ili predstavnik pravne osobe koja obavlja aktivnosti prijevoza i nadležno tijelo neizbrisivim slovima u tri primjerka. Jednu presliku zadržava uprava, a jednu pravna ili fizička osoba. Vozač zadržava izvornik ili ovjerenu vjerodostojnu presliku u vozilu tijekom trajanja cjelokupnog međunarodnog putovanja. Ista se daje na uvid izvršnim tijelima na zahtjev. Pravna ili fizička osoba, ovisno o slučaju, odgovorna je za čuvanje potvrda.

6. Potvrda vrijedi najviše pet godina.

PRILOG VI.

PREDLOŽAK IZVJEŠTAJA

koji se navodi u članku 28. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1073/2009 od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006

Broj izdanih dozvola za kabotažu u obliku usluga linijskog prijevoza

..... (razdoblje od 2 godine)

u:..... (naziv države članice domaćina)

Država poslovnog nastana prijevoznika	Broj izdanih dozvola
B	
BG	
CZ	
DK	
D	
EST	
GR	
E	
F	
IRL	
HR	
I	
CY	
LV	
LT	
L	
H	
M	
NL	
A	
PL	
P	
RO	
SLO	
SK	
FIN	
S	
UK	
Ukupno	

ODLUKA KOMISIJE

od 17. prosinca 2009.

o minimalnim zahtjevima u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalni elektronički registar poduzeća za cestovni prijevoz

(priopćena pod brojem dokumenta C(2009) 9959)

(Tekst značajan za EGP)

(2009/992/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ [1], a posebno njezin članak 16.,

budući da:

(1) Člankom 16. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 od svake se države članice zahtijeva vođenje nacionalnog elektroničkog registra poduzeća cestovnog prijevoza kojima je nadležno tijelo, koje je država članica imenovala, izdalo dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika. Nacionalni elektronički registri sadrže barem podatke navedene u članku 16. stavku 2. te Uredbe. Osim toga je potrebno uključiti i dodatne podatke, kao što su datum i mjesto rođenja fizičkih osoba, kako bi se osigurala ispravna identifikacija navedenih pojedinaca.

(2) Uredbom (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta [2] te Uredbom (EZ) br. 1073/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga autobusnog prijevoza [3] također se zahtijeva unošenje određenih podataka u te nacionalne registre.

(3) Obrada svih osobnih podataka koja se provodi u skladu s Uredbom (EZ) br. 1071/2009 podliježe odredbama o zaštiti osobnih podataka, a posebno odredbama Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka [4].

(4) Kako bi se olakšala međupovezanost nacionalnih registara kako je propisano člankom 16. stavkom 5. Uredbe (EZ) br. 1071/2009, Komisija u skladu s člankom 16. stavkom 1. te Uredbe mora donijeti odluku o minimalnim zahtjevima u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalni elektronički registar,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Minimalni zahtjevi u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalne elektroničke registre koje uspostavljaju države članice u skladu s člankom 16. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1071/2009. utvrđeni su u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 17. prosinca 2009.

Za Komisiju

Antonio TAJANI
Potpredsjednik

---

(1) SL L 300, 14.11.2009, str. 51.
(2) SL L 300, 14.11.2009, str. 72.
(3) SL L 300, 14.11.2009, str. 88.
(4) SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

PRILOG

Kategorija podataka	**Podatak**	**Dodatni opis podatkovnog polja**	**Duž ina**
Prijevozno poduzeće	Naziv	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-100
	Pravni oblik	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-50
Adresa	Adresa	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-150
	Poštanski broj	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-10
	Grad	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-50
	Oznaka države	Dvoslovna oznaka ISO 3166-1 alpha 2	2
Dozvola	Vrsta	Naznaka: — „licencija Zajednice za putnički promet”	1-50

la		— „nacionalna licencija za putnički promet” ili — „licencija Zajednice za prijevoz robe” — „nacionalna licencija za prijevoz robe”	
	Serijski broj licencije Zajednice	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-20
	Datum početka valjanosti licencije Zajednice	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10
	Datum isteka valjanosti licencije Zajednice	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10
	Broj obuhvaćenih vozila	Polje za slobodni brojčani unos	1-4
	Registracijska oznaka	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-15

	vozila (1)		
	Status dozvole	Naznaka: — „aktivna” — „privremeno oduzeta” — „oduzeta” — „istekla” — „izgubljena/ukradena” — „poništena” — „vraćena”	1-20
	Datum oduzimanja licencije Zajednice	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10
	Datum privremenog oduzimanja licencije Zajednice	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10
	Datum isteka privremenog oduzimanja licencij	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10

	e Zajednice		
	Razlog privremenog ili trajnog oduzimanja licencije Zajednice	Naznaka: — „nema stvarni i stabilni poslovni nastan“ — „nema odgovarajući financijski položaj“ — „nema potrebnu stručnu osposobljenost“ — „loš ugled“ — „drugo“	1-100
	Serijski broj ovjerene vjerodostojne preslike licencije Zajednice	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-20
	Datum oduzimanja ovjerene vjerodostojne preslike	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10
	Datum iste	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10

	ka odu zim anja ovje rene vjer odo stoj ne pres like		
Pra vni zast upn ik pod uze ća (pre ma potr ebi) (2)	Ime	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-100
	Prez ime(na)	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-100
	Dat um rođe nja	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10
	Mje sto rođe nja	Slobodni slovni unos	1-50
Upr avit elj prij evo za	Ime	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-100
	Prez ime(na)	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-100
	Dat um rođe nja	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10
	Mje sto rođe nja	Slobodni slovni unos	1-50
	Broj potv rde o stru čnoj osp oso blje nost i	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-20

	Datum izdavanja potvrde o stručnoj osposobljenosti	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10
	Država izdavanja potvrde o stručnoj osposobljenosti	Dvoslovna oznaka ISO 3166-1 alpha 2	2
Ozbiljno kršenje	Kategorija	Slovno-brojčano polje za unos kodiranih vrijednosti	
	Vrsta	Slovno-brojčano polje za unos kodiranih vrijednosti	
	Datum kršenja	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10
	Datum provjere prilikom koje je kršenje potvrđena	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10
	Drž	Dvoslovna oznaka ISO 3166-1 alpha 2	2

	ava članica u kojoj je kršenje potvrđeno		
	Razlog zašto gubitak ugleda predstavlja nerazmjernu mjeru [3]	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-500
Proglašenje osobe nesposobnom	Ime	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-100
	Prezime(na)	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-100
	Datum rođenja	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10
	Mjesto rođenja	Slobodni slovni unos	1-50
	Broj potvrde o stručnoj osposobljenosti	Polje za slobodni slovno-brojčani unos	1-20

	Datum izdavanja potvrde o stručnoj osposobljenosti	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10
	Država izdavanja potvrde o stručnoj osposobljenosti	Dvoslovna oznaka ISO 3166-1 alpha 2	2
	Razlog proglašenja nesposobnosti	Naznaka: — „kršenje nacionalnih pravila” — „kršenje pravila Zajednice”	1-100
	Trenutačna rehabilitirajuća mjera	Naznaka: — „ponovno osposobljavanje” — „dodatno osposobljavanje” — „ponovno izdavanje licencije” — „dodatni uvjeti za licenciju” — „drugo”	1-100
	Datum početka valjanosti	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10

	ti proglašenja nesposobnosti		
	Datum isteka valjanosti proglašenja nesposobnosti	Unos brojčanih podataka u obliku ISO 8601 (GGGG-MM-DD)	10

(1) Podatke u vezi s registracijskim oznakama vozila nije obvezno unijeti.

(2) Vidjeti članak 16. stavak 2. točku (c) Uredbe (EZ) br. 1071/2009.

(3) U ovo se polje ne unose osobni podaci osim potrebnih podataka u vezi s upraviteljem prijevoza.

UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 3916/90

od 21. prosinca 1990.

o mjerama koje treba poduzeti u slučaju krize na tržištu cestovnog prijevoza robe

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivaju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 75.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije (1),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta (2),

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora (3),

budući da se u skladu s člankom 3. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 3164/76 (4), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1841/88 (5), od Vijeća zahtijeva odluka o mjerama koje treba poduzeti u slučaju krize u sektoru cestovnog prijevoza robe;

budući da je stoga potrebno uvesti zaštitni mehanizam Zajednice koji bi se bavio ozbiljnim poremećajima na tržištu cestovnog prijevoza robe s ciljem njihovog uklanjanja;

budući da bi se u skladu s tim trebale donijeti odredbe s ciljem poduzimanja aktivnosti za prevladavanje krize, određivanja vrste aktivnosti, utvrđivanja prikladnog postupka donošenja odluka i osiguranja raspoloživosti podataka potrebnih za primjenu zaštitne klauzule,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Ova se Uredba odnosi na tržište međunarodnog cestovnog prijevoza robe kao javne usluge na području Zajednice, između država članica.

Članak 2.

Za potrebe ove Uredbe, kriza znači postojanje problema specifičnih za tržište određeno u članku 1., koji uzrokuju ozbiljan i potencijalno trajan višak ponude u odnosu na potražnju što podrazumijeva ozbiljnu prijetnju financijskoj stabilnosti i opstanku značajnog broja prijevoznika za cestovni prijevoz tereta, pod uvjetom da kratkoročne i srednjoročne prognoze za navedeno tržište ne pokazuju mogućnost značajnijih i trajnih poboljšanja.

Članak 3.

Komisija prikuplja podatke potrebne za praćenje tržišta i otkrivanje moguće krize.

U tu svrhu države članice surađuju s Komisijom u priopćavanju i obradi raspoloživih ili lako dostupnih podataka.

Članak 4.

1. Kada država članica vjeruje da postoji kriza, može od Komisije zatražiti istragu.

2. Kako bi omogućila Komisiji da ocijeni situaciju, navedena država članica osigurava bitne informacije potkrijepljene brojkama.

3. Nakon takvog zahtjeva države članice, Komisija se odmah savjetuje s odborom iz članka 5.

4. Ako nakon savjetovanja s odborom Komisija zaključi da kriza postoji, ona može odlukom poduzeti mjere za sprečavanje daljnjeg rasta ponude na krizom pogođenom tržištu putem ograničenja rasta aktivnosti postojećih prijevoznika i ograničenja pristupa tržištu za nove prijevoznike.

Navedena odluka donosi se u roku od 30 dana od dana primitka zahtjeva koji je uputila država članica.

Mjere uvedene u skladu s ovim člankom mogu ostati na snazi za razdoblje do najviše šest mjeseci i mogu se obnoviti samo jednom za jednako razdoblje valjanosti.

5. Komisija bez odgode obavješćuje države članice i Vijeće o svakoj odluci donesenoj u skladu s člankom 4., ili, prema potrebi, o odluci da se mjere ne poduzimaju.

6. Država članica ili države članice mogu dostaviti Vijeću odluku Komisije iz stavka 5. u roku od 30 dana od obavijesti. Vijeće može, odlučiti kvalificiranom većinom, unutar razdoblja valjanosti utvrđenog u stavku 4. trećem podstavku, donijeti drukčiju odluku u roku od 30 dana od dana upućivanja zahtjeva navedene države članice ili navedenih država članica.

7. Ako Komisija smatra da:

— mjere iz stavka 4. treba produljiti, i/ili

— je potrebno poduzeti posebne dodatne mjere,

upućuje prijedlog Vijeću koje donosi odluku kvalificiranom većinom.

Članak 5.

Komisiji pomaže savjetodavni odbor sastavljen od predstavnika država članica pod predsjedanjem predstavnika Komisije.

Zadaće odbora su:

— pratiti situaciju na tržištu prijevoza iz članka 1. i savjetovati Komisiju o tom pitanju,

— savjetovati Komisiju, na njezin zahtjev, o prikupljanju podataka iz članka 3.,

—savjetovati Komisiju, na njezin zahtjev, o bilo kojem zahtjevu države članice iz članka 4. stavka 1.,

—savjetovati Komisiju o predloženim mjerama za rješenje krize, posebno o praktičnoj primjeni takvih mjera.

Nadalje, Komisija se može, u okviru ove Uredbe, savjetovati s odborom o bilo kojem drugom pitanju u pogledu provedbe ove Uredbe.

Odbor sastavlja svoj poslovnik.

Članak 6.

Kad se koristi postupak naveden u ovom članku, Komisija dostavlja odboru plan privremenih mjera za rješavanje krize. Odbor daje svoje mišljenje o planu mjera u roku koji određuje predsjednik prema stupnju hitnosti, prema potrebi, glasovanjem.

Mišljenje se unosi u zapisnik; osim toga, svaka država članica ima pravo zatražiti da se njezin stav unese u zapisnik.

Komisija mišljenje odbora uvažava u najvećoj mogućoj mjeri. Ona izvješćuje odbor o načinu na koji je njegovo mišljenje uvaženo.

Članak 7.

Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o primjeni ove Uredbe sa svim potrebnim prijedlozima najkasnije 31. prosinca 1995.

Članak 8.

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 1991.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 21. prosinca 1990.

Za Vijeće

Predsjednik

A. RUBERTI

---

(1) SL C 87, 5.4.1990., str. 4. i SL C 294, 24.11.1990., str. 11.

(2) Mišljenje od 26. listopada 1990. (još nije objavljeno u Službenom listu).

(3) Mišljenje od 19. rujna 1990. (još nije objavljeno u Službenom listu).

(4) SL L 357, 29.12.1976., str. 1.

(5) SL L 163, 30.6.1988., str. 1.

UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 3912/92

od 17. prosinca 1992.

o kontrolama koje se provode unutar Zajednice u području cestovnog prijevoza i prijevoza unutarnjim plovnim putovima u pogledu prijevoznih sredstava registriranih ili stavljenih u promet u trećoj zemlji

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 75.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [2],

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora [3],

budući da se Zajednica upustila u donošenje mjera koje vode postupnom uspostavljanju unutarnjeg tržišta do 31. prosinca 1992., koje će obuhvatiti područje bez unutarnjih granica u kojem je osigurano slobodno kretanje robe, osoba, usluga i kapitala u skladu s odredbama Ugovora;

budući da će dovršetak unutarnjeg tržišta značiti da se kontrole i formalnosti na unutarnjim granicama vezane uz prijevozna sredstva i pripadajuću dokumentaciju moraju ukinuti;

budući da sukladno postojećem zakonodavstvu Zajednice i nacionalnom zakonodavstvu iz područja cestovnog prijevoza i prijevoza unutarnjim plovnim putovima države članice obavljaju provjere, preglede i nadzore vezane uz tehničke osobine, dozvole i ostale isprave s kojom vozila i plovila u unutarnjoj plovidbi moraju biti usklađena; budući da te provjere, pregledi i nadzori općenito ostaju opravdani kako bi se izbjegle smetnje u organizaciji prometnog tržišta i osigurala sigurnost cestovnog prometa i unutarnje plovidbe;

budući da se sukladno Uredbi Vijeća (EEZ) br. 4060/89 od 21. prosinca 1989. o ukidanju kontrola na granicama država članica u području cestovnog prometa i prometa unutarnjim plovnim putovima [4], takve provjere više neće obavljati na granicama između država članica kada se odnose na prijevozna sredstva registrirana ili stavljena u promet u nekoj državi članici;

budući da će se isto načelo uvesti u pogledu primjene kontrola kako je utvrđeno navedenom Uredbom i kontrola koje se provode u smislu ugovora s trećim zemljama na prijevoznim sredstvima registriranim ili stavljenim u promet u trećoj zemlji;

budući da tijela države članice u koju prijevozno sredstvo ulazi iz treće zemlje moraju i nadalje moći provoditi sve potrebne kontrole s ciljem provjere da navedena prijevozna sredstva posjeduju dozvole za obavljanje prijevoza njezinim teritorijem ili preko njega;

budući da države članice moraju osigurati da se provjere, pregledi i nadzori mogu i nadalje provoditi na čitavom njihovom teritoriju u sklopu uobičajenih kontrolnih postupaka;

budući da bi suradnja na ispunjavanju obveza iz ove Uredbe trebala slijediti pravila utvrđena Uredbom Vijeća (EEZ) br. 1468/81 od 19. svibnja 1981. o uzajamnoj pomoći između upravnih tijela država članica i suradnji između potonjih i Komisije kako bi se osigurala pravilna provedba propisa o carinskim ili poljoprivrednim pitanjima [5],

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Ova se Uredba primjenjuje na kontrole u skladu s međunarodnim ugovorom i one koje su navedene u Uredbi (EEZ) br. 4060/89, a koje unutar Zajednice obavljaju države članice u pogledu cestovnog prijevoza i prijevoza unutarnjim plovnim putovima prijevoznim sredstvima registriranim ili stavljenim u promet u trećoj zemlji.

2. Ova Uredba ne utječe na prava ili obveze države članice u koje prijevozno sredstvo iz stavka 1. ulazi iz treće zemlje da obavljaju sve potrebne kontrole kako bi utvrdile da je tim prijevoznim sredstvima dopušteno obavljanje prijevoza u ili preko teritorija dotične države članice.

Članak 2.

Za potrebe ove Uredbe:

—„kontrola” znači bilo koja provjera, pregled, nadzor ili formalnost koje na granicama obavljaju nacionalna tijela država članica, a koje zaustavljaju ili ometaju slobodu kretanja dotičnih vozila ili plovila,

—„međunarodni sporazum” znači bilo koji sporazum između jedne ili više država članica ili Zajednice i jedne ili više trećih zemalja.

Članak 3.

Kontrole iz članka 1. neće se više obavljati kao pogranične kontrole na unutarnjim granicama Zajednice, nego u sklopu kontrola koje bi države članice uobičajeno provodile na čitavom svom teritoriju.

Članak 4.

Za potrebe provedbe ove Uredbe, odredbe Uredbe (EEZ) br. 1468/81 primjenjuju se na odgovarajući način. Osim toga, države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi uspostavile suradnju između svojih nadležnih tijela.

Članak 5.

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 1993.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 17. prosinca 1992.

Za Vijeće
Predsjednik
R. NEEDHAM

---

(1) SL C 103, 23.4.1992., str. 11.
(2) SL C 305, 23.11.1992.
(3) SL C 287, 4.11.1992., str. 14.
(4) SL L 390, 30.12.1989., str. 18. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3356/91 (SL L 318, 20.11.1991., str. 1.).
(5) SL L 144, 2.6.1981., str. 1. Uredba kako je izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 945/87 (SL L 90, 2.4.1987., str. 3.).

Crna Gora
Ministarstvo saobraćaja i pomorstva

Tabela za klasifikaciju propisa po oblastima i podoblastima uređivanja i pregovaračkim poglavljima i potpoglavljima Evropske unije za sektor pomorskog saobraćaja

Naziv propisa	**Predlog zakona o prevozu u drumskom soabraćaju**	
Klasifikacija propisa po oblastima i podoblastima uređivanja	oblast	podoblast
	XVIII. Saobraćaj i komunikacije	Saobraćaj
Klasifikacija po pregovaračkim poglavljima Evropske Unije	poglavlje	potpoglavlje
	14	**14.20**
Ključni termini - eurovok deskriptori	**Zakon, prevoz u drumskom saobraćaju**	